

• John Davy.

612
H-19

E L E M E N T A
PHYSIOLOGIÆ

CORPORIS HUMANI.

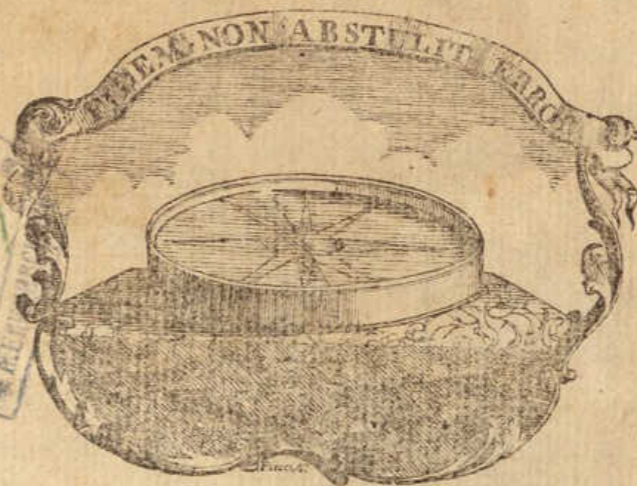
AUCTORE

ALBERTO HALLERO

DOMINO IN GOUMOENS LE JUX, ET FEUDI IN ECLAGNENS.
PRÆSIDE SOCIETATIS REG. SCIENT. GOETTING.
SODALI ACADD. REG. SCIENT. PARIS. REG. CHIR. GALL.
IMPER. BEROLIN. SUECIC. BONONIENS. ARCAD. BAVAR.
SOCIET. SCIENT. BRITANN. UPSAL. BOT. FLOR. BATAVIC.
HELVET. OECONOM. BERNENS.
IN SENATU SUPREMO BERNENSI DUCENTUMVIRO.

TOMUS OCTAVUS.
FETUS HOMINISQUE VITA.

6923

B E R N Æ

Sumptibus SOCIETATIS TYPOGRAPHICÆ.

M D C C L X V I.

=1766=

БИБЛИОТЕКА
РАДНЕВСКОГО
Гос. ун-та

P R Æ F A T I O
A D
E L E M E N T A P H Y S I O L O G I Æ
C O R P O R I S H U M A N I
T O M U M U L T I M U M .

Lætus exitum video immensi operis : qui ab annis retro tri-
ginta & sex majorem partem vitæ meæ in id unum impen-
di. Numerosos libros eo fine legi , ut utilia ad id ipsum ornamenta
decerperem : animalia pene innumera incidi , & mortua & imprimis viva ,
ut motus animales , eorumque causas perspicerem : hominum demum fre-
quentia corpora per totos viginti annos dissectui , ut eam pulcherrimam fa-
bricam cominus viderem. Video quam multa deficient. Longum id tem-
pus non suffecit tamen , ut omnia ipse , & satis accurate , & satis repeti-
to viderem : fuerunt quæ nunquam , fuerunt quæ non satis iterato vide-
rim. Non placuit DIVINÆ PROVIDENTIÆ , quæ etiam humilium
mortalium fata regit , perpetuitatem aliquam ejusdem studii mihi conce-
dere : vocavit me ad alia subinde , & alienissima opera. Media inter of-
ficia Magistratus , inter gubernandam non minimam , neque mihi facilem
Provinciam , loco ab omni humana anatome remoto , hoc ipsum opus

præter quatuor primos libros, conscripsi: ita factum est; ut minora aliqua passim ab aliis, si quæ mea dignis, scriptoribus mutuo sumere, ad majora amicos consulere necesse fuerit, quibus naturæ interrogandæ opportunitas esset. Chemica experimenta, ab ea utilissima arte alienus, nulla mea profero, cujus alioquin ingenium tot inter officia distractum non undique sufficeret. Denique in longo opere non fatis cavi, ne nihil rediret priorum: non ita ut alieno loco quidquam ponerem, sed quod alia & alia occasio similia reposceret, neque fatis meminisssem eorum, quæ alias ad eundem sensum scripisssem.

Facile video virum, qui cum multa librorum collectione, præsentem legendorum librorum occasionem conjungeret: qui dubia sua in proximo cadavere continuo solvere posset: cui partium corporis humani artificiosè repletarum esset ubertas: cui ea felicitas contingeret, ut nulla alia cura distraheretur, ejusmodi virum multo meo meliorem librum scripturum. Neque deessent votis, si ea ejusmodi scriptorem rei physiologicæ obtinere possent.

Nunc cum ad finem operis perveni, quietiori oculo totum relegi. Quæ nova, aut utilia, in nuperis scriptoribus reperi, ea ad emendandos meorum elementorum defectus adhibui. Ex quibus profecisssem, quorum opera essent usus, simpliciter monui, ut ne inimicorum meorum inventa premerem.

Dum Rupe præfui, plurima animalia incidi, aut eorum viscera, quorum mihi non fatis firma esset cognitio, oculum imprimis, etiam cerebrum, & coli valvulam: in pullis potissimum gallinaceis ovo inclusis plurimum laboravi, iisque ad formationem universi corporis, & ad ossium incrementa declaranda, usus sum.

Si

Si quid superest in longo opere errorum, & cur non superfit, oculos id meos fugisse fateor, numquam admissurus, ut gnarus volensque lectori imponerem, cujus gratia tantos labores suscepisssem.

Poteram forte aliquam ex absoluto opere voluptatem sperare, innocentem illam, quam animus veri cupidus percipit, dum ei soli se fuisse sibi conscius testis est. Hypothesein nullam admisi, & sæpe miror de systemate meo scribi, qui unice sentire eas partes dixi, aut moveri, quas sentire videram & se agitare: contra non sentire, non moveri eas, in quibus neque sensum vidi, neque insitum motum. Error poterat esse in experimento, hypotheseos neque umbra subest.

Mire vero turbavit hanc voluptatem numerosus adversariorum exercitus, quorum odia me ab anno retro 1744. presserunt, ob respirationis primo mechanismum, quem ex BOERHAAVII sententia proposueram; deinde ob negatam cerebri membranarum, aliisque velamentis, tum tendinibus, sentiendi facultatem; denique quod amici partes modeste & absque offensa adversus calumniam tuitus essem, non SUMMI VIRI, qui sibi inventam novam oculi membranam tribuisset, sed eorum, qui, tanto Auctore, plagii poterant amicum postulare, uti quidem me simili in causa postulaverunt.

Justa vero mihi doloris causa videtur, siquidem neque in adversarii laudibus perpetua æquitas; neque sollicitum studium, ne mea sollicitudo ILL. ALBINO displiceret; neque simplicitas in iis adgnosendis, quæ in me recte emendasset, nulla demum, quamcunque excogitare potui, grati & devoti animi significatio me tueri potuit, quin post acerrimum libellum alio me opprimendum IDEM se fiverit permoveri.

* 3

Erigit

Erigit tamen animum conscientiae integræ mentis, & illibati candoris: sublevant amicorum benigniorum judicia. Quem MORGAGNUS, CALDANUS, *Jacobus DOUGLAS*, *Johannes PRINGLE*, *Guilielmus HUNTER*, *Renatus Antonius DE REAUMUR*, *J. Baptista SENAC*, *J. M. Franciscus DE LA SONE*, *Nicolaus ROSEN*, *Christophorus Jacobus TREW*, *J. Fridericus SCHREIBER*, *Johannes GESNERUS*, quem *Carolus BONNET* inter amicos suos numerassent, eum non adeo male de suo seculo meritum esse æqui judices consentient.

Denique animum meum, mollem ad odia, impatienter opprobria ferentem, impatientissime eorum, quos amem, convitia, id hætenus erigit, ut videam totam litem, mihi ab ALBINO intentatam, ne ipsi quidem aptissimo judici satis placere a). Et cur placeret? cum me prior, cum perpetuo dedignatus sit, qui testimonia sinceri amoris acriter repudiaverit, quem nunc continuo, & facillime vincam, nunquam a me læsum esse. Ita enim tenendum est, non de aliqua anatomica questione nobis litem esse, cum nullus inter nos dissensus supersit: esse adeo unice de offensis, quas sibi a me illatas Vir ILL. queritur.

Litem me priorem sibi intulisse repetit b). Equidem omnia mea scripta laudibus Summi PRÆCEPTORIS plena sunt: plenissima *methodus studii medici*, ut etiam alii Cl. Viri hæc nostri amoris signa memoraverint c). Et meritas quidem laudas ei impertii, sed potueram filere, nisi me meus animus ad gratitudinem, ad ornanda merita Cl. viri compulisset.

Dissenſi a Summo Viro in penis involucro d). Duplex fecerat *Fridericus*

a) *Adnotat. L. VI. p. 140.*

b) *Adnot. VI. p. 147. 199.*

c) *ROLAND. MARTIN. atskiliga sätt at lara anatomien. Monthly review T. XXXI. append.*

d) *Adnot. L. VI. p. 86.*

dericus RUYSCH: Simplex esse ex ALBINO monuerat *Johannes PALFYN*, non monuerat ALBINUS, neque de ea particula quodquam scripserat. Potuerat PALFYN male usus esse scholis Summi Viri: RUYSCHII exstabat certum testimonium: eumque Virum in rebus ad simplicem experimenti eventum solebam audire, qui nulla ab hypothese in errorem abduceretur: qui in corpore humano replendo, & in ejus particulis conservandis, notissima cum solertia versatus esset. Prætuli voces loquentis senis vocibus PALFYNI, & ego, fateor hætenus fere cum RUYSCHIO sensu e). Nam hæ voces sunt, quas ALBINUS accusat.

Sed queritur anno 1764. Nunc ego postquam in anatome corporis humani paulatim ad alias & alias partes progressus eram, facile vidi, laxius esse, & mollius cellulosum penis involucrum, ut cuti propius est, densius ut cavernoso corpori, neque certum limitem reperi, quo laxam telam a densa definirem.

Quare anno jam 1747. in *primis lineis*: deinde in iisdem anno 1751. recusis, in veram sententiam a nemine, ne ab ALBINO quidem monitus, sponte transii. Video me errasse, cum nondum in hoc velamentum inquisivissem: injuriam neque in re ipsa, neque in vocibus reperio, quibus usus sum, eumque demum errorem, ante ALBINI se vindicantis querelas, dudum correxeram.

Sed dissenſi etiam f) in foramine, nescio quo, quod EUSTACHIUS in cordis atrio umbra aliqua indicaverat, & quod aliter ALBINUS est interpretatus, aliter ego, qui hoc ipso in atrio plurimum laboravi g). Nunquam expectassem in re tam levi offensa fore locum.

Hæc

e) *Comment. in Præc. BOERHAAVI T. V. P. I. p. 394. edit. 1744.*

f) *Adnot. VI. p. 88.*

g) *Qui de eo libello proprios ediderim, de valvula EUSTACHI: & de foramine ovali: de motu sanguinis per cor: de vasis cordis.*

Hæc antiqua: sequitur mea pro WACHENDORFIO infelix intercessio. Desideravi equidem, modeste, cum plurima justæ venerationis significatione, ut placuisset Summo VIRO, pro sua humanitate, citare discipulorum suorum inventa, & a calumniis aliorum plagii eos postulatorum tueri *b)*, si quando aliquis nostrum prior descripsisset aliquas novas corporis humani particulas, quas tamen ipse Præceptor prius vidisset, ut interim nusquam suas adnotationes publicasset. Nihil desiderassem simile, nisi WACHENDORFIUS petiisset: non meam egi causam, qui inventæ membranæ gloria facillime huic Cl. viro cessi. Nimirum forte amico indulgi, & erant tamen manifestæ causæ, cur deprecarer calumnias male mihi cupientium *i)*. Verum si præter rem aliquid desideravi, quid demum in ea erat imprudentia tantis iris dignum.

Nihil sollicitavi in prioribus Cl. Viri juribus, solam tutelam amicorum, meamque suscepi, absque omni ALBINI injuria.

Sed tribui mihi, quæ erant ALBINI: fabricam membranarum *k)*, quæ ex cellulosa tela constant. Recte ALBINUS, si sibi vindicat, non omnia esse vasculosa, quæ videntur; multum decidere alieni, dum membranæ, aut glandulæ, aut viscera, in aqua macerantur: ea enim prior docuit. Verum cellulosa fila esse, & laminulas, ex quibus & vasa, & membranæ, & demum viscera, tanquam ex principe suo elemento componerentur, id quidem neque docuit ALBINUS, neque nunc, quantum video, docet *l)*. Fac me errasse, sed tamen ad mea propria experimenta, cum morbis comparata, hanc novam fabricam proposui: nihil mihi tribui alieni.

Sed

b) Ad p. 20.*i)* Vel FRANCISCI LAMURE & J. B. BIANCHI exemplo.*k)* p. 69.*l)* ibid. p. 121.

Sed GREWII locum male citavi *m)*. Citavi, ut ostenderem, clarum Virum vidisse crassiorum in planta pedis esse epidermidem: id autem ipsum, vel ex ALBINIANA ejus loci citatione, GREWIUS viderat *n)*.

Periglottidem mihi tribui *o)*. Citavi, quando id velamentum descripsi, Te ALBINE, citavi MERYUM, citavi alios antiquiores meæ ætate auctores. Sed tamen vestra auctoritas scholarum errorem non emendaverat, erat HEISTERUS, Vir bene meritus, qui cum poris hoc involucrum depingeret. Accessi & ipse ad laborem, periglottidem de lingua deglupsi, nervos ad papillas deduxi, mea ergo ad experimenta linguam descripsi: etsi tuos etiam & MERYI labores præ oculis habui, quos adeo non pressi, ut citarem.

Non invenio, quid porro queratur Vir Summus: neque culpam reperio, ob quam me adeo acerbis prefferit vocibus, ut *æternæ infamie maculam* ALBINUM mihi impressisse scriptum sit. Multa video humaniter, & grate, a me dicta, quæ Vir Summus iratus rejicit, qui neque suis me vult accenferi, & voces demum meas etiam ideo reprehendit, quod melle sint conditæ *p)*.

Et nunc, si vicissim licet queri, quanta mihi surget materies! Pauca tangam, quæ Vir ILL. in ultimo scripto repetiit. Vasorum icones olim ALBINUS faciles *q)* dixerat esse, parvique laboris. Nunc, ut me consoletur, addit, se icones meas non probare *r)*. Non exspecto, ab ALBINO quidquam probari meorum. Et tamen EUSTACHIUS, quem præfert, difficillimam

m) p. 38.*n)* p. 100.*o)* p. 94. *Elem. physiol.* L. XIV. p. 105.*p)* p. 76.*q)* *Adnot.* L. I. p. 8. 9. anno 1754. ante illam litem WACHENDORFIANAM.*r)* L. VI. p. 80. 81.

difficillimam partem vasorum non tetigit, ut vasa medullæ spinalis, cerebri, vasa minora omnia, ut pedis, faciei, manus, thoracis, colli. Sed facile porro dederò, perfectiora multo meis posse substitui, utque substituantur cum ALBINO opto. Si tamen quis meliores vasorum icones dedit, exspecto nomen. Et fuerunt alii incifores, quibus hæ ipsæ tabulæ aliaque mea, magis, quam mihi ipsi placuerunt s).

Judicium de BOERHAAVIANIS SCHOLIS t), etiam ante ullam causam irarum editum, acerbissimum mihi accidit: neque mitigavit Vir ILL. suum de physiologia mea iudicium, quando idem nuper repetiit v).

De epididymide nimis eloquenter res ipsa loquitur x). Pulchre repletam Vir ILL. depictam dedit; ego vascula efferentia, rete cellulofum testis, conos vasculosos, vascula demum seminifera testis ipsius adjeci, hydrargyro plena omnia: flet de his Vir Summus, & negligit occasionem ostendendæ humanitatis.

Perinde flet de vesiculis feminalibus y), deque earum evolutione; re hætenus nova.

Arteriam pulmonalem z) vidit BERNHARDUS, cujus libellum nunquam vidi, in aortam produci, viderunt alii: & tamen adeo multa de ramorum diametro, de vera ad foramen ovale ratione, aliisque harum viarum affectionibus addidi, ut neque error aliquis meus, neque novi inventi defectus Summo VIRO silentii causa fuerit.

Valvulam coli zz) destruere Tu quidem Vir ILL. primus docuisti; neque

s) MARTIN. l. c. Sus in *præf. ad officium icones.*

t) *Atroc.* L. I. p. 46. ad L. p. 81. sqq.

v) p. 89.

x) Ad p. 113.

y) p. 115, 116.

z) p. 116. zz) p. 124.

neque defui Tuis laudibus, quod invenisses. Fila cellulosa esse, quæ utrumque intestinum uniunt, verum erat, sed non totum verum.

Omnia his filis deberi etiam Leidæ a) creditum est, quo tempore non videtur in ea schola notum fuisse, veram rationem ejus valvulæ poni in musculosis fibris. Eas Tu invenisti Vir Summe, neque desiderabis hic aut candorem meum, aut in historia ejus partis veritatem b).

Quando vero Vir ILL. ficcarum harum partium considerationem inutilem esse c) dicit, & ideo mei opusculi non debuisse mentionem fieri, tunc de hoc quidem facile cedo, de ficcis partibus non item. Sunt enim, ut suo loco demonstravi, quæ non possunt ostendi, nisi in ficcis partibus, & in universum intestinum cæcum, valvula, & colon, quoties flatu turgent, multo sunt fabricæ vivæ similia, quam quidem sunt, quoties recentia, & in aqua fluitantia forfice dissectantur. Sed etiam scybalis distenta non longe a se ipsis differunt, ut aere impulso tument.

Quando Vir ILL. vocem *insidiarum* neque a me prolatam d) unquam, neque ab Auctore *Göttingensium novorum literariorum*, mihi imputavit: quando idem de chyli vasis interpretatus est, quæ de teste humano dixeram, deprecatur utramque injuriam Vir Summus. Verum ego novi gradum meum tenere, & amorem PRÆCEPTORIS mei malle redemptum, quam voces, infra dignitatem Viri positas, si seriæ sunt; non satisficientes innocenter læso, si ironicæ.

Supereft, ut æquum lectorem, ut ipsum appellem ALBINUM, quid ego demum commiserim, quæ fuerit necessitas, qua se coactum ait fuisse,

* * 2

ut

a) DOMINICUS HUYBERS de *valvulis* Leid. 1741. 4. n. 18. 19.

b) *Elem. physiol.* T. VII. p. 124. 125. quæ anno 1763. scripta sunt.

c) p. 126.

d) p. 139.

ut adeo aspere in me inveheretur e). Redibit, opinor, in animum Clari Viri vox humanitatis, quæ dolet, quoties evitare non possumus, quin pro merito nocentem hominem puniamus, quæ acerbè dolet, si innocentem opprefferimus.

Expediti me adeo ab ingratiſſimo labore, quo me ab eo Viro tueor, quem amem, quem faciam plurimi, quem in hac arte anatomica omnibus præferam, apud quem primum ejus artis gustum hausi, quem mihi inimicum nihilo facilius tuli, quam si proprius mihi pater succensuisset.

Tranſeo ad alios Viros, quibus nihil debeo, quibus nulla causa fuit me contemnendi. Eos mea de sensus in multis corporis humani partibus defectus sententia irritavit, quam post experimenta mea proposui. Erat, cujus systema totum e fundamento subruebatur, si absque sensu dura membrana cerebri, si sensus in medulla est: erat, cujus antiqua in MORGAGNIUM molimina non probaveram: sunt qui STAHLIANAM sectam secuti non possunt motus humanos ferre absque animæ imperio, aut conscientia natos: sunt denique, quibus rei novitas molesta est, quos demum alius amarior animi adfectus incitat.

Nolo in arenam descendere hoc loco, qui toties ad argumenta respondi, quæ ita repetuntur, tamquam nunquam cumulate ad ea respondiſsem. Id potissimum in Claudio Nicolao LE CAT f) desidero: nunquam, si mea legisset, mihi imputaturo Roberti WHYTT experimenta circa vim opii g) contra me ipsum facta, quæ pro meis refutat: nunquam

d) p. 144.

f) *Traité de l'Existence du fluide des nerfs.* Berlin [in Gallia] 1765. 8.

g) p. 316.

pericranii sensum demonstraturo h), contra quem nihil pronuntiavi: nunquam, tamquam dissiderem, de cerebri i) sensu me refutaturo, qui per experimenta definiverim, quæ partes cerebri k) absque convulsionibus, & absque acerbis doloris signis lædi possint, quibus læsis ea signa se efferant.

Omitto etiam Cl. virum, adeo mihi infensum, ut BOERHAAVIUM malit deserere, quam mecum sentire, ille idem, qui *apostasiam* vocabat, quoties a BOERHAAVIO dissenseram. Docuerat cum Præceptore, pulmonem pleuram contingere: nunc postquam plurimis experimentis hoc ipsum theorema confirmavi, rejicit IDEM, aeremque prætexit, qui ex pilis submersi canis erumpit, & quem ex vulnere dicit erumpere. Et tamen dudum præverteram hanc ipsam, quam nunc contra me movet, objectionem, easque de pilis prodeuntes aeris bullas videram prius etiam in submerso animale prodire, quam peclus aperuissem l).

Omitto etiam quæ de pleura fuisse contra Cl. TISSOTIUM disputa- vit, ea modestia Virum, ut nuper Archiatri a Rege Poloniae sibi oblatum munus detrectaverit, & summæ dignitati prætulerit parentis sui senium fovere, & prodesse patriæ. Nihil ego quidem de pleuritidis fedè præter paucissimas voces scripsi. Posse vero cellulosum pulmonis textum insensibilem esse, & tamen nervos magnorum ramorum bronchorum sensum in eorum membranis acrem conservare, adeoque & insensibilem in pulmone partem esse, & sentientem; deinde pleuram quidem sensu carere, impositos ejus convexo dorso nervos vero, si quando ab inflammatione vicinæ membranæ corripantur, acriter dolere, hæc omnia & cum rationis speculatione consentiunt, & cum experimentis.

** 3

Id

b) p. 240. 241. 242.

i) p. 290.

k) *Elem. phys.* T. IV. anno 1762. editus p. 315.

l) *Mem. sur la respiration.* Lausanne. 1758. 12. p. 311. exp. 95. 96.

Id superest, ut cum iis Cl. Viris me conciliem, qui & prius, & nuper, experimentis in vivis animalibus, nonnullis etiam in homine captis, sensus testimonia in tendinibus, in dura membrana cerebri, in ligamentis invenerunt.

Primum, quod tueri oportet, fides est experimentorum meorum. Sed id quidem, si solam famam meam tangit, difficultatem nullam habet. Mea enim experimenta publice omnia, multa in conspectu Virorum anatomes gnarissimorum facta sunt, in quos non facile falli caderet, fallere nunquam. Est etiam pene superfluis meorum experimentorum numerus, multumque ea superat, quæ a primis illis inventi circuitus sanguinis auctoribus facta sunt, & quorum tamen tanta fuit auctoritas, ut totam tot seculorum theoriam everteret.

Deinde in universa Europa plurima experimenta in eundem sensum, & eodem eventu sunt capta. Quare pro omni refutatione eorum, quæ aut nuper contra me, adeo acerbè, prolata sunt, liceat hoc loco catalogum experimentorum repetere, quæ sunt in iis partibus facta, de quorum sensu litigatur.

Tendines humani insensibiles.

Cl. FARION unum, repetitum *m*).

Mea quatuor *n*).

Cl. MUHLEMANN multa *o*).

Cl. HEUERMAN unum *p*).

Cl. ZIMMERMANN unum *q*).

m) *Opusc. min.* p. 339. n. 37.

n) *ibid.* p. 338. 339. n. 32. 33. 34. 35.

o) *Mem. sur les parties irrit. & sensibles.* edit. Laufann. 1760. p. 7. 10.

p) Exp. 9. conf. 13. 14. ejusd. l.

q) Exp. 36. *ib.*

Cæsareus

Cæsareus POZZI unum *r*).

Morandus MORANDUS unum *s*).

Cl. BERDOT quatuor *t*).

Cl. PIAZZA unum *v*).

Cl. MICERI unum *x*).

Cl. BORDENAVE unum *y*).

Cl. Vir *J. Baptista* VERNA quinque *z*).

Cl. TISSOT quatuor *a*).

Cl. PERENOTTI tria *b*).

Cl. BURCKART quinque *c*).

Cl. RICOU unum *d*).

Cl. PAGANI & BONIOLI duo *e*).

Cl. HENKEL ad minimum unum *f*).

Cl. RANBY primarius Chirurgus Regius, in se ipso *g*).

Cl. CALDANUS unum *h*).

J. R. STÆHELIN unum *i*).

Cl. PASQUANELLI unum *k*).

Antonius DE HAEN unum *l*).

Cl. LE CAT

r) Exp. 30. ed. Laufann. p. 339.

s) *Tosetti Letter. III.* exp. 9.

t) Tria in literis unum in *Mem.* l. c.

v) *Tosetti Letter. IV.* quod experimentum coram LAGHIO factum est, adversario nostro.

x) *ibid.* exp. 5.

y) *ibid.* exp. 2.

z) Exp. 2. 5. 6. 7. 8. in ead. collectione.

a) In *Mem. sur les parties sensibles.* T. III.

b) *Mercur de France* ann. 1760. m. august.

c) *Abhandl. der Physic. Gesells. zu Zurich* T. I. exp. 2. 3. 4. 6.

d) In literis ineditis

e) In *supplemento* C. B. FABBRI. Bonon. 1759. 4.

f) *Siebende Sammlung* p. 33. 34.

g) Apud HUNTER. *Comment. medic.* p. 66.

h) In epistola.

i) *Act. Helvet. V.* p. 324.

k) In *Giorn. di letter. di Venez.* p. 300. 301. 377.

l) *Rat. medend. V.* p. 112.

Cl. LE CAT ad minimum quatuor *m*).

Cl. ACRELL ad minimum tria *n*).

Cl. Ferdinandus MARTINI unum *o*).

Cl. HUNTERUS duo alia *p*).

In Actis liter. Edimburgensibus unum *q*).

Cl. KIRKLAND unum *r*).

I. Christ. BOHLIUS multa *s*).

Sunt ad minimum quinquaginta, in homine facta experimenta.

Ita porro dudum docet HUNTERUS *t*), summus incisor.

Ita Cl. MARTINI *v*), PALLUCCI *x*). I. G. HEUERMAN *y*),
Balthasar Ludwig TRALLES *z*), Cl. VAN DER HAAR *a*), Cl. LAR-
BER *b*), FRACASSINUS *c*), & Cl. GERHARDUS *d*).

Obtusum tendinum sensum & pene nullum adversarii nostri faciunt
Cl. WHYTT *e*), DOUGLAS & MONRO apud REIMARUM *f*),
LAMBERTI *g*), VANDERMONDE *h*), Cl. MARTEAU a le CATIO
citus,

m) In nupero opere & in *supplem.* FABBRI p. 27.

n) *Chirurg. bündels* p. 367. & iterum p. 253. 270. 293.

o) *Streitschrift* p. 50.

p) p. 66. Etiam lacerati tendinis.

q) T. I. p. 654.

r) *Hemorrhag.* p. 18.

s) *Unempfindlichkeit der Sehnen* p. 19. in aponeurosi abdominis, tendine Achillis.

t) p. 68.

v) p. 43. 44. 47.

x) *Sur la pierre* p. 43.

y) *Chirurg. oper.* T. I. p. 49. *Physiol.* T. III. p. 79.

z) *De opto Sect. II.* p. 189. 212. 322.

a) *Verbandel der Hollandz maetsch.* T. V. p. 324.

b) In PALYON. *Anat. Chir.* I. p. 252.

c) *Affect. hypoch.* p. 9.

d) *Bärentraube* p. 55.

e) *Physiolog. Ess.* p. 121. 129.

f) *Tum. articul.* p. 17.

g) In *racolt. Fabry.* T. II. p. 21.

h) *Art de perfectionner l'espèce humaine* I. p. 375.

citatus *d*), & nuper Cl. LUDWIG *k*) amicus idem noster, & persæpe
in homine MARTINI *l*). Incertum se esse de tendinum sensu T. LAG-
HI *m*) eruditus noster adversarius.

Ad nervos symptomata retulerunt, quæ solent tendinibus violatis
tribui, Cl. Viri CAMPER *n*), HUNTER *o*), MARTINI *p*).

Abque symptomate etiam lacerati tendinis innumera exempla sunt *q*).

Ne in adversariorum quidem exemplis *r*) sensus signa edita sunt, cum
tendines læderentur.

Nihil hic mutat, quod eorum Cl. Virorum aliqui *t*) tendines inflam-
matis acriter sentire putaverint. Nam de experimento simplici, deque
sensu a facta læsione tendinis sani subnascente quæritur, in quo solo ex-
perimenta feci.

In Bestiis.

Experimenta feci 28 *t*).

Cl. ZIMMERMANNUS duo *v*).

Cl. Petrus

è) l. c. p. 250.

k) *Chirurg.* p. 128.

l) l. c.

m) *Epist. II.* p. 2.

n) *Fascic. I.* p. 29.

o) p. 67.

p) p. 43. 77.

q) HENKEL l. c. p. 33. FICHET de FLECHI p. 230. J. VAN DER HAAR in *Actis Societ. Belg.*
T. V. p. 324. HEUERMAN *Oper. III.* p. 112. *Philosoph. Transact.* Vol. L. P. II. *Journal de*
Médecine 1750. p. 254. ACRELL. *Chirurg. bündels.* *Svenska Mercur.* 1756. p. 295. BAGIBU
des amputat. p. 461. 486. MARTINI p. 44. & C. SCHUSTER. *Chirurg.* p. 244. GOOCH. *cases* p. 171.
172. J. D. SCHLICHTING. *traumatol.* p. 213. MOLINETTI apud CALDANI in *raccolta I.*
p. 283. 284. Multa exempla collegit ILL. BOHLIUS p. 5.

r) LE CAT, LAGHI, GIRARDI, CALDANI aliter eo tempore persuasus.

s) WHYTT, MARTINI, alii.

t) In *Oper. min.* ab l. ad 28. post ea enim tempora nullo modo mihi licuit, in hoc genere la-
borum versari.

v) Exp. 3. 4. in *Mem. sur les parties irrit. & sensibles.*

Cl. Petrus CASTELL novemdecim x).

Cl. G. HEUERMAN multa y).

Rev. Urbanus TOSETTI fedecim z).

Cl. Richardus BROCKLESBY duo a).

Rev. Casareus POZZI decem b).

D. Ludovicus PALIANI quatuor & ultra c).

Cl. J. GRAZIANI unum d).

D. Morandus MORANDUS multa e).

Rev. Everardus AUDRICH duo f).

Cl. D. HOUSSET quinque g).

Cl. J. Baptista PIAZZA octo h).

Cl. Abb. Felix FONTANA undecim i).

Vir Ill. M. Antonius CALDANUS, *Theoria in Acad. Patav.*
Professor Prim. octoginta & octo k).

Cl. BORDENAVE duo l).

Cl. MORETTI multa m).

Cl. Viri PAGANI & BONIOLI tria n).

Sunt supra 200.

Imprimis

x) Exp. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 22. Non dissimulari debet, eorum plus-
 eula cum nostris eadem esse.

y) Exp. 8. 9. 10. 11. 12.

z) In epistola I. octo exp. 1. ad 8. In secunda iterum octo exp. 1. 2. 10. 11. 12. 15. 26. 33.

a) Exp. 1. 2. ed. nostr.

b) Exp. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 21. 22. 27. 28. Conf. de his experimentis relationem Rev. EVERARDI
 AUDRICH. in Epistola III. TOSETTI exp. 13.

c) TOSETTI *Litter. III.* exp. 1. 2. 3. *Lett. IV.* exp. 13. Sexies nervos in tendine Achillis
 frustra quaesivit.

d) *ibid.* exp. 4.

e) *ibid.* exp. 8.

f) *ibid.* exp. 11. 12.

g) Exp. 1. 2. 23. 24. 25.

h) Exp. 1.

i) In epistola ad HALLERUM exp. 1. ad 11.

k) Exp. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 8. repetitum 8a & exp. 29. 30. 31. 32. Horum aliqua non ex voto
 evenerunt, ut tamen causam ejus eventus Vir Ill. detegeret.

l) Exp. 1. 3.

m) Exp. 1. 2.

n) In *supplem. FAEBRIANO.*

Imprimis autem valere hic oportet experimenta adversariorum, qui,
 cum acerbissime in me scriberent, tamen eventus similes meorum, nul-
 lumque a læso tendine sensus testimonium invenerunt. Huc ipse M.
 TANDON o). Huc I. B. BIANCHI p), RADNICKSKI q), Robertus
 WHYTT, testis experimentorum a Roberto VAUGHAN r) factorum,
 Claudius Nicolaus LE CAT s), GIRARD t), LAGHI v). Parum liquo-
 res acidos in tendines posse Cl. Anna Carolus LORRY. Nulla unquam in
 cane a læso tendine symptomata secuta x) esse Cl. LE CAT.

Liceat alterum catalogum ad duræ membranæ cerebri infensilitatem
 pertinentem addere, quæ maxima mihi, potissimum apud Cl. Nic. LE
 CAT, litis intentandæ causa fuit y).

In Homine.

Cl. ZINN unum, accurate factum z).

Cl. HEUERMANN plura uno a).

Rev. Cas. POZZI unum b).

Cl. BORDENAVE unum c).

Cl. VERNA tria d).

Cl. FONTANA unum e).

*** 2

Cl. Mo-

o) In *litteris* Cl. HOUSSETTI: bis sensus signa vidit, bis nulla.

p) *Epist. I.* p. 48.

q) S. I. exp. I. & obf. S. I.

r) In ejus *diff. de rheumatismo* p. 18. 19.

s) In nuperrimo opere *pallium* p. 274. 275. 277. 278.

t) Saepe nullum in celebri illa *thesi*.

v) Vigiesies nullum sensum, cum sexies aliquis videretur.

w) p. 278.

y) Sensorium commune in meningibus esse docuerat p. 231.

z) Exp. 13.

a) Exp. 25.

b) Exp. 25.

c) Exp. 6.

d) Exp. 1. 3. 4.

e) In epistola sua.

Cl. MORETTUS unum f).
 Cl. RICOU unum sæpe repetitum g).
 Ill. Incisor *Guilielmus HUNTER* multa h).
 Ill. Archiater *Car. Phil. GESNER* i).
 Ill. Archiater *J. Christ. BOHLIUS* k).
 Ill. *Petrus Paulus MOLINELLUS* l).
 Cl. BILGUER m).
Josephus VESPA n).
 Cl. MANNE o).
 Cl. BURCKART p).
 Cl. PERENOTTI q).
 Cl. STAMPINI r).
J. Rud. STÄHELIN s).
 ANGELUS MANCINI s*).
 Ipse demum Cl. LE CAT t).

Vulnera, & irritationes perpetuæ duræ membranæ absque doloris sensu, & absque symptomatibus, plurimæ exstant apud Cl. Viros DE LAISSE v), GOOCH x), BILGUER y), LA MOTTE z).

Absque

f) Exp. 4.
 g) In epistola.
 h) *Medic. Comment.* p. 67.
 i) In epistola, quam edidi.
 k) l. c. sua experimenta se habere.
 l) Ex epistola Ill. CALDANI *Lett.* III. p. 53.
 m) p. 38. 39.
 n) *Tosetti Lett.* IV.
 o) *Obs. anat.* p. 51.
 p) *Abhandl.* p. 322.
 q) l. c.
 r) Apud CALDANUM epist. II. p. 401.
 s) *Act. Helvet.* V. p. 324.
 s*) *Act. physich. crit. Sien.* II. p. 199. 220.
 t) p. 225.
 v) *Obs.* 41.
 x) *Cas.* 3.
 y) *Wahrnehm.* p. 41. 42. 48.
 z) *Chirurgie complete* I. p. 56.

Absque dolore inflammata eadem a); inque carie vitiata b); demum in ea tumor apertus c).

In homine etiam Cl. *Nicolaus LE CAT* d) nullum a violata dura membrana doloris signum vidit.

Quare etiam inter acres adversarios *Robertus WHYTT* mecum consentit e), duram cerebri membranam obtuso esse sensu.

In Animalibus.

Mea experimenta sunt triginta & unum f), quorum pluscula CASTELLUS habet.

Cl. ZINNIUS septem fecit g).

Petrus CASTELL novemdecim h).

Cl. ZIMMERMANN duo, sæpe repetita i).

Cl. WALSDORF novem cum meis communia, novem sibi propria k).

Cl. HEUERMANN multa l).

Cl. BROCKLESBY unum m).

Rev. Casareus POZZI duo n).

Cl. VARI unum o).

Cl. HOUSSET septem p).

*** 3

M. An-

a) *Loesse de metastas.*
 b) *BLANCAARD. Chir.* p. 592.
 c) *Journ. de Med.* ann. 1763. m. Juin.
 d) *Supplém.* p. 11. 16.
 e) *Physiol. ess.* p. 126. *Nerv. disord.* p. 41.
 f) In *Opusc. minor.* exp. I. ad 31.
 g) *Mem. sur les parties irrit. & sensibles* exp. 6. 11. 12. 14. 16. 17.
 h) *ib.* exp. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 22.
 i) *ib.* exp. 1. 2.
 k) *ib.* exp. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
 l) *ib.* exp. 1. 3. 4. 5.
 m) *ib.* exp. 5.
 n) *ib.* exp. 17. ad 24. Nam & contraria experimenta responderunt, quando rite instituta fuerunt.
 o) *Tosetti ib. Lett.* 3. exp. 7.
 p) *ib.* exp. 1. 14. 16. 17. 20. 26. 27.

M. Antonius CALDANUS decem q).
 Cl. BORDENAVE unum r).
 D. Achilles MIEG tria s).
 Cl. Felix FONTANA decem t).
 Cl. PAGANI & BONIOLI duo v).
 Ill. Vir J. Baptist. MORGAGNI x).
 Numerus experimentorum 95. & ultra,

Majores autem testes sunt adversarii nostri, qui eadem quæ nos viderunt Thomas LAGHI y), J. Baptist. BIANCHI z), RADNICZKI a), D. TANDON b), SEVERINUS c), H. BARTHOLOMÆUS, FABBRI d), amicus FABBRI e), Claudius Nicolaus LE CAT f) & Vir Cl. Anna Car. LORRY g), quem equidem cum aliis meis adversariis non misceo.

De fide adeo mea, & de simplici experimenti eventu puto liquere: neque de periosteo pergo testimonia proferre, neque de aliis corporis humani partibus, quas sensu carere reperi. De fide vero mea imprimis laboro: num recte experimentis ad theoremata colligendis usus sim, minus sollicitus. Fallere enim turpe, errare humanum est.

Verum

- q) ib. in Epist. II. octo, in IV. unum exp. 13.
 r) ib. exp. 5.
 s) Exp. I. 2. 3.
 t) Exp. 13. ad 22.
 v) Supplem. FABBRIAN.
 x) Lacerata dura membrana cerebri, & nullæ subortæ convulsiones sed. caus. morb. II. p. 289. Sed vide in eum sensum numerosissima experimenta in Elem. Phys. L. X. p. 180.
 y) Epist. II. p. 2.
 z) Epist. I. p. 55.
 a) Sed. I. exp. 3.
 b) t. 70. apud FABBRI in multis.
 c) In Epist. HOUSSETI.
 d) ibid. p. 203.
 e) ibid. p. 137.
 f) In nupero opere p. 285.
 g) Mém. présentés T. III. p. 288. 289. & in toto opere.

Verum neque in iis theorematibus per experimenta natis censuram posteritatis vereor.

De dura membrana cerebri, quæ nervis certissime destituatur, ex consensu causarum & eventuum video constare, sensu eam carere. Si in tendinibus unquam nervi ostendentur, obtuso eos esse sensu persuadeor, qui paucitati nervorum respondeat; sic capsulis articularum b), & periosteo i) nervi innatant, sensum cum iis velamentis communicaturi. Si in ea ramos aliquos spargunt, erit pro eorum nervorum portione, obscurus in capsulis inque periosteo sensus. Crescet idem & in his velamentis & in tendinibus, per inflammationem, uti ubique ea corporis conditio sensum reddit acutiorem. De pericranio toties repetii, in ejus superficiem nervos migrare, quorum sensum a pericranii sensu non possis separare. De cornea oculi membrana confirmavit Cl. DAVIEL, innumeris in ea vicibus expertus,

In visceribus k) sensum majorem ex nervis expectassem, quos manifestos habent: experimenta & morbi non multum admittunt. Cellulosam telam, etsi in eam telam duram cerebri membranam ita resolvi vult, ut ea tela ejus sit continuatio, tamen fatetur Cl. Nic. LE CAT l) sensu carere, & omnino pene omnibus nobis cedit, contra quæ disputare videtur.

Eo minus est necesse longo sermone ea experimenta librare, quæ contra nostra passim proponuntur. Otium mihi feci in priori mea defensione m).

Aliqua ad nervos pertinent, qui per superficiem tendinum, aut ligamentorum incedunt. Aliqua ad animalis sæva tormenta patientis clamore

- b) Capsulæ sunt insensiles MARTINI p. 45. Ligamenta non sentiunt HUNTER. ibid.
 i) Experimenta sua adducit Ill. Vir I. C. BOHLIUS l. c. & sua cum meis consentire testatur Clar. BILGVER amput. rariss. admin. p. 32. Parum sentire fatetur ALEX. MONRO exposuit. ad-veff. p. 24. Periosteum non sentit HUNTER. Comment. p. 64. 65. Cl. WALTER, osteol. p. 7.
 j) Fatetur GIRARD. in thesi & in IV. T. Mém. des Savans étrang.
 k) Conf. p. 196. 214. 223. 224. & potissimum 283. Huc ossa numerat WHYTT Nerv. disord. p. 3.
 m) Opusc. min. p. 441. 499. Elem. phys. T. X. p. 284.

mores, quando dura membrana, aut ligamenta, aliæve partes profundiores deteguntur. Aliqua ad acidorum liquorum imprudentem profusionem, qui alias, acuti sensus, partes irritat. In aliis vehemens est suspicio alias corporis animalis partes, & potissimum nervos fuisse læsos *n*), aut incertissimum est, quid læsum sit *o*). Alia liceat mihi invito fateri, quod ad meum tutamen dissimulare non possum, ad inexpertorum juvenum prima tentamina, ad voluntatem etiam refero, contrarios meis experimenta cupientium. Non aliter finit nos vel acerbitas sentire, qua horum virorum multi experimentorum innocentissimi auctorem invadunt: non aliter manifesti *p*) in experimentis commissi errores. Chirurgo, prudenter opportunitatibus in hominibus vulneratis usos: incisores scalpello adfuetos, & qui volent in vivis animalibus absque contrario voto, perite & frequenter hæc experimenta iterare, paulatim hanc litem spero definituros.

Ego vero longo me absolvo labore, lætus si vita quærendo vero impensa seculo meo non inutilis fuit.

BERNÆ Helvet. die 1. Aug. 1765.

n) p. 269. 276.

o) p. 268.

p) *Elem. Physf.* L. X. p. 310. 311.

E L E M E N T A
P H Y S I O L O G I Æ.
T O M U S O C T A V U S.

P A R S I.

L I B E R X X I X. F E T U S.

S E C T I O I.

C O N C E P T I O.

§. I. *Sexus.*

Difficillimum adgredior laborem, & exitum vix promitto, qui lectori fatis faciat. Primordia enim novi hominis ipsa natura velat, quæ per aliquot a conceptu dies nihil de vero ovo ostendit, ne in animalibus quidem quadrupedibus. Accedit, quod nullo sensu datur distinguere, num a patre quidquam ad faciendum fetum accedat, etsi accedere aliunde certum est. Denique experimentorum infidorum hic nos premit ubertas, cum scriptores, prioris potissimum seculi, multa putaverint se vidisse, de quibus nunc vehementer dubitatur, ut suspiciose & cum plurimo metu Cl. etiam virorum narrationes possimus pro veris recipere. Ego quidem in humana femina nullum beatum opportunitate videndi fetus, nisi plusculis a conceptu dierum hebdomadibus: in animalibus, ut viderem, vehementer studui, tum in ovo incubato, tum in ovibus, quæ mea experimenta a Cl. KUHLEMANNO *a*) edita

a) *Obs.* 11. p. 22.

edita sunt, cum mea manu eos uteros omnes inciderim, etsi plurimum & certe tædiolosissimum, laborem optimus tunc auditor tulit, qui est in custodiendis ovibus, ut certum diem imprægnationis definiremus; & sumptuum præterea multum, plus etiam studii vir Cl. impenderit, ut ad verum liceret accedere. Nuper etiam a 1763. & 1764. Rupe multas fues, capellas, & oves prægnantes incidi, quas certo die concepisse noveram. Præterea sparsas incisiones prægnantium catellarum, cunicularum, glirium, faun, & olim & nunc coram habeo, in quibus, si lucis non plurimum rei obscurissimæ adspargitur, est tamen hætenus ea utilitas, quod de nonnullis erroribus vitandis monere possim. Incredibile enim est non experto, quam difficile sit, de imprægnationis die certum esse, & quam multa animalia frustra incidantur, quæ cum vendantur pro prægnantibus, utero sunt vacuo. Primis enim diebus a conceptu vix aliquid ita mutatur in animale, ut concepisse agnoscas.

Quare non aliud remedium ad superandam rei difficultatem inveni, quam longam & cautissimam explorationem eorum, de quibus per experimenta constat; & prudentissimam eorum, quæ vere sciuntur, ab iis separationem, quæ per conjecturam adduntur.

Prima ergo enarrabo, quæ certi auctores viderunt: adjecturus, quæ super ea a sagacitate Cl. virorum sint excogitata.

§. II. Sexus.

I. Animalia sexu destituta.

Primum ergo venerem describimus, quæ est ea maris feminæque conjunctio, per quam futurum animal in vitam cietur, quocumque demum modo hæc vita excitetur.

Ut de coitu dicamus, erant præmittenda aliqua de sexu animalium.

Multas in classes natura animalia distinxit. Prima est bestiolarum simplicissimarum, in quibus etiam bona microscopia vix quidquam præter cavam spheram *a)*, aut anuli vel ovi figuram *b)*, aut cylindrum *c)* produunt, aut mutabilem figuram *d)*: & si multa ostendunt, non spheram, fed

a) Phil. Transf. n. 284. NOLLET. *leçons* T. I. p. 57. HILL. *essays* toto libro. Hæc etiam globuli in aqua ostreorum BUFFON. T. II. p. 221. & in aliis aquis.

b) HARRIS. *Phil. Transf.* 220. in aqua pluvia.

c) NOLLET. T. I. p. 57. WRIGHT. *Phil. Transf.* Vol. XLIX. P. II.

d) PRÆTEUS ROESELII *Inf. belustig.* L. III. & in iconibus JOBLORI.

fed in ramos in ambitum sparsos divisam cylindrum ostendunt. Illa quidem in variis aquis, aut sponte, aut post infusas cum iis aquis herbas nascuntur; aliquando papillata, aut leniter spinosa *e)*, cæterum absque ullo partium discrimine. Ea animalcula videntur vivos sui que similes fetus generare, qui ex primæva exiguitate sensim ad matris similitudinem convalescant, similem daturi prolem: ita certe volvox *f)* per vulnus rimamve sponte natam similes sibi spherulas parit, quæ in ventre matris pridem conspicuæ pellucebant *g)*. Eo etiam anulati illi & rotundi aquæ cum variis herbis infusæ hospites videntur pertinere. Post magna enim hætenus animalcula, minora succedunt, quæ sensim grandescunt *h)*. Eo etiam animalcula seminalia referas *i)*,

Sed etiam anguillulæ aceti *k)*, & celebres illæ anguillæ *l)* pastæ farinaceæ, viviparæ sunt, & ex utero peristaltice contracto fetus per latus edunt, sui similes. Cl. LEDERMULLER *m)* easdem etiam ova parere persuadet. Ova vero hætenus ab animalibus differunt, quod fetus involucri, a se ipso distincto, contineatur, quando de matre secessit.

Hæc, quæ diximus, animalia omnia absque sexu esse videntur, meræque feminæ, cum omnia, quæ vocant, ejus generis individua, perinde sui similem fetum in suo corpore generent, suoque tempore pariant.

Late patet ea natio, quæ vel nuda est, & unico trunco per aquas & quisquilias per aquam natantes repit: vel in aquis pariter ramosa, unico de trunco, plurimos, quasi ramos, vera tamen animalia producit: vel demum corpore suo per interiora *n)* plantarum corallini generis habitat, ramosque & in ramis capita de corticis variis rimis educit.

§. III. Animalia sexu unico: ovis feta.

Sequuntur animalia magis composita, in quibus fibrarum sit distinctio,

A 2

etiam

e) Earum ope se circum agunt BAKER. p. 16. 76. 13. In foeni infuso.

f) ROESEL. *Insect. belustig.* T. III. tab. 101. p. 619. k. *Svensk vetensk handling* ann. 1761 trim. 2.

g) LINN. *proleps. plant.* p. 327.

h) REAUMUR. HARRIS. l. c. WRIGHT. *Phil. Transf.* l. c.

i) L. XXVII. Sect. II.

k) Vide apud HOOKER. *obs.* 57. Viviparas esse dudum CELLIUS apud FRANCIOSIUM p. 250.

l) BAKER. *employment for the microsc.* p. 248. 249. SHERWOOD. *Phil. Transf.* n. 478. BURYON. *hist. natur.* II. p. 322. NEEDHAM. *obs. microscop.* p. 180. LEDERMULLER. *Fränk. anmerk.* III. n. 17.

m) LEDERM. *ibid.*

n) vide *Sect. II.* n. 33

etiam dentium. Ea tribus fere in aqua vivit, vel marina, ut urticæ *a)* marinæ, vel in alio humore. Earum bestiolearum aliæ viviparæ sunt *b)*, & absque sexu; aut modus certe, quo generentur, hæcenus ignoratur, uti de tænia necesse est fateri, quam credas, utique polypo esse analogam, neque enim ejus ova per nupera experimenta *c)* confirmata vidi. Sed & stella marina ad polypi naturam accedere videtur, in qua, & in echino, & balano, nullum sexus vestigium adparet *d)*.

Mentula marina ovarium habere dicitur *e)*, & ova.

Testaceorum animalium proxima classis est, manifestiori tamen partium discrimine insignis, ut os certe, ventriculum, intestina, anum, alia præterea cor habeant, aliqua & cerebri speciem.

Obscurus aliquorum animalium ejus classis sexus est, & necdum in liquidum constitutus *f)*. Sunt, quæ videantur mera, ut in prioribus, ova continere, ut conchæ *g)*, ostrea *h)*, mytuli *i)*, in quibus juniora animalia cum sua testa adparent *k)*, eaque ova in animale immobili non videntur aliunde posse imprægnari.

Eo etiam hydra pertinet *l)*,

§. IV. Animalia sexu duplici I. conjuncto.

Altera classis est eorum testaceorum, quibus præter ova particulæ masculæ adfunt, quæ humorem fundant, a quo femininæ partes fecundantur.

Hæ partes *masculæ* dicuntur, inque his ipsis animalibus aut cum femininis conjunctæ sunt, aut in alio ejusdem generis animali a femininis separatæ reperiuntur. Illa animalia androgyna dicuntur, hæc mascula.

Con-

- a)* REAUMUR *Mem. de 1710. p. 477.*
b) REAUMUR. De anguillis collæ farinacæ BUFFON. T. II. p. 322.
c) VALISNERIO dicta, *delle origine de vermi ordinarii del corpo umano p. 145.* qui ova vidit in vermium latorum abdomine, in acervos congesta.
d) BOURGUET. *Lectr. philos. p. 78.* MORTIMER. in *Phil. Transf.*
e) VANDELLI *diss. p. 93.* BOHADSCH. *anim. marin. p. 104.*
f) ADANSON. *coquillag. I. p. LVII. desin. des part.* LREUWENHOECK. *Phil. Transf. n. 336.*
g) ADANSON. *ib.* Non bene diversij sexus facit LISTER. I. c. p. 8.
h) ADANSON. p. 199. Sed A. v. LREUWENHOECK vermiculos, quos in ostreis se crederat vidisse, ipse revocat *Phil. Transf. n. 336.*
i) In his ovarium habent LREUWENHOECK. *Phil. Transf. n. 336.* MERY. *Mem. de l'Acad. 1710. p. 418.*
k) VALISNERI *delle orate, delle uone e delle altre parti delli vermi tonidi I. p. 277.* In mytulis ova cum testis LOBE *de orig. lap. p. 47.*
l) BOHADSCH. p. 88.

Conjectura est ostrea mytulosve *a)* inter hæc esse animalia, & in proprio corpore succum fecundantem generare, qui ad ova adfusus ea imprægnat *b)*. Ea animalia, si conjectura vera est, plerisque plantis similia sunt, quarum singuli trunci & fecundantem pollinem generant, & ova, quæ fecundantur. De hydrocantharo POUFARTUS narrat, testemque addit in vaginam semen effundere *c)*.

Et nunc magis & magis sexus discrimen elucescit. Proxima nempe classis *d)*, præter femininas partes & ova, etiam aut penem *e)* habet, five particulam, per quam fecundans liquor effunditur; aut certe manifesta organa mascula, quæ liquorem generant, cujus cum feminino commistio necessario requiratur. Simplicissimum hujus classis videtur esse animal ovilli hepatis, in quo & penem & vulvam Cl. SCHÆFFERUS vidit *f)*.

Penem etiam lepus marinus habet *g)*, tum epididymidem, & testem *h)*, & præterea ovarium & ova, quæ a liquore epididymidis irrorantur *i)*. Sic apus *k)*.

Est adeo ex androgynis, quæ utrumque sexum habent, & utroque utuntur, & eodem tempore aliud sui generis animal fecundant, aque eo fecundantur. Ejus fere generis fimbria est, pene tamen imperfecto *l)*.

Eo manifesto pertinent limaces *m)*, cochleæ pleræque *n)*, mytuli
 A 3 mar-

a) Duos sexus in mytulis suspicatur BASTERUS, quod animalcula in alio liquore mytuli, in alio fusca corpuscula viderit *Uyispain. L. III. p. 106. 107.* Eos humores commisceri JOHANNES MERY I. c. p. 420. qui vesiculas seminales ovariis simillimas esse fatetur.

b) MERY.

c) *Journ. sav. ann. 1696.* sed non est ad manus.

d) ADANSON. p. 51.

e) Tenuisse oportet, penes passim dari impervios, qui ad venerea gaudia maris & ad sollicitandam feminam facti sunt, dum per aliam viam semen masculum ad ova adspargitur. Eo lepus marinus omnino pertinet BOHADSCH. p. 33. & ipsa apis L. XXVII. p. 493.

f) In proprio libello von Egelsbneken.

g) *Mem. de l'Acad. 1715. p. 11.*

h) REAUMUR. BOHADSCH. p. 31.

i) BOHADSCH. p. 33.

k) SCHÆFFER. Et penem habet & ovaria.

l) p. 56. 57.

m) LYONNET. p. 50. *hist. de l'Acad. 1708. p. 58.* POUFART. *Journ. sav. 1699. n. 5.* LREUWENHOECK. *Phil. Transf. n. 336.* SWAMMERDAM. *rejsiv. p. 114.* REDI *anim. vivens. p. 22. tab. 11. f. 1.* Penem & vulvam in vicinia inesse BRADLEY. *Phil. account. tab. 23. f. 3.*
n) LYONNET. SWAMMERDAM. *libl. p. 120. 157.* LISTER. *Exerc. anat. II. p. 47. 52. cæchl. tab. 1. f. 4. a. bb.*

margaritiferi *o*), buccina *p*), lepadæ *q*), pectines *r*), lumbrici terrestres *s*), & vitulini *t*), hirudines *u*), hydrocanthari *w*).

Ab istis androgynis modice alia classis differt, in qua duplex equidem sexus satellitium *x*) est, tantum ut ad venerem hic plura animalia conveniant: ut quodque animal ab alio sui generis fecundetur, dum ipsum tertium aliud fecundat, ubi conchæ *Coret y*) exemplum adducitur; *Symplegadem* olim dixissent, nequitiae arbitri.

Abſque pene, ſed cum partibus genitale ſemen maſculum tamen parantibus, quod ad feminæ ova, de matris corpore egeſta, adſpergitur, piſces ſunt, certe, quantum novimus plurimi, & pauca forte quadrupeda frigida.

§. V. II. Animalia ſexu duplici.

II. Sejuncto. I. Similia.

Et nunc demum maſcula animalia ſequuntur, ut continuo videas, ſexum noſtrum in univerſa natura multo, quam femininum, rariorem eſſe. Dantur autem in teſtaceo *a*) genere & maſcula animalia & feminina, in purpuræ *b*) ſpecie, & cochleæ *c*). Inter vermes in lumbricis humanis *d*), & lupinis *e*).

Eo reliqua fere animalium genera omnia pertinent, infecta omnia, piſces omnes, quadrupeda frigida, aves, calida demum quadrupeda, quæ omnia adeo veneris ritus exercent.

Inter ea, quæ duplicia habent & parva organa, non rariffime androgyni reperiuntur, ut cancri *f*), etiam cyprini *g*), gadi *h*), demum, ſi

o) K. *Svensk. vetensk. handl.* 1759. n. 2.

p) LISTER. *Exerc. anat.* II. p. 55. 61. 70.

q) ADANSON. p. 31. penem habere & proximam vulvam.

r) Penem & vulvam LISTER. *Phil. Transf.* n. 229.

s) *Phil. Transf.* n. 146. REAUMUR.

t) VALISNER. *oper.* T. I. p. 278. tab. 35.

u) Penem, teſtes, & ova habent *Phil. Transf.* n. 233. 244.

w) POUPART. *Journ. des Sav.* ann. 1696. Sed non eſt ad manus.

x) ADANSON *coquillag.* p. LVII.

y) ADANSON. *coquill.* I. c. & II. p. 10.

a) BASTER. I. p. 40.

b) ADANSON. *coquill.* p. 143. addit facile diſtingui.

c) LISTER. *Exerc. anat.* *Alt.* p. 7. 8.

d) *Phil. Transf.* n. 146.

e) *Phil. Transf.* n. 413.

f) *ib.*

g) *Comp. Comm. Gott.* T. I. p. 21. Du HAMEL. *Hiſt. Acad. Scient.* p. 254.

h) BASTER. *wyſſpann.* T. I. L. III. p. 137. 138, tab. 16

ſi fatis omnia liquent, aliquando papiliones *i*). Nam de homine merito dubitatur *k*).

Primum hoc loco liceat adnotaffe, naturam non videre ſuadere, ut claſſes animalium a fabrica ſubtiliori ſumantur, cum adeo manifeſto inter ſimillimos vermes, & inter cochleas, aliqui ſexubus ſint diſtinctis, alii conjunctis.

Deinde inter animalia, quæ ſexus *l*) in diverſis perſonis diſtinctos gerunt, eſſe, quibus præter mares, & feminas, tertium genus ſit *m*), non ſexu, ſed omnino nullo organo genitali inſtructi animalis. Eo apes pertinent, & muſcæ veriores illæ *n*), & proximæ veſpæ *o*), & bombylii *p*), & formicæ *q*). Olim ARISTOTELES docuerat, duces *r*) apum a nonnullis matres vocari, & reges, & ſe generare *t*), & apes reliquas. Deinde AUGERIUS CLUTIUS *t*) apem reginam diſtinxit, totamque rem conſtituit SWAMMERDAMIUS.

§. VI. II. Animalia ſexu duplici.

II. Sejuncto. I. Diſſimilia.

Denique animalia dantur, in quibus mas a femina forma ſua vehementer diſſidet. Plerumque equidem animalia maſcula a feminis ejuſdem generis paulum differunt. Solent inter infecta maſcula minora *a*) eſſe: & in avibus rapacibus. Cæterum in reliquis avibus, inque omnibus quadrupedibus, mas major eſt, & plerumque formoſior, coloribus in avibus elegantioribus, & ſolus canorus. Sed in aliis majora ſunt diſcrimina.

Alati mares ſunt, feminæ abſque alis in genere noctilucarum *b*). Non diſſimilis eſt ratio animalculi tunæ, quod coccinella dicitur *c*).

Maximæ

i) SCHÆFFER. *Eulenswitter.*

k) *Comm. Gott.* I. c.

l) SWAMMERDAM. *in oper.* BONNET. *Inſectol.* I. p. 134. &c.

m) SWAMMERDAM. p. 389. &c.

n) HARTSOEKER. *Extr. crit.* p. 53

o) DERHAM. *Phil. Transf.* n. 382. REAUMUR. *Mem. de 1719.* p. 253. 262.

p) REAUMUR. *Mem. pour ſervir à l'Hiſt. des Inſect.* T. VI. p. 15.

q) GEOPROI. *Inſect. autour de Paris II.* p. 420. LINDEWALD. *de formic.*

r) *Hiſt. anim.* L. V. f. 21.

s) *Gener. anim.* L. III. c. 10.

t) *Bibl.* p. 389. 471. &c.

a) GEOPROI. I. p. 15.

b) GEOPROI. REAUMUR. *Mem. de 1743.* Multa alia præterea infecta BONNET. *contempl. de la natur.* I. p. 57.

c) *Phil. Transf.* T. LII. P. 2.

Maximæ sunt feminae, immobiles *d*), gallarum similes, mares alati de muscarum adfinitate, minimi, agilissimi.

Hæc per naturæ leges firma stant. Sed etiam in speciebus valde adfinibus, diversis tamen, non rarum est, marem unius speciei feminam alterius, sed proximæ, speciei imprægnare. Ita per vetustissimum ANAH *e*) experimentum asinus ex equa mulum generat; ita equus ex asina hinnum *f*): aliumque mulum ex equa & onagro nasci legimus *g*): ita ex ove & hirco *h*) medium animal generatur, & ex hirco angorensi atque capra suecica *i*); & ex cervo & alce *k*): sic carduelis ex passere canariensi *l*) generat, sic columbus cum diversi generis columba *m*), sic pavo albus ex vulgari, sic canis ex catella diversi generis *n*): phasianus ex gallina *o*): gallus calecuticus ex phasiano *p*). Satis probabiliter etiam ex vulpe & catella *q*), & ex lupa & catella *r*) medium animal nascitur, atque adeo pater matris dissimilis est.

Non ita certum est, neque nuperis & accuratis experimentis, aut oculariorum testium, aut incisionum hæctenus confirmatur, ex equa & tauro *s*); aut ex tauro & asino *t*), aut ex equo & vacca *u*) muli genus provenire.

Neque inter simias & canes *w*): hos & feles *x*), vulpes & lepores *y*), felem & cuniculum *z*): felem & glirem *a*), gallum calecuticum & anatem *b*), cyprinum latis squamis & tincam *c*) mulos nasci satis evidetum puto. Ne-

- d*) GEORGI L. p. 499. 503. qui *Kermes* vocat. BREYNE de *cocco* &c. add. *Anc. mem.* F. X.
e) *Gener.* XXXVI. c. 24.
f) VAESO. II. c. 8. COLUMELL. L. IV. c. 37. debilior iste *L'isle busbandr* II. p. 238.
g) PLIN. L. VIII. c. 44.
h) *Zaken* LEOPOLD. *Haurwirtschaft* p. 487. Olim ATHENÆUS apud GALL. de *semine* L. II. c. 1
i) Ex ill. viri J. ALSTROEM. experimento, add. LINN. *gener. ambigen.* p. 15.
k) *Bresl. Saml.* ann. 1723. m. octobr.
l) HARVIEUX du *Serin de Canarie* p. 269. WILLOUGHBY *ornithol.* p. 10.
m) DES SERRES Du *Praedel.* p. 468. 479.
n) LINDECRANZ. *Cynograph.* p. 14.
o) CARDAN. *var.* p. 179. 212. BRADLEY. *farm. direct.* p. 70. FABER. ad HERRAANDEL. p. 772. HARVEI *generat. anim.* p. 142.
p) *Philos. Transact.* Vol. LI. P. II.
q) CARDAN. *subtil.* p. 304.
r) FABER. p. 79.
s) ZACCHIAS p. 604. Etiam superne dentatum esse BOURGUET.
t) BOURGUET. p. 161. Conf. SHAW. *travels* qui addit dentes superiores non habere, & CARDAN. *contradict.* L. II. tr. VI. p. 287.
u) VENETIE. p. 324.
w) OSBEK. *chines. resa.* p. 99.
x) VERATTI. *Galer di minero.* T. VII. p. 67.
y) KALM p. 236.
z) BIRCH. I. p. 393.
a) Habet quidem exemplum JOH. LOCKE de *Entendem.* L. III. c. 6. Sed ipsa ferarum nativa inimicitia repugnat, & incisionem expecto, aut certo visam venerem, ut ejusmodi adulteria recipiam.
b) *Physic. belust.* p. 392. 628.
c) LEOPOLD. p. 574.

Neque multum tribuo horridis ex homine & equa *d*); homine & capra *e*); homine & vacca *f*) natis portentis.

Neque demum, qui amicitiam RENATI ANTONII DE REAUMUR inter mea præcipua decora reputo, tamen unquam potui obtinere, ut crederem, veram cuniculum inter & gallinam venerem fuisse exercitam *g*).

Mihi enim hæc omnino nimia videntur: neque ulla penis taurini ad vaginam equæ est proportio: neque cuniculi, etiam cum suis femellis, amant coire, quando carcere continentur, ut GEN. olim noster DE BRUNN expertus est, cum in eo animale pericula plurima faceremus: neque Ill. de BUFFON *h*) aut lupæ cum cane venerem obtinere potuit, aut vulpis cum catella: neque in ullo rerum naturalium thesauro certa fide ejusdem inter diversos nimis parentes natum monstrum reperiri legi. De jumaris pedemontanis ad amicos scripsi, desideravit etiam certiore historiam CAROLUS BONNETUS *i*): sed hæctenus quidem nihil satis veri didici.

Inter plantas ejusdem speciei, aut proximæ, hybridæ mediæ plantæ frequentes nascuntur. Vidi inter gallium luteum ruscicum, & vulgare album, speciem mediam pallido flore. Tragopogonis purpureo polline imprægnatus pratensis Tragopogon mistam ex utroque plantam edidit, calyce *k*) longiori, pediculis crassioribus. Sed accuratissima imprimis experimenta existant KOELREUTERI *l*) de duabus nicotianæ speciebus, quæ tertiam generarunt, deque duabus speciebus tunicæ, duobusque hyoscyamis, duabusque tunicis.

Credo de proximis speciebus; de remotis non facilem me dederò, neque veronicæ officinalis *m*) maris cum verbena femina adulterinum partum satis confirmatum puto. Cum enim tot horti in Europa sint, & venti pollinem genitalem facillime a plantis nonnullis maribus ad feminas transferant, videtur non potuisse evitari, quin innumera novæ stirpium species nata

- d*) Hippocentaurus ex Ægypto adlatus PLIN. L. VII. p. 375.
e) ELIAN. *anim.* L. VI. c. 41.
f) STORCH. *Kinderkrankheit.* p. 16.
g) *Art de faire éclore.* T. II. p. 354.
h) *Hist. gener. & part.* T. V. p. 210. fgg.
i) *Corps organis.* T. II. p. 235.
k) LINN. *gener. ambig.* p. 13.
l) In tribus doctissimis libellis.
m) IDEM. *ibid.* p. 12.

natae forent, siquidem diversi generis plantae se possent efficaciter impraegnare *m*). Idemque in hybridibus felicissimus KOELREUTERUS aegre ex caryophyllo sinensi & nostrate mulum obtinuit, nullum unquam ex speciebus diversis *n*). Ita vero haec dicta velim, non ut fidem denegem narratis: sed alia vera species potuit fuisse, quae est pro hybride habita. Et tamen experimentis erit cedendum, si repetentur.

§. VII. Animalium Amores & Conjugia.

Quae animalia sibi ipsis sufficiunt, ea vel absque dissimilis sexus indicis aut ova pariunt *o*), aut vivos fetus *p*), & in iis nihil est, quod cum coitu compares. Vel habent utriusque sexus feminalem liquorem: & in ea classe masculinum humorem feminino certis ex causis adfundi oportet, quas ignoramus *q*).

Quae vero animalia utriusque sexus genitale instrumentum habent, ut tamen in se ipsis concipere, aequae se ipsis fecundari non *r*) possint, ea utique externa aliqua vi indigent, a qua ovi incrementum acceleretur, ut in novum animal evadat, quod in suis visceribus gesserunt. Eadem nunc animalia *coeunt*, ab alio nempe animale sui generis vim masculinam accipiunt, qua si carerent, sterilia continerent ova: aut alteri vicissim animaliam eam vim impertiunt, quae ejus ova fecundet. Ova hic communi sensu sumimus, pro conceptaculis quibuscunque, in quibus futurum animal proxime continetur.

Ad eum coitum animalia omnia cupidine voluptatis incitantur, quae causa fuit creandi VENERIS numinis. De maribus diximus, quam acres sint eorum ad coitum stimuli *s*). In femina iidem in universum mitiores sunt. Oportet autem haec explicare.

Animalia, quae sexu distinguuntur, aut vagam cum alia quacunque sui generis femina venerem exercent, aut tenentur conjugio, & quisque mas suam feminam habet, quae eum solum admittat, & quam solum vicissim amet. Rara exempla sunt conjugii; sunt tamen in avibus, & in columbis notissima, tum in hirundine, in ciconia, in aliis plusculis; tantum quod

m) Conf. Hamburg. Magaz. T. II. p. 461.

n) Zweyte Fortsetz. p. 108.

o) p. 4.

p) p. 3.

q) p. 5.

r) p. 6.

s) I. XXVII. p. 516. & L. XXIX. p. 11.

in plerisque conjugium unicus sit veris, in columba tamen penè perpetuum. Inter quadrupeda solus castor iusti conjugii vinculo tenetur.

Reliqua animalia, aut obviam feminam sequuntur, aut polygamiam exercent, & plusculas feminas congregant, quibus unicus mas imperitat, orientalis principis similis. Princeps inter aves gallus huc pertinet, & qui ejus classis sunt.

Inter quadrupeda gregaria *t*) taurus est, equus, aries, urfus marinus ex phocæ genere, etiam in eo tyrannorum similis, quod acri zelotypia teneatur, & pro suis concubinis depugnet.

Sed dantur & alia animalia gregalia, in quibus natura sexum marem multo uberius produxit, ut plurimi ad unam feminam nati sint. Exemplum est in apum genere, in quibus ad paucas feminas, quarum unica in alveario superstes vivat, quadringenti sunt mares *u*).

Pro ea nunc diversitate animalium natura stimulos ad venerem aliis, aliisque modis temperavit, undique sapientissima.

In animalibus gregariis, quorum multas feminas unicus mas sibi sumit, acerrimam veneris cupidinem mari dedit *x*), feminas castas *y*) fecit, quae invitae se veneri submittant, & a mare quasi coactae, quales HOMERICÆ olim DEÆ fuerunt, quas ad connubium cum mortalibus JUPITER damnaverat. De cerva testimonium existat *z*).

Sed etiam interea, quae vagos amores sequuntur, ut canes, aut connubia sanctiora fervant, ut columbi, mares tamen acriores veneris stimulos sentire videntur; feminas enim per ferra, per ignes sequuntur, quas videas imminentem marem fugere, aut morsu abigere, & lassas, demum adulantis mariti voluntatem sequi. Bombyx mas etiam mortuas feminas init, ut istarum nullam culpam esse adpareat *a*). Liceat etiam humanam feminam eo recensere, quae ex naturæ lege marem expectet, non sequatur, placitoque demum se submittat amori.

B 2

Insecta

t) HARVEI in gener. anim.

u) REAUMUR. Mémoires pour servir à l'Histoire des Insectes. T. V. mém. 9. Eunuchi sunt ad 18000.

x) Etiam aphidi, cui multi mares, feminae paucæ, BONNET. Insectolog. I. p. 134.

y) HARVEI.

z) BUFFON. Hist. general. & partic. VI. p. 74. PISO. Histor. nat. Ind. p. 97.

a) SWAMMERDAM. Bibl. p. 431.

Insecta feminei sexus cæterum veneris cupidiora *b*) esse videntur. Musca affli nuper nata marem ad venerem sollicitat *c*), & libella *d*) femina ad marem se accommodat, & extremam caudam ad penem adducit, qui est in thorace. Acarus *e*) femina vulvam in maris penem infigit. Femina bombyx *f*) vulvam expellit in maris occursum. Aranea *g*), in suum genus impia, tamen vulvam, quasi eductum tubum, mari offert, cui in antenna penis est. Etiam in aliis classibus urogalli femine ad vocantem marem conveniunt *h*), & porca marem sequitur *i*). Demum aquilam etiam post repetitam venerem ad marem accurrere lego *k*).

Sapienter hæc omnia. Femina in coitu patientiam solam præstat; mas vires infumit, neque ad voluptatem paratus est, nisi quando boni feminis penum habet; neque utilis foret coitus fecundusve, si eo femine malignius instructus venerem concuperet. Sua ergo tempora mas occupat, & tunc in venerem ruit, quando ea potest esse fecundissima.

Animalia certa plerumque tempora habent veneris *l*), ut & mas ad imprægnandum aptissimus in concubitum ardeat, & femina se patientiorem præbeat, maremque minus invita exspectet, aut sequatur *m*). Etiam steriles femine suis temporibus absque mare, nescio qua cupidine tactæ, catellos volunt *n*) alere, ovaque absque mare pariunt *o*). Abundantia partus *p*) veneris tempora fere ad vernos menses restringit, aut ad æstivos. Carnivora animalia, & quæ hominem secuta *q*) nunquam non satis habent dapis *r*), totis annis feminam quærunt. Quæ aviculæ toto anno venerem sequuntur, eadem toto etiam anno canunt *s*). Femine tamen earundem specierum extra sua tempora marem refutant, ut equæ, catellæ.

In

b) REGIUS *Phil. Natural.* p. 91.

c) SWAMMERDAM, p. 721.

d) HOMBERG. *Mém.* ann. 1699. GEORGI I. c. II. p. 220. SWAMMERDAM, *bloedlooze dierjes.* p. 91.

e) SWAMMERDAM, p. 719.

f) ROESEL. *Insekt. beschig.* III. p. 51.

g) GEORGI II. p. 637. 638. add. CLERCK. *Svenska Spindlar.*

h) STURGARD. *SAML.* n. 3. *Natural. hist. na Lin. gesl.* V. p. 394. 395.

i) LISLE *hurbandr.* II. p. 336.

k) WILLOUGHBY *Ornithol.* p. 27.

l) Etiam gallinæ indicæ MAITREJEAN. p. 2.

m) p. 11

n) Bis de anno catellæ BUFFON. T. V. p. 221.

o) Animalia tunc venerem quærunt, quando sunt pinguissima DOEBEL. *Jägerpractic.* p. 37.

p) Toto anno equi ad equam alienam in Alti adhiñiebant. PAUSANIAS *Eliac.* I. p. 314.

q) Etiam aves dari, quæ perpetuo in venerem prone sint. *æconom. Nachr.* IV. p. 35. ut catellæ HARVEI p. 294. Apud toto anno generant. SWAMMERDAM. p. 371.

r) FRISCH *Gesch. der Vogel I.*

In iis gregariis animalibus, in quibus virorum numerus superat, femina sola ardet, lentosque maritos ad venerem excitat *t*): Numquam enim ferret tot veneris cupidos amafios, si ii perinde calerent, ut femina.

§. VIII. *Causa Cupidinis veneræ.*

In viro ea est in boni feminis abundantia *a*); in feminis ex ea analogia credas esse in ovorum tumore; maxima enim in furore uterino ova *b*) fuisse, & ovaria prægrandia *c*) passim legimus, & ruptam ovarii membranam *d*), ex tumore lutei corporis: & contra, ovario amputato, in scrophis *e*), etiam *f*) in piscibus, nullam porro veneris cupidinem esse *g*) invenimus. Et videtur, cum naturæ finis sit ova expellere, merito in eodem organo & cupidinis causam esse, & ejiciendorum ovorum: Vasa demum spermatica in iisdem veneris cupidinis feminis tumida fuerunt *h*).

Semine plenum *i*) esse ovarium addiderunt; sed de ovario quidem certum est, non esse feminis receptaculum.

Videtur tamen etiam in utero, inque vagina, aliqua stimuli veneri causa esse. Vagina enim in catella venerem desiderante rubra est *k*), & pene inflammata, tum in ove *l*); & cani venerem concupienti vulva extuberat *m*). In eadem cane etiam tuba vasis turget *n*). Et vaccæ *o*) sub tempora fuæ veneris, & equæ *p*), copiosum humorem albidum & viscidum de genitalibus fundant *q*); tum suæ *r*), & catellæ *s*).

In

t) REAUMUR, *Mém. pour servir à l'Hist. des Insectes.* T. 5. mém. 9. BONNET. *Insectolog.* I. p. 134.

a) L. XXVII. p. 568

b) BRENDL. *Dec. III. obs. 10.* BONNET. *Med. Sept. I.* p. 216. J. MICHAELIS apud SCHURIG *muliebr.* p. 336. DRELCOURT de *femin. ov.* p. 519. de hystericis.

c) BUDAUS *miscell. Berol. Cont. II. obs. 2.* VENETTE p. 208. N. DE BLENGNY in *diario* ann. 1679. *Act. Erud.* ann. 1686. m. maj. J. MICHAELIS apud SCHURIG I. c. WESLINGH. *de pass. hysteric.* BONNET. *Med. Sept. I.* p. 216. Etiam in animalibus HARVEI p. 272.

d) SANTORIN. *Stor. d'un feto.* n. 29. *obs.* p. 224.

e) GALEN. *femin.* L. I. ARISTOT. *hist. anim.* L. IX. *obs.* 50. add. VERHEYEN. L. II. p. 316.

f) *Phil. Transf.* T. XLVIII. P. 2. n. 106.

g) GALEN. *ibid.*

h) BRENDL.

i) BLENGNY. I. c. VENETTE p. 208. 222.

k) KUHLEMAN. p. 17.

l) *ibid.*

m) ARISTOT. *hist. anim.* L. VI. c. 20. BUFFON. T. V. p. 221.

n) Etiam tuba VALISNER. c. 9. n. 5. 7. 19.

o) DUVERNEY. II. p. 334.

p) *ibid.* ARISTOT. L. VI. c. 18.

q) *ibid.* BUFFON. T. IV. p. 214.

r) BUFFON. T. V. p. 155. Ex se jactant inquietæ, & vulva tumet.

s) ARISTOT. I. c. c. 20. per septiduum

In hysteroomania uterus dicitur albo liquore plenus fuisse *s*).

In avibus ante veneris tempora uterus carnosus fit *t*).

Puellæ in principio gonorrhœæ magis libidinofæ sunt *t*).

Denique etiam in animalibus, per longa veneris desideria, ipsa humorum massa corrumpitur. Oves veneris cupidæ, mactatæ, sapore sunt rancido *u*).

Eos stimulos æris calor auget. Pleraque animalia, & principes aviculæ, cum verno tempore ad connubia celebranda conveniunt. Multa, quæ calidarum sunt regionum, in nostra frigidiori Europa neque coeunt, neque fecundantur, ut rarissimum *x*) sit plittacum ovum polivile, pullum, puto, plittaci in Europa natum, nemo viderit *y*). Etiam feminæ humanæ, etsi toto anno concipiunt, tamen paulo frequentius id vere fit, ut partus decembri & januariis *z*) mense sint plurimi.

Denique, etsi in universum voracia animalia eadem fecundissima sunt, ut insecta, polypi *a*), pisces, & quadrupeda carnivora, tamen peculiaria quædam alimenta, & etiam odores aliqui, feminas & cupidores veneris faciunt & fecundiores. In aviculis notus est effectus feminis cannabis, in columbis vicæ fativæ nigræ: sic odores nonnullos, sub nares feminis porrectos, ad impudicitiam eas adducere Cl. viri *b*) est opinio.

Ut reliqui stimuli *c*) a natura dati inobsequiosos puniunt, ita & veneris abstinentiam, ut naturæ inimicam, hæc ipsa ulciscitur. Ipsa animalia *d*) ex desiderio veneris languent & pereunt. Cyprini ex retentis ovibus laborant *e*).

In sacris ædibus, de quibus severa religio *f*) venerem arcet, multa, parum cognita, neque sanabilia morborum genera vigere idoneus auctor existat.

s) ARNAUD. *discas. of urethr.* p. 92.

t) L'ISLE I. p. 205.

u) BRENDÉ. I. c.

x) HARVEI *gener. anim.* p. 23.

y) BUCHNÉ. *miscell. ann.* 1729. p. 10. 12.

z) Camelus tamen Berolini peperit BEKMAN. *mÿk. hist.* p. 393.

a) Media hieme STEIN. *caus. sterilitat.* p. LVIII. ex Actis Nofodochii parturientium.

b) BONNET. *corps organ. II.* p. 71.

c) J. HENR. SCHULZE *moment. corp. hum. alterat.*

d) Fames, sitis, desiderium alvi liberandæ.

e) de passere canariensi HARVIEUX. p. 130. 131. 132.

f) PLOT. *natur. hist. of Staffordshir.* p. 242.

g) BARTHOLIN. *Comæ.* p. 136. sqq.

existat *g*). Frequenter eæ potissimum, quæ veneris dulcedinem degustarunt, qua nunc privantur, in chlorosin, in hystericam *h*) mala, in convulsiones, in maniam, in furorem uterinum *i*) incidunt, quam nec semel vidi; inque earum feminarum apertis cadaveribus scirrhi, & steatomata *k*), & hydropet ovarii reperiuntur.

Quare, nisi morum custodia vetuerit, ea mala pleraque, & furor uterinus *l*), & vera mania *m*), veneris usu solvuntur. Quare sapienter NARDIUS *n*), maluit nutrices venere uti, quam languere desiderio. Etiam incitamenta veneris *o*) in hystericam femina profuerunt. Et serini permixta venere sanantur *p*).

§. IX. Coitus. An in omnibus Animalibus sexu distinctis.

Vulgo creditur, frigidus pisces non vere coire, & sola contra vada torrentium frictione vascula sua feminali lacte plena aperire, ut liquor fecundans effluat: id autem ex mira naturæ lege tunc fieri, quando paulo post femina, simili confectione sui ventris usa, ova sua effudit: ita extra maternum corpus ova fecundari *a*). Coire mares negat BUFFONIUS, & ova potius agit, quam matrem, sequi *b*). Sed contra ESCHERUS *c*) populares suos, ut salmones capiant, feminas de fune suspendere, ita ad eas mares concurrere.

Simili modo & ephemera *d*), & apes *e*), & bufones, & ranæ, & salamandræ *f*) a summo harum rerum investigatore creduntur, absque initu, ex liquore feminali maris ad ova adsperfo concipere.

Sunt,

g) SANTORIN. I. c.

h) *Quansine* p. 196.

i) LEONI p. 105. BARTHOLIN. BUFFON. T. II. p. 503.

k) BINNINGER. I. c.

l) PANAROLUS *Pentec. III.* obs. 4.

m) LEONI. p. 105. BARTHOLIN. *hist.* 69. *Cent. II.*

n) *Lact. analys.* p. 122.

o) *Quansine* p. 196. frictio nempe genitalium. Conf. GALENUS *Sem. L. II.* AVICENNA *ten. I.* p. 649. A pessario acri ZACUT. *Prax. admirab.* L. II. obs. 94.

p) HARVIEUX. p. 232.

q) Conf. SWAMMERDAM. *Bibl.* p. 431. BUFFON. II. p. 311.

r) IDEM. *ib.* II. p. 311.

s) *Zurichsee* p. 116. 117.

t) SWAMMERDAM. *ibid.* p. 235.

u) Ab odore masculi feminis excitari IDEM p. 431. 514.

v) DEMOURS. *Trad. Edimb. Ess.* p. 341.

Sunt, qui omnino piscium lactes a femina deglutiri *g*), easque ea ratione imprægnari scripserunt.

De ephemero quidem REAUMURIUS *b*) a SWAMMERDAMIO dissentit, etiam si coitum ipsum non vidit. Sed & id muscæ genus, adeo vicinum libellis, & reliqua animalia pene prædita, veros veneris ritus obire maxime probabile est: ad ova enim de corpore effusa semen dimisisse sufficeret, neque videtur, cui bono penis sit, nisi in feminae corpus introduceretur. Deinde & ipsis piscibus superiores penem reddiderunt, raris *i*) certe, salmonibus *k*), etiam aliis, & semen utero inspergi manifesta extant testimonia *l*). Neque video, cur pisces mares feminas sequerentur, & quæ major voluptas esset in feminis ad ova adspersione, quam ab eisdem feminis effusione, quæ ex frictione ad omne aliud corpus facta succederet. Denique pisces sui generis tenaces sunt, neque alterius speciei feminas insequuntur, ut feminas agnoscere & querere videas, non ova, quorum ex diversis piscibus effusorum vix ulla sit diversitas. Cupide autem feminas sequi, ut quisque studeat amicæ esse propior, a piscatoribus habeo *m*). In lumpo pisce proprium in thorace corpus est, cujus ope femellæ adhærescit *n*).

Ova utique deglutiri, sed a maribus perinde ut a feminis, cibo potius, quam veneri destinata, a Cl. viro adnotatum est *o*).

§. X. Coitus Phenomena in Bestiis.

Ipsa testacea *a*) androgyna *b*) veneris communes ritus observant. Cochleæ penem de propria rima expediunt *c*), & cum alterius cochleæ simili pene ad flagellorum similitudinem intricant, denique lentissimum semen

g) OPPIAN. L. I. *Histoire des Poissons & Monstres marins*, p. 17. de cyprino femina. *Nov. Comm. Acad. Petrop.* T. III.

h) T. VI. p. 500.

i) TIPHAIQUE *mers occident.* p. 168. 170.

k) L. XXVII. p. 491. 492.

l) BAYLE p. 596. Olim marem ad feminam se conficere, ut semen emittat SEARAGLI p. 322. & BRONZERIUS ibid. adde *Phil. Transf.* T. XLVIII. P. 2. p. 166. DUVERNEY. *anc. mem.* T. II. p. 112.

m) Conf. p. 15

n) *Phil. Transf.* n. 144.

o) *Nov. Comm. Petrop.* l. c.

a) Lepus marinus p. 5. REAUMUR. *Mem. de l'Acad.* 1715. p. 11.

b) Mytilus k. *svensk. vetensk. Acad. handl.* ann. 1759. n. 2. Ejus veneris rationem ignoro.

c) Conf. SWAMMERDAM. in *ic. ad diff. de respirat.* REDI *anim. viv.* tab. XI. f. 1. *Hist. de l'Acad.* 1708. p. 49. 50. 51. DUVERNEY. T. II. p. 397.

femen longum denum post tempus *d*) effundant, & in uterum *e*) pellunt, quem in collo habent. Eadem, certe aliquæ, proprio spiculo se ad venerem excitant *f*). Utraque amantium & imprægnat & concipit.

Insecta omnia penem in vulvam adigunt, aut certe vulvam sibi occurrentem suo pene recipiunt *h*), noruntque se ad id opus accommodare, etsi alienis in sedibus corporis *i*) mas penem, femina uterum habet. In nonnullis brevis venus est *k*), longa in aliis.

Frigida reptilia duplicem penem in duplicem vulvam *l*) inmittunt, ut viperæ.

Quadrupeda frigida mascula feminæ insident *m*), & earum aliqua in pollicibus suis ad id ipsum opus propria fungosa carne *n*), circa tempora veneris nata, tumentibus feminæ latera comprimunt, ut ova cogant exire *o*): eorum longissima venus est. Fecundant autem ova, tum quæ de corpore feminæ exierunt, tum quæ intra corpus *p*) superfunt.

Aves celerrime venereo ritu defunguntur, ut vix, nisi in majoribus, penem corpus feminæ videas subire. Insident vero dorsis feminarum, quæ uropygium detegunt, ut mari faveant.

Quadrupeda pleraque eodem situ coeunt, ut mas posticis pedibus nixus anticis corpus feminæ utrinque contineat. Eum situm non nemo etiam homini naturalem esse putat *q*), quod in eo situ frenulum ad clitoridem, sensiles adeo partes ad sensilissimas confricentur: non satis quidem anatomice locutus, cum clitoris extra vaginam sit. Potuisset aliquam in vaginæ

d) Duodecim in limace horarum *Hist. de l'Acad.* ann. 1708. p. 50.

e) HARDER apud FELICE. p. 35.

f) Duabus forficulis vespas feminas mares invitare. REAUMUR *Mem. de* 1719. t. I. f. 17. 18.

h) ACARUS SWAMMERDAM. p. 719.

i) De libellis p. 12. SWAMMERDAM. *bloedel. diertj.* p. 91. GEFROI *Insect. des environs de Paris II.* p. 220. In araneis CLERCQ. p. 9. 65. 69.

k) In araneis, ut puto, præ metu mutuo GEFROI l. c.

l) CITES *abstinent. consolent.* p. 72. SEVERIN. *viper. pyth.* CHARAS. & C.

m) Testudo DAMPIER l. p. 108.

n) ROESEL ad T. I. Eo tumore ablato, feminam continere nequit SWAMMERDAM, *bloedel diertjes* p. 37. MENZ. p. 14. 15. f. 2. In ipsum uterum ova imprimi MENZ. p. 17. aut ab utero ductum ad brachii sedem exire KRUGER *Betracht.* p. 41. Utrumque nimium videtur.

o) ROESEL.

p) ROESEL.

q) VAROL. L. IV. c. 4.

HALLER *Physiol.* Tom. VIII. P. I.

C

vaginæ anteriori columnæ causam quæsiuissè, quæ major est, & ad quam eo in situ frenulum penis fricatur & glans vicina. Dicuntur tamen etiam elephantæ r) humano ritu concumbere.

Canis adjuvatur in venere duobus tumoribus, quorum alter ad initium præputii est, in glande alter s), & qui, in longissima illa venere animalium vesiculis feminalibus destitutorum, denique turgentes aufugituram feminam retinent. Non ideo proprie retrorsum coit, neque leo aut felis t).

Omnis demum coitus absolvitur repetita confrictione penis contra vaginam, cujus vi semen masculinum elicitur, ut in vaginam, uterumve spargatur: in re enim adeo vulgari nondum est confectum, quo usque semen maris penetret.

§. XI. Quo Semen masculinum feratur.

Communi consensu olim creditum a) est, semen masculinum in uterum venire.

In animalium uteris semper reperiri GALENUS testis b) est, & inter nuperos Cl. viri semen viderunt, in vacca c), cuniculo d); demum in muliere e), et si opportunitates raræ sunt.

Additam est etiam, in tubas usque semen penetrare, in cuniculo f), etiam in femina g), & demum ad ipsum usque ovarium h) pertingere.

Quare etiam in marsupiali i), cui duæ sunt vaginæ, bifurcus penis est, ut in utramque semen cum impetu possit impelli.

Sic

- r) STUKELEY. p. 106.
 s) BUFFON. T. V. p. 272. cum ic. add. TYSON. *Phil. Transf.* n. 144. *Compar. nat.* p. 34-35. An eadem glandule castoris, quæ in venere intumescunt *Mem. de l'Acad.* 1704. p. 55.
 t) BUFFON. T. IX. p. 37.
 a) Etiam apud SORANUM.
 b) De femine. L. I.
 c) VERHEYEN. I. p. 135. II. p. 314.
 d) LESUWENHOECK. *Anat. & Contempl.* II. p. 166.
 e) RUYSCHE. *thes.* VI. p. 13. n. 21. *adv. I. n. I. t. 2. f. 3.* CHRELDEN. L. IV. c. 2. TIR-
 SINGH. *dian.* p. 423. hi autoptæ. Admittit etiam R. de GRAAF. p. 239.
 f) LESUWENHOECK. l. c. p. 170. 171.
 g) FALLOP. p. 196. b. RIOLAN. p. 179. GRAAF. p. 243. BARBAT. p. 70. 71. RUYSCHE.
 l. c. & apud DIEMERBROECK. *Posiel. Nouvelles de la République des lettres.* ann. 1686. *Melli-
 commar.* p. 69. *Ess. of a Societ. at Edinb.* T. V. p. 336. Consentiant SAUVAGES. *physiol.*
 p. 222. *Auctor oris fecundation.* p. 16. HARTZOEKER. *remarques* p. 41.
 h) Ita opinatur KERKING. *anthropogen.* p. 2. 231. 232. WHARTON. *Cowper. Introduc.*
Valisner generat. P. II. c. 10. n. 2. Admittit de robustiori femine HEUERMAN. T. IV. p. 38.
 i) COWPER. in *Phil. Transf.* Vide L. XXXVII. p. 490.

Sic etiam in humano genere penem in uteri os internum inmitti k), inque eo retineri l), & glandem ab utero exfugit m), ejus ostium titillari n), a longiori vero glande offendi o), uterum demum in coitu per ligamenta in penis occursum deduci p), a diversis scriptoribus dictum est.

Animal tunc concipere vetus est opinio, quando semen retinuit q), quod vulgo etiam feminis innotuit; neque unquam concipere, nisi semen retinuerit r), atque adeo os uteri a fecunda venere claudi s), in vacca t), cervæ u), erinaceo x), catella y); ideoque aquam a venere equæ inspergi z).

Nolim experimento uti vis purgantis, quæ per semen dicitur a marito in uxorem transivisse a).

Primus, per tot sua experimenta, doctus GUILIELMUS HARVEY b) semen negavit in utero se reperiisse, in caprea c), cuniculo d), cane e), quas bestias post venerem inciderat.

Hactenus certe vir summus vera docuit, ut etiam ego in f) numerosis bestiarum, quæ marem admiserant, incisionibus, rarissime ullum in utero semen repperim, cum in vagina g) facile esset videre.

C 2

Accessit

- k) JOUBERT *Erreurs popul.* L. V. c. 4. RIOLAN. p. 196.
 l) RIOLAN.
 m) THEMEL. p. 45.
 n) BARBAT. *ibid.*
 o) PLAZZON. *mul.* p. 101.
 p) HORNE *prælect.* p. 12.
 q) GALEN. *Semen* L. I. HIPPOCR. *de genitura & de natura pueri.* STORCH. *Schwanger.*
 p. 215. MAURICEAU p. 68.
 r) HIPPOCR. *genitur.* n. 6.
 s) MOSCHION. 26. ARISTOT. *Hist.* L. VII. c. 4. GALEN. *Sem.* L. II. c. 2. *Art de faire
 les rapports.* p. 445. PANAROLUS *Pentec.* III. obs. 20. MAURICEAU p. 91. 106. BARBAT.
 l. c. THEMEL. p. 52. id summum conceptus signum esse.
 t) FABER ad HERNANDEZ p. 117. SEVERIN. *Zootom.* DEMOCRIT. p. 297.
 u) J. M. HOFMAN. *Eph. Nat. Cur. Cent. X. app.* obs. 46.
 x) MURALT. *valdemec.* p. 266.
 y) Raro abortare BIRCH. T. III. p. 476.
 z) BRADLEY. *husbandry.* p. 347.
 a) CONNOR. II. p. 91. MOEBIUS *Instit.* p. 432.
 b) HARVEY p. 228. Ita etiam L. de CLARELLIS p. 39. PARSONS *gener.* p. 44. HARTZOE-
 KER. *De crassamento LESUWENHOECK Phil. Transf.* n. 142.
 c) *Exerc.* 66. p. 226. *Exerc.* 67. *ibid.*
 d) *Exerc.* 67. p. 228. EVERARD.
 e) SWAMMERDAM. *biol.* p. 516. BIRCH. II. p. 192. HARVEY p. 228. BRENDL. *de em-
 bryon. præexist. die tertio.*
 f) KUHLEMANN. p. 29. &c. de omnibus.
 g) SWAMMERDAM.

Accessit numerosa series *b)* feminarum, quæ conceperunt & pepererunt, cum vel perangustus vaginæ esset aditus *i)*, aut omnino integra membrana *k)*, aut coalitus per morbos natus *l)*, aut os uteri nullum *m)*.

Sed etiam bestię conceperunt, cum clausa vagina *n)*; & infibulata equa peperit *o)*, & uterus aqua plenus *p)*, tubave *q)* semen masculum in aliis exceptis exclusit.

Esse etiam in plerisque animalibus alias & alias causas, cur semen ad intima non penetret, non abs re prolatum est, ut os uteri cartilagineis valvulis multorum ordinum munitum, penem in avibus *r)* perexiguum, feminisque minimam copiam in brevissima venere *s)* effusam, non aptam percurrendo longo itinere, quo in tabas penetret, in quo tamen moles aliqua fecundantis liquidi videatur requiri, cum multa in uno coitu ova fecundentur *t)*; Uterum ovium aliorumque animalium valvulosum, durum, & pene obfignatum adducunt *u)*.

Rejiciunt

b) Conf. BOHN. TAUVRY. RAL. p. 37.

i) Cum rima perangusta COSCHWIZ. *virg. mol. labor.* Cum semiclausa vulva TRIOLAN. *obl.* p. 64. In puella pene atreta HORN. *prælect.* p. 12. Cum vix specillum admitteret RIOUAN. p. 197. *Hist. de l'Acad.* 1712. aut digitum GOERING. *de hymene.* add. *Berol. Act.* III. n. 1. Per hymenem parvis foraminibus pervium HILDAN. III. c. 60. *Delic. med. chir.* p. 108. 109. Patricia femina nuper & concepit & peperit, cum adeo integer hymen superesset, ut cum ante partum oporteret incidere, & aditus vix digitum admitteret.

k) Vera atreta concepit GUILLERMEAU p. 311. RUYSCH. *obl.* 22. RIOUAN. *Enchirid.* pag. 173. *Zod. Gall.* I. p. 273. SCHACHER *progr.* ann. 1728. Hymene salvo LEVREY. p. 23. *Eph. Nat. Cur. Dec. III. ann. 7. 8.* *obl.* 83. *Hist. de l'Acad.* ann. 1756. p. 48. 49. Hymene iterum, cum incisus fuisset, connato *Eph. Nat. Cur. Vol. I. obl.* 86.

l) Connata vagina a partu *Phil. Transf.* n. 237. HARVEY p. 268. In femina a cicatrice atreta LA MOTTE *obl.* 342. Connata vagina, ut menses tamen fluerent *Notw. de la République des Lettr.* I. p. 686. 1261. Ob tumorem, quo vagina opplebatur VIARDEL. c. 5. Ob vaginam per artificium arctatam *Trait. de l'Impuiss.* II. p. 34. Ob membranam ex partu præternaturali subnatam GIFFARD. *case* 100. Cum pessarium in vagina esset MAURICEAU *obl.* 40. Ob vaginam carne fœdantem SCHELHAMMER. *anal.* Cum vagina perangusta *Hist. de l'Acad.* ann. 1748. p. 58. Cum femina ex coalitu per ignem fere atreta esset *Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 3.* *obl.* 273. add. *Dec. II. ann. 7. Dec. II. obl.* 9. Cum minimo foramine excoriata vulvæ AMAND. *obl.* 1. Cum ulcerosa vagina pene coaluisset ZACUT. *Prax. med. admir.* *obl.* 166. Cum minimum a vulnere foramen esset BENEVOLI *off.* 5.

m) GOUVEY p. 391. clausum membrana AMAND. p. 64. per angustum & pene coalitum ALBERTI *Med. Leg. C. V.* p. 814. Orificio uteri clauso BUDDO *Append.* p. 10. sqq. Concepit cui os uteri coaluerat G. V. SWIRTEM. *Comm. T. V.* p. 533.

n) *Eph. Nat. Cur. Dec. III. ann. 9. 10.* *obl.* 191. Ob connatam vaginam periit,

o) HARVEY p. 268.

p) MALPIGHI. ad SPON. p. 34.

q) *ibid.* in papillione.

r) RAL. *quadruped.* p. 37.

s) Tantum vaginæ adfricari SWAMMERDAM. p. 516.

t) HARVEY *Exerc. V.* p. 18. TAUVRY p. 71.

u) KUHLEMANN. p. 7. n. 10.

Rejiciant etiam experimenta RUYSCHIANA, & mucum uteri tubarumve summo viro credunt imposuisse: quum ejusmodi semini similis *x)* humor etiam in puerperarum *y)* tubis visus sit, de quibus non suspiceris, marem nuper admisisse.

Neque admittunt, penem in uteri os *z)* penetrare, & ad conceptum suffecisse credunt, si penis vulvam contingat *a)*, aut semen certe in vaginam veniat *b)*.

Quare persuaserunt sibi Cl. viri, sufficere, si aura *seminalis* *b)*, sive feminis vapor, de masculo fecundante humore adspiraverit. Recte, si flatus *d)* ex pene ante coitum erumperet. Nunc semen crassum de vulva post venerem exit *e)*, & concepit, quæ semen non retinuerat *f)*. Et adeo non claudi a venere fecunda uterum constat, ut apertus sit *g)*.

Hicce omnibus perpensis, tamen scholarum opinioni sum propior. Primum, vix potest everti argumentum a femine sumtum, quod in coitu infecundo continuo de vulva feminæ defluit, in secundo retinetur, ut eo signo mulieres se concepisse intelligant, & de bestiis femellis ex eadem nota recipiatur, coitum utilem fuisse. In utero enim semen retineri est necesse, neque in vagina posset morari.

Porro RUYSCHIIUM semen a mucro non distinxisse dura est suspicio. Coactum *b)* vidit & ipse, & alii. Sed semen ex vulva cadens in fundo vasis aqua pleni in grumos *i)* cogitur.

Sed etiam ex feminarum confessione novi, quæ equidem difficiliter obtinetur, magnam se voluptatem sentire, quando margo eminens oris uterini a masculo generationis instrumento confricatur.

C 3

Neque

x) Semini similem vidit liquorem in tuba MORGAGNUS, ut tamen pro semine non haberet. *Sed. & caus. morb.* I. p. 276.

y) BARTHOLIN. p. 253. *Cons. II.* *obl.* 18.

z) LYCUS apud SORANUM. LA MOTTE de la *generat.* p. 29.

a) FABRICI. ab AQUAPEND. *oper. chir.* p. 93. ZACCHIAS *med. legal.* L. X. c. 43. MAURICEAU p. 64. &c. *obl.* 221. 489. LANZON. *anim.* 32.

b) Non ultra penetrare SOLINGEN *ampt. der vroedvroicwen* p. 322.

c) In ape SWAMMERDAM. Sic GRAAF. f. 243. &c. GERIKE de *gener.* p. 107. *Trait. de la Superfet.* p. 40. SENGUARD. *phil. natur.* p. 279. CORNEL. CONSENT. p. 177. VALISNER. *gener.* L. II. c. 13. n. 3. SOLINGEN *ampt.* p. 323. PARSONS *gener.* p. 90.

d) *Eph. Nat. Cur. Dec. III. ann. 9.* *obl.* 134. KUHLEMANN. p. 32. 33. J. M. HOFMAN.

e) Generasse etiam, qui semen non emittant, L. de CLARELLI, quod certe nimium est.

f) MOUSIN. *borr.* p. 292.

g) RUYSCH. apud SLADUM. *Act. Hafn.* II. n. 4. DENYS *ampt. der vroedvroicwen* p. 467. In vacca VERHEYEN. II. p. 314.

h) TITSING. l. c. RUYSCH. *advers.* &c.

i) MELLI. l. c. p. 26.

Neque video *k*), cur natura tam longos penes tauris, cervis, suibus, aliisque animalibus dedisset, si in vaginæ aditum auram aliquam emisisset sufficeret. Ubique enim ad femineorum organorum longitudinem ita masculinum instrumentum commensuravit, ut vaginæ longitudinem repleat, & fundum attingat. Voluptas in glande est, poteratque absque longiori membro obtineri.

In illis atretis, ut in virginibus arctis, vis insanientis mariti obstacula superavit, quæ ex cruenta & lacerata carne facile potuerunt renasci, uti cruentati digiti connascuntur. Etiam per anum, in quem vagina patebat, maritus feminam imprægnavit *l*): alii uxoris urethræ ad venerem abusi sunt *m*).

HARVEJI experimenta ferius fere a coitu facta, & nostra, non penitus demonstrant, nullum semen in utero refedisse: nam & elabi potuit *n*), postquam est officio defunctum, ante quam incisoris manus accessit: & exigua ejus copia *o*) potuit sufficere, ut reliqua massa elapsa fuisset. Denique, quæ contra feminis in uterum adventum dicuntur, ne quidem satis firma sunt, etsi enim frequentius in vagina semen vidi, vidi tamen etiam in ovis 45. minutis horæ ab ultima venere occisæ utero.

Seminis duas drachmas in coitu a viro ejici CARDELLINUS *p*) auctor est: nihil autem impedit, quin ejus ponderis & massæ viscidus liquor multo longius profiliat, quam abest uterus, constatque per experimenta, ob turpitudinem non repetenda, multo longius semen de sano & dudum casto homine profilire.

De tubis *q*) perinde pronunciaverim: quæ angustæ sint, ut vel dilatari *r*) in coitu adfirmare necesse sit, aut ex utero pleno, quod superest, in eas redundare. Phænomena tamen, quæ a coitu secundo in ovario succedunt, videntur utique feminis per tubas iter desiderare.

Nescio num vis aliqua in adnotatione sit, post mensium finem coitum maxime

k) Negat absque immixtione concipi BARBATUS *form. fet.* p. 39. & vaporem sufficere rejicit BONNER. II. p. 241.

l) LOUIS *de muliebr. dispos.*

m) L. XXVIII. p. 87.

n) Monuit HIGHEMOR. *generat.* p. 98. *Medici Uratislavens. de experient.* p. 39.

o) pars feminis sufficit ARISTOT. *hist. anim.* L. X. c. 3. VALISNERI II. c. 9. n. 1. p. 181. c. 10. n. 3.

p) *de fetu.* p. 94.

q) Negat semen ad ovaria venire SCHRADER *microsc. utilit.*

r) *On secundatim.* l. c. Turgidas fuisse in proximo §. ostendemus.

maxime fecundum *s*) esse. Res est verissima *t*); etiam mulierculis nota, quæ ea periodo coire male metuunt, quoties non est e re earum concipere.

Putes, a sanguine elapso *u*) omnia laxari, & os uteri amplius hiare. Nisi forte omnia tunc teneriora sunt, & ad voluptatem aptiora. Vagina certe acrius sentit, dum menses fluunt, & in nonnullis dolet.

§. XII. Quæ Feminis in Coitu accidunt.

Primum voluptas est. Eam pleræque nullam *a*) fatentur, & etiam eæ, quæ possint absque dedecore fateri, confirmant, se absque grato sensu concepisse *b*). Sinceriores aliæ & appetunt venerem, & se ea delectari agnoscunt. Potest autem is sensus in alia & alia in muliere major esse, minorve. Cum ea voluptate congestio humorum ad partes genitales & calor conjungitur.

Dixi ostium internum uteri *c*) sentire. Clitoris sensu est acerrimo *d*), sed in venere parum adficitur. Vaginæ columnas *e*) putes sensu esse acriori; neque carent papillis *f*), ut neque vulvæ ostium *g*), neque nymphæ *h*). Potest in his partibus voluptas locum habere, & ab ea sanguis in organa genitalia concieri, ut caleant, turgeant, & acrius sentiant.

Certum est tamen in iis puellis, quæ cum voluptate coeunt, vaginam tumescere *i*) ut maritum propius amplectatur. Id potest partim muscoli sphincteris *k*) officio fieri, quem vis nervosa ad contractionem irriteret, partim ex tumentibus vasis plexuum venosorum *l*), & corporum cavernosorum vaginæ & clitoridis. Hæc cavernosa corpora eodem modo credas

s) PLIN. L. VII. c. 15. 16. GALEN. *diff. valo.* cap. ult. MAURICEAU T. 2. p. 205. HARVEI *gener.* p. 273. DIONIS *acouchem.* p. 127. 169.

t) Id tempus ad eum finem commendat PAULUS L. III. c. 74. CATHARINA MEDICEA ideo fecunda fuisse dicitur, quod eo tempore usa sit VENETTE p. 43.

u) Etiam post nimios menses COMM. *Lit. Nor.* ann. 1732. *beb. d.* 6. & post hæmorrhagiam LA MORTE obs. 212. morbosque prægressos, ut variolas VALISNERI II. p. 272. Etiam dum menses fluunt MAURICEAU obs. 676.

a) PECHLIN. *obs.* 44. L. I. LANZON. *anim.* 32. SCHURIG. *Syllepfiolog.* p. 81. HOAN *prælect.* p. 14.

b) Non esse in omnibus voluptatem SOLINGEN. *ampt.* p. 324.

c) L. XXVIII. p. 136. Papillas dixit habere RUYSC. *thes.* IV. n. 9.

d) p. 81.

e) p. 74. 75.

f) SANTORIN. p. 212.

g) FEYER. *obs.* 3.

h) SANTORIN. p. 211.

i) VESAL. p. 657. RUYSC. *adv.* III. n. 4.

k) L. XXVIII. p. 84.

l) p. 128.

credas sanguine repleri, a vi concitato nervea, ut in viris similia corpora replentur *m*).

In animalibus, quibus venus rara est, vagina inflammata reperitur *n*), & in ore uteri manifestiora vasa; neque ea conditio a mulieribus abest *o*).

Quæ conceperunt, dicuntur peculiarem quemdam sensum experiri *p*), ex voluptate & dolore mistum *q*). Addunt etiam horripilationem *r*) aliquam pati, quam HIPPOCRATES *s*) ita ornat, ut fridor dentium superveniat. Alii dolorem ad umbilicum, & turbationem aliquam ventris, & titillationem *t*) circa regionem ischiadicam locum habere volunt, dum femina concipit.

Quare esse pergunt, quæ altero jam die se gravidas esse *u*) norint.

Nescio quid etiam credas esse orgasmis, quo virginis nuper vitiatæ totum corpus turgeat. Certe antiquum illud hesterni filii postridie nuptiarum angustioris experimentum, quo non potest collum circumdari nuper nuptæ, recentiores aliqui volunt certo cum eventu repetitum fuisse *x*).

Hæc omnia quidem mihi nimia videntur, & difficillima expertu. Neque enim femina, dum maritum admittit, otioso est ad experimentum animo: neque, nisi longo abhinc tempore norunt fere se concepisse, quando jam ejusmodi phænomena de memoria elapsa sunt: A feminis certe, a quibus verum poteram expectare, nihil de horripilatione, neque de dolore potui discere.

§. XIII. Num Femina suum Semen sit.

Magni momenti quæstio follicite debet tractari. HIPPOCRATES *a*) utique etiam feminis suum dedit semen, ex quo feminae generentur, quoties prævaleret *b*). Semen etiam feminis PYTHAGORAS tribuerat, &

- m*) L. XXVII. p. 564. 565.
n) In cane KUHLMAN. p. 17. Vulva in cuniculo inflammata COSMOPOLIT. p. 45.
o) DUVERNEY ibid. p. 381.
p) HORNE *pralect.* p. 16.
q) ANONYMUS *de conceptu*.
r) SYLVA *de la conc.* p. 162. DENYS p. 77.
s) Περὶ σαρκῶν ad finem. MAURICEAU p. 68. 69. DENYS p. 77.
t) VALENTIN. *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 3. app.* p. 480.
u) GUILLERMEAU p. 278.
x) MUSITANUS apud PALFYN. *de la femme* p. 46.
a) Περὶ γυναικ. n. 7. EMPEDOCLES apud GALENUM *Sem. c. 2.*
b) Περὶ γυναικ. n. 7. ARISTOT. *gener. anim.* L. IV. c. 1. F. HOFMAN. *medic. System.* p. 341
 VEGLI. L. II. p. 200. VIDUSSI p. 161.

& DEMOCRITUS *c*), & ANAXAGORAS *d*), & ALCMÆON, & PARMENIDES, & EMPEDOCLES, & nuperior EPICURUS, & SPHÆRUS *e*), denique GALENUS *f*) idem semen confirmarunt, ut tamen masculo femine parcius *g*) sit & imperfectius *h*), & per cornua in uterum veniat *i*). Negaverat ZENO *k*), & HIPPOCRATES feminas semen habere dederat, sed ad generationem inutile, cum ex corpore defluat *l*).

Experimento, etiam in femina *m*) capto, GALENUS semen muliebre stabilivit, quod vidisset, & crassum quidem, maxima cum voluptate ab irritatione pudendi profluxisse, & quod idem per somnum aiebat elabi. AVICENNA *n*) simile exemplum producit, excitati in muliere feminis, tum ZACUTUS *o*), & nuperus auctor *p*), & demum pollutionis etiam extra venerem, inque ipsa demum alienissima ab his deliciis confessione *q*) exemplum extat.

Sed etiam in venere semen de muliebribus *r*) effundi alii viri volunt, & cum alii mucum illum extremæ vaginae pro muliebri femine haberent, hi contra, diversum ab eo muco humorem & crassiorem, & de vagina *s*), & cum insigni voluptate *t*) dixerunt effundi, & effusum debilitare *u*). Tardius, quam in viris emitti *x*) additur, uberius tamen, si venus repetita fuerit *y*).

Misceri

- c*) PLUTARCH. *Placit.* L. V. c. 5.
d) CENSORIN. c. 5.
e) Apud LAERTIUM L. VII. c. 1.
f) *De femine* L. I.
g) Ibid. Parcissimum ARISTOT. *gener. anim.* L. I. c. 20. Parcius congeri HEUERMAN. T. IV. p. 360.
h) *Util. part.* L. XIV. c. 10.
i) ibid.
k) PLUTARCHUS l. c.
l) ibid.
m) *Sem.* L. II. *Util. part.* L. XIII. p. 11.
n) *Fem.* l. p. 695.
o) *Prax. admirab.* L. II. obs. 94.
p) *de l'Organisme* p. 196.
q) SAUVAG. *Nosolog.* T. V. p. 277.
r) LA MOTTE *gener.* p. 43. PANCORV. p. 81. 82. &c.
s) Ex ostio interno uteri LA MOTTE *gener.* p. 43.
t) MELLI. LA MOTTE p. 46.
u) MELLI p. 69.
x) ARISTOT. *hyst.* L. X. c. 5.
y) *Ess. de Physic.* p. 244.

HALLER *Physiol.* Tom. VIII. P. I.

D

Misceri autem a) cum masculino semine, neque conceptum fieri, nisi maritus & uxor eodem tempore semen emiserint b), & utrumque semen commistum fuerit c).

Id porro semen veteres ex suis muliebribus testibus d) derivabant, ut etiam in mulieram, quæ nunc dicuntur, ovariis semen conspectum fuisse adfirmarent e). Idem aiebant, per nescio f) quæ vasa, in tubas duci. Eadem opinio nuper ab Ill. DE BUFFON renovata est, qui ex eo ipso muliebri teste, & ex ejus luteo corpore, humorem ovi similem derivat, quem in venere effundi g) vult, & quem, ut alias repetemus, pro vero habet semine, cumque virili commiscet.

Alii in ovario НАВОТНИ h) maluerunt muliebri semen generari; alii adfirmant, esse suum feminis semen i), se tamen unde veniat, & effundatur, ignorare fatentur k).

Dudum sapienter FALLOPIUS l), semen in testibus feminarum negavit se reperire.

Alii monuerunt, non semen esse lascivum m) eum humorem, qui a nonnullis feminis in coitu emittitur, cumque a mucis, circa extimam vaginam, fontibus viderunt prodire, neque in uterum, sed extra corpus effundi; cum præterea non n) nisi raro, & in luxuriosis feminis, aut gravidis, humor aliquis effluat, quo maritus madaat.

Mucum quidem uteri, aut cervicis, a motu venereo excuti non negaverim, quo uterus sursum agatur deorsumque. Sed is humor non est

a) HIPPOCRATES *περί γυναικων* ARISTOTELES *gener.* L. I. c. 18. L. II. c. 8. L. IV. c. 1. EMPEDOCLES. SENGUARD. *Phil. natur.* p. 229. BUFFON. II. p. 356. HEUERMAN. IV. p. 278. In tubis BARBATUS l. c.

b) ARISTOT. *hist. anim.* L. X. c. 4.

c) GALEN. *de femine* L. I.

d) Etiam LEYSER *prim. lin. system. nov. med.* PAPI. SBARAGLI. PAITONI &c.

e) COLUMBUS p. 246. VENETTE p. 222. In ovario generari J. P. HARTMAN. *gener. anat.* n. 19. in vesiculis VOGLI. p. 221.

f) D. DE MARCHETTIS p. 45.

g) PANGOVK. p. 81. 82. Ova ipsa semen vocat HORNE *pralect.* p. 14. 15. & corpora lutea COLLINS p. 606. 607.

h) HEINRICI *vesic. femin. mulier.* p. 18.

i) *Interpretation de la Nature* p. 38.

k) p. 39.

l) p. 195. b.

m) COSMOPOLIT. p. 429. &c. Distinguunt etiam HORNE l. c. V. der BECKE p. 250.

n) Semen a feminis non effundi BONNET. *corps organisés II.* p. 257. Eisdem concipere, nullo semine effuso LA METTRIE *Comm.* III. p. 210.

est semen, cum manifestissime ex ovario, non ex utero, primordia animalis adveniant.

In eo ovario quid per conceptum mutetur, continuo dicemus: etiam si vero liquor aliquis de rupta vesicula efflueret, nunquam, qui sit tantillus, posset extra vaginam percipi. De liquore corporis lutei, dignitas inventoris jubet ornatus dicere.

§. XIV. Quæ in Utero & Tubis per venerem mutantur.

Uterus primum in animalibus, quæ conceperunt, fere sanguine plena vasa habet, & rubescit a), & inflammationis signa præ se fert, majorque fit b) & villosus c) magis, & quasi spongiosior. Post aliquot horas, emisso semine, subsidet d),

Porro in tubis insignis mutatio fit. Ex enim sanguine plenæ e) & ampliores f) reperiuntur. Et in iis tubis humor abundat g).

Porro, ut sæpe etiam extra veneris tempora, ita a secundo coitu tuba versus ovarium contorquetur h), & adplicatur ovario i) & lacinia sua adnectitur k), & ovarium denique amplexatur l), & ostio contractio m), ut

D 2

a) RUYSCH. *Thef.* VI. p. 32. VERHEYEN. II. p. 314. 315.

b) RUYSCH. etiam apud BLANCAARD. *Jaarreg. Cent.* II. n. 92. & apud DIEMERBEGECK. DENYS *Ant. der Vroedvrouwen* p. 23. per aliquot horas majorem manere. Ante coitum uterus cochleæ minimus SWAMMEEDAM. *bibl.* p. 127. In avibus a venere villosus HÆVZI. p. 23.

c) RUYSCH. *ibid.*

d) DENYS. l. c. p. 23.

e) In cupiculo HARTMAN. l. c. n. 50. RUYSCH. l. c. in femina & apud ERND. *it. angl. bat.* p. 90 & apud ELSHOLZ. *Eph. Nat. Civ. Dec. I. ann.* 6. 7. obs. 169. In cane tubas vasibus plenissimas vidit VALISNERIUS P. II. c. 4. n. 5. & GRAAF. p. 305.

f) RUYSCH. NENTER. *physiol.* p. 330. POSTELL. l. c. *Ess. of a Soc. at Edimb.* T. V. p. 335. BUSSIERE in *Phil. Transf.* VIRUSSENS *seconde diss.* p. 127. In cane KUHLEMAN. p. 18. In vacca tumidulæ LITRE *Mem. de l'Acad.* 1701. p. 184.

g) In vacca LITRE *ann.* 1701. f. 4. In sue BUSSIERE *Phil. Transf.* n. 207. In femina IDEM. *ibid.*

h) RUYSCH. apud DIEMERBEGECK. ELSHOLZ. l. c. MANGET. *bibl. anat.* p. 550.

i) In ove KUHLEMAN. p. 17.

k) Vidi in ove quinta hora a venere.

l) In femina LITRE *hist.* de 1704. n. 21. 1706. n. 8. BUSSIERE *Phil. Transf.* n. 207. VERCELLONI *Eph. Nat. Civ.* KUHLEMAN. p. 18. In sue BUSSIERE. In cane SCHURIG. *syll. physiol.* p. 50. 75. Etiam in catella nondum inita VALISNERI P. II. c. 4. n. 5. Mensē a conceptu in vacca LITRE *Mem. de l'Acad.* 1701. p. 186. In juvenca DESWIG. *de form. fet.* In variis animalibus GRAAF. p. 249. VALISNER. c. 21. n. 11. p. 322. Fere etiam in asina STENONIUS *Act. Hafn.* II. p. 229. add. DREINCOURT apud MANGET. II. p. 318.

m) In catella VALISNER. l. c. p. 139.

ut necesse sit in tubam ovum cadere *n*), & corpus luteum, aut vesicula in caveam amplexantis tubæ emineat *o*), quod in cunicula, sexto a conceptu die, vidi, ut vesicula, cellulosa tela ad ovarium hærens in expansa tuba contineretur. Et in sue faccus tubam complectens ita ovarium continet, ut omnino ovum aberrare vix possit *p*).

Nunc equidem sunt, qui hanc totam *q*) tubarum ad ovaria contortionem, amplexationem *r*), absorbtionem ovarum rejiciunt, nihilque in suis incisionibus vidisse opponunt, quod in tuba mutatum sit *s*).

Sed eorum experimenta *negativa* non possunt adfirmantium fidem evertere, cum imprimis numerosissimi partus tubarii nimis confirmant, ex ovario in tubam tutum iter patere, atque adeo tubam ovario admo- veri, etsi ea adplicatio per mortem solvi potest; ut potius mireris, tormenta pereuntis animalis hanc convulsivam adhesionem non destruere.

Sed etiam extremis laciniis tubæ ad ovaria aliunde adhærent *t*), & etiam in cadavere, si vasa earum repleveris, spongiosumque corpus distenderis, se ad ovaria convertunt *u*) & adhærent. Ereptione quadam id fieri Cl. viri putant *x*).

Fibrarum muscularium equidem non fatis certa est in tubis demonstra- tio, neque fatis liquet, quo mechanismo in bestiis, in quibus sterilis venus rara est, tubæ ad ovaria adeo certo convertantur. Nihil vero phænome- no decedit, etsi mechanismo ignoremus.

Qui demum Cl. viri primis, a coitu secundo, horis remotas ab o- variis tubarum fimbrias *y*) viderunt, ut vigesima demum & septima *z*) ho- ra a coitu in cuniculis eæ se ad ovarium adaptarent, quinta vero & sexta in juvenca *a*); ii eodem negantis argumenti vitio laborant, & denique hæcenus a nobis dissident, ut ovum tamen fecundatum per tubam in ute- rum-

n) IDEM, ibid. In ove vidi, quinta a conceptu hora.

o) BUSSIERE. LITTE. ann. 1706 n. 8.

p) In cane, lupa, vulpe VALIGNERI L. II. c. 4. n. 5. In vacca LITTE ann. 1701. p. 190.

q) SBARAGLI Scept. p. 451.

r) De ista VERHEYEN II. p. 316. HARTMAN. I. c. n. 50.

s) DEVERNEY. Zodiac. Gall. ann. II. m. mart.

t) KEIL. abridgm. p. 107. SANTORIN. p. 229.

u) HARTSOEKER. Suite des Conjectures p. 110.

x) IDEM Remarques p. 71. FANTON. p. 203. Inde sensum esse titillationis, in regione ischiadica perceptæ VALENTIN Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 3. app.

y) SCHLEIG. Sylleps. p. 75. LANG. p. 61.

z) GRAAF. p. 311.

a) DESWIG. I. c.

rum advenire fateantur, etsi semen ad ovarium per tubam in conceptu ne- gant advenire.

Id vero parum probabile est, cum per orgasmum venereum tubam de situ suo mutari, & ad ovarium converti, multo sit simplicius, quam post aliquot demum dies eo contorqueri, quando nulla nunc causa est, cur tuba mutetur. A venere enim tubas ad ova forbenda disponi, vel avium exemplo certum est, quæ ova ponunt, si dorsum feminae titilla- veris *b*). Hic enim solus stimulus sentientium oviductuum & ovariis eos admovit, & ova per eosdem in cloacam duxit.

Fateri tamen oportet, inter omnia phænomena conceptionis, nullum paucioribus confirmari experimentis, quam quidem tubæ ad ovarium ad- hæsiō.

§. XV. Quæ in Ovariis mutantur. Vesicula rumpitur, & abit in calycem glandule similem.

Ovarii præcipua in conceptu est mutatio. Tumescere lego *c*), non fatis propriis experimentis edoctus. Sed etiam sanguine vasa turgere *d*) Cl. viri scribunt, quod in catella vidi. Quæ vero nova mutatio in ovario sub- nascatur, postquam fecunda vis feminis eo penetravit, nunc secundum mea experimenta enarrabo, cum quibus possunt aliorum Cl. virorum ad- notationes conciliari.

Dixi *e*), in ovario vesiculas esse, plenas humore limpidō & coagu- labili.

In ove nihil vidi nisi vesiculam tumidam, in cujus media convexitate macula rubra, sanguinea, per membranam externam ovarii pellucebat. Aperueram 45 minutis a venere *f*). Sesquihora a conceptu, etiam in ove, aliqua vesicularum elevatur *g*) super ovarii superficiem, & magis, quam reliquæ vesiculæ eminet, ut crepatura videatur *h*). Reliquæ vesiculæ minores

D 3

b) HARVEI p. 13.

c) In catella BIRCH. T. II. p. 192. POSTEL. Nouvelles de la Republ. des lettres ann. 1686. Ante coitum in cochlea minimum ovarium, post coitum tumet & crassius est SWAMMERDAM. bibl. p. 127. 132.

d) Vasa vesicularum magis conspicua fiunt SBARAGLI Scept. I. p. 300. Ovarium in vacca rubet VERHEYEN. II. p. 314. BIRCH.

e) p. 113.

f) KUHLEMAN. obs. I. p. 17.

g) Vidit R. J. CAMERAR. apud GEUDER. ort. anim. p. 314. Ejusmodi vesicula, etiam ante conceptum, & ante venerem, in animalibus ad coitum ardentibus reperitur. Add. ROEDERER. p. 40. t. 7. f. 5. 6. 7.

h) KUHLEMAN. obs. 2. p. 18. etiam SANTORIN. p. 224.

minores circumstabant. Sic in alia ove hora tertia se habuit *i*). Sesqui-hora a coitu *k*), & hora, in alia ove, secunda *l*), in alia *m*) etiam quinta, rima *n*) fuit in grandiori vesicula. Membrana ejus tenera rotundo foramine *o*) perforabatur; eademque vesicula intus inflammata *p*) erat, vasisculisque picta grandibus, non sine effuso intus cruore *q*). In imo ovulo flocculi villive *r*) adparebant. Per eum porum immixtus aer vesiculam sublevabat *s*). Liquor effluxerat, & ovarium oblinebat.

Quinta hora *t*) ovi membrana paulo crassior visa est, primum nempe indicium nascentis lutei corporis.

Evidentior erat degeneratio ovi in luteum corpus hora 22 *u*); ut membrana vesiculæ nunc crassior, & ovum rubrum *x*) esset, & quasi inflammatum, flocci porro evidentiores, striæ aliquæ sanguineæ *y*) in ovi cavea, & in superficie mucus adpareret. Rima nunc minori idem corpus patebat. In catella die primo vidi fissuram ducentem in corporis lutei initium, jam sphaericum, vasis plenissimum, cavum, ut liquorem coagulabilem exprimeres *z*).

Post horas quadraginta octo *a*) corpus luteum pene formatum erat, formosum certe, vividi coloris, papillæ *b*) mammæ puellaris simile, ovale, cum

i) KUHLEMAN. obs. 5. p. 19.

k) KUHLEMAN. obs. 3. p. 18. f. L.

l) Obs. 4. p. 19. Rubra in ove, & fuc, flava in vacca DUVERNEY. II. p. 331. GRAAF p. 178.

m) Ruptam vesiculam habet RUYSCH. *Atl. Hafn.* II. n. 4. Pisi capacem hiatus vidit IDEM apud BLANCAARD. *Jaarreg.* I. n. 92. *Cent.* 3. Hæc est Rima VALISNERI c. 4. n. 5. 7. 10. 11. In catella c. 5. n. 4. In capra GALBACII. Hæc eadem est Fissura BUFFON. *Mem. de 1748.* p. 214. 216. Fissa membrana ovarii SANTORINI p. 224.

o) Foramen DUVERNEY *Mem. de 1701.* p. 185. LITTE *ibid.* p. III. MALPIGHI. p. 32. In lepore HOEMAN. *de gustu cor.* 2. Tria foramina BUFFON. *Mem. de 1748.* p. 222. *Hist. natur.* II. p. 213. Plura in cane foramine VALISNERI c. IV. n. 7. 10. 11. Casu credam accidere.

p) Ruborem nascentem vidit GRAAF. p. 310. Concavam sanguinolentam faciem RUYSCH. *advors.* I. n. 2. p. 9.

q) Huc grumuli sanguinei GOELIKE *part. off. m.* p. 20. Vidit in femina per venerem pereunte MORGAGN. *sed. caus. morb.* I. p. 276. Vesicula sanguinea suis continebat guttam sanguinis, aut grumum HARTMAN. *gener. vivip.* n. 28. Sanguinolentum intus corpus luteum BOEHMER.

r) Asperitatem vocant *Atl. Hafn.* I. c. rubram & villosam sedem RUYSCHIIUS villosam partem internam BOEHMER. p. XXXIV.

s) Inflatu aere corpora lutea turgent BERTRANDI p. 107. VALISNER IV. n. 5.

t) KUHLEMAN. obs. 6. p. 20.

u) KUHLEMAN. obs. 8. Ego in meis adversariis habeo horas 20.

x) GRAAF hora 24. p. 311.

y) Etiam GRAAF.

z) Lentus & limpidus hora sexta GRAAF. p. 310. Limpidus ID. p. 178. Liqueor concrefcibilis MALPIGHI. p. 32. Limpidum serum VALISNER. c. III. n. 17. 19. c. IV. n. 5. 7. 9. c. V. n. 3. Coagulatur IDEM IV. n. 8.

a) KUHLEMAN. t. I. f. 5. Hora quadragesima papillæ magis eminebant, & albuminosum liquorem destillabant GRAAF. p. 312.

b) Comparat cum papilla mammæ VALISNER. c. III. n. 19.

cum carne luxuriante comparabile, fragove, totum sanguineum, acinis ex omni caveæ ovo contentæ ambitu loco floccorum nunc efflorescentibus, in caveam *c*) nascentis lutei corporis productis, & quasi prope-rantibus, ut eam replerent. Rima in ambitu ovarii patebat, per quam stilus in caveam ducebat *d*). In ea cavea serum erat & sanguinis grumus.

Non possum *e*) horam definire, sed nuper duæ oves conceperant, quas nunc dico. De alterius ovario bacca rubra eminebat. Removi membranam ovarii: secessit id corpus in mammæ similitudinem & papillæ *f*). Amplior illa, similis nunc conglomeratæ glandulæ, tota acinis *g*) facta, pallide rosea, tecta membrana ovarii, cujus dimidiam & ultra partem efficiebat *h*). Papilla vix videtur membrana tecta, adeo erat tenera, similiter acinosa; sed rima jam clausa fuerat, & caveæ loco solida nunc erat caro glandulæ similis, tenera tamen & cruenta. Triplo auctiori erat mole, quam hora vigesima, & adsidebat prægrandis alia vesicula.

Die quarto in cane adhuc vesiculæ, quam corpori luteo similia vidi, si ea catella omnino conceperat: & in alia vesicula, cui inferius natura glandulosa subnascebatur, liquore coagulabili plena rimam nullam vidi.

Sexto die *k*) perfectum jam corpus fuit, quod paulo postea meretur luteum dici, papillæ muliebris simile, sed rubrum, molle; & cavea ita per subnatos floccos repleta, ut minimus ductus superesset, qui in foveam duceret *l*), depressam *m*) potius in papilla, quam excavatam. Totum excisum,

c) Cavea pisi mole MALPIGHI. ad SEON. p. 32. Cavea instabilis DUVERNEY. p. 185. Cavernula VALISNER. P. II. c. 3. n. 17. in vacca, in ove n. 22. in cane c. IV. n. 6. &c. Cavea duas lineas lata, cum ostio cavo in puerpera LITTE *Mem. de 1702.* p. 217.

d) Corpus luteum cum canale BUFFON. T. II. p. 217. BERTRANDI p. 107. 108. *Journ. med.* ann. 1756. m. novemb. Meatus MALPIGHII p. 32. VALISNERI III. n. 16. 17. 19.

e) Possit esse tertii diei adnotatio KUHLEMANNI n. 10. p. 21. 22. f. 6.

f) BERTRANDI p. 105. Papillæ, quæ viderentur vesicæ VALISNERI c. IV. n. 9. quas sustinent in medio II. n. 9. Possit huc referre iconem DUVERNEY I. *Mem. de l'Acad.* 1701. f. 3. ubi & mamma, seu pars ovario contenta habetur, & pars eminens; cum papilla comparabilis, tum MALPIGHII locum, ubi dicit luteum corpus circa vesiculam obduci p. 31.

g) VALISNER. II. n. 6. III. n. 19. IV. n. 10. V. n. 3. Sed vide n. 16. Add. DUVERNEY II. p. 330. MALPIGHI. p. 31. BERTRANDI p. 107. Globulos vesiculares vocat VALISNERIUS IV. n. 11. 12. intestinula ex acinis composita IV. n. 10. Cum intestinulis comparat SANTORINUS obs. p. 222.

h) Conf. n. 16. Totum BERTRANDI. p. 106.

k) KUHLEMAN. t. I. f. 7. obs. 11. p. 22. In cane jam quarto die cæcum vidi. Foramen parvum VALISNERI c. IV. n. 6. invisibile III. n. 19.

l) Hora 52. In cuniculo glandulosa natura in folliculo erat, cum parva cavea GRAAF. p. 313.

m) Sic GRAAF. t. 14. f. 2. in vacca. Flavum corpus cum foveola SWAMMEDAM. apud SCHREDER. *presf.*

cifum, ad glandulæ *n*) modum se sustinuit. Membrana *o*) undique clausum reperi, ut manifesto vesicula potius, non cellulosa partis ovarii propago videretur.

Octavo jam die cæcum penitus fuit corpus luteum,* & absque cavea. Nono die vidi obscuram *p*) in cane rimam superfuisse; Decimo & duodecimo in ove fere clausam *q*). Et ea in cospore luteo natura porro perennat, etsi varia, quæ enarrabimus, in eo corpore cum tempore mutantur. Vidi tamen in aliis catellis, etiam undecimo die & 17. & 26. cavum superfuisse, & rubellum cum rima in cavum ducente corpus. Et alias 15. die ea corpora cæca vidi, ut in ove; denique etiam tertio die cæca, ut omnino varietas hic locum habeat.

Prius vero, quam progrediamur, oportet res maxime notabiles adnotasse. Et primo nullum unquam corpus luteum in virgine animale *r*) mihi adparuisse, neque humano in genere, neque in animalibus, qua in re, quæ summi momenti sit, REGNERUS DE GRAAFS) nobiscum sentit, & Ill. MORGAGNUS *t*).

Etiam in damis fibrosum tuberculum, quo ovum ab ovario liberatur, primum a conceptione subnascitur *u*).

Etsi nunc Cl. BUFFONIUS in virgine *x*) animale corpus luteum reperiri dicit, & aliqua sunt etiam in feminis *y*) aliorum Cl. virorum similia exempla, tamen quin fidem eorum testimonio adhibeam, multa intercedunt.

Multo

n) Tertio die durior folliculus, cavitas exinanita GRAAF. p. 313.

o) Etiam MALPIGHI. p. 31.

p) Cavitatem lente coire RUYSCH. *advers.* III. n. 4. p. 15.

q) KUHLEMAN. p. 23. obs. 13. 14.

r) Hæc monui *hist. de l'Acad.* ann. 1753. p. 135. tum Cl. KUHLEMAN. p. 10. 12. 35. & I. S. HALLE *Gesch. der Thiere I.* p. 68.

s) p. 178. 328. & BOHN. p. 18. Nulla in vacca, quæ non conceperat, corpora lutea vidit ipse Cl. DE BUFFON II. p. 216. Sic HARTMAN. n. 31. In solis fetis vaccis reperiri MALPIGHI p. 32. Nulla, nisi in eo latere, de quo fetus exiit, corpora lutea HARTMAN. *ibid.*

t) Apud BERTRANDUM.

u) PEYER. *mercol.* p. 49.

x) Aliquando rudimentum vidit Cl. BUFFON. *Mem. de 1748.* p. 214. 216. 219. alias nullum *Id. Hist. natur. II.* p. 208. V. p. 148. f. 3. Per nubilitatem nasci, inque omni femina nubili reperiri *Idem ib.* II. p. 293. Cum BUFFONIO BERTRANDI rudimenta se vidisse *miss. latin.* I. p. 104. sqq. Puberibus subnasci LEVRET. p. 36. BERTRANDI p. 105. Eo etiam VALISNERIUS inclinatur, ut rudimenta vocet *Ill.* n. 25. add. c. 5. n. 8.

y) *Journ. Med.* ann. 1756. III. novemb. VALISNER. V. n. 16. in virgine. Sed tuba ad recipiendum ovum parata erat, quod non decebat virginem.

Multo nempe numerosiora pericula feci, quam Cl. adversariorum aliquis: ovium ad quadraginta corpora incidi, catellarum ad triginta, præter capras, vaccas, porcas, glires, cuniculos, mulierum demum aut gravidarum, aut nuper abortu liberatarum, & puerperarum, corpora septem. Ita GRAAFIUS *a*) centum cuniculos, & oves quadraginta inciderat.

Et tamen, tot in periculis, nunquam incidi in corpus luteum, quia una cotyledones reperirem, ad priorem aliquam graviditatem pertinentes, & manifesto homines refutarem, qui pro virginibus, aut prima vice conceptione defunctis, animalia mihi vendiderant.

Neque maculas, aut flavi quid, in tot ovariiis reperi *b*), nisi quæ manifesta erant luteorum corporum cadavera. Ut eorum corporum rudimenta forent, oporteret hanc flavam acinosam naturam in fetu parvam esse, & cum ætate crescere *c*), & maximam esse sub tempora veneris, & conceptus: deberent etiam eadem corpora tenerrima esse & mollissima in juniore animale, inde sensim indurari & callescere. Nunc horum omnium contraria vidimus, lutei, ante conceptionem, nihil: teneritudinem, primis horis, sed in membrana & in vesicula; deinde eandem teneritudinem in novo corpore luteo, quod ex villis & floccis rubris, non ex macula alba, & ad ima tantum vesiculæ, subnascitur.

Deinde manifestum est, corpus luteum esse vesiculæ degeneracionem *d*), quæ tumeat, deinde rumpatur, non sine vulnere sanguinem supeditante; tunc emissio humore intus floccis repleatur, qui paulatim solidescens, demum acinorum formam nacti, cavum vesiculæ repleant, ut nunc cæca, glandulæ similis, lutei corporis nomen tueatur. Quare omnino fieri non potest, ut ante coitum corpus luteum in ovario adsit, cum id, ex naturæ lege, demum ex vesicula mutata deformatur, neque ex rudimento sui simili *e*), sed ex vesicula corpus luteum adolescat.

§. XVI.

a) *Difent. part. genis.* p. 66. Non reperiri extra tempora pubertatis SANTORIN. p. 222.

b) KUHLEMAN. p. 10.

c) Ita quidem scribit VALISNERI. c. 9. n. 5.

d) *Conf.* KUHLEMAN. p. 41. 42. DUVERNEY. II. p. 330. SANTORIN. p. 223. etiam GEZIKI. p. 164.

e) BUFFON *Hist. natur. II.* p. 208. 210. *Mem. de l'Acad.* ann. 1748. p. 219. ut ipse tamen fateatur, in teneriori altera nulla corpora lutea fuisse, sed vesiculas p. 219. &c.

HALLER *Physiol.* Tom. VIII. P. I.

E

§. XVI. *Corpus luteum.*

Inde porro ab hoc duodecimo die, in numerosis adnotationibus diei 13. 14. a) 17. b) & totius graviditatis, corpus luteum magis atque magis expallescit c), abitque in rotundam quasi glandulam, ex acinis per cellulolam d) telam connexis compositam, in qua numerosissima vascula reperiunt e), duriusculam demum & pene callosam, ab ovario solubilem f), porro non cavam, potius depressam. Inde sensim cum progrediente graviditate diminuitur, ut majus sit cum parvo fetu g), cum magno minus, & tamen frequenter multo adhuc tempore & in ovis h), & in canibus i), etiam in femina k) aliquod cavi pristini vestigium supersit.

In gravida puella, tertio mense jam cæcum reperi, & foramen imperivium, per debilem cæruleam membranam pellucens.

In alia femina, ultimo supplicio adfecta, foramen in membrana subrotundum erat, subrubens, non sine inflammatione, & sub ea corpus luteum, cavum, quod inflari poterat, & de ovario solvi, cui per vasa cohaerebat.

Secundo mense cavum l) in alia femina Cl. vir vidit, cum fetu in ovario m), tum cum fetu tubario n). Cæcum in gravida o) alius.

Est etiam in ovarii involucro diuturnum vulneris vestigium p); ut vel rimula adsit q); aut certe cæruleum & tenerius velamentum pelluceat r), cum foveola s), prodatque superstes luteum corpus.

Supereff sæpe tempore puerperii t).

In

a) KUHLEMAN. p. 25. obf. 18.

b) obf. 22.

c) IDEM obf. 20. 21. p. 42. VALISNER. II. n. 11. IV. n. 17. FLUYA ROEDERER. p. 43.

d) Ea est cinereum corpus MALPIGHI. p. 31. VALISNER. C. 2. n. 10.

e) MALPIGHI. p. 31. BERTRANDI. p. 108. VALISNER. III. n. 15. 22. & c.

f) GALEACIUS p. 128. DUVERNEY f. 7. 8. Leviter solubiles calyces DRELINCOURT. *Per. 18.* In vacca die 15. DUVERNEY *Mem. de l'Acad.* 1701. p. 184.

g) KEIL. p. 109. 110. VALISNER. III. n. 22. add. RUYSC. *advers.* III. n. 4. Ultimis mensibus solida esse GRAAF. In vacca BUFFON II. p. 214. add. VALISNER. C. V. n. 4.

h) Die 17. corpus luteum aqua plenum; die 12. 19. & 26. in ovis cavea superstes.

i) Die fere 28.

k) In puerpera cavum BERGER.

l) GALEACIUS p. 128.

m) LITRE *Mem. de 1701.* p. 112.

n) SANTORIN.

o) ROEDERER. p. 43.

p) Depressio GALEACII p. 129. ut tamen corpus subrubrum esset & nonnihil cavum.

q) Die 14. KUHLEMAN. obf. 17.

r) Die 12. KUHLEMAN. p. 24. & 42. ROEDERER. p. 41. 42.

s) Die 17. KUHLEMAN. p. 28.

t) a partu.

In prima puerpera vidi foramen, per quod pellucebat corpus luteum, rotundum, flavum, separabile, glandulosum, vasculosum, rimosum, in quo nulla cavea superstes erat. Sic in alia; in tertia maculam sanguineam, sub qua corpus erat luteum avellanæ mole, glandulosum, rimosum, flavum, multis, ut in primo corpore, vasis ab ovario adrepentibus, vero cavo nullo. In quarta femina rima pellucens, & corpus luteum pene hemisphericum, ex flavo rubens, cavea dimidiam lineam lata, non profunda. In suspensa post puerperium muliere, corpus baccae simile, fucci plenum, cruentum, lobulentum, de vasis suspensum, facile separabile. Denique in femina, quæ certe aliquot ab annis non pepererat, duos sacculos lenticulares, flavos, cavos, duriusculos vidi.

In puerpera exiguus finis fuit u). Cæcum in puerpera x) corpus. Corpus luteum, cum magna & bilineari cavea, & ostio semilineari y). Pisi capax z). In puerpera folliculum magis conspicuum esse FANTONUS a). Fere a partu superesse reperit b) vir ILL. Demum ultra puerperiam, etiam ad duos annos, vestigium rimæ mansit c). In infanticidis supplicio adfectis, aliquo adeo a partu tempore, adhuc flatu adacto cavum ejus corporis distendi.

Sensim tamen diminuitur, & denique in durum, subflavum, subnigrum, asperum, exiguum scirrhum abit d); aut certe in aliquid ovi simile, in quo extus scirrhus quid & flavescens, intus fuscum quid sit, quasi coactus sanguis e).

Ejusmodi cadavercula f) lutei corporis suspicor fuisse, quæ Cl. viri pro ejus rudimentis habuerunt g), præter solum VALISNERIUM, qui vel macilentam vesiculam, vel aliud quid vidit, mihi ignotum, aut morbum denique.

E 2

Si

u) GALEACIUS p. 129.

x) LITRE *Hist. de l'Acad.* 1705 n. 7. SANTORIN. p. 227. ROEDERER. p. 41. & puto 42. adde 43.

y) LITRE *Mem. de 1702.* p. 217.

z) WEPER *cicut.* p. 144. 192.

a) p. 192.

b) FABRICIUS *anat. pract.* p. 113.

c) KUHLEMAN. p. 42. SANTORIN. p. 227.

d) KUHLEMAN. p. 42.

e) Ita semper se habere ROEDERER. p. 43. add. p. 44. 45. t. 7. f. 9. 10. 11. Ita RUYSC. *adv. I. t. 1. f. 2.* Vesiculæ sanguine plenæ in cuniculo GRAAF. p. 316. in puerpera LITRE *Hist. de l'Acad.* 1705.

f) KUHLEMAN. p. 13. GRAAF. p. 324. Eadem describunt ROEDERER. p. 44. 45. f. 12. BOHMER *fasc. I. p. 34. fasc. II. t. 1. f. 15.* BERTRANDI. p. 106. 110. VALISNER. V. n. 24. GUMMULUS sanguinis in cicatrice GÆLICKE *partus oclim.* p. 20.

g) BUFFON ubique, puto etiam VALISNERI C. II. n. 7. c. III. n. 20.

Si unquam absque fetu corpus luteum in ovario repertum est, quod est rarissimum *h)*, credibile est, eum fetum abortu perditum, aut alio modo destructum disparuisse.

Cicatriculæ per ovarium diutissime supersunt, rimæque *i)*, præter quas aliæ incertæ originis in membrana ovarii, alioquin sæpe reticulata *k)* se addunt.

Neque magnitudo lutei corporis constans est, neque numerus.

Grande, dum junius, ad decimum a conceptione diem tenet magnam partem ovarii *l)*, dimidiam, & ultra. Inde, uti diximus, sensim diminitur *m)*. Cum ex unica vesicula nascatur, non consumit omnes; & vidi, præter corpus luteum, plurimas *o)* adfuisse. Circumstant *p)* primis diebus, & dum grande est, multæ *q)* unum luteum corpus vesiculæ, & fundum ejus quasi tentant subire. Vidi tamen etiam elisas quasi fuisse vesiculas, & latuisse, ut nullæ viderentur.

Effert se porro extra ovarium *r)* corpus luteum, uti diximus, ut involucri partem subpleat; sed paulatim se recipit, ut denique ovarii membrana tegatur, cum supersite cicatrice, & remoto demum involucro adpareat *t)*. Jam a die 19. clausum & ovario receptum reperi.

Numerum credo eundem esse, qui est fetuum *u)*.

In uniparis, unum, quod ipse vidi plerumque, est in femina *x)*, simia,

- h)* Semel KUHLEMAN. p. 56.
i) DUVERNEY p. 182. SANTORIN. c. XI. n. 15. ROEDERER. t. 42. 43. BOEHMER. fasc. II. t. 1. f. 1. t. t. BUFFON II. p. 217. &c. Phil. Transf. n. 269. WALDSCHMIDT. superfes. fufso p. 47. HOFMAN. HEUCHER. p. 309. Sterilitatis esse causas LISTER. aq. Med. II. p. 155.
k) ROEDERER. p. 42. 43. 44.
l) Tertiam BUFFON T. II. p. 214. Maximam BERTRANDI p. 106. SANTORIN. storia d'un fetu n. 16. Torum quasi ovarium MALPIGHI p. 31. VALISNER. p. 109. c. III. n. 28. c. IV. n. 5. 6. Ovarium a corpore luteo consumtum Mem. de l'Acad. 1701.
m) GAAAF. p. 178. &c.
n) p. 29. 30.
o) ibid.
p) BERTRANDI p. 106. HARTMAN. n. 31. 7. ROEDERER. t. 7. f. 8. KUHLEMAN. p. 55. &c. Etiam in femina aliquoties vidi.
q) Ut promineat DUVERNEY f. 1. 3. 6.
r) ROEDERER. p. 43.
s) ROEDERER. p. 44. ELSHOLZ. l. c. f. 3. TAUVRY p. 58.
t) VALISNER. p. 126. n. 28. F. HOFMAN. l. c. in lepore. add. PFISTER. GAAAF. p. 321. 322. FEYER. ad MURALT. p. 414. 415. KRIL. p. 110. V. der STERREN p. 16. In sue superate PFISTER.
u) BERTRANDI p. 106. 109. & in meis plerisque.

miæ *y)*, vacca *z)*, rupicapra *a)*, ove *b)* raro duo *c)*. Duo vidi in capra gemellipara, in multiparis plurima; in cane quatuor *d)*, quinque *e)*, septem *f)*, octo *g)*, in fele sex *h)*, in cuniculo septem *i)* ad duodecim, in talpa *k)* sex, ad duodecim, in sue octodecim *l)*; neque raro accurate numero fetuum æqualem corporum luteorum reperi: oportet *m)* autem recentia cum fetibus in utero contentis, antiqua cum exclusis comparare: & potest discrimen ab antiquis corporibus luteis oriri, non bene distinctis.

Musculosi certe nihil *n)* habent, & quod habere videntur, id vasculosum est.

In femina *o)* humana nihil valde ab animalibus differunt, ut sæpe vidi: certe post sex septimanas, aut paulo ultra. Nam satis præcoces feminarum incisiones, & primorum a conceptione dierum, non vidi. Qui viderunt, ita describunt, ut non credas ab animalium fabrica dissentire.

In plurimis præterea animalibus corpora lutea visa sunt, equa *p)*,
 E 3 asina.

- y)* Unum in simia PARIS.
z) In vacca unum [aut pauca] VALISNER. III. n. 17. 19. PFISTER. boni. anim. gener. p. 2.
a) Unum in capra VALISNER. c. V. n. 4. Unum in rupicapra VALISNER. P. II. c. 5. n. 1.
b) Fere in iconibus nostris.
c) In ove duo, cum duobus ovibus VALISNER. c. III. n. 24. p. 125.
d) Quatuor in utroque vidi.
e) Etiam VALISNER. c. IV. n. 17.
f) Etiam VALISNER. c. IV. n. 15.
g) Octo in cane vidi.
h) VALISNER. c. V. n. 3.
i) Septem in cuniculo GAAAF. p. 315. 321. duodecim p. 321. 322.
k) VALISNER. c. V. n. 5. 7.
l) Octo VALISNER. c. III. n. 10. &c. quindecim n. 14.
m) Jam negat BERTRANDI p. 106.
n) Habet MALPIGHI p. 31. Sed revocat p. 32. Habet etiam VALISNER. P. II. c. II. n. 5. p. 109. c. III. n. 13. p. 119. n. 19. c. V. n. 16. GALEACIUS p. 128. LITRE hist. de 1706. n. 8. DREINCOURT. Per. 13. TAUVRY p. 56. 57. Cellulosam telam esse suspicor, ex BERTRANDI vocibus p. 106. Negabat musculosam naturam BOHNIUS p. 19.
o) Conf. ELSHOLZ. DREINCOURT. de fem. ovis n. 15. BERGER natur. hum. p. 137. RUYSCHE l. sæpe cit. LITRE ann. 1704. 1705. & 1706. VALISNER. c. V. n. 16. &c. SANTORIN. storia d'un fetu & in obss. anat. p. 222. 227. VATER gravid. app. n. 17. WEPFER cicut. p. 124. HILSCHE oper. gener. p. 17. MOEBIUS diss. anat. GALEACIUS. Trew. Comm. Lit. Nor. ann. 1735. heb. 39. t. 4. f. 11. ROEDERER. &c. Tuberculum a cicatrice remotum pingit NORTWYCK t. 4. f. 4. ubi cicatricem antiquioris corporis lutei, cum superiori ejusmodi corpore, videtur conjungere.
p) VALISNER. c. IV. n. 1. hic non satis certe.

asina q); etiam mola r), vacca s), cerva t), dama u), rupicapra x), capra y) & ove z), (sue a), cuniculo b), lepore c), glire d), talpa e), cane f), fele g), simia h).

Inventor est VOLCHERUS COITER i): inde plurimum a GRAAFIO k) & a MARCELLO MALPIGHIO l) sunt illustrata, & a VALISNERIO m); in feminis etiam a BERTRANDO n), GALEACIO o), DUVERNEYO juniori p), LITTRIO q), ROEDERERO r). Veram originem, tempusque nascendi & ex vesicula deformationem nos addidimus, etiam utili KUHLEMANNI opera adjuti.

§. XVII. Succus corporis lutei.

Necessitas hypotheseos fecit, ut ILL. DE BUFFON & præparata ante coitum corpora lutea fecerit, & humorem in iis coagulabilem, plenum organicis a) moleculis, quales sunt in masculo femine, mobilibus, cum in vesicularum humore b) nihil simile sit ejusmodi corpusculorum.

Eum

q) N. STENONIUS *Act. Hafn.* II. p. 229. Corpus triangulare, quo plurima ova continentur *Act. Hafn.* II. p. 229. Nam VALISNERIUS non recte vidit n. 2.

r) STENONIUS *ibid.* Corpus glandulae simile, liberum undique p. 230.

s) GRAAF. t. 14. p. 14. penult. DUVERNEY *Mem. de 1701.* VALISNER. c. III. n. 17. f. 99. BUFFON BOEHMER p. XXXIV. VERHEYEN II. p. 314. HOBOKEN. *secund. vitul.* I. p. 230. f. 35. 36.

t) DUB. BUFFON. T. VI. t. 17. f. 2.

u) PEYER. *mezzcol.* p. 49.

x) VALISNER. c. V. n. 1.

y) VALISNER. c. V. n. 4.

z) VALISNER. c. III. n. 21. f. 99. PEYER. ad MURALT. p. 414. 415. DUVERNEY I. c. tum nos, & CL. KUHLEMAN.

a) VALISNERI c. III. n. 2. f. 99. VERHEYEN II. p. 316.

b) GRAAF. in numerosissimis exemplis HARTMAN. n. 50.

c) M. HOEMAN. *de gustu.* Coroll. 2.

d) VALISNERI.

e) VALISNERI c. V. n. 5. etiam ego.

f) VALISNERI c. IV. n. 5. f. 99. GOELIKE apud SCHURIG. *Sylleps.* p. 50.

g) VALISNERI c. V. n. 2. f. 99.

h) Ut in femina PARIS.

i) In vacca *obst.* p. 124.

k) Cap. ult. tot.

l) *Epist.* ad SPON.

m) C. II. III. IV. V.

n) In primo tomo *Miscell. Taurin.*

o) In Tom. primo *Comm. Bonon.*

p) *Mem. de l'Acad.* ann. 1701.

q) *Ibid.* ann. 1701. & *Hist.* 1705. 1706.

r) In tabula uteri gravidi VII.

a) *Hist. natur.* II. p. 203. 205. 206. 213. 216. 217. *Med. de l'Acad.* ann. 1748. p. 214. 215. 216. 217. NEEDHAM. *nov. observat.* p. 208. PANCORV. p. 78.

b) p. 204. 212. 215. 218.

Eum corporis lutei humorem in uteri c) cornu IDEM vir III. reperit, cum iisdem corpusculis.

Satis autem adparet ex prioribus d), corpus luteum, quando nuper natum est, grande esse & una tenerum, sanguineum, plenum lymphâ coagulabili. In ejusmodi lymphâ, vel ex BUFFONII experimento e) constat, nullas contineri moleculas mobiles: neque intelligi posset, si natus ejus organi liquor corpora organica continet, cur nunc demum a conceptione contineat; & nullas esse in liquore lutei corporis ab industria, inque microscopicis versatissimo viro confirmatum f) est. Cum nihil præterea simile g) sit inter virilium & feminarum testes, non debet similem ab utroque, & ab omnibus aliis, adeo vicinis, humoribus diversum, animatum liquorem expectari. Denique inutilis foret in luteo corpore quicumque liquor, cum id corpus eo tempore nullum sit, quo conceptionis opus perficitur: & contra III. viri cogitata oportuerat potius animatas particulas in vesiculis reperiri, vesiculæ enim solæ adsunt, quando femina concipit, & summe probabile est, in earum vesicularum maxima conceptione perfici.

Qui demum negarunt h) in ovario viam esse & ostium, per quam ovum exeat, eos non credo post nostra experimenta dubios futuros, sub tempora veneris veram in ovario rimam esse, vi factam, & cruentam; cum præterea cum nostris incisionibus plura alia exempla i) consentiant.

Valvulam k) ex conjectura addi certus sum, cum id ostiolum non sit ante conceptionem præparatum, & vi demum nascatur.

Si vero id volunt CL. viri, nullum, ante conceptionem, in ovario osculum fuisse, quod in cavam vesiculam, cavumque luteum corpus ducat, recte tunc quidem & vere dixerunt.

§. XVIII.

e) p. 207. & *Mem. de l'Acad.* ann. 1748. p. 218. In utroque libro eadem voces sunt.

d) p. 33.

e) p. 38.

f) LEDERMULLER *Vertheidig. der Saamenthierchen.* p. 13.

g) Ex vasculis testis marium, quæ repleri possunt, & pulcherrimis ductibus excretoriis; ex acinis glandulosi in femina, nullo cum ductu, nisi eo, qui violenter paratur, in secunda venere.

h) LAUNAI p. 97. VERHEYEN non vidit II. p. 316. 317.

i) In femina SANTORIN. *Istor. d'un feto* n. 24. *obst.* p. 224. WEPFER *cicitt.* p. 124. RUYSEN *ubique.* BERGER p. 457. LITTRÉ ann. 1701. 1705. GOELIKE apud SCHURIG p. 71. In lepore M. HOEMAN. l. c.

k) DUVERNEY *Mem. de 1701.*

§. XVIII. Num Ovum humanum de ovario decedat?

Siquidem vesicula de superficie ovarii prominere, & rumpitur, eaque mutatio nunquam obtinet, nisi in secundo congressu a), probabile valde est, de ea rima aliquid exire.

Seculi prioris scriptores plurimum in comparata anatome laborem posuerunt. Videbant in classe volucrum ova, vesicularum GRAAFIANARUM simillima. Videbant in iisdem calycem, petiolum nempe membranaceum, vasculosum b), qui expansus super vitellum se diducit, eumque pene totum continet, idemque in ovario adfixus manet c), quando ovum elapsum est.

Ejusmodi etiam calyx in quadrupedibus d) oviparis est, & in piscibus e) nonnullis, ut in torpedine.

Ejus calycis imitamentum etiam in quadrupedibus Cl. viri repperunt. Luteam naturam quadrupedum ovis adnasci, subque f) ovis esse, eorumque basin cingere g), & in vacca calycem esse, de quo dimidia parte sui ovum emineat h), varii ejus ævi scriptores docent. Ita VERHEYENIUS aliique vesiculam corpori luteo insidentem dixerunt i).

Ipsa in femina ovum calyce inclusum k), suaque a substantia ovarii calycem cuique ovulo accedere l); denique corpus luteum esse, quod in avibus fit calyx m).

Esse vero in calyce quadrupedum, ut in ovi gallinæ calyce n), veram vesiculam, quales in ovario plurimæ sunt, eamque vesiculam suo tempore,

- a) In coitu cum castratis vesiculæ non rumpuntur KUELEMAN. p. 15.
 b) GRAAF. t. 18. F. F. p. 209. 210. Conf. in struthione Parisinos academicos.
 c) GRAAF. ibid. & p. 211. ULMUS apud ALDROVANDUM L. XIV. p. 213.
 d) Testudine TAUVRY p. 38.
 e) LORENZINI p. 38.
 f) MALPIGHI p. 32. VALISNER. c. III. n. 20. Conf. p. 31.
 g) STENONIUS *Act. Hafn.* II. p. 226. & in ove ibid.
 h) DUVERNEI *Mem. de 1701.* p. 114. add. *Hist. ann. 1706.* n. 8. ubi in femina dimidium ovum calyce continetur.
 i) p. 31.
 k) LITTE *Mem. de 1701.* p. 187. & imprimis BOERHAE *Fascic. I.* p. XXXII. In ove GRAAF. t. 14. f. 4.
 l) WINSLOW. IV. n. 605.
 m) RUYSCH *Thef. VI.* n. 32. BLANCHI *gener.* p. 417. 418. & f. 1. Ova in calyce crescere HARTSOEKER *Suise des Conject. physic.* p. 112. Corpus luteum ad coli modum succum pro ovo vero parare BOHN. p. 19. FANTON. p. 195.
 n) DRELINCOURT. *Period.* §13. BARTHOLIN. *Specim. anat.* p. 112. TAUVRY p. 52. 56. FANTON. p. 194.

tempore, de calyce exprimi, qui musculosus fit, & constricto petiolo demum sponte delabi o).

Addunt ova papaveri æqualia p), qualia de phocænæ ovario possunt exprimi.

Sic etiam ovum de ovarii rima prominulum, & de vasculoso petiolo pendulum, & a tuba susceptum, in variis animalibus visum esse, ut in cane q), & erinaceo r). Denique in humana femina ovum fuisse, cujus pars in calyce ovarii hæreret, reliquum ab applicata tuba jam esset amplexum s).

Proxime abest alia adnotatio*, in qua ovum de foramine corporis lutei manifesto in tubam elapsum est t), & alia exempla, in quibus ovum corpori luteo dicitur infedisse u); tum iterum alia, in quibus de ovario fillo, ex petiolo, ovulum turgidum & vasculosum propendisse legitur x).

Sed porro ovum in tuba repertum esse, pluscula sunt exempla, in cane y), erinaceo z), cuniculo a), etiam in femina b).

Demum, ut gallinæ c), etiam virgines d), ova pariunt, & similis est psittaci e), anseris, perdicisque frustranea fecunditas, & demum bomby-

cis:

- o) FABER HERN. p. 762. &c.
 p) WEYGAND *Suppl. der Bresl. Saml. IV.* p. 53.
 q) Ova impregnata de ovario exturbata, adhuc adherentia & ostiolo ovarii insidens cerneumque ovulum dixit WOLF jun. obs. 46.
 r) Pendulam vesiculam janjam a tuba comprehendendam MURALT. *eadem.* p. 266.
 s) LITTE *hist. de 1706.* n. 8. add. VERCELLONI *Eph. Nat. Cur. Cent. V.* obs. 9. BUSSIERE *Phil. Transf.* n. 207. *Journ. Sav. ann. 1695.* p. 51. COSCHWIZ *virg. mol. Ess. of a Societ. at Edimb. V.* p. 336. tum MAUCHART *de humbric. ducl. pauc.* & MEZGER *de sterilit.* qui non est ad manus, & MANGET. *bibl.* p. 620. 621. Ovum non longe a tubæ orificio pendulum HARTMAN. n. 13. in cuniculo.
 t) LITTE *Mem. de 1701.* p. 112.
 u) VERHEYEN II. p. 315. in ove, & HARTMAN. n. 21. 31. & fere GERIKE p. 164. 166. 169. inque femina BOERHAE. *fasc. I.* p. XXXIII. & *Journ. med.* ann. 1756. P. 4.
 x) In infanticida GOELIKE *Exerc. francof. subcis.* ann. 1717. 8. In alia femina *Comm. Lit. Nor.* ann. 1737. *hebd. I.* ubi ovum de corpore luteo pependit. Eo refero exempla HARTSOEKER p. 310. NOORTWYCK in icone. *Phil. Transf.* n. 233. LAMY *nov. opin.* p. 251. *Act. Hafn. II.* p. 227. de ovis ex tuba aut ovario productis.
 y) SCHURIG & GOELIKE *part. octunestr.* p. 13. 14.
 z) Tris HAETMAN. I. c. n. 25.
 a) GRAAF t. 26. f. 1. p. 314. t. 26. f. 2. p. 315. t. 26. f. 3. p. 316. t. 26. f. 4. p. 316. 317. &c.
 b) SCHURIG *Ess. of a Societ. at Edimb. V.* p. 336. MANGET.
 c) ARISTOT. *hist. anim.* L. X. c. 6. *Gener. anim.* L. III. c. 1.
 d) ARISTOT. *hist.* L. VI. c. 2. Ex titillatione sola HARVEI p. 13.
 e) *Hist. de l'Acad.* 1726. n. 2. *Comm. Lit. Nor.* ann. 1733. n. 16. de psittaco erythrocyaneo, tum ann. 1744. *hebd.* 36.

cis *f*): ita non raro feminas humanas *g*), etiam virgines, per pollutionem *h*), aut cum mensibus *i*), aut ab acri injectione *k*), aliove modo, etiam absque maris *l*) auxilio, ova de utero edere, etiam cum testa, ne quid similitudini desit *m*).

Denique, ut iter ipsum ovi manifestum esset, ova in ovario, in tuba, inque utero ejusdem animalis, cum vacuis calycibus adfuisse *n*). Cum femina novem pueros peperisset, ovarium alteram inane *o*) fuisse.

Esse ergo primum hominis hospitium in vesicula, quales sunt in ovo. Eam a corpore luteo, tamquam a calyce ovi gallinacei ali, & perfectam, per fibras musculosas ejus calycis, propriamque sui tumoris nixum, de ovario exprimi, a tuba id ovarium amplexante recipi, porroque in uterum venire: & de corpore feminae elabi, si vel mascula vis defuerit, vel in utero aliquod fuerit impedimentum, quo minus ovum in eam radicularum suas agat. Hæc vulgaris fuit prioris seculi exeuntis opinio *p*).

§. XIX. Contra hanc hypothesein.

Simplex videbatur opinio, & faventem habere analogiam, quam a sapientia naturæ expectamus.

Et tamen, Italis *a*) potissimum urgentibus, tantæ difficultates contra probabilem theoriam motæ sunt, ut vix liceat eam admittere.

Etsi nempe inter ova volucrum, & quadrupedum ova similitudo est, superest tamen in utrisque manifesta diversitas *b*). Avium ova, absque pa-

f) *Traité des vers à Soye* p. 145.

g) *KEERKING anthropogon*. p. 3. *DRELINCOURT. periob.* 19.

h) *DIEMERBROECK*. p. 134.

i) *GARMAN. de ovo. BRENDL. embr. præexist.* p. 36. *HEYDE* obs. 44.

k) Pilo æqualia *GOURY de gener.* apud *D. HOFMAN*. p. 76-77. & gallic. p. 400. cum ventico sensu, & inflammatione vesicæ decesserunt.

l) *PAYTON discors. IV.* p. 82, 83. *BRAND de ovo humano.* add *RHOD. III.* obs. 57. *KEERKING I. c.*

m) *BARTHOL. Cent. I. Hist.* 4. *COSCHWIZ de virgine hydrop. mola labor.*

n) *GOELICKE I. c. SCHURIG Sylleps.* p. 49, 50.

o) *BEHLING iter. rupt.*

p) *N. STENONIUS. J. V. HORNE* p. 45. *GRAAV* epist. ad *SEHACHT. DRELINCOURT sem. mul.* n. 11, 12. & *de concept. periob. II.* *FANTON* p. 194. *VIEUSSENS du cœur* p. 127. *DENYS vroeckvoort.* p. 245. *COWPER.*

a) *MALPIGHI. SBRAGLI Scops. I. II.* *VALISNERI* plurimis locis, *VOGLI. PAYTONI*, tum *GALLI MAURICIAU* p. 10. *LAMY. MERY. LA MOTTE.*

b) Calyx a luteo corpore differt *HARTMAN*, n. 7.

renchymate mobilia sunt, solo inverso calyce, qui in petiolum extenuatus potest, ut maturi fructus petiolus, delabi.

Ova humana & quadrupedum ova, multa cellulosa natura undique revincta *a*), de ovario cadere nequeunt, absque vulnere & ulcere. Sunt etiam qui negaverint; viam in ovario patere *b*), in eo nimii *c*).

Respondent ad ista priores, dari inter vivipara, quæ ova habeant libera, porcam *d*), erinaceum *e*), etiam mulierem *f*). Et in oviparis etiam ova valide ad calycem *g*) necti; inque testudine *h*) ovum in teste totum mergi: & tamen ovis suam viam patere. Verum humanæ certe vesiculæ ita undique revinctæ, ita teneræ sunt, ut integras a violenta actione enucleari non sit probabile.

Multo majus esse ovum, pergunt alii objicere, quam pro tubæ *i*) portione, quæ præterea densæ sit naturæ, neque a mollissimo ovo diduci se patiatur.

Eaque ova, quæ in cuniculis *GRAAFIUS* cum tubis pingit, multo, quam vesiculæ ovarii minora *k*) esse, & vesiculam æqualem esse conceptui diei septimi *l*).

Nunc naturam non retrogredi *m*), neque decrefcere, quæ semel vegetare inceperunt, & debere vesiculas, postquam in tubam receptæ sint, grandescere, non minui.

Respondent ovorum patroni, tubas facile a flatu *n*) impresso dilataris,

F 2

ri,

a) *VALISNERI P. H. c. 4. n. 1.* in equa: tum *c. 9. n. 8. & c. 18. n. 15.* *MERY hist. de l'Acad.* ann. 1701. p. 48. sq. *LEEUWENHOECK. Epist. physiol.* p. 209. *HEUERMANN. T. IV.* p. 266.

b) *DIONIS. DUVERNEY Zool. Med. Gall. MERY Hist. de l'Acad.* 1701. *LAMY.*

c) Cum ea via per venerem nascatur p. 29, 30. Sensim dilatata ovi membrana *DRELINCOURT sem. mul.* n. 13.

d) *DIONIS* p. 283.

e) Esse ovorum tacemum, piscium ovario similem *HARTMAN*, n. 38.

f) *SWAMMERDAM*. p. 20.

g) *TAUVRY* p. 52.

h) *IDEM* p. 38.

i) *DUVERNEY Zool. Gall. ann. II. m. Mart. LEEUWENHOECK Exper. & contempl.* p. 28. *Anat. & contempl. II.* p. 157. *Phil. Transf.* n. 145. *HARTMAN*. n. 39. *LA MOTTE gener. VALISNERI* c. 19. n. 12 *VOGLI. KUHLEMAN*. p. 48.

k) t. 26. f. 1, 199. Decies in ovario, quam in tubis majora esse *GRAAV*. p. 315. Perangustæ tubæ elephantis *BLAIR Phil. Transf.* n. 326

l) *LEEUWENHOECK anat. & contemplat. II.* p. 165.

m) *VALISNER* c. 9. n. 18.

n) *PAYTON disc. II.* p. 43.

ri, & alioquin ampliari *o*), dum per venerem rigescunt, & ovum in ovalem figuram fingi posse *p*), in chamæleonte *q*) ovi ductum fetam non admittere, qui tamen fit oviparus. Verum mollissimum ovum integrum per angustissimas ovis tubas transprimi posse, neque lædi, id quidem speciem veri non habet.

Ova GRAAFIANA in fetu *r*) jam adesse parata, neque minora esse in vitulo quatuor aut quinque septimanarum, quam in vacca, & in prægnantibus animalibus potius minora fieri *s*). Non ergo, ut expectes a fetu involucro, circa tempora veneris grandiora esse.

Reponunt, piscium minorum ova æque, quam adultiorum ova, grandia esse *t*). Et possent reponere, vesiculam sub tempora veneris utique grandescere: verum ea ipsa magnitudo paulo prius dictam difficultatem auget.

Neque vesiculas respondere fetuum numero, esseque æque numerosas in vacca *u*), quæ paucipara sit, quam in multiparis, canibus, felibus, scrophis. Sed neque numero suo pro numero fetuum minui, qui partu editi de ovario decesserunt, & in graviditate omnes una fere deleri *x*). Infirum istud, neque enim vere delentur, etsi comprimuntur.

Denique, quod est caput rei, neque P. JAC. HARTMANNUM *y*), cum experimenta GRAAFIANA iteraret: sed neque VALISNERIUM *z*), tot & tam variis in bestiis, neque nos, in pene centum experimentis, neque nuperorum anatomicorum quemquam, vesiculam, quales sunt in ovario, post conceptionem, aut in tuba vidisse, aut in utero. Quæ vero ova de ovario pendent, aut circa tubas frequenter reperiuntur, eorum aliqua manifesto hydatides esse *a*). Quod nos aliquando in tuba reperiimus *b*), vera etiam quasi testa ovo simile, & exiguum, morbum quemdam videri;

o) p. 27.

p) TAUVRY p. 55.

q) VALISNERI oper. T. I. p. 420.

r) LEEUWENHOECK *anat. & contemplat.* II. p. 174. & p.

s) STENON. *Art. Hæm. II.* p. 231. &c.

t) LEEUWENHOECK *epist. phys.* p. 166.

u) SBARAGLI *Scops.* p. 312 315.

x) VALISNERI c. X. n. 6.

y) p. 25. 26.

z) Etiam nemo quem viderit VALISNERIUS c. 9. n. 18.

a) SBARAGLI *Scops.* p. 331. LITTANI experimenta eo referrem, etiam aliis suspecta *Negre Blanc.*

b) 6. Non cogi LAMY p. 257.

c) KUHLEMAN. p. 25. t. 1. f. 8.

videri; alia albuminosi liquoris *c*) spumam fuisse: GOELICKIANUM illud *d*) passeris ovi æquale manifesto nimia esse mole. Si vera unquam ova de feminis decesserunt *e*), fuisse hydatides morbosas, minime raras: neque probabile fieri, absque venere *f*) ova de feminis decedere, cum violenta naturæ actione solvi, vel ex sanguine effuso, adpareat, quem in fecundata vesicula vidimus *g*).

Quare corollarium inde sequitur, vesiculas ovarii *h*) non esse ova, neque primordia novi animalis continere.

§. XX. Fetus in ovarii visis. I. Animalium alterius generis.

Et tamen in ovario, & in vesicula GRAAFIANA, continetur primordium animalis: in vesicula equidem, quod nihil in ovario per conceptionem mutetur, quam matura illa & prominens vesicula *a*), quæ sola turget, rumpitur *b*), humorem suum, etiam sanguinem, effundit, & tubam habet sibi circumpositam *c*).

In ovario in universum id esse, quod fit in animal, & ex ovario per fecundam venerem exire, primum analogia pene totius naturæ suadet. Paucis enim illis animalculis exceptis, quæ undique germinant *d*), reliqua animalia sua habent ovaria *e*), in quibus ova formantur. quæ vel integra excluduntur, ut in oviparis, vel intra matris ventrem aperiuntur, vivumque fetum emittunt, ut in viviparis.

Exigua adeo est vivipari animalis ab oviparo diversitas, ut idem æstate vivos pullos pariat, autumno ova *f*) ponat.

F 3

Quare

e) Globuli albuminosi ovorum similes in tuba cuniculi, quæ forte GRAAFIUS viderit, se in sterili animale reperisse HARTMANN. n. 50. Ejusmodi ovum die sexto in cuniculo vidit LEEUWENHOECK *anat. & contemplat.* II. p. 171.

e) MELLIUS *Commare* p. 90. negat contra VIDUSSII illa feminarum ova, ceterum ovis similia, cum eadem, quæ VIDUSSI, cadavera incidisset.

f) DUVERNEY II. p. 374.

g) p. 29. 30.

h) MALPIGHI p. 32. VALISNERI ubique c. XVIII. n. 15. MORGAGN. *advers.* IV. n. 28. p. 51. SANTORIN.

a) p. 29.

b) p. 30.

c) p. 27. 28.

d) p. 3.

e) p. 4. 599.

f) BONNET *corps organisés* II. p. 129. I. p. 134.

Quare etiam natura has classes minime separavit *g*), cum viperæ *a* serpentibus, galei *b*) ab aliis *i*) piscibus, cochleæ viviparæ *k*) ab oviparis *l*), muscæ *m*) viva animalia edentes ab iis, quæ ova ponunt, ne genere quidem distinguantur. Sic aphides aliæ viviparæ sunt, oviparæ *n*) aliæ, & animalcula illa simplicissima, microscopica alia vivos fetus pariunt, alia ova *o*). Salamandra in eodem ovario & viva animalia habet *p*), & ova, ex quibus exclusis animalia exspectantur. Sic americana vipera *q*) & nostras *r*). Ipsos limaces in collo embryones vivos gerere addunt, qui in ipso itinere membranula recepti in ova mutantur *s*). Etiam gallina vivos pullos peperit *t*).

§. XXI. II. Hominum.

In ovario humano frequenter fatis non molæ solæ, carneæ *a*), cartilagineæ *b*) & ossæ *c*), & pili *d*) reperiuntur, quorum utraque etiam alibi in steatomatibus *e*) nascuntur: sed omnino dentes *f*), aut foli *g*), aut cum

g) ARISTOTELES *Part. anim.* L. VII. c. 1. pisces cartilagineos & ova parere & vivos fetus. *Part. anim.* L. VII. c. 1.

b) Galeus partim oviparus & partim viviparus est FARRIC. *form. ov.* p. 15. Conf. in t. 32. vivos fetus. In ovario fetus perficitur RONDELET p. 85. 374.

i) In acu RONDELET p. 229. 388.

k) ANDOIN p. LXX.

l) Ibid. p. LXX.

m) REDI p. 20. 21. GEOPROI *Insect. ant. de Paris II.* p. 496. 528. Vulgares viviparæ sunt BRADLEY *phil. accurat.* p. 153.

n) LYONNET *théolog. des insectes II.* p. 251. BONNET *corps organis. I.* p. 134.

o) *Hist. de l'Acad.* 1718. p. 20.

p) FLIN. *Datchamp.* L. X. c. 68. triginta vivos fetus & ova triginta. add. MAUPERRUS *Mem. de 1727.* p. 32. Animalcula in Salamandra PARIS. ic. Ovula vermibus vivis plena WURFRAIN p. 83.

q) Du Tertre *bist. des Antilles II.* p. 320.

r) ARISTOT. *part. anim.* L. VII. c. 1. RONDELET l. c. VESLING *vip. pythias.* p. 245. BUFFON II. p. 371.

s) *Hist. de l'Acad.* ann. 1708. p. 51.

t) *Journ. des Savans* ann. 1678. n. 23. LANZON *obl.* 90. LYSER *obl.* 6. Sed hi ex relatione aliena.

a) LITRE ann. 1703. *bist.* 14.

b) BOEHMER *fasce. II.* *obl.* 3.

c) Cartilaginea & ossæ MULEBANCHER ad LANCIS.

d) Pili in ovario CASTEL *Journ. des Savans* ann. 1751. & in nostr. *obl.* 42. *opusc. pathol.*

e) In sacco prope hepar FRANK *annmerk.* T. III. p. 66.

f) Capilli cum ossiculo & dente PHIL. TRANSF. n. 309. GREW. *rar.* p. 89. Cum osse STAPPAART v. d. WIEL *Cent. II.* *obl.* 37. Pili, pinguedo, os difforme cum suis dentibus *Hist. de l'Acad.* ann. 1743. n. 9. *Ess. of a Societ. at Edimb.* T. II. art. 18. Dentes & pili in atheromate ovarii TARGIONI *obl.* p. 66.

g) Dentes RUYSCHE *advors.* III. p. 6. t. 2. f. 4. 5. *advors. I.* n. 2. Reliquiis embryonis tribuit ASTRUC *morb. muliebr.* Tom. II. p. 134.

cum maxilla *h*); denique cum toto capite *i*) sunt reperti, hæ procul dubio fetus reliquæ, cujus corpus, præter dentes, computruit & evanuit.

Sed etiam integri fetus in ovario residentes memorantur *k*), etiam in bestiis *l*), & ova, in quibus fetus humanus fuit *m*).

In aliis fetus in abdomen effusus *n*) fuit, ut tamen lacerum esset ovarium, de quo rupto manifesto esset effusus.

Quare in castratione, exemptis ovariiis, feminae, in omni animalium genere, sterilefcunt *o*).

§. XXII. Fetus tubarii.

Qui fetus ex ovario prodierunt, eos a tuba recipi credas, etsi tamen non valde rarum est, eosdem in ventrem elabi, neque ad tubas, neque ad uterum pervenire.

Numerosi enim fetus in ventre sedentes adparuerunt, quos credas ex ovario elapsos esse, cum in utero, inque tubis, nihil vitiatum adparuerit *a*). Hepati fetus insidebat cum placenta ad lumbos *b*). Inter integrum uterum & rectum intestinum alius fetus repertus est *c*). Gemini in tumore ad uterum integrum adnato *d*). Similem historiam fuse & accurate recenset JOS. G. DUVERNEY *e*). Fetus erat in abdomine, cum tubæ integræ,

b) Maxilla & dentes *Anc. Mem.* II. p. 244. 245. Du HAMEL *bist.* p. 265. STORCH *de molis* p. 414.

i) Os capiti infantili simile cum dentibus. *Anc. Mem.* II. p. 91.

k) Fetus duorum pollicum magnitudine in ovario *Hist. de l'Acad.* ann. 1745. p. 48. 49. Fetus in eo quadrimestris BOEHMER *fasce. obl.* Fetus cum dentibus & crinibus BARFENKNECHT in thesi *E. omn. viv. ex ovo.* Add. VIEUSSENS *sic. diff.* p. 126.

l) In lutra fetus tenerrimus MARSIGLI *Darrub. Pannon. Mæs.* T. VI. t. 22. f. 2. In suis ovario fetus *Act. mar. Balth.* ann. 1699. p. 47.

m) LITRE *Mem. de 1701.* p. 114. Dubitant quidem de LITREI fide SANTORINUS & VALISNERIUS P. II. c. II. n. 7. Sed cum virum similes aliæ historiæ sublevant. Sacculum, qui videbatur fetus esse receptaculum, vidit Cl. BOEHMER II. p. 33.

n) RIOLAN. p. 185. apud DUVERNEY II. p. 364. VIEUSSENS post VERHEYEN *Edit. Genes.* L. II. p. 8. 9. *Second. diff.* p. 126. DUVERNEY II. p. 350. BESSE *analyse II.* p. 90. LA ROQUE *Journ. de Medec.* n. 1. p. 45. *Galer. minerv.* IV. p. 235. BLEGNY *Zod. Med. Gall. ann. IV. V. Journ. Phil. Transf.* n. 150. SANTORIN. *istor. d'un feto* n. 8. Fetus ex ovario elapsus, & per rectum intestinum eductus PHIL. TRANSF. n. 416.

o) GARDEN apud LEEUWENHOECK *exper. & contempl.* p. 397. BARTHOLIN. *Epist.* 64. *Cent. II.* VENETTE p. 22. RAI *syn. quadrup.* p. 39.

a) PUZOS apud LA MOTTE *de la gener.* p. 230. 231. AMAND. *obl.* 58.

b) *Hist. de l'Acad.* ann. 1716. n. 4. Conf. STORCH. *de molis cas.* 33.

c) MONCONIS *It.* III. p. 157.

d) *Eph. Nat. Cur. Dec. III. ann. 4.* *obl.* 22.

e) p. 358. sqq.

integræ essent, & uterus illæsus, & in alio exemplo etiam ovarium sanum *f*). Tuba & utero integro, cum placenta adhærente ad diaphragma *g*) fetus alius.

Solos istos fetus recenseo, nam alii sunt plurimi; etiam inter animalia, in cane *h*), lepore *i*), ove *k*), simia *l*), gallina *m*), rana *n*).

In vicinis denique utero *o*) tumoribus mandibula ossea cum duobus dentibus & maxillis, humore febofo obvolutis, reperta est, aut in ovario, aut de eo elapsa, eoque videntur aliæ historiæ non penitus distinctæ pertinere.

Plerumque tamen, ex naturæ instituto, fetus in tubam recipitur.

Experimentum primum NUCKIUS producit, qui tertio a conceptu die medium in catella uteri cornu ligavit *p*), & die 21. inter ostium tubæ & vinculum duos fetus reperit. Neque adeo video, cur de hoc experimento, a viro certe solerti instituto, sit dubitatum *q*).

Nempe satis frequens est, in tuba reperire fetum, tenerum aliquando, ut corpus ovale pisi forma referret, & de tuba exprimi posset. Conceptionem tubariam bis J. DOUGLAS vidit *r*).

Exigui etiam fuerunt fetus, quos in duobus tubæ humanæ nodis BOEHMERUS *s*) depingit, ut in altero ovulum quatuor lineas longum, cum fetu & funiculo umbilicali esset, in altero corpus rotundum, ovatum *t*), fibrosum, squamis quasi factum concentricis.

Exiguam in tuba embryonem *u*), ut dubium superesset, num verus foret embryo, MELLIUS dixit.

Bis

- f*) p. 363.
g) Fere similis est historia est DUVERNEY II. p. 364. & PUZOS ad LA MORTE gener. p. 230. 231. quam diximus.
h) *Phil. Transf.* n. 323.
i) *Ibid.* *Plot. natur. hist. Staffordshire* p. 253. utero illæso BUSSIÈRE *Novv. de la République des Lettres* ann. 1685. & ROMMEL & COMM. *Lit. Nor.* ann. 1733. *hebd.* 27.
k) *Bresl. Saml.* ann. 1723. m. Novemb. VATER. *gravid. adpar.* n. 7. add. *Phil. Transf.* l. c.
l) *Act. mar. Balt.* ann. 1699. p. 79. in tumore prope hepar.
m) Non raro VALISNER. *oper.* T. II. p. 254.
n) VALISNER. *ibid.*
o) BOSCHUS *facult. anat.* p. 23. 24. GRAMBS, hic ligamento lato adnatus, cum sano utero.
p) *Adenograph.* p. 69.
q) BARTONI *discors.* IV. p. 94. 95.
r) *Ess. of a Societ. at Edimb.* V. p. 336.
s) *Fascic.* II. t. I. f. 5.
t) *Ibid.* f. 5. m. n. f. 6. q. r. s.
u) MELLI *Commare* p. 402.

Bis in tuba embryonem se vidisse, semel cum CYPRIANO *x*), alius auctor.

Paulo majorem & recte formatum, & in tuba incrementem fetum SANTORINUS *y*) vidit, qui vel solus ad finibus historiis fidem faceret. Pene ejusdem magnitudinis embyones a RIOLANO dicti *z*) sunt; Major est ille DUVERNEYI *a*), in sceleton fere redactus.

VASSALII celebrem illum duplicem *b*) uterum omnino verum tubarium fetum fuisse multis confirmatur *c*).

Simile fere, sed imperfecti fetus, exemplum possit in appendice fuisse uteri *d*).

Tertii mensis fetum in tuba ipse reperit JOS. G. DUVERNEY *e*).

In tuba lacerata, placentæ adnexum fetum IDEM vidit *f*).

Ex tuba fetum excidit C. V. SOLINGEN, matre superstite *g*).

In tuba sinistra fetus residebat, postquam alium fetum mater conceperat *h*).

In tuba fetus informis *i*). Dentes, & maxillæ fragmentum, ex tuba excisi *k*).

Ex tuba fetus excisus *l*), & eo solet referri celebris ille fetus ab ABRAHAMO

- x*) Cl. BUSCH. *de increment. medicina* p. 12.
y) t. 2. f. 3.
z) p. 180. Parum ei tribuit G. PATINUS ad STRAUSSIUM.
a) *Mem. de 1702.* p. 305. 306.
b) Fuisse uteri herniam MAURICIAU p. 77. BOURDELLOT *conference* p. 195.
c) ELSHOLZ *de conceptu tubario.* *Phil. Transf.* n. 47. DIONIS *Cours d'Anatomie* p. 555. DUVERNEY *Mem. de 1702.* p. 307. & *postb.* II. p. 353. Mandibula & dentes.
d) STORCH. *de molis* p. 414.
e) DUVERN. *Postb.* II. p. 354.
f) p. 356.
g) *Ampt der Vroedvrouwen.* p. 323.
h) HERMANNUS. TEIGHMEYER, uxoris meæ avus, apud filium *Med. Forensf.* p. 64. Etiam *Annal. Jul.* ann. 1726. m. Jun.
i) *Phil. Transf.* n. 170.
k) BUCHNER *miscell.* ann. 1730. p. 14. 21.
l) SOLINGEN *Ampt der Vroedvrouwen.* p. 323.

HALLER *Physiol.* Tom. VIII. P. I.

G

vocès, qui intra quatuor annos adeo non increvit, ut libras 3. uncias 9. de suo pondere amitteret (m), cum quo natus erat.

§. II. *Etiā partes firmæ consumuntur. Negant aliqui.*

Non oportet hic dissimulare, magna nomina inter eos scriptores reperiri, qui negant, firmas partes consumi. Sunt inter eos *Jacobus KEIL* (a), *J. BOHN* (b), *CLIFTON*, *WINTRINGHAM* (c), alii bene multi (d). Addidit ille *Jatromathematicus* (e), etiam fluidarum partium alias immutatas superesse, nam etiam senem variolis corripit, germen adeo ejus morbi per totam ejus senis vitam non esse destructum.

Sed neque absque argumentis et viri causam suam proposuerunt.

Perpetua esse variolarum signa, & vulnerum cicatrices (f), & figuras, quas variæ gentes in cute sua, vel pyriò pulvere, aliove pigmento (g) in foramina compuncta immisso, vel acu trajecta (h), vel succo acris alicujus plantæ (i), aut caustico lapide (k), aut spiritu nitri (l), etiam in quo argentum solutum sit (m), aut sola demum acu punctum inflata (n) delineant, & eas omnes notas nunquam interire.

Nævus

- (m) *Hist. de l'Acad.* ann. 1746 n. 8. conf. p.
 (a) *Of the quantity of blood.* p. 131. & in latina Leid. edit. p. 15. 16. in Londinensi p. 20. abridgm. of anat. p. 16. 128.
 (b) *Chirul. anal. physiolog. progymn.* VII. p. 109.
 (c) Identitatem personæ esse in identitate particularum solidarum primogeniarum enquire p. 40. Alibi tamen magnam tantum partem conservari, Idem p. 32.
 (d) *Bernhardus CONNOR evangel. med. ed. Lond. art. 11. p. 143. sqq. GUNTHER C. SCHULHAMMER. Ars. Med. Univ. L. I. S. II. append. n. 5. sqq. MARTINUS LESTER Exera. anat. II. p. 135. Hieronymus Biumi delli cmaletti. p. 96. Scruin. p. 96. qui omnino nutrimentum in naturam nostram mutari negavit. Antonius DEIDIRA anat. raisonn. p. 176. Georgius CHRYNE *English malady* p. 96. 97. Paulus le ROI ergo in corpore humano fluidarum duntaxat partium deperditio, Paris 1745. & 1751. Cl. SOULIER *conspectus physiolog.* p. 26. Hieronymus FRACASSINUS. febr. p. 43.
 (e) *KRIL Abridgm.* p. 16.
 (f) *Le Roi.*
 (g) *De BRUYN Klein. azien* p. 269: *Jerusalemi THEVENOT. T. II. sin. c. 47. HEYMAN Reyzen.* I. p. 375. Minio impressas notas *LAFFITEAU Mœurs des sauvages* T. II. p. 38.
 (h) *Grönlandi C. BARTHOL. bist. 90. Cent. IV. Indi Louisiana du MONT. T. I. p. 140. Indi America septentrionalis le PAGE T. II. p. 299. hi ad unciam cutem perforant. Tungus filum per cutem trahunt fuligine notatum GRELIN *reis. durch sibir.* T. II. p. 650. 651.
 (i) *De BRY. Amer. T. II. ad e. 19. WAPER isibmus.* p. 139.
 (k) *Casu QUESNAY. de la Suppur.* p. 240.
 (l) *CARDAN. subtil.* p. 515.
 (m) *BOYLE. Color.* p. 151. *G. E. HAMBERGER* p. 336.
 (n) *Formosani, ut puto. Recueil d'observations* T. I. p. 57.**

Nævus etiam a matris utero adductos una confenescere.
 Cartilagine: articulares (o), tanto in tritu, non destrui.
 Negant demum dentes adteri, aut crescere (p), qui ex contracta tantum gingiva de alveolo expellantur (q).
 Quare videri, totum nutritionis negotium in reparandis liquidis particulis, inque repletionem vasorum solidorum versari.

§. III. *Argumenta, quibus ostenditur mutari.*

Ab ossibus initium facimus: si enim ea mutari & absumi ostendemus, multum ad demonstrationem nostram profectum erit.

Succi primo ossei mutantur, id dubium non est. Ab ictero ossa flavo colore tincta fuerunt (a); a rubiæ usu rubescunt (b), depositis, inter cretam, particulis tinctoriis.

Neque nodi, vel topi, in ossibus nascerentur, nisi laminarum ossearum rectorum natura mutata fuisset, ut pressioni cederent & curvarentur (c).

In pthiisi (d), rachitide (e) scorbuto (f) ossa & tota mollescunt, ut scissilia reddantur, & in cartilagineam naturam redant, & eorum partes, ut in tibiæ inferiori sine vidi. Una pars magna ossis perit (g). In osse carioso laminæ osseæ vere (h) solvuntur. In hydrocephalo ossa vulgo emolliuntur (i), aque aliis causis crassa, sanguine vasisque plena visa sunt (k). Sani pueri a veneno scrophuloso gibbosi fiunt, nunquam huic morbo obnoxii futuri, nisi pro rectis laminis, mutatis elementis, curvæ succederent, aut certe natis inter solidas partes intervallis, quæ ponas recta fuisse, fibræ osseæ in curvam lineam

- (o) *Le Roi.*
 (p) *Tantum gingivam adtenuari BERTIN II. p. 295. de senibus.*
 (q) *BOURDET. Recherch.* p. 21.
 (a) *STOEK. ann. I. p. 150.*
 (b) *DETZER in Mém. I sur la form. des os.*
 (c) *KEIL. quant. of blood.* p. 120.
 (d) *Coste & sternum Eph. Nat. Cur. vol. VIII. obs. 31. Ivo WOLF obs. II. Tibia & f. Ruyssch. prof. ad Tbes. VI. p. 7.*
 (e) *Sed. IV.*
 (f) *BERTIN ossol. T. I.*
 (g) *Alibi sed vide Mémoir. de l'Acad. ann. 1699. T. I. p. 367.*
 (h) *HERSSANT. Mém. de l'Acad. 1758. p. 430.*
 (i) *In hydrocephalo destructa ossificatio cranii, ut fibræ aliquæ osseæ per membranas sparsæ essent, reliquum os fragile pelluceret. Mém. des savans étrangers. IV. p. 463. 464.*
 (k) *Hist. de l'Acad. ann. 1734. p. 44.*

lineam ex infinitis rectis lineolis compositam mutarentur. Verum qui ex huiusmodi causis curvos habuerunt artus, non valde raro sanantur: ut id vero fiat, oportet secundam mutationem factam esse, & vel laminas rectas pro curvis subnatas esse, vel curvas per flexilia quasi genicula in rectitudinem rediisse.

Multum hoc demonstrat, etsi morbosum est. Neque enim hic soli humores mutantur, qui per os circumeunt: solidas cretaceas partes, & gluten, quod induratum fuerat, solutas esse necesse est, quæ in circulationis viam redierint, & sint auctæ. Hinc urinæ in iis ægris calcario sedimento plenæ fuerunt (1).

Demum ossa vere minuuntur & decrescunt, & solidæ adeo eorum partes commutantur (m). Os femoris (n) visum est altero ejusdem lateris femore dimidio brevius fuisse. Et cum musculorum usus in artu periisset, ossa tenuia, levia, fragilia reddita sunt, cum novum nutrimentum vi sua destitueretur, qua debet compingi (o). A ptyalismo, dimidio pollice, miles decrevit (p). Iterum hic partes solidas resolutas fuisse necesse est.

Duriores ossibus dentes sunt, manifesto tamen eorum solida elementa mutantur. Et primum dentes crescunt: sunt ergo in ipsis viæ apertæ, per quas a corde humor in ultima dentium venit. Etsi enim cl. viri facillimum experimentum noluerunt recipere, tamen certum est, dentem, cui oppositus in altera maxilla dens elapsus est, sæpe dedecorose crescere. Deinde, si ad latus dentis alter avulsus sit, latescere vicinum, ad partem liberam, qua non resistitur, & ex quadrato abire in trapezium, cujus obliquum latus sit, quo lacunam respicit, certo adnotavi, & alii etiam Cl. Viri (q) & in singulis dentibus viderunt, & in tota maxilla (r).

In animalibus dentes inferiores lepori ita increscunt, ut maxillam super-

(1) L. XXVI p. 162. HERRISANT *Mém de 1758.* 426. 427.
 (m) RUYSC. *Mus. rar.* p. 131.
 (n) CHESELDEN. *anat. of hum body.* p. 6. in vulnere.
 (o) NUPER HEBERMAN. *conf S. H. IV.*
 (p) GRAINGER. *de mod. excit. ptyalism.*
 (q) PARK' *administ. anat.* p. 48. INGRASSIAS. *de ossibus* COWPER ad BIDLOD. t. 9. f. 7. Le CLERC. *osteol. complet.* p. 112. DIONIS. *Cours de chirurg.* p. 321. A MONRO *of the bones.* p. 167. edit. 2. BOURDET *recherch.* 1. p. 24. JENTY I. p. 89. RAI *Wisilom* p. 264. BAYLE' *problem* 167.
 (r) *Breslau. Samlung.* 1722. Dec. p. 697.

riorem perforent (s), idemque fit in apro (t), inque crocodilo (u) dentes sulcos in maxilla superiori sibi cavant: sic in cerastis & cuniculis (x), enormes dentes exserti visi sunt, & in suibus (y), per testimonia agrorum, per totam vitam dentes non desinunt crescere. In equis per ætatem longiores (z) sunt.

Denique, ne quid supersit excusationis, auctor est CARDANUS (a) maculam, quæ prope gingivas in dente erat, sextum post annum, totam evanuisse, ut coronam totam mutatam fuisse adpareret.

Crescunt adeo dentes; & cum eadem specie persistunt, quando adtritæ partes accurate reparantur, deteruntur iidem, si adtritus reparationem superaverit (b).

Etiam callus crescit, qui osse solidior est, alioquin, qui in juvene natus est, in adulto non sufficeret (c).

Verum dentes non crescunt solum, sed per succos crescunt, per eorum interstitia motos. Nam in scorbuticis, etiam alias, frustillatim (d) dilabuntur, sublato ergo duro illa glutine, quo dentium particulæ inter se revinciebuntur. In scorbuto etiam intumuisse (e) visi sunt, ut particulæ solidæ ex vitio humorum, de suo situ, discefferint. Sed neque dentes tumere potuerunt, nisi pro vitreis illis indomitæ duritatis laminis, flexiles successissent, aut deletis prioribus laminis, aut certe succo flexili in solidorum elementorum intervalla introducto.

Sed etiam accuratius novimus, eburneas laminas, quæ fannam elephantum componunt, perinde ad latus impulsi obstaculi decedere, omnino ut arboris fibræ lignæ circa lapidem impactum se curvant. Sæpe fit, ut hæc elephan-

(s) *Opuscul. scient. e biolog.* T. II. p. 334.
 (t) CHESELDEN. *osteograph.* c. 6. lisdem apris labia superiora ad eum finem sulco excisa sunt ARNAULD *Hist. natur. des anim.* T. VI. p. 308.
 (u) *Mém. de mathém. & de physiq.* p. 12. Foramina in alligatore vidit DAMPIER. *Voy. to Campeachy.* p. 74.
 (w) HASSELIQUIST. p. 321.
 (x) PLOT. *natur. hist. of Staffordsbire.* p. 252. t. 22. f. 6.
 (y) Des SERRES du PRADEL. *ibéatre d'agriculture.* p. 407.
 (z) IDEM. p. 361.
 (a) *Subtil.* L. XVIII. p. 520.
 (b) In homine sæpe incisores, qui se respiciunt, scrobe excavantur. Deteruntur in ovibus des SERRES. p. 377.
 (c) DETLEF. l. c. p. 15.
 (d) MORBIUS. *Instit.* 1146.
 (e) CHIRAC. *des cheveux* p. 71. FRANCISCUS, BAYLE ad dentes nimis longos corrigendos sœdet apicem refecare, ut infra apicem dens crasset. *Problem.* 67.

torum arma glandibus (f) plumbeis trajiciantur: & exemplum exstat, in quo dissecto dente (g) adparuit, circa glandem æneam, laminas, fibrasque fannæ proximas deflexisse, glandemque arcibus suis mediam interceptisse. Nunc veteres laminas vis glandis comminuit. Novas ergo superest subnatas esse, quæ, cum obstaculum invenirent, ad latus deflexerint, molles adeo, & aptæ induendæ figuræ, cui glans esset pro modulo.

Si vero hoc in casu ex succo osseo novæ laminæ sunt subnatæ, debent etiam in sano animale vasa fuisse, viæque, quæ alimentum adducerent, & aliæ, quæ fractas & divisas veteres laminas, in elementa sua resolutas, abstulerunt.

Si ossa vero & dentes novantur, si adeo vetusta elementa delentur, & nova iis succedunt, de aliis corporis partibus, minus firmis, non oportet dubitare.

Etiam, membranæ naturam mutari didici, cum in morbis acutis, ut in variolis, membranæ intestinorum valde lacerabiles sint, nullamque vim impulsi colorati liquoris tolerant.

Ita squamulas de epidermide decedere constat (g*), etiam ad magnum pondus, ut quatuor earum in anno libræ decedant: & centies deleta epidermis redit, & piscium squamæ delapsæ reparantur (h), & novo foliolo quovis anno augentur (i).

Ita in hectica febre gluten de solidis undique partibus, & de ipsis ossibus consumitur, quo viscidam sanguinis in iis morbis crustam Cl. Vir retulit (k).

Mutari vero etiam maximas (l) in animalibus partes, totumque exterius infectum, & ventriculum cancerorum, alias ostendimus, cutemque late reparari (m). Hæc certe vim habent contra constantiam immutabilem partium animalium solidorum. Quare nihil est, cur a summis viris hic recedamus Johanne BERNOULLI (n), Hermanno BOERHAAVE (o), utroque

(f) Georn. de Letter. T. XXXIII. P. 2. p. 141. UFFENBACH *Lin.* T. III. p. 312. *Mém. de l'Acad. des scienc.*

(g) RUTSCH *fabric. Gland* p. 61. Habet & DELIUS *call. cicatric.* p. XIII.

(g*) SIEBELIN. *solid. adriz.*

(h) WISZPREMI. l. c.

(i) BASER. *bollapdz manscbapp*, T. VI. p. 757.

(k) DAVIES *Analyse* p. 43.

(l) Cutis acari BAKER c. 23. pedes rostra & unguis in musca SWAMMEBDAM p. 722. Rostrum, oculi, cranium, gula & ventriculi tunica externa in nympha affli SWAMMEBDAM p. 686.

(m) BARTHOL. *bist.* 76. *Cens.* III. DELIUS.

(n) *De nutrit.* p. 13.

(o) J. K. M.

que venerando meo PRÆCEPTORE, & SANTORINO (p), & PIT-CARNIO (q).

Cicatrices porro, ex confusaneo succo natas, vasis tamen percurri, sudare, pilosque producere certum est, & hætenus crescere, ut in adultis hominibus majores sint, unde pustularum variolosarum scrobiculæ per ætatem turpiiores fiunt, cicatricibus illis albis longitudine auctis. Et tamen magna pars juveniliū cicatricum evanescit adolescendo, si vasorum, puto, satis in ipsis fuerit, ut adducto succo undique noventur.

Maculæ ab acu trajecta plerumque introductis particulis colorantibus perennant: possunt etiam, ut variolarum notæ, a vasis parcius trajectis & ex succo etiam in confusam molem conjesto, hinc incrementi non capace, nasci.

Id facile dederō, minorem in fetu, quam in adulto homine, esse partium abrasionem (r): etsi enim celerior est motus, omnia tamen flexiliora sunt, glutenque aquosius, & vere minor portio solida. Quare ea ætate, quæ incrementi est, minus æquum est solida decrefcere.

Tamen & tunc mutantur hætenus, cicatricum argumento, & is adrius cum ætate increfcit.

Elementa vero esse, quæ deteruntur, neque etiam in phthisi fibras consumi, nimis est notum (s), ut in macerrimo ne unica desit.

§. IV. *Causæ mechanicæ consumptionis.*

Evitare mallem novam hanc hypothesium proferendarum occasionem: & tamen vix fieri potest, quin causæ dicantur, quæ solida elementa corporis de loco emovent, & viæ, per quas in sanguinem rapiuntur. Multum tamen erit, in explicanda nutritione, perfectum, si hæc edisseruerimus.

Primum ergo de cordis historia oportet recipere, in omni systole cordis aortam, & totum arteriosum systema, & longius una fieri (a), & latius (b), & totum corpus distendi, atque ejus superficiem subsilire. Id in poplite, quem alteri genu imponimus, manifesto satis adparet. Longitudinem arte-
ria-

(p) *De nutrit. animal.* n. 4.

(q) V. BOERI *epist. ad Pitcarn.* p. 207. 208. qui potissimum Bernardi CONNOR argumenta refellit. Deinde F. B. de SAUVAGES *physiol.* p. 209. C. F. DELIUS *callus, cicatrix.* &c. Cl. REICHEL. *off. natur.* p. 30. BARRY *de pöbist.*

(r) Sim. Anton BRINGAUD. Paris ann. 1751.

(s) A. PETERMAN. *de nutrit. integr. abolitagne reparanda.*

(a) L. VI. p. 229. 199.

(b) p. 232. seq.

riarum augeri, in vivis animalibus majoribus & minoribus (c) & alii cl. viri (d) viderunt, & ego vidi.

Cum arteriis autem circumpositam cellulositatem, & vicinas musculares fibras, & omnes denique partes, quibus arteria adnexa est, & quæ cedere possunt & obsequi, una extendi necesse est.

Siquidem autem in ea longitudine & latitudine arteria non manet, sed paulo postquam extensa fuit, se retrahit iterum, & ad priorem brevitate & angustiam redit, etiam connexæ cum arteria partes una semper, & in singulo pulsu, & longiores fiunt, & breviores. Hæc mutatio durissimas etiam chordas destruit, nullumque filum ferreum adeo durum, nulla chorda musica adeo elastica est, quam hæc alternæ flexiones & extensiones non destruant, & deleta elatere, nexu elementorum superato, fragilem, debilemque efficiant. Id in fibra animali locum habere per experimenta ostendit vir Cl. BRYAN ROBINSON (e). Et si quis regerat, adfufum perpetuo humorem in corpore humano multum de malo effectu hujus alterni motus demere, uti Cl. J. QUINCY vim eductilem & contractilem fibræ ad irrorationem retulit, cum utraque in fibre siccata evanescat (f); reponam, per experimenta constare, humidam fibræ alterne flexam & extensam etiam magis debilitari (g). Et in corpore humano frequentior, quam in ulla fere machina, extensio fibrarum fit, quæ pene 5000es in hora & longior fiat, & brevior, & absque ulla quiete, per 50 annos non paucioribus alternis flexibus agitur, quam 2. 190. 000. 000.

Quantum autem videtur, hac elongatione & contractione cohesio elementorum fibræ debilitatur, dum gluten minus, quam terra firmum, in fibræ aucta longitudine gracilius fit, dumque terra interim, ut non distrahilis, suam crassitiam retinet. Ita catena elementorum terræ & glutinis inæqualis fit, & præparatur is eventus, in quo minis elongatum gluten avellitur (h).

Una fragilitas primum, & ipsa demum fractio sequitur.

Hæc consumptionis species in omni fibra extensibili locum habet, sive cava

(c) Conf. BOERHAAVE. *Prælect.* T. III. p. 681.

(d) L. VI. p. 229.

(e) *Essays on anim. acorony* p. 133. *Prop.* 39. ed. 1738.

(f) *De fibr. animali* p. 183.

(g) B. ROBINSON l. c.

(h) Conf. J. QUINCY. *in static. met. sanctor.* p. 187. H. BOERHAAVE *Prælect. Acad.* T. III. p. 657. 660. 684. ubi ex hypothese & comparatione cum opere musario hand debilitationem explicat.

ca fuerit, sive solida. Nam omnes in corpore humano fibræ aut vasa sunt, aut vasis adtenduntur.

Nunc frictionem adde, quam in nostris canalibus maximam esse, alibi ostendi. Etsi enim ii nobis valde leves videntur, atque utique ea ratione aliquantum frictio minuitur; ipsa tamen ratio ostendit, perpetuum, rapidumque motum sanguinis, per canales plenos, resistentes, angustos, ægre uni globulo pervios, non abque frictione fieri posse (i).

Qui præterea cogitat, quam tenera vasa minima sint in cortice cerebri, in liene, in villis exhalantibus, & ubique in minimis, & qui considerat, quam facile hæc vasa, per inflammationem, motum nempe naturali paulum vehementiorem, solvantur, & in fluidam puris naturam redeant, quam sæpe villosæ membranæ (k) intestinorum separatae decesserint, quam id non rarum in vesica (l) fit; is minime dubitabit, posse frictionem elementa internorum parietum arteriarum, & vasorum in universum consumere. Eam consumptionem fieri separatis, & in sanguinem admittis elementis glutinis & terræ, per comparisonem humorum aliorum æstimatur, qui sua vasa adterunt. Cumque gluten mollius & mobilius, quam terra sit, foveas nasci probabile est, ut elementa terrea, parva quidem parte glutinis superstitite, cohæreant, majori expulsa & detrita, tamquam valle intercepta, separentur. Ea ante alios *Guilielmo COLE* theoria fuit (m), inde *Hermano BOERHAAVE* (n).

Confirmant eandem deletæ valvularum inter fibras firmiores membranæ, adeo frequentes in valvula EUSTACHIANA (o), in valvulis arteriarum (p) cordis, in valvula ostii venosi (q) coronarii, in valvulis venarum (r); & exemplo sunt majores illæ scrobes, quas in aorta arteria adeo frequentes & ulcerum similes vidi; quo quidem morbo videtur minimarum partium consumptio illustrari, in qua perinde inter duriores particulas medicæ mollesque interpositæ molecule expelluntur (s).

Hactenus

(i) L. VI. p. 581.

(k) L. XXIV. p. 32.

(l) L. XXVI. p. 326.

(m) *Post consilium pro epileptico.* p. 88.

(n) N. CCCCXXXV. CCCCXXXVIII.

(o) *Oper. min.* p. 41. *Elem. Phys.* L. IV. p. 319.

(p) L. IV. p. 319.

(q) *Ibid.*

(r) L. II. p. 139.

(s) *Progr. ad disp.* Cl. WALBAUM & ZINN.

Haller *Physiolog.* Tom. VIII. P. II.

(h)

Nunc ego in ove primis totis septemdecim diebus *g*) nihil reperi, præter mucum, tenacem, albuminosum, in quo neque fetus esset rudimentum, sed neque rotundum quid, aut crassius corpusculum; longum unice farcimen vidi mucî albuminosi *h*), quod per tubam extenderetur, perque continuum cornu. Sæpissime repetii, oculos myopicos & lente vitrea armatos adhibui, nihil ultra vidi. Similia etiam vidit COSMOPOLITA *i*) & alii *k*), & ipse HARVEIUS *l*) & olim JACOBUS SYLVIUS, die septimo in cornu vaccæ, & in utero copiosum albumen *m*) reperit, in quo crassi quid esset: alius vir CL. in cuniculo imprægnato cornu humore plenum *n*), & mucum tubam obsidentem albuminosum, coactum *o*).

In femina nuper imprægnata ipse uterus limpido humore plenus fuit *p*), & in vacca dilatatum *q*) cornu: & in nodis felis, quæ conceperat *r*), inque ovis cornu *s*), demum in talpæ cellulis, circa fetus folliculos, & in cervæ utero a conceptu albuminosi humoris multum *u*) fuit.

In ea ipsa gelatina latet primordium *x*) embryonis.

Addo nunc, quæ primum figurata & structa viderim.

Reperio me primum in catella die quarto quasi fordes aliquas inorganicas in utraque tuba reperisse *y*).

Die fere inter 13. & 22. medio primum fetum in catella vidi. Inceperat catulire ante 22. desierat ante 13. dies: tempus, quo conceperat, erat incertum. Vidi autem eo tempore in cellulis cornuum uteri folliculos membrana villosa factos, cum uteri membrana connatos, ut tamen separare possem. In iis folliculis jam membranæ fetus omnes erant, & in iis catellus fatis recte formatus sedebat.

In

g) In capra die 13. cum duo optima corpora lutea adessent.

h) die 15. KUHLEMAN. p. 26. Lentus mucus die 16. IDEM p. 27. Jam spissior die 17. p. 28.

i) In cuniculorum corniculis p. 41. 45. 46.

k) CORNEL. CONSENT. Prog. V. p. 178.

l) p. 280.

m) *diff. var. c. 33.* & apud SEVERIN. *Zootom.* p. 380.

n) HARTMAN. n. 37.

o) n. 50.

p) Flavius liquor in utero RUYSCH: *Act. Hafn. II.* n. 4.

q) DESWIG. *fet. format.*

r) HARTMAN. n. 22.

s) n. 38.

t) LUDOVICI *Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 8.* obs. 17.

u) HARTMAN. n. 38. die.

y) An forte rete, quod erit olim membrana allantoidea?

In ove, die 10. 12. & 14. *a*) nihil vidi, nisi mucum in cornu uteri inque tuba. Die tamen 15. mucus alius albus & tenax, ut conglobari posset, jam erat in speciem allantoideæ membranæ, feu prælongi folliculi, factus. Inde 16. die nondum quidquam erat figurati *b*). Tandem die 17. tela mollissima, qualis fere est inter pulli, qui ovo continetur, membranæ vasculosæ utrumque folium, folliculum fecit oblongum, plicatum, tenerimum, ut ne flatum quidem sustineret *c*).

Eodem die *d*) in alia ove mucus videbatur, quod in priori ove rete erat, poteratque trahendo in fila educi. Eodem etiam die ANTONIUS V. LEEUWENHOECK informe corpus in ove reperit *e*), in quo tamen microscopio adjectus pene omnes corporis partes distinxit.

Die 19. *f*) tela nunc solidior erat, adparuitque rotundam, neque ovatam, folliculi figuram esse. Allantoidea membrana utrimque producta erat, plena gelatina *g*), & in medio cornu uteri conceptaculum mucosi & dilabentis fetus sedebat. Membranæ demum species in aqua nata est, in utero enim puris videbatur similis. Etiam amnios nunc longa, gracilis, cum fetu adparebat. Vermiculo similis iste, sive lunatus erat, capite pene bifido, ad caudam contracto, cum suo funiculo. Sub capite tribus rubris maculis distinguebatur, albo cæterum hepate, & corpore quasi caudato.

Die 21. folliculus fiebat ex prælonga membrana allantoidea, & ex amnio unciali, crystallina. Fetus curvus, prælongo capite, ore erat aperto, lineolis in thorace transversis, visceribus clausis, tectisque, funiculo prælato, cum artuum initiis. Cor triangulare, rubrum, & hepar conspicua, oculi nondum.

Die 22. *h*) omnia erant magis formata; caput grande, corpus obtusum, brevius, mucosum, allantoidea membrana jam 18. pollicum.

In alio fere ejusdem temporis ovo duæ prælongæ caudæ gracilescantis membranæ allantoideæ adparuerunt. Amnios crystallino liquore plena: in ea fetus mollis, ut ægre viscera & cor distingueres, aut hepar; sed uti-

H 2

que

a) KUHLEMAN. obs. 19. 20. p. 26.

b) IDEM obs. 21. 22. p. 26. 27.

c) KUHLEMAN. obs. 23. p. 27.

d) IDEM obs. 24. p. 27.

e) *Anat. & Cont. II.* p. 164. 165.

f) KUHL. Obs. I. p. 49. t. 2. f. 1. 2. Hæc eadem suis in damis HARVEIUS vidit p. 230.

g) KUHL. *ibid.*

h) KUHLEMAN. p. 50. t. 2. f. 3.

obeuntis sanguinis rapi, siue sint ipsæ partes parietis vasis alicujus, siue de cellulositate avulsæ cum adipe in venas redeant, siue de ossibus reduces venoso sanguini reddantur. Ea videtur materies esse uberrimæ terræ, quæ in urina reperitur. Nam etiam si minime terram aquæ potabili mistam excludo (d), ipsa tamen terræ cum oleo urinæ intima miscela suadet, non crudam, aut potui debitam, eam terræ partem esse, quæ cum oleo & sale humano adeo profunde intrita sit, ut una volatilis ascendat (e), quæ eadem cruda in febre cum copiosissimo potu pene nulla, in febre ad crisin accedente, aut judicata, copiosissima, etiam cum modico potu sit. A motu etiam musculari, absque potu, copia terræ in urina vehementer augetur (f), & in universum multo major in lotio terræ copia est, quam in ullis aquis. Est enim ad grana 24 in libra, cum aquæ etiam impuriore vix quindecim in libra grana habeant (g).

Eam materiem esse, quæ in senio adeo frequens inter membranarum arteriosarum intervalla deponitur, & de qua propediem dicetur, valde probabile est.

§. V. *Ut ea jactura reparetur.*

Tantum & tale reparari, quantum & quale amissum est, id nutriri dicitur.

Nutritio in ipso fetu incipit, quo loco ejus theoriam hætenus dedimus (a), & pergit in homine adulto. In juvenibus ab incremento, tamquam a luce majori minor, obscuratur, quo in stadio plus addatur corpori, quam est amissum. Is autem accurate *status* dicitur hominis, in quo supponitur, unice jacturas reparari: qui adeo a 20. vel 25. anno incipit. Debent autem & fluidæ partes corporis reparari, & firmæ.

Priores, ut renascantur (a*), alias dictum est, quantum sufficit. Eadem nempe causæ cibum coquentes, ex eodem cibo, similes humores producant. Et primo produci similes, vel ex immutato illo caractere humanorum liquorum intelligitur, quem diximus, a canibus adgnosci (b): tum a similitudine

(d) L. XIX. p. 229.

(e) BOERHAAV. *Prælect. acad.* T. III. p. 290.

(f) *Ibid.* p. 301. 632. *Elem.* L. XXVI. p. 361.

(g) L. XIX. p. 230.

(a) L. XXIX. *Scilicet* 17.

(a*) L. XXX. p. 49.

(b) p.

& æqualitate sanguinis, bilis, salivæ, adipis, aliorumque humorum, quæ per multos annos in eodem homine superest. Produci vero æquali copia ex pari plenitudine vasorum adparet.

Sanguinis jactura sæpius pondere definitur, sed post exiguum dierum numerum arteriæ venæve perinde, ut prius, turgent. In ranis diximus sæpe nos vidisse, quæ de numero simul captarum ultimæ aperiebantur, eas crassas arterias habuisse, & lumen angustum, & pallentem sanguinem: inedia enim partem sanguinis consumserat. Quæ vero continuo, ut erant captæ, cum ventriculo insectorum pleno capiebantur, iis amplæ arteriæ, ruberrimus sanguinis erat. Hic manifesto adparet & consumi sanguinem, & ex alimento gigni. Etiam homini post magnas sanguinis jacturas, & prius reparatur pondus, & nonnunquam plethora supervenit (d), quod vasa debiliora sanguinis restituti copiam male contineant. Libra sanguinis intra quinque dies renasci visum est (e). Sed etiam post magna vulnera, viginti, & quadraginta (f) sanguinis libras reparatas fuisse novimus. Et in universum, cum ex sacro quadragesimali jejunio homo 7. lib. & uncis tribus factus esset se ipso levior, idem intra sex, non plures, dies pristinum pondus recuperavit (g). In DODARTI experimentis cum 8. libras unc. 5. homo amisisset, quatuor libræ intra decimum diem reparatæ fuerunt (g*).

Si nunc penum quæres, ex qua hi novi humores sumantur: eadem erit, unde sumti sunt priores, præter portionem incredibiliter parvam, quæ est a matre (h). Alimenta ergo novum sanguinem dabunt, uti terræ fucci aroma cinnamomo, saccharo dulcedinem, virus hyoscyamo impertiunt.

Quatuor fecimus humorum classes. Aqueos aqua ipsa reddet: mucosos frequens in vegetabilibus (i), & similis animali mucus, etsi etiam aqua sola cum aliqua mora mucida fit: gelatinosos (k) animales lymphæ carniæ, aut glutinosum alcalinum, quod est in farina vegetabilium: adeps

EX

(c) *Opus. min.* T. I. p. 88.

(d) *Conf.* L. V. p. 4. 5.

(e) *Mém. de l'Acad. des sciences.* ann. 1707. p. 234. & apud du HAMEL. *hist. acad.* p. 167.

(f) L. V. p. 4. 5.

(g) MARCOBLE. *Mémoires présentés à l'Académie des sciences.* T. I. p. 192. 194.

(g*) *Mém. de l'Acad.* 1707.

(h) L. XXIX. *Scilicet* II.

(i) *Conf.* L. V. p. 156.

(k) *Ibid.* L. XIX. p. 192, 193.

ex farina nascitur (l), ut oleum emulsionum, vel ex animali pinguedine, quando præterea motus animalis accessit, quo acor paulum subigitur. Globuli rubri ex adipe cum ferro in globulos torquentur (m).

Omne demum humorum genus ex triplici alimento in pullo nascitur, aqueo, amnii humore, gelatinoso albumine, oleoso vitello (n).

§. VI. Ut reparetur jactura solidorum partium.

Materiam primam dicemus, inde modum.

Illa quidem est potissimum gelatina (a) animalis, quod alias ostendimus. Deinde aer (b) accedit, cujus adhæsiō ad gluten elementa uniens videtur necessarium esse elementorum vinculum, etsi non satis notum sit, quid faciat ad uniendas partes corporum elementum sponte sua mobilissimum. Ut ut sit, nunquam partes aliquæ duræ corporis nostri dissolvuntur, quin plurimus aer se una expediat: eo fere copiosior, ut duriora sunt corpora.

Modus, quo nutritius humor adplicatur, fusius (c) dictus est. Cum tamen eo, quo dictus est, loco cum incremento nutritio misceatur, brevissime hic sententiam optimi PRÆCEPTORIS repetere liceat & tueri.

Tota nutritio, ut sermo fiat simplicior, aut interna est, aut externa: illa foveolarum reparatio, quas elementa de vase avulsa reliquerunt; ista exterioris corticis vasis, de quo motus consumitur aliquid abstulit.

Prior jactura de humore reparari potest, qui per vas fluit, cujus intima tunica jacturam passa est. In eam foveam (d) adeo, quæ inanis cogitatur, impellitur de proximo pars humoris, quod id vas perfluitur, quod scrobe excavatum est. Si aqueus est, si alienus a natura coagulabili, exit de scrobe male tenax elementum, quoad succedat aliud, quod vi coagulabili & glutinosa præditum sit. Id pone nimis magnum esse; replebit adeo scrobem.

(l) L. V. 156.

(m) Ibid.

(n) Ex albumine omnia BOYLE. orig. form. p. 188.

(a) L. XXIX.

(b) L. I. p. 6. MUSSCHENBROECK. *Introd.* p. 829. MAC-BRIDE *Essay* ubique.

(c) L. XXIX. *Sc. IV.*

(d) Ibid. Nutritio est appositio particularum in interstitia WINTRINGHAM p. 40. Video nunc non contemnendum virum Guierum Gulielmum Muys fabricam nostram conaturali microscopio perperisille. Nam interna arteriæ tunica erat crater vimineus, filis tenuissimis secundum longitudinem & latitudinem intertextis factus *fib. misc.* p. 284.

scrobem, & undique cum elemento terreo vasis, ejus scrobis infundibulum efficiente cohæret, quia glutinosum est. Quod nimium est, id in vasis magnum tubum propendet, & motui globulorum, qui secundum axin fluunt, exponitur, nimiumque omne avellitur, quoad nihil emineat (e). Si nimis parum subiit, accedet; quantum sufficiat, ne quid inane superfit. Adprimetur autem per motum lateralem sanguinis per tubum magnum fluentis, per vim respirationis, per musculos, per alias causas, quæ a nulla corporis animalis particula longe absunt. Ita glutinosa particula reparatur: erit autem mollior primo, ex cicatricum analogia, deinde durior, ut calli fiant, quam ossa duriores, & cicatrices firmiores, quam primæra cutis.

Nunc dicendum est ut terreæ particule reparentur, nam & istas solvi diximus, & in sanguinem redire. Supplebit eas gluten, ut solet in fetu, & sensim demum multa pressio a sanguine per arteriam fluente, aliave causa nata expulsa aqua, de glutine solam terram relinquit. Etiam celeriter partes animalium ex glutine natas durefcere, cornua scarabæi ostendunt, quæ intra triduum fiant durissima (f).

Quin vero ex simili glutine & terreum elementum, & gelatinosum reparatur, non credo evitari posse; indeque petitur alia ratio, cur puerorum & juvenum corpora diu extensilia maneant; sed demum, quando nunc gluten ipsum plurima terra abundat, in senibus omnia rigescant. Notum est, quam facile infantum fracta ossa coalescant (†), quam difficulter senum. In callo puerorum gluten adhæsiōnis cupidum dominatur, in senum sanguine terra calcaria aspera, & difficilis est ligatu.

Altera ratio est nutritionis externæ. Ea fit per cellulofam telam, ejusque exemplum in ranis vidi.

Per cellulosa spatiola humor halituosus, de gelatinæ (g) tamen classe, movetur, lente, per pressionem vicinarum arteriarum, proximorum musculorum, ipsius lentæ illius vis contractilis, quam mortuam (h) diximus, & quæ est

in

(e) Nutri partes corporis animalis particulis analogis, quæ sibi adhærent, repudiare alias BUFFON. T. II p. 48. Sed & aqua, & oleum, & omnia fluida, quibus utimur, ad terram nostram adhærent.

(f) SWAMMERDAM. *bibl.* p. 141. Etiam germen nucis coccos in duram gemmam abis PISON. *manif. arom.* p. 207. conf. L. XXVI. p. 361. 362.

(†) SMELLIE *cases* Tom. III. p. 506, 507.

(g) Alimentum in partium intervallo venit. Totus polypus rubro colore tingitur, quando vermiculos devoratos vis coctrix subegit BAKER p. 29. IRMSBURY p. 126, 127. SCHERFER *armpohp.* p. 32.

(h) L. XI. p. 443. seqq. Sola regit motum succorum vegetabilium LUDWIG *Instit. 1792. vegetabil.* p. 5.

id cellulosi textus fibrillis & laminulis, eæ enim ad brevitatem perpetuo adspirant. Pone nunc scrobem vasis alicujus externam per consumptionem natam, in quam humor de tubulo pervenire nequit: pone, si placet, fibræ muscularis, aut laminulæ cellulosæ elementum disperisæ.

Eadem hic fiet; compelletur ad eam scrobem, tamquam ad inane spatium, humor gelatinosus, qui est in vicinia, & circumfundet se scrobi, eamque replebit, adhærebit ad elementa terrea, apprimetur a viribus comprimentibus quibuscunque, & potissimum a cellulosis fibris ad vas, quod scrobe effossum est, superius adhærentibus & inferius, quæ dum in brevitatem & rectitudinem nituntur, in scrobem gluten adigent, eo jacturam facient, & quod abundat, per easdem vires depellent, ut nonnunquam tamen in hemisphærium vasi læso quasi circumfusum, superet, calli exemplo. Succus autem viscidus facillime in cellulosam telam, etiam præter naturæ legem, mutatur, exemplo ligamentorum, quæ in pectore (i), & abdomine (k) ex succo gelatinoso pureve coacto nascuntur.

Nunc hanc speciem nutritionis in ranis videas (l), quarum arterias læferis. Circumfunditur equidem effusa de vulnere nebula alba, & late rimam occupat. Non longum est temporis intervallum, adhæret de ea gelatina ad rimam, quantum ad eam claudendam sufficit, & sanguis per arteriam ampliter læsam, tamquam nihil passa esset, ne globulo quidem amisso porro circumit. Vulnere tamen gelatinam exterius exuberantem diu videas adhærere: sed horæ aliquæ experimenti, quæ longæ incisioni videbuntur, nihil sunt ad annos relatæ, quibus in vivo homine natura, ad fingendum novum elementum, utitur.

Fibrarum musculosarum jacturæ ut farciantur, non satis novimus, cum nondum sit confectum, num ea fibra cava sit, num solida potius. Tendinea certe fibra solida videtur, ex cellulosa tela addensata & stipata compacta (m).

Ea ergo carnea fibra eodem modo alitur, ut cellulosæ telæ aliæ, succo viscido in novas laminulas, novasque fibrillas confirmato. Si fibrarum carnearum ipsum contractile elementum, a vasis diversum, & a cellulosa tela, cavum est, sequetur vasorum conditionem; & cellulosi textus, si solidum est.

(i) L. VIII. p. 122.

(k) L. XX. p. 344.

(l) Oper. min. p. 114. B. 5.

(m) L. XL. p. 432.

Ossa per succum calcareis particulis gravem, in fibrarum intervalla depositum, manifesto sluntur (n).

Decrementum, quod a protrusione fit, ut in capillis, in epidermide, videtur farciri ab ipsa protrusione, ut pars proxima deletæ parti succedat, quod in ungue manifestum est; hanc sequatur altera; proximam vero cordi succus coactus restituat, ut in pilis.

Ita fit, quod merito admirabatur T. MORGAN (o), & melior DEICULTOR BOERHAAVIUS, machina, quæ se ipsam & destruit, & instaurat, DEI certe opus, & super hominum potestatem nobilis machina.

§. VII. Status.

A vigesimo, aut a vigesimo quinto anno, ad quadragesimum, vulgo censetur, & etiam longiorem putes esse statum, in quo homo porro neque increseat, neque tamen decreseat, sui que in universum sit similis: Id nutritionis regnum est, in quo jacturæ, sed absque superpondio, creduntur reparari.

In eo ipso tamen statu multa mutantur. Et primum corpus humanum fluxum est, atque variabile. Decedit quotidie pars ejus non exigua, per urinas, perspirationem, detritionem: Id reparatur alia novaque de alimento sumta materie. Possit fieri, ut intra exiguum tempus toti mutati simus, neque anno 1764. quidquam de eo supersit, quod anno 1760. corpus nostrum constituabat. Ita J. KETLIUS, post annum evolutum 16. tantum libras de veteri materie superesse putat (a). Et JOHANNES BERNOLLI, vir summus, ex sola perspiratione, intra unicum annum, tantam fieri in corpore nostro conversionem docuit, ut $\frac{1}{4800}$ mæ, sive pars fere tertia antiquæ materie supersit; post annum vero decimum, quinquagesima sola persistet, & viri octogenarii corpus vigesies quater novatum fit (b).

Possit;

(n) L. XXIX. Sect. IV.

(o) Mechan. medic. præf.

(a) Quantitat. sanguin.

(b) Nutrit. n. 16. 17. 18. 20. Nempe quinque semiuncias quotidie de veteri materie decedere sibi sumit & reparari n. 56. sic intra vertentem annum mutari libras. 58. ut fere $\frac{5251}{4800}$ veteris materie supersint n. 17. & intra biennium dimidium, intra decem annos $\frac{42}{50}$ corporis pereant n. 18. octogenarius vero 24. ter totus novetur. n. 20. Paulo aliter KETL. ibid.

Possit, inquam; nam facile video perspirationem (c) esse fere alimenti, aliqua tantum parte nostri imprægnati. Fluidas porro partes corporis animalis celeriter novari credas, solidas diu persistere. Quæ celerrime novantur, & protrusione reparantur, ut cæsaries, & barba (d), eæ quidem intra dimidium annum renovantur, ungues (e) etiam aliquanto celerius. Sed cicatrices utique demonstrant, multo lentius solidas partes novari, quæ per succum in poros susceptum alantur. Et de ossibus lentiorē adhuc tritum, tardiorē adde commutationem speres.

§. VIII. Obesitas.

Alia est mutatio corporis perfecti, quæ videtur ad incrementi genus pertinere, nempe *obesitas*.

Ea fuerat in infante (a). Quando motus musculorum in puero invaluit, jam a quarto anno, decrevit eadem, parsque adipis consumitur, pergitque puer gracilioribus artibus, & junceo corpore, proceritatem promittere.

Quando vero plenum incrementum juvenis adtigit (b), tunc obesitas incipit renasci. Femina etiam prior, ut cui laxior sit cellulosa tela, ante finem incrementi in mammis (c) natibusque adipem colligit. Vir ab anno retro trigesimo, indeque porro ad senium usque, etiam undique deposito per fibrarum intervalla adipe augetur, ut demum facile duplum ejus ponderis attingat, quod habebat sub finem incrementi. Is adeps in universum corpus deponitur, paucis exceptis partibus (d), in cellulosas telas pene omnes, minimas, mediocres, maximas musculorum, glandularum, etiam tuborum membranaceorum (e): non item in vera viscera, cerebrum, pulmonem, hepar, lienem, renem, uterum, cujus discriminis causa ignoratur, nisi est in arteriis eorum viscerum, quarum putes esse pauciores, aut

(c) L. XII. p. 56. 57.

(d) *Prælect.* ad I. R. M. T. III. p. 713. *Elem. physiol.* T. XII. p. 38. experimento in Europæis Turciam peragrantiibus facto.

(e) Quarto mense, qua nudi sunt *CARDAN. subtilit.* p. 520.

(a) L. I. p. 26.

(b) *ARISTOT. hist. anim.* L. I. c. 18. Etiam *bakenz MARTENS Spizberg. reis.* p. 106.

(c) L. XXVIII. p. 27.

(d) L. I. p. 27.

(e) In oculo in vitulis, in ventriculo L. XIX. p. 124. in intestinis L. XXIV. p. 20. in vesica. L. XXVI. p. 315.

aut angustiores poros, sive viscerum strictior cellulosa tela adipem non recipit. De arteriarum enim aut poris (f), aut inconspicuis ramulis, secundum totam longitudinem, pinguedinem sudare ostendimus. Cellulosa certe tela, quo magis laminosa (g) est, eo facilius adipi patet, sub cute natium, circa renes, in muliebri mamma. Quare inflatio cellulose telæ creditur obesitati favere (h), & in animalibus, & in homine, in quo nunc lego, oræ *Quaqua* (i) incolas aerem in cellulosum subcutaneum textum adigere, tum ob alios morbos, tum ob marasimum. Sed etiam percussis furis (k), natibusque, veteres obesitatem servis impertiebant, laxata eo modo cellulosa tela.

Alio modo retardato reditu adipis, injectis in venas vinculis, milites furas suas cogunt grandescere. Verum horum pleraque suo loco diximus.

Facile vero adparet, cur post finem incrementi homo pinguescat. Bene nempe alitur, incrementum nihil succi absumit, laxa est cellulosa tela (l), & fere sub ea tempora, fracto aliquantum impetu cupidinis, quietius vivitur. Qui enim pergunt corpus exercere, ut rustici (m) & milites; tum quibus strictus est cellulose telæ habitus, ut cholericus homines, & animalia ferocia, quæ raptu vivunt, iis nunquam obesitas obrepit.

Forte etiam ideo humores de lateribus arteriarum decedunt, quod sensim indurata vascula minima humori magis resistent, & pressionem lateralem augeant (m*). Et contra vetuli boves (n), post multos labores, quieti redditi, bonoque pabulo, intra paucos menses mire pinguescunt. Gallinæ malunt juvenes faginari (o).

Finis vix ullus est incremento. Boves ad 2800 (p) libras increverunt, quorum vulgare pondus sit 300 librarum; homines ad 500 (q) lib. qui ante obesitatem 130 libras pendeant; & majora sunt, quæ de puero quinquenni, pondus

(f) *Conf.* L. I. p. 37.

(g) L. I. p. 28.

(h) *PLINIUS. &c.* *ibid.* p. 12.

(i) *Verhand. der Holl. maatschapp.* T. VI.

(k) *GALEN. Meth. med.* L. XIV.

(l) *Addit. Cl. WINTRINGHAM* p. 35. magis nunc vasâ sanguinea resistere, ex vi adeo derivationis adipem in cellulas decedere.

(m) L. I. p. 19.

(m*) *Conf.* *HRESTER, mutat. natur. corp. hum.* p. 30.

(n) L. I. p. 39.

(o) *REAUMUR. Art. de faire éclore.* p. 367.

(p) L. I. p. 50.

(q) *ibid.*

pondus 250 lib. adtingente diximus (r). Id enim pene decuplo naturali majus est. Mirum enim est, quantum cutis, cellulosa telæ, membranæ hominis universæ cedere aptæ sint, dum lente dilatentur, argumento etiam graviditatis, hydropis, hydrocephali, glandularum in cysticos tumores degenerantium.

S E C T I O I I I.

§. I. *Decrementum.*

TRistis, sed copiosa hæc est materies. Nempe etiam, dum corpus increfcebat, dum adeo vires distendentes viribus resistentibus superiores erant, tamen animale corpus undique durefcebat: elementa solida ad minora intervalla coibant, vasa excæcabantur, terræ portio increfcebat, & quæ causæ alias nobis dictæ finem incremento imposuerunt, dum resistentias æquales fecerunt viribus dilatantibus (a).

Si hæc causæ tunc potuerunt efficaciter operari, nunc etiam magis in addensando corpore animali valebunt, postquam cordis superpondium ablatum est.

Maxima, & quæ penitus per intima machinæ regnat, mutatio est major cellulosa telæ vis adtractilis (b). Agit ea procul dubio in ratione inversa distantiarum (c), sed multiplicata; lente, & debiliter, quando elementa magnis poris separantur; fortius & vi denique insuperabili, quando nunc sibi sunt vicinissima. Ostendimus autem (d), sub finem incrementi poros multo fuisse minores, quam in fetu fuerunt, & multo minus aquæ elementis terreis interponi, plus adeo terræ inesse. Quare si potuit vis adtractrix cordis dilatantes vires æquare, dum tamen elementorum major erat distantia, superabit certissime eandem dilatantem cordis potentiam, si quidem ea distantia nunc minor fuerit. Eritque hæc causa perpetuo valentior, cum crescat ex effectu suo, nempe ex distantia elementorum minori.

Non

(r) L. XXX. p. 37, 38.

(a) p. 32. WINTRINGHAM, p. 32.

(b) p. 35.

(c) p. ead.

(d) p. 29, 30, 31.

Non est inanis ista speculatio (e); confirmatur sensu, & tristi in toto corpore animali experimento. Mollis illa cutis infantuli, in virgine nubili sericea, incipit durefcere, & rugis notari; cum cellulosa ejus natura eam adtrahat, ut subjecto adipe amplior, in plicas duplicetur. Ipsi in palpebris primæ rugæ adparent, sensim ubique. Neque finis erit, & ea in cute induratio pergit per totum virilem statum, augetur in senio, annosque in ultima ætate fronti inscribit. Vetularum cutis sæpe vix scalpello cedit, ut per frequentes incisiones expertus sum.

Cum cute connexi sunt capilli. Ostendit jam citatus a nobis B. ROBINSON (f), ab anno ætatis octavo vires capillorum ad annum. 22. increvisse a partibus 10309. ad partes 12967. Non ibi subsistit virium contractilium augmentum, erit eorundem capillorum robur anno 57. partium 25000. tere sesqui alterum prioris.

In alio exemplo, cum vis siccorum capillorum anno octavo esset 7812. fuit anno 22. partium 14285. nempe pene dupla, & anno 57 partium 22222 (g), iterum sesqui altera.

Cornea oculi membrana (h) ad cornu accedit, & ad humidam cartilaginem. Ea in fetu & infante globosa eminebat: cedebat nempe impetui humorum intus urgentium. Non ita in senio: planior enim fit, & quæque ejus virgæ longitudine minuuntur, ut & oculus discrimen videat, & visus ipse testetur, qui nunc senilis est, radiosque in planiori oculo lentius colligit.

Cellulosa tela subcutanea (i) in puero mollissima, abit nunc in longa, duraque fila, quorum robur sæpe sum admiratus, quando ad aures, ostenturus nervos, cutem vetularum auferebam. Et tanta est hujus cellulosa telæ nunc vis contractrix, ut in abdomine pro tendine eminente haberim, quæ erat linea alba, & utraque linea semilunaris, contracta, hinc de cute eminens: ut aliquoties, cum femora contracta essent, non alia causa reperta sit adtractorum artuum, præter rigidam cellulosam telam, quæ brevius femur contra truncum corporis replicabat. Cartilagineam cellulositatem

vidit

(e) Jam fuit CARTESII form. set. p. 210.

(f) Ess. on animal economy. p. 319. vide p. 30, 31.

(g) ROB. p. 320.

(h) L. XVI. p. 359.

(i) Conf. Phil. Transf. n. 492. p. 173.

(i)

a

vidit CL. HILLARY (i*). Etiam villosa ventriculi tunica in deposito senio indurata fuit (k).

In glandulis conglobatis nihil est præter vasa lymphatica, (cum vasibus rubris exiguis) & cellulofum textum. Is nunc in senio adeo se adtraxit, ut totæ glandulæ in fila cellulofa abeant, succusque & vasa lymphatica contracta evanescant (l). Mesentericæ glandulæ in senio indurantur (m).

Arteriarum aucta densitas per experimenta confirmatur. Aortæ canis junioris pondus ad aquam comparatum erat, ut 1059 (n) ad 1000: eadem ratio in cane vetulo fuit, ut 1084. ad 1000 (o). In senio 130. annorum vasa duriora erant, ut majorem vim liquorem coloratum impellentis incisoris sustinerent (o*).

Sed, quod imprimis memorabile est, arteriæ per senium etiam angustiores fiunt. Aorta junioris veris (p) lumen habet majus in ratione suarum tunicarum, quam aorta veris vetuli, in ratione 1160. ad 1000. Eadem ratio in cane juniore, ad canem vetulum, est 1234. ad 1000 (q). Facile adparet, vires cordis dilatantes diminutas, vires vero arteriæ se contrahentis auctas esse.

Eadem ratio contrarium in venis effectum producit. Sanguinis enim per venas euntis celeritas est in ratione directa celeritatis cordis, & inversa resistentiæ arteriarum, quæ si fuerit infinita, nullus in vena motus supererit. Pressio vero lateralis est in ratione inversa celeritatis progressivæ. Ea est, ut celeritas sanguinis per arterias residua. Et eo magis venæ distendantur, quo lentius in dato tempore sanguis ad cor redibit.

Quare venæ senum amplæ sunt (r), & varicosæ, & una ipsa auricula dextra, & ipsum denique cor (s). Densitas etiam venarum nunc minorem, quam in juniore animale, ad arterias rationem habet, non quod ea densitas

(i*) *Hist. of Barbadoes*. p. 308. 309.

(k) *Phil. Transf.* n. 306.

(l) L. II. p. 191. L. XXIV. p. 361. De mesentericis FISCHER. de senio.

(m) FISCHER. p. 44.

(n) CLIFTON. WINTRINGHAM. *enquiry*. p. 25. exp. 9.

(o) Exp. 10.

(o*) *Phil. Transf.* n. 306.

(p) Exp. II. p. 31.

(q) *Ibid.*

(r) SCHWENKE. *hematol.* p. 23. FISCHER. de senio. p. 29. Una manus frögent, ob motum sanguinis minorem.

(s) *Bresl. Saml. verf.* XXIV. *Mém. de Berlin* T. XII. p. 51.

fitas non increverit, sed quod minus increverit, in tam tenui tunica, quam arteriæ densitas (s*). Hinc, quæ in juniore cane aortæ densitas erat ad venæ cavæ densitatem, ut 26. ad 27. (t); ea nunc in cane vetulo est ut 158. ad 157 (u).

Etiam viscera ex vasibus fiunt & ex cellulosa tela. Hepatis quidem duritas manifesto augetur: Uterus (v), mollis ille & succulentus in nubili virgine, exsuccus nunc & durior, non cedit plethoræ, nec menses dimittit. Ovaria in puella mollia (v*) & ipsa, plenaque vesiculis, nunc pene in scirrhi speciem durefcunt, rugosa, & rimosa, ut demum compressæ undique vesiculæ evanescant.

Caro musculosa, vel digito teste, aut dente in animalibus vetulis nimis debili (x), undique durefcit. Sed imprimis magna pars musculi nunc in tendinem convertitur, cujus invicta est duritas. Superficies musculorum, ut diximus (y), ab aliis musculis tectæ tendinescunt, & ubique, quæ musculi ex ossibus oriuntur, infinitæ fibræ (z) tendinæ nunc cum carne alternæ adparent. Verum ut rubræ fibræ splendescant, & tendinæ fiant, necesse est vasa earum, aut deleri, aut certe adeo arctari, ut sanguinem repellant: ut una ex irritabili mollitie, in ligamentosam duritatem transeant.

Inter musculos cor (a), ipsum durum, vix scissile visum est, & demum tendineum (b).

Tendines, ut dari sunt, tamen passim in duriores naturam & cartilagineam abeunt, ubicunque frictui exponuntur, inque avibus constanter ossescunt. In animalibus velocibus, etiam in homine, primum cartilagineas in tendinibus nascuntur, quæ demum in os abeunt (c). Ipsa sesamoidea ossa huc pertinent, neque patella dissentit.

Liga-

(s*) Amittunt venæ excessum roboris super arterias, quo gaudebant in junioribus WINTRINGHAM p. 188.

(t) Exp. 9. p. 26.

(u) Exp. 10. p. 27.

(v) Cartilagineus in annosa femina. *Eph. Nat. Cur.* Vol. X. obs. 36.

(v*) L. XXVIII. p. 109. 110 *Eph. Nat. Cur.* I c. ROEDERER. *progr.* ann. 1758. p. 2.

(z) SCHWENKE. p. 23. Carne prædura mulier HÆRDER. *apiar. obs.* 62. Obliquus exterior abdominis musculus in senibus durefcit ESCHENBACH. p. 679.

(y) L. XI. p. 427.

(z) *Ibid.*

(a) BAGLIVIVS. *natur. fibr.* p. 414.

(b) *Off. equalit.* p. 5. 6.

(c) TERW. *chylos. fet.* p. 49. &c. In gastrocnemio musculo canis, simia, etiam hominis, in tendine peronei longi &c.

Ligamenta vehementer indurantur, quæ articulos continent, potissimum inter vertebrae (d), quæ frequenter ossescunt, & inter ossa pelvis (d*).

Denique, nam hæc altera est causa motus in humano corpore diminuti, etiam cerebrum ipsum durefcit. Primo modice. In fetu diffuebat: nondum poterat in puero se sustinere, ut in taleolas divideretur. Potest in senē, ut a sectione immutatum superfit, nempe, ita se cerebri nunc durioris elementa adtrahunt, ut a suo pondere non perinde, ut in juniore homine, delantur (e). Sed etiam nervi (f) ad tactum, & ad cultri sensum, a me in vetulis duri sunt visi.

Et in lente crystallina (g) opacitas, planities (h), duritas (i), atque densitas (k) etiam per experimenta confirmatur.

Dura membrana cerebri (l), perinde ut alia velamenta, crassior fit & durior, & arteriæ cerebri memorabili portione fragiliores.

Sed, ut dura sunt ossa, tamen in senio magis durefcunt, & fragilia fiunt (m), & crania futuras amittunt, succo osseo inter earum dentes effuso. Notissimum est, infantum, dum de utero educuntur, fractos artus facillime conservare. Nono die sanatus est uterque puer, cui id infortunium inter artificis *Guiljelmi MAUQUESTI* manus acciderat, ut brachium ei frangeretur. Nono die in simili casu os conserbuerat (n).

Contra senem ossa & fragilissima sunt (o), & lente primum & sero (p), deinde omnino non convalescunt (q).

Vidi, neque rarus est casus, in lenissimo planitie lapsu, cætera sanos senes, femur sibi confregisse.

§. II.

(d) In bajulis vidi.

(d*) L. XXIX. Sect. V.

(e) In magno senio *Phil. Transf.* n. 306. add. *Wespen. cicut. aquat.* p. 88. *Kell. Phil. Transf.* *Fischer. de setio.* p. 81. *BAGLIV. fibr. motr.* p. 15.(f) *Phil. Transf.* n. 483. 492.

(g) L. XVI. p. 197.

(h) p. 400.

(i) p. 403.

(k) p. 503.

(l) *SCHNEUCHER* l. c.(m) *T. BARTHOL.* in *Caspari patris Instit. anat.* p. 443. Sponte fracta in senē *HILDEB.* *Cent. II. obs.* 66.(n) *La MORTE.* *chirurg. complete. obs.* 459. add. *CHAPMAN. case 5.* *SMELLIE case T. III.* p. 506. 507.(o) *Eph. Nat. Cur. Vol. VII. obs.* 127. De costis in senē 130 annor. *Phil. Transf.* n. 316.(p) *G. v. SWIETEN.* T. I. p. 192.(q) *P. AMMAN paranes.* p. 114.§. II. *Alia causa decrementi.*

Prior, & perpetua, est excæcatio vasorum, quæ sanguinem rubrum vehant, aut certe, si negas excæcari, tanta eorum vasorum arctitudo, ut inje-dos etiam tenuissimos coloratos liquores negent (a)mittere. Ea causa pergit, ut demum in ossibus, tendinibus, & membranis, vix sponte vasa videas, vix ulla arte demonstres.

Adjuvatur ab eâ ipsa arteriarum, quam (a*) demonstravimus, angustia & duritate: Ita enim ad arteriolas minimas & minus humoris venit, & debiliori vi.

Sed etiam ipsæ eæ arteriolarum, & magis quam grandes trunci, contrahuntur a vi mortua, suumque lumen arctant. In ranis manifestum est, ut a maligno alimento, diminuta sanguinis penû, debilitato ergo momento sanguinis, quo arteriæ se contrahunt, luminis ratio ad membranas minuat (b).

Hujus excæcationis, dum undique, & in toto corpore fit, incredibilis est effectus. Myriades enim vasorum nunc cæcæ desinunt alimentum partibus vicinis adfundere: desinunt ergo eæ ali, & sensim dissipato undique fluido humore, in solidam massam, a longa contractione minorem abeunt: quæ iterum & vascula vicina comprimit, & cellulosa telæ est pro puncto fixo, ad quod, tamquam ad punctum immobile, valentius se contrahat.

Hæc manifesta causa est indurationis tendinum, ex pulpa carnea in durum ligamentum, ex eo in cartilaginem transeuntium.

Altera causa habet aliquid morbosum; & tamen frequens est. Fit a vapore gelatinoso (c), undique circa fibram aut cellulosa, aut musculosa coacto, ut tota ea regio crassa, cæca, alba sit, non tamen continuo dura, quæ scirrhi est conditio. Ejusmodi membranas crassas sæpe vidi in ventriculo (d), intestinis (e), liene, cellulosa tela pleuræ, pulmone, cujus aliqua portio immeabilis fit, fundumque in aqua petit. Hæc eadem est conditio scrophularum, tumorum cysticorum, strumarum, nimis per valles sub-

(a) Viscera senī 130. annorum valida &c. *Phil. Transf.* n. 306.

(a*) p. 70.

(b) *Oper. minor.* T. I. p. 88 n. 6.(c) Habet *HARTSOEKER suite des conjectures.*(d) *SINOP parerg.* p. 34.(e) Per intestina *SINOP.* ibid. In vesicula fellea Idem.Haller *Physiolog.* Tom. VIII. P. II.

(k)

subalpinas vulgariū. Vidi in musculis, ut alba materies confusa fibras occultaret, & musculus in rotundam strumam degeneraret. Vidi cæcum intestinum per ejusmodi morbum vere nunc excæcatum. Duritate addita id malum in scirrhum, & cartilaginem abit; & calcariis demum partibus commistis, in ossæam degenerationem.

§. III. *Vis insita & nervosa minuitur.*

Lentum sed magnum & immedicabile malum nunc est, nervorum caliositas, & ad sensum surditas, & similis fibrarum musculosarum ad stimulos pigrities.

Ea sensum subnascitur, & tamen circa annum ætatis quinquagesimum jam ita invaluit, ut plerumque in genitalium partium irritabili natura, & in facilitate expellendi feminis discrimen percipiatur; ut eodem tempore oculorum ad lucem exiguam aliquanto hebetior sensus sit; ut in multis mortalibus aliquid de auditu subtilitate decedat; ut etiam gustus a mitioribus, & dulcibus cibis minus adficiatur, & fortiores desideret stimulos; ut lotium minori saltu, & cum residuarum guttularum quasi sputatione ejiciatur. Paulo hæc serius oculte superveniunt, nunquam tamen a vita humana absunt. Videntur autem ad indurationem illam universalem pertinere, cujus nimis multa documenta dedimus (a). Difficilius enim emovetur, quod impressionem ægrius accipit; neque dubium est, in nervo & in musculo irritationis effectum esse, ut ipsa est irritatio, hæc ut mutatio a corpore irritante producta, & ista demum in ratione inversa duritatis, qua fibra externis corporibus resistit. Uti vero cerebrum durefcit, ita nervi. Cor in cane vetulo minus irritabile (b).

§. IV. *Humorum mutatio.*

I. *Decrementum.*

Si plus est terræ & partium durarum in homine, minus est adeo partium fluidarum. Non continuo in crassis humoribus ea diminutio percipitur, senesque sæpe plethorici videntur. Fallax tamen est plethora, sitque a deser-

(a) p. 69, 70, 71

(b) *TOSZTII* L. II. obs. X. *Elem. Physiolog.* L. IV. p. 469.

tis vasis minoribus, nunc cæcis (a), aut resistentibus, unde fit, ut quem bonum humorem ventriculus cum intestinis generat, is magis per rubra grandia vasa, arteriosa & venosa, circulum obeat, minus in vasa minora penetret. Quare perspiratio senibus (b) etiam ad pondus minor est, semen parcius, vapor in cellulosas telas exhalans diminutus, oculi humor aqueus (c) & vitreus & crystallinus parcius; succus glandularum conglobatarum fere sublatus (d), qui tamen optima erat lymphæ portio.

Sed nutritio fit in vasis minimis, per quæ vapor circumit, & tenuis lymphæ: senes ergo minus aluntur, quia minus adest humoris alibilis. Credas hanc etiam esse in causis virium nervosarum imminutarum. Nam & nervus, & carnea fibra inutiles fiunt, dum siccescunt. Vetulis araneis non tantum est succi, ut possint retia texere: sed nequidem tantum, ut pedis spongia irroretur, quare juniores quidem, non ita adultæ, per plana perpendicularia possunt ascendere (f).

Denique minime dubium est in senio, quando nunc glandulæ mesentericæ evanuerunt, vasorum lacteorum pleraque (nam aliqua prætereunt) quæ per eas glandulas transeunt (g), una cum glandulis, quas permeare nequeunt, excæcari, ita longe minorem alimenti copiam de eodem cibo ad sanguinem venire.

§. V. II. *Humorum Corruptio.*

Liquores, qui per vasa humana circumire destinati sunt, blandi omnes ex naturæ manu prodeunt, albuminis similes, nullo sale eminente, vix odori, ex aqua adeo uberiori cum pauco sale, & pauco oleo contemperati. Nondum olet suavissima virginis anima, neque sudor, neque perspiratio, etsi fæces & lotium jam plurimum ab illa innocentia infantili recesserunt.

Verum nunc in senio hæc omnia vitiantur. Causa est aliqua in diminuta perspiratione (a), quæ via potissimum particulis acris de corpore exha-

(a) p. 73.

(b) L. XII. p. 80.

(c) L. XVI. p. 410.

(d) L. II. p. 184.

(f) *Histoire naturelle des animaux.* T. I. p. 132, 133.

(g) L. XXIV. p. 67.

(a) *HORMAN. different. var.* p. 73. Addit eos tardius senescere, quibus cutis mollior sit.

exhalantibus patebat. Ea nunc in dura cute exigua superest, & ob arctatos poros, folius fere aquæ. Quare juniores plus perspirant, senes plus habent excrementorum crassiorum, & conspicuorum (b).

Alia causa est in alvi siccitate, senibus adeo familiari, quæ ipsa causam suam habet in diminuta intestinorum irritabilitate. Minus enim valide ad fæces expurgandas intestina nunc contrahuntur, & fæces diutius retinentur (c), & suam fætidissimam (d) aquam ad sanguinem uberius mittunt. Etiam ventriculus in summo senio tenuior visus est, ut parum cibi toleraret (d*).

Deinde paulatim magis & magis humores nostri imbuuntur & replentur particulis salis, ex indestructibili sale marino, ejusve aspera siticulosa terra, per tot annos ad nostros humores admittis, neque subactis ex particulis alcaliscentibus carniarum; e spirituosis illis vinorum varii generis elementis; ex aromatibus, ex seminibus acris, inter quæ sinapi puto perniciæ eminere, per tot annos nunc ad humores nostros mittis, ut portio blandi albuminis superetur, quod in lucem ex materno utero adtali-mus. Præceps (e), ut dudum est adnotatum, ab alcohole senectus succedit, quod & solidas partes callosas reddat, & fluidas induret.

Ergo seni, etiam sano, anima gravis, sanguis falsus, & urina, & fudor, idemque fætidior, & colorantes particulæ, quas puriores juniorum humores nullas ad crystallinam lentem ferebant, nunc flavæ primo, inde opacæ, in ea subtilissima (f) vascula subeunt; sic reticulum mucosum in sene flavescit, ut etiam pictores annorum injurias eo colore admisto expriment (g).

§. VI. III. *Terræ abundantia.*

Maximum vitium tamen humorum senilium est, terra super modum prioris ætatis abundare. Res ipsa facile ostenditur. In sanguine (a), sero (b) omni

(b) DODART. apud du HAMEL. anciens mémoires. p. 226. Hist. Acad. Reg. Societ. p. 388. Idem. ibid. ann. 1707. p. 234. ROBINSON. p. 281. de GORTZ. perspir. p. 300. Elle ad urinam, ut i. ad 8. 10. ROBINSON.

(c) L. XXIV. p. 177. 178.

(d) Ibid. p. 129. 188.

(d*) BAYLIES Phil. Transf. n. 306.

(e) CRAANEN. de homine p. 469. STRANG. odenfund sokn.

(f) L. XVI. p. 397.

(g) RUSSEL. Oecon. p. 136.

(a) L. XXVI. p. 364.

(b) Ibid.

omni demum humore senis plus est terræ; ipse denique humor aqueus oculi ad (c), aquam in junioribus se habuit ut 975. ad 1000. in senibus ut 992. ad 1000. Et lens crystallina, uti flava nunc est, ita durior (d). Et sunt mortales, in quibus terra adeo abundat, ut incredibilem copiam cum gelatina viscida in sedem podagræ deponant (d*).

Causa hujus ubertatis mihi videtur potissimum esse in renibus. Urina senum, etsi copiosior est (e), quam in junioribus, tamen non uberius est pro ratione potus, rubra enim & meracior (f) egeritur. Parcior autem fecernitur, quod renalia cola ex communi sorte omnium vasorum senilium arctata sint, minusque facile dilatentur, hinc ab eodem sanguine minus aquæ transmittant.

Potest etiam alia causa esse in tritu, qui de senilibus vasis, multo majori parte terreis, plus terræ deradit, glutinis minus, eamque terram in sanguinis massam reducit. Ut sibi ipsi homo sit terræ minera (g).

§. VII. *Ex ea terræ ubertate crustæ callosæ, cartilagineæ, & ossæ nascuntur.*

Hæc nunc materies est, quæ in junioribus aliquando, sed longe frequentius in senibus, per universum corpus humanum in spatia cellulosa deponitur.

Prima mihi facies ejus succi videtur (a) flava esse, pultacea.

Is succus in cellulosam telam aliquam effusus stagnat, & porro, abacta per exhalationem, aut per compressionem, parte aquea, sensim cinereus, inde scissilis & similis cartilaginis, denique ossæ naturæ non dissimilis, semper tamen inorganicus est, absque laminis & fibris, & minus ostensus olei, plus terræ (b). Eundem putant Cl. viri esse succum nutritium ossium (c). Verum is magis gelatinæ similis est.

(k) 3

Non

(c) BERTRANDI. ocul. herat. p. 75.

(d) PETIT. Mém. de l'Acad. des scienc. ann. 1721.

(d*) L. XXVI. p. 365. 366. Mémoires de 1758. p. 429.

(e) p. 389.

(f) p. 318.

(g) p. 362.

(a) Elem. Physiol. L. XXVI. p. 409. Opusc. pathol. n. 47. progr. ad disp. WALEBAUM. K. Svensk Wetensk handling T. XII. Add. CHELL. art. coron. indurat.

(b) Cl. Aug. BUDÆUS. miscell. Berol. T. IV. p. 66.

(c) P. VALCARENTHUS Anurysm. aort. p. 40. G. CHESLEDEN. Introduct. to the osteograph.

Non puto partem esse in corpore humano, in qua ejusmodi concre-
menta non visa sint, rarius in statu pultaceo, plerumque in osseo.

Inter membranas vidi, & alii Cl. Viri viderunt, in dura cerebri mem-
brana (*d*), in falce (*d**), & alibi, tum in pia membrana (*e*), quod
mihi pariter contigit vidisse.

In sinibus cerebri, qui sint duræ matris (*f*).

Materies gypsea compacta sub tendine muscoli temporalis (*f**).

In sclerotica oculi membrana (*g*), vitiosa homini, avibus & piscibus
legitima est ossea fabrica. Sic in lente (*h*) crystallina. Multo magis
notabile concrementum osseum vidi, toti oculo concentricum & retinae, ejus-
que locum tenens, perforatum rotundo pro nervi optici foramine (*i*).

Tympani membranæ pars ossea visa est (*k*).

Pleuram callosam, & corio durioram vidi (*l*), alique, demum alii
osseam: concrementum nempe in cellulositate exterius pleuræ circumjecta
fedet.

Pericardium non raro ossescit (*m*).

Neque sub cordis prima membrana (*n*) squamæ osseæ, aut cartilagineæ
raræ sunt; nec in septo cordis (*o*); neque in valvulis arteriosis & veno-
sis (*p*).

Lienis

(*d*) L. X. p. 98. In fene 130 annor. *Phil. Transf.* n. 306. GERNET, *fib. sen.* n. 12. HERNSTREIT, *de ossium incrementis. Comm. Lit.* 1744. *behd.* 3. in Archiepiscopo. Plerumque fieri LIRUTAUD, *precis.* p. 427. Inter duram membranam & fossam mediam cranii effusa materies gypsea, *Journ. Méd.* 1764. Août.

(*d**) *Nov. Comm. Acad. Petr.* IV. p. 367.

(*e*) L. X. p. 21. *Sua.* p. 21.

(*f*) J. E. HERNSTREIT, *off. increment.* B. GENGA p. 155.

(*f**) *Journ. Méd.* 1764. Août.

(*g*) BLAS, *obs.* 8. L. VI.

(*h*) L. XVI. p. 409.

[*i*] *Opusc. pathol.* 53. CONF. ZINN, *Hamburg. Magaz.* T. XIX. p. 419.

[*k*] J. E. HERNSTREIT, Inter lamellas ejus membranæ ossea lamina CASSEBOHM spud SCHAARSCHMIDT, *physiol.* II. p. 61.

(*l*) CONF. L. VIII. p. 119. In pleura dextri lateris a secunda ad septimam costam ossea natura GERNET *fib. senil.* n. 12. Os pleura tectum in diaphragmate HORNBERG de *induras.* In fene pleuræ pars ossea SCHACHER, *progr. ad diss.* SCHUSTER.

(*m*) SINOPEUS, DUVERNEY II. p. 2.

(*n*) L. IV. p. 125. 348. CHRELDEN, I. c.

(*o*) Cartilagineum COLUMBUS p. 265. osseum BOERHAAVE *Pract. Acad.* III. p. 755.

La MATTRE, *in comm.* III. p. 298.

(*p*) L. IV. p. 346. &c. In fene MERKEL, *Mém. de Berlin* T. XII.

Lienis membrana crassior & callosa fuit (*q*), & cartilaginea (*r*), &
ossea (*s*).

Substantia interior hepatis laminis ossis varia (*t*), & in pulmone ejus-
que bronchiis (*u*) ossea concrementa visa sunt.

Mesenterii (*v*) rariores, aliquæ tamen, particulæ osseæ visæ sunt, & in
omento (*x*).

Intestinorum rarissimus morbus est, ob perpetuum, ut puto, motum.
Crassescunt tamen, & in cartilagineam (*y*) naturam abeunt; ventriculus
etiam frequenter. Et legitur exemplum, post dysenteriam, villosam & ner-
veam intestini tunicam (*z*), in osseum concrementum mutatam, per anum
descendisse.

In teste laminæ osseæ non raræ sunt (*a*), nec in utero (*b*), aut
ovario (*c*).

In glandulis frequens vitium est, in thyreoidea (*d*), in mamma; etiam
in cystidibus (*e*) morbosus cartilaginea & osse durities vulgo reperitur, &
in suillo adipe (*f*), inque humano (*g*).

In cellulosa tela mera ossea natura non rarissima est, ut in brachio (*g**)
osseæ laminæ subnatæ sint, & in tumore femoris (*h*): ossea etiam con-
cre-

(*q*) G. V. SWIETEN, T. I. p. 267. RUYSCHE, *Centur. obs.* 4.

(*r*) TILING, *anat. lien.* p. 214.

(*s*) PECHLIN, L. II. *obs.* 40. *Hist. de l'Acad.* ann. 1706. p. 26.

(*t*) DEIDIER, *cons.* L. III. p. 105.

(*u*) BLAS, *Miscell.* p. 305.

(*v*) *At. Mar. Balib.* ann. 1699. p. 236.

(*x*) RONC. PAROL, *hist. med.* p. 184.

(*y*) CONF. L. XXIV. p. 190.

(*z*) *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. I. obs.* 61.

(*a*) Natura in teste ossea HENKEL *Saml.* VIII. p. 58. Testis peramplus cartilagineus HAEN *rat. medend.* VI. p. 138. 139.

(*b*) Cartilagineus. *Eph. Nat. Cur. Vol. X. obs.* 36.

[*c*] L. XXVIII. p. 115.

(*d*) Struma canescens, & in ea OS BARTHOL. *hist.* 64. *Cent.* VI. *Opusc. pathol.* 6. LAUTH, *thyreoid.* n. 17. NICOLAI, *obs.* 4. L. VI. p. 231.

(*e*) DUVERNEY, I. p. 329. 330. In sacco enormi tergi *Commerc. Lit. Nor.* 1738. *behd.* 22.

(*f*) SERRIN, *Zootom. Democrit.* p. 163.

(*g*) Duritatem pene lapideam in globis adipis vidi, ut tamen ab igne funderetur.

[*g**] DEIDIER, *Cons.* P. III. 124.

(*h*) *Mém. de l'Acad. de Chirurg.* T. II. p. 274.

crementa varia in pelve (*b**), & in articulo genu (*b***) visa sunt. Ligamenta humeri ossea (*i*), & teres femoris (*k*) vinculum.

In tendinibus minus rarum malum est (*l*), & in avibus perpetuum (*m*).

In musculis demum (*n*) concretam materiem vidi, ad scirrhi (*o*) modum; alii osseam naturam. Vidi etiam inter musculos buccæ numerosissimos arcus osseos quotidie subnatos.

Succus osseus vertebrae senum circumfusum (*p*) eo pertinet, non bene pro secunda juvenia habitus (*q*).

Demum in mediis cartilaginibus (*r*) per senium ossea natura subnascitur, ut in larynge (*s*), & in costarum cartilaginibus (*f*), & in vertebralibus taleolis (*u*).

Ita perficitur HARVEII effatum, partes molles in membranas fieri, & denique in ossa (*v*).

§. VIII. In arteriarum membranis.

Etsi in junioribus (*a*) nonnunquam idem vitium accidit, frequentius tamen est in senio (*b*).

Depo-

(*b**) Phil. Transf. Vol. LI. P. II. p. 661. Conf. L. XXIX. Sect. IV.

(*b***) Eff. of a Soc. at Edimb. IV. n. 19. HENKEL. III. Saml. p. 10.

(*i*) HEUERMAN. III. p. 162.

(*k*) GERSLORDEN osteogr. c. 6.

(*l*) In peronæo longo, & femimembranoso HEUERMAN. in crure, tarso, & pede VESALIO. epist. posth. XV. Fiequens in senibus. LISUTAUD. l. c.

(*m*) STEN. musc. gland. FABRIC. musc. fabr. p. 386. WEPFER. cicut. In equo La Fosse. obs. p. 27.

(*n*) Phil. Transf. Vol. LI. P. I. Vol. LIII. p. 145.

(*o*) Opusc. pathol. obs. 45.

(*p*) RUYSCH. obs. 67. SEV. PIN. p. 202. vide L. XXIX.

(*q*) POUFART. Mém. de 1699. p. 20. in homine centum annorum.

(*r*) Plerumque ossescere LISUTAUD.

(*s*) GENGA. anat. Chir. p. 93. BOEHMER. polyph. p. 13. in senibus.

(*t*) SERO VERHEYEN. p. 316. COLUMB. p. 265. Sed tamen BOEHMER. polyphag. p. 16.

SCHAEFFER. progr. ad SCHUSTRUM.

(*u*) GENGA.

(*v*) Gener. anim. p. 125.

(*a*) BOEHMER. præs. ad fascic. I. p. X.

(*b*) VESAL. FALLOP. Part. Simil. c. 7. COWPER Phil. Transf. n. 280. DUVERNEY. de l'oeil p. 177. posth. I. p. 329. 330. FISCHER. sen. La METTRIE obs. III. SCHUCHZER. Breit. Saml. versub. 32. p. 196. CRELL. indur. art. coron. ROLFINK. de cute. p. 28. ann. 1743. p. 284. Comm. Lit. Nor. ann. 1744. hebdom. I. BASS. Dec. III. c. 4. BOEHMER. ibid. Phil. Transf. n. 104. LANCIS. Aneur. ed. nov. p. 349. BIDLOO. Exerc. X. Dec. II. FABRIC. orig. calc. res. p. 20. 21. HOMMEL. comm. MEKEL. l. c.

Deponitur in cellulofam telam arteriæ (*c*) intimam materies pultacea (*d*), callosa, & sensim abit in squamas cartilagineas (*d**); demum osseas & fragiles, quibus principium aortæ frequentius (*e*), tamen etiam aliarum arteriarum variegantur, ut undique strepant, etiam omnes fere in universo corpore (*f*) arteriæ. Sola autem ea interior (*g*) arteriæ crusta ossescit, dum exterior, & a pulsatione remotior, aortæ pars mollis est.

Non proprie membrana interna ossescit (*h*), neque fibræ circulares, quarum notis inscriptum concrementum vidi (*i*).

Inter squamas autem arteria a sanguinis impetu laceratur (*k*), & sæpe quasi ulceribus consumitur.

Eadem autem in sede aorta, dum ossescit, plerumque multo amplior est & aneurysmatica (*l*), ubi prima pressio est, extremi vero arteriæ fines arctantur (*m*), consumta in aneurysmate vi impellente. Quare non alia certior sphaceli causa est (*n*).

Ossa ex mero tritu (*o*) nata minus & minus admitto, cum præterea tendines, dum indurantur una crassescant, quod non credas ex delecto glutine fibrisque sibi propioribus explicari posse.

Etiam steatemata in arteriis vidi, & insigne quidem durumque in facie anteriori aortæ. Ab ejus crassitie tubus arteriæ obstruitur (*p*).

§. IX.

(*e*) L. VI. p. 231. nos. g. MEKEL. Mémoires de l'Acad. de Berlin t. 10. GARNET fibr. simil.

(*d*) Progr. ad disp. I. J. WALBAUM. Svensk. Acad. handling T. XII. Opusc. pathol. obs. 18. seq.

(*d**) In J. BAYLIES Phil. Transf. n. 306.

(*e*) Conf. L. VI. l. c. Aorta rigida in 100. annorum senes Nov. act. Petrop. T. IV. p. 367.

(*f*) BUCHWALD. obs. 3. Hist. de l'Acad. 1706.

[*g*] PLOT. Natur. hist. of Oxfordshire. p. 216.

(*h*) MONRO DUVERNEY. Conf. CRELL. l. c.

[*i*] MORAND. Mém. de 1716. p. 326.

[*k*] L. VI. p. 232. Progr. ad I. J. WALBAUM. MEKEL. Berlin. T. XII.

(*l*) L. VI. p. 232. FISCHER. p. 44. SCHUCHZER. In J. BAYLIES Phil. Transf. n. 306. aorta duas uncias lata fuit.

[*m*] BOEHMER. l. c. in arteria spermatica.

(*n*) NASH. Phil. Transf. n. 319. COWPER. ad n. 280. 299.

[*o*] BOERHAAVE. J. R. M. n. 467. SIMSON. of the womb. p. 69. BORRI ad PIRCAIEN p. 20.

[*p*] MONRO. AA. Edimb. II. p. 271.

§. IX. *Concrementa lapidea.*

In ossibus istis concrementis est succi glutinosi portio, quæ terreas moleculas faciat confervere.

Verum ex eadem materie etiam mera terrea & lapidea concrementa perinde nascuntur, ad ferri tactum strepera, granulosa, sabulosa alias, aut quasi calcaria, demum in lapides coacta, quando in cavis vesicis colliguntur.

Frequentissima sunt in podagricis, quorum digiti manuum & pedum gelatinam sudant viscidissimam, ex qua topi per siccitatem coeunt (a).

Fere ubique etiam, ubi ossia concrementa, ibi & lapidea visa sunt, in ipso cerebro (b), in valvulis cordis venosis (b*) & arteriosis (c), etiam frequenter; inter arteriarum tunicas, terrea ibi (d), aut lapidea crusta (e), in cordis superficie (f), in visceribus omnibus, in pulmone etiam potissimum (g).

Ipsam sanguinem in culpa esse, non partes corporis, in quas sabulum deponitur, adparet, quod frequenter in eodem corpore ejusmodi materies & in urinaria & in biliaria vesica (h) deponatur, aut in rene, hepate & pulmone (i); aut iidem ægri podagricos topi nodosque patiantur, & una calculos (k), aut cum calcariis crustis arteriarum iliacarum valvulæ semilunares aortæ ossæ (l), aut cum valvulis cordis calculosis ancyloses vertebrarum (l*), aut arteriæ squamis ossibus in calculosis hominibus variæ visæ sint, quod in senibus frequens (m) esse illustris auctor existat, aut ossium quid in corde sinistro, cum (n) lapidosa arteria coronaria jungatur.

Deni-

(a) L. XXVI. p. 364. &c.

(b) L. X. p. 25.

(b*) Ad. L. XXVI. l. c.

[c] Ibid.

[d] Terrez laminae BUDÆUS. l. c. p. 66.

(e) L. XXVI. l. c.

(f) *Opusc. pathol.* 52. & L. IV. p. 325.

(g) L. VIII. p. 301.

(h) L. XXVI. l. c. HORN. BADER *obs.* 44.

(i) Ibid.

(k) Ibid.

(l) FABRIC. l. c.

(l*) MÆKEL. T. XII. p. 50. 51.

[m] *Idem. Orig. calc. renal.* p. 20. 21.

[n] GIBBER. l.

Denique in ipsis lapidis morbosi officinis, in renibus, & in ductibus eorum uriniferis, flava materies (o) perinde mihi visa est, ut in arteriarum tunicis, quarum ista in osseas crustas, illa in veros abit lapides.

Et arenulæ demum in sanguine visæ sunt (p), & per cutem podagrici hominis pruritus excitarunt, & demum in *Illmo.* hujus Reipublicæ viro sudor arenosus abunde manavit, cum ob podagram antimonio uteretur.

§. X. *Senium.*

Hæc nunc conjunctæ causæ sunt senii, in quo conveniunt cordis magnitudo (a) minor, si cum fetu comparetur, & irritabilitas (b) pro portione junioris hominis diminuta.

Deinde in toto systemate nerveo sensus (c) minus acer, & vis insita minor (d), & vasorum numerosorum (e) jactura, atque cæcitas, & in universa fibra; inque sanguine major terræ (f) portio, & coctiones, & excretiones (g), & vires musculares minores (h), acrimonia (i) denique per omnes humores subnascens, & impuritas.

Id ergo *senium* est, cujus initia aliqui ad quadragesimum annum posuerunt, alii ad sexagesimum. Crudam etiam senectutem a decrepitudine separarunt. Crudam autem vocant, in qua hætenus officii vitæ humanæ pares sumus, cibos concupimus, concoquimus, valemus ad venerem, ad motum muscularem, ad studia, neque exsuccum hætenus corpus est.

Possis hanc primam senectutem ordiri in iis, qui non sunt myopes, ab usu conspiciolorum (i*), & ad annum sexagesimum (k) producere, etsi hic

(o) L. XXVI. p. 364.

(p) Ibid. p. 365.

(a) L. IV. p. 437.

(b) Ibid. p. 469.

(c) L. XXX. p. 74.

(d) Ibid.

[e] p. 71.

(f) p. 76, 77.

(g) p. 76.

(h) Cum & insita vis minor sit & nervea.

[i] p. 76.

(i*) Maribus anno 35. Feminis 46. *RUSSEL. accor. mater.* p. 247.(k) Ita ALBERTI. in *constit. crim. Carol.* p. 39. Nos in Helvetia veteranos dicimus, qui annum 63. adtulerunt.

hic plurimum subest varietatis, & alii aliis multo diutius & vires retinent corporis & decus.

Non ergo in sola rigiditate (l) causam ferri mortisque oportet ponere. Nam ex defectu irritabilitatis plurimi in senibus muscoli languent, mollesque pendent.

In hac viridi senectute tamen memoria incipit difficilis reddi, ut duri-
tiem cerebri non possis non agnoscere (m). Vestigia dudum insculpta, prom-
pta supersunt. Novos eventus, qui sibi accidunt, senes difficulter animo revo-
cant (n), & eorum, quæ paulo prius gesta sunt, facile obliviscuntur.

Lentor tamen ipse in actionibus senum subnascens facit iudicii maturita-
tem. Dum lento motu notionem compositam expendunt, ejus discrimina
a similibus notionibus, sed aliqua in parte differentibus, facilius percipiunt:
adde quod experientia rerum casus ipsis similes revocat, ex quibus even-
tum per analogiam aliquam divinant. Timidiores sunt ob virium debili-
tatem, ob memoriam malorum successuum. Misericordia minus moven-
tur, quod ab iisdem causis nervi minus percellantur.

§. XI. Num detur rejuvenescere.

Antiqua fama est, de aquila, novare rostrum (a).

In hominibus etiam, & nonnunquam valde vetulis, signa secundæ ju-
ventæ dicuntur se obtulisse. Lac quidem in mammis rediisse (b), de
utero menses fluxisse (c).

Canis, aut calvitiei, successisse novos & coloratos capillos (d), etiam
anno centesimo primo (e) & centesimo decimo quarto (e*).

Dentes

(l) L. A. VIBILLARY. *thes.* ann. 1739. LALLEMANT *thes.* ann. 1743. CHRYNE *sanct.*
infirm. p. 240.

(m) Absque madore in homine 130. annorum. FISCHER, p. 181. *Durum Phil. Transf.*
n. 306.

(n) In homine 100. annorum *Phil. Transf.* n. 339.

(a) VERULAM. *hist. vit. mort.* p. 81.

(b) Sæpe, vide L. XXVIII. p. 142.

(c) PLEMP. *fundam.* p. 85. Anno centesimo *Journ. de Tréouax.* ann. 1708. Anno cen-
tesimo. *ibid.* & 1705. BLANCAARD. *Jaarregist. Cent.* VII.

(d) Alex. BENEDICTUS. L. VI. G. I. C. A. REYERS *Quæst.* 26. p. 298. *Hist. de l'Acad.*
ann. 1703. p. 37.

(e) *Beatrix PAPAVAE* apud VALISNERIUM, *oper.* T. III. p. 221.

(e*) *Act. Erud. Lips. suppl.* T. IV. p. 327.

Dentes novos renatos (f), aut solos, aut cum capillis (g), aut in
eadem anu mammis firmas, novos dentes, nigram comam, mensesque (h)
rediisse.

Oculorum usum redditum, ut senes conspiciam abjicerint, quibus diu
essent usi, per multa exempla mihi constitit.

Etiam cum novis dentibus, crines renati anno 110. (i).

Neque olim FRANCISCUS BACON (k) spem abjecerat, posse per intenera-
tionem, veterisque humoris exhaustionem, a medicis aliquid ejusmodi effici.

Lego etiam Cl. ENHORNING (l) frictionibus & vaporibus non adeo
infeliciter simile quid tentavisse.

Non putes impossibile eo modo, sed potissimum per aliam diætam,
aliumque aerem aliquid obtinere. Diætam, inquam, cum bono ventriculo
humectantem, lacteam, vegetabilem. Aerem multo calidiorem, quam aer
est patrius. Dudum est adnotatum, Europæos in insulam Hispaniolam trans-
latos vehementer debilitari, ut vel ab una venæ sectione in hydropem in-
cidant, celeriter etiam senescere. Verum contra longiorem esse senectu-
tem (m) ante decrepitudinem. Etiam fecunditas in calidis insulis rediit,
& Brasilienses (n), etsi mature pubescunt, tarde tamen senescunt. Ali-
quid simile fit in bobus vetulis, qui, cum succulento pasco, vacatione a
labore & omni cura gaudent. His certe fibræ redduntur, quam aratori
bovi, teneriores, & novus adeps inter fibras & lacertos renascitur.

Duo nempe sunt, quæ facere oportet, humoris sufficientem copiam
restituere, & irritabilitatem partibus solidis reddere. Illud diætâ, hoc regio
calida facit (o). Cordis micationes, ut paulo post dicemus, in senes nimis
paucæ sunt; sed eas ipse aer calidus frequentiores restituit.

Sponte

(f) Anno 82. LEHMAN. *chron.* p. 775. *Phil. Transf.* n. 339. Nonagesimo LINDEN. *physiol.*
reform. p. 553. Nonagesimo quinto PALFYN. *anat. chir.* T. II. p. 77. LEHMAN. Centesimo
VALISNER. *oper.* T. III. p. 228. Centesimo quarto Lond. *Magaz.* ann. 1755. m. august.
Centesimo decimo PLEMP. *fundam.* p. 119. 120. *valeat. togat.* p. 24. Centesimo decimo quinto
BAYNARD. *Psychrolus.* p. 408. Anno 118. & 120. *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 3. obs.* 15.

(g) *Hist. de l'Acad.* 1703. *Bresl. Saml.* 1725. m. Dec.

(h) *Val. de TARANTA. de vetula.* LEHMAN. anno 79.

(i) PLEMP. *Munit fundam.* p. 119. 120. in *Job.* MACLEAYNE. In senectute BOWELL.
Cent II. obs. 10.

(k) *Histor. vit. mot.* p. 364.

(l) *Anfangs gründe der mechan. arzneigelabrb.* cap. 4.

(m) CHARLEVOIX. *Hist. de St. Domingue.* p. 14. *Carthagenæ ULLOA. itin.* p. 59.

(n) PISO *Hist. nat. Ind. L. I. p. 12.*

(o) L. VI. p. 265.

Sponte & absque magna causa nihil fit simile. Menses equidem vitium sæpe uteri (p), & potissimum etiam polypus aliquis reddit, aut ulcus quare plerumque funesti sunt (q). Potest tamen per meliorem dietam, & lætitiã animi plethora aliqua renasci, maxime in exhausto corpore.

Crines laxitatem in cute novam, adipisque subcutanei copiam requirunt. A febre (r) barba fulva rediit, vigorque venereus.

Dentes illi seniles sæpe (s) dudum nati sunt, sed occulti, ut molares posteriores (t).

Potest etiam tertia dentium series adfuisse (u), qui delapsis dentibus prioribus, faciliorem nunc viam inveniunt. Etiam ista plethoræ dona sunt, aliquando suspecta (v).

Oculorum nova vis frequens est, quæ nascitur a densitate humorum & partium solidarum (x) oculi, & in omni sene rediret, nisi humores sæpe una opaci redderentur, dum solidæ partes complanantur.

Mammæ adeps noviter natus potest videri reddidisse.

De avibus vix credo. Rostra & calcaria (y) diu crescunt, etiam in vetulis, in aviculis, sed vitiose, ut refecare oporteat. Eo forte aquilæ rostrum pertinet.

§. XII. Senes decrepiti.

Pergit interim vitæ torrens nos ad oras æternitatis, tacita, sed irresistibili vi devehere. Serius, ocyus si vixerit, eo pervenit senex, ut vita pro summa miseria, & mortem pro beneficio haberet, si saperet. Nemo vido magis penicillo hanc moriendi necessitatem SWIFTIO depinxit (a).

Ea vitia omnia, quæ in senio expressimus, in decrepita ætate majora fiunt. Primumque universum fere systema nervosum nunc inutile est. Cerebrum, quod lento callo induruit, etiam antiqua vestigia rerum amittit, novæque

(p) L. XXVIII. p. 142.

(q) P. MANNINGHAM. *Compend.* p. 45.

(r) LOTICH. *obs.* 2. c. II. L. IV.

(s) p. 21.

(t) *Journ. de Trévoux.* ann. 1708. m. Nov. Marc. DONAT. p. 608.

(u) p. 21.

(v) Ex plethora perit, cui anno 82. dentes eruperant *Phil. Transf.* n. 337.

(x) L. XVI. p. 503.

(y) Carduelis J. A. GESNERI & WILLUGHBY p. 14. *Luscinia ædolog.* p. 119.

(a) In GULLIVERI *itineribus*,

novasque nullas nunc recipit (b). Nihil de desideriiis superest, præter proximæ necessitatis cupidinem, ut cibi, quæ omnium ultima nos deserit.

Cætera plorant, ut inulti pueri, quæ solæ ipsis vires, ad obtinenda sua desideria, superfunt. Inde ne cibum quidem requirunt, nisi oblatum (c), & nihil omnino edunt (c*), ut sola fitis a siccitate nata ultima superfit (d). Et demum ante mortem & excrementorum irritationem desinant percipere (e), & fere perpetuo dormiunt (f). Optimus A. de MOIVRE, meus in Academia scientiarum antecessor, vixit annos 88. Ultimo anno dormiebat 20. horis, vigilabat horis 4. donec tandem per somnum vivere desiit.

Veneris dudum gaudia fugerunt, cum vi sensus, qui partes genitales animabat: sensus enim omnes nunc callescunt. Aurium officium (g) integre disperit (h). Lucis majoris indigentia senibus solis necessitatem facit; huic malo per ætatem cæcitas succedit & in homine, & in animale (i); tum ex amaurosi, a callosa retinæ conditione (k) nata, tum a cataracta, ex perfecta lentis crystallinæ opacitate suborta.

Neque olfactu, neque gustu porro (l) valent. Dulcedinem mihi visum sunt amare, quicumque in eum statum inciderunt. Sed neque tactus duræ cutis idem est.

Musculorum omnium summa est debilitas (l*), ut amisso usu domus in cubiculum, inde in lectulum se recipere cogantur, substinendo corpori in pares. Hinc omnia animalia vetula torpida, etiam alacer canis, & bellicosus leo (m).

Intestina, amissa vi irritabili, fæces alvinas (n) longissimo tempore retinent; neque vesicæ impatientia ad ultima tempora superest, nam mors senilis sæpe per paralyfin ejus receptaculi præcipitatur.

Visce-

(b) FISCHER. p. III. Propriæ domus oblitus ZACCHIAS *Med. leg.* p. 24.

(c) FISCHER. *ibid.*

(c*) Anno 95. FISCHER. p. 93.

(d) *ibid.*

(e) FISCHER p. III. Urli marini vetuli non edunt *Nov. Comm. Acad. Petro pol.* II. p. 353.

(f) MARQUET. p. 28.

(g) WEPFER. *apoplex.* p. 268.

(h) Etiam canes surdi fiunt LINN. *Syst. nat.* T. I. P. 2. p. 60.

(i) IDEM. In cane. In luscinia *Ædologia* p. 135.

(k) L. XVI. p. 490. &c.

(l) BARZILLAI *Sammel.* L. II. c. 19.

(l*) WEPFER. l. c.

(m) WINTRINGHAM. p. 36. 37.

(n) L. XXIV. p. 187. In sene 130. annor. FISCHER. p. 97.

Viscera suis velamentis, vicinisque saccorum membranis adnascuntur: artus fiunt ancyrotici (o), a ligamentis ossis factis; & a succo osseo in cavata acetabula effuso.

Redeunt in se ipsos senes, & statura minuitur, atque spina antrosum inclinatur, tum ob musculorum dorfi debilitatem, tum ob succum osseum inter corpora vertebrarum antrosum effusum, quo confervent (p). Etiam qui obesi fuerant, nunc emaciantur, & denique macilentia summa (q) est, & ossa pene pollice breviora, & artus undique minores fiunt. Deletis alveolis (r) maxillæ os male claudunt, & ipsa vis musculorum emlevantium ita fracta est, ut perpetuo fere masticare videantur, dum maxillam sponte labantem, cum labore adtollunt. Ramus ascendens maxillæ inferioris & tenuior fit & brevior (r*). Dentium etiam defectus facit, ut minus manducant, cibumque paulo duriores integram deglutiant, male subactum. Macilescunt senes, qui prius torosi fuerant (r**), quod & minus alantur, & pori adipem sudantem permiffuri clausi sunt.

Denique cor ipsum, princeps machina animalis corporis, oneri succumbit. Dudum arteriæ induratae ejus vires superarunt (s), ut & ipsum in senio fiat amplius (s*), & proxima aorta (t). Dudum ob parvitatem sanguinis, & ob minorem vim insitam (u) cor lente saliebat, ut a 80. pulsibus ad 70. (v), ad 50. demum ad 40. (x) & ad 30. (x*), & 24. (y), & infra eum numerum redeat, & demum intermittat (z), & inde una respiratio rarefcatur (z*).

(o) Omnes articuli in sceleto coaliti COLUMBUS. p. 264. Sic MERKEL. *Mém. de l'Acad. de Berlin* T. XII. p. 50, 51.

(p) B. GENGA.

(q) In senio indo floridano quintæ generationis stavo HAWKLUYT *Itin.* T. III. p. 121. Etiam animalia, ut usi marini. l. c.

(r) RUTSCH *mus.* p. 21.

(r*) *Mém. de l'Acad.* ann. 1758. p. 422.

(r**) In senio 130. annorum *Phil. Trans.* n. 130.

(s) BOERHAAVE. BERNER *applic. mechan.* p. 0.

(s*) SCHREUCHZER. FISCHER. *sen.* p. 44. 76. Ventriculus dexter duplo amplior, fœtibus

genus MERKEL. l. c.

(t) In homine 03. annorum CHRSELLDEN p. 182. Mihi visa est pro portione reliæ corporis a prima infantia perpetuo crescere, & omnium amplissima esse in decrepitis senibus, qualem pene 100. annorum vetulam in cidi

(z) in cane vetulo TOSSETTE L. II. *obs.* 11. comparata cum 12.

(v) FROYER. *puise watch.* p. 185.

(x) In centenario SAUVAGE *respiras. diffic.* p. 5. *nosolog.* L. p. 382. cum MARQUET.

(x*) SAUVAGES MARQUET.

(y) MARQUET.

(z) 10. 12. ante mortem diebus. *Phil. Trans.* n. 306.

(z*) SAUVAGES. *respiras. diff.*

Inde frigus, & venæ magnæ (a), quæ in cor male se inanient & ipsæ difficulter se evacuant.

Inde sphaceli demum seniles (b), quando omnino cor sanguinem non potest trans vasorum angustias adigere.

§. XIII. Longævitas.

I. Animalium.

Serius, ocyus, cor, cui proximum erat ut succumberet, succumbit denique oneri. Solus terminus ejus quietis incertus est, neque erit aut inutile, aut injucundum, & de definiendo eo termino cogitare, & de causis, cur alius sit, aliusque, pro varietate animalium, gentium, & hominum.

Eorum, quæ vegetant, arbores longævissimæ sunt. Etsi non multum tribuo nonnullis certarum arborum encomiis, certum est tamen, vel ex circularum argumento, pinos & abietes duobus seculis & ultra, quercus multo diutius durare.

Adgnoscas longævitatem ex lentore, quo ad plenum incrementum suum perveniunt. Nemo, qui quercum (a) sevit, vidit adultam. Inter sylvas mex curæ traditas sunt, quæ ante quadraginta, & ante quinquaginta annos cæse resurgunt, ea enim est vallium & collium subalpinorum felicitas, ut abietes facillime renascantur. Quæ quinquaginta sunt annorum, multum a justa statura absunt, neque pedis diametrum superant. Arbores Baobab intra 200. annos 5. pedum diametrum adquirent, maturæ sunt 25. pedum diametro (b), longævissimas adeo esse adparet, suntque indicia, esse inter eas arbores, quæ seculo XIV. jam vixerit, & anno 1555. inscriptionibus a THEVETO dictis notata fuerit (b*): Eadem est vastissima, diametro 30. pedum, radicibus pedum 110. (bt). Et vicissim fungi intra biduum adulti tertio die di spereunt. Sed etiam majores arbores longævæ sunt, minores vix 50. annum superant

(a) FISCHER. p. 29. in manu. In cerebro *Com. Lit. Nor.* ann. 1744. *behd.* 3.

(b) *Eph. Nat. Cur.* Vol. X. *obs.* 36. *conf.* L. IV. p. 421.

[a] Crescit annis 150. & sana superest post tertium seculum *econ. abhandl.* T. VIII. p. 150. Arbores citat 800. annorum VERULAMIUS p. 36. 37.

(b) ADANSON. *voyag.* p. 66. *Mém.* 1761. Vivere 5150. annis *Præf.* l. c.

(b*) ADANSON. *Mém. de l'Acad.* ann. 1761. (bt) *Préface* p. CCXVII.

Haller *Physiolog.* Tom. VIII. P. II.

(m)

superant (*b***), & spontaneæ fativas, & parum secundæ fructiferas vitæ constantia excellunt.

Inter animalia, insecta pleraque brevis ævi sunt, quorum plurima, eorum certe quæ formam mutant, eadem ætate & excluduntur, & erucæ vitam vivunt, & transformata ne cibum quidem capiunt (*c*), certæ morti destinata. Sed eadem venere fruuntur diuturnissima (*d*) (bombycum exemplo), & paulo post (*e*) feminae, positæ ovis, exstinguntur, mares aliquanto ferius (*f*).

Longior in universum Ephemeræ vita est: ejus enim eruca, (cur enim aliter vocemus) etiam ad tertium (*g*) annum vivit, sub aquas demerit & vorax. Quando vero ephemerum alas semel explicuit, tunc quidem aliqua eorum paucissimis horis (*h*), quæ longævissima sunt uno die (*i*), paucissima ad triduum (*k*) supersunt.

Apes per annum vivunt (*l*), aut ultra (*m*).

Diuturnior vita est iis, quæ non transformantur.

Polypus, adeo simplex animalculum, duobus annis supervixit (*n*).

Mantis (*o*) decem annis vivit, quem etiam hic Rupe reperi.

Aranæ dicuntur (*p*) intra annum perire. Vix crediderem in tanta diversitate magnitudinis, quam in eadem specie adnoto.

Scorpio lente crescit & intra triennium (*q*) demum justam longitudinem attingit, ut credas longævum esse.

Adi-

- (*b***) VERULAM. p. 34.
 (*c*) Ociduo aliqui papilionæ obvolitant de GREY. p. 246. MALPIGHI. p. 41. Sic locuste ZINANNI. p. 48.
 (*d*) ROSSÉL. T. III. p. 55. SWAMMERDAM.
 (*e*) Etiam alia omnia SWAMMERDAM. p. 600.
 (*f*) Aliquando etiam secundam feminam ineunt ROSSÉL.
 (*g*) SWAMMERDAM. bibl. p. 240. GEOPROI. T. II. p. 256. REAUMUR. ÉC. p. 519.
 (*h*) SCHAEFFER. de eo animale p. 24. GEOPROI. Etiam minus una REAUMUR. T. II. mém. I. p. 71.
 (*i*) ARISTOT. hist. L. V. c. 19. inde PLIN. L. XI. c. 16. ÆLIAN. ann. L. V. c. 41. REAUMUR. Mém. T. I. p. 460. 488. etiam ad 21. Histoire d'un Insecte de l'Argonne p. 67.
 (*k*) Phil. Trans. n. 481. SWAMMERDAM. bibl. p. 267. etiam quatruiduo SWAMMERDAM. ibid. Aliquot diebus GEOPROI. II. p. 351.
 (*l*) PALYTRAU. p. 100. 376. SWAMMERDAM. p. 530. Vespæ intra annum intereunt REAUMUR. Mém. de l'Acad. ann. 1719. p. 261.
 (*m*) Quindecim mensibus PURCHAS. p. 210. Decem annis COLUMELLA. L. IX. c. 1. sed iste, puto, alvearia intelligit.
 (*n*) TREMBLEY. p. 134.
 (*o*) VALISNER. II. p. 62.
 (*p*) CLERCCQ. Spindlar. p. 6.
 (*q*) ROSSÉL. III. p. 379.

Adfinis astacus (*r*) perexiguus ex ovo prodit, & singulo anno aliquantum augetur. Facile credo ROESÉLIO, ad vigesimum annum pervenire.

Iterum hic longæva sunt, quæ lente crescunt, brevis ævi vero insecta sunt, quæ ex verme in perfectam muscam subito abeunt (*s*).

Piscium lentissimum, & forte perpetuum est incrementum, ob ossa flexilia. Veteres multa habent exempla, & nostri piscatores eadem narrant (*t*), certe de cyprinis, qui post plurimos annos justæ sint magnitudinis. Hæc etiam ratio, ut puto, fuit, quæ piscium fecunditatem necessariam fecit. Diu enim parvi cum maneant, diu injuriæ obnoxii sunt. De muræna sexaginta annorum VERULAMIUS (*u*), de lucio 40. (*u**), de cyprino 100. (*v*) & 150. (*x*) annorum alii scripserunt, ut ne tunc quidem plene sint magnitudinis.

Quadrupeda ovipara, quæ inter pisces & calida quadrupeda media sunt, & ipsa valde sunt longæva. Crocodilus (*y*), ex minimo ovo, in vastam belluam increfcit, neque crescere desinit, idem longævissimus.

Testudini intra (*z*) 20. annos paucorum pollicum incrementum est, ut per secula vivere credatur. Et ipsæ ex parvo ovo prodeunt.

Aves, etsi statura infra quadrupeda est, tamen creduntur longæviores esse, mirum quidem dictu, sed oportet gestis credere. Avium enim incrementum brevissimum est, ut gallus 40. die (*a*), postquam de ovo prodierat, venerem exerceat; & in universum aves in venerem etiam intemperantius feruntur, multæque sunt ex genere polygamio.

Gallus tamen vix 10. annum superat (*b*), nec pavo ultra 24 (*c*) Contra lusciniæ 16. 18. annis (*d*) vivit, & ejusdem fere ævi alauda cantatrix (*e*) est.

Scri-

- (*r*) L. c. p. 338.
 (*s*) SWAMMERDAM. I. c.
 (*t*) 50. annorum vetuli GRUNDIG. T. II. p. 312.
 (*u*) p. 89.
 (*u**) VERULAMIUS. p. 89.
 (*v*) BRADLEY. Philos. account. p. 66.
 (*x*) BUFFON. p. 109.
 (*y*) PRIN. L. VIII. c. 25. BORRICH. hermes. Egypt. sup. p. 274.
 (*z*) Lettres curieuses & étonnantes. T. XVI. p. 10. add. DAMPIER. I. p. 108.
 (*a*) REAUMUR. Art. de faire éclore. II. p. 189.
 (*b*) BRADLEY. lady direct. p. 15.
 (*c*) Des SERRES. p. 437.
 (*d*) Aedologis. p. 126.
 (*e*) Skylark English song birds. p. 18.

(m) 2

Serinus caelebs 22. annis & ultra (f) vivit, carduelis 23. annis (g).
Inde accipiter quadraginta annorum (h) recensetur.

Anser vigesimo anno generat (i), & vivit ad quinquagesimum (k);
cygnus, ut vastior, ad centesimum (l).

Aquila in custodia 104. annis vixisse dicitur (m).

De psittaco res certior videtur. In familia Gallica fuit de eo genere
animal, de quo constabat anno 1633. ex Italia fuisse allatum, ut omni-
no 110 annum superaret (n), quando de eo ad Academiam relatum est.

Neque adeo carnivora aves longæviores (o).

Castæ superant venereas. Gallus brevis ævi est. Palumbes (p), gallis
minores, cum in iusto matrimonio vivant, perveniunt ad annum quinquagesimum.

Serinus, si quotannis incubaverit, mas ægré 10. femina 6. 7. annis vi-
vit. Contra, si re venerea abstinerint, vivunt ad annum 22. mium (q).

Unde avium longævitas? Dentium delapsum non timent: terra superficialis
se multo facilius, quam quadrupeda, liberant, cum per vesicam calx ma-
nifesta decedat. Denique & urinam minus retinent, neque feces, neque
quisquam aves docuit sibi in iis naturæ officiis moram imponere. Resorbta
ergo de excrementis acrimonia humores earum non inficit. An forte pen-
narum mutatio aliqua fuerit naturalis humorum repurgatio?

Quadrupedum in universum brevis vita est, quam dentium jactura (r)
fere abrumpit. Neque enim cibos suos absque dentium ministerio bene-
runt coquere, & quæ raptu vivunt, ea omnino prædam nunc victum neque-
ant parare. Deinde in quadrupedum corde frequens nascitur concrementum
osseum (r*), quod non potest non ejus organi functioni esse pro obstaculo.

(f) HERVIEUX. p. 354.

(g) WILLOUGHBY. p. 12.

(h) VERULAM. p. 82.

(i) Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 6. 7. obs. 170.

(k) BRADLEY. farmers divers. p. 25. forte ad 100. IDEM.

(l) VERULAMIUS. p. 85. ad multas generationes des SERRIS. p. 452.

(m) KURIM. ornitholog. p. 40. Brasl. saml. 1719. m. Dec. KRISLER. reise. T. I. p. 19.

(n) Hist. de l'Acad. 1747. p. 57.

(o) VERULAMIUS. p. 82.

(p) IDEM. p. 50.

(q) HERVIEUX. p. 354.

(r) De ovibus HASTVER. p. 45. de bobus anno 16. LEOPOLD. p. 370.

(r*) L. IV. p. 348.

in ove (s), bove (t), cervo (u) equo (v). Reliqua possunt ex iis in-
telligi, quæ de avibus dixi.

Non possumus satis tuto veterum testimoniis fidere, & nupera pauca
habemus, dicam vero, quæ reperi veri similia.

Cuniculus ad octavum aut nonum annum pervenit (x). Capræ cita
venus est, etiam lactantis (y) & primo anno parit (z), hinc eidem vita
brevis (a), & hædus ante 6. annos confenescit (b). Ad duodecimum
annum ovis (c), neque ultra sana superest, cui dentes elabantur.

Sus ad usque 20. annum vivit (c*).

Felis ad decimum octavum (d) annum vixisse visa est.

Canes 23. & 24. annum adtigerunt (e), & demum, sed cum signis
decrepitudinis, ad annum 28. (f).

Ursus, etsi nihil certi scimus, longævus videtur, nam etiam post 20.
annum crescit (g). Leonem vidi quadragenarium, qui sexagesimo anno
obiit.

Vaccæ senium est ad annum 18. 20. (h); taurus ad 30. annum (i).
vivit; bos domesticus ad 19. (k).

Dama

(s) HILDAN. gangran. p. 784. PLEMP. fundament. p. 215. STENONIUS myolog. p. 26.

(t) PLIN. ibid. ARISTOT. hist. II. c. 15. In insula tamen J. FERNANDO 32. annum
attingunt AKSON.

(u) VESAL. L. VI. c. 20. PLOT. nat. hist. of Staffordsbire. p. 265.

(v) PLIN. L. XI. p. 626.

(x) BUFFON. T. VI. p. 310.

(y) BRADLEY. fmm. acc. p. 174.

(z) BUFFON. V. p. 69.

(a) Etiam 5. anno BRADLEY ibid. Brevior ei, quam ovi vita VERULAM. p. 77.

(b) COLUMELL. L. VII. c. 6. BUFFON. T. V. p. 67. Etiam quarto de SERRIS p. 392.

(c) HASTVER. Tantum ad 10. annum PLINIUS. L. VIII. c. 47. Octavo anno oves jam
morbose fiunt, & pereunt 10. & 12. BUFFON. T. V. p. 13.

(c*) PLIN. L. VIII. c. 51.

(d) ARNAULD & NOBLEVILLE. hist. des anim. T. V. P. 2. p. 25. Decimo septimo anno
selem marem subito periisse vidi.

(e) Nouv. de la République des Lettres. 1717. m. May. Tantum a 14to. ad 20um. BUR-
TON T. V. p. 223. Ad 20. PLIN. L. X. c. 63.

(f) ARNAULD & C. T. IV. p. 152.

(g) HILLERSTROM. jämtelands diursfaunge. p. 12.

(h) L'ISLE. husbandr. II. p. 97.

(i) PLIN. L. VIII. c. 15. p. 471.

(k) BUFFON. IV. p. 455.

Dama ad annum vigesimum vivit (l); rheno tantum ad 16. tum (m). Cervus annos 35. 40. (n) attingit, ut ejus longævitas fabulosa sit (o).

Equus 25. 30. annis (p) vivit, denique 40 (q), & in Turcia ad annum 50. (r).

Asinus 46. annorum vegetus (s) visus est, & vulgo 25. 30. annis vivit, & diptius asina (s*) p. Camelus ad 50. & 60. annum (t) durat, etiam ad centum (t*).

De rhinocrote audio tertio anno plenam staturam attingere, brevis adeo erit ævi (u).

Elephantem ajunt ad 150. (v), 200. (x), 300. (y), annum per-tingere, & signa habet longævitatatis; nam in juniore 26. aut 28. annorum elephanto epiphyfes de ossibus facile secedebant, cum coquerentur (z), ut infantia signa superessent.

Delphinus vivit annis 30. (a).

Nunc si ex istis exemplis abstraxerimus, quæ possint ad vitam pro-rogandam fecisse, inveniemus; ut tempora fere gestationis & incrementi, ita vitæ tempora esse.

Cuniculus gerit diebus 30. & brevis idem ævi (b) est.

Capra, cujus vita adeo brevis sit, primo anno fetum fert (c).

Bos, qui altero anno plenam staturam attingit, vix supervivit 19. annum (c*).

(l) BUFFON. T. VI. p. 173.

(m) LINN. Rhén. p. 17.

(n) BUFFON. T. VI. p. 93. DORRÉL p. 4. BROWN. *Eryurus popul.* L. III. p. 284.

(o) PLIN. L. VIII. c. 32 sed nihil certi de cervo inveniebat ARISTOTELIS, *hist. anim.*

L. VI. c. 29. neque VERULAMIUS. Neque probabile facit alcalinus factor, rabies in 1700. scem, cita pubertas.

(p) BUFFON. T. IV. p. 226.

(q) ARISTOT. *hist.* L. V. c. 14. PLOT. *oxfordshire.* p. 191. VERULAM p. 74.

(r) BUSBEQ. *legat. Constant.* p. 168. sq. PLIN. L. VIII. p. 467.

(s) LABAT. *voj d'Ital.* T. V. p. 49.

(s*) BUFFON. T. IV. p. 396.

(t) MAILLET. *Egypt.* II. p. 394.

(t*) VERULAM p. 74.

(u) ARMAULD. T. VI. p. 169.

(v) In Congo LOPEZ.

(x) VERULAMIUS. p. 7. ARISTOTELIS. *hist. anim.* L. VIII. c. 9.

(y) ARISTOT. *ibid.* De elephanto albo TACHARD. *Voyag. de Siam.* T. I. p. 315.

(z) *Phil. Transf.* n. 326.

(a) PLIN. L. IX. c. 8.

(b) p. 93.

(c) BUFFON. T. V. p. 69.

(c*) IDEM T. IV. p. 456.

Cervus longævior, crescit 5. vel 6. annis (d), & fert 8. mensibus (e). Vacca, vastum animal, pubescit 18. mense (f), parit altero jam anno (g), sed brevis est ævi.

Equi incrementum sexto anno plenum est, equa mensibus undecim ute-ro fert. Est ergo ex longævioribus (h).

Canis 60. diebus fetum (i) alvo gerit, idem brevis ævi.

Delphinus crescit 10. annis (k), vivit triplo.

Deinde nimiam venerem vitam abrumpere ex iisdem constat.

Ita capræ, quæ oves statura superant, tamen brevioris sunt ævi. Hædus sufficit capris 150 (l), & 7. mense generat (m).

Quanto fecundior sus, eo citius confescescit (n).

Contra, mulus cælebs, & veneris expers, & patrem asinum, & equam matrem longævitate superat, & ad octogesimum annum vivit (o).

Iterum magna animalia fere in omnibus classibus parva diuturnitate vitæ superant, elephas, camelus, equus.

lis cor minus irritabile (p), pauciores pulsus, veneris cupido rarior (q), fetus minus numerosi. Etiam inter homines nanus anno 30. decrepitis interit (r).

Denique videtur, regionem calidiorem longævitati favere. Rheno, tanto quam dama major, tamen brevioris est ævi. Equus in Turcia diutius su-perest.

§. XIV. II. Hominis.

Homo inter longævissima animalium (a) est, ut injustæ sint de brevi vita querelæ.

Omnia

(d) IDEM. T. VI. p. 93.

(e) PLIN. L. X. p. 467.

(f) BUFFON. T. IV. p. 455.

(g) LISLE. II. p. 102.

(h) PLIN. L. VIII. p. 467.

(i) IDEM L. X. c. 63.

(k) IDEM. L. IX. c. 8.

(l) BUFFON. T. V. p. 67.

(m) COLUMELLA. L. VII. c. 6.

(n) IDEM *ibid.* c. 9.

(o) PLIN. L. VIII. c. 44. Etiam ultra VERULAMIUS. p. 74.

(p) L. VI. p. 249.

(q) MONRO. *sen. test.* p. 67.

(r) *Gazette liter.* ann. 1764. P. II. p. 65.

(a) VERULAMIUS. p. 72. PARSONS. *gener.* p. 212.

Omnia enim sunt in homine, quæ lentas vitæ periodos indicant: Utero diu geritur, non breviori fere tempore, quam triplo major equus. Omnium animalium, ut puto, tardissime dentes edit. Crescit annis 20. longissimo fere tempore, inter animalia non multo majora. Epiphyses diutissime cartilagineæ manent, ut in elephanto. Pubertas ferotina est, neque ullum animal novi, quod anno demum 14. to coeat.

Sed quod caput rei est, homini præ omnibus quadrupedibus mollissima est cellulosa tela, & universa fabrica tenerior. Tunica nervea intestini canini durior est, quam humani, neque potest flatu in cellulas mutari (b).

Ostendit nuper Cl. la SORÉ (c), arterias in cane, minori animale, multo duriores esse, quam in homine. Sæpe sum admiratus, quanto duriora catelli, aut annuæ felis, quam adulti hominis ossa sunt, plusque habeant albarum, opacarum partium, de quibus universa fibrarum & laminarum distinctio evanuerit.

Tota corpora etiam animalium, & ipsa cerebra duriora sunt, & citius occalescunt (d). Majorum animalium, ut equi, arterias pene cartilagineas reperi.

Nunc si induratio causa est decrementi, senii & mortis, debet ea tardior homini supervenire, cui tanto mollior natura, & ne seni quidem decrepito ea sit duritas, quæ est in decenni equo.

Longævitas ergo mihi videtur homini naturalis contingere, vitam autem casu, præter causam aliquam in fabrica corporis fundatam, abrumpi ante diem, quoties non ad senectutem decrepitam pervenit, ad quam destinatur. Ipse lentor pulsus senilis vitam prorogat, dum consumptionem minuit.

Annos definire erit difficilium. Si tamen animalia (e) octuplo tempus sui incrementi vivendo superant, ut bos & equus, non citra alterum seculum ultimus terminus vitæ humanæ subsistet: neque historia dissentit. Neque etiam eo termino vitam humanam coarctarem, & ex feriori pubertate, exque matrimoniis ante diluvium ab anno sexagesimo ad centesimum initis non obscure arguerem, triplo (f) & quintuplo (g) eum terminum a corpore huma-

(b) VATER. *Mus. progr.* p. 55.

(c) *Mém. de 1754.* p. 205.

(d) HARTLEY. *of man* p. 407.

(e) In equo 50. annorum.

(f) Cainan anno 70. Mahaleel 65. sic Enoch.

(g) Seth anno 105. uxorem duxit; Enos anno 90. Jared anno 162. Methusala anno 187. Lamech anno 182. Hi adeo quintuplo, & octuplo, tempus pubertatis vivendo superant.

humano excedi posse, quem nunc videmus ultimum, si triplo & quintuplo serior fuit pubertas. Neque enim est ex prisca moribus, homines matrimonio abstinuisse, quando apta iis ad venerem ætas erat.

Etiam id facit, ut longævitatem hominis magis proferam. In homine, qui sesquiseculo vixit (b), inque aliis, qui parum cis eum terminum substiterunt, nondum aderant, in aperto cadavere, causæ propinquæ mortis.

Poterat certe Thomas PARRE (k), qui anno suæ ætatis 152. diem suum obiit (k*), ex sui corporis constitutione diutius supervixisse. Etiam alii 105 (l), 109. (m), 110 (m*), 112. (n), 115. (o), 117. (p), 121. (q), 130. (q*), anno vegeti superfuerunt. Senex 96. annorum venere etiam præter modum (r) valebat. Sponsus dicitur annorum (s) 101. Pater secularis (s*).

Et multo denique facilius dederis, per tot causas, quæ dies nostros abrumpunt, posse de termino vitæ detrahi: quam quidem admiseris, in paucis iis mortalibus, qui ad longævitatem pervenerunt, novam causam ad protrahendam vitam accessisse, quæ non sit in aliis.

Denique numerum annorum ultimum, ad quem homo vivendo pervenit, a natura nobis destinari puto, & casu aliquo, & externa injuria, eum numerum in plerisque mortalibus minui.

Ad centesimum annum AEGYPTII (t), sed ex theoria mirifica terminum vitæ fixerant. Nempe cor humanum crescere duabus, in singulum annum, drachmis per annos 50: itidem vero drachmis duabus in quoque sequen-

(b) Conf. p. 104.

(k) In proprio HARVEI libello, qui cum D. BERTUS opusculo *de sanguine* prodit.

(k*) Venere usus est PARRE anno 140. Collæ ei non offez fuerunt.

(l) DONIUS. p. 92. & legatus Lusitanicus.

(m) *Lond. Magaz.* ann. 1761 m. April.

(m*) Cum eo anno generaverit MARTIN. p. 368.

(n) KALM. *calajoti joku* p. 18.

(o) DELLA VALLE. T. VIII. p. 252. BAYNARD p. 408. qui multosum fuisse addit.

(p) MANETTI. *de modo, quo medicam.* p. 29.

(q) *Lond. Chron.* ann. 1759. n. 424. & Episcopus in Opslo annorum 121. HOLBERG. *Dan.* t. II. p. 377.

(q*) Johannes. BAYLIES, Certe anno 118. pedes incedebat *Phil. Transf.* n. 306.

(r) *Ep. Nat. Cur.* Vol. X. obs. 102.

(s) LEHMAN. p. 762.

(s*) AVUS PLATERI obs. L. I.

(t) CENSOR. *die natal.* c. 17. PLIN. L. XI.

sequentium 50. annorum minui, adeoque centesimo anno nihil de corde superesse.

Etiam hoc vanum est, vitæ terminum cum mundi senio brevior fieri (u). Nam in summo illo luxu VESPASIANUS (v) numerosissimos in Italia longævos reperit, cum censum iniret: & manifesto videas, in ferie Regum Galliæ LUDOVICUM XIV. in ferie Regum Anglicorum GEORGIUM II. longævitas præmium retulisse, utrumque a STANISLAO superari, hunc a CLEMENTE XII. Sed etiam fasti Reipublicæ Bernensis demonstrant, multo longiorem nostro ævo utriusque senatus vitam esse, & lentiora, quibus reparantur, intervalla. Causam beneficæ conversionis alias dicemus. Londini, in magna urbe, quam credas minus, quam agrum, esse salubrem, tamen singulis fere annis, inter 20000. & 24000. mortuos homines, qui a nonagesimo anno ad seculum vixerunt, 50. fere homines ad centam annos perveniunt, tres autem, quinque, vel septem censentur, qui seculum supervixerunt. Et tamen Davidis tempore 70. annus erat senium, quod nullus Regum Judæorum superavit, 80. vero annum attingere etiam rara eo ævo fortuna fuit (x).

§. XV. Causa, quæ vitæ terminum abbreviant.

Ex his ipsis objectio sumi potuerit, raram adeo in homine longævitas esse, frequentissimam vitam brevior, isti adeo videri cum natura humana propius convenire. Unicum ex 1000. (a) hominibus ad 97. annum pervenire, & ad 100. unum ex 1400. (b), qui numerus mihi etiam exiguus videtur.

Similia & ipse fere reperio. Anno 1751. inter 21028. Londini mortuos supra 90. annum fuerunt 58. (c), supra 100. tredecim, eorum unus 109. annorum. Id efficit unum centenarium in 1617.

Anno 1750. inter 80. & 90. anno fuerunt homines 475. inter 90. & 110. octoginta (d), supra 100. sex.

Anno

(u) Rejicit eam querelam CARDANUS in *apbor.* p. 209.
 (v) Conf. PLIN. L. VII. c. 48. Decem annorum 120. & ultra senes in Italia censi leguntur.
 (x) PSALM. XC.
 (a) SUSSMILCH. II. p. 122. Annorum 100. & ultra ad 31. homines in 100000. numerus p. 256. unum adeo fere in 3333.
 (b) KRESBROOM.
 (c) Lond. Magaz. ann. 1762. p. 686. In 100, 00. omnino 164. GALTIBER p. 7.
 (d) ALBERTI. in *Brief.* p. 24.

Anno 1753. in 19276. mortuis seculares 3. (e).

Anno 1754. inter 22696. seculares 4. inter quos unus 109. (f).

Anno 1762. in 26326. supra 90. annum homines 85. seculares 2. (g).
 Uratislaviæ quatuor, sive unus ex 1791 (h).

In patria mea, in qua ex 340000. incolis quotannis necesse est fere 10000. mori, nondum in singulo anno unus secularis senex obit (i), etsi in universum senes valde numerosi sunt.

A prima ergo ætate enumerabimus eos casus, qui intercedant, ne ad destinatos annos homo perveniat. Sumemus autem mille homines, eorumque fata ex melioribus tabulis emortualibus repetemus.

In ipso primo partu vix salutatam (k) vitam amiserunt 23.

Dentitio abripuit 50 (l).

Convulsiones, quarum longe plurimæ sunt primæ ætatis, aque acrimonia primarum viarum, a vermibus, aut ab ipsa dentitione nascuntur, omnino plus quarta parte occidunt, sive 277. (m).

A variolis perierunt 80. novo morbo, qui ex Abyssinia in Arabiam, hinc in Europam translatus, nunc in Asiam, Africam & Americam, inque inhospitam adeo Grönlandiam mercatores & naves Europæorum secutus est, & paucissimis mortalibus parcit (n).

Morbilli, novus pariter morbus, primumque etiam Arabibus dictus, septem (o) alios occiderunt: excipiuntur autem hic & variolarum (p), & morbillorum (q) atroces epidemiæ, quæ longe majorem numerum post aliquot annorum intervalla abripiunt.

Inde inter adultas feminas puerperium infelix supra 8. (r) abstulit.

Phthisis

(e) Lond. Magaz.

(f) Ibid.

(g) Ib.

(h) KUNDMAN, *varior.* p. 1299.

(i) Ex 1000. tantum unus 87. annos vivit *Phil. Transf.* ann. 1755.

(k) SUSSMILCH *Göttl. ordn.* II. p. 417. Plurimi infantes primo anno pereunt, & die primo GALTIBER *prognos. ex nec rolog.*

(l) Etiam leonum quartam partem ex dentitione interire SHAW. *travels.* p. 171.

(m) SUSSMILCH.

(n) *IBID.* p. 114.

(o) Ibid.

(p) Ita Parisiis intra sex menses 13550. ex variolis interierunt, quæ sunt universorum futurum 7.

(q) Anno 1711.

(r) SUSSMILCH.

Phthisis & asthma (s), hi morbi Anglis frequentiores, 191. & fere quintam partem hominum enecuerunt.

Febres acutæ 150. supra (t) septimam partem.

Inde in ætate paulum provectioris ætatis

Apoplexia cum lethargo 12. Hydrops 41.

Nam minores hic morbos omittimus.

Superfunt 78. homines, quorum mortem possis senio imputare, & quorum 27. nonagesimum annum adtigerunt, aut superarunt (u).

Verum vidi in ipso, etiam deposito, senio plerisque tamen ex alio morbo periisse. Anno 94. patritius & vexillifer, mihi cognatione devinctus, morbo acuto, anno 96. Salinarum ante me director ex febre catarrhali interiit; multos urinæ vitium abstulit, alios hydrops, paucissimi ad eam mortem vixerunt, quæ sit ipsius senii effectus.

Itaque intra primum annum (v) de iis mille hominibus 260. mortui sunt, altero 80. tertio 40. quarto 24. interierunt (x), & intra primos octo annos 446. sive pene dimidia pars generis humani (y) periit. Ab anno decimo ad 29. parcius moriuntur, violenta morte omnes. Nam ex genealogiis a Mose conservatis adparet, primævis mundi seculis paucissimos infantes obiisse: nullus in exemplo inter tredecim liberos IACOBI, quæ omnium maxima mihi videtur rerum conversio, causaque, cur lentius nostro ævo genus humanum reparatur.

Cæterum Londinensium hi morbi sunt, quorum nullus ex natura humana sequitur, & plerisque (præter variolas & morbillos) plerique homines evitant, ut plurimi sint, qui ad senium perveniant, neque morbum noverint.

Manifesto

(s) In Holyneff $\frac{1}{162}$. *Phil. Transf.* l. c.

(t) Acutos morbos occidere $\frac{2}{5}$, chronicos morbos fere $\frac{70}{122}$ GRAUNT. p. 22. Sed plura sunt funera variolarum.

(u) SUSSMILCH. p. 322.

(v) Alio anno Londini anno ætatis primo 322. infantes interierunt *Phil. Transf.* ann. 1755. p. 181. Uratislaviæ primo anno 791. ex 1791. Nuper natus homo tantum unum annum fore sperare BUFFON. II. p. 602.

(x) Intra sex annos $\frac{36}{100}$ GRAUNT. *obss. on the bills of mortality.* p. 22. & primo biennio $\frac{61}{100}$ SHORR. tab. 3. In belgio $\frac{55}{100}$ KERSEBOOM apud GESNER *term. vit.*

(y) Sic fere in Gallia BUFFON. T. II. p. 72. In Britannia anno 17. *Phil. Transf.* n. 196. In Helvetia nostra alia lex obinet. Nam in ea vita media vel 32 annorum est, vel 36. & 41. ut nempe inter 1000. puerorum in summam conjicias, & eam per 1000. dividas; vel demum postros calculos constitit.

Manifesto indicio, non ex fabrica humana eos morbos sequi, qui tamen ultra $\frac{2}{10}$ partes mortalium abripiunt, neque finunt ad senium vivere; deinde etiam de senibus plerisque demetunt, neque finunt ex mera annorum injuria mori.

Aliis in regionibus, alii morbi vitam præcipitant.

In septentrione scorbutus, colica Lapponum, longi ex pectore morbi plerisque jugulant. Febres acutas vix norunt, ex eadem ratione, ob quam pestis senibus parcat (z), & quartanariis, & phthisicis (z*).

In Regionibus temperatis, qualem colo, hydrops (a) fere initia senectutis quasi amputat, qui fere communis terminus est vitæ utriusque sexus, quando acutorum morborum pericula effugerunt.

Nobis miliaris morbus, & petechialis, omnino exotici, & nuper importati sunt. Inter acutos vero febris putrida, satis nuper, cepit exitialis fieri, quæ cum vario, etiam pleuritidis schemate, tamen ad gangrænam abdominali, pectorali, etiam cutaneam tendit.

In calidis Regionibus morbi acutissimi habitant. Funestus primum solis ictus (b), in Gubernio Aquilejensi non ignotus, vel laborantes, vel imprimis in ardente sole dormientes, intra paucas sæpe horas (c) occidit.

Aegyptus (d) & Asia minor pestem generat, a qua dimidiam partem generis humani extinctam esse facti testantur (e).

Intra tropicos febres ardentes, (f) sæviunt, dum cælum serenum est: dum pluvium dysenteria (g), & intercedit febris flavæ (h), in qua sanguis partim per omne genus pororum expellitur, partim in flavum ichorem resolvitur.

Nam

(z) RHUMEL. *obss.* 18. *Recueil sur la peste.* p. 372. SCHREIBER. *de peste.* p. 19. 20.

(z*) Dresdæ, Lipsiæ, Halæ anni pestilentes cætera salubres fuerunt. VATER. *de pestil.* p. 28.

(a) Etiam intra tropicos TOWNE. p. 10. in aere humido, Londini etiam invalescere, tam phthisin STAHL. *de novis. med.*

(b) Reg. II. c. 4. LAERTIUS L. VII. p. 826. de ARISTONÆ, qui calvus fuerit.

(c) G. V. SWIRTEN II. p. 384. Habet etiam LEHMAN *chronik.* sed male dolores capitis arsenicalibus vaporibus tribuit. In Louisiana de MONT T. I. p. 11. Idem ait, quod vix credibile, scyphum aqua plenum loco a sole ambugo admoveri, ita eam aquam ebullire.

(d) PERRY. p. 258.

(e) Virginesque maturas SCHREIBER. p. 19. & florem generis humani BRESL. *Saml.* 1727. Cæteri anno 1580. extincti sunt homines 500 000 ALPIN *hist. Nat. Aegypt.* p. 28. Negant quidem pestem apud se nasci Aegyptii POCOCK. I. p. 196. BARTHOLIN *Cent. III. lib. 60.*

(f) LANGRISH. *prælice* p. 10.

(g) HILLARY *of Barbud.*

(h) Ibid. LININGS. in *Philos. Transf.*

pum, & detestabiles illas historiolas felis cruribus pueri appensis o): hominis artubus nonnihil caprinis p): infantum femivaccarum q), femiluporum r). Semilupus ille certe & femivitus, qui dicebatur, a philosopho inspiciente inventus est, difformis esse vitulus s).

Neque animalia t) tota fabrica remota invicem aut coire credo, aut generare: & in ipsa illa famosa Africa & monstra rara sunt, & hybridum partus rari u). Quare neque tribuo quidquam devorato a catello femini galli calecutici, ex quo rostrum in catulis ei gallo simile natum fuisse dicitur x).

In avibus feminas matri, patri mares esse similes y) non levis auctor est. Galli phasiani, fervidum in venerem genus, cum gallina vulgari generant z). Proles de gallina colorem habet, de patre formam a), cui fere similior est; & si animal eo modo natum iterum cum phasiano coiverit, fetus in perfectos phasianos convalescunt b).

Ex albo phasiano & vulgari, pulli fiunt maculati c).

Linaria cum serino frequenter generat. Rostrum crassius linariæ in miscellanea familia perpetuum mansit d).

Carduelis cum serina femina generat, & serinus cum acanthide e). Partus patrem sequitur f).

In columbis color & ipse patris est g).

Remotiora multo sunt genera avium aquatiliū & gallinarum. Et tamen dicitur gallus calecuticus anatem compressisse, & natum esse ex ea venere

o) LICET. monstr. L. II. p. 191.

p) SCHURIG. multibr. p. 384.

q) Capite fere humano FRITSCH. seltf. bündel III. p. 339.

r) DE FIEU p. 228. 229.

s) VALISNER. l. c.

t) FRITSCH. l. c.

u) SHAW. p. 374.

x) ELLER. Mem. de Berlin t. 12. p. 18.

y) GMELIN. Orat. inaug. p. 74.

z) Hist. des Animaux T. III. p. 449. CARDAN var. p. 212.

a) HARVEI p. 142. FABER p. 772. Aliquid de sapore & colore habere CARDANUS, cristam nullam. Saporem habere egregium BRADLEY farmers. direct. p. 70.

b) Hist. der animals l. c.

c) BRADLEY farm. direct. p. 74.

d) SPRENGER in proprio opusc.

e) RARIUS & difficultus obsf. period. 1756. m. aout. p. 89.

f) HERVIEUX p. 269.

g) SUPERVILLE Philos. transact. n. 456.

venere pullum capite, collo, rostro patris, & pede altero h); anatem vero ex gallina pullum pede anatino genuisse i).

Inter aves & quadrupeda hybrida animalia nasci ignoro: neque de infectis exemplum habemus. In aqua turbida sunt k), qui crediderunt se vidisse. Sed hæc omnia hæcenus obscura sunt.

Plantarum pariter hybridæ species nascuntur ex polline mare ad feminæ tubas adperso.

Ex polline tragopogonis in florem alterius speciei ejusdem generis inperso l) LINNÆUS prolem obtinuit, cujus exteriora patris essent, interiora matris. In alia specie corticalis m) etiam substantia dicitur a veronica officinarum mare, medullaris a verbena femina fuisse. Ut omnino crediderit vis ingeniosus n), legem se posse rogare, substantiam medullarem sive nervos, a matre, corticales partes, ut cutem pilosque, a patre esse. Spicam zææ o) vidit Cl. HAUSER, in qua unum avenæ germen fuit.

Aliter, ut continuo dicam, KOELLREUTERUS p) in accuratissimis exemplis rem totam invenit. Nam a patre pariter intima plantæ stamina, tubæ, flos & fructus mutantur.

Quando hæc omnia comparantur, incertiores q) nos fieri necesse est, quam dudum. Adparet, ab utroque parente in prolem aliquid transire, plus in aliis de matre, in multis de patre. Et mihi videtur, si pater major fuerit, plus de patre r) esse, si major mater, plus de matre s) superesse. Ut in animalibus idem, quod in plantis locum habeat, nempe eo plus de patre habuisse hybridem nicotianam, quo plus pollinis masculi spongiolis tubarum adpersum fuerit t). Sic per repetitam adspersionem pollinis masculi, sensim plantam hybridam ad patris similitudinem redire u).

§. X.

h) Physic. behestig. p. 392.

i) ibid. p. 628.

k) Traité de la Communie. des pass. p. 205.

l) Gener. ambigen. p. 13.

m) p. 12.

n) ibid.

o) Thes. anat. bot. n. 25.

p) In proprio libello.

q) SENAC. p. 23.

r) Pro patre stant exempla capri ancyrani, arietis, phasiani, linariæ acanthidis.

s) Pro matre exempla muli & hinni: jumari ex vacca & asino nati, lycifæ.

t) KOELLREUTER. plurimis locis.

u) KOELLREUTER. 2. fortsez. II. p. 82.

seculum adtigisse constat. Omitto varios ab aliis citatos (f).

Thomas PARRE vixit annis 152. & obiit 14. Novembr. 1635. ejusque incisionem G. HARVEIUS (g) literis tradidit. Ex plethora periit, cum victu nimis lauto ex Regis indulgentia gauderet. Corpus sanum habuit, sterni cartilagine non offæ, in rene hydatides fuerunt.

Non audeo senem suecum 156. (h) annorum, neque alium 157 (i) neque Cinyram cyprium annorum 160 (k) hic nominare,

Omnium hominum post memoriam patrum nostrorum longævissimus fuit Henricus JENKINS (l), qui ex factis (m) & tempore, quo testimonium dixerat, & ex pugnis, quibus interfuerat, fatis probabiliter ad 169. annum pervenit.

Temeswarienses illos annorum 164. 172. 175. 185. (n) nondum admitto.

Petrum CZARTAN annor. 185 (o), Episcopum KENTIGERN 185. annor. (p), aut ex orcadibus senem annorum 180. (q), aut Raitzum 190. (r) annorum, & Indum illum 300. annorum (s), aut ex P. MAPPEO alium annor. 340. (t), aut 240. & 260. annorum Scandinavienfes senes (u), aut alium hominem PLINIO dictum 300. annor. (v) nominasse jam nimis est.

§. XVII. Regiones longæva.

Nulla fere est sive calida, sive frigida Regio, in qua non aliqui homines ad summum senium pervenerint.

Scandi-

- (f) Adde incertiores illos ex PARRIA. L. I. c. 14. p. 17. Indos quos tangemus.
 (g) Prodit cum BRIT. hist. sang. add. Phil. Transf. n. 44. Puot. natur. hist. of Scot. forsbire. p. 329. Tour throogh great britain. T. III. p. 155. cum testimoniis.
 (h) RUDBEK. atlant.
 (i) HOUGHTON. apud BIRCH. T. IV. p. 115.
 (k) PLIN. l. c.
 (l) Lond. Magaz. ann. 1753. p. 366.
 (m) Anno sue ætatis 157. testimonium dixisse adest certa fides. Phil. Transf. n. 221. p. 158.
 (n) HANOW. selenb. I. p. 122. 123. Bresh. Saml. 1724. m. Jan. 1726. p. 715.
 (o) HANOW. p. 120.
 (p) CHEYNE. sanit. infirm. p. 52.
 (q) MARTIN Western Islands p. 373.
 (r) CRAMER. scorbut.
 (s) BEVERWYK. de vit. termin. p. 17.
 (t) C. a REYES. Quest. 26. p. 297.
 (u) RUDBEK.
 (v) L. VII. c. 48.

Scandinavienfes laudabat RUDBEKIUS, etiam multorum in eadem parochia senum testimonio usus.

In Orcadibus annorum 110. 112. senes recenset MARTIN (a), & demum in Shetlandia alium 140. & denique 180. annorum, inter quos ille 110. annor. (b) senex vires fatis bonas conservaverat.

Norvegos annorum 110. 111. 112. 119. 120. 121. (b*) 127. 130. 137. 150. Cl. Vicecancellarius (c), PONTOPPIDANUS enumerat, & octo conjugos efficientes annos 800.

Färöenses longævi (d) dicuntur, ut inter eos senex 103. anno prolem generaverit (e).

Suecum 140. HANOVIVS habet (f). Finnis Kalmianus huc facit (g).

Canadensis capitanus 100. annis major (h) agilis, & integrarum virium recensetur.

Gaspeios 120. & ultra annorum (i) esse auctor exstat.

In Dania femina 124. fatis valens (i*).

Incolas sinus Hudsoni 130. 140. annorum (k) reperiri lego, non persuasus. Sibirix incolam diximus 108. (l) annorum.

De Färöensibus tamen, & Islandis, dubito ob victum putrem, & rigorem hiemis, quæ tussiculosos & catarrhiferos senes non finit convalescere. Certe etiam Cl. ANDERSON (m) & prior PEYRERE (n) Islandos ad 100. annos vivere scripserunt, refutat eam opinionem HORREBOU (o), & 50. anno morbosos fieri, vix autem 80. attingere fatetur.

Et

(a) Western. Islands. p. 368. add. p. 85. 145. 175.

(b) p. 368.

(b*) Episcopus in Opslo HOLBERG. l. c.

(c) Nat. hist. Norveg. II. p. 472.

(d) DESS. p. 248.

(e) Ibid.

(f) Selenb. p. 124.

(g) l. c.

(h) ESCARROT. p. 725. 715.

(i) Le CLERCQ. p. 272.

(i*) M. Mar Balib 1698. p. 142.

(k) BIRCH. T. IV. p. 92. III. p. 45.

(l) GMLIN. II. p. 338. sensibus valentem. Alii sani & validi circa Kirkenk. l. c. III. p. 4.

(m) p. 116.

(n) Relat. p. 29. addit ex fabulis, AENGRIVM annum natum 86. puellam duxisse.

(o) p. 313.

Et in univcrsum regionum frigidarum aer non adeo falubris est. Pleraque paludofæ sunt, de quibus fol, recepto robore, non potest non vapores elevare noxios. Ita video febres intermittentes in Suecia periculofiores effe, & strenuam gentem ex variolis, dyfenteria, febribus malignis multos ci- ves amittere; in Sibiria luem veneream ægre fanari: fcorbutum (p) vero & lepram, & pu monicos adfectus, & in infulis frigidis dominari, & in La- ponia. Ex funefta vi morborum pectoris, quam in Alpibus exercent, de ea tyrannide judico, quam in pari frigore, tam longam per hiemem, bo- reales homines patiuntur. Sub Aquilone Samojædæ non videntur fenefcere, quorum feminæ anno 41. parere definant (q).

Polonos 110. 114. 115. 120. 123. 125. 128. 130. 140. annorum nominat (r) RZASCYNSKI, & omnino decem fummi fenii homines. Boruffum (s) 130. annorum habet HANOVIVS.

Ratzios KRAMERI 130. & 190. (t), annorum, aut illos 117. 140. (t*) 164. 172. 175. & 185. annorum ex Tranefwarienfî (u) Bannatu, non audeo recipere, ut jam monui.

Calmucci longævi (v).

Cum in Germania viverem, non vifa eff ea regio mihi ad longævita- tem valere. Eruditorum virorum pauci 80. annum adtingebant. SEB- ZII (x) tamen pater 86. annum adtigit, filius 95. nepos & ipfe ad fum- mum fenium pervenit. Senem faniffimum & falacem 96. annorum dixi: fponfum 101. annorum LEHMANNUS nominat (y), & hominem ad annum 101. & 102. fuo labore viventem (z).

Habet tamen catalogum fenium ab anno 100. ad 120. BECMANNUS (a),

quorum

- (p) Aer infularum Scotiæ humidiffimus eff, ut faccharum continuo madefcat MARTIN. p. 14.
 (q) Mémoir. fur les Samojætes. p. 43. 44.
 (r) II. p. 436. 438. Non vero pollis ejus viri fcriptis tuto confidere.
 (s) L. c.
 (t) De fcorbuto.
 (t*) BELIVS virum Colozzanum 140. annorum cum uxore feculari viventem habet.
 (u) HANOV.
 (v) FISCHER. p. 23. 24.
 (x) BAYER. longæv. med. Eph. Nat. Cur. Vol. X. of. 102.
 (y) p. 762.
 (z) Ibid.
 (a) Métr. hift. p. 266. &c. Duos 121. & 125. annorum fenies habet Cl. Sussmilch Lc. Senes medicos BAYER in propria difp.

quorum aliqui fanî, & integro fenfu, alii iterum pueri fuerunt, STÖL- LERUS 114. ann. virum (b) nominat, fanis fenfibus. In Pomerania homines, qui feculum superaverant, cenfi sunt 25. (c), & inter eos anni 115. fenem repererunt, cum cenfum inirent.

Viennæ multi dicuntur longævi (c*) degere.

Batavia infalubris eff & brevis ævi. Nam vivos ad mortuos fe habere, ut 24. ad 1. STRUCVKII eff calculus, quo non alius frequentiores mor- tes fecit.

Anglia & Hibernia, five vere numerosiores (d) fenies alunt, five cer- te accuratiores ibi sunt homines in recensendis longævis, fupra omnes pe- ne regiones in longævorum numero videntur eminere, ut etiam inter In- fularum privilegia retulerit VERULAMIUS (e) viros habere longæ- vios.

In Londinensibus hujus feculi tabulis facile 200. invenias, qui feculum superarent. Familiam 104. & 107. annor. (f); fenies 112. 114. 120. annorum, in Oxfordshire (f*); feminam 115. annorum & duas alias 120. annorum; viros 127. 130. & 140. annorum in Staffordshire (g) PLOTIVS recensuit, & EL. STUART ad 123. annorum (g*) pervenit. Annorum 128. pauperem (h), & fenem J. BAYLIES 130. annorum in eadem gente reperio, cujus in tranfactionibus philofophicis incifio de- fcribitur (i).

Multos circa Leeds longævos, & inter eos fenem 114. annorum (k), auctor ejus topographiæ habet. In Herefordshire quinque fenium & quinque vetularum chorea memoratur, quorum anni conjuncti decem fecula effice- rint

(b) WACHTHAM. p. 37.

(c) Sussmilch. II. p. 357.

(c*) Brest. Saml. 1721.

(d) Olim PLUTARCHUS, Britannos ob frigus ad annum 120. vivere placit. philof. L. V. c. 3.

(e) p. 160.

(f) Phil. Transf. n. 337.

(f*) PLOW. p. 216.

(g) p. 326. 199.

(g*) Brest. Saml. 1723. m. Jan.

(h) BAYNARD. p. 415.

(i) n. 106.

(k) THORNTON. p. 624.

rint (1). Adde etiam, si placet, catalogos BAYNARDI (m), PLOTII (n), & Georgii CHEYNE (o).

Sed Anglia etiam Thomam PARRE tulit (p), & Henricum JENKINS (q), & Britannus fuit Episcopus KENTIGERN (r); scotusque J. MALLEYNE 114. annorum senex, cui 110. anno dentes sunt renati, (s).

In Hibernia 113. 115. & 117. annorum senes in Comitatu Cork recensentur (t): inter eos vir annorum 117. prævalidus, & alius (u), 140. annorum, tum ejusdem ævi comitissa DESMOND (u*): & aliaæ duæ ejusdem ætatis (v) mulieres citatæ a Cl. SUSSMILCH. In mediocri presbyterio Dunsford 80. viri supra annum (x) octogesimo una vixerunt.

Patria mea frequentes senes habet, annorum 90. & ultra, quales in utroque senatu a 30. retro annis facile 10. vixerunt, & eorum aliqui perfecte orthostadii, tantum ut obtusius audirent, alii capti cruribus & debiles. Summum & longe supra seculum progressum senium nostris rarius est, nisi forte in gente minus numerosa, vices non sufficiunt. F. PLATERI tamen avus & atavus seculum excefferunt, & nuper anno 1745. senex 112. annorum obiit (y), & nobilis virgo 117. annorum anno 1728. prope Basileam degebat, mihi non ignota.

In Gallia ad longævitatē secularem non pauci perveniunt, etiam inter Academicos J. G. DUVERNEY, & princeps Bernardus le BOUVIER, quem vulgo vocant de FONTNELLE, qui seculum adtigit. In collectione

(1) Lond. Magaz. ann. 1754. p. 152.

(m) Of cold bathing p. 490.

(n) Natur. hist. of Oxfordshire. p. 216. of Staffordshire. p. 326. 327.

(o) Senit. infirm. p. 52.

(p) p. 104.

(q) ibid.

(r) CHEYNE. l. c.

(s) FLEMP. munis. fundam. p. 119. 120. vakt. togæ. p. 24.

(t) SMITH. nat. hist. of Cork. II. p. 427. 428. Adde BOATE. nat. hist. p. 178. nat. hist. of Down p. 251. of Waterfordshire. p. 375.

(u) p. 358 KUNDMAN p. 1303.

(u*) Phil. Transf. B. 261. VERULAMIUS p. 269. SMITH. nat. hist. of Waterfordshire p. 275.

(v) MARTIN. p. 235. altera integra cum valetudine

(x) SMITH. nat. hist. of Down. p. 251.

(y) LEW. disson. T. XIII. p. 72.

etiam D. de LONGEVILLE homo est 110. annorum, qui decem uxores duxit, & ultimam quidem anno ætatis 99. adeo vegetus, ut anno 107. filius ei nasceretur; tum D. de VERDUN annorum 115. & femina, quæ anno ætatis 127. nupserit, & Cartusianus 118. annorum. Massiliæ etiam. d. 18. augusti anni 1759. (z) vir obiit, qui 121. annum superaverat. Celebris olim POSTELUS centesimum annum exceffit. Virginem 117 habet Cl. SEGRAIS (z*).

Beata Italia longævos Cardinales (a), & Papas nunquam non vidit, tum eruditos viros, & nuper Scipionem MAFFEI (b): deinde Ill. Virum J. Baptistam MORGAGNUM, rarissimi undique exempli. In ea Dux Henricus DANDOLO (c) ad annum 90. prudentissime negotia Republicæ rexit. Spoleti 105. (d) annorum vegetus senex vixit. In Alpibus Taurinensium ad 110. 112. annum perveniunt, hætenus nostris Alpicolis feliciores, qui brevioris ævi sint. Paulum Concordiensem diximus centesimo anno superstitem, oculis, dentibus, valetudine integerrimis. GARTIUS ARETINUS PERARCHÆ Proavus vixit annis 104. (f).

Plures in uno loco senes VALISNERIUS (g) recensuit; inter eos duos, quibus, seculo revoluto, novi dentes subnati sunt. Cardinalem annorum 104. equum ferocem subgentem habet LANCISIUS (g*). MANETTUS robustum (h) 117. annorum senem dixit. Denique, in celebri Catalogo PLINII (i), Orbilius, ludimagister, 100. annum adtigerat, tum ASINIUS POLLIO, & LUCCEIA mima centesimo anno in scena apparuit, & Galeria Copiola duobus in ludis secularibus, 99. annorum intervallo distantibus in scena fuit, annos nata nunc 104. cum alteros ludos seculares celebraret. TERENTIA Ciceronis uxor annum. 103;

CLODIA

(a) Lond. Chronic. ann. 1759. n. 424.

(z*) Anecd. p. 117.

(a) Cardinalium pars tertia octogenaria est, vel ea ætate major LANCIUS ær. Romi qualis.

(b) ZEVIANI. p. 71.

(c) LAUGIER. hist. de Venis. II. p. 292.

(d) DONIUS. p. 92.

(e) SOMIS. raggioni. p. 25.

(f) VERULAMIUS.

(g) Oper. T. III. p. 328.

(g*) ibid. c. 18.

(h) Ad SAUVAGES de modo, quo medic. p. 29.

(i) L. VII. c. 48.

CLODIA OFILII centesimum decimum quartum annum adtigit, cum tamen quindecies peperisset.

Inde in censu Vespasiani Parmæ tres homines 120. annorum fuerunt, unus 130. Placentiæ homo 131. Faventiæ mulier 135. & Tertulla 137. annorum, circa Placentiam vir 140. & in universa Italia tres homines 140. annorum. Iterum Faventiæ M. APONIUS 150. annorum, & Bononiæ T. FULLONIUS 150. pariter annorum, hic certa fide, ut omnino putes, Galliam cisalpinam Romanum agrum salubritate excellere. Ejus enim non eadem est felicitas: ad sexagesimum enim annum Romani vulgo, rarissime ad centesimum perveniunt (i*).

In vicina Sicilia HERO Rex, sed benignissimus Tyrannorum, ad 100. annum vixit (k).

In Hispania, sicca & calida Regione, non rari sunt longævi. J. MORALES (l) centesimum annum superavit. Comes de Mancera seculari major robustus superfuit (l*). Ludovicus ACUGNA legatus lusitanicus ad 105. annum, integris viribus, nostra memoria, pervenit, & in ea regione non raro ad 120. (m) annum vivitur.

Olim ARGANTHONIUS Gadibus 150. (n) annis vixisse, & 80. annis regnasse dicitur.

Græcia saluberrima fuit, & etiam nunc Athenienses (o) longævi sunt. XENOPHANES centesimum annum excessit, XENOPHILUS Pythagoræus annum 106. adtigit. GORGIAS ad 108. annum pervenit, DEMOCRITUS ad annum. 109. (p), CALOIERUM annorum 120. & consulem (q) LUPAZZOLI 118. annor. TOURNEFORTIUS citat.

In Naxo insula (r), aerem salubrem laudat J. SPON, senemque reperit 105. aliumque 115. annorum.

Ægyptus, præter pestem & oculorum morbos, cætera salubris (s) est. In Thebaidis desertis Anachoretæ ad prolixissimam ætatem pervenerunt; ANTONIUS ad 105. annum, PAULUS ad 113. (t).

(i*) PETRON. *viâ. Rom.* p. 154.

(k) PLIN. l. c. Tantum ad 90. SUIDAS. T. II. p. 103.

(l) CARDAN. *de aq.* p. 17. 386.

(l*) S. PHILIP. *hist. de l'Espagne* II. p. 309.

(m) MARC. DONATUS.

(n) PLIN.

(o) DE LA GUILLETIERE. *Athenes ancienne & moderne.* p. 153.

(p) DIOGENES LART. L. IX. p. 572.

(q) *Voyag. au Levant.* T. I. p. 133. T. III. p. 372.

(r) *Voyag. de Grèce.* p. 197.

(s) HERODOT. L. II. p. 117. PERRY. p. 258.

(t) CHEYNE. *sanct. infirm.* p. 51. VERULAMIUS.

Sic vicini Monachi S. Catharinæ Montis Sinai ad 100. & 120. (u) annos integra cum valetudine supersunt: sic Arabes, formosi senes, ad eodem annos vivunt (v).

Neque Asia absque longævis est. ARTAXERXES, raro inter Reges exemplo, centesimum annum pene adtigit (x). Apollonius (y) Thyanaus seculum superavit, cum integerrima memoria. SIMON CLEOPHÆ (z) frater Domini 120. anno supplicio adfectus est. Medi longævi sunt, cum inter eos senes sint 120. 130. annorum (a). Olim Indorum gentes MACROBIAS ONESICRITUS & CTESIAs laudarunt (b). Brachmanas ad 150. annum (c) vivere dixerunt.

Ista, ut puto, nimia, si ea sequamur, quæ sunt frequentiora. Cum enim in India pueri (d) 10. anno, puellæ octavo (e) veneri litent, & nono anno istæ pariant, trigesimo vero effetæ parere desinant, credas PAXMANNO (f), qui quadragesimo anno mori testatur. Pericula certe morborum acutorum in India maxima sunt. Et tamen non dudum ad centesimum annum Rex AURENGZEB pervenit; NISAM EL MULUK ad 104. (f*) Goæ seculum adtingunt (f**). Etiam in æstuosa Banda senex ad annos 130. (g) vixit. In Insula Madagascar dicuntur incolæ ad summum senium pervenire, ut viri 90. annum adtingant, feminae etiam superent. Cum Princeps australis insulæ aviam 106. annorum sepeliret, conquisivit ex subditis feminas ejusdem ætatis, invenit supra 150. (h), maximo, inter omnes gentes, exemplo, si satis verum est, & si gens illiterata novit annorum memoriam servare.

Æthiopes olim dicebantur μακροβιοι & ABUNA æthiops 150. annor. viridi senectute a FRANCISCO ALVAREZ citatur. Hi monticolæ, tamen fusci. Nigri-

(u) HEYMAN. *vezen* T. II. p. 182. 183.

(v) THEYER *cosmograph. du Levant.* p. 112.

(w) Ad annum 94.

(x) SUIDAS p. 284.

(z) VERULAMIUS.

(a) OLSARIUS *ex edit. WIQUEFORT.* l. p. 546.

(b) PLIN. L. VII. Etiam ad 200. annum vixisse.

(c) SUIDAS. p. 454.

(d) Etiam quarto PAXMAN *Med. Ind.* p. 17.

(e) THEVENOT. L. I. V. c. 48.

(f) l. c. In CALINGIS feminas anno quinto concipere, octavo mori PLIN. L. VII. init.

(f*) *Hist. de la guerre des Indes* l. p. 262.

(f**) Indigenæ P. V. CAARDEN *voj.* II. p. 104.

(g) *Voyag. pour servir à l'Establissim. de la Compagnie des Indes* T. II. p. 219. si satis certa fama est.

(h) *Voyag. de Madagascar* p. 277. 281. Ibid. senex 100. annor. dicitur p. 201.

Nigritarum ad oras maris Aethiopici viventium brevis (i) vita est. Gra-
diuntur sexto mense, pubescunt anno 9. 10. fenescunt anno 50. (k),
& raro excedunt sexagesimum (l), quæ omnia theoriæ consentiunt. Sed
etiam in regione Dondo & Fetu (m) longævus vivere lego: & in
Guinea hominem 110. annorum (n) vidit VANDENBROECK (o).

In Brasilia longævitatem incolarum LERYUS & PISO (p), & PI-
RARD (q) laudavit, Regemque Tapuyarum (r) agilem & expedite cur-
rentem video nominari, qui summum senium adtigisset.

Etiam circa Orenokum flumen senem 125. annorum, capillis tan-
tum in radice canis, cætera croccis GUMILLA (s) memorat, tamen
ut dubites de numerorum fide.

In Hispaniola (t) quidem, & in America etiam septentrionali (u),
juvenes celeriter plenam ingenii vim acquirunt: Tamen in calidis Insulis
diuturnum est senium (u*), & tarda decrepitude, dicunturque & His-
pani & Nigritæ ad annos 120. superesse (v).

Etiam Bahamenses Insulæ (x), & Caraibicæ (y): & Barbados (z)
senes aluerunt.

Inter Canadenses dux belli (a) dicitur post centesimum annum fuisse
agili corpore, canorumque experts. Laudant etiam longævus regionis
Connecticut (b).

§. XVIII.

- (i) Aethiopes, qui locustis vivunt, non superare annum quadragesimum PLIN. L. VI
c. 35.
(k) Intra annum 30. ASCLEPIADES apud PLUTARCHUM. L. C.
(l) ADANSON. Relat. du senega. p. 28. 30.
(m) MÜLLER. de ea regione. p. 280.
(n) Hist. natur. des Voyag. L. XIII.
(o) Voyag. p. 39.
(p) Natur. ver. Ind. L. I. p. 12.
(q) ad 150. annum absque morbis vivere PIRARD. T. III. p. 106.
(r) BARO relat. p. 221.
(s) T. I. p. 289.
(t) CHARLEVOIX. ULLOA viage de la America meridionale. p. 46. 47.
(u) KALM. resa. II. p. 233. 234.
(u*) Sed addit ULLOA, a sexagesimo anno fere repuerascere. ibid.
(v) CHARLEVOIX.
(x) Frequenter ad 100. annum pervenire. Phil. Transf. n. 20.
(y) Nimia fere ROCHEFORT. non tutissimus auctor. antill. p. 558.
(z) Similia HUGHES. p. 25.
(a) ESCARROT. p. 725. 738.
(b) Phil. Transf. n. 339.

§. XVIII. *Aliæ classes longævorum. Ob diætam.*

Ut ad causam longævitatatis propius accedamus, videndum est, cujusmo-
di homines ad eos annos pervenerint, qui in fastos referuntur. Si enim
ii aliquid commune habebunt, quod idem in aliis non reperitur, qui ad
eos annos non vivunt, valde erit probabile, id ipsum causam esse longæ-
vitatatis.

Nunc longe plerique eorum sobrii fuerunt, strictique victus (a).

Sobrii Itali, accurati potissimum in vitæ ratione purpurati & Pontifices:
iidem longævi; & ut fortius sit argumentum, Itali medio (b) ævo parum
legibus sobrietatis tenebantur, & eo tempore & Cardinales, & ipsi Ponti-
fices, ante diem exstinguebantur, ut cum plurimi trigesimo vitæ anno,
& etiam juniores, ad thiam pervenirent, nullus eorum 24. annis eo
decere gavissus sit, quos bis nunc superarent, si ea ætate thronum con-
scendere daretur.

Abstemii Monachi S. Catharinæ (c), & excarnes, & calojerus a TOUR-
NEFORTIO dictus (d), & citatus ab eo consul (e). Pisculentæ reli-
giones longævæ (f) sunt, & principes abstinentes cartusiani (f*), tum ana-
choretæ, PAULUS (g), & ANTONIUS, qui in desertis fructibus spon-
te natis & herbarum radicibus vixerunt, & aqua, tum KENTIGERN
episcopus (h), qui solo pane cum aqua se sustentavit. Pythagoræus fuit
XENOPHILUS (i).

Solo lacte pastus est ille 120. annorum homo (k), & lacticiinis usi di-
tionis longævæ cives (l). Jejunator fuit ille Petrus CZARTAN (m).
Parco

- (a) Strictus victus bonus. VERULAMIUS. p. 175.
(b) LANCIS. advent. agr. Rom. qualit. c. 3.
(c) HAYMAN. reysen. T. II. p. 182. 183.
(d) p. 110.
(e) ibid.
(f) HÉROUET. dispense du Carême. I. p. 202.
(f*) LONGEVILLE.
(g) CHRYNE. sanit. infirm. p. 51.
(h) p. 110.
(i) p. 108.
(k) BAYNARD. p. 409. adde p. 412. de alio plurimo fero lactis uso.
(l) p. 417.
(m) p. 104.

Parco victu PETITUS, aliusque medicus du CHENE, ad 92. annum cum integra valetudine vixerunt (n). Abstemii incolæ Orcadam (o).

Brachmanes solis pomis & aqua ad 150. annum perveniebant, si fides SUIDÆ (p).

Hydropota MORALES (q) ultra 100. annum sanus vixit.

Sobrii Alpicolæ illi longævi Taurinensium (r); aquæ potores Calmucci (s).

In Madagascaria longævi fiunt, qui sobrii (t).

Ut accuratius etiam argumentum sit, addimus exemplum Aloysii CORNARO (u), qui corpus ex innata labe debile, quadragesimo anno ruinofum, sola parcitate cibi ita emendavit, ut nonagesimum annum integerrima cum valetudine adtigerit.

Rusticus, qui juvenilibus annis parum ad legem vixerat, emendata vitæ ratione ad 106. (v) annum pervenit.

Et contra THOMAS PARRE (x), cum paupere & dura diæta 150. annum adtigerat. Lautius cum vivere inciperet, continuo periit.

Primi Sueciæ incolæ ad summam (y) longævitatē perveniebant; cum vero mores nuperorum aliquid de severitate demant, non attingunt annos avorum.

Si vita Gaspesiorum (z) diminuitur, ex quo Europæorum mores sequuntur, & spiritum vini bibunt, & in ipsa Suecia, iisdem in pagis, in quibus anno septuagesimo alacriter avi laborabant, nunc, ab usu spiritus frumenti, quinquagesimo anno jam sunt enervati (a).

(n) DIONIS. *mors. subit.* p. 96.

(o) MARTIN. p. 373.

(p) p. 454.

[q] CARDANUS *aq.* p. 17.

(r) SOMIS. *raggion.* p. 25.

(s) FISCHER. p. 23, 24.

(t) *Voyag. de Madagascar.* p. 277.

(u) *Libe. de vita sobria.*

(v) DEODATI. *pantheon bygiast.* l. p. 57.

(x) *Phil. Transf.* n. 44. Similem hominis 133. annorum historiam BAYNALDUS habet.

p. 176.

(y) KALM. *resa II.* p. 459.

(z) Le CLERQ. *Nouv. relat. de la Gaspes.* p. 84.

(a) STRANGE. *odensund sokis.*

Et tamen aliquos liberioris vitæ longævus homines reperias, uti quidem ille SCHEUCHZERIANUS 109 (b) annorum miles mulierosus fuit, tum THOMAS PARRE (b*), & alter ille adde LONGUEVILLE (c) citatus, decem duxit uxores. Ad centesimum annum pervenit, qui spiritu vini delectabatur (d).

§. XIX. Vita genus.

Plerique, qui ad summam longævitatē pervenerunt, vitam secuti sunt contemplativam, Philosophi, Anachoretæ (a).

Non omnes tamen, sed Reges etiam aliqui, MASSANISSA, HIERON, ARTAXERXES, AURENGZEB, inter negotia educati, variosque labores: deinde milites (b), agricolæ (b*), alii, inter longævus fuerunt. Sed labor nimius vitam utique decurtat, (c). Milites ante centuriones fenescunt (d).

Multi ruri vixerunt, agricolæ, anachoretæ, scenitæ Arabes, Calmucci, DEMOCRITUS, XENOPHANES, EPIMENIDES, GORGAS, peregrinatores (e) isti. Judices Angli vivaces, ob itinera frequentiora (e*).

Montosa & sicca laudat F. BACON (f), & monticolas, hos non bene (g).

Tamen etiam in Urbibus (b) HANS SLOANE, FONTENELLIUS, alii consenuerunt, & ostendimus, Londini longævorum numerum insignem esse (i).

Neque debemus abuti adnotatione, qua constat (k), in urbibus multo

(b) *Bresl. Saml. l. c. Phil. Transf.* n. 477.

(b*) p. 108.

(c) p. 109.

(d) FISCHER. p. 104.

(e) p. 110, 111.

(b) SCHEUCHZ & *Lond. Magaz.* 1763. m. April. qui homo anno ætatis suæ 109. bene valuit.

(b*) PARRE. JENKINS.

(c) SAUVAGES. *inflamm.* p. 231. ed. Genev.

(d) LORRY. *des alimens.* p. 46.

(e) Laudat F. BACON p. 65.

(e*) *Life of Clarendon* l. I.

(f) p. 160. tum SHORT *in tabell.* p. 3.

(g) p. 160. ob Abyssinos; sed in montibus altioribus incommoda sunt septentrionis, longa hiems, morbi pulmonis.

(h) Pro minus salubribus VERULAMIUS. p. 113.

(i) p. 98, 99.

(k) In urbibus trigessimus moritur, in pagis sexagesimus MENANDER. *abostat* p. 22, 23.

In pago Brighthelmstone, valde salubri, moritur viventium $\frac{1}{62\frac{1}{2}}$ RELHAN p. 36. seqq. Londini $\frac{1}{12}$ & in pagis $\frac{1}{20}$ sua pars viventium quotannis moritur SUSSMILCH. In oppido Gi-

maiores morientium ad viventes rationem esse, in pagis subinde minimam. Vera hæc sunt, sed alias habent causas. Vivo nunc Rupe a sexto anno, salubri loco, quo viderim intra annum, cum 46. focis, neminem esse mortuum, non quod incolæ immortales sint, sed rura suppeditant milites, famulos, artifices, atque rusticorum filii in civitates stipantur, in exercitus, in classes, & moriuntur iis locis, in quibus vitam quærunt, neque in patrii vici factos referuntur. Non ita urbes, neminem dant ruri, præter magistratus & religionis ministros, paucissimos utrosque. Urbium adeo facti intumescunt ex jactura pagorum.

Inter animi dotes & longævitatem nullum esse vinculum, FRANCIS BACON passim (l) monuit, & nuperi Amstelodami (m) adnotarunt, mente captos longævos fieri. T. etiam PARRE & plerique, qui longævitate eminuerant, rustici fuerunt, quorum ingenia, absque temeraria suspitione, putes mediocrii fuisse.

Hæc ita interpretor, ut curas nimias credam venenorum esse pessimum: & moderata gaudia, propiora apathix, & spei confinia, vitam alere persuadeam. Quare etiam in actuosa vita potest fortunæ favor & lætitia animi MANSANISSAM sustinuisse; civium amor HIERONEM.

Nunc curis caret gens infanorum, neque rustica tribus valde premittitur, quæ ab ambitione ingenii aut dignitatis libera, neque præteritorum penitentia se macerat, neque agit futurorum cura, hætenus infantilis ætatis privilegio felix.

Philosophos tamen, dum ambitione non regerentur, cum modica omnium rerum cupidine, ut H. SLOANE, & FONTENELLIUM, aut propiorum lætitiæ DEMOCRITUM, vidimus consenescere. Philosophiam naturalem F. BACON laudat (n), vitamque religiosam, quæ, subactis ad præsentia stimulis, animum ad ea bona aperit, quæ sunt in spe posita (o).

Id periculosum, vehementer sensili esse animo (p), nisi summa felici-

theo ad 3453. una viventes cives, funera 80. fuerunt sive r. ad 47. quæ maxima est viventium ratio BRAGIUS forsok 1755. p. 130. Ea in Helvetia obtinet & Tolosa Mem. de savoy d'arag. IV. p. 121.

(l) p. 155.

(m) UFFENRACH reifen. T. III. p. 588.

(n) p. 182.

(o) p. 180.

[p] Repudiat sensum acutiorem, & nimiam alacritatem VERULAMIUS. p. 167. 175.

citæ accesserit. Senilis juvenus mortem præfagit præmaturam (q), exemplo Cl. BARATIER, PASCALII, aliorum.

Inter sexus, feminae quidem non satis paucæ ex puerperiis pereunt, mensumve anomaliis. Quando horum periculorum ætatem superaverunt, plerumque (r) ultra virorum annos edurant. Molles fibras tardius credas indurari.

Feminas etiam a venere minus lædi putes, quam multo minus acriter sentiant. Viris eadem nocet debilitatis nervis. Ea causa præcipitatæ mortis in nano fuit (s). Qui molli sunt cute, eos serius credas senescere (t), etiam inter viros. Debiliores & pallidi magis supersunt (u).

Satis etiam frequens est, ad senium pervenire, quibus juvena debiliores fuerit (v). Corpore non firmo Vestalis ad 117. annum pervenit (v*).

Quartanam putabat BOERHAAVIUS (v), facere ad longævitatem; tardiores ergo vitæ humanæ periodos: tardius ergo incrementum (v*), seram pubertatem, pulsus paucos (x). Et homines (x*) præfervidi, & præcoces arbores cito pereunt (y). Qui puer cum omnibus dentibus natus erat, & pilis prælongis, is ante annum periit (y*).

Denique familiæ sunt, in quibus stamina vitæ videntur meliora. In familia T. PARRE (z) lego quatuor generationes 112. 113. & 124. annorum.

Familia 104. 107. annorum (a), avia 140. nepos 110. (b).

SEBIZIOS

(q) PLIN. L. VII. c. 51.

(r) GRESER. BUFFON T. II. p. 568. FISCHER. p. 9. MURRY. l. c. vide PLINII catalogum Viri seculares 57 feminae 107 in eodem numero GALTIER p. 7.

(s) Gazette liter. ann. 1764. P. II. p. 60.

(t) HOFMAN. different. vasor. n. 73.

(u) WAINEWIGHTH. of meat. p. 185.

(v) In Beatrice PAPAFAVA VALISNER III. p. 225. (v*) SEGRAIS p. 117.

(v) G. V. SWISTEN. l. p. 524.

(v*) WELSTED atat. v. argent. VERULAMIUS p. 100. Puella nata pilosa, enormiter adulta, non fuit vitalis Eph. Nat. Cur. Vol. VI. n. 11. Nec puer, qui intra sex menses puber fuerat, quartum annum supervixit Zed. Gall. II. p. 310.

(x) VERULAMIUS. p. 175. 100. FLOYER. p. 185. Contrario modo in Nigritis, qui brevis sunt ævi p. 112.

(x*) BARATIER, & puer eruditus Lubecensis; & puer quinquennis arithmeticus MONCO-MIHI voyag. T. IV. p. 458. Sapiencia præcox mortis signum PRACHLIN. obj. Cent. 3. n. 2.

(y) PLIN. L. XVII. c. 13.

(y*) STORCH Kinderkrankh. II. p. 242.

(z) Lond. Magaz. ann. 1757. p. 460.

(a) Phil. Transf. n. 137.

(b) RZASCYNSKI. II. p. 436. 437.

(p) 3

SEBIZIOS, & PLATEROS citavi, & FALCONETTOS possem recenfere. Aliam longævam familiam habet LONGEVILLE, aliam LEHMAN, patrem 99. annorum, filium 105. (c). Neque nobis ejusmodi gentes Patriciæ defunt.

§. XX. *Causa longævitat.*

Ex illis, quæ hætenus recensuimus, conabor eruere eas causas, quæ faciunt, ut communem fortem aliqui mortales diu effugiant.

Earum aliquæ sunt extra nos. Neque enim ulla nostra cura faciet, ne malignæ variolæ, aut pestis totam regionem affligens, aut febris epidemica putrida nos invadat. Nulli hæc parcunt temperici, & fanissimos quosque occidunt.

Sed nec curas animi graves, ex doloribus corporis, ex perpetuitate infortuniorum natas, possumus a nobis amoliri.

Extra nostram potestatem sunt conditiones regionis salubris, qualis in juventute potius septentrionalis est, aut circa 50. gradum, in qua minor sit acutorum morborum metus, minor incitatio cordis ad pulsus veloces, ad rapidam evolutionem corporis. Idem voluisse credo VERULAMIUM, quando aerem volebat *exclusum*. Femina 115. annorum PLOTII in caverna vixerat. Vita insectorum calore præcipitatur, protrahitur in frigore (a), quorum ista quidem non possunt ad hominem tuto transferri.

Ætate provecta, quando pulsus de numero remittunt, & cordis irritabilis natura nunc debilior est, felix fuerit, cui migrare liceret in regionem calidiorem, inter 30. & 40. gradum, forte etiam prope æquatorem, ibique confidere ruri, loco sicco, in quo tamen & umbra & frigoris, & aprici solis ei sit optio. Hiemes enim boreales pectori, & omni longævitati inimicæ sunt, solis benignus calor languescens vim irritabilem cordis (b) excitat; ipsæ plantæ annuæ Europæ in Brasilia (c) perennant & lignæ fiunt. In regionibus calidis valetudinarii sanantur (c*), D. POINCY podagram & infirmitates in Antillis deposuit (c**).

Fortu-

(c) p. 773.

(a) RRAUMUR. T. II. *Mém. I.* Arborea in borea 150. anno immaturæ; in meridie maturæ anno 100. Du HAMEL *exploit. I.*

(b) Huc ergo longa senectus Brasiliensium PISO *de re natur. Ind. L. I. p. 12.* & incertum Hispaniæ CHARLEVOIX.

(c) MONTANUS. p. 363. PISO. l. c. L. I. p. 10.

(c*) ROUFFE *morb. navig. p. 61.*

(c**) SEGRAISIAN. p. 121.

Fortunæ dotes vellem ejusmodi, ne anxie necesse sit concupire quidquam; parem, uno verbo, desideris, malimque fere de desideris demerere, quam addere fortunis.

Intra nos est primordium corporis sanum a patre sano, matre sana natum, quod magnorum morborum nobis faciat vacationem, podagræ, apoplexiæ, hydropis, phthiseos, quæ mala certissime videmus, etiam contra omnes contranitentis rationis vivendi vires, a patribus in filios transire.

Præferrem utique cor minus irritabile, pulsus paucos, lentas periodos vitæ, quæ omnia lentiolem solidarum partium indurationem promittunt. Etiam ligna lente crescentia, diutius vim extensilem retinent (d).

Victus rationem in juventute vellem abstemiam, vinum enim medicamenti genus est, æquam NATURA ad nostros usus contemperavit. Cum parca carne multum plantarum suaderem, paucos sales (e), pauca aromata, nullas tetrapetalas nasturcinas; sed in universum parciolem victum, qui melius coquitur, neque corrumpitur, sanguinemve inficit, quem mitem, & sanguini infantili similem desidero.

Cum ætate senili in carniæ usu aliquanto indulgentior essem.

Longe abigerem temperamentum acrius, & irritabile ingenium, quod non magis potest non dolere ab injuriis acceptis, quam a podagra pedis nervi. Optabile est, habere mediocritæ omnia, cum aliqua ad lætitiæ declinatione (e*), tamen ne voluptatum ulli indulgeas; sic uti porro cibo, ut cis naturæ desideria maneas; ita in ventre, in studiis, etiam in corporis exercitatione mediocritatem ne attingere quidem. Somno mallem indulgere, quam resistere.

Delectari vellem ambulatione, naturæ spectaculo, legendis libris, nullo tamen cum desiderio eruditionis, aut inclarescendi amore. Facilem ad omnia & in iis mallem felicem, quæ se ultra offerunt, neque a levi causa nobis possunt eripi.

§. XXI. *Longævitas antidiluviana.*

Lentior ante diluvium fuit cursus vitæ humanæ, stadiaque longiora. Continuo ab ea memorabili epocha, cujus vestigia per totum orbem terrarum sparsa sunt, cepit vita hominum decrefcere, & intra pauca secula, superflite

(d) Du HAMEL. *Physiq. des Arbres. T. II. p. 51.*

(e) Duriore fibra, quæ plus salis continet NERDHAM. *nono. observat. p. 284.*

(e*) Religiosa illa 117. annorum læto animo fuit, SEGRAIS.

superfite Semo, qui ante diluvium natus erat, ABRAHAMUS vixit, qui sex solis annis JENKINSII annos superavit. Non potest adeo hæc insignissima in vita humana diminutio, nisi in diluvio causam suam habuisse.

Multum equidem telluris facies mutata est. Pluvia supervenit, nova, certe regioni, in qua primi homines habitaverunt, siquidem arcus caelestis nunc primum adparuit. Certius post diluvium, carnibus animalium homines vixerunt. Tenuia hæc vestigia rerum.

Sunt, qui ante diluvium ea corpora, ex quibus alimur, minus densa (a) fuisse conjiciunt, hætenus certissima observatione adjuti, montes, quo tempore diluvium testarum, cumulos sub iis sepelivit, molles fuisse, qui figuram corporum impressam receperint: non quod maria Europæa montes Europæos deseruerint: nunquam enim mare Balticum testacea animalia, plantasve solis calidissimis regionibus proprias, dum siccabatur, reliquisset: sed ex Indiæ & Americæ terris & insulis plantæ, animalia, mariumque meridionalium testas in colles & montes Helvetiæ congelatas fuisse manifestum est.

Alius acuti ingenii juvenis (b) pene eodem modo ante diluvium longe minus terræ in priscis cibis fuisse: nos carnibus in victum receptis undecies plus terræ inter alimenta admittere monuit.

Verum et si victus vegetabilis aliqua est prærogativa, tot tamen gentes, & Benjani, quibus ea lex sacra est, antidiluvianam longævitatem non consequuntur.

Mutata forte sunt in diluvio omnia, aer, anni tempora, meteora, terra.

Non adeo tamen per intima mutata. Nam plantæ similes antidiluvianis, pisces eisdem, testacea animalia simillima quotidie per itinera deteguntur. Non fuerunt olim molliora. Habemus spinas piscium, testas animalium marinorum fossiles; omnibus eadem, quæ nostro ævo, est densitas.

Sit ergo problema, ob paucitatem datorum insolubile. Nihil autem repugnat, quin longæviores, quam nostro ævo, homines olim fuisse potuerint. Psittacus, cujus memini, annos supra 100. natus, majorem pro portione parvitatatis, & velocis incrementi, longævitatem adtigerat, quam Mathusalem,

(a) BUFFON. II. p. 572.

(b) HOFER. *act. Helvet.* T. III. p. 205.

salch; uti ephemerum unius mensis omnibus Patriarchis esset vetustius: majori nempe ratione de solito ordine se efferret.

§. XXII. Mors.

Omnis progressio, in qua non est causa aliqua ad regressum, necessario finitur. Utcunque ergo minuas causas mortis, si tamen pergit corpus indurari (a), si nervi callescere pergunt, si pergit cor de irritabili natura amittere, necesse est, ut aliquando cedat oneri, humoresque, quorum motus vita erat, desinat circumagere, nempe ut animal moriatur.

Mortem sæpe in animalibus, sæpe in hominibus sum contemplatus, quibus officium me jubebat adfidere; separare vero oportet, quæ alicujus singularis morbi peculiaris sunt, & quæ communia retinere.

Senibus aliquo, ante mortem, tempore (b), manuum, oculorum, pedum officium penitus deficit, sensuumque (c) vix ullus superest usus, & alvus cessat, & pulsus est (d) parcissimus, & intermittens (e), & somnus (f), aut certe sopor aliquis, frequentior ingruit, ultimum lotium retinetur, sive vesicæ nunc sensus occalluerit, sive vis musculosa extincta sit. Deinde etiam loquela difficilior fit, neque caput se sustinet, neque manus animæ imperata exsequuntur, & ipsa mens emovetur, neque porro signa dat sui imperii: non quidem quod nihil sentiat, ultimus enim sensus amittitur (g), sed quod sua cogitata nullo motu possit significare.

Ultimo respiratio laboriosa, lenta, interrupta, cum stertore fit, dum anxietas equidem cogit moliri, vetat debilitas.

Nempe cor manifesto aliquamdiu ante mortem, sanguinem non potest per

(a) SANTANELLI. *Lucubr.* IV. Necessitatem mortis ab obrigescentia habent H. BORR HAAVE. J. OST. SCHACHT in Oratione qua senile fatium inevitabile dixit. J. GRISNER *de termino vita Jac. Frasc. LATIRE. Ergo bonini senescere & ultimo mori, tam naturale &c.* Paris ann. 1751. A cohesionem filamentorum CARTES. *form. ser.* p. 211. A salibus solida irritantibus & constringentibus PALAZZI apud VAZISNER *racolta.* p. 169.

(b) WEPFER. *apopl.* p. 268. *conf.* p. 86. 87.

(c) WEPFER. *conf.* p. *ibid.*

(d) MACQUER. p. 28. *add.* p. 88.

(e) Aliquot diebus in senes 150. annor. *Phil. Transf.* n. 130.

(f) MACQUER. *conf.* p. 87.

(g) L. XII. p. 552. 553.

per arterias nimium resistentes in venas (b) propellere, ut etiam in co-
davere in arterias congestus (b*) reperiatur, in venis parcius, aut nul-
lus. Inde porro pedes sanguis deserit, ut irrevocabiliter frigescant, & ca-
lor sursum recedit, cum sanguine, quem cor ad sola, in exemplo, in-
guina pellit: inde brevior unda ad renes, quam refluxus sanguinis sequi-
tur, ut eo redeat, unde per ultimum pulsus progressus est. Sic porro
ad diaphragma, ad costam, in exemplo, nonam, ad septimam, demum
in magnum arcum sanguinis unda venit, & paulo post in cor relabi-
tur.

Plerumque cor aliquot pulsuum intervallo quiescit, & denique, a san-
guine & relabente, & per venam cavam cordis motui supersitem, ad-
pulso, irritatum molitur pulsus, & se eo sanguine liberat.

Is nunc status est, in quo sanguis per pulmones transire impos, an-
xietatis sensum facit, ex qua ultimus agoni cietur.

Sic per intervalla & cor pulsatur, & inspiratio aliquando aliqua succed-
dit, donec ne accumulatus quidem sanguis possit cor ad motum incitare,
cujus & sensus perierit, & vis musculosa. Et tunc pulsus interruptitur,
nunquam rediturus.

Primus autem ventriculus sinister quiescit, ad quem nullus de obstru-
cto pulmone sanguis veniat, nullumque adeo ad motum irritamentum.

Denique etiam dexter (i) contrahi desinit, etsi eum sanguis venarum
cavarum novissime sollicitavit. Debilitas enim nunc tanta est, ut cum cru-
ore in suam cavam impulsus, frustra stimulatus ventriculus, quiescat ta-
men. Inde auricula (k) aliquamdiu palpitat.

Ultima vena cava (l) sanguinem, alterno motu, & versus aurem im-
pellit, & relabentem recipit.

Quoad & ipsa ad stimulum obsurdescat.

§. XXIII. Signa mortis.

Non continuo, quando cor quievit, & respiratio nulla est (a), mor-
tem

(b) KAY. *Phil. Transf.* n. 306. in senē 130. annorum.

(b*) *Ib.*

(i) *Inter oper. min. de sanguin. motu.* l. p. 294. 295. &c.

(k) *Oper. min.* T. I. p. 170.

(l) *Ibid.*

(a) *WHYTT. physiol. eff.* p. 176. *vital. mot.* p. 377.

tem perfectam adesse Cl. Viri ostendunt, per exempla hominum submer-
forum, strangulatorum (b), ex nervorum vitio syncopiorum, in qui-
bus neque pulsus adparuerit, neque respiratio, & tamen ita non sint mor-
tui, ut per irritationem aliquam revocari, vitæque, & nonnunquam in-
tegræ valetudini restitui potuerint.

Legi exempla; potius tamen crederem, pulsus obscurum fuisse humi-
lemque, qualem certe aliquot nonnunquam ante mortem diebus vidi,
ut ægri quidem frigerent, cæterum loquerentur, artus etiam moverent.

Si verus finis vitæ a me requiratur, dicerem tunc mortem adesse, quan-
do cordis irritabilis natura periit: tunc enim causa vitæ ablata est, quæ
otta ponitur in sanguinis per corpus humanum motu: & irrevocabilis
est vitæ terminus, cum absque cordis irritabili vi sanguinis motus revocari
nequeat, neque absque eo motu vita restitui.

Si quidem signum præsens certumque mortis requiras, neque quies cor-
dis sufficiet, nam etiam a funiculo umbilicali, in tam vasta arteria, pul-
sus abesse potest, & tamen puer vivere, facileque suscitari (c). Neque
sanguini crederem de vena secta fluere detrectanti: Neque infensilitas ad
omnem stimulum (d), & laxus hiatus sphincterum, musculorumque ad
irritationem surditas sufficiunt. Nam hæc omnia aliquando in apoplecticis
& in submersis tanta adfuerunt, ut ne tabaci quidem clyster quidquam
operaretur. Et cordis irritabilis vis diutius, quam aliquorum musculorum
superest (f). Et contrario eventu etiam a morte verissima venena che-
mica cogunt (g) partes, quas devorant, moveri (g*), & cellulosam te-
lam (g**), humore aqueo replent, deque nervi intervallo expriment
liquorem (h).

Ne

(b) L. IV. p. 484. PARR' *renunciat.* p. 279. BRUIER. *incertitude de la mort.* T. II. p. 87. T. I. p. 547. *Brem. Magaz.* T. IV. p. 60. LOSS L. IV. *obs.* 13. MARQUET *du pouls.* p. 34. PLOT. *Staffordshire.* p. 292.

(c) DENYS. *vroeder.* p. 509. 354. CHUDEN. *Sign. fet. vit. & mort.* p. 31. SMELLER. p. 297.

(d) *Infensilis suscitatus* MARQUET.

(e) *Sternutatorium frustra datum.* LOSS. l. c.

(f) *Oper. min.* T. I. p. 169.

(g) *Oper. min.* p. 401.

(g*) PETIT. ad PALFYN. p. 402. sq.

(g**) A lapide infernali. Cutem lente exurit *Mém. de l'Acad.* ann. 1732. p. 235. 236.

(h) *Ibid.*

Ne putredinis (*i*), quidem initia pro certo mortis signo admitto, quæ etiam in vivo, sed morituro, homine non rarissime tanta præsto sint, ut mortem propriam se olfacere VANDENHOEKIUS, bibliopola meus, nimis verax mihi affirmaverit, cum ex pessima febre miliari decumberet. Et contra Zorzolacas (*k*), sive Vampyros aliquot diebus penitus incorruptos manere, vivoque sanguine ora plena habere legimus.

Frigoris (*l*), quæ pulsus, sed etiam minus firma est ratio Hysterica etiam feminæ frequenter frigent, cum pulsu aequo, sed minimo.

Qui riget (*m*), utique potest pro mortuo haberi, si cætera consenserint. Ante rigorem autem mors sæpe perfecta est. Proprio in puero vidi nullum esse rigorem, cum tertio post mortem die sepeliretur.

In sola ergo perpetuitate horum signorum conjunctorum, ut eadem simul perpetuo increpant, mortis signum posuerim.

Et nunc corpus in putredinem ruit quæ, destructis primum oleis & salibus, & dispulsa una aqua, demum aere fixo evoluta, solutis vinculis elementorum, ossa in terram restituit, unde primum nata sunt, qualia ipse vidi, & ipsum frontis os, suos per sinus facile conspicuum. cæterum perfecte terreum, ex Thuringiæ quodam colle erutum coram habeo. Et tunc minima vis ejusmodi ossa commoluerit, ut in humum se admisceant.

Animam DEO reddimus, cui soli ejus a morte status notus est. Adfulgentis tamen fugienti animæ spei non raro in moribundis signa vidi, qui serenissimo vultu, non sine blando subrisu, de vita exceperunt. Quæ ipsa mors sapientis hominis merito ultimum est & potentissimum desiderium.

(i) Unicum signum esse WINSLOW. BRUHIER. Nullum signum mortui fetus præter cuticulam secessum AULBER prægr. fetus cap.

(k) THEVENOT. Voyag. au Levant. T. I. P. I. c. 63. &c.

(l) ASTRUC. morb. mulier. IV. p. 80. ESCHENBACH. observ. rar. p. 21. BRUNNEN T. II. p. 500.

(m) Hamburg. Magaz. T. X. p. 534. De astronomo KIRCHIO res vulgo nota est.

ADDENDA

ad ELEMENTA PHYSIOLOGIÆ Corporis humani.

DECIMUS annus volvitur, ex quo hoc opus sub prelum datum est. Otium Rupense fecit, ut eo labore defungi liceret. Interim his annis, cum multarum Academiarum labores, & incisorum nunc, quam unquam numerosiorum, industria in ornanda anatome elaboraverit, passim aliqua inventa sunt, quibus effata mea aut illustrantur, aut confirmantur, aut denique corriguntur. Hæc collecta, quoad ejus mihi visum est necesse, hic subjungo, ut meis promissis stem. Quæ enim his temporibus certa fide de physiologia corporis humani innotuissent, ea collecta dare promisi: Idem longe ab ea temeritate abfui, ut omnia reciperem me daturum, quæ felix posterorum industria addere poterit. Quæ nihil meorum aut evincerent, aut refutarent, ea, etsi bona & vera, nunc quidem prætermisi. Bernæ die 20. Jun. ann. 1765.

L. I. Sect. I. pag. 1. Terræ animalis pars major est de genere absorbente, quæ nempe acorem chemicum absorbeat, & ab eo lente solvatur, absque fervore BLAKE *ess. of a soc. phys. and. litter.* T. II. p. 183. nec in calcem usta vertatur LEWIS *mat. med.* p. 229. difficulter in vitrum WALLERIUS. l. c.

Terra albuminis & vitelli ovi, & carnis bubulæ, vitrescit WALLER. K. *Svensk. Wetensk Acad. handl.* 1760. Terra ostreorum, mytilorum, & testæ ovorum vere calcaria est IDEM *ibid.* p. 196.

Ad p. 4. Pro glutine uniente elementa terrea conf. testimonia Abrahami KAAUW. *Nov. Comm. Acad. Petr.* T. IV. p. 346. &c. Cl. MACBRIDE *essays* p. 30. &c. & ad aerem fixum, tamquam vinculum partium animalium IDEM. p. 28. 29. 225. 254.

Ad p. 12. In civitate oræ dentium, & populi Quæqua chirurgi ad marasimum & hypochondriacum malum sanandum, incisa cute, aëris inflant, quantum sufficit GALANDAT *verband der hollandsz maatschapp.* T. VI. P. 2. p. 15. T. VIII. p. 2. p. 235.

Per cellulofam telam humores podagricos moveri POUTKAU *melang.* p. 75.

Cl. vir J. N. LIEBERKUHNI hydropem pectoris pediluviis sanabat, quæ humorem in pedes adtraherent; quos porro roborantibus medicamentis consumeret.

P. 22. Ex cellulosa tela corporis animalis maximam partem constare Cl. v. GEUNSI de vita p. 7. & omnes ejus corporis partes ROBERT PETITE de role p. 75. qui vir Cl. id inventum PETITO tribuit. Nullum autem ejus viri scriptum exstat, quo ante annum 1747. hanc elementi corporis humani dignitatem adfirmaverit.

P. 24. ALBINI meritis hic nihil detractum volo, qui certe fabricam vasculosam corporis animalis jam ab anno 1725. refutaverit, & cujus discipulum anno 1744. paria docentem hic citem. Non tamen memini aut olim, aut nuper, VIRUM summum ipsas cellulosas fibras & laminulas pro elemento partium corporis humani proposuisse, cum peculiare in qualibet corporis parte stamen adgnoscat.

P. 26. Pinguedinem ex globulis compositam habet in scarabeo SWANMERDAMI. bibl. p. 311. in verme apum p. 408. in rana p. 703. & in univ. p. 374.

P. 28. Fluidus est adeps avium aquaticarum: & struthiocamelorum TRAVENOTI voyag. II. c. 25. etiam urfi occisi, ut ad olei modum in aqua nataret BARENTSEN in celebri belgarum in N. Zemlia hibernatione. Etiam in homine oleum in omento effusum COLLINSI p. 182. & abdomen fuso adipe plenum FRANKI anmerk. III. p. 209.

P. 29. Adeps renalis bovis levissimus, ad aquam se habet ut 9290. 10000. ponderosus adeps renis humani = 9611. ponderosissimus apri = 9748. Adeps humanus maxime limpidus est, & in parvo calore fusilis MUSSCHENBROECKI Instit. phys.

P. 37. In cane a veneno interemto manifesto vidi & exsudationem sanguinis in cellulositatem secundam tertiamque, & grumos ipsos cruoris effusos. In morbo acutissimo vidit Cl. TISSOT ventriculum inflammatum cum arteriis inanibus in epist. ad HALLERUM p. 153.

P. 42. Viginti & octo libris ex usu saponis levior FLEMINGI of corpulence. Octoginta libræ per variolas amissæ LISTERI de variol. (ad not. m).

P. 50. Homo 646. libr. Journ. de medec. T. II. n. 4. & 800. libid. ann. 1760. m. Jul.

L. II. p. 53. In animalibus minoribus & imperfectis pauca vasa esse reperio,

reperio, ut in lepore marino BOHADSCHI anim. marin. p. 36. Nulla in mytulo BONNETI. contemp. de la Nature. I. p. 59. Nulla in eruca LYONNETI p. 427. Nulla, quantum video, in polypis, etiam grandibus. Alio modo adeo humores in his animalibus moveri necesse est.

P. 59. Iqq. Compara Cl. de la SONE descriptionem in memoir. de l'Acad. ann. 1756. qua pieraque nostrorum confirmantur. Fibras circulares, & quasi sphincteres ambiunt magnorum vasorum ostia habet vir ILL. p. 123. 125. 126. cellulosam intimam p. 127: & dele de p. 65. de eadem testimonium ALBINI apud WESSELIUM.

P. 70. Arteriæ insensiles sunt POUTEAU p. 74. FONTANI exp. 43. 45 p. 201. Ipse LAGHI in duobus experimentis Epist. II. p. 9.

P. 71. Non sunt irritabiles BATTIE princip. p. 144. 145. 148. VANDENBOSI vir. corp. hum. solid. exp. 9. CALDANI. p. 333. Nisi a veneno chemico VANDENBOSI.

P. 74. Etiam aliæ arteriæ sponte rumpuntur, ut in pectore externo OUSEPATI obs. 32 in femore GUATTANI aneurysm. obs. 2. In cute cranii, per cephalalgiam EPH. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 8. obs. 72. in palato G. v. SWIETENI Comm. T. IV. p. 4. in corde EPH. Nat. Cur. Vol. V. obs. 141.

P. 75. Vasa interna cartilaginea in pullis avium fuscè descripsi form. des os: tum in homine Cl. WALTERI, qui etiam icones dedit, in osteolog. german. scripta.

P. 77. Divisiones vasorum inter aortam & arteriolam unci globuli numerat viginti & tres Cl. de SAUVAGES. Mém. de Berlin. ann. 1755. p. 45.

P. 84. A distentione arteriæ serpentinæ redduntur, ut in vasorum artificiosa repletionem; & in ramo laterali, in quem, post vinculum truncum injectum, sanguis nova vi incumbit MOLINELLI apud SCHREIBER almagest. p. 245. Compar. T. II. p. 173.

P. 86. Trunci arteriosi ex ramis confluentis, iterumque in ramos divisi, exemplum exstat in JANKEI foram. calvar. p. 68. 71. 72. t. I. gg. t. 2. dd. a. b.

P. 87. Omnium minimæ sunt anastomoses arteriarum dextrarum cum sinistris Lingua ab incisore repleta, per medium divisa fuit in album latus, rubrumque HUNTERI Comment. p. 33.

P. 110. Vasa minora invenit A. V. LEEUWENHOEK decies tenuiora rubro globulo *Anat. & contempl.* p. 31. add. *Arcan. detect.* p. 16.

P. 130. Numerosissima exempla venarum sponte ruptarum collegi, quorum auctores omitto, venæ cavæ, sine pari, epiploicæ, mesocolicæ, hæmorrhoidæ, iliacæ, saphenæ, popliteæ, pedis.

P. 135. Aliæ mensuræ venarum cavarum ex meis adnotationibus.

Superior 57. cent. aorta 52.

Superior 25. ad iliacas 28. aorta 16.

Superior 44. inferior 55.

P. 137. Ostiola, quæ apud CANNANUM se vidisse AMATUS scribit, ego non reperio H. BOSCHUS *facult. anat.* p. 54.

P. 138. Valvulas invenit P. SARPUS ex philosophica meditatione, ut esset, quod sanguinem sustineret P. FULGENTIUS in *vita* p. 28. & GRISELINI in *vita* p. 23. 24. 25. qui autographum documentum citat.

P. 152. Aquæ resorbtae experimenta habet in pectore BIRCH. T. IV. p. 213. 294. 321. & mulsæ SANCTOR. in I. *Fen. Azic.* p. 108. & sapor injecti humoris in ore perceptus est BOYLE *poros. corp.* p. 14. In abdomine resorbta aqua, ab incisore impulsam, refert PETIT *traité des os* p. 355. TANARON *chir.* T. II. p. 139.

P. 160. 162. In epistolis Wormianis non dudum excusis legitur, WORMIUM Sueci de vasis lymphaticis inventum expectare 5. *Nov. ann.* 1653. Ep. 1017. & tractatum de iis vasis ex Suecia advenisse 13. Jan. anni 1654. Ep. 1019. Neutro v. loco de BARTHOLINGO suo nepote quidquam addit.

P. 167. Ab anno 1746. se vasa lymphatica pro systemate vasorum absorbentium habere: neque facile ea per arterias repleri, nisi prius crepuerint G. HUNTER *Comment.* p. 5. 11. Repleri etiam, teste paulum contuso, tum per foramen albuginæ tunicæ impulso aëre p. 8. 11. & a putredine & cellulosas cavernulas & vasa lymphatica impleri, adeoque communicare BERTIN. *Mém. de l'Acad.* ann. 1744. p. 81.

L. III. p. 219. Cum arteria in cane lino interciperetur, & vena ei respondens incideretur, vis quidem sanguinis fracta est, ut tamen in vegeto cane pergeret non interruptus MORGAGN. *Sed. caus. morb.* I. p. 181.

P. 226. Ad chirurgiam infusoriam. Ursus, quem dira venena non viderant, a sagittis Americanis intra 4. 5. minuta horæ occisus est. *Hist.*

de l'Acad. ann. 1747. p. 54. Canis intra 75. minuta interiit NELLI *stor. letter Florent.* p. 101. Intra unicum minutum eadem sagittæ occidunt CONDAMINE. *Introd. hist.* p. 190.

P. 227. Ab oleo vitrioli in venam injecto sanguis in venis coactus & mors subita POZZI. *Epist. ad SERAO* p. 5.

Ab aceti tribus unciis pulmo inflammatus ZELLER.

P. 229. Ab opii tinctura mors subita, nulla parte mutata LOESECKE p. 569. Gummi guttæ in venam injectum liquorem tenuem de ano stillare coegit, & sanguinem in venis mesentericis dissolvit BIRCH T. IV. p. 199.

P. 230. Tinctura cantharidum profusam mictionem citavit, funesto eventu BAGLIV. exp. 1.

Ad fin. L. III. add. VOGEL. *de vas. lymph.* qui officium valvularum lympham retinentium contra Hambergerum tuetur.

LIB. IV.

Pag. 256. In cellulosa tela pleuræ circumposita etiam aqua colligitur, quam vidi, & Cl. SAUVAGES *nosol.* II. P. 2. p. 218.

P. 257. Pleura absque dolore inflammata MORGAGN. *Sed. caus. morb.* II. p. 205. TOSETTI. *Letter. exp.* 20. Pleura insensibilis TISSOT. *epist.* ad HIRZEL. HEUERMAN *oper. chir.* I. p. 52. VARI apud TOSETTI. *Lett.* III. p. 214. Mediastinum non sentit LORRY. *Journ. Med.* ann. 1757. m. Janv.

P. 282. Testimonia aquæ pericardii in hominibus repentina morte peremptis visæ habent BASSANI *apolog.* p. 29. *Fränk unmerk.* IV. p. 72. P. C. FABRICIUS *Zweyte samlung.* p. 50.

In vivis animalibus VINK *bloed vaten* p. 43. JAMES *canine madness.* p. 65. & nuper in avibus vidi, quas incidi.

P. 285. Crustæ inflammatoricæ, qua cor obductum fuit & oblitum pericardium, nuper in febribus epidemicis tristia hic in nobilibus viris exempla fuerunt. Lego aliqua apud MEKEL. *Mém. de Berl.* T. XI. p. 82. MORGAGN. *Sed. caus. morb.* II. p. 187. HARDER *apiar. obs.* 50. LIEUTAUD *precis.* p. 106. STORK. ann. II.

Adnati ad cor pericardii frequentissima exempla non exscribo; osseum vero pericardium reperio *Mém. de Sully* L. IX. p. 120. 121. SENAC. II. p. 332. DAMIAN SINOP. p. 57.

P. 296.

P. 296. Vaporem fatidum de canis corde adscendentem & guttulas mædoris vidit KYPER de aqua pericardii n. 36.

P. 297. Omnia animalia cor habent REDI. *anim. nell. anim.* p. 36. WOLF theor. gener. p. 94. Sempet est unicum, recte SCHREIBER *al. mag. M. d.* p. 209. Lepus marinus cor habet BOHADSCH. *animal. marin.* p. 36. Lepas ADANSON p. 31. Mytilus LISTER. *conchyl. bivalv.* p. 12. MERY. *Mém. de l'Acad.* ann. 1710. p. 423. Cochlea aquatica BAKER. *employ.* p. 326. Acarus SWAMMERDAM p. 707.

Sunt tamen, quibus nullum cor est, polypi SCHÆFFER *propr. lib. hydra* BOHADSCH. p. 92. holothurium VANDELLI *diff.* p. 6.

P. 298. Cor longum, sive vas totius animalis longitudine, habet apus pisciformis SCHÆFFER de eo *anim.* p. 12. vermis apis SWAMMERDAM *bibl.* p. 407. colius t. 27. f. 8. musca afulus p. 664. scarabæus nascicornis t. 30. f. 1.

Id ipsum cor Petrus LYONNET in sua cruca optime describit, additque pulsare p. 105. alisque augeri triangularibus, in quibus multum nervorum & bronchorum sit p. 419. Non tamen recipit cor dici posse, quod nulla vasa conspicua emittat, cum omnino nulla in toto animale reperiantur p. 416. 106. *pref.* p. 12.

P. 301. Dele voces cane locutus.

P. 303. Supino homini cor in vertebra relabatur, & auriculam sinistram venasque pulmonales comprimit, & sanguinis per pulmones circuitum sufflammat; inde incubus BOND *nighmare.* p. 19.

P. 305. Auricula cordis in astaco WILLIS. *anim. brutor.* t. 3. f. 1. ostreo LISTER *conchyl. bivalv.* p. 77. buccino *exerc. anat.* II. p. 29. cochlea SWAMMERDAM p. 119. t. 1.

Receptaculum piscium HILL. *review.* II. p. 113. DUVERNEY *post.* II. p. 470. testudinis *ibid.* p. 460. truncus nempe grandium & confluentium venarum.

P. 310. Ad fibras musculares utriusque venæ cavæ lege DUVERNEY *posth.* II. p. 7 32. 33. 34.

P. 317. Ad valvulam EUSTACHII confer eadem *posthuma.*

P. 323. Auriculæ sinistræ cavum ad dextræ auriculæ cavum comparatum reperit ut 7. ad 16. ILL. MEKEL. *Mém. de l'Acad. de Berlin.* ann. 1753. p. 166.

P. 324. Cordis pondus numquam exploravi, neque accurate definiti potest,

potest, cum a vasis absque suæ molis & adipis diminutione liberari vix possit: si vasa vero adicias, certum limitem non habeas, in quo cor desinat Tredecim unciis æstimatur *Phil. Transf.* V. LII. P. I decem TABOR p. 95. SAUVAGES *nosol.* I. p. 490 In asthmatico 24. unc. fuit *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. II. obs.* 1. & cum concremento osseo *Mus. Med.* III. n. 2. In *Gustavo Adolpho* I. 1. unciar. 10. la COMBE.

P. 325. Numerosissima exempla ossorum in corde concrementorum reperio; insigne, circulare, cor fere medium ambeans depingitur in *Med. Mus.* I. c.

P. 328. P. A. MICHELOTTUS fatetur, se ventriculum dextrum duplo sinistro capaciorem reperisse, ut tamen non constans esset ratio *Epist.* ad FONTENELLE p. 34. 35.

P. 343. Adde sinistram ventriculum primum a natura evolvi, superaccedere dextrum.

Iconem vasorum superficiei cordis repletorum vide in *Phil. Transf.* V. LII.

P. 380. Venam a cava ad sinistram finem super auriculam euntem in homine vidi.

P. 390. l. 5. Supra ultimam pro brevius l. longius.

P. 392. Cum Cl. FONTANA in numerosioribus exemplis repererit, tamen etiam anguillæ cor in systole brevius reddi *Ep.* II. p. 225. seqq. delenda hic est, quam pro Hieronymo QUEYE meditabar, excusatio.

P. 397. Cor inane MORGAGN. *sed. caus. morb.* I. p. 226. post morbum lentum.

P. 398. Cor mole supra modum aucta frequens malum est, quod in juvene vidi, cui cor universum pectus replebat, ut ubique pulsare perciperes. Id malum perpetuum foret, nisi in singulo pulsu cor inanitur: alterius enim pulsus residuum accederet priori, & cavum in immensum cresceret.

P. 399. Vena cava prope cor irritabilis est, & ab electrico igne percussa contrahitur *van den Bos de viv. corp. hum. solid.* exp. 10. PAGANI BONIOLI p. 192.

P. 401. A contractione dextræ auriculæ sequitur reflexus sanguinis in venas cordi vicinas *Mém. sur le poulet ov.* 68. 90. 114. 274. LAMURE *Mém. de l'Acad.* ann. 1749. p. 557.

P. 407. In obstructionibus arteriæ pulmonalis (a) & pulmonis (b); etiam in sinistri ostii (c) impedimentis, dexter ventriculus & dextra auris grandescunt: & ipsa arteria pulmonalis amplior fuit, cum aortæ ostium perangustum esset (d).

P. 410. Venæ pulmonalis motum & vim contractilem in quadrupedibus per experimenta constitui *oper. min.* p. 144. seqq.

P. 411. 413. Quando pulmo impeditus est, aut ejus vasa, tunc ventriculus sinister angustior est de HAEN *rat. med.* VII. p. 74. & vacuus *Nouv. d. la Repub. des Lettr.* ann. 1704. m. Jul. Plura exempla dantur L. VIII. ubi de submersis fermo est.

Contrario modo, quoties in sinistri ventriculi exitu, aut in aorta, sanguis impedimentum invenit, toties sinus sinister (e), & ventriculus (f) ejus lateris ampliores sunt, tum ipsius aortæ ostium STENZEL *seatum. aort.*

P. 421. Levis motus cordis dextri ab ejus nexu cum sinistro corde sequitur CALDANI *letter.* III. p. 18.

P. 423. Diminutiones pulsus in moriente animale videas apud ILL. WYTT *Ess. a societ. physic. and. litter.* II. p. 283. sqq.

P. 428. Experimentum revocandæ per ictum electricum vitæ avis non verum est. *Vide Oper. min.* p. 322.

P. 431. Cor piscibus planis minus est, quam teretibus B. ROBINSON. Parvum crocodilo HASSELQUIST.

P. 435. In sphacelis senum arteriæ osseæ BECKET *obs.* 27. *Phil. Transf.* n. 299. & luminis angustioris *ibid.*

P. 437. Ad vim caloris Hæmorrhagia renovata, cum æger in locum calidiorem transferretur TSSHEPP. *amput. non cruent.* Calor balnei hæmorrhagiam in femina pene funestam fecit WEPFER. *medic. chuyb.* Rana pulsus in sole a 20. ad 31. in minuto increbuerunt L. C. p. 30. Rana hieme

(a) MORGAGN. *sed. caus.* I p. 154. 164. HAEN. *rat. med.* VII. p. 74. VIGORSIENS *du cœur.* c. 16.

(b) MANETTI in vita COCCHI. PISONI *spicileg. anat.* Nov. Lit. Florent. ann. 1718. p. 50. ORTISCHI *diar. venet.* II. p. 97. 98. BADER. *obs.* 36.

(c) LANCIS p. 137. MEKEL. *Mém. de Berlin.* T. XII. p. 50. 51. 62. 63. *Hist. de l'Anat.* ann. 1701. p. 28.

(d) MEKEL. I. c. p. 61. 62.

(e) MEKEL. I. c. p. 53. 54.

(f) IDEM I. c. p. 62. 63. T. XIII. p. 167. MORGAGN. *sed. caus. morb.* I. p. 64. II. p. 289. *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. II. obs.* I. de HAEN. I. c. VII. p. 101. HEURMAN *physiol.* T. IV. p. 36.

hieme in cubiculo non sopitur, *Histoire naturelle des animaux.* T. II. P. 2. p. 137. Hieme cochlearum pulsus nullus est LISTER. *Exerc.* II. p. 249. 250. aut lentus *ibid.* p. 29. Hirudinum ad lacum repertarum, quæ in calore revixerunt, certum exemplum exstat *Physic. Oecon. Patriot.* I. n. 49.

P. 441. Sanguinem arteriosum a solo corde moveri.

Cum homo animo linqueretur, vulnus sanguinem non dedit TSCHEPP. Lipothymia supprimit hæmorrhagias HARVEI. A corde tacto continuo syncope *Phil. Transf.* n. 285. A lapillo arteriam pulmonalem comprimente animi deliquia BURCH. T. III. p. 48. Lipothymia, & pulsus debilis a polypo ventriculi sinistri *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. I.* n. 2.

P. 456. Nuper Cl. BOISSIER *des Sauvages* hæc aliquantum emendavit. Spatium a sanguine intra unicum pulsus percursum facit lin. 37. si quidem aorta aliquanto, quam KEILIIUS fecerat, amplior est *Mém. de Berlin* ann. 1755. p. 37. Unde, si tempus systoles æquale feceris tempori diastoles (sed facit *hæmaphysat.* p. 32.) sanguinis iter in pulsibus 75. fieret 231. pollic & linearum trium, quæ celeritas multo, quam KEILIANA minor est. Pulsus vero sanguinem ad 18. pollices in communi vita elevare ponit *Nov. Eph. Nat. Cur. I. obs.* 36. cum aliquando in febre ad septem pedes exsiliat. Ita vis cordis major prodit.

Cl. BUTINI celeritatem sanguinis invenit 32. pedum in minuto primo percursorum, in quo 70. pulsus admittit *de circulatione sanguinis.*

ILL. SCHREIBERUS in *almagesto* projectionem in altum invenit 21. unc. iter a sanguine in minuto primo percursum 148. ped. unc. 3. Id ut fiat, celeritatem sanguinis immensum auget, ut contractio fiat intra quinquagesimam partem minuti secundi. Idem vim cordis proprii corporis pondus superare addit p. 202.

P. 463. Nervis octavi paris incisus cordis motus superest.

Ex nervo irritato, etiam ab electrica scintilla, cordis motus non suscitatur FONTANA. *Epist.* p. 214. CALDAN II. p. 470. Irritatis nervis, facta convulsione, cor immobile ad pulsus non rediit CALDAN in *Epist.* quam in *excerpt. Liter.* excusam dedi: neque irritata medulla spinali bonus ordo pulsuum turbatur IDEM.

Nervo octavo resecto cor pulsavit horis 50. CHIRAC apud BESSE *trait anal.* I. p. 302.

P. 464. Cerebro compresso, tamen cor pulsat GALEN. *hisp. Plat. decret. L. I. & amputato capite pulli GUIDETI* p. 26. aut ranae WHYTT *ess. phys. and. litter. II. p. 283.* neque turbatur pulsuum ordo CALDAN in *Epist. ad me data, edita in Excerpt. Litter. in gallo, reflecto capite TOSETTI lett. II. esper. 24.*

Vis nervosa non valde ad motum cordis necessaria est LANGSUEP. p. 94.

P. 466. In corde exempto sesquihora diutius, quam in musculis, motus superfuit VANDEN BOS *viv. corp. hum. solid. exp. 12.*

P. 469. Auriculæ irritabilitas, quam cordis, major est CALDAN p. 370.

P. 472. Cor frustatim concisum irritabile est VANDEN BOS *viv. corp. hum. solid. exp. 31* & contrahitur PAGANI BONIOLI p. 178. & per 23. minuta oscillat IDEM.

P. 477. Cerebello exciso, tamen caput & cauda moventur, totis triginta minutis VANDER LIND. II. p. 242. & cor pulsat SAUVAGES *sonn. p. 14.*

P. 481. Cordis motum a voluntate regi in cochlea LISTER. *hum. p. 49.* in mytulo *conchyl. bivalv. p. 13.* in utroque *Exerc. anat. II. p. 249.* in girino *hum. p. 43.* in *insectis p. 110.* Ratio vero, cur eum motum ab arbitrio regi putet, est, quod alias subprimatur, alias redeat.

P. 484. Hominum, qui biduo, triduo, quatrinduo, pro mortuis habiti sunt, inmensam vim collegi.

P. 486. Aves, capite truncato, procurrentes habet WINTER *mus. mot. p. 11.* per 23. minuta KAAUW *impet. fac. n. 331.*

P. 489. Cor omnino insensibile faciunt de HAEN *diff. p. 71.* LORRY *Journal de médecine ann. 1756. p. 405.* & olim BOERHAAVE *morb. nervor. p. 496.* Tamen sentire CARRERE *fed. anim. & corp. p. 29.* Cor comitis de Mount Alexander HARVEIO insensibile visum esse, quod aliqua vitiose subnata carne tegetetur WHYTTIUS. Sed testis sarcocole testus tamen intense dolebat, cum premeretur VOGEL I. *anmerk.*

P. 490. Hominis exemplum, qui periit, cum sanguis in venis multus superesset PRIMIROSE in HARV. p. 41. Equi accuratius exemplum habet HALEs. *hamast. p. 16.*

P. 491. Omnino corde recte inanito ejus rhythmici cessant CALDAN *letter. III. p. 18.*

P. 502.

P. 502. Oportet in causa motus alterni cordis assignanda nos memores esse, etiam cor simplicissimum, nullisque præditum auriculis, alterne pulsare, ut in eruca canalis cordis similis LYONNET p. 105. deinde simplex cor animalculi rotiferi BAKER *employ. p. 326.* & nullo duarum aurium discrimine instructa corda piscium, & cochleæ lumbrici WILLIS *anim. irr. I. 4.* mytuli LISTER *bivalv. p. 12.* &c.

P. 504. Progressum motus cordis in rana vide apud PAGANI & BONIOLI p. 178.

Motum peristalticum successivum cordis in anguillulis aquaticis bene describit J. C. SCHEFFER *Wasserflob. p. 83. 85.*

TOM. II. LIB. V.

P. 4. Sanguinis coacti lib. 29. intra nycthemerum vomitu rejectæ SOLIENANDER. Puerpera intra aliquot dies amisit libras 36. THEMEL *bebamm. p. 218.* Quadraginta libræ de naribus intra quatuor dies effluerunt SAETORIUS *admir. na. hæmorrhagia.*

P. 10. Sanguis arteriosus & venosus, aliquamdiu aeri expositi, sunt ejusdem coloris CL. CIGNA *misc. Taurin. I. p. 69.*

P. 13. Ut sanguis ex albescente fuscus rubescens, inde tuber fiat WOLF. *hor. gener. p. 77.*

P. 14. A multa venæ sectione sanguis flavus *Journ. med. ann. 1761. m. Juillet.* Coagula sanguinis sponte ad fundum præcipitata flavescunt. DAVIES *analys. of blood. p. 10.* Cui sanguis super cutem effusus fuerat, ei cum morbus deflagraret, flavus color fuit ROUPPE *morb. navig. p. 174. seqq.*

P. 18. Sanguinem in principiis febrium malignarum (a), epidemicarum (b), petechialium (c), variolosarum (d); etiam in pessima febre flavâ insularum sacchariferarum (e), morboque boum (f) crassum esse, & coriacea crusta obduci, exempla abunde existant.

P. 19.

(a) LUTAUD. *tracif. p. 40 Journ. de medec. ann. 1759. m. Juillet de HARN. rat. med. L. V. c. 1. PLENCIZ p. 168. HUXHAM scorbrot. p. 38. MONRO. aiseas of bos. pt. p. 78*

(b) SCHWARTZ *febr. maligna p. 22.*

(c) MOGAGN. *fed. casj. morb. II. p. 261. PLENCIZ scorbrot. p. 182.*

(d) PLENCIZ p. 97. *Journ. de medec. ann. 1763. m. Maj.*

(e) *Nouvau Voyage de Guinée. p. 311.*

(f) *Frank anmerk. II. p. 105.*

P. 19. Sanguis intra vasa corporis humani in longos polypos concretus de HAEN. *rat. med.* IV. p. 177. VI. p. 112. MORGAGN. *sed. caus.* II. p. 422. 348.

P. 20. Grumus, qui vasis laci vulnus obturat *Mem. de Chir.* T. II. p. 117. 537. 542. 544. PETIT. *Mém. de l'Acad.* ann. 1731. p. 87. 88. 1735. p. 441. La FOSSE *observ.* p. 73. PASTA p. 75. WARNER. *cas.* 14.

P. 21. Polypos innumerabiles non repeto, sed eorum aliquas adfectiones. In dextro latere cordis frequentes esse, in sinistros raros GOTZKE de *polyp.* It tamen in *adversariis* reperio, in sinistro ventriculo album durumque polypum fuisse, cum in dextro nullus esset. In sinistro etiam habet PISSINIUS *diabet.* p. 125. VESALIUS *Exam. obs. Fallop.* p. 154. HORNUNG *cist. med.* p. 436. KLAUNIG *nosodoch. obs.* 22.

In utroque WORM. *epist.* 653. GOETZ. *polyp. concret.* HOPMAN de *pingued.* n. 23. HARMENS *caus. mort. maniac.* BADER. *obs.* 1.

P. 23. Polypi cordis adherentes ROUPPE *morb. navig.* p. 153. BADER. *obs.* 36. *Comm. Lips.* T. XI. P. III. p. 361. iste in Rege. A. de HAEN IV. p. 19. 20. *Journ. de Med.* ann. 1759. m. Novemb. Polypos veros nullos esse LIEUTAUD *precis.* p. 293. Perpaucos esse in vivo homine MORGAGN. *sed. caus.* I. p. 262.

P. 24. Cordis cavæ distentæ cum polypis auris dextræ FANTON *obs.* 22. 37. *epist.* VIII. ad MANGET. *Journ. de Med.* ann. 1759. m. Novemb. D. SINOP. p. 40.

Ventriculus dexter *Med. Mus.* T. III. n. 6. BADER. *obs.* 36. Sinister de HAEN. *rat. medend.* IV. p. 20. uterque GOTZKE.

P. 28. Testudinis marinæ sanguis calet gradu *fahr.* 36. HALESTON. *tilat.* P. II. p. 316.

Calor aquæ marinæ ad profunditatem 3900. & 5346. pedum erat 55. IDEM & p. 224.

P. 29. Sanguinis frigidi in homine exempla. *Eph. Nat. Cur.* Dec. II. ann. 4. *obs.* 138. MORGAGN. *sed. & caus.* II. p. 262. STUBBE *phlebotom.* p. 23.

P. 31. Monspeliensem calorem, puto, ad umbram negat fuisse 38. gr. R. & ad 30. reducit, sive fere 100. *fahr.* SAUVAGES *nosol.* T. IV. p. 51. Summum calorem Valentia non majorem facit gradibus *Fahrenh.* 84. Vir Cl. ANTONIUS *Capdevila* in thesibus ann. 1763. Valentia editis. Curaf.

Curassavi calor est a 74. gr. *fahr.* ad 84. *Verband der holl. maatsch.* T. IV. p. 315. & a 78. ad 85. VI. p. 397. Jamaica a 70. ad 86. HILLARY. *barbad. & Phil. Transf.* Vol. L. P. 2. p. 756. Batavia a 74. ad 87. *Holl. Maatsch.* T. IV. Suratta gr. 90. 90. $\frac{1}{2}$ K. *Swensk Wetensk acad. handl.* 1761. trim. IV.

In Georgia Savanæ grad 98. 100. 105. Sub umbraculo, cum sanguinis calor non superaret 97. ELLIS *Phil. Transf.* l. c. p. 754. 755.

Si gradus aquæ ebullientis feceris 80. ut solent, tunc calor graduum 38 $\frac{1}{2}$ in flumine Senega erit 120. gr. *fahr.* & calor graduum Reaum. 40 = 122. *fahr.* & Reaumuriani 48 = 140. *Fahrenh* eodem loco percepti.

In Martinica insula in sole argentum vivum ad 39. spiritus vini ad 47. $\frac{1}{2}$ gr. REAUMURII ascendit, qui æquivalent 141. *fahr.*

Balneum calens ad 40. gr. tolerant, vix tamen absque febre le ROY *aq. mineral.* p. 21. neque toleravit Cl. le MONNIER. *Mém. de* 1743.

In tentoriis calorem 103. 100. graduum in Germania fuisse HOME *fact.* p. 30. 31. & prope Trajectum ad Mosam gr. 112. *Verband der Holl. maatschapp.* T. III. p. 74.

In umbra calorem 107. gr. Rupe expertus sum; in sole gr. 117. & alias 140.

Calor, in quo saccharum ficcatur, est = 50. REAUMUR sive 144. $\frac{1}{2}$ *fahr.* *Art de rasiner le sucre* p. 53.

Calor ad murum fuit 60. gr. sive = 167. gr. *fahr.* *Insect. de l'Angoumois* p. 158.

Puella per quindecim minuta toleravit gradus Reaumurianos 135 = gr. *fahr.* 336.

Cum adeo nemo sanguinem humanum sanum 100. gradibus calentem viderit de HAEN IV. p. 215. 219. 220. 221. morbosum non supra 109. IDEM T. VIII. p. 13. aut 112. SAUVAGES *inflamm.* p. 238. & cum Savanæ calor alarum in homine non superaverit 97. gradus, manifestissime possumus in aere vivere, qui sanguinis calorem superat. In Georgia, in umbra calefactum ab aere hydrargyrum descendit in alis totis octo gradibus ELLIS l. c.

Ranæ vivunt in gradu caloris 26. & 30. REAUMUR. COCCHI *bagni di Pisa* p. 59. sic LUCAS *Waters.* III. p. 205. 206.

In

In fervente fonte Badensi pisces vivunt *BUSBEQ.* p. 28.
 Buccina vivunt in gr. 38. *Reaum.* 120. *fahr.* *VANDELLI* p. 115.
 Pisces branchiati tolerant gr. 34. ad 60. *A. BUTHNOT* p. 60. 61.
 Hæc etiam magis demonstrent, calorem multoties majorem ferri, quam est calor sanguinis cujusque animalis.

P. 40. In ultimo opere *Vir optimus P. V. MUSSCHENBROECK* pondera sanguis humani fecit ad aquam 1. 046. 1. 056. 10623. grani solius 1. 081. feri solius 1. 027. 1. 030. sanguinem caninum arteriolam 1. 082. venosum 1. 062. sanguinem vaccinam 1. 058. serum 1. 042. *insit.* 11 p. 100.

P. 43. Sanguis in aneurysmate abiit in naturam fibrosam *Phil. Transf. Vol.* 49. t. 1. & in corium p. 365.

P. 45. Sanguis per morbos acutos, malignos, dissolvitur *MORGAGN.* II. p. 262. *Traité de la peste* p. 543. *TIMONI giorn. de letter* X. p. 139. *LIND. BROKLESBY obsf.* p. 208. *BISSET. constit. med.* p. 127. 173. *HUXHAM fore throat.* p. 107. *LIEUTAUD precis.* p. 40. *STÖRKANA.* p. 152. 153. *PEYROUX obsf.* p. 75. *HILLARY barbad.* p. 118. *ROUPE MOB. navig.* p. 163. 308. *LISTER variol.* p. 93. *MONRO* p. 52. 262. *JOHNSTONE* in descript epidemix oppidi Kiddermunster. Sic ex fabura abdominis sanguis solvitur, ut in variolis per omnes poros exundet *Journ. Med.* 1765 Janv. In lue boum sanguis aqueus *Mém de* 1748. p. 137.

Hæmorrhagiæ in Agypto ex putredine cadaverum funestæ *MEZERAI L. X.* p. 596. In febre flava *WILLIAMS yell. fev.* p. 13. in febribus malignis *MONRO* p. 52.

Sanguis, qui in principio coactus erat, per morbos malignos solvitur *HUXHAM l. c.* p. 37. 39. *Nouv. voyag. de la Guinée* p. 311. *Journ. med.* ann. 1759. m. Juillet. *GANDINI saggio.* *MONRO disease of hospit.* p. 78. 63.

Sanguis per urinas in variolis *LISTER. Ess. of Edimb.* III. p. 29. *KIRKPATRICK analy.* edit. nov. pag. 85. *BROKLESBY obsf.* in morbis *BISSET* p. 93. in petechiis *MACBAIDE Ess.* p. 156.

Sudor sanguineus in pellimis petechiis *HUXHAM fevers.* p. 44. in malo Siamensi *THIBAUT Martiv.* p. 77.

Sanguis in febribus malignis de toto corpore prorumpit *ROUPEP.* 63. *LOYER 1^{oy.} Dissin.* in febre flava, quam ipse passus est, & per omnes pariter vias oculorum aurium, narium, urinæ in variolis funesto eventa *Journ. de Méd.* 1765. Janv.

P. 47. *Cl. DAVIES* portionem feri dimidiam facit p. 4.
 P. 51. Fere omnia fluida crassa globosa sunt, fumus carbonis, oleum, mercurius *MUSSCHENBROECK essays.* p. 367. Vapores aquei *KRAFT phys. gener.* p. 237.

P. 53. Globulos in oculi vasculis describit *Cl. MEISTER Hamburg. Magaz.* t. 23. motos intra vascula p. 234. pellucentes & solidos p. 236. majores & minores p. 259. Sæpe & ipse eos vidi in meo oculo, quando eum dirigo in perforati veli viridis foramen radians.

Me negare globulos solidos esse *Cl. LANGSUER* p. 21. & contra, compressos & lenticulares esse, pariter contra me, *Cl. WEISS. Act. Helvet.* t. IV. p. 353. 354. Veras esse tres diametros diversas globulorum *Id. T. V.* p. 348.

Fatetur *G. a. TURRE* globulos sanguinis lente vitrea minus augente utenti sphericos & rotundos videri: sed vult eosdem ope lentis diametrum 1280^{es}. argentis conspectos planos esse anulos membranaceos, lymphæ plenos, in *epist. ad NOLLETUM.*

Respondet *Cl. Casareus Pozzi* in propria epistola, inter talci folia elisos globulos planos adparuisse.

Mihi sufficere videtur, quod acerrime argentia vitra omnia corpora pellucida reddant, quia particulas tingentes in amplius spatium diducunt. Ita fit, ut umbræ evanescant, ex quibus oculus convexitatem adgnoscat, & plana videantur, quæ prius ex iis umbris convexa esse disceramus.

P. 58. Immutabilem figuram confirmat *Cl. MEISTER l. c.* In oculis enim suis per multos annos eandem magnitudinem, & eandem figuram retinuerunt. Eadem in meorum oculorum vasis & globulis vidi.

P. 64. In sero globulos habet *SWAMMERDAM. bibl.* p. 835. *LORRY des aliments* p. 150. *LEDERMULLER belustig* t. 50. f. 2. in albimine *Cl. LUCHTMANS de sapore* p. 46.

P. 66. Compositionem etiam globulorum nuperi de sanguine auctores rejiciunt *DAVIES analys.* p. 53. *SMITH. essays.* p. 14.

P. 68. Nuperis experimentis fila sanguinis confirmantur, artificiosa nempe, quæ ex sanguine effuso per aliquas administrationes parantur; & primum apud *Cl. DAVIES* ex sanguine plumula concusso materies fibrosa circa eam plumulam colligitur *analys.* p. 9. sanguine vero in aquam emisso reticu-

ticulum fibrarum albarum sensim subfidet (*ibid*) & sanguis, in tubulo vitreo concussus, dat fibras glutinosas albas *ibid*; denique crassamentum sanguinis in aqua sensim expallescit, & abit in fibrarum congeriem p. 8.

Deinde Cl. KRONAUER in propria disp. fila sanguinis parat ex placenta super linteum contusa, quæ aqua adfusa eluitur. Ita manet membrana filamentosa, quæ absque linteo vix paratur p. 18.

Sed etiam sanguis in aquam de vena emissus fibras generat, neque adinet num calida aqua fuerit, num frigida, p. 19. & virgis inmilis adherent fibræ *ibid*. & ex placenta cruoris manu concussa p. 20. eadem nascuntur. Fibrarum una drachma est in uncis sanguinis undecim, sive p. 27. add. p. 21.

Eas fibras, etsi oculus eas non distinguit, in viventis animalis sanguine adesse putat IDEM cit. Cl. p. 24.

In sero sanguinis valde paucae sunt & graciles p. 16.

P. 75. Sal GLAUBERTIANUS sanguinem cogit KRONAUER p. 30.

Sales lixiviosi fixi sanguinem solvunt, eique floridum colorem impertunt IDEM *ibid*. p. 31. etiam BOURGELAT. *mat. med.* p. 16. in sanguine equi morbofi.

P. 82. Olea destillata sanguinem cogunt KRONAUER p. 31.

P. 83. Signa salis lixiviosi in sanguine. Equi asthmatici sanguis syrupum violarum viridi colore tingit BOURGELAT *ibid*. p. 14. & de sero sanguinis recentis similia habet de HAEN T. IV. p. 209. denique de sanguine scorbutico la METTRIE *obs. de med. prat.* p. 50.

Fusus Cl. GABER in *misc. Taurin.* I. docuit in morbis alcalinam naturam in sanguine nasci, ut cum acidis ferueat p. 77. sic levem putredinem eadem facere, & vigesima quarta a morte hora cum acore sanguinem effervescere p. 76. Quando vero humores putridi ad summum gradum fervoris cum acore pervenerunt, tunc iterum eam facultatem decrescere p. 79. liquorem de sero sanguinis febricitantis altero die cum acore fervere, die decimo etiam vehementissime, inde minus p. 81. magis vero retinere vim fervendi sanguinem, quando loco clauso servatur p. 82.

Pessimum signum est, quando in malignis aqua a vesicatorio medicamento educta fetet LIND. *sev. infect.* p. 62.

In febre maligna sanguis fetidissimus G. V. SWIETEN p. 131. HORMAN *de remed. benign. nox.*

Sanguis

Sanguis in febre acuta citius alalescit, quam urina *misc. Taurin* p. 85. Alcalina natura factorem præcedit, ut vix feteat humor, qui jam alalescit p. 82. neque a putredine necessario alcalina natura producitur; neque in eadem ratione ea est cum putredine p. 84. estque aliquod inter utramque discrimen, nam alcali per calorem de humoribus putrescentibus dissipatur, & cum ipso factore una disperit p. 83.

Alcalina natura per vim vitæ nascitur, deinde augetur per febrem & per putredinem. p. 84.

Animalia semper in confiniis sunt putredinis, sanguis vel maxime HOME *agricult.* p. 76. putredo autem humores reddit alcalinos p. 83.

Sales volatiles alcalini non sunt in vivis animalibus; sed generantur per putredinem DOSSIE *introd.* p. 286. 404. 408. 420. 421.

Hæc ita intelligo, ut mutatio humorum, quæ fit per tritum, per febrem, per putredinem, sed per istam efficacius, oleum adtenuet, acre faciat, & cum sale misceat, & volatilem ex utroque materiem componat. Ut ea volatilis est, ita per vapores fetidos avolat, eos enim esse a phlogiston, natura inflammabilis vaporis de putrescente in farco hago cadaveris & putrescentium sæcum alvi, aquæ denu putridæ demonstrant *Verb. der Holl. maatsch.* III. p. 602. VII. P. I. p. 176. Dum vero avolat hoc phlogiston, exhauritur sensim de corpore putrido, quod inerat oleosi & salini, & copia salis volatilis minuitur NAVIER *amollissement des os.* p. 39. 40. quoad in massam insipidam degeneret, in qua porro neque factor est, neque sal alcalinus volatilis.

P. 87. Ad acrimoniam humorum morbosorum. Cholerae humor linteum erosit VILLARS *cours.* T. II. p. 233. & serum herpeticum cutem RAYMOND *maladies dangereuses à guérir.* p. 156.

P. 88. Dire effectus putredinis. Ex cadavere equi putrescentis febris neptichialis *hist. of air.* p. 433. & pestis *traité de la peste* p. 220. sqq. A fetido aere ventilatoris periculosa in tota familia febris PRINGLE *Phil. Transf.* n. 48. Ex cadaveribus in Aegypto insipientis pestis cum hæmorrhagia exercitum Ludovici IX. devastavit MEZERAI L. IX. p. 596. Morbus OXONIENSIS epidemicus & malignus ex copia putridæ brassicæ ortus est ROGERS. p. 41

Ex factore ostreorum margariferorum in sole putrescentium cephalæ malignæ

malignæ epidemicæ HERPORT. *reif.* p. 220. Aegrotarunt omnes, qui VALSALVÆ abcessum hepatis aperienti adstiterunt LANG. *secal. cornic*
Ex coemeterio aperto morbus pestilens RAULIN. *obs.* p. 390.

Putredinis summum impedimentum est acor, etiam vegetabilis, tamen maxime mineralis, & potissimum oleum vitrioli. Et cum sales volatiles videantur putredini hætenus contrarii esse, tamen solus acor eam jam natam & præsentem corrigit, etiam in Cl. MAC BRIDE experimentis.

Quare acor mineralis summum est febrium putridarum remedium, ut expertus testor. Quinquies mille animalia febrientia acidis remediis curavit BOURGELAT *mat. med.* Eo remedio olim SYDENHAM, & nuper Cl. BROKLESBY, variolas pessimas superavit, in quibus sanguis per urinam exibat.

P. 91. Ad acrimoniam veneni animalis. Succus aculei apum amarus est, & pyrethri modo urit, & in vulnus admissus nocet SWAMMERDAM.

Succus vespæ cujusdam ichneumonis sabulum in pastam resolvit BONNET *contempl. de la Nature* II. p. 145.

P. 93. Vestigia acidæ naturæ in animalibus.

Infusio muscarum vulgarium acefcit HOMBERG. *Mém. de l'Acad.* ann. 1712. p. 271.

Cantharides acidum liquorem præstiterunt. p. 272.

Sic jus & liquor empyreumaticus viperarum. p. 270.

Animalia prius acefcunt, quam putrescant WALLER *chem.* p. 237.

Etiam ex carne putrescente spiritum subacidum obtinuit Cl. NAVIER.

In homine pus in pectore acefcens VELSE add. QUESNAY *saigu.* p. 169.

Odor aceti acidissimi in cadavere SAND. *abcess. ventric.*

Odor acidus in sudore febrium malignarum MORGAGN. *sed. caus.* II. p. 262. *Journ. de Med.* ann. 1763 m. August. FORDYCE p. 29. 62.

Salivæ omphacinus sapor LORRY *melanch.* p. 235.

P. 117. Terra sanguinis bubuli fervet cum spiritu nitri fumante, & denique vitrescit WALLERIUS in *Comment. Acad. Suec.* ann. 1760.

P. 126. Aliqua ex multis ad crustam coriaceam sanguinis.

Ea tota fit ex fibris KRONAUER. p. 23.

In principio febrium malignarum reperitur HASENOEHL. *ann. med.* p. 22. 23. ROUPPE. p. 263. MONRO *diseas of hospit.* p. 28. Conjugitur etiam cum sanguine laxiori ROUPPE. p. 146. MONRO. l. c. in scorbuto, quo viscidius corium, eo magis dissoluta massa sanguinis LIND. *fr.*

fr. infect. p. 98. Videtur fieri a nexu leviori lymphæ cum rubra parte sanguinis, tractione vero fortiori ad se ipsam, ut de rubro cruore secedat, & se ipsam adtrahendo in glu coeat.

Lege Cl. GABER experimenta, secundum quæ de sero duplex sedimentum demittitur, prius crustæ simile, quæ de visceribus inflammatis fudat: alterum puris.

Eadem crusta sponte quidem deliquescit, ut tamen ab igne, & ab acore chemico, se cogi patiatur IDEM p. 92.

Solvitur a salibus lixiviosis: & secundum Cl. virum potissimum ab urinis volatilibus. p. 93.

P. 130. In numerosis experimentis aquæ hydropicæ eodem modo coguntur, ut serum sanguinis.

P. 133. Serum sanguinis putrescit, & alcalinam naturam induit GABER. p. 81. serius, quam sanguis IDEM.

Sic etiam aqua hydropica BIEYSSE *de putred.* p. 8. Aqua hydropica postquam educta est, una hora post id tempus elapsa, factuit RUYSCH *obs.* n. 18.

Terra albuminis vitrescibilis est WALLER.

P. 142. Humores hominum ruforum vergunt ad putredinem COLLINI *febr. interm.* p. 62.

P. 156. Omnino ex farina vegetabilium gelatina animalis parari potest. Vera enim gelatina est in farina cerealium BECCARI *comm. Bonon.* & KESSELMAYER in propria disp. Vide L. XIX.

Fabarum succus gelatinosus du HAMEL *physiq. des arbres.* I. p. 267.

L. VI.

P. 160. Areus aortæ situm per ætatem mutat. In fetu transversus est, in adulto ad perpendiculum ponitur. Causa est in bronchis, qui aortam de vertebra avertunt LIEUTAUD *Mém. de l'Acad.* ann. 1754. p. 381.

P. 163. Latus dextrum in omnibus animalibus potius est ARISTOT *part. anim.* L. IV. c. 8. etiam cani *compur. anat.* p. 44. Olim C. HORMAN manum & pedem dextri lateris sibi majores esse *apolog.* p. 113.

P. 167. Momentum globuli majus est LANGSVER *arter.* p. 31.

Particulæ graviores majorem, etiam nimium impetum concipiunt BOERHAAVE *vir. medic.* p. 95. Argentum vivum vi decupla sanguinem dissolvit WAINWRIGHT *of the air.* p. 83. 84.

P. 189. Negatum est, anastomoses de celeritate quidquam demere, cum globuli elastici sint. Verum is elater nondum demonstratus est.

P. 196. Sanguinis saltus nuper repetiit Cl. FRAIRIOT, nisi ea omnia ad Fr. de SAUVAGES pertinent, in *diff. de virib. vitalib.* Horizontalem celeritatem in secundo minuto facit 20'. 85. in cordis systole, in cordis diastole = 2'. 58. & de carotide sanguinem addit ad 7'. falire.

P. 201. Ad vim ponderis. Morbi puerperii fiunt fere a sanguine in abdomen se demergente, nisi cingulo sustentetur BOERHAAVE *Practi.* n. 686. Quando aquæ hydropicæ eductæ sunt, tunc a subtracta pressione sanguis in aortam inferiorem irruens facit periculum paracenteseos LAURENCE *hydr.* p. 125. quod periculum pressione evitatur G. v. SWIT- TEN IV. p. 241. PASTA in *aphor.* p. 168. Ex decubitu in brachium hoc infensile, & gangrænosum HEUERMAN *Oper. Chir.* I. p. 36. A venæ sectione pedis subitus icterus BERTRANDI *Mém. de Chir.* III. p. 498.

P. 206. Liceat, cum sæpe male eam, etiam Cl. viri, interpretentur, mentem meam de vi contractili arteriarum exponere.

I. Contrahunt se vi mortua. Ita in cadavere arteria foramine pertusa ceram vermiculi specie per id foramen urget. Huc refero contractiones, quas venena acerrima chemica, diu a morte excitant. Huc effatum LL. CAMPERI, arterias sanguinem reprimere *fascic.* I. p. 14.

2. Vi insita, dum ea a potentissimis stimulis excitetur, ut a scintilla electrica, cum alii stimuli nullum in vivi animalis aorta motum excitare valeant: debili adeo & pigra, & quæ sit in ratione fibrarum carnearum.

3. Vi forte nervosa aliqua. Eam non repudiaverim, cum certe majores arteriæ manifestas fibras rubras habeant, & eo nervos pervenire valde probabile sit; & cum nullus musculus vi nervosa careat. Sed etiam istam vim ex pigrioribus esse adparet, cum nullo experimento in viva bestia excitari possit.

Adversarii nostri non attenderunt ad gradus evidentix & probabilitatis. Certa vis est, quam phænomena demonstrant. Probabilis, quam fabrica promittit, etsi experimenta non ostendunt.

P. 209. Discrimen saltus sanguinis in systole cordis a saltu, qui fit in diastole, fuit, ut 87. 84. s. ut 29. 28. FRAIRIOT. l. c.

In nota l. lin. penult. pone *pro vita, arteria.*

P. 210.

P. 210. Contractionem vasorum ad motum & ad mutationem humorum, non adeo necessariam esse, ostenditur ex plantarum exemplo, quarum lac, oleum, resina, aroma, absque contractilibus vasis ex communi succo excoquitur.

P. 215. Ad vim derivationis etiam faciunt, quæ supra citavimus, tum singulare phænomenon a G. HUNTER adnotatum. Cum arteria una pertusa in apertam venam sanguinem suum emitteret, & vena dilatata est, & arteria *obs. of a societ. at Lond.* II. p. 397.

P. 216. Ad vini motus musculosi. A vehemente saltatione sudor sanguineus ROSEN *anat. beskrifn.* p. 227. Epizelus in pugna marathonia absque vulnere subito excæcatus est HERODOT. L. VI. A choreis vena rupta & sanguis in abdomen effusus SMETIUS *miscell.* L. X. & ab eadem causa mors subita, & cruor in basi cranii FABRIC *hist. natur. Bstisbac* p. 62. A convulsionibus *Gabrielis d'ETRE'E nigerrima SULLY. Mémoir.* L. X. p. 335.

P. 219. Ad retrocessionem sanguinis. Conjunctiva rubet, si collare adstrinxeris: idem rubor dissipatur, si palpebræ continuo nictaverint CAMERAR. *ophthalm. vener.*

P. 220. Ut motus vitalis supprimatur. In morbo siamensi æger sensit quasi genua frangi; deinde crura; inde brachia: & denique expiravit, cum spinam dorsi sibi frangi exclamaret LABAT *voyag. aux Isles.* II. p. 114.

P. 222. Motus sanguinis a morte. A frigore. In homine a frigore enecto vasa encephali sanguine plenissima ROSEN *anat.* p. 241. Pedibus frigidis caput calidissimum ROBINSON *sudden death.* p. 37.

A putredine humorum. Intestinis sphacelosis, sanguis putridus postredie a morte de ore effluxit MORGAGN. *sed. caus. morb.* II. p. 59. 60. Post febrem scarlatinam, corpore hactenus calente, sanguis abunde ex oculis & naribus PLENCIZ. p. 275. In malo siamensi a morte sanguis cum impetu ex vasis erupit LABAT. l. c. p. 209. A miliari febre sanguis post mortem per os & nares exiit FANTON. *miliar.* p. 194. Serum a vesicatorio post mortem abunde fluxit *Phil. Transf.* n. 336. In peste cadavera a morte sudarunt HODGES pag. 119. Triduo a morte vehemens sudor

H A S.

Haller *Physiolog.* Tom. VIII. P. II.

(t)

HASENESTT. 3. Sudor a morte *Eph. Nat. Cur. Dec. I. ann. 3. obs. 83. ann. 6. 7. obs. 185.* BAUER. *de nerv. p. 26.*

A vi adtractili Etiam post mortem atramentum palpebris adlitum in nares venit HENKEL. *saml. VIII. p. 19.*

P. 224. Venæ sanguine valde plenæ post febrem malignam HOME *factr. p. 10.* post rabiem caninam BROGIANI. p. 108. post convulsiones ex veneno sumto WEPFER. *cicut. & a nuce vomica, cum cadaver rigidissimum esset HILLEFELD de venen. p. 5.*

P. 229. In arterias brachii minores arterias produci vidit, cum repletret POUTEAU. *mélang. p. 331.*

P. 230. Ad tumorem arteriæ ligatæ. Intumuit in tibia, quasi aneurysma passa esset *Medic. Mus. I. n. 4.* & cum resecta, iterumque ligata fuisset, post 14. dies sanguis in cellulofam telam effusus erat. *ibid.*

Aneurysmatum infinita exempla omitto.

Aliqua tamen exempla ossæ in arteriis subnatæ naturæ addo.

In fene aorta, & rami abdominales, squamis ossæ variæ MORGAGN. *sed. caus. morb. II. p. 145.* In vetula incipiebat arteria crusta ossæ obduci. P. C. FABRICIUS in progr. ann. 1745.

Senibus arteriæ inferiores ossescunt FISCHER *de senio. p. 46.*

In decrepito fene plurimæ arteriæ ossæ, & eo magis, quo pedibus propiores BUCHWALD.

P. 233. Sit ratio amplitudinis tubi ad foramen = n. 1. & altitudo aquæ super orificium = n. tunc pressio aquæ in parietes tubi est = $\frac{n \cdot n}{n}$ n. BERNOULLI *hydrodyn. p. 260.* & simplicius, pressio, quam parietes arteriæ patiuntur, est = quadrato orificii trunci, diminuto quadrato orificii rami obstructi SAUVAGES *infl. p. 249.*

P. 243. Vinculo in arteriam injecto sub lino pulsus nullus MORGAGN. *sed. caus. morb. I. p. 268.*

P. 249. Cum Cl. WHYTT. in cane pulsus 180. porto numeret Esays Ed. II. p. 289. 290. & pulsus alias 200. qui ad 156. & 136. in remissione redierint *Phil. Transf. Vol. L. P. 2. p. 545.* confer nunc pulsuum numeros a Cl. HOME recensos. In paroxysmo calido febris intermittens reperit 124. p. 224. & 130. p. 220. omnino ut nos, & ut 126. Cl. PETERSEN. *cort. peruv. p. 28.* In hectica febre ad 129. numeravit Cl. HOME p. 249. in febre nervosa funesta 146. p. 196. & in morbilis, ubi summus numerus, 160. p. 256.

P. 251.

P. 251. Ad vinculi effectum. Pulsus ligatis brachiis & cruribus in minuto primo decem pulsus accedunt DAVID *de la saignée p. 72.*

P. 256. Ad pulsus ex vitio pulmonis raros. In pectoris hydrope pulsus tantum 20. LIEUTAUD *precif. p. 284.* In homine suspenso, & tamen revocato, ut sanguinem spueret, pulsus 40 & 36. SAUVAGES *nosol. II. P. 2. p. 199.*

P. 257. Pulsus suppressi multa exempla. Cum pectoris angustia, hepate & liene duris MORGAGN. l. c. p. 224. A cordis polypis l. p. 174. Ex terrore ZIMMERMAN *ersabr. p. 369.* A febre flava HUGHES p. 38. A pulmonibus inutilibus *Hist. de l'Acad. ann. 1753.* A valvulis aortæ ossæ DEIDIER. *tumeurs. obs. 3.* A vesperæ ictu WOODWARD *cases. p. 321.* Ab hemiplegia *Eph. Nat. Cur. Vol. VII. obs. 18.*

P. 272. Crisin per hæmorrhagiam absque pulsu diicroto vidi. Neque novis illis pulsibus summi in arte viri multum tribuunt.

P. 280. In canali cruciatio duorum colorum liquores tamen paulum miscentur MUSSCHENBROECK *Instit. p. 687.*

P. 286. Una frigus & asphyxia ZIMMERMAN *ersabr. p. 169.* HUGHES p. 38. de HAEN. *rat. med. T. III. p. 154.* Pulsus parvus frequens & intermittens, frigus biduo ante mortem, in hydrope pectoris BOUILLET *hydropisie de la poitrine. p. 21. 25.*

Frigus manus ligato ob aneurysma arteriæ trunco de HAEN. T. VII. p. 111. 12. & in crure p. 17. Frigus sub vinculo, sed tertio & quinto die calor rediit MORGAGN. *sed. caus. II. p. 268.* In aneurysmate aliquo post revinctam arteriam elapso tempore, calor & pulsus redit de HAEN l. c. Frigus in gangrana cordis STÖRK *ann. II. p. 263. 264.*

P. 295. Vis frigoris nuper maxima in septentrione innotuit. Hydrargyrum incepit cogi ad — 33. gradus REAUMURI, inde descendit ad 650. gr. de L'ISLE seu Fahr. — 566. denique ad DELISLIANUM 1500. seu Fahr. — 1586. Sed ars ad id frigus contulit.

Lenifex frigus cum fuerit 280. & 275. gr. thermometri de L'ISLE fuit graduum FAHRENH — 116. & — 122. sumtis gr. 214. pro tota scala. Torneæ fuit aliquanto majus fere — 124. K Sw. *Wetensk. Acad. handl. 1759. p. 315.*

P. 302. Piscis, qui navem septem diebus persecutus est, cum ea in dies duorum graduum iter relegeret, fuit de genere *Albicore*, & historiam habet OVERTON. *itin. T. I. p. 45.* Percurrebat adeo, sumtis pro gra-

du 56753. perticis, is piscis in diem pedes 113506. in horam pedes 28376. in minutum primum pedes 473. in secundum minutum pedes pene 8. quod ad nostros calculos redit. Ad fine exemplum habet THIBAUT *Martin*. p. 117. qui piscis totis 47. diebus navem secutus est, ex vulnere accepto notus.

P. 303. In tabulis Cl. HOME calor & pulsus non accurate se sequuntur, & cum numerosioribus pulsibus calor minor est, in universon tamen calor cum pulsu augetur & minuitur.

Calorem febrilem hic Cl. SAUVAGES facit 34. gr. REAUMUR seu FAHRENH 108. $\frac{1}{2}$ *Nofol.* IV. p. 51.

P. 310. Putredo destruit ruborem sanguinis, initio facto a superficie, ut ater color sensim ad ima descendat, neque conquassatio ei sanguini ruborem reddit GABER. *Misc. Taurin.* p. 70. sqq.

P. 314. Ad experimenta Cl. GABER, quæ ruborem sanguinis cum aeris ad tactu conjungere videntur, respondet Cl. KRONAUER, tamen etiam in spatio inani globulos subsidere, & fundum placente sanguineæ atriorem esse. p. 13. 17. 18.

P. 315. L. 17. 18. Pro vocibus in sale sanguinem lege in sanguine salem.

P. 327. Sanguis a motu musculorum de vena vehementius salit. Musculorum motu norat juvenis sanguinem exprimere SWAMMERDAM. pag. 853. Enormis de secta vena hæmorrhagia, a motu musculari nata SCHWENKE. p. 34.

P. 333. Vidit LIL. MORGAGNUS venas jugulares in cane ad tolli, quando exspirabat, & detumescere, quando aerem ducebat. *sed. caus. morb.* I. p. 183. Vidit etiam Cl. A. C. LORRY. *Mém. des savans étrangers.* III. p. 353. cerebrum detumuisse cum asperam arteriam laxasset, ut canis inspirare posset. p. 310.

P. 344. In sano homine sanguis de vena incisa salit ad 12. lineas in fere ad 30. 40. 48. & 55. demum lineas FRAIRIOT. *vir. vitalis.*

Quare sanguinis venosi vim facit subduodecuplam vis sanguinis arteriosi.

P. 350. Potest addi.

Etiam per vasa lymphatica lympham, & per lactea chylum a morte moveri, cum vulgatissimo experimento utrumque vasorum genus & plenum adpareat, & evanescat. Multum etiam lymphæ post mortem de inciso vase lymphatico fluxisse exemplum novi.

P. 351.

P. 351. Venas ad portas in homine hypochondriaco tumidissimas vidit Cl. LIEUTAUD *precif.* p. 36.

P. 356. Sæpe pulsant venæ jugulares LORRY l. c. p. 313.

LIB. VII.

P. 362. Mucus in aqua subidet FORDYCE *de muco* pag. 15. etfi ob admistum aërem mucus de naribus natat. p. 12. Siccus ab it in aliquid friabile, simile gummi p. 14. Cum oleo & cum gummi non bene miscetur. p. 14. sed cum acore meraco p. 13. cumque eo lentescit & contrahitur, tum cum liquore stillatio vini. p. 15. & in aqua fervente ibid. A mercurio sublimato in massam cogitur: Cum aqua mistus fetet. p. 15. & PALLUCCI *fistul. lacrumal.* p. 51. 52. de narium & linguæ muco, vix absque aqua odorem concepturus. Igne subjecto dat aquæ vix odoræ $\frac{1}{2}$. spiritus fere ut ex cornu cervi $\frac{1}{2}$. olei empyreumatici aliquantum, & parum falis volatilis ficci p. 17.

P. 367. Castoreum inflammabile est BUFFON. T. VIII. p. 320. & ginetæ unguen IX. p. 352.

Vitellus ovi utique oleum dat MAITREJEAN. p. 22. DOSSIE. *introduct.* I. p. 470. *Journ. med.* ann. 1762. MACQUER. *chym. prat.* II. p. 488.

P. 370. Alvus in salivatione siccatur GRAINGER *ptyalism.* p. 17. Diarrhœa salivationem supprimens SCHLICHTING. *mnemosyn.* p. 246. A suppressa urina lotio similis saliva MORGAN. *sed. caus.* II. p. 150. Ligatis ureteribus copiosa & viscida saliva fluxit IDEM ibid. NUCK. *defens. duct. aquos.* p. 10. & urinosa HELVET. *Oecon.* p. 156. Cum penis confertisset, urina falsa per os effluxit *epist.* ad HORST. p. 513. & 508. & urinosus vomitus secutus est, cum lotii via obstructa esset *Phil. Transf. Vol. LI. P. I. p. 216.*

Sudor & perspiratio urinosa MORGAGN. l. c. p. 151.

Materies gonorrhœæ in oculos translata ARNAULD *diseas of Urethr.* p. 187. *Mém. Comm.* III. p. 13.

Lac repercussum in telam cellulofam femoris depositum. *Journ. de Méd.* T. XII. p. 58. PUZOS pag. 350. & in cellulofam telam abdominis in *Verbandel. der hollandz maatschapp.* T. VIII. P. 2. p. 386. Lac per sudorem excretum IBID. p. 394. per urinam p. 341. cum fecibus & per diarrhœam IDEM p. 341. HOFMAN *disquis. anat. pathol.* p. 162.

Pus ipsum resorbendum de pectore aliisque abscessibus in sanguine visum & depositum in urinas (L. XXVI.) etiam per vomitum redditum fuit. BINNINGER. *Cent. V. obs. 68.* PASTA. *aphor. p. 188.* HILDAN. *Cent. IV. obs. 28.* & per alvum BELLOSTE. *p. 267.* RHOD. *Cent. II. obs. 13. 89.* VIEUSSENS *obsf. d'anat. & de médec. prat. p. 321.* PETZOLD. *obsf. 67.* STALPAART *vander WIEL Centur. I. obs. 34.*

P. 401. Glandulæ ex simplicibus compositæ, quarum ductus in unum communem excretorium canalem confluunt. VALISNER I. *p. 240.* in ventriculo struthiocameli.

Simile systema describit Cl. BOHADSCH *anim. med. p. 34.*

P. 402. Sinus mucosos ramosos habet LORENZINI. *p. 19. t. 2. f. 1.*

P. 411. Glandulas sebaceas compositas, sive plurimas spherulas cavas, quæ suum unguen in communem sacculum effundunt, habet in castoreo BUFFON. *t. VIII. p. 320.* in cibetto *t. IX. p. 323. 324.* ubi sacci iterantur; in hyæna *ibid. p. 288.* in ratto moschato *Mém. de 1731. p. 448.* in moscho *ibid. 454.*

P. 414. I. 15. loco *Cum enim lege Siquidem.*

P. 426. Vasa ad maximos ramos divisa sunt in duobus ramis, qui circulum vasculosum vitrei corporis producant.

P. 438. Etiam a stimulo vitioso gonorrhœæ, cujus sedes non est in teste, tamen secretio feminis acceleratur, testes tument, & semen per pollutiones disperditur MONRO *sem. test. p. 64. 65.*

P. 441. Ad nervorum imperium pertinet ischuria perfecta ex morbo hysterico, ex arsenici vi ventriculum erodente SAUVAGES. *nosol. V. p. 123. 124.* ex frigore apud Cl. ZIMMERMAN *erfahr.*

P. 453. Mucus abstersus in pituitaria membrana redit. SCHNEIDER *catarrh. L. III. p. 513. 514.* & in palato *p. 512.*

P. 464. Adde ad renes. A magna arteria secretio uberior. Cum a sanguine transfuso in cane plethora nata esset, & distenta vasa, animal crebro & multum minxit. *Relax della transfus. p. 36.*

P. 479. Contra legem adhesionis. Leviora corpora a gravibus menstruis solvuntur. WALLER. *chem. p. 264.*

P. 480. I. ult. not. u. pro IDEM præstat legere BUFFON.

TOM. III. L. VIII.

P. 6. Costarum appendices osseas fuisse in plurimis exemplis reperio. SCHWENKE *casus rarus.* In hydropicis HABN. *rat. med. V. p. 116.* VI

VI. p. 87. In hecticis *Journ. Med. ann. 1761. m. Mars.* In asthmaticis COWPER; etiam in septenni puella PRINGLE. *diseas. p. 256.*

In homine spiritu vini abutente SCHACHER *progr. ad diff. SCHUSTER, GUATTANI in animadv. del Benavida p. XVII.* In senibus BOEHMER. *polyphug. p. 16.* VESAL *Chin. p. 73.*

P. 15. A durissima sterni appendice cum duabus prælongis caudis cardialgia in SCHACHER. *progr. ad SCHUSTER disp.*

P. 25. lin. 2. pro *majora lege minora* & p. 26. lin. penult. pro *minui lege augeri.*

P. 35. In equo costæ interpositum bacillum pollicem crassum fregerrunt, dum a suis musculis adducebantur. DUVERNEY. *II. p. 70.*

P. 46. Duos etiam subclavios musculos vidit P. A. BOEHMER. *præf. ad fasc. obsf. I. p. IX.*

P. 50. Similia nostrorum, & caput a mastoideo musculo electrica scintilla percusso in latus ductum vidit ILL. CALDANUS. *Theor. Med. primus Professor Patavinus amicus noster singularis Lett. III. p. 21.*

P. 56. Varietates & musculos ad pectoralem accessorios habent RHODIUS *mantiss. n. 7.* P. A. BOEHMER *præf. ad fasc. obsf. II. p. V.* ILL. HUBER. *Eph. Nat. Cur. Vol. X. obsf. 35.*

P. 64. Ligamentum illud POUPARTI etiam ad musculum obliquum accensent insignes viri J. G. DUVERNEY. *II. p. 129. 130.* & TABARRANUS. *obsf. XI.*

P. 72. Musculus ad rectum abdominis accessorius, a summa costa ad imam productus CABROL. *obsf. 8.* *Hist. de l'Acad. ann. 1726. p. 26.* FABRIC. *anat. pract. p. 17.* WILlich amicus noster & olim auditor, *obsf. I. in disspinaug.*

P. 82. Fasciculi sub aorta decussati, quæ rarissima est varietas MORGAGN. *sed. causf. I. p. 163.* Eo in casu diaphragma etiam in aortam agere potest. Ita fieri putatur in violento ejus organi descensu fieri, ut sanguis ad superiores partes repellatur, & facies livescat *Journ. des savans. ann. 1763. m. sept.*

P. 87. In expiratione vena cava turget & ampliatur.

Cæterum omnino hic addi oportet, quæ in *oper. min. T. I. p. 300.* monui.

Respirationem nempe contrariis modis sanguinem adficere, qui venis supra

supra diaphragma positus continetur, eumque qui est in venis infra diaphragma positus.

Dum inspirat homo, venæ superiores inaniuntur, ut per experimenta nostra & Cl. *Francisci* LAMURE fieri constat.

Sed contrario modo venæ, quæ sunt infra diaphragma, replentur & intumescunt, & sanguine a contracto septo transverso retrorsum pulso turgent: inter expirandum vero is inferior sanguini ad cor redit, venamque cavam inanitam replet. Hæc eo evidentiora sunt, ut fortior est respiratio

Ita pulmonem minus sanguine obrui sequitur. Nam inter inspirandum accipit quidem sanguinem superiorem, dum interim inferior sanguis a pulmone avertitur. Ita fit, ut inter expirandum fere æqua portio sanguinis ad pulmonem veniat, qualis venit inter inspirandum. Quæ iterum causa est, cur pulsus in sano homine a respirationis vicibus non mutetur.

P. 94. Consentit Cl. BARON, perinde diaphragma contrahi, sive sursum nervum phrenicum strinxeris: sive deorsum, in thesi *E. nondum probati, spirit. anim.* Paris. ann. 1749.

P. 108. Ad hemiazynam sinistram MASSA *isag.* p. 7. WOLF. *obs.* XI. *Journ. med.* ann. 1757. m. Dec.

P. 119. Pleuræ ossea concrementa minime rara sunt.

Massa cartilaginea in nexu diaphragmatis ad costas G. R. BOEHMER *polyph.* p. 13.

In morbo pectoris pars diaphragmatis ossea ROUFFE *morb. navig.* p. 31. nam huc omnino refero.

In fene pars pleuræ ossea SCHACHER *progr.* ad SCHUSTER. Pleura late ossea de FIEU. *physiol.* p. 366.

Lamina magna ossea in cellulositate inter pleuram & musculos *Journ. de Med.* ann. 1757. m. Mars.

Officula prædura in pleura GERNET. *fib. senil.* n. 12. Pleura partim ossea HENKEL. *Saml.* VIII. HAEN IX. c. 1.

P. 120. Pulmonum in minimum spatium compressorum ab aquis hydroptis pectoris, plurima exempla collegi.

P. 121. Sic crustæ viscidæ, gelatinosæ, quæ de pulmone in pectoris inflammatione exsudat. In nupero morbo epidemico, qui necdum fideles inducias nobis largitur, hoc vulgare symptoma fuit. Pulmonis in sanis hominibus,

minibus, absque respirationis vitio adnatis, exempla aliqua addo; siquidem a non nemine hæc in dubium revocantur.

In femina sana pulmones adnati P. C. FABRICIUS in *progr.* ann. 1759.

Pulmones undique adhærentes absque vitio respirationis prægresso BOHN *offic. med. dupl. diss.* I. n. 13. FANTON ad Manget. *epist.* 8. PARMESIO *cas.* II. p. 92. BARTHOLIN *Cent.* III. *hist.* 6. BADER *obs.* 4.

Absque difficili respiratione pulmo undique adnatus Cl. de HAEN. *rat. med.* VI. p. 262. Sæpe id in sanissimis hominibus reperiri IDEM. *ibid.* & subinde fieri IDEM VII. p. 107. ubi priora sua antiquare studet.

Post phrenitidem, cum bona respiratione, pulmones adnati MORGAGNI *caus.* I. p. 52. & in apoplectico, satis sano homine p. 30.

Olim A. PICCOLIOMINI pulmonem pene semper adhærescere, idque absque vitio respirationis fieri eruditissimus docet MORGAGNUS. *ibid.* p. 39.

In adultis hominibus pulmo plerumque adhæret VYLHOORN in HEISTER p. 862. & pene perpetuo GLISSON. *rachitid.* p. 371.

Objicit equidem Cl. FLEMING (*of adhesions*) magnas pulmonis adhesiones in viris potissimum respirationi nocere, cum pulmo ad firmum latus adhærens non perinde diaphragma sequi possit. Verum pleura, ad quam pulmo adhæret, non ita firmiter ad costas adnectitur, quin super textum cellulosum sibi circumpositum sursum duci possit, & deorsum.

P. 131. Experimentum collapsi ab admisso aere pulmonis habet etiam ILL. MORGAGNUS *sed. caus. morb.* II. p. 180.

P. 134. In cuniculo, quem infecto aere occiderat, Cl. CIGNA pulmonem pleuræ contiguum invenit, neque sub aqua merfo bullæ emerferunt *Misc. Taurin.* II. p. 198. quem consensum insignis per sua merita viri plurimi facio.

P. 135. Olim R. BATHURST pulmones non esse foraminulentos, nisi in pennatis animalibus. *prælect. posth.* p. 145. & pulmones strangulati canis aere plenos fuisse Idem. p. 146.

P. 140. Superficiem baseos pulmonis 66 $\frac{1}{2}$; aream universam 493 $\frac{1}{2}$ facit Cl. GUENET in thesi *E. vis in pulmone non major &c.* Pondus 66. unc. facit SAUVAGES *nosolog.* I. p. 499.

P. 142.

P. 142. De piscibus frigidis ita tenendum est, aliquos tamen, quos separat LINNÆUS, omnino ut serpentes pulmonem habere, exemplo lampretæ. In polypo vidit *Nov. Comm. Patr. T. VII. p. 340.*

P. 152. Non valde credit ILL. MORGAGNUS, aliquid inter glandulas bronchiales, & asperæ arteriæ caveam commercium esse.

P. 172. Arterias pulmonum de lobo in lobum non communicare adnotat ILL. vir G. V. SWIETEN *Comm. T. IV. p. 66.*

P. 174. Ex lobulo in interstitium, ex eo in lobulum vicinum aer transit, non facile de lobulo in lobulum DUVERNEY. II. p. 64. 65.

Non transire de vesiculis in intervalla *diff. dans laquelle on examine les preuves de M. BERTIER &c.*

P. 177. Pulmonem merum textum cellulosum esse, neque veras vesiculas, sed spongiosum aliquid, promte aerem e parte in partem transmittens, & ne in equo quidem alias præter cellulosum textum vesiculas esse, eumque textum ex vagina vasorum produci, non a ramis arteriæ asperæ DUVERNEY. II. p. 58. ad 68.

P. 182. Aerem fixum in variis humoribus humanis reperit Cl. MACBRIDE, etiam in pulmonis halitu p. 236.

P. 188. In nuperis operibus aeris pondus ad aquam facit ut 700. i. ut in spatio pedis cubici. Rhenol contineantur aquæ 63. lib. 4. unc. gr 40. MUSSCHENBROECK *Instit. p. 831.* ubi retinendum est, de aere ponderoso, batavico, sermonem esse.

P. 192. Pressionem, quam urinator patitur, multo majoris aestimat P. van MUSSCHENBROECK, qui facit 332. 30 lib. p. 892.

P. 196. Cl. CIGNA mortes avicularum in aëre rarefacto experimentis confirmavit. Passer in aëre dimidio rariori vixit septuaginta minutis (ut hydragyrum moraretur ad 13" lin. 5) alius in aëre plusquam dimidio leviori (16." 10.") periit intra 35'. post vomitum & frequentem respirationem. In aëre plus triplo leviori septem unc. lin. movem post 30. minuta animalculum interiit *Misc. Taurin. II. p. 180.* Vir ILL. putat, & ideo leviozem aërem nocere, quod celerius corrumpatur. p. 179.

P. 198. Huc refer aream pulmonis a Cl. GUENET ad 493". aestimatam.

P. 206. Aër expandit se in spatium 600. 700^{ies} majus MUSSCHENBROECK *introd. p. 886.*

Octo pedes aëris vix ultra 15. minuta respiranti homini sufficiunt R. BATHURST. *prælect.*

P. 207. Ad aërem non renovatum. In aëre stabuli plantæ non crescunt HALEs. *ventil. P. II. p. 130.* & flamma perit *Miscell. Taurin. I. p. 35.*

Si nativa fuerit aëris densitas, perit animal in aëre non renovato intra 3. ½ horas CIGNA. II. p. 177 & intra 4. ¼ p. 164. ranæ ipsæ intra horas 60. p. 172. neque juvat aërem densasse ib. & animal perit in ratione directa magnitudinis suæ, inversa aëris p. 172. Aër, in quo prior avicula periit, celerius alteram necat p. 170. vaporesque in eo aëre sunt putridi. p. 194. qui enecant, neque ob elaterem aëri subtractum animalia in aëre clauso pereunt p. 197.

Historia judicii funesti Oxoniensis, quod cito, recensetur in *Phil. Transf. vol. L. P. 2. p. 699. m. septemb.*

P. 210. Fumi flammæ non nocent *ibid. p. 193.* & flamma aëris elaterem suis vaporibus non minuit. p. 190.

P. 211. Funestorum effectuum fumi carbonarii innumerabilia exempla sunt. Ecce aliqua. Homines ab eo percussi sensum amittunt, color lividus est, pulmo maculosus, cor sinistrum inane, dextrum sanguine plenum, cerebri vasa cruore plenissima BUCHNER in propria *disp. 2. samlung.*

Ex eo fumo ipse BOERHAAVIUS nauseam, vomitum, capitis dolorem passus est *morb. nervor. p. 254.* Inde sensus amissi & extasis. *ibid.*

Ab eadem causa terror, stupor, nullus præter cor & pulmonem motus superstes, pulsus debilissimus *Phil. Transf. vol. LII. p. 454.* Iterum a prunarum vapore stertor, dentes adducti, infensilitas, mors *Nov. Eph. Nat. Cur. II. p. 102.*

Vapor carbonum acidus est, cum flores cæruleos rubro colore tingat BUCHNER. I. c.

In aëre fixo evoluto respiratio supprimitur, & passer cito perit MACBRIDE. p. 61.

Ad p. 212. Vapor suffocans fodinarum carbonis POWER. *P. IOT. Staffordshire. p. 135.* Dicitur la Pouffe: extinguit candelam, facit anxietatem, spiritum opprimit, dissipatur igne le MONNIER *itin. p. 147.*

Vapor ferventis vini non est aër MUSSCHENBROECK *Comment.*

p. 123. Sed verus vini spiritus TEICHMEYER. *Elem. chem.* p. 85. Suffocat, facit ante os spumam TANNEBERG *de eo vapore.* p. 22. AUGUSTINI *epist.* p. 64. maculas in cute AUGUSTINI, & tumidum corpus TANNEBERG. Ab ea causa sanguinis in sinistra vasa cordis transitus impeditur ROTARI *oper.* p. 167. fit apoplexia ZACUT. *med. prim.* L. I. *obs.* 10. & vasa cerebri sanguine turgida sunt AUGUSTIN.

Ad mephitides plurima habet L. a CAPOA *delle m. fette*, qui liber longe utilissimus inter ejus viri labores est. Ecce aliqua. Aquæ, ex quibus mephitis adscendit, salubres sunt p. 14. materies aere gravior est. Undique erumpunt mephitides in cellis & puteis cum torrentibus communicantibus, qui de Vesuvio candentes defluunt *Phil. Transf.* n. 455. CASTERA *hist. du Vesuve.* Mephitis est vapor tenuis sulfureus; sed cum odore falis ammoniaci, & vitrioli mistus, nares vehementer percutiens. Ex lavis ipsis, quando multo tempore refrigerunt, adscendit, della TORRE *Vesuv.* p. 76. 91. Alius est fumus humidus, pariter sulfure & sale ammoniaci mistus; sed non ea vi, neque cum eo suffocationis sensu adscendens IDEM p. 76. Mephitis lacus agnani simillima est *lavarum* (torrentium ignitæ materię) mephitidi, tantum non eadem vi nares percutit, neque vapor venenatus est. *ibid.* Mephitides non calent, nec fatent *ibid.* neque alte adscendunt. Lampades extinguunt *Mém. des savans étrangers.* II. p. 614. 615. Ad respirationem ineptæ sunt *Mém. de l'Acad.* 1750. p. 724. tamquam ex vacuo spatio aerem trahere velles BRADLEY *new improv.* p. 157. Vapor videtur vitriolicus MEAD. *pois.* & acidus esse BALDASSARI *acq. di bianciano.* p. 206. calet ad 15. gr. R. (prope Pisam) COCCHI *bagni di Pisa.* p. 32. & bronchos constringit, CRONA *misc. Taurin.* II. p. 193. & licet insipidus sit, aliquid habet pungens *Mém. de l'Acad.* ann. 1757. p. 371. inelasticus idem BLAINVILLE. *trav.* III. p. 384. non facit descendere argentum vivum ADDISON *Journ.* p. 140. non alte adscendit BLAINVILLE. I. c. p. 385. animalia minora occidit, (omnes) etiam hominem, si corpus ad terram curvaverit *hist. du Vesuve.* FELICE in ARBUTHNOT. p. 44. BLAINVILLE III. p. 386.

P. 214. Ad vaporem aquarum mineralium. Etiam animalia occidit Rickenfeldæ RAVESTEIN *birkenf. sauerbrunn.* p. 23. 24. Pirmonti SEIPIUS *misc. T. IV.* p. 102. seq. Swalbac, PECHLIN. L. III. *obs.* 44. circa

circa Carolinas thermas SPRINGSFELD. *carol.* p. 79. 80. Wildungæ OVELGUN p. 78. 79. Etiam vaccas enecat Ribarianas MARSIGLI *Danub.* p. 91. & homines, si caput terræ adprefferint SEIP.

Fossis cum vaporem imitari sulphure, & vitriolo, loco clauso digestis MARSIGLI. Odor est sulphuris SEIP. suffocans *ibid.* Vapor ipse invisibilis, pede aut sesquipede non altior IDEM, ignem extinguens *ibid.*

P. 215. Ad vapores animales.

Inflammabilis.

Vapores inflammabiles, ex corruptis corporibus, latrinis & cloacis vide *hist. de l'Acad.* ann. 1757. n. 2. HANOV. *seltenb.* II. p. 857. sq. ex farco-phago *Verbandel der hollandz maatschap.* III. p. 602. & T. VII. P. II. p. 176.

Non inflammabilis. Ex urna sepulchrali virginis vapor candelam extinguens HAGUENOT *assemb. de Monspel.* ann. 1746. p. 92. ad 97. *At. Litter. Ups.* ann. 1742. Aere gravior deorsum flexus *ibid.* vim venenatam conservans, si in phialam reciperes HAGUENOT, homines & animalia occidens IDEM.

Vaporum putridorum noxæ, dum putredinem in corpore humano producant.

Aqua sentinæ adeo venenata redditur, ut propiores, qui antlias reparant, operas sæpe suffocet, ad notabilem vero distantiam eminus dolores capitis, aliaque mala inferat SUTTON. p. 34. Inde mors subita ARCUPIO *contemplaz.* p. 5. RUTTY *synops.* p. 148. *Hist. de l'Acad.* ann. 1745. p. 28. MASSA *febr. pestil.* p. 18.

Vapor ex ventilatore ore receptus vomitum movet & vehementes febres HALEs *ventilat.* II. p. 49. 53. 54.

Ex vapore fetidissimorum cadaverum homines suffocati & sphacelati *Journ. Med.* ann. 1759. m. august.

Mortes ex judiciis stipatis ROGERS. p. 40.

P. 216. Paludum noxia effluvia. In Apulia, cum Salapia in planitie paludosa posita perpetuis morbis infestaretur, Romani civitatem ad maris litus transfulerunt, unde morbi quieverunt VITRUV. L. I. c. 4.

Cum anno 1736. Viadrus Silesiam inundasset, aquæ residues adeo acres factæ sunt, ut armenta depilarent. Altera æstate vehementissimarum febrium epidemia successit KONDMAN. *seltenb.* p. 24.

Neapolitanorum salubritati cavit Petrus de TOLEDO, dum per latam planitiem paludosam ad mare fossam duxit, & aquis effluvia aperuit GIANNONE T. IV. p. 91. edit. Gall.

Exsiccatis aquis Bagnaræ salubritas restituta est, & epidemiæ metus averfus LANCIS *Epidem. III.*

Aquis mortuis novus canalis salubritatem reddidit, cum alii vici ejus viciniæ ab aquis stagnantibus morbofi sint *Mémoir. de l'Acad. ann. 1756. p. 185.*

Pisauri infalubres lacunæ: his siccatis aer emendatus est: & cum de-
nuo aquæ stagnarent, epidemia rediit, quæ secundo superata est, aquis
in canalem reductis LANCIS *Epidem. IV.*

Cesena palustris aer morbidus reddebat incolas. Emendatus est con-
ctis cloacis, agris lino confitis a civitate remotis, aquis eductis M.
SIBERI *gelid. pot. abus. p. 220.*

Aqua puteorum venenosos dat vapores, & primos homines, qui des-
cendunt, fere occidit BOATE *nat. histor. of Ireland. p. 146.* DONIUS
aer Rom. sal. p. 102. *Traité de la peste p. 60.* HIAERNE *inlanding Mag-
sa I. c. Journ. des savans. ann. 1667. n. 4.* De cisterna GAILHARD
de venæ sectione in apoplex. p. 109. De crypta virginie in Ægypto pri-
mum aperta VANSLEB apud GREENHILL in *ven. gongydia: de caverna
Nouv. de la République des Lettres ann. 1686. p. 148.*

Aer vaporibus infalubribus onustus.

Infectæ villæ fumos ventus detulit in aliam regionem, & una pestilen-
tiam LANGE *clav. fecal. p. 31.*

P. 220. Sal marinus in aqua pluvia RUTTY *synops. p. 37.*

Sal marinus decrepitatus in aëre naturam suam occuparet BATHURST
prælect. p. 188.

Ros ægyptius falsus est MONCONIS. *voyag. I. p. 319.*

Mare salso polline late hortos infestat. *Voyag. de l'Archipel. III. p. 5.*
add. RELHAM *brighthelmstone.*

P. 222. Antimonium, zincum, arsenicum, etiam admista metalla, in
aerem elevantur WALLER. *chem. I. p. 111.*

Aer circa Fablun adeo prægnans est cupro, ut ne gramen quidem pro-
ducat, & solum empetrum in nuda arena superfit *Täkte jordskötjel. p. 14.*

Aurum regulo antimonii additum volatile avolat. BIRCH. T. I. p. 493.
P. 226. Non a propria pulmonum vi respirationem cieri BATHURST.
prælect. p. 161.

P. 227. Pulmonem elidi, & aeris in id viscus iter sufflaminari, per
vulnus pectoris BATHURST. *prælect. p. 152. 153. 154.*

P. 228. In emphysemate inter expirandum, aer de pectore prodit HUR-
TER *obss. of a soc. at Lond. II. p. 65.*

P. 232. In celebri mihiq; caro clinico, cum post maximas anxietates &
post intolerabiles dolores interiisset, septum transversum inflammatum erat.

P. 234. In ove diaphragma per inspirationem sex pollices, descenden-
do, percurrit.

P. 246. Fuscus in proprio libro Cl. BERNARD de copia sanguinis egit,
quæ per inspirationem pulmonem subeat & per expirationem Copiam
communem sanguinis de aure dextra meantis æstimavit ad partes 48: in-
spiranti vero partes 14. in pulmonem venire docuit: & in principia ramorum
ejus arteriæ p. 75; tamen ut in primo pulsu partes 19. in secundo 18. in ter-
tio 17. eam arteriam subeant, atque adeo facilitas sanguini in pulmonem
subituro nata, sub finem inspirationis diminuat.

P. 249. Ad submersos. Aqua in pulmone fuit, in plerisque exemplis
spumosa ROEDERER in proprio progr. tum MORGAGN. *sed. caus. I.*
p. 106. LOUIS *signes de la mort. p. 297.* & in *L. du suicide.*

Nulla subinde, quando perfrigidæ aquæ sunt, tunc enim nulla fit in-
spiratio MORGAGN. *sed. caus. I. p. 187.* ROEDERER. I. c.

Aqua in ventriculo submersi ROEKEMA, ROEDERER, LOUIS,
p. 249.

Nulla, per frigus MORGAGN. I. c. KULMUS *anat. monstr.*

P. 250. In suspenso cor dextrum sanguine plenum, sinistrum inane.
SCHRADER *digest. anim. carniv. p. 13.*

In fulgurato DUFFERNEY II. p. 551.

In homine a fumo carbonum extincto BUCHNER 2. *fam.*

P. 252. Castori nullum foramen ovale apertum est *Eph. Nat. Cur. Dec.*
I. ann. 2. *obs. 25.* nec phocæ SCHELHAMMER in ejus animalis ana-
tome: nec lutræ *Gazette liter. ann. 1765. n. 61.* NEEDHAM. *form. fet.*
c. 51.

Qui suspensi interierunt, cum foramen ovale apertum haberent BIRCH
T. III. p. 71.

P. 256. Si miscueris duos liquores, diversis gradibus calentes, dictis
his gradibus m & n. erit commisti liquoris calor = $\frac{11am + 8bm}{11a + 8b}$. Si
massa utrinque æqualis fuerit, erit incrementum caloris in aëre pulmonis
n - m = gr. 15. KRAFT. *physic. gener. p. 279.* ()

(a) His scriptis reperio aliam legem esse RICHMANNI & NOLLETO receptam, ut calor
mista aquæ sit = $\frac{bn + AM}{m + n}$. Hanc legem veriore esse, quando frigida ad calidam adfundi-
tur, KRAFTIANAM meliorem, quando calida ad frigidorem Egreg. BIKER de igne.

P. 261. Inflatu pulmo tamen non premit nervum phrenicum, neque facit, ut eo irritato diaphragma non convellatur Cl. WRISBERG *ner. phren. p. X.*

P. 269. Quæ de levitate corporis humani dixi, ea per nupera experimenta confirmata habemus in *Philos. Transf. Vol. L. P. 1. p. 42.* aliqui homines æquali cum aqua pondere fuerunt. Multi etiam leviores, ut se ad aquam haberent 140. ad 170. & 172. & ut 158. ad 176. 183. ut 132. ad 156. Inde plurimi homines in aquam coniecti, etiam ligati, natarunt *causes célèbres T. XII. p. 179. 180. FISCHER de senio p. 88. 89. GALESENDUS.*

Mirum est phænomenon a Cl. POMMÉ adnotatum, hystericas feminas in balneo innatare, dum in spasmodico paroxysmo versantur, eo finito mergi p. 29. 444.

De submersis recte Cl. de SAUVAGES non reviviscere, qui per horam sub aqua fuerint *Nesolog. II. P. II. p. 402.* ubi EVERSI MECUM facta experimenta non bene alteri ILL. viro tribuuntur, qui ea non vidit.

Nuper Cl. SGUARIUS in propria *disp. epistolica* puellam describit, quæ fere 45. minutis in puteo amissa, frigida, absque spiritu & pulsu reperiata, tamen aere in os inflato revocata fuerit, ut fero & post horas pulsus rediret p. 9. Fatetur IDEM, aeris inflationem non semper eundem successum habuisse. p. 66.

P. 270. Suspensos apoplexia perire, cum vasa cerebri sanguine congesto repleantur MORGAGN. *sed. caus. I. p. 177.* LOUIS *du suicide, & submersos Verhandl. der holländz maatschapp VI. p. 648:* neque servari, etiam si tubulum asperæ arteriæ insertum gesserint *Journ. Med. ann. 1763. m. Novemb.*

Sed tamen p. 271. utique larynx & cervix in suspensis violantur. Musculi laryngis rupti MORGAGN. *sed. caus. morb. I. p. 175.* & larynx p. 176. & anularis cartilago. *ibid.*

P. 279. Pro experimento pulmonum. Nempe quando puer nunquam respiravit, tunc pulmo in aqua mergitur. *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 3. obs. 158.* FABRIC. *II. Saml. p. 58. 59.* ESCHENBACH, ROEDERER, RUYSCHE. *thes. V. n. 40.* & olim GALENUS. *util. L. XV. c. 16:* natat vero pulmo, quando fetus respiravit KOELER. *de pulm. infant. in aq. natant vit. ROEDERER. n. 22.* etiam semel ESCHENBACH. *contin. obs. 127. 22.*

Innatat

Innatat idem pulmo, si putredinem conceperit ALBERTI *Med. Leg. T. III. c. 14. T. IV. c. 1.* HEISTER *Exerc. de judic. ex pulmone innatante vel submers. &c. FABRIC. 2. Saml. p. 56. 57. 65.* TITSINGH. *diana p. 467.*

Densus fit idem, ut plerumque fundum petat, in adulto etiam homine: per morbos varios. Post pleuritidem, peripneumoniam, & dolores thoracis MORGAGN. *sed. caus. morb. I. p. 194. 195. 200. 201. 202. 204. 205. 209. 211. 212. 214. 215. 216. 217.* CLEGHORNE. *Minorc. p. 247.* MONRO *l. c. p. 123.* ROUPPE. *p. 25. 27.* AUENBRUGGER *p. 62.*

Sic densus pulmo, ut fere in omnibus fundum peterent, pulmo scirrhusus STORK *ann. p. 118. 119.* post asthma MORGAGN. *l. c. p. 196.* post hæmoptoën PASTA. *aphor. p. 224.* post febrem MORGAGN. *sed. caus. I. p. 205.* HASENOEHL *p. 51.* post hydropem FANTON *obs. 5.* HAEN. *T. V. p. 50. 105.* in scorbuto ROUPPE *morb. navig. p. 152. 154.* in femina cæterum sana, cum sanguine in pulmonem effuso FABRIC. *progr. ann. 1759.* etiam in puero qui respiraverat GELHAUSEN. *p. 93.* KUNDMAN. *p. 769.* IDEM *p. 17.* BOHN. *offic. p. 666. 668.*

Hæc omnia, & alii eventus, qui iudicium dubium admittere videntur, eo consentiant. 1. Pulmonem, qui in fetu, non respiravit, constanter fundum in aqua petere. 2. Nisi putredo aerem evolverit, ut spuma pulmoni adhæreat. 3. Pulmonem, qui semel ab inspiratione aere repletus sit, cætera sanum, in aqua natat, nisi valde imperfecta fuerit inspiratio, & 4. nisi morbus evidens pulmonem densum reddiderit.

P. 282. In animalibus, quæ vapor cavernæ caninæ interemit, pulmonem compressum fuisse *Mém. de l'Acad. ann. 1750. p. 78.* & in fulgurato *Mém. de l'Acad. avant 1699. t. 2. p. 179.* PITCARNE *de modo, quo sanguis &c. n. 18.* HALES *vegetable Statics. p. 258.* *Mém. de Trévoux ann. 1756. m. Juin.* DUVERNEY. *T. II. p. 551.*

P. 283. Vide ut Cl. BERNARD in expiratione sanguinem in principio parcius per arteriam pulmonalem admitti, inde accelerari, & uberius advenire: contra in sinum sinistrum primo in pulsu minori copia subire, eam vero copiam perpetuo augeri, dum expiratur, per calculos exponat t. 4.

P. 296. Ad suctionem PETIT. *Mém. de l'Acad. ann. 1735. p. 47.* sufficit, papillam ab orbiculari oris musculo comprimi.

P. 298.

P. 298. In nixu sanguis per aures & os RZASCYNSKI. T. II. p. 443. MILO tumentibus venis nervum capiti circumductum rumpebat SUIDAS II. p. 561.

Ex conatu ruptum aortæ aneurysma & mors subita. MORGAGN. l. c. I. p. 274. Ex eadem causa duo aneurysmata subnata *Hist. de l'Acad. ann. 1750. n. 3.* Cantoribus, & qui instrumenta musica sonant, frequentia aneurysmata MORGAGN. *ibid.* p. 170. A nixu rupta vena cava, ubi uterque truncus coit, & mors subita ORTESCHI *diar. Venet.* II. p. 217.

P. 306. Contra risum sardonium ab inflammato septo transverso BILLGUER, MARTENS *de vuln. pect.* in exemplo. Putem risum a delirio, non a mechanica contractione septi oriri.

P. 307. Vulnus arteriæ axillaris iterum apertum, & mors subita ari-fu HEUCHER. *Oper. omn.* p. 347.

P. 310. Singultus est subita inspiratio, sonora THIELE *singult.* p. 28. DUVERNEY. II. p. 119. 183.

P. 314. A frigore aeris sanguinem in pulmonem nuper nati animalis compelli, & eam esse respirationis causam WHYTT *vit. mot.* p. 212. Sed videas intra aquam, etiam tepidam, catellos cum suis membranis de utero excisos ore hiare.

Ab animæ desiderio prima respiratio GAUBIUS *regim. ment.* II. p. 49. sic WHYTT p. 208. A nixu ad contrahendos corporis sui musculos edito HERRISANT. *Hist. de l'Acad. ann. 1743.* p. 74.

P. 318. Nova alacritas animalis post captum aerem adnotatur a R. BATHURST. p. 22. & a I. DUVERNEY. *possib.* T. II. p. 173.

P. 322. Bullarum aerearum in vasis cerebri exempla MORGAGN. *sed. caus.* I. p. 41. 42. 80. HAEN. T. VI. p. 270. In corde spuma MORGAGN. I. p. 42.

P. 323. Vesiculæ aere plenæ de cute effervescentes *Journ. de Méd.* XII. p. 157. in ambitu peritonæi XI. p. 520. in membrana extima hepatis & vesiculæ fellis FANTON. p. 196. In sacco ovarii aer HAEN *rat. med.* V. p. 56.

P. 353. Contra majorem sanguinis in pulmone adtritum nuper Cl. GUENET propriam disputationem scripsit, in qua & parvitatem visceris, & paucitatem vasorum, & minus spatium percursum, & molliorem pulmonis arteriam considerat.

Hæc

Hæc omnia manifesta sunt. Est tamen in alterna dilatatione & compressione pulmonis vis aliqua, qua universum corpus destituitur.

P. 361. Nuper creditum est, etiam aortam inter crura septi transversi comprimi, si violentius id descenderet. In strangulatis etiam ab ea causa sanguinem in superiores aortæ ramos repelli &c. *Journ. med.* ann. 1763. m. Septemb.

P. 364. Manifestissimum respirationis effectum vocem esse, prior vidit Cl. R. BATHURST. *prælect.* p. 169.

L. IX.

P. 366. Manis glottidem non habet K. *Swensk Wetensk handl.* t. 10. p. 267. sed nec vocalis est. Glottide quadrupes calidum carere mihi pene incredibile videtur.

P. 372. Epiglottis maxima lutræ *Mém. des savans étrangers.* T. II. p. 205. & phocæ PARISIENSIS.

P. 374. Epiglottidem nunquam osseam reperit MORGAGNUS. *sed. caus.* II. p. 10. neque ossea erat, cum quatuor reliquæ cartilaginee osseæ essent de FIEU. *physiol.* p. 349.

P. 416. Stylohyoidei musculi insertionem in alam cartilaginis thyreoideæ habet HABICOT *bronchotom.* p. 38. forte ex FALLOPIO. Cæterum præstat *σπλοιδέα* dicere RUE. *appell.* I. p. 35.

P. 418. Negat Cl. FERREIN biventrem musculum ad deglutitionem facere, cum ea locum habere possit, etsi in os apertum desuper aqua infundatur *Mém. de l'Acad. ann. 1744.* p. 552. quod equidem verum est, actionem tamen biventris non refutat. Ut enim eo modo bibatur, tamen maxillam inferiorem firmiter retineri necesse est. Recte durefcere eum musculum, & tumescere, dum deglutitur *Ess. of a societ. at Edimb.* T. I. ed. 4. p. 113. 114. T. IV. p. 224. 229.

P. 419. Caput retrorsum moveri per novem in sceleto lineas FERREIN. p. 514. sq. eumque motum percipi, dum os aperitur p. 538. Admittit hædenus Al. MONRO l. c. T. III. p. 226.

P. 421. Linguam tribuit api REAUMUR. *Mém.* T. V. p. 317. cruce P. LYONNET p. 61. cochleæ SWAMMERDAM, crocodilo HAMME p. 105. BORRICH *sapient. Egypt.* p. 271. etsi alii negant, crocodilo linguam esse, ut ARISTOTELES. *part. anim.* L. IV. c. II. SEBA t. 110.

f. i. sed de linguæ definitione nondum conventum est.

P. 422. Raro (FABRIC. oper. chir. p. 35.) & rarissime (KÖLPER. differ. fetus & adulti p. 12.) necesse est, linguæ frenulum incidere. Lucidit tamen Guil. SMELLIE. III. p. 518.

P. 438. Per laryngem inferiorem in avibus nativam cuique vocem, presso pectore, edi DUVERNEY. II. p. 101.

P. 446. In lutra & in lepore experimenta FERRENI repetita sunt Mém. des savans étrangers. II. p. 206.

P. 470. Loquela, cum lingua ad radicem usque consumpta, superstes HORST. in I. περί παθών Journ. de Med. ann. 1764. m. Avril.

TOM. IV.

Præf. p. 6. l. 16. post opera adde ALBINUS.

P. 8. l. 22. pro eadem leg. eisdem.

P. 9. l. 12. pro primus l. prius.

L. X. p. 2. Cerebrum utique in érucis est, a P. LYONNETO optime descriptum; tum in ape SWAMMERDAM. p. 497. in monoculo SCHNEFFER. p. 39. &c. Quare insecta non carent cerebro LINNÆ Panthor. a. manit. L. V. p. 235.

P. 6. Ad rationes cerebri ad reliquum corpus adde.

In camelo 1300. l. cerebrum lib. 1. unc. 2. cerebellum drachm. 19. encephalon drachm. 163. ratio adeo 1. 1020. T. XI. p. 432.

In dromedario pendente libras 369. cerebrum unciarum duodecim fuit & drachmarum sex, cerebellum unciarum duarum cum semisse, encephalon = 15. unc. drachm. 2. sive ad totum corpus ut 1. 354.

In bove bufle pondus universi animalis fuit 1150. cerebrum lib. 1. cerebellum drachm. 19. encephalon = drachm. 147. sive ad corpus ut 1. ad 1001.

Inter omnivora urso 141. lib. cerebrum fuit drachmarum 57. gr. 15. cerebellum drachmarum. 12. $\frac{1}{2}$ encephalon adeo drachmarum 69. gr. 45. quæ ratio est ad universum corpus ut 1. 258. BUFFON. T. VIII. p. 271. Coni libri 243. encephalon habuit 13. drachmarum. gr. 24. sive ad corpus ut 1. ad 145. p. 348.

In genere marino castor 17. lib. habuit cerebri drachmas quatuor cum semisse,

semisse, cerebellum sesquidrachmæ, encephali adeo rationem ad reliquum corpus ut 1. ad 362. DAUBENTON T. VII. p. 31. 317. In porcello brasiliensi corpus fuit unciarum 23. cerebrum granorum 52. cerebellum gr. 18. (T. VIII. p. 12.) encephalon ergo ad corpus ut 1. ad 157. In marmota sex librarum cerebrum pependit grana. 140. cerebellum gr. 54. ibid. p. 234. & encephalon ad corpus fuit ut 1. ad 252. In glire surmulot corpus tredecim unc. & gran. 330. cerebrum 30. gr. cerebellum gr. 12. BUFFON. p. 212. ita encephalon ad corpus universon fuit ut 1. ad 156. In talpa unciarum quinque cerebrum fuit 18. granorum, cerebellum gr. 4. p. 94. ita encephali ratio ad corpus reliquum pene 1. ad 108. In vespertione gr. 504. cerebrum fuit gr. 3. $\frac{1}{2}$. cerebellum 2. $\frac{1}{4}$. p. 138. 140. sic encephalon ad corpus 1. ad 87. In forice pendente gr. 245. cerebrum fuit gr. 2. $\frac{1}{2}$. cerebellum gr. 1. quæ ratio est ut 1. ad 70. p. 69. In glire drachmarum 23. cerebrum fuit gr. 21. cerebellum gr. 7. $\frac{1}{2}$. p. 172. quæ ratio est 1. ad 48.

Inter leoninæ classis bestias leo lib. 243. habuit cerebellum drachm. 7. cum sem. cerebrum drachm. 27. (T. IX. p. 36.) Quæ ratio dat 1. ad 901. Pantheræ valde diversa ratio est, cum enim penderet libras 101. habuit cerebri drachmas 43. cerebelli 14. DAUBENTON T. IX. p. 182 unde prodit ratio 1. ad 402. In civetto 13. lib. unc. 2. cerebrum fuit drachmarum septem cum semisse, cerebellum drachm. 2. gr. 18. (IX. p. 322.) quæ ratio est 1. ad 101.

In genere canino hyæna lib. 60. cerebelli drachmas quatuor, cerebri drachmas 21. habuit IX. p. 286. quæ ratio est ut 1. ad 307. Lupus niger 43. lib. cerebri drachmas 20. gr. 18. cerebelli drachmas quatuor grana 18. habuit IX. p. 368. fere ut 1. ad 134.

Hæc pondera non valde consentiunt, & tamen cum prioribus in opere nostro recensitis hætenus conveniunt, ut magnis animalibus parva cerebra sint, parvis magna, & muribus cerebrum maximum. Minimum est camelo, & bovi; dromedario, puto ob macilentiam, majus. Multum hic tribuo adipi, quem magni muscoli majorum bestiarum plurimum requirunt, & qui in parvis animalibus perparcus est.

P. 11. Cerebri pondus specificum ad aquam est. 1030. 1000. MUSCHENBROECK instit. p. 556.

P. 17. In cellulosa arachnoidea membrana passim gelatinam dixit MORGAGNUS sed. caus. morb. I. p. 25. 29. 40. 49. 51. 71. 82. II. p. 286. BADER. obs. 25.

dam *r*) rapit & vorat. Unum animal 19. capita produxisse vidit vir Cl. quæ omnia *s*) cohærent.

Sed tamen sponte denique, post aliquot dies *t*), etiam illæ quasi propagines animalis de sua radice decedunt: & earum quæque proprium nunc est *u*) animal, cujus eadem sint adfectiones.

Ita celerrime, & ad multa millia, intra unam æstatem, polyporum genus multiplicatur *x*).

Nulla hic fecundationis a mare suspicio *y*) est, & polypus ad sextam usque generationem animalium sui similibus in perfecta solitudine *z*) edit, imprimis si pabuli ubertas fecundæ matri præsto fuerit *a*), & aeris teporaverit, atque 48. gradus Fahr. excesserit *b*).

Alius rariore modus est, quo polypi per sui corporis divisionem *c*) multiplicantur, in aliis speciebus, & potissimum in campanulatis frequentior.

Etiam bicipites *d*) absque arte nati polypi visi sunt, indeque genitæ amphibæne *e*), quæ paulo post in duos polypos secesserunt *f*).

Porro polypi, cristæ castrensis similes *g*), fetus de latere suo exigunt, & adhuc frequentius ad plantæ modum truncum *h*) habent, ex quo innumeri rami & ramuli prodeunt, quorum omnium radix unicum est animal.

Sic alter polypus, similibus cornubus, in infundibulum fictis, sed corpore brevissimo *i*).

Porro alia minor species *k*) polyporum, quorum corpus campanu-

- r*) p. 157. 166. 179. ROESEL. p. 31. 32. t. 79. f. 1. t. 76. f. 2. 3. 5.
s) p. 177. t. 8. f. 8. t. 9. f. 7. ROESEL. t. 85. f. 2. 3. t. 86. 88. 89.
t) p. 152. 154. 155. 156. ROESEL. p. 178. 173. 493. 478.
u) p. 156.
x) p. 189. 191. 192.
y) TREMBLEY p. 170. 171. 172.
z) IDEM p. 175.
a) p. 178.
b) p. 187.
c) p. 195.
d) p. 201.
e) p. 202. t. 9. f. 5.
f) p. 203.
g) p. 216. t. 9. f. 8. ROESEL. t. 73. f. 7.
h) t. 9. f. 9. IDEM t. 73. f. 13. t. 74. f. 9. 10. 11. tab. 75.
i) ROESEL. t. 01.
k) TREMBLEY *Phil. Transf.* n. 474.

læ *l*) apertæ similitudinem habet, finduntur sponte, inque duo animalia matri similia se reparant: ut tamen communis quasi utriusque & gracilis radix sit.

Iterum quisque eorum polyporum denuo in duos finditur *m*), quoad animal, marfileæ dichotomæ simile, ex uno communi trunco cespitem animalium sibi similibus gerat, ad usque 32 *n*).

Sed etiam ab ista arbuscula singulares polypi *o*) secedunt, & in propria abeunt animalcula.

Similem naturam vir ILL. in penicilliformi *p*) alio polypo detexit, cujus corpus etiam aliquid habet tubæ simile, & de cujus cespitem proles secedunt, quæ fissæ, & subdivisæ, abeunt in novos, simillimos, innumerebilia animalium per communem truncum connexorum penicillos *q*). Eadem & in alio polypo ad modum cochleæ *r*) se decurtante indoles est. Infundibuli similes alii & ipsi divisione dichotoma *s*) propagantur, dum se oblique & secundum diagonalem lineam findunt.

Alii etiam campanularum *t*) similes videntur, sed tubercula passim per ramos producunt, quæ de polypo secedunt *u*), corpori alicui se adfigunt, tunc in duas abeunt ovals figuras, cornuumve fere similes *x*), demum in plures, & in penicillum integrum; quorum nodulorum, qui minimi sunt, formam campanulæ *y*) recuperant, neque prius cessant dividi, quam parvitatem suarum campanularum naturalem attigerint.

Alios adhuc, mespilorum forma, ex communi radice ramosos ROESELIIUS exhibet *z*); tum ovatos polypos *a*), duobus spiculis ornatos; & piriformem *b*) quatuor spiculis; & alium cylindricum, ore quasi clauso *c*); & ovalem *d*) operculatum.

Neque

- l*) p. 176. f. 6.
m) p. 177. f. 7.
n) p. 178.
o) p. 179.
p) En aigrette p. 179. an *Phil. Transf.* n. 484. p. 638.
q) p. 641.
r) p. 180. an ROESEL. t. 94. 95.
s) *ibid.* p. 181.
t) TREMBLEY. *Phil. Transf.* n. 484. p. 644. f. 7. BONNET. I. p. 198. Videntur apud ROESELIIUM p. 612. t. 99. f. 4.
u) Secedens ROESEL. f. h. i.
x) IDEM f. 8.
y) p. 649. 651.
z) t. 500.
a) p. 604. t. 98. f. 1.
b) p. 606. & f. 2.
c) p. 607. f. 4.
d) p. 609. f. 5. 6.

tet. *fasc. II.* & ad nervi intercostalis. p. 268. fin em in pelvi, ubi & ipse ultimos ramos pro parum notis habet.

P. 257. Et DUVERNEYUM T. I. *posth.* ad intercostalem.

P. 270. Dolor acerrimus percipitur, dum nervus ligatur BERTRAN-
DI *chir. II.* p. 199. 205. & arteria revincitur, cum qua nervus aut fi-
lo comprehenditur, aut acu trajicitur KIRKLAND *hamorrhag.* p. 16. 17.
Dolorem & convulsionem in facie MARESCHALLUS chirurgus sustulit,
dum nervum infraorbitalem resecauit SAUVAGES *nosol. II.* P. 2. p. 25.
26.

P. 272. Os cauterio ustum insensibile *Med. Mus. T. III. n. 5.*

De sensu tendinum, duræ meningis & aliarum membranarum nupera
testimonia in *præfatione T. VIII.* collegi.

P. 293. Ad eam opinionem, nervos eo magis sentire, ut sunt magis
tensi GIRARD. *Mém. des savans étrangers. IV.* p. 591.

Nervi duri minus dolent BARTHES *duodec. quæst.* p. 40. 41.

Id facile dederit, nervum, si præter naturam distentus fuerit, & ve-
hementer dolere, ut in tortura sit, & ad convulsiones excitandas aptum
esse. Nam eas in castratione evitamus, si nervum ita repellimus, ut ne
tendatur BILGUER. *Wahrnehm.* p. 502. 503.

Verum nostra lis est de nervis corporis humani sani, quos negamus ten-
sos esse, interque eos ad sentiendum aptiores reperimus, quicunque mol-
liores sunt.

Ad nimiam in sentiendo teneritatem.

Hysterica femina lucem non ferens POUTEAU *mélang.* p. 87.

Maniacus, quem color flavus, aut ruber, aut sonus quilibet concute-
ret FISCHER *mir. sens. augment.*

Intolerantia lucis in rabie canina DESAULT *de la rage.* p. 259. *Journ.*
de médecine. III. n. 3.

In Insula Barbados ex minimo vulnere sæpe spasmi universales HILLA-
RY. *de ea insul.* p. 221. 224. & in Insula Martinica THIBAUT. p. 8.
9. Exempla facillimæ convulsionis etiam ex minimo strepitu habet CL.
LORRY *de melanchol.* p. 73. 74. 79. 142.

P. 294. Sensus est in medulla, nam nervi involucris exuti acrius sen-
tiunt *Mém. des savans étrangers. IV.* p. 595.

Nervi videntur etiam in organo sensorio acrius, quam in reliquo suo itinere
sentire. Cum enim vir amplissimus electrico ictui se exponeret, acriter sen-
tiebat

tiebat percipientem se scintillam; cæterum flumen electricum per brachium
eius percipiebat quidem, sed absque dolore.

P. 296. A compresso, vel inciso nervo sensus interceptus. Post luxatio-
nem humeri, manus sensu caruit De FIEU *physiol.* p. 130. Ex ictu stlo-
pi brachium ejus lateris stupidum. *Ess. of a societ. at Edimb. I.* p. 207. A
dissecto nervo diuturna cruris insensibilitas MUZZELL. *saml. II. cas. 9.* A nervo
infraorbitario exciso dolor faciei suppressus MARECHAL. I. c.

P. 297. A cerebri vitiis cæcitas. Ex variis ejus malis BOEHMER. *fasc.*
II. Præf. obs. 3. A corpore striato molli PETIT. *Lett. I.* p. 7. A sangui-
ne super duram cerebri membranam effuso MANNE *observ.* p. 154. Ab
osse in sinum falciformem impacto WARNER. *obs. I.* A thalamis strigo-
sis MORGAGN. *sed. caus. I.* p. 74. A scirrho ad originem nervi optici
MUZZELL. II. p. 91. & a tumore cum nervum comprimente. p. 81. Ab
hydrocephalo MORGAGN. I. p. 181.

P. 298. Oculum in cerebellum demersum erat, eo educto æger ex
sopore convaluit BILGUER *Wahrnehm.* p. 194. 195. conf. p. 58. Glans
plumbea in cerebrum penetravit. Cum homo extra se esset, educta glande
sensus recepit & sanitatem. p. 123. Pure sub dura matre effuso, nunc ex-
hausto, æger restitutus IDEM. p. 41. 42. Ab humore super eam membra-
nam effuso, lethargus, remotus eo humore absterfo CLOSSY *obs. 2.* Offi-
culo ablato, quod depressum erat, oculi usus rediit WARNER. *case I.*

P. 299. Sensus superstes, motu intercepto in colica pictonum *Journ.*
Med. ann. 1762. m. May, aut paralyti metallariorum ILSEMAN *colic. sa-*
turn.

Qui præ debilitate loqui non poterant, etiam apoplectici, tamen audie-
bant, & sensus retinuerant GOHL. *vorurtheil* BRUHIER. II. BINNIN-
GER. *cent. V. obs. 5.*

P. 300. Stupor, memoria & sensus intercepti in suspenso *Tour through*
Ireland. p. 228. & stupor cum meningum & corticis cerebri vasis sanguine
plenissimis BADER. *obs. 26.* aut a cerebri variis vitiis BILGUER *Wahrne-*
hm. p. 104. seqq. *Journ. Méd. ann. 1764. m. mart. ann. 1763. m. octo-*
br. & a cerebelli malis NANNONI obs. 45. Catalepsis ex similibus causis
Journ. de Trévoux. ann. 1755 m. febr.

P. 301. Ut sanguis majori paulatim copia effusus, sensum majorem par-
tem

tem organi animæ opprimat. Primo brachia resoluta, tunc vox amissa; inde animales actiones, demum mors ipsa secuta WEPFER *apoplex.* p. 220. Hemiplegia paulatim gravior, ut etiam loquela deficeret, tunc sopor ingrueret; inde salivæ fluxus, & denique funesta apoplexia succederet IDEM *ibid.* p. 264. 265.

Ita SOCRATI pedes insensiles, inde aliæ & aliæ partes, malo sursum pergente, oppressæ PLATO in PHEDONE.

Apoplexiæ innumera exempla a sanguine effuso, vel circa cerebrum, vel in ventriculos, ob numerum observationum omitto: quales & mihi occurrerunt.

P. 303. A carotidibus ligatis nihil mali, nisi aliqua hebetitudo MORGAGN. *sed. caus.* I. p. 180. Ligatis jugularibus venis canis non stupuit ORDER in *diff. inaugural.* & ad quindecim dies supervixit DUVERNEY. II. p. 531.

P. 316. Oblivio a tumore corporis callosi PLATER. *obs.* 50. Ab hydrocephalo WILLIS *anim. brut.* add. AURIVILL. de eo morbo: A lapsu *Bresl. Saml.* ann. 1721. m. septembr. DIOMED. CORN. *observ. med.* 24. TANARON, BINNINGER *Cent.* III. n. 100. ab illiso occipite TULP. L. IV. c. 15. ab ictu lapidis PLIN. L. VII. c. 24. a vulnere MEIBOM *las. cran.* n. 59.

P. 317. Imbecillitas in hydrocephalo *Hamburg. Magaz.* XIX. p. 213. a scirrho encephali POUTEAU. *mélange.* p. 446. 448. A vulnere cerebri CARRAN. *contrad.* L. II t. 1. *contr.* 7.

P. 318. Delirium ab inflammata medulla cerebri NANNONI *simplic.* p. 247. & *obs.* 36. A vasis cerebri sanguine plenis *Journ. de Méd.* ann. 1763. m. octobr. BADER. *obs.* 26. STÖRK. ann. I. p. 101. a cerebello per sanguinem compresso BILGUER *Wahrnehm.* p. 158. a squamis ossis in cerebrum depressis MANNE. p. 122.

P. 320. Sympathiæ dolorum. In colica pictonum dolores nephritici *Journ. de Méd.* ann. 1762. m. Avril. Ab auri ulcere gustus ablati MEARA p. 221. A carie dentis molaris dolor magnus in aure, eo dente evulso sanatus. FAUCHARD *dentiste.* I. p. 371.

P. 321. Pro anastomosis nervosis, spiritus in nervos inutiles restituuntibus. Cum sensus post sphacelum in carne nullus esset, sensim rediit HOFFMAN *sphacel. a caus. intern.* Nervo resecto duo digiti sensum amiserunt, & paulatim recuperarunt SCHLICHTING *traumatogr.* p. 26.

P. 322.

P. 322. A nervis intercostalibus læsis convulsio RUYSCH *thes.* VI. n. 21. A nervo cruris irritato DUVERNEY II. p. 565. A laceffito nervo infraorbitali in homine MARECHAL apud SAUVAGES *nosol.* II. P. 2. p. 25. 26.

P. 323. In eodem exemplo convulsiones faciei, inciso nervo sublata. Sic tremor nervorum, resecto nervo frontali ablati *Journ. Méd.* T. XVII. p. 171. Ex dissecto nervo diuturna debilitas cruris MUZZELL II. *cas.* 9. Fronte compressa sublata convulsio LORRY *melanch.* p. 77.

P. 324. Ex tumore glandularum axillarum imperfecta brachii paralyfis MORGAGN. *sed. caus.* II. p. 279.

P. 325. A medulla spinali irritata convulsiones CALDAN in *Epist.* quæ extat in *estratto Letter.* Musculi femoris retrahebantur & convellebantur, in vulnere vertebrarum lumbalium REY *tumeurs enkist.* p. 94.

P. 326. Paralyfium a medullæ spinalis vitiis exempla innumerabilia suppetunt, ecce aliqua CUENOTTE in propria disputatione Argentorati ann. 1761. defensa. LORRY *Mém. des savans étrangers.* III. p. 366. AMMAN. *med. crit.* c. 49.

P. 327. Convulsionum & epilepsiæ ex cerebri morbis exempla numerosissima habemus. Ista etiam a varicosis vasis medullæ spinalis MUZZELL. II.

Convulsiones sympathicæ frequentissimæ sunt. Spasmi cynici a testium & vasorum spermaticorum violatione BILGUER *Wahrnehm.* p. 502. 503. NANNONI *simplic.* p. 276. PLATER. *maniff. obs.* 55. etiam in equo FISCHER *Landbau.* p. 145. Ab oculi vulnere *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. I. obs.* 53. a vermibus in aure *Journ. Méd.* ann. 1764. m. febr. a nervo surali læso HEUERMAN II. p. 134. a digiti vulnere *observ. of a societ. at Lond.* II. p. 483. a laceffita sede pectoris BOERHAAVE *morb. nerv.* p. 401. 402. a nervo in aneurysmate ligato WARNER *obs.* 13. Sed imprimis memorabile exemplum est, in quo tacta certa sede colli, in qua pus profunde resederat, nervo, ut puto, irritato, involuntario motu ægrotus in pedes erigebatur apud BILGUERUM.

P. 331. Frequentissima sunt exempla actionis decussate vulnerum & vitiorum cerebro. Dextra manus resoluta, cum pus sub cranio in sinistro latere effunderetur MORGAGN. *sed. caus. morb.* II. p. 288. Resolutio dextræ lateris & brachii dextræ, cum sinister thalamus mollis esset & fracidus. I. p. 39. Hemiplegia oculi & lateris dextræ, cum in ventriculo sinistro sanguis coactus esset. I. p. 82. Hemiplegia dextra cum aqua in sinistro ventriculo esset, & erosum cerebrum p. 83. & cum sanguine in ea sede effuso p.

(Y) 2

21.

21. & cum corpus alienum in plexu chorioideo sinistro vitio natum esset P. 83. Paralysis partis dextræ faciei, cum sero & hydatidibus in sinistro ventriculo. *Mém. des savans étrangers. III. p. 452.* Paralysis lateris oppositi a sanguine inter meningis effuso CLOSSY. p. 6. Vulnus in sinistro latere, paralysis in dextro BILGUER. *anmerk.* p. 18. Vulnus ensis per oculum, hemiplegia lateris appositi *Phil. Transf.* vol. LIII.

P. 333. Contra, in eodem latere sanguis sub dura meninge, & paralysis ejusdem lateris HENKEL *Saml. VIII.*

P. 338. Cerebrum vehementer læsum cum mente sana GENGA *anat. chir.* p. 42. *Nov. Eph. Nat. Cur. VII. obs. 94.* STÖRK. *ann. l. p. 113.* & glans plumbea in cerebro per biennium circumgesta *Journ. Méd. ann. 1764. m. Jun. & fere HÖGG obs. 27.* Impressum in cerebrum os acutum. Multo tempore nulla symptomata, denique tamen convulsiones, mors, & magnum cerebri ulcus *Verhandel der hollands Maatschapp. VIII. p. 264.*

P. 344. Corpus callosum vitiose molle, cum sana mente WOERTMAN *sed. anim.* p. 35. 36.

P. 348. Cerebelli mala non continuo mortem inducunt. Cerebellum scirrhosum, quasi cartilagineum, post debilitatem artuum inferiorum MORGAGN. *sed. caus. morb. II. p. 413.* aut paralyfin POUTEAU. p. 4. 6. Pene totum cerebellum scirrhosum cum animæ officiis integris *Att. Helvet. T. V. p. 186.* Sanguis id comprimens BILGUER. *l. c. p. 158.* & ossiculum in cerebellum depressum, læto eventu exemptum p. 144. 145. Suppuratio cerebelli cum stupore NANNONI *obs. 25.* Cerebello ablato, canis vixit triginta & tribus minutis JAUSERAND. p. 10. Feli, cum cerebellum vulneratum esset, non statim sensus ablati, & cor tamen pulsavit MORGAGN. *l. c. p. 305.*

P. 353. Capite ablato in rana, pulsus porro regularis CALDAN. *epist. in estratt.*

P. 355. Iterum de hydrocephalo per suturas exeunte. Hernia naturalis duræ membranæ cerebri panem referens BLANCAARD *jaarreg. Cent. IV. n. 1.* Cerebrum contabescens exiit per cranii vitiosum foramen MORGAGN. *sed. caus. I. p. 88.* In hydrocephalo futuræ hiantes SEVERIN *chirurg. effc. P. II. p. 125.* In hydrocephalo ossa capitis quasi carnea PECHLIN. *Cent. I. obs. 61.* In puero hydrocephalus futuris hiantibus, & aqua pro cerebro KERKRING. *obs. 46.* In fetu hydrocephalico futuræ disten-

tæ, ossa cranii separata, apicibus dislocatis: ut aqua sub ipsam cutem erumperet BIERLING. *advers. n. 92.*

P. 379. Ad fluidum nerveum. In homine paralytico, quem excitatus torrens electricus nunc restituebat, sensatio fuit, quasi aliquid cogeret, sed cum voluptate, subinde manum aperire & claudere *Mém. de l'Acad. ann. 1755. p. 70.*

In experimentis ILL. CALDANI, quæ in *Estratto liter* continentur, adparuit, detruncato capite ranæ, deinde medulla spinali, magis adfectas fuisse partes proximas, ut ii artus magis rigerent, qui vulnere proximi erant, minus qui remotiores. In doloribus per alios dolores levatis, ut in cephalæ per vesicatoria medicamenta curata, in Cl. SCHROEDER. *Empfindung. p. 91.* credas, fluidum nerveum lege revulsionis & derivationis regi.

P. 388. Non cerebellum solum, sed etiam cerebrum adfectum motus vitales frangit, & ab eadem causa, dum violentissima sit, & vitalia organa & animalia convelluntur. Ad hanc legem. In tetano universi corporis, animalium nempe musculorum, rigiditas, etiam anus retractus, & intestina angusta MEDICUS *Wabruehung. p. 28. 29.* In eo casu neque alvi fæces, neque lotium fluxerunt *Journ. med. ann. 1764. m. Avril.* Tetanus plurimos Surinami pueros necat; immobilis homo est & insensibilis, artubus rigentibus, venis tumidis, cum cordis palpitatione, febre & pulsu præcipiti FERMIN *maladies de Surinam. p. 91.* Cum paralyfi crurum intestinorum insensibilitas conjuncta fuit, ut clysteres non perciperentur *vander MONDR Journ. de Médec. T. I. n. 2.* Huc asthma spasmodicum: huc natæ a dolore capitis arteriarum palpitationes PECHLIN. *L. II. obs. 39.* A vinculis nervo octavo injectis peripneumonia funesta VIEUSSENS *traité des liqueurs. p. 147.* EX vulnere ad cartilaginem thyreoideam lotium suppressum PETIT *litr. l. p. 3.* A calculo glandulæ pinealis ventriculus debilis, & diarrhoea in viro præcipuo ILL. PRINGLE in *epist.* Dum frigus febrile viget, nullus est sensus doloris, ustionis, clysteris SENAC. *febr. intermitt. p. 31.*

Ad cerebri vitia, quæ vim vitalem turbant, sphaceli a luxatione medullæ spinalis adeo noti huc faciunt. Ab obstructo cortice cerebri febris nervosa HOME *fact. p. 213.* A commotione pulsus parvus de FIEU p. 121. & in plurimis cerebri vulneribus, etiam a commotione similis in motu sanguinis debilitas. A sanguine inter cranium & duram membranam effuso BADER. *obs. XI. in hydrocephalo &c.*

P. 394. Etiam in polyporum phænomenis tot sunt voluntates, quot capita BONNET *analys. p. 493. corps. organisés. II. p. 16. 84.* & polypus novus est nova persona. p. 83. & in capite solo est sedes personalitatis p. 79. & contra WHYTTIUM cochlea facit, cujus pars magna corporis est lapidea, crystallina SWAMMERDAM. *bibl. p. 172.* in qua petra non credas animam habitare. Adde de STAHLII adfectis Cl. PORTERFIELD *on eyes. I. p. 367.*

P. 400. Nervi a latere dextro ad sinistrum non valde communicant. Linguae pars dimidia paralytica. *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. II. obs. 80.* & unius lateris labra; & dimidia lingua G. v. SWIETEN. *II. p. 289.*

L. XI.

P. 440. Fibrae animalis elasticitas per calorem minuitur MUSSCHENBROECK. *Instit. p. 440.*

P. 447. In colica pictonum muscoli extensores manus inutiles fiunt, & flexores magis & magis contrahuntur. *Journ. Med. ann. 1762. m. Maj. Feminae ex tetano rigidae corpus curvatur, ex superante potestate musculorum flectentium WATSON electr. In paralyti colli incurvatio mirabilis cervicis, ad peracutum angulum Comm. Lit. Nor. ann. 1737. hebdom. 25.*

P. 448. Iterum ad potentiam irritationis electricae. Rigiditas universalis, opio rebellis, superata per motum electrici torrentis WATSON propt. lib. Sic paralytis *Mém. de l'Acad. ann. 1755. p. 70. PIVATI reflex. Journ. Med. ann. 1762. m. Jun. lingua laesa & salivae fluxus involuntarius des Hais p. 32. Musculi per apoplexiam inutiles, sensim ad motum revocati LALLABERT p. 127. & in motum exciti, qui resoluti erant WHYTT. nov. ed. physio. ess. p. 279. Paralytis superata ictu anguillae stuporiferae Verhandl. der hollandz maatschapp. T. VI. P. 2.*

P. 450. Spasmus cynicus triduo a morte superstes de HAEN *rat. med. VI. p. 1160. MORGAGN. sed. caus. I. p. 33.*

P. 456. Per irritationem dolorificam utique musculus ad motum aptior redditur, quoties ab officio cessavit. Vesicantibus unguentis ad os sacrum admotis urinae incontinentia sublata. *Medic. obs. of. a societ. at Lond. II. p. 131.*

P. 457. Pertinacia vis insitae, a morte superstitis, non est a nervis. Nam nervus octavi paris multis, praeter ventriculorum, partibus, motum impertit,

impertit, solus tamen ventriculus eo privilegio fruitur, ut a morte se constringat LEVELING *pylor. p. 19.*

P. 457. Cum perfecta insensibilitate pulsus praecipuus & febris FERMIN *maladies de Surinam. Non ergo irritabilitas in ratione sensibilitatis.*

P. 460. Vim insitam recipit Cl. LOESECKE *physiol. p. 258.* & instauratorem indigitat MARTIN *neurolog. p. 49.* tum GERHARD. *triga diss. & SIEGWART dynam. spec. IV. p. 25.*

P. 463. Ad majorem irritabilitatem satellitii vitalis. In tetano universali, cum omnia immota rigerent, tamen deglutitionis & respirationis usus integer superfuit *Medical. Mus. T. II. n. 1.* Cum homo a fumo carbonis fossilis stuperet, neque ullus musculus officio fungeretur, cordis & respirationis usus superfuit *Phil. Transf. Vol. LII. P. 2. p. 454.* Cum omnes articulationes concrevisset, costae tamen ob perennem motum liberae fuerunt COLUMBUS *de re anatomica. p. 26.*

P. 468. Vis insita calori supervivit, per nupera mea experimenta, & in corde frigidissimo superest, in pullo potestimum

P. 472. Penis animalis cujusdam matini dimidia parte brevior reddi potest BOHADSCH. *anim. marin. p. 30.*

P. 475. Durissimi & pene ossei fiunt muscoli, quando medulla spinalis ranae detruncatur. Eo in statu, cum ad summum eorum carnes contractae sint, nullus porro ullius irritationis effectus est CALDAN *in estratt.*

P. 476. Consentit Cl. BRASDOR apud Cl. BERTIER *Journ. des savans ann. 1764. m. Decembr. musculos, dum agunt, non expallescere.*

P. 481. Cl. UFFENBACH equos Anglos vidit in sex minutis leucam, & in minuto primo 266. hexapedas, in secundo pedes 25 percurrere. *Itin. III. p. 116.* Porro equi Angli 41. $\frac{2}{7}$. & 46. $\frac{1}{2}$ pedes intra minutum secundum relegunt, de quibus CONDAMINE. *Mém. l'Acad. ann. 1757.* Hanc ultimam celeritatem in meos calculos recepi.

P. 482. Pro itinere pedestri quatuor miliarium intra tres horas percursio lege *Act. Mar. Bath. ann. 1700. p. 48.* Sunt 300000. pedes in 180. minutis primis, & fere in minuto secundo 7. $\frac{1}{7}$ pedes.

P. 484. Dentes in epilepsia defracti G. v. SWIETEN III. p. 397. Ab equo inter costas fractus bacillus, per vim musculorum ea sede positum, DUVERNEX. *posth. T. II. p. 70.*

P. 485. Fateor, post nupera experimenta in anguilla stuporifera (Gymnoto) facta, omnino potius vaporem electricum de eo animale exire videri. Nam ipsam aquam suo veneno inficit, ut eminus stupefaciat, & pisces in eodem dolio inclusos enecet *Verhandel der hollands. Maatschapp. T. VI. P. II. GRONOV zoophylac. I. p. 42.* Qui torpedini digitum in cor dederat, percepit puncturam, qualis electricam scintillam comitatur *Hamburg. Magaz. f. 26. p. 546.* Etiam urtica marina contracta vaporem venenatum exhalat *BERTHOLOT anim. venenat. Gall. p. 10.* & sepia venenum stupefaciens spargit *PERRAULT. essays de Physiq. III. p. 298.* & vapori violentiam torpedinis *KAEMPFERUS* tribuebat, non levis auctor.

P. 488. Locustæ saltus vigesies corpore infecti longior est *SWAMMERDAM. bloedelooz dierti. p. 121.*

P. 511. In circulatore biceps cubiti scapulam versus brachium adducebat *WINSLOW. Mém. de l'Acad. ann. 1723. p. 74.*

Musculorum abdominis tensio in homine requiritur, ut se erigat. Quare sternum firmum esse oportet *IDEM E. vitare errores &c.*

P. 521. Motus etiam compositi a convulsione excitati exemplum est in illo viro, cui a tactu nudati nervi colli, ut videtur, corpus etiam invito in pubes se erigebat. *BILGUER Wahrnehm.*

Memorable exemplum musculorum voluntariorum absque animæ conscientia, aut voluntate motorum habet *ILL. CAMPERUS. I. p. 8.* In hominis pede paralytico sponte subnatus est, eo inscio, motus, in digitis, quem non intellexit, donec eos nudatos oculis suis moveri vidit: ita sensim integritas ejus artus restituta est.

P. 546. In *Cl. LAMURE* experimento, canis crura paralytica fuerunt, cum aortam ligasset *quest. duodecim. p. 56.* In claudio arteria hypogastrica sinistra angustior *MORGAGN. sed. caus. II. p. 350.*

P. 556. n. 28. *LIO. pro omnino, lege omni fibræ nostræ.*

In proboscide apes vides exemplum, ut elementa fibræ ad se invicem accedendo contractionem faciant *SCHÆFFER mairerbiene t. 3. f. 4. 5. 6. 9.*

P. 559. In principio puer pede dolebat; neque, etiam ultra tres annos, veram sedem mali indicare potuit, donec ultimo pedem adlideret *HAMBERGER. physiol. p. 487.*

De infectis, quæ non edocta operantur *REAUMUR mém. pour servir*

à l'histoire des Insectes. T. V. n. XI. LIGNAC letr. d'un Americain T. VII. p. 102. 103. T. VIII. p. 193. & olim BOYLE of. final causes.

P. 570. A consuetudine musculorum vigorem augeri adparet ex puella novenni, quæ in sylvis absque parentibus educata mirifica fuit agilitate, & manuum robore; & quæ sub nomine *LEBLANC* innotuit.

P. 574. Utique tetanus sanguinem in venas coegit, ut corpus nigrescere *SULLY Mém. X. p. 335.* & in pulmonem *ORTESCHI. II. p. 409.* inque caput, tum epilepsia. In tetano pulsus præceps, cordis palpitatio *FERMIN malad. de surin. p. 91.* Equis cursoribus sanguis de naribus erumpit *UFFENBACH reisen. II.*

T. V. L. XII.

P. 8. In brachio, dorso, crure conicas papillas reperit *DUVERNEY. posth. I. p. 284.* & pingit in planta pedis t. 15. f. 9. & sub ungue in fila productas, sequentia longitudinem p. 296. Earum papillarum anteriores cornæ fiunt p. 297. In labiis exhibet p. 289. t. 15. f. 5. quæ penicilli sunt filorum p. 285. In elephanto tubercula cutis rotunda *BUFFON. T. XI. p. 105. f. 4. & acuta f. 5.*

Ad p. 8. 9. Papillæ in volis manuum & pedum plantis filorum densorum speciem habent, longiores in calce & ad magnum pedis digitum, in reliquo corpore rotundæ sunt & dense consistæ *ALBIN adnot. L. VI. p. 62.* In calce pingit easdem in media posteriori parte majores, versus mediam plantam pedis & ad latera minores t. 2. & solitariam papillam ex cylindrica ovalem t. 4. f. 2.

Papillæ ad foveas reticuli pertinent, neque pili ex tuberculis exeunt p. 66.

Ad p. 10. Papilla in vola & planta fit filis, sibi parallelis.

Per singulum filum decurrit vasculum ad finem usque; & etiam in tuberculis reliquæ cutis vascula ad extremam papillam pergunt *ALBIN adnot. L. VI. p. 64. t. 2. f. 4.*

P. 12. Fila ex cute in reticulum mucosum euntia nudo oculo vidit *Cl. HUNTER. Med. observ. of a societ. at Lond. II. p. 53. t. 1. f. 1. 2.*

P. 17.

P. 17. In homine reticulum, tenerius tamen, admittit DUVERNEY. I. p. 287.

Pingit ALBINUS *adnot. VI. t. 3. f. 4.*

P. 18. In planta pedis papillas & respondentes foveas reticuli in parallelas lineas dispositas, delineat IDEM DUVERNEY t. 15. f. 9. p. 286. & in elephanto conicos cucullos papillis impositos f. 1. Sed Cl. BUFFON habet etiam foramina in epidermide, respondentia tuberculis cutis. T. XI. p. 105. f. 5.

P. 19. Solvi denique in aqua totum Nigritarum reticulum CAMPER. I.

P. 24. *Cakerlaken*, incolas terræ Hitto, passim dari, albos, colore cadaverum, flavo crine, oculis imbecillis, cute scabiosa. Esse etiam inter principes ejus regionis morbi genus *Agem Reis.* t. 18. p. 97

P. 27. Corpus reticulare & epidermis sub ungue faciunt vaginas, in quas longæ papillæ subeunt DUVERNEY I. p. 296.

P. 32. Mere cutaneos pilos reperiri in puero DUVERNEY. t. 16. f. 9.

P. 34. Annon cellulæ adiposæ sunt clavæ illæ, quasi ramosæ, ex quibus pili prodeunt, in icone DUVERNEY. p. 17. f. 8. Bulbos habet exteriores t. 16. f. 11. 12. 13. 14. t. 17. f. 3. interiores t. 16. f. 10. 12. 13. 14. in scroto ovals. p. 306. deinde tubulos vesiculares, crystallinos, quibus pilus includitur. p. 306. & ex colliculo, de imo bulbi fundo, emergentem pilum. p. 308. quem porro compara. Vasa, ut putat, addit p. 306. telam cellulosam t. 16. f. 12. 13. 14. t. 17. f. 3. pilum nudum t. 16. f. 12. p. 307.

Radix oblonga crassior pili in cute hæret IDEM p. 61.

Materies alba epidermidi continuata & reticulo continet radicem pili ALBIN *adnot. VI. p. 58.* In cuticula & in reticulo pro pilo foramen est ibid. & nullus pilus non inhæret cutis poro, neque porus est absque pilo p. 59. quare in volis & plantis neque porus est, neque pilus p. 60. si poro pro pilis parvi, pro capillis grandes sunt t. 3. f. 3. & pori denuo adparent f. 5. pilique de cuticula f. 4. & 5. & de reticulo penduli f. 4.

P. 35. Multi pili in uno foramine t. 16. f. 7.

Pilus ex glandula cutanea, quem liquor sequitur. p. 294. Multæ etiam glandulæ ad unum pilum apertæ in bove. ibid.

Pilus junceus longis filis factus. p. 307. quorum quodlibet cavum est ibid.

Finis pili in fibras divisus DUVERNEY t. 16. f. 6.

Medulla plenus est pilus. p. 317. &c.

In medullæ cellulosæ pilis cavis distinguas fibras intricatas & viscidum inhærens WITHOE. *dissertat. de pilo.* c. 7. Cortex in adulto durus est, ut disscisso pilo se ab interiori natura pili separet, & ad interiora contrahatur. p. 26.

P. 38. Capilli destillati ex unciis duabus dederunt salis volatilis sicci gr. 25. sive $\frac{1}{8}$: olei fatidissimi gran. 310. (pene $\frac{1}{4}$): spiritus gr. 140. sive pene $\frac{1}{2}$ BARCHUSEN post acroam. exp. 13. ut omnium minima aquæ in capillo portio sit.

P. 41. Glandulas cutaneas compositas habet DUVERNEY. p. 294. in naso t. 17. f. 1. & in facie t. 16. f. 2. 3. cum ductibus in unum convenientibus.

P. 44. Aqua etiam sub cutem effusa per ejus poros exsudat *Journ. med. ann. 1763. m. Novembr.*

Electrico torrente excitato capilli homini rigent. NOLLET *leçons. T. VI. p. 398.*

P. 44. Pori cutis faciei parvi: tum magni in naso, in labro superiori ALBIN *adnot. L. VI. t. 3. f. 1.* in auricula ubique parvi f. 2. magni in concha & versus lobulum ibid.

P. 48. Sudor falsus acinorum salis, qualem dixi, exstat *Nouv. de la République des lettres. ann. 1716. m. Dec.*

In sudore aer fixus MACBRIDE *Essays.* p. 237.

P. 49. Miliarium proxime erupturorum factor MOLINARI *miliar.* p. 47. Sudor febris epidemicæ malignæ ingrati odoris, viscidus, subdulcis Cl. MEDICUS *beobacht.* p. 34.

Contra, moschatum sudorem in se ipso ex febre amphimerina convalescente recenset F. B. de SAUVAGES. *nosol. T. ult. p. 161.*

P. 54. Dum comes de Thun tibialia removebat, erumpebant de cute scintillæ, cum crepitatione, & ardore amburente *Lond. Magaz. ann. 1757.*

P. 74. Femina, cujus indusia flammam dabant cum strepitu *Phil. Transf. n. 476.*

P. 56 Transpiratio peculiaris ingenii styracem redolens ORTUSCHE *diar. venet. II. p. 3.* & spiritum aurantiorum. p. 2.

P. 59. Hic inferendus paragraphus IX*. Exhalatio alia est extra cutem

tem & epidermidem, materiei, quæ de corpore animato decedit, vulgo nota. Alia extra cutem, sed cis cuticulam. Hæc cutim mitigat: eadem facit, ut remota epidermide, dilatato nunc hoc perspirabili, cutis sicca fiat HUNTER. *Med. obs. of a societ. at Lond. II. p. 47. 48.*

Ita ex repercussa hæmorrhagia sanguis sub epidermide erupit, per totum corpus, & lividas maculas fecit ROUFFE *morb. navig. p. 174. sqq.* Etiam in nigredine melancholica quasi pulvisculus sub epidermidem effusus est, niger, qui lintea adfrictus tingeret ILL. LORRY, *melanchol. p. 19.*

P. 68. Deducta imbibitione perspirationem mediam in Anglia ad quadraginta in dies uncias æstimat, in Carolina ad 54. WHITT *physic. eff. p. 90.*

P. 70. Torrentem electricum perspirationem augere NOLLET *leçons. T. VI. p. 447.*

P. 78. Ex frigore percepto tumor universi corporis SAUVAGES *nosol. T. I. p. 305* & hydròps CLOSSY *p. 91. 92.* HOEMAN *morb. lien. n. 3.* A pluvii transpiratione suppressa facile diarrhoea funesta sequitur *Trunkenbar. miss. ber. Cont. 98.*

P. 81. Hoc ipso experimento confirmatur, acres particulas esse, quæ perspirent.

P. 89. Capræ in Insula Adscensionis non bibunt OSBEK *resa p. 290.* & animal zibeticum rarissime *Phil. Transf. n. 50.*

P. 92. Serpentes dociles P. ALPIN. *hist. natur. I. p. 62. 244.* Araneam de manu sua edere docuit PELISSON, NICERON. *t. 10. p. 107.*

L. XIII.

P. 104. Acria, quæ varie fauces & linguam adficiant, habet CL. ADAMSON *Præface ad famil. des plant.* In lingua ipsa elaterium radicem magis adficere, helleborum ab apice ad radicem, gentianam in media lingua sui sensum imprimere.

P. 106. A mercurio sublimato sumto æger tamen morti ereptus, cum lingua involucrum ponente *Hamburg. Magaz. XV. p. 538.*

P. 108. Foramen cæcum habet, & papillam truncatam in eo sedentem DUVERNEY *t. 18. f. 2. 4. 5. 6* & *p. 252.* etiam duas. *p. 253.*

P. 115. Papillas erigi suadere possit exemplum papillarum intestini, quæ

quæ omnino ad sapidum corporis adtactum se erigunt, ut apud LEIDEN. *OST voluul.*

P. 116. Spirituosum in plantis fit ex diverso acido & diversis salibus, cum oleo compositis WALLER *fundam. agric. chym. p. 28.*

P. 117. Garum ex intestinis piscium maceratis & putrefactis PLIN. *L. XXXI. n. 43.* ex scombro laudatissimum *ibid.* ex thynno & aliud ex minutis pisciculis CONSTANTIN. *L. II. c. 45.* ex siluro CÆL. *Chron. II. c. 1.* In Lotharingia adhibent STEPHAN. *de nutrit. p. 55.* tum Aracanenses OVINGTON. Siameses GERVAISE *in itinere siam p. 105.* & Tunkinenses DAMPIER *voy. g. II. p. 28.*

P. 118. Acidum est in cochlearia, nasturtio, raphano, quod etiam charitam cæruleam tingit NAVIER *amollissement des os p. 58.*

P. 121. Salis marini crystalli in Polonia inque Sibiria longæ sunt; etiam in Polonia rhomboideæ ILL. CRANZ *mat. med. II. p. 105.*

P. 122. Figuræ gemmarum habentur in *Act. societ. Columbar.* Sed videtur eidem gemmæ non una figura esse, exemplo rubini & topazii.

L. XIV.

P. 127. Vidisse se hominem, qui apicem nasi moveret MOSCA *del-Paria. &c. T. II. p. 10.*

P. 132. Ad cellulas ethmoideas. ILL. ALBINUS distinguit superiores quinque & inferiores non certi numeri *scelet. p. 166.* Adde ad earum historiam omnino CL. WALTER *in osteograph. nuper edita p. 105. 106.* & iterum *p. 142. 144.*

P. 134. Idem WALTERUS de corniculo sphenoidis. Nonnunquam proprium esse ossiculum, quod finem sphenoidem perficiat: alias esse partem ossis sphenoidis: sæpe esse partem ossis ethmoidis, nunquam palati *p. 11.* Raro ad partem posteriorem labyrinthi (ossis continentes cellulas ethmoideas) adherere: alias plures radices esse, & ad os sphenoides & ad ethmoides adnexas IDEM.

P. 135. Hamulus labyrinthi deorsum extrorsum euns, in medio feresinu HIGHMORE, convenit cum processu conchæ narium inferioris WALTER *p. 108.*

Duos processus ab osse spongioso superiori ad inferius euntes numerat ALBINUS *scelet. p. 172.*

P. 136. Tres processus ossis turbinati infimi etiam habet Cl. WALTERUS, nasalem, exiguum, cum osse unguis conjunctum: maxillarem latum & tenuem, qui sinum HIGHMORI perficit, ethmoideum inconstantem, connexum cum hamulo labyrinthi. p. 150. 151.

P. 138. Ad sinus frontales ALBINUS *scelet.* p. 125. 126. *adnot.* l. c. XL

P. 140. Sinus sphenoides sub dimidia sella & ante eam productus DUNVERNEY t. I. Alias ab osse palati perficitur; visus est etiam ad magnum foramen occipitis produci, & supra processus aliformes ALBIN *scelet.* p. 150.

Apex corniculi sphenoides claudit sinum cognominem WALTER. p. 109. 110. tum processus orbitarius ossis palati. p. 99.

P. 143. Cellulæ orbitariæ fiunt ab extremitate anteriori labyrinthi, & ab osse maxillari superiori WALTER. p. 133.

P. 162. Virgo periit a copiosis violis in clauso loco halantibus, in quo dormiverat TRILLER in *diff. propr.*

P. 184. Hispanos ignotos fructus securi in cibum recipiunt, si a simia admorsus fuerint GUMILLA *orin.* III. p. 200. Salubres sunt fructus, quos aves adroferunt, aut apri HUGHES *Barbad.* p. 44. 48. aut solæ aves DAMPIER *trav.* I. p. 39. aut simiæ KOLBE *Cap bon. spei.* p. 243.

Insecta sagiunt BONNET *Contemplat. de la nature.* I. p. 56. Bombyces in perfectis tenebris eminus ad suum pabulum adproperant SAUVAGES *vers à soye.* II. p. 10.

L. XV.

P. 189. Convexæ auriculæ figura. Helix cum parvo processu, & processus conchæ ALBIN *adnot.* L. VI. t. 4. f. 2.

Concava etiam auricula, helix processu exiguo ornata. Anthelix bifurcata, cum processu confluens, incisura in principio meatus, concha, quæ est commune initium helicis & anthelicis, in eo initio rima IDEM t. 4.

P. 197. Intolerabilis dolor ex blatta, quæ in aurem irreplerat KALM *resa.* T. II. Ab aranea STALP. v. *der. WIEL. Cent. 11. obs.* XI. Convulsiones universi corporis & spasmus cynicus a vermibus in auribus *Journ. Med.* ann. 1765. m. fevrier.

P. 205. Pus ex cavo cranio per aures effluxit MORGAGN. *sed. caus. morb.* I. p. 109.

P. 207.

P. 207. Tympanum in cane gelatina plenum MORGAGN. *ibid.* II. p. 8.

P. 231. Organum auditus piscium nuper accurate descripsit P. CAMPER. Habent tympani speciem, in quo officulum est, conchæ aliqua figura, in cujus involucrum nervus auditorius ramis sensim minoribus dividitur. Habent etiam capsulas curvas, cartilagineas, in quibus tres sunt canales semicirculares, cartilaginei, qui nervum quintum & septimum recipiunt *Verhand der hollandz maatschapp.* T. VII. p. 83. 102. 105. &c & in iconibus.

P. 257. Urinator sub campana a fonante cornu vertiginem passus MUSCHENBROECK. *Introd.* p. 930.

P. 272. In scypho vitreo, aqua pleno, cum tonus una octava adscenderet, omnes undæ dimidio breviores factæ sunt GALIE *dialghi mech.* I. p. 90.

P. 285. Perfecta surditas, cum malleus uterque & altera incus amissæ fuissent. *Phil. Transf. Vol. III.* p. 264.

P. 295. Piscibus nullus meatus est CAMPER. l. c. p. 106.

Insecta audire certum est, cum mares canent, nullo fine, nisi femellas adlicerent, cicadæ, grylli, alia.

P. 303. I. Jac. ROUSSEAU, musices peritissimus, negat in *imitat. theatr.* p. 9. gratiam musices a rationibus facilioribus oscillationum pendere, quæ se consequuntur. Quintam non ex accurata ratione 2. ad 3. fieri, sed proxime: Quintas clavicymbali non accuratas esse, & tamen placere. Mihi quidem vera gratia ab expressis gratis adfectibus nasci videtur.

P. 305. Tarantulæ morbum ad melancholiam refert BROGIANI *anim. venen.* p. 63. 64. Delirium etiam melancholicum facit Cl. SERAO: Misericorditer præterea causas morales, & desiderium libertatis, in proprio lib. IDEM. Sic etiam P. A. MICHELI apud MANETTUM ad SAUVAGES p. 216. Olim fictitiam esse historiolum, morbumque non a phalangio, sed a squalore solis nasci BIRCH. T. III. p. 9. sic nuper JAMES *canin. madn.* p. 242. Mendicorum & vagabundorum fabulam esse SWAMMERDAM. *bibl.* p. 56.

L. XVI.

P. 324. Lacruma cum aqua mista factorem concipit PALLUCI *fistul. lacrum.* p. 51. 52.

P. 329. Not. 1* lege SCHREFFER. *pist. bavar.*

P. 331.

P. 331. Saccum & canalem depingit Cl. PALLUCCI Cornicula facit curvula, ut ad se invicem respiciant f. 1. 2. & superius paulum descendat, inferius adscendat. f. 1.

Deinde ad p. 333. Saccus etiam supra corniculorum insertionem convexus adurgit f. 1. 2. deorsum partim ovatus, partim conicus f. 1. 2. 3. 4. In eo glandulas depingit f. 2. Non omnem humorem lacrumalem per cornicula advenire p. 32. Canalem porro alias circa medium stringi: alias ad finem extremum fere expandi p. 15. foramina habere p. 16. & granula ibid. Fine angusto aperiri t. 1. f. 1. de fistula lacrumali.

P. 339. Etiam in cadavere atramentum ad palpebras adlitum per nares exire HENKEL *saml. VIII.* p. 19. Vide jam p. 146.

P. 350. Pro unione nervorum opticorum. Utrinque amaurosis, cum centrum nervi optici unico in latere læsum esset MORGAGN. *sol. caus. morb. I.* p. 74.

P. 373. Membranam pupillarem WACHENDORFFIO Cl. KOLPIN tribuit fetus & adult. *diff. p. 10.*

In partu aliquando eam membranam integram esse, alias pupillam ampliter patere CAMPER *verhandel T. VII.* P. 2. p. 437.

P. 376. In moriente puerpera pupilla amplissima & iris ad lucem immobilis ROEDERER *art. obstetric. p. 191.* Fatetur, in universum pupillam in morte dilatari WHYTT. *physic. ess. p. 145.* & a musculis negat atteri MUSSCHENBROECK. *L. C. p. 157.* Nuper in cane a morte oculos totos nigros vidi.

P. 378. Nobiscum fere de causa iridem arctante sentit Cl. BARTHES *duodec. quest.*

P. 387. Retinam ad lentem crystallinam venire, ante eam tamen non produci LORSEKE *physiol. p. 225.*

Cl. PALLUCCI membranam communem describit, retinæ laminam, quæ ante lentis convexitatem se conjiciat, & capsulæ ejus adhærescat. *Méthode de combattre la catar. p. 22. &c.*

P. 389. Etiam in rupicapra fibras retinæ vidi.

P. 396. Omnino de vitreo humore aliquid solebat in Cl. DAVIEL administratione de oculo defluere, etiam in gen. de FOREL mihi optime noto *Act. Helvet. T. V. p. 171.* Sed regenerabatur *Phil. Trans. Vol. LII.* P. 2.

P. 400. Not. a. pro 5086. lege 5056.

P. 404.

P. 404. Exempla cataractæ membranacæ post depositam opacam lentem renatæ, pergamenæ similis, tenuis, etiam pupillæ adhærentis habet NANNONI *simplic. obs. 20.*

P. 409. Adde utique lentem crystallinam humorem forbere, & prægrandem factam esse, cum in cameram anteriorem exiisset.

P. 438. Apud ALBINUM vascula a velamentis lentis crystallinæ, in ejus interiorem naturam venire MUSSCHENBROECK *introd. p. 754.*

P. 446. Ad lucem piscium marinorum lege omnino Cl. MARTIN *K. Svensk Wetensk Acad. 1761. t. 3.*

P. 447. Lucis & ignis comparatio. Ignis eget pabulo, lente progreditur, & flamma adscendit. Lux rapide universum percurrit, cito corpora deserit, undiquaque propagatur, suumque ductum tenet.

P. 459. De diversitate refrangibilitatis in radiis simplicibus, ut in violaceo & rubro *Phil. Trans. Vol. LIII.* p. 178. 179.

P. 461. Femina ante menses, turgente sanguine, omnia rubra videbat: cessantibus nunc debilis omnia viridia ORTESCHI *giorn di Venet. I.* p. 14.

P. 470. Cl. de SAUVAGES experimentum MARIOTTIANUM hoc modo fecit. In albo pariete fixit chartulam atram, diametri uncialis; inde ad sesquipedis distentiam aliam 10. unciarum diametro cæruleam, ita dextro oculo, dum sinister clausus est, retro cedendo, dum semper in atram chartulam inspicit, ad tertium fere a nigra pedem cærulea, evanescit *nosol. III.* P. I. p. 259.

P. 479. Quibus connata cataracta deponitur, ii continuo recta omnia vident, inversi nihil ILL. WERLHOF in literis, ad proprium experimentum.

P. 480. Virga alba rapide movetur. Tota tunc circuli area, per quam movetur, albida adparet, ad latera lucidior, & terminatur duabus virgibus albis, finibus nempe virgæ motæ *Ess. of a societ. phys. and litter. II.* p. 70. 71.

P. 482. Clarius videmus duobus oculis, distinctius unico, & uno solo utimur *Mémoir. des savans étrangers. IV.* p. 507. 508.

P. 490. Amblyopiam crepuscularem habet Cl. BOISSIER II. P. 2. p. 263. sq. qui ægri noctu non videntes, sanantur unguentis vesicatoriis *Journ. Méd.*

Méd. ann. 1763. m. octobr. & meridianam amblyopiam, cujus peculiarem etiam causam invenit *ibid.* p. 289. Ejusmodi sunt illi Cakerlaki sive albi Aethiopes p. 178.

P. 503. Denfationi humorum & membranarum tribuas emendationem visus senilis, ut post 80. annum patritius, amplissimis muneribus defunctus, conspicillum abjecerit. Eadem *S. bastiano* le CLERO fortuna fuit.

P. 517. Etiam in opticis instrumentis notum est, arcata diaphragmatis pupilla focum remotiorem fieri SAUVAGES *nosol.* P. 2. p. 273. ex Cl. LAHIRE. Neque causa phænomeni obscuritatem habet. Cum enim arcata pupilla solos radios centro proximos transmittat, latior etiam laterales: & cum hi, ut in eundem focum veniant, majori vi vitri conspectentis egeant, alioquin remotiori in puncto conventuri, si eodem a vitro colliguntur, adparet, quo plures adveniunt laterales radii eo serius congregari.

P. 523. Reticulum umbrosum in muro a sole illustrato adparere, quod ad nos accedat & recedat; esse id manifesto arteriolas micantes retinae SAUVAGES l. c. T. III. P. I. p. 261. Neque enim alia in parte oculi, ut in humore aqueo, aut in crystallina, lente vasa ejusmodi micantia videris.

P. 527. Adamantum similem seriem micantium corpusculorum vidi, cum oculis in meridiano sole, ad videnda vasa humoris vitrei, abusus essem. Erat nempe inflammationis in sentiente pulpa nervea initium.

L. XVII.

P. 535. Impressio fortior suffocat debiliorem, & facit nullam esse.

P. 536. Sapor durat ad sex minuta horæ ADANSON. *pref.* p. CCXXXV.

P. 539. In viro docto & ingenioso decrescens acumen mentis, & memoriae, & sensus denique descripsit Cl. ZIMMERMAN *erfabr.* II. p. 545. Ab apoplexia memoriae plenam destructionem, ut nominis materni sui que oblivisceretur, & sensim linguam patriam ediscere teneretur, habet *Journ. de Medec.* ann. 1764. m. Janvier.

P. 546. Adfociatio idearum; & inde nata consuetudo, etiam in brutis locum habet. Camelos, qui saltare docent, dum primum incedunt, loco calidissimo retinent, ita coguntur pedes elevare, ut æstum fugiant. Interim magister artificii fidibus resonat. Ita porro conjuncta cum igne fidium idea, quamprimum earum sonum audit animal, pedes alterne elevat.

In nervis videtur esse causa diversorum sensuum. Nervi ubique iidem, diversa organa sensoria. In aure, in oculo manifestissimum est, causam sensus his organis proprii in eorum organorum fabrica esse.

P. 564. Plurima exempla deliriorum & maniae collegi, in quibus cerebrum adfectum erat. Mirum est Americanorum artificium, quo suos sacerdotes quasi formant: vocant *buskanawing*. Venenatarum plantarum cogunt infusum bibere, quoad toti mentis usum amittant. Inde subtracta sensim causa mali, aliis cibis restitutis, integritas mentis redit *British empire* l. p. 420. Simili fere modo, tantum per vigiliis, falcones dementantur, ut omnis periculi ignari, se quasi rabidi in prædam præcipitent.

Maniacis & insanis sæpe cerebrum durius MORGAGN. *sed. caus.* I. p. 55. 58. 159. Etiam in homine ab ILL. VIRO J. PRINGLE inciso, cujus historiam amice mecum communicavit.

Sæpe in maniacis vasa piæ membranæ, & corticis, & medullæ, sanguine plena sunt SAUVAGES *nosol.* T. II. P. 2. p. 372. BADER. *obs.* 26. MORGAGN. l. c. I. p. 56. Nec rari in glandula pineali calculi MEKKE *Mém. de Berlin.* T. X. Non tamen perpetuo MORGAGN. l. c. II. p. 406. Alias glandulæ per encephalon tumidæ IDEM *ibid.* p. 54. 55. In hydrophobis etiam cerebri vasa sanguine plena MEAD. MORGAGN. *sed. caus.* I. p. 63.

P. 568. Maniaco nullus in sævissima hieme frigoris sensus: neque vesicatoria vesicas trahebant *Hanov. Saml.* 1755. n. 84.

P. 572. In melancholicis frequenter sanguis in cerebri vasis congestus G. v. SWIETEN *Comm.* T. III. p. 264. LOTICH. L. IV. C. IV. *obs.* 3. Cerebrum siccum BADER. *obs.* 41. SCHMIEDEL *pericard.* p. 22. 23.

P. 583. Lenti animi adfectus nunquam boni GAUBIUS *regim. ment.* p. 62. 63. Etiam in equis vasa lymphatica per tristitiam tumida *Mém. pres.* T. IV. p. 292. 193.

P. 588. Animi adfectus etiam humores corrumpunt. Nam a galli irati morfu hydrophobia successit: etiam ex aciori morfu proprii digiti GAUBIUS *regim. meht.* II. p. 22.

P. 605. Etiam urfi a spiritu vini inebriantur BUFFON. T. VIII. p. 258. & muscæ HOOKE *postb.* p. 185.

P. 607. Opium relaxat musculos, ut ab ejus usu incuneatam glandem plumbicam evellere potuerit MARTINI *streitschrift.* p. 28. Totum hominis corpus relaxat AWSITER p. 57. hinc in tetano datur. Et tamen opium

in ventriculo calorem facit p. 22. eumque inflammat p. 27. ejusque vis est in oleo corrosivo, inque sale volatili. p. 31.

Ab opii usu nimio pulsus auctus *Med. Mus.* I. n. 1. Accelerat pulsum *TRALLEES insit variol* p. 276. & profecit, cum totum corpus frigeret & absque pulsu esset *IDEM* p. 277. & omnino calefacit *Epist. apologetic.* Ab opii magna dosi profundus somnus, & tamen pulsus magnus & celer *G. SMELLIE cases III.* p. 539. Fatetur denique *Cl. WHITT,* opii moderatum usum calorem facere, & pleniorum pulsum p. 284.

P. 614. Notissimum est, a cerebro compresso soporem fieri. Pus in ventriculis cerebri, & cerebrum in pus conversum *HORNUNG cist* p. 479. Pus inter membranas cerebri effusum & super corpus callosum *CLOSSY obs.* 3. Etiam a pure sopor *BILGVER Wabruehm* p. 24. Ab ossiculo in cerebellum impresso, quo exempto æger convaluit *BILGVER Wabruehm* p. 114. 115. A sanguine effuso & cerebro corrupto *CLOSSY obs.* 4 5. 7. Ab humore super duram membranam egesto *obs.* 2. Ab aquæ copia in ventriculis cerebri *DUVARNEY.* II. p. 539.

P. 620. Somnus longus & insuperabilis feminæ belgicæ, quam ne ignis quidem admotus excitaret, cum corporis rigore *Gazette Literaire.* ann. 1764. n. 24.

TOM. VI. L. XVIII.

P. 3. Labrus rufus habet maxillam suæ eriolem a capite remotam, & pro piscis arbitrio mobilem *Natuurl. hist. na. Eg. skoll van Linne* I. VII. p. 418.

P. 19. Pueros cum dentibus natos numerosos collegi *LECLUSE* p. 25. 26. *THORESBY topogr. of Leeds* p. 603. *Bresl. Saml* 1718. m. febr. 1723. m. septembr. 1726. m. Decembr. *Phil. Transf.* n. 233. *PLOT. natur. hist. of Staffordshire* p. 271. *HILDAN* ed. 63. Etiam in quinque mensium abortu *G. v. SWIETEN Comm.* T. IV. p. 688.

P. 23. Vitrea crusta dentium solvitur in spiritu nitri fumante: additoque oleo tartari per deliquium dejicitur inpalpabilis. Non habet parenchyma sive cellulosas telas inter laminas osseas sed est quasi coacti liquoris congelatio *HERISSANT Mém. de l'Acad.* ann. 1758.

P. 49. Glandulæ tres quatuorve, pisi magnitudine, super orbicularem oris

positas, quas ad eum Zygomaticus accedit, ductu non visibili, quas sibi tribuit non descriptas *Cl. J. R. MIEG thes. anat. bor.* ann. 1721. ad agmen, ut puto, pertinent, quod ductui Stenoniano circumponitur.

P. 52. Aer fixus in saliva *MACBRIDE.* p. 42.

P. 54. Crystalli in saliva sunt, quæ acidum fundant *POTT. miscell. Berol.* T. VI. p. 68.

P. 57. Salivam præter animæ imperium projici. In spasmo cynico maffeteres muscoli durissimi salivam ad duos pedes projecerunt *Nov. Act. Nat. Cur. Vol. I. obs.* 63.

P. 59. In variolis intra 24. horas saliva libra fluxit, & ultra *PLENCIZ variol.*

P. 208. Ab unico grano mercurii sublimati intra sex horas libra *OWEN de mercur.* p. 12. manifesto a stimulo, non a pondere metalli.

P. 61. Saliva fervet cum succo raparum viridi *MACBRIDE* p. 44. cum pane celeriter p. 53. t. 2. cum bile ipsa, tardius, sed diutius *ibid.* cum carne ovilla p. 54. Farinacea manducata, cum saliva intrita, in vesicam inclusa acefcunt *ROUFFE morb. navig.* p. 94.

P. 94. Hydrophobiæ in febribus absque morsu canis rabidi ortæ numerosissima exempla collegi. Addam unice de sede ejus mali aliqua. Plerumque adest faucium inflammatio *MORGAGN. sed. caus. morb. I.* p. 64. Ante hydrophobiam angina, & in aspera arteria, prope glottidem, rubor *SAUVAGES nosol.* II. P. 2. p. 201. Hydrophobia a rima glottidis inflammata & irritabili *GILBERT WATTS de epilepsia.* Leid. ann. 1753. Musculi laryngis & pharyngis inflammati, cartilagine arytænoideæ tumidæ, ut guttur comprimeretur. In larynge & pharynge gangræna, & ex illo ichor fetidissimus. Vicinæ glandulæ inflammatæ *Act. Acad. Mogunt. I.* p. 343. sqq.

P. 95. Secessit involucrem linguæ, sive eidermis, a veneno *Hamburg. Magaz.* T. XV. p. 538. tum oris & faucium cuticula, funesto eventu *SAUVAGES nosol.* T. III. P. I. p. 24.

P. 99. Epidermidi gulæ & ventriculi debetur, quod varii hominis acerrima venena, fusaque metalla, absque præfente interitu deglutiri potuerint. Sanatus est, qui aquam fortem biberat *ROSSSEUS Epist.* 9. A spiritu vitrioli deglutito ardor faucium, ventriculi, intestinorum, brevi sublatus *TIMÆUS L. VII.* c. 12. Satis facile sanari, qui aquam fortem bibunt *STAHL mat. medic.*

p. 251. Canis a fusu plumbo non periit, neque in alio casu homo *Phil. Transf.* ann. 1749. P. II. n. 54.

Variolas in ventriculum & intestina non descendere multa confirmant. In variolis ulcera quidem & maculae *Phil. Transf.* ann. 1755. p. 56. & aphthae *STUBBE plebot.* p. 252. non vero variolae. Intestina inflammata & gangraenosa, tum diaphragma, pustulae in ventriculo & intestinis nullae *BEUSSER hist. cadav. variol.* & similia la *METTRIE obsf. de médecine pratique* p. 35.

L. XIX.

P. 118. Numerosa exempla reperio viscerum abdominis, quae per vulnera, vel per congenitos aliquos hiatus, transversi septi in thoracem migrarunt. Sollicite nuper descriptum habetur id mali genus in *Verhandel der hollands maatschapp.* T. VIII. P. I. p. 171. fqq.

Etiam in hypogastrium delapsus ventriculus *MORGAGN. sed. caus. II.* p. 224. in *IIa Act. Budissin.* p. 80. 81.

Ab omento in herniis de situ detractus *Verhand. &c. l. c.* p. 120. 121. P. 120. Plenum ventriculum orificium suum ad duodenum ita vidit applicare, ut clauderetur *LEVELING pylor* p. 22.

P. 122. Cum omnia revomerentur, ventriculus valde contractus *BADER obsf. 47.* *ROEDERER* in progr. & exemplum transmisit in literis *ILL. PRINGLE*, in quo minor potius, quam intestinum, ventriculus fuit.

P. 126. Duae descriptiones fibrarum ventriculi humani nuper prodierunt, *Cl. Viri Iosephi Exup. BERTINI*, in *Mém. de l'Acad.* ann. 1761. & *Cl. LEVELING* in disp. de pyloro, Argentinae defensa. Prior ille vir *Cl. a me* dissentit, quod circulos sacci caeci primo strato fibrarum a longitudine Oesophagi descendendum tribuat, caetera & ipse & *Cl. LEVELING* fere similia nostrorum habent, & tria strata *BERTINUS*.

Ligamenta pylori distinguit tamen *Cl. LEVELING*, quod fibrae sint tendinae, commistae ex filamentis tunicae externae adnatis ad tunicam muscularem, & adcretae lineae albae, quae est pylori vestigium, indeque super duodenum continuatae p. 7. 8. Res ipsa eadem est.

P. 131. Tunicarum ventriculi incrassatarum exempla, etiam habent *BADER obsf. 23.* *SINOPEUS parerg.* p. 262. &c.

P. 132. Ventriculum in hac lue inflammatum reperio, & nuper tristes

Res nuntii ad Senatum curandae valetudini praepositum venerunt, in morbo bouum, qui universam Europam fere armentis nudavit, nobis minus contagiosus est, ut fere unum stabulum evacuet, ventriculum tertium inflammatum fuisse. Ita in plurimis scriptis confirmatur, etiam in *Verhandel der hollands maatschapp.* T. VI. & VII.

Sed etiam in peste (a), in morbis malignis (b), in dysenteria (c), in colica (d), in cholera (d*) in podagra retroversa (e): denique a venenis acribus, mercurio sublimato (f) arsenico (g), coboldo (g*) auripigmento (h), cupro male stannato (i), nuce vomica (k), cicuta (l), colchico (m), scilla (n), femine laureolae (n*), drastis medicamentis (o), aut emeticis (p) ventriculus inflammatur.

P. 134. Plicae ventriculi, secundum longitudinem versus pylorum extensa, *LEVELING* f. 1.

P. 135. Bonam iconem *IDEM* dedit valvulae pylori, tunicae nervae laxatae, quae torum orditur p. 13. f. 1. & fibrarum carnearum in torum collectarum f. 1. 2.

P. 136. Pylorus etiam a morte calamo non amplior de *HAEEN rat. med.* VI. p. 272.

Ventriculus humanus studio pulte repletus, clausam habuit valvulam pylori, ut, ob eminentem torum, nihil in duodenum transfret, & fricturam inmissus digitus perciperet. Deinde cum vir. *Cl.* ventriculum undique

(a) *Traité de la peste.* p. 400.

(b) *Act. Budissin.* p. 412. 413. *Journ. Méd.* ann. 1762. m. Avril. & olim *C. GEMMA.*

(c) *MONRO diseases of vespit.* p. 64.

(d) *COCCHI pref.* p. LVl. ad opuscula *Phil. Transf.* VII. P. I. n. 12.

(d*) *HENRICI de cholera.*

(e) *HOFMAN med. imprud. multorum morborum causa.*

(f) *WEPPER cicuta.* p. 301. 302. 375. *MEAD pois.* p. 95.

(g) Nimis frequentia exempla nolo citare. Nullum, puto, ab arsenico adsumto hominem perisse, quin ventriculus inflammatus fuerit.

(g*) *ALBERTI Med. leg. I. app. cas. 28.*

(h) *VALENTIN Pandect.* P. I. S. 3. c. 26.

(i) *Ignatius VARI* in proprio lib.

(k) *Canes HILDFELD* 4. 5.

(l) *WEPPER.* p. 312.

(m) *STÖRK colchic.* p. 27.

(n) *HILDFELD.* p. 15.

(n*) *LANG remed Brunsvic.* p. 173.

(o) *Poudre d'Aubaud scammoniatum pharmacum. Journ. Méd.* ann. 1763. m. Decembr. *SCHAFONSKY convuls. puerp.*

(p) *TROPANIGGER.* p. 280. A gilla *HIBERS spadaupn.*

undique premeret, & una pylorum versus cardiam adtraheret, aeremque inflaret, erant duæ quasi valvulae, nempe latera pylori: hiantia tamen, ut aer viam inveniret LEVELING.

P. 138. Folliculos in ventriculo habet Cl. LEVELING: vesiculas sebaceas Cl. LOBSTEIN *neru. access.* p. 41.

P. 143. Mucus ventriculi perinde, ut intestinalis, in coagula polyposa abit ZACUT *prax. admir.* L. III. *obs.* 119. PUIATI *obs.* I. & crustas himosas *Journ. Med.* ann. 1764. m. sept. quæ per vomitum rejiciuntur.

P. 155. Vomitus cruentus 23. libr. cum cancræoso steatomate ROTARI *oper.* p. 313. In Morbo Siamensi ventriculum & intestina plena materie fetidissima describit Cl. TITSINGH *genes. konst.* p. 376. Tumorem lienis evanescentem per sanguinis secessum BIUMI *scrutin.* p. 218.

P. 160. Diversus habitus animalium ad venena. Pleraque hominem robore superant. Canis a granis 30. vitri antimonii non purgatus est, neque a granis opii 17. dormit GARMAN.

Ovis, homine minor, tamen quadruplas fert doses. Tartari antimonia-
lis grana 12. homini dantur, ovem etiam 22. non movent BOURGELAT *mat. med.* p. 43. Ursus ab uncia arsenici, & a multo mercurio sublimato nihil passus est *Hist. de l'Acad. des sciences* ann. 1747. p. 54. Bos fert vitri antimonii unciam semis, & sex drachmas MAUCHART *de lue vaccar.* In equo doses purgantium ad humanas doses sunt octuple in agarico BOURGELAT in aloe 24. plæ, & in universum 24 plæ & 36 plæ MORIGI *refless. sopra Papol. di Perales* p. 37. & medicamenta demum post 24. horas equum purgant BOURGELAT *mat. med.* p. 38. & crocus metallorum tantum perspirationem movet IDEM p. 21.

Infusum uncie vitri antimonii dosis est pro equo BONSI *ippiatr.* p. 115. & aloes sex unciarum, cum jalapæ drachmis duabus præscribit OSBERK *diseas. of hors.* p. 106. Afari folia a semunce ad unciam BUCHOZ *plant. de Loraine* II. p. 47. Vitri antimonii grana 80. equum tamen vehementer purgarunt BOURGELAT p. 43. & grana 120. tartari antimoniati mulam p. 44. 45.

P. 165. Ancylosis & summa macilentia in puero, quem mater subtrahito cibo necare volebat KAAUW. *impet. fac.* n. 456.

P. 167. Capræ insulæ adscensionis, quæ non bibunt, non sunt edules OSBERK *resa* p. 290.

P. 172. Asitæ exempla plurima. Dierum 22. in hysterica PASTA in *aphor.*

aphor. p. 19. Mensis integri SAUVAGES *nosol.* II. P. 2. p. 236. Dierum 34. deinde 54. ex mœrore Act. *Edimb.* V. P. II. n. 43. Dierum 40. SAUVAGES I. c. p. 319. & quadraginta quinque *Diar. Venet.* I. p. 7. Dierum 54. etiam absque potu G. v. SWIETEN. IV. Vita per quatuor annos sola aqua sustentata *hist. de l'Acad.* ann. 1761.

P. 180. A vehemente diarrhœa paucis horis os aridissimum in Viro ILL. J. B. MORGAGNO *sed. caus.* II. p. 28. A diabete sitis inexstincta COLLE *cosmet.* p. 239.

P. 186. N. 13. Cum per tres menses pullum in ventriculo serpens gereret, interim, omni cibo abstinuit THIBAUT *Relat. de la Martinique* P. 100.

P. 198. Cum sua vegetabili diætâ Brachmanes sensibus, etiam gustus & odoratus tenerioribus fruuntur GROSE *voyag.* p. 297. & Benjanæ ad opera textoria Europæos superant, quod digitorum sensu sint acutiore *hist. de la guerre des Ind.* T. I. p. 10. HARVEYUS, ut accuratius luderet, pane & aqua cum dimidio in diem pullo se sustentavit, apud G. CHEYNE *diseas. of body and mind* T. II. c. 2. p. 80.

P. 201. A nimio succo limonum cardialgia melancholica, sale tartari sanata Celeb. LORRY *de melunch.* p. 258. Nihil tamen mali a plurimo oleo vitrioli sensu, quod aqua dilutum sumsi, paulum a pari copia alcoholis domitum.

P. 202. Mançanillam nullum animal tangere; neque homini id pomum nocere posse, quod ob scindentes apophyses lente demum edi possit, ut interim acerrimus sapor se prodât Cl. JACQUIN *Plant. Antill.* p. 251. 252.

P. 206. Ex adipis balænarum usu aliquando Kamtschadalenses perire *Natur. hist. of Kamtsch.* p. 141.

P. 207. I. 13. post *detrectant.* adde animalis.

P. 210. Inter Gallos, in America septentrionali se vallo tuentes, scorbutus sæviit J. CARTIER.

P. 212. Ad acidorum utilitatem. Fructibus horæis & recentibus ole-
ribus superatus est scorbutus ROUPPE *morb. navig.* p. 159. de HAEN *rat. med.* VIII. c. 4. Ribesiorum tres libræ in dysenteria utiliter sumtæ DEO-
NER *dysent.* ed. nov. p. 310. Vidu vegetabili sanata Epilepsia CHEYNE *sanit.*

sanit. infirm. p. 52. & podagra PUIATI preserv. p. 285. Poscæ laudes habet BROKLESBY *obsf.* p. 18. 19.

P. 216. Cum passim cupri in vasis culinariis mali effectus soleant aut negari, aut certe minui, ecce exempla. Ab ea causa omnes in cœnobio monachi extincti BOVIO *flagell.* p. 23. Sic in orphanotrophio ab eadem causa tormina, & vomitus epidemicus *Gal. Minerv.* V. p. 118. & vomitus perpetuus, cardialgia, inflammatio abdominis & mors IGNATIUS VARI. A butyro in cupreo vase servato dysenteria *Gal. Minerv.* V. p. 115. Variæ inde noxæ SCHULZE *mors in olla* n. 9. 10. BUCHNER *nox. vasor. flamm. neur.* &c.

P. 228. Pondera aquarum. Aqua pluvia = 1000. destillata = 997. marina = 1.021. & 1.030. MUSSCHENBROECK *introduc.* p. 558.

P. 231. Aqua paulum compressilis est, & de suo volumine partem amittit, si a pondere atmospheræ duplo compressa fuerit *Phil. Transf. Vol. L. I.* P. 2. p. 643.

P. 234. Aquæ alcalinæ *Mém. des savans. étrang. T. IV.* p. 473. natro graves TRIPODI lac Ceizens.

P. 236. In siccissimo sabulo cum vitro & conchis misto plantas educavit P. A. MICHELI *mélang. d'histoire naturelle* II. p. 224. Ex terræ libris 20. produxit amicus peponem 50. libr. neque terræ pondus decrevit ZAS *daauvo der dier* p. 53.

P. 252. In fene spiritu vini abutente, aorta offeis fibris varia BASS *Dec. 11.* *obsf.* 4. Inde hepatis peramplum, steatomaticum BADER. *obsf.* 28.

P. 261. In ventriculo diuturna irritabilitas superest LEVELING p. 18.

Ventriculus post longum morbum a morte contractus *Phil. Transf. Vol. LIII.* HEUERMAN *physiol.* T. IV. p. 35. in homine omnia revomente BADER. *obsf.* 47. PRINGLE in lit. A scilla HILLEFELD p. 13. A colchico STÖRK p. 23. Deinde a variis venenis contractus pylorus. A cucumeribus *Mus. Med. l. n. 3.* A pulvere scamoneato D'AILHAUDS CHAFONSKY. l. c. A cobaldo HILLEFELD p. 63.

P. 264. Acicularum & acuum itinera, quæ devoratæ fuerant. Per abdomen exierunt *Mém. de Chirurg. II.* p. 388. per crus MOINICHEN. *obsf.* 21. CASTRO *morb. mul.*

P. 270. Anguillæ ab equis devoratæ, de ano integræ erepunt, coque remedio eorum animalium dura alvus solvitur. *Natural. hist. VII.* p. 101. Cæcilia a vipera devorata, integra de intestino exiit SEVERIN *viper. pyth.* p. 250.

p. 250. Eruca carnivora ex ventriculo egesta. *Hist. insect. I.* p. 51. &c.

P. 273. Strepitum colliforum in ventriculo calculorum a misero devoratorum auditu percepit Cl. BOISSIER *nosol. II.* P. 2. p. 137. eodem, ut puto, puero de quo scripsi.

P. 274. Ventriculi distentissimi exempla.

Ventriculus amplissimus, cum tamen pylorus liber esset, ex insensibili ventriculi natura, ut videtur, LIEUTAUD *Mém. de l'Acad.* 1752. p. 224. *sqq.*

In cardialgia paralytica, ventriculus ne emeticum quidem sensit SAUVAGES l. c. A pulvere D'AILHAUD papiracea tenuitate ventriculus valde distentus SCHAFONSKY. A cicuta WEPFER *cicut.* p. 312. A sublimato mercurio p. 335. A nuce vomica HILLEFELD p. 4. A cucumeribus *Mus. Med. l. c.*

P. 275. Ventriculi rupti historia *Verhandel der hollandz maatsch. VIII.* P. 2. Post vomitus vehementes SCHAARSCHMID *relat. ann.* 1740. n. 44. CLOSSY.

P. 283. Vomitus perpetui a variis causis nati innumera exempla collegi præter priora. Et a pyloro quidem scirrholo, calloso BADER. *obsf.* 17. 42. *Act. helvet. V.* p. 179. 181. MORGAGN. *sed. caus. II.* p. 13. 23. *Bresl. Saml.* 1726. p. 604. add. MEIBOM *de abscess.*

A scirrholo pancreatis CLOSSY. *obsf.* 2. MILITIAP. 74. BARTOLET. *tip.* 268.

Ab aliis scirrhis abdominalibus BADER. *obsf.* 19. RIDLEY *obsf.* p. 208. VALISNERI *oper.* T. III. p. 133. A pressione costæ FERNEL *pathol.* L. VI. c. 3.

Ob ventriculum inflammatum, erosum VARI, SAUVAGES T. III. P. 2. p. 123. 124. WENKER. *ventr. perforat.* BARON. *Mém. des savans étrangers.* Ob intestina inflammata FABRIC. *sciagraph. Butisb.* p. 71. aut incarcerata VOGEL *anmerk.* p. 148. 149. WHYTT. *Ess. of a societ. at Edimb. II.* p. 336.

Ob intestinum ultimum clausum SMELLIE T. III. p. 526. SAUVAGES *nosol.* T. III. P. 2. p. 124.

Ob urinam retentam HEUERMAN *oper. chir. II.* p. 36. STÖRK *ann.* II. p. 256. 257. PASTA *ad aphor.* n. 45. Ob aquam in cerebri ventriculos effusam, & calculos conarii PRINGLE.

P. 298. Ut facilius credas, in pleno corpore ventriculum cystidem evacuat. Intestinum rectum Cl. v. ROYEN inflavit. Ita de fede tenuia inte-

stina deturbavit, & compressit vesiculam fellis, ventriculum, pylorum, duodenum *intest. crass.* p. 20.

P. 299. Bile plenam vesiculam in nostrarum Alpium bovillo morbo nuper reperimus, ut etiam dirumperetur, & habent MARTYN ad *Georg virgil.* p. 388. TURSEN de *lue boum* CÖTHENIUS *Eph. Nat. Cur. Vol. IX. app.* CHOMEL de *la malad.* p. 12. STIFF *Hamburg. Magaz.* VI. p. 4. KANOLD de eo morbo, MAUGHART, GOELICKE de eodem morbo.

Post febres ardentes & malignas LIEUTAUD *precis.* p. 30. *Journ. Med.* ann. 1758. m. novembr. MEDICUS *beobacht* p. 50. post malignas febres Americæ tropicæ BISSET *const. med.* p. 213. in hydrophobia JAMES *canine madness.* p. 64.

Ab inedia nulla bilis adfluit NEIFELD *secret.* II. p. 90. hinc in serpentibus vesicula plurima BORELL *mot. anim.* II. p. 147. LISTER *humor.* p. 369. & in dysentericis per languores absque cibo mortuis *Phil. Trans. Vol. LII. P. 2.* p. 649. tum in morbis lentis, cum malo appetitu, ut videtur CAMER *hepat. exstisp.* &c.

P. 307. Bilis in ventriculo reperta a vomitu VALCARENGHI *med. ration.* ann. 1737. p. 105. A drasticis P. CASTELLI *Chrysopus.* p. 28. MATTEI *anim.* p. 53. WENKER *perfor. ventr. obs.* I.

Hinc etiam cum calculis vesiculæ *Ess. of a societ. at Edimb.* II. n. 29.

Bilis vomitu reddita POMME *vapeurs* p. 256. JAMES *madness.* p. 64.

P. 308. Tincæ & cyprino bilem in ventriculo effundi, & in hirundine marina aliisque adfinibus ventriculum semper bile plenum esse VALISNER *oper.* T. III. p. 163.

In pullo, qui ovo continetur, bilis in ventriculo perpetua est.

De homine suspicio existat apud ILL. VALCARENGHIUM *medic. ration.* ann. 1737. p. 105.

P. 319. Nupera experimenta CL. MACBRIDE in *essays*, in compendium contracta submitto.

Digestio est vera fermentatio p. 59. Ea facit, ut motus in cibo intestinus nascatur. Partes solidæ misturæ in summum enatant (etiam p. 17) cum spuma, & vapor subacris exhalat: denique absoluto fervore subnascitur sapor subdulcis, & odor foeni græci exhalat, & particule solidæ subsident p. 6.

Panis cum aqua non fermentat (etiam PRINGLE p. 397) sed cum saliva (etiam p. 3) t. 2.

Farina potius moderatur fermentationem PRINGLE p. 408. MACBRIDE p. 41.

Massa

Massa farinacea, dentibus subacta, & cum saliva intrita, in vesica accessit ROUPPE *morb. navig.* p. 94. Avenacea farina cum aqua debiliter fermentatur PRINGLE. I. c.

Inter farinacea triticum sero fervet p. 88. Nimius acor citri fermentationem supprimit p. 40.

Caro cum farinaceis vivide fervet p. 58. cum succo limonum, & saliva caro continuo fermentatur, & solidæ partes adscendunt ante secundam horam, ante decimam vero omnis motus cessat p. 41. Multo magis fervet caro ovilla cum aqua & pane, quam solus panis, & abit in liquorem spirituosum p. 54. &c.

Putrida materies admitta facit fermentationem MACBRIDE p. 55. & panis, ovilla caro & aqua fermentationem subierunt, postquam ejusmodi materies putrida accessit IDEM t. I.

Mistura alimentaria aerem generat p. 38. & aer fixus de cibo extrahitur p. 39. & in homine effugit, quando partes solidæ ad summam superficiem adscendunt, & per os emergunt p. 17.

Caro non facile aerem fixum dimittit MACBRIDE p. 37. neque vegetabilia sola, mista facilius ibid.

Ovilla plus dat aeris, quam bubula p. 40.

Vapor, qui per fermentationem ciborum exhalat, est potissimum aer fixus ciborum p. 23. Ex frumento per fermentationem parato, vapor adscendit non acidus p. 138. neque tingit succos cæruleos ibid.

Post fermentationem mistura alimentaria iterum aerem absorbet p. 147. Caro cum aqua in calore servata aerem absorbet p. 36. Neque cibi bene frangerentur, nisi aer se expediret, iterumque resorberetur p. 29. Magna pars ejus aeris prius fixa est, quam cibus vasa fubeat p. 38.

P. 320. Malta fermentans generat gradus caloris R. 30. le. BEGUE *du sublimé.* p. 311.

Neque tamen hæc constanter ita se habent. Contenta ventriculi cuniculi, neque cum acidis, neque cum lixiviosis efferbuerunt, neque succos cæruleos tinxerunt, cum herbis aleretur. Et eadem succi de eodem ventriculo sumti indoles fuit. Et quæ homo ab emetico revomebat, perinde neque acidi signa dederunt, neque alcali. Sed etiam caro ovilla elixa cum brassica, saliva & aqua loco clauso adeo non efferbuit, ut putresceret BLAND *coct. alim. in ventric.*

P. 330. Exempla acidi humoris animalis, qui durissima corpora solvat. Succus vespæ cu usdam ichneumonis fabulum in pastam resolvit BONNET *contemplation de la Nature.* II. p. 245. Insecta *poux de bois* habent liquorem

(bb) 3

rem

quorem acrem, qui chartas, ligna, lapides, metalla dissolvit THIBAVLT
p. 113.

P. 338. Lin. 2. adde Leone.

L. XX.

P. 344. Intra 17. menses per paracentesim iteratam eductæ aquæ libræ
684. *Obss. of a societ at Lond. I. n. 15.*

P. 360. Mesenterium etiam in macilento pingue MORGAGN. *sed. caus. morb. II. p. 15.*

P. 361. Tumores mesenterii innumerabiles omitto. Ecce unicum Saccus
10. gallons capax cum plurimis hydatidibus minoribus. Ea aqua inter du-
plices lamina mesenterii effusa hepar & ventriculum in thoracem egerat,
venas coagerat in varices abire & rumpi MOYLE *chir. mém. p. 38.* Tu-
mor mesenterii cum hydatidibus, etiam cartilagineis partibus, triginta libr.
pondere HAEN IX. c. 1.

Mesenterium amplissimum, ponderosum, sursum & deorsum extensum,
adipe duro plenum BADER *obs. 20.*

P. 367. Omenti majoris pondus lib. 1. SAUVAGES. *nosol. I. p. 499.*

P. 372. Omenti majoris scirrhi & steatomata vulgaris fere sunt notitia.
In appendicibus epiploicis etiam scirrhusa natura visa est BADER *obs. 19.*

P. 382. Deleto omento intestina & inter se mutuo connata, & ad pe-
ritonæum BADER *obs. 16.*

L. XXI.

P. 388. Lienes tres minores MEDICUS *Wahrnehm. p. 81.*

P. 395. Lienis in magnitudine varietates plurimæ. Lien librarum 2. p.
81. & $\frac{2}{3}$ p. 75. & 3. lib. MEDICUS I. c. p. 70. Lien 3. lib. unc. 11. in
dysenterico PRINGLE p. 264. Lien 3. $\frac{1}{2}$ lib. cum calculis felleis *Journ. de Médecine ann. 1757. m. Novembr. Lien 4. lb. in febre intermitten-
te MONRO *diseas of hospit. p. 198.* In febribus intermittibus lien est
ea, quæ dicitur, placenta IDEM *ibid.* Sic in Surinam, vel lien, vel he-
par post febrem intumescit FERMIN. *malad. p. 85.* In porcello Cassoviensi
lien durus, tensus, sanguine plenus ADOLPHI de eo morbo.*

P. 410. Porro ad lienis cum hepate consensum. Lien grandis, cum gran-

di hepate MORGAGN. *sed. II. p. 205.* In hypochondriaco PORTIUS
opus. & fragment. p. 185. cum aneurysmate BADER *obs. 18.*

Lien parvus, cum magno hepate BADER *obs. 21. Nov. Act. Nat. Cur. Vol. II. obs. 28.* & steatomato MORGAGN. *sed. caus. II. p. 23.*

Lien durus, cum hepate duro BADER *obs. 4.* HOECHSTTETTER
Dec. A cas 7. BADER obs. 4. Lien tumidus & durior, cum hepate ma-
ximo CAMER *Exsisp.*

P. 425. Lien non est acidus, conf SPIELMAN *chem. p. 179. & p. nostr. 45.*

Sanguis lienalis est fluidior FIDES p. 111.

L. XXII.

P. 430. lin. 5. pro Magnitudo lege Longitudo.

L. XXIII.

P. 456. Hepar in obeso grande, sex lib. *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. II. obs. 28.* & in febre

In Cardinale Gualtheri hepar 7. librarum fuit per nova publica. In febre
cæterum sanum, lib. quinque MEDICUS *beobacht p. 74.*

In atrophica puella hepar 6 $\frac{1}{2}$ lib. cum calculis felleis MIEG. *thes. anat. bot.*

Sebaceum lib. 16. cum calculis in Comitissa MAFFEI ORTESCHI *diar. II. p. 92.*

P. 460. Hepatis in pectus migrantis aliqua exempla cum ventriculi pa-
riter vitioso itinere conjuncta fuerunt, ut nuper in *Verhandel der hollandse
maatschapp. T. VIII. P. I.*

In WARNERI casu, cum pulmonem purulentum se putarent pertun-
dere, hepar fuit, quod per exesum diaphragma in pectus ascenderat *cas. 18.*

P. 490. lin. 5. Supra ultimam pro portarum lege hepatis.

P. 495. Etsi vena portarum valvas non habet, nimium tamen foret,
fluxum & refluxum in ea vena admittere (ROBERT *petite verole. p. 68.*)
cum vincula injecta veram venosam naturam ejus magni trunci demon-
strent p. 499. & L. II. p. 213. Sed neque aliæ internæ venæ cerebri, pul-
monis, renum, uteri, valvas donantur. Morborum effectum vitiosum non
totum

totum repudiaverim. Verum etiam in morbis venæ solent versus hepar intumescere.

P. 516. Hydatides per anum egestæ *LOSS*. L. III. *obs.* 44. *Nov. lit. mar. Balt.* 1703. p. 287. Magna copia *VALISNER* III. p. 136. albumine plenæ *BIDLOO* *hydat.* p. 19.

P. 527. Vesiculæ felleæ absque bile repertæ passim exempla reperio, a lia a ventriculo distentissimo, ut videtur, per venena *HASENEST* *vicht.* I. p. 143. *HOFMAN* *Med. conf.* T. III. *Dec. I. c.* 9. & in experimento *HILLEFELD* p. 4. Cum grandi hepate *BADER* *obs.* 18.

In rachitide, cum ob vitiosum hepar nulla bilis generaretur *BUCHNER* *de rachitid.* p. 10. 11. In morbis lentis simili, ut puto, ex causa *K. svenske Wetensk Acad.* ann. 1752. *Trim. I.* Ex incerta causa *STEIN* *lithogen.* p. 27. in icterico

P. 546. Pondus bilis bubulæ fuit 1. 0246. ad aquam, vitulinæ 1. 0072. ovillæ fere tantumdem *MUSSCHENBROECK* *Introd.* p. 558. sanguine adeo levior est, aqua gravior.

P. 552. Ad bilem bovis & equi nupera experimenta *Cl. BOURGELAT*. Ab acore concentrato vitrioli cogitur absque fervore: cum spiritu nitri virescit: cum spiritu vini meraco addensatur ut albumen: sic etiam cum aceto radicali: syrupum violarum tingit colore viridi *mat. med.* p. 19.

In hydropico cum spiritu vitrioli effervuit *PRINGLE* *append.* IV. p. CXXVII.

P. 557. In febribus Americæ tropicæ acerrima est *BISSET* l. c.

In lue boum fætida bilis *Verband. der hollant. z. maatschapp.* VI. 2. *GOZLICKE* & in hydrophobia *JAMES* *canine madn.* p. 64.

P. 561. Initia calculorum felleorum hæctenus mollia *Act. Helvet.* n. V. p. 165. Glomer biliosus de ano dejectus *IMBERT* in utili libello *de calcul. bilar.* *obs.* 6 quem I. fero nimis, & scripto L. XXIII. accepi. Mecum calculos informes a polygoniis separat *Cl. IMBERT* p. 70. Calculus solitarius nunquam angulosus est *IDEM* p. 32. recte

P. 562. Etiam prægrandes calculi bilarii, moschatæ nucis mole *IMBERT*. p. 6. *BADER* *obs.* 45. Ovi columbini magnitudine *GMELIN* *cholel.* p. 8. juglandis *ROBINSON* *stone* p. 62. gallinaceo ovo pene æqualis *BADER* *obs.* 14. & ejusmodi calculus cum ictero de ano egestus *IMBERT* p. 7.

P. 568. Innumerabiles historias calculorum de genere polygonio non addo,

addo, quæ mihi supersunt. Fabriciana dat *Cl. BETZOLD* *cholel.* Omnes calculos, præter subvirides, ignem concipere *IMBERT* p. 16. plerosque natate p. 26. etiam subvirides fundum petere. Flavos tamen, butyraceos, non inflamabiles habet *GMELIN* *Cholelith.* p. 5. & 200. Fundum petentes, non sine ferro esse, quod magnetis obsequio se proderet *DOLBEUS* *epist.* IV. p. 15.

P. 570. In bile aer fixus parvus est *MACBRIDE* p. 240.

P. 572. Bilis putridæ spiritus obscure alcalescit *MACBRIDE* p. 101. 102. parte, ut puto, urinosi volatilis salis per ipsam putredinem abacta.

P. 575. Pondus calculi bilarii facit ad aquam, ut ad 1. 220. & 1. 346. ad 1000. *MUSSCHENBROECK* p. 557. Multo certe urinosi lapilli pondere minus

P. 581. Ad iter bilis ex vesicula in duodenum. Ductus choledochus constrictus, angustus, in lue vaccarum, & vesicula distentissima *TURSEN* *de lue boum.* Duodeni ostium a scirrho clausum, vesicula perampla *MIEG* *thes. anat. bot.*

Pancreas tumidum, vesicula plenissima *RIDLEY* *obs.* p. 162. Pancreas induratum, vesicula triplo major *GLOSSY*.

Nuper in volvoloso puero, quem mori vidi, vesicula viridissima bile plenissima, quam, incertam ob causam, premendo non posses de vesicula expellere.

P. 585. 586. Plurimis exemplis confirmo, bilem absque amarore esse, quæ in vesicula, cum calculis felleis, nonnunquam superest.

P. 591. Icterus cum calculis vesiculæ felleæ sæpissime reperio. Periodicus, ab ea causa natus, sanatur egestis lapillis *IMBERT* *calcul. bilar.* p. 7. neque aliter ejusmodi icteri conquiescunt *G. V. SWIETEN*.

P. 592. Frequentissimus etiam cum scirrho & cum abscessu hepatis icterus. Exempla non addo, quod nemo repugnet.

P. 594. Colicæ felleæ a calculis natæ innumera exempla, & in libris & in civibus etiam meis reperio. Ecce aliqua & soluti per ejectos calculos mali *IMBERT* p. 7. 10. 20. 22. 51. *obs.* 6. *ORTESCHI* *diar. venet.* II. p. 89. 90.

P. 599. Bilem in hepate generari. Cum scirrho hepatis nihil, nisi mucus in vesicula fuscus, & ductus bilarii connati *Bresl. Saml.* 1724. p. 432. Scirrhi in hepate frequentissime icterum faciunt, quos non repeto.

P. 602. Pressionis in vesiculam argumenta multa sunt. Ab ea polygoniæ figuræ, & politæ faciculæ calculorum felleorum. Ab ea herniæ vesiculæ, in quibus calculi *IMBERT* p. 39. & *RUYSCH* in *obs.* & denique calculi vesiculam perforantes *IMBERT*. p. 13. 51.

P. 606.

P. 606. Colica biliosa libris 24. bilis vomitu rejectis superata *Diar. Venet.* II. p. 89. 90.

P. 608. Cum carne & pane confusa, tardius, quam saliva, bilis fermentationem ciet, sed diuturniorem *MACBRIDE* p. 53. 56.

P. 609. Vitiata ciborum coctio a bilis vitiis. Ab ea pene deficiente diarrhoea chylosa *EYSEL. de gland.* p. 25. Alvus dura, sapor amarus, cibi averfatio, ab hepate mole aucto, cum pancreate scirrholo *BADER obs.* 23. Cum calculis vesiculæ felleæ colon quintuplo amplius *IMBERT* p. 13. Cum iisdem alvus durissima *Phil. Transf. vol. LIII. fæces albæ CLOSSY* p. 71. alvus dura, morbus hystericus, hydrops *PALFYN* l. cit.

P. 609. Minime hic decet dissimulare, nuper virum *Cl. Philippum Georgium SCHROEDER* per propria experimenta (a) aliqua *BOERHAAVIANA* de bile placita haud parum labefactasse. Bilem nempe imprimis bubulam, tamen & aliam, cum variis liquoribus composuit, calorem addidit, bacillo, quæ miscuerat, agitavit. Inde confectum est, cum lacte commistam bilem, neque cremoris secessionem impedivisse (b), neque acoem, qui lacti spontaneus supervenit (c). Cum oleo mistam minimo tempore confusam mansisse, ut paulo post oleum summa peteret, seque a bile (d) liberaret; neque majorem vim fuisse bilis humanæ: neque sale admitto diuturniorem fuisse mistionis constantiam (e); neque demum, cum spiritum salis ammoniaci adjecisset (f). In oleo terebinthinæ aliquanto majorem, non tamen plenam bilis potestatem adparuisse (g). Cum saliva & oleo tritam ne tunc quidem oleum fideliter solvissse (h), neque butyrum (i). Myrrhæ partem certe solvissse (k), ut posses sperare, majori dosi adfusam plus de eo amaro gummi soluturam: lac coagulatum imperfecte cum bile colliquefcere (l); Eamque aliquando potius ad oleum extricandum aliquid conferre (m). Saponis adeo virtutibus non gaudere (n).

P. 611.

(a) Experimentorum ad veriorem cysticæ bilis indolem explorandam captorum sect. I. *Götting. ann.* 1764.

(b) p. 13.

(c) p. 26.

(d) p. 29.

(e) p. 30.

(f) p. 32.

(g) p. 33.

(h) p. 34.

(i) p. 35.

(k) p. 40.

(l) p. 42.

(m) p. 43.

(n) p. 43.

P. 611. Etiam ad occidenda insecta, aut a cute arcenda, & ad impediendam evolutionem ovulorum, fellis aliquam utilitatem esse putes, cum in ea effeta adeo frequenter per ductus bilarios animalcula subnascantur *VALISNER.* II. p. 48. quod ovium vitium vulgo notum sit.

P. 612. A calculis vesiculæ felleæ plurimos enatos hydropes collegi; & a bile utcumque deficiente *Bresl. Saml.* 1724. p. 432. *K. Svensk. Wetensk. handl.* 1752. Trim. I.

T. VII. L. XXIV.

Ad p. 7. Marsupiali, carnivoro animali, intestinum sui corporis quintuplum est *TYSON.*

Vespertiloni, carnivoro, intestina ad proprium corpus ut $5\frac{1}{2}$ ad 1. *DAUBENTON.*

In didelphide altero intestinum etiam brevius, fere triplum *IDEM.*

In Armadillo Tatou quadruplum. *IDEM.*

In ratto moschato eadem se habent ad suum corpus pene ut 4. ad 1. *IDEM.*

In mococo quadrimano quintupla sunt XIII. & fere in Monjous: in quadrimano vari fere ut $4\frac{1}{2}$ ad 1. XIII. Sic in quadrimano phalanger XIII. in sele caracal intestina 7'. 5". corporis non penitus quadrupla sunt XII.

In surikate quadridigito animale triplo cum dimidio XII.

In quadrimano Lori paulo triplo longiora XIII.

In pigro Unai paulo triplis longiora XIII.

In Ai omnium brevissima ut 26. ad 22. XIII. ruminante utroque.

Contra in sciuro volante ut $6\frac{1}{2}$ & ultra ad 1. *DAUBENTON.*

In ove *Mouflon* vigecuplo longiora sunt *IDEM.*

In bove *busse* duodecuplo *IDEM.*

In camelo perinde *IDEM.*

In Dromedario ut 117. ad 7' fere, vel ut 15. & ultra ad 1. *IDEM.*

In Lamantini fetu sexcupla XIII. sic in phoca *morfe* XIII.

In zeora 8 pla & ultra XII.

In rennis fetu ut $13\frac{1}{2}$ T. XII.

In mure cabiai intestina pene 14 pla XII. Sic in hystrice *ibid.*

In phoca 21 pla XII.

In capra R. Judæ plus 26 plis XII.

P. 12. Duodenum in camelo jejuno amplius est *DAUBENTON.* XI.

p. 217. & amplum in altero didelphide *IDEM.*

P. 16. In hernia sphacelata exsudat undique & abunde materies mucosa, quæ tunicas obungit, & solent ea inter se & ad cutem adnasci *Mém. de l'Acad. de Chirurg.* III. p. 515. 516. Intestina inter se invicem coacta *Blas miscell.* p. 296.

P. 26. In ove intestinum tenue pene absque valvulis est; cellulatum vero in formicivoro animale *DAUBENTON*, in Armadillo *IDEM* & in marsupiali *IDEM*. in Unai *IDEM* & in phalanger *IDEM* T. XIII.

P. 38. Humor intestinalis pars magna aquea videtur, & perspirationi analogæ. Subitæ enim diarrhœæ ex perspirabili per frigus introrsum conversæ oriuntur, & frigido balneo, similibusque artibus, alvi etiam pertinaces obstructions solvantur *Ess. of a societ. at Edinb.* T. IV. p. 408. 412.

P. 44. Innumera exempla inflammatorum intestinorum non repeto. Nichil frequentius est in morbis acutis, imprimis quando venter intumuit.

Venena etiam ad intestina penetrant, etiam, quod miror, sublimatum argentum vivum *HOFMAN patholog.* p. 268.

P. 50. Est ubi & sensus intestinorum perit, ut etiam calidi falsique clysteres ne quidem sensum sui imprimant: Itiam in paralytico, intestina absque dolore inflammata fuerunt *MORGAN. sed. caus.* II. p. 14. 15. Sed neque in morbis illis acutis intestina cum dolore inflammantur.

P. 53. Vide ut globuli sanguinei in pediculi intestino aliquamdiu integri, inde evanescant, & solus ruber liquor supersit *Act. velvet.* T. V. p. 342.

P. 57. Caninum lac a victu alcalino & ipsum alcalescit, neque cogitur; a vegetabili vero diata acescit, & caprilli simile fit *YOUNG de L&C.* p. 53. &c.

P. 72. Vaporem de fermentantibus cibus aufugere, & sanguinem subire, atque putredinem impedire *MACBRIDE* p. 23. iterumque chylum subtili antiseptico spiritu saturari p. 19. & denique humorem mistum esse, plenum subtili penetrante spiritu, & in statu esse fermentationis p. 162. Verum chylus in vivis animalibus nihil ostendit simile, totus crassus, etiam in muribus, albus, & dulcis, vehementer coagulabilis *MONRO de hydrope* p. 24. 25.

P. 78. In tetano intestina tubulorum angustorum similia *MEDICUS Beob.* p. 18. 29. Duodenum intestinum ita se constringit, ut cavum nullum supersit. *LEVELING de pylor.*

P. 92. Volvulus a gyro coli *BLAS obs.* 5. P. I. A mesenterio spirali intestinum contorquente *Mém. de l'Acad. de Berlin XIV.* p. 66.

P. 95. Ilœon in colon illapsum, & inversum *Mém. cit.* p. 67.

P. 96. Ad appendices adde in ilœo intestino *Journ. Med.* ann. 1765.

m. febr. In colo secunda appendix vermiformis *MEDICUS Beob.* p. 70.

P. 102. Intestini laceffiti motus magnus fiebat cum parvo sensu *LEIDENFROST de volvul.*

P. 116. Coli in appendiculam continuati, hujusque spiralis bona figura est ex puero *ALBIN adnot.* L. VI. t. 2. f. 7.

P. 122. Tum ut oblique inter colon & appendicis initium ileon se adplicet.

P. 131. Iterum aqua in canis intestinum ultimum impulsæ, jejunum intestinum dirupit *HÆN IX.* p. 223. & vomitu est reddita p. 230.

Clysteres vomitu reiecti *G. v. SWIETEN III.* p. 167. & stercus in puella imperforata *SMELLIE T. III.* p. 526.

Cum colon constrictum esset, super eam sedem fœcibus distentum fuit, & ipsum ileon fœcibus plenum *BOOTH de ilœo* p. 12.

Nuper in generosi sanguinis puero vidi, cum colon per 28. pollices in se ipsum susceptum rediisset, sanguinem, qualis per anum demittebatur, etiam per os excretum visse funesto eventu.

P. 148. Sphincteris interni & externi figuras ex *Cl. CAMPERI T. II.* confer. Externum ex ipso coccyge deducit.

P. 150. Levatorem a sphinctere urethræ, & a ligamento triangulari, *IDEM* vir *Cl.* derivat, ejusque fibras aliquas acceleratori jungit.

P. 152. Transversum etiam & majorem habet t. 2. f. 1. & concursum ejus cum acceleratore & sphinctere *ibid.* & alterum transversum nostri factis similem t. 2. f. 1. & tantum quod aliquas fibras bulbo urethræ, alias corpori cavernoso inferi ajat.

P. 155. Numerosa exempla sunt crassorum intestinorum in dysenteria inflammatorum, & exsudantis sanguinis, & detritarum membranarum, & subnatæ gangrænæ.

P. 156. Glandulas solitarias coli & appendicæ habet *ILL. ALBINUS adnot.* L. VI. t. 2. f. 7. & addit in crassis intestinis magis ad nerveam adherere, in tenuibus ad intimam.

P. 178. Ad humorem resorbtum. Fœtidum esse, qui in sanguinem redit succum, ex fœcibus non fetidis intelligas, quæ in longissima constipatione alvi per morbum somnolentum natæ egerebantur, in morbo *sta. vicensi*, cujus historia descripta habetur.

Clysterum corticis peruviani vi medicata imprægnatorum in febribus efficiam confirmat *Cl. DONALD MONRO, ALEX. F.* in *dissec. of milt.* hospit. p. 187. Luem etiam veneream per clysteres idoneos se curare nuper *ROYER* in *lettre sur le parallel* &c.

P. 182. Etiam musculi sphincteres, & levatores, convulsiva vi stringuntur: illi in tetano MEDICUS *beobcht* p. 28. 29. hi in colica pictorum, in qua anus introrsum agitur CAMPER *de pelvi*. Ab arsenico alvum quatrduo clausa SAUVAGES *nosol. T. III. P. 2. p. 123. 124.* A strictura etiam spasmodica intestinorum alvum duram deducas, quæ opio laxatur GORTER *perspir.* p. 394.

L. XXVI.

P. 242. Ren totus sub adipe latens, ut in pinguedinem conversum fuisse putatum sic BADER *obs.* 34. Ren sæpe totus consumitur DUVERNEY *posth. II. p. 260.*

P. 246. Ren maximus, in quo calculi *ess. of a societ. at Edimb. II. n. 31.* CHEYNE *english. malad. p. 310. Journ. med. XII. p. 348. 349.* Ren monstrose magnus, abdomen replens, costas dimovens, sanguine & glandulis variæ materiei fartus *Journ. des savans ann. 1678.*

P. 250. Renes in superficie glandulosi, cum urethra impedita & vesica scirrhusa esset *Giorn di Medic. II. p. 46. 47.*

Ad p. 264. Ren utique & exhalat procul dubio BOYLE *poros. corp. & resorbet De aqua ad fescuncem absorbit, cum in ea jacuisset Buxtorf de inhalatione p. 20.*

Ad p. 270. Ren absque dolore consumtus DUVERNEY *posth. II. p. 277* & absque sensu calculus toleratus de HAEN *rat. medend. T. IX. p. 106.*

P. 277. Pus omnino frequenter resorberi, de variis ulceribus, ut in urina abunde adpareat, cum bonis ægri rebus *Verhandel der hollandz Maatschapp. T. VIII. p. 348.*

P. 296. Urethra absque pene in pubis cute aperta SAVIARD *obs. 113. Act. med. Uratistav. ann. 1702. fin. Ureter in rectum intestinum insertus absque vesica Nov. Act. Nat. Cur. ann. 1. obs. 38. & urethra in id intestinum patens Hist. de l'Acad. ann. 1752. n. 4.*

P. 302. Ad vesicam varia In situ pingit CAMPER. *de pelv. t. 3. f. 1. & peritonæum posterius vesiculis subjectum t. 2. f. 3.*

P. 305. Vesica in adulto homine in pelvim recipitur, & raro super os pubis ascendit IDEM *p. 10.*

P. 307. Vesica in duas cellulas divisa, in quarum altera calculus PALLAS *senior anleit zur Wundarzn. p. 311.* Calculus in cellula vesicæ LE DRAN *consult. p. 163. 164.*

P. 310. Potest recipere unquias 64. CAMPER.

P. 314

P. 314. Descendens sub urethram fundus vesicæ CAMPER *t. 3. f. 1.*

P. 323. Paralytica vesica a nimia extensione & retenta urina le DRAN *consult. p. 326.* Ab ischuria sanata equidem, quadruplo justò major vesica MONRO *diseas of the hospit. p. 231.*

P. 324. Ad ruptæ vesicæ exempla *Pæon. & Pythagor. exerc. p. 60. Phil. Trans. II. 299.*

P. 330. Vesica urinaria aquam sorbet, & dimittit, & recta, & inversa BUXTORF *inhalat. p. 20.* A suppressa urina, humor abdominalis lotii odore infectus MORGAGN. *sed. caus. II. p. 150.* atque adeo particulæ fætidæ ex vesica exhalaverunt.

P. 345. L. 6. supra ultimam post *Equi adde Urina.*

Alcalescentis naturæ signa, & fervorem cum minerali acore, in equi & bovis urina vidit CL. BOURGELAT *mat. med. p. 13.*

P. 362. Urinæ cretaceam terram, & aliam arenosam, ab acore non solubilem vidit CL. HERRISSANT, & in femina exostosis laborante, & in puella, cui ossa a carie exedebantur *mém. de 1758. p. 427. 428.*

P. 365. Materies podagrica repercussa pulmonem funesto eventu infarsit, ut gypsum conspicuum esset *Verhandel der Hollandz maatschapp. IV. p. 312.* & adde HERRISSANT *l. c. p. 429.*

P. 366. Ex sero sanguinis post sedimentum positum diu servato calcaria materies deponitur *Miscell. Taurin. II. p. 89.*

P. 366. Ut frequens est calculosam materiem in utranque vesicam deponi, aut non uno loco corporis humani lapides reperiri, ita scirrhus etiam plurimas partes ejus corporis in eodem homine occupare, viscera, glandulas, & istas utriusque generis, vulgo reperio. Vide etiam BADER *obs. 20.*

P. 370. Frequentissima sunt exempla fetuum diu retentorum, qui in ipso utero calcaria quasi crusta obducti fuerunt. Ejusmodi fuit *lithopadion senouense* etiam a Maturicio CORDEO descriptum, denique in Daniam translatum (JACOB. in Mus.) Ostentum dolanum, de quo SENGUERDUS; & fetus 25. annis in utero gestatus CL. BLEGNY; demum ORTHIANUS ille 46. annorum, lapidea crusta tectus fetus, quem Stutgardix olim vidi. Fetus etiam in utero porcæ lapideus *Nov. Mar. Baltb. ann. 1699. p. 47.* & mola ex equo lapidea MOCCK *de coagul. p. 190.* & alia ejus generis exempla invenio.

P. 372. Calculi urinarii pondus ad aquam est, ut 1. 700. ad 1000. MESSCHENBROECK.

P. 374. Vires calculum solventes alcali caustici MACBRIDE *p. 234.*

235.

235. Idem omnes partes animales, & ipsa ossa, in mucum convertit NEUMAN T. III. p. 56.

P. 378. A vesica scirrhusa, cujus ostium cartilagineum erat, ureteres dilatati, ren nimis amplus, pelvis & tubuli distenti *Diar. Venet. Cl. ORTESCHI* II. p. 46. 47.

P. 388. Lotium in tetano suppressum *Journ. Med. ann. 1764. m. Avril. & a frigore ZIMMERMAN* *erfabr.* II. p. 384. 385. In morbo hysterico id ischurizæ genus non infrequens est.

P. 402. Viro generoso, ex illa vetere Caroli XII. milita, cum in senio ei lotium suppressum esset, post nimium plusculorum annorum somnum, die 16. mors per effusionem urinæ in linguam accidit, quæ subito tumore optimum virum strangulavit. Catheter nullum impedimentum in vesica detexerat.

L. XXVII.

P. 420. Tunicæ vaginalis descriptionem novam adornavit ad *gadavera* Cl. LOBSTEN, & mecum communicavit, cum nostræ satis accedat. Distinguit autem Vir Cl. tres vaginas, vaginam funiculi, vaginam testis, vaginam communem.

Vagina communis densa est & compacta.

Vagina funiculi, quæ priori continetur, subtiliori cellulosa tela fit.

Vagina testis arctius se ad id organum adplicat, cum priores illæ laxius adhæreant, tenuis eadem pellucida, firma. Testem universum & una epididymidem obvolvitur, & adeo arcte cum albuginea tunica connectitur, ut non nisi in conjunctione sua aliquantum flatus ope, scalpellive, sed difficiliter, separari possit. In priori latere, a latere testis coercetur; ab altero latere ad epididymidem a cauda ad caput usque adhærescit, & supra eam se reflectit, & denique in sulcum se immitit, qui hanc interest, & corpus testis, atque ita super testis corpus iter suum continuat. In ejus vaginæ caveam vapor exhalat. Super albugineam tunicam eandem continuari credas; aer enim inflatus, dum vagina vasorum præparatur, inter albugineam & vaginam testis se insinuat, bullisque suis se conspicuum reddit. Potest autem aer etiam ultra, inter vaginam testis & albugineam premendourgeri, ut vagina secedat, per totum ambitum, qua vagina tunicæ adhæret albugineæ.

Deinde vagina communis paratur aere inter eam & vasa impulsio; ita totus funiculus inflatur. Verum quando ad testem aer pervenit tunc aer impulsus utique vaginam testis non facit secedere, eamque potius sedem elevat, quæ est

est pone epididymidem & in ejus ambitu. Si fortius aerem urferis, rumpitur vagina communis, prius quam vaginalem testis elevet. Forfice etiam possis involucrum hoc extimum persequi, & videre, ut funem & testem involvat.

Vagina funiculi aere in medium vasorum impulso elevatur; ita cellulæ adparent, & plurimæ, vaginulæ peculiare, quæ suum quæque vas obducunt.

P. 462. Carunculas de fossula glandis productas vidit ARNAULD *diseas of the urethr.* p. 149. In ea plerumque gonorrhœa residet ARNAULD p. 59. 127.

P. 464. Prostata ante vesiculas CAMPER t. 3. f. 1.

P. 484. Ligamenta lateralia triangularia, bulbum urethræ sustinentia *IDEM* t. 2. f. 3.

P. 489. Glandulas præputii ex morbo intumescere, & milii grana referre, & fonticulos ex iis proflire absque ulcere ARNAULD *ibid.* p. 114. 166. In externa gonorrhœa tumere p. 114.

P. 491. Penem duobus foraminibus pertusum, & viscidum humorem edentem, torpedo habet KAEMPFER *Amoen Exot. fasc. III. n. 2.*

P. 516. Nervum pudendum describit ILL. CAMPERUS T. I. f. 2. 11. ex secundo & tertio pare ossis sacri natum, & radice a nervo intercostali auctum; ramos impertientem musculo obturatori, coccygeo, levatori, deinde nervum perinæi. Ramum porro majorem esse dorsalem penis 16. minorem inferiorem sequi urethram, ad acceleratorem, transversos, erectorem 17. Profundo demum ramo ire in sphincterem vesicæ & ejusdem bulbum.

P. 518. Calculosæ concreciones in femine minus duræ albæ, neque felleorum lapillorum similes, neque urinariorum MEKEL. *Mem. de l'Acad. de Berlin.* T. X. p. 110.

P. 528. Animalculaca spermatica Cl. SPALLANZANUS non videtur suis experimentis subjecisse. Alia tamen cum seminibus in aqua infusis nata animalcula caudas, quas traxisse videbantur, denique deposuisse vidit, hætenus BUFFONIO propior: ut tamen vera essent animalcula, non ambigui sensus organicæ particulæ p. 26. sqq.

Nupera vero experimenta Cl. WRISBERGII, quæ in spermate virili fecit, omnino eo consentiunt, ut non valde remota ab aliis infusoriis animalculis spermaticorum natura sit. Perinde enim fere post biduum exiguæ moleculæ

Ieculæ (a) adparent, in quibus motus primum obscurus, vix ut de loco se moveant, sensim velocior subnascitur, ut etiam gregatim vivere ament, & in pelliculam (b) uniri: caudaque habere (c), cæterum libere moveri. Fila etiam ramosa vidit in femine (d): & animalculorum caudas ad ramosa fila adhæsisse (e): id tamen rarius adnotatum esse, cum cauda plerumque, forte ab admista aqua, libera sit (f).

P. 529. Ante paucos dies ex humanitate præstantissimi Auctoris perverunt ad me observationes microscopice Lazari SPALLANZANI. Harum multæ ad rem præsentem faciunt.

Et primo animalcula, quæ in aqua, cum qua varia femina, deinde etiam carnem vir Cl. maceraverat, vera esse animalcula fuscè confirmat, cum eorum motum spontaneum, & evitacionem offendiculorum, & subito reflexum in contrarium ductum iter, & natationem contra torrentem aquæ, & motum post quietem redintegratum, & amorem ipsum cibi, ejusque carptionem Vir Cl. viderit.

P. 546. Cervis in venerem furentibus ipsa ossium medulla in serum molle contabescit, quod a nullo acore cogatur. Tumor in collo ad spasmodicum genus refertur *Mém. des savans Etrangers*. T. IV.

P. 553. Probabili sermone Cl. ARNAULD exponit, ut ab obstructione prostaticæ, feminis effluxum impediente, tumores testium oriantur *diseas of the urethr.* p. 81.

P. 567. Etiam a scalpata fura semen de tento pene profuluit LORRYMELANCH. p. 142.

L. XXVIII.

(a) p. 30. add. p. 96.

(b) p. 31.

(c) p. 96.

(d) p. 96.

(e) p. 96.

(f) p. 97.

L. XXVIII.

P. 3. Ductus lactiferos depictos dedit Cl. KÖLPIN de *mamm.* etiam a parte posteriori, qua ad musculum pectoralem respiciunt f. 2.

P. 16. Nervos mammæ IDEM accuratius persecutus est p. 17. sqq. Anteriores veniunt a dorsalibus, cum radicibus nervi intercostalis conjunctis. Eorum alii externi, sex, perforant medium costarum intervallum, mediumque mammæ globum subeunt: alii interni anteriores sunt fines nervi intercostalis veri, ad anteriora conflexi. Hi in superioribus quatuor costarum intervallis ad mediam convexam mammæ superficiem veniunt.

Internus anterior nervus primi & secundi intervalli nihil dat ad mammam: sed tertius: ejus ramus internus venit ad superficiem mammæ posteriorem, & ad fabricam ejus glandulosam. In quarto intervallo etiam ramus ad cutem mammæ accedit, cum interno thoracico quarto conjunctus. In quinto intervallo ramus internus est princeps mammæ nervus, ejus alter furculus in papillam venit, alter in convexam glandulam & in cutem. In sexto intervallo ramus internus ad cutem mammæ diditur, quam etiam furculus adit, a quinto cervicalium missus.

Ibid. Vasa lymphatica mammæ valvulosa adparent in mammæ facie posteriori KÖLPIN p. 22. t. 2. Ea nascuntur ex tubulis lacteis, & ex cellulosa tela p. 25. & eunt ad plexus axillares, inque venam subclaviam sinistram, & in angulum hujus venæ cavæque, etiam in subclaviam. Hæc vasculorum lymphaticorum ex ductibus lactiferis origo omnino memoria est dignissima. Consentit cum experimento meo, quando per tubulos lacteos vascula minima in adipe bascos mammæ replevi. Administratio fidem omnino meretur, quæ sit Cl. WALTERI, incisoris Berolinensis.

P. 28. In lacte multum aëris fixi est MACBRIDE.

P. 57. In puerpera uterus in fundo crassus fuit ad pollicem & ultra, in cervice unciam THIERRY de *partu difficili*. In parturiente uterus etiam in tenuissima parte crassus fuit, in fundo magis SMELLIE III. p. 333. Contra in partu cæsareo tres lineas non superavit IDEM. p. 421.

P. 60. Contracti vehementer uteri exempla habet SMELLIE ibid. T. III. p. 228. &c. Circa manum obstetricis p. 135. 198. 219. 223. 250. 262. circa corpus fetus p. 12. 13. 190. 333. circa cervicem IDEM: circa caput p. 325. Os uteri tentum durefcit, ut digitum subire nequeas BOESSEL *Wendung* p. 26.

Est tamen, ubi vi contractili amissa, uterus laxus ad sacci modum pendet, in debili fere matre SMELLIE p. 213. 495. 496.

P. 68. Os uteri lacerum absque malo IDEM ibid. p. 434. Ipse forfice incidit p. 346. 316. & in isto quodam casu felici eventu.

P. 85. Nymphae cultello diminuit ARNAULD. l. c. p. 34.

P. 89. Ex lacunis ad latera urethrae in venere fonticulum limpidum ad fescuncem profiluisse curvo ductu IDEM p. 41. Fluorem album ex utero venire, gonorrhœam ex his ipsis lacunis IDEM etiam experimento confirmat p. 96. 97.

P. 97. De hymene varia habet Cl. GELLER in *manib. Pinax*, etiam gradus, quibus a prima venere, vel in uno latere, vel in altero, hymen corruptus fuit p. 34.

P. 132. Sinus uteri gravidæ digitum admisisse SMELLIE II. p. 373. In utero etiam post magnam hæmorrhagiam numerosa vasa, trium linearum diametro p. 419.

P. 136. Sensum acerrimum in uteri ore reperit IDEM, ut femina a levi tactu exclamaret ibid. p. 102.

P. 139. Puellæ cum pube natæ, quarto mense menstruatae, pergentibus etiam mensium periodis, exemplum exitat in *Hist. de l'Acad. ann. 1761. obs. 5.*

TOM. VIII. L. XXIX.

P. 7. In titulo pro I. dissimilia lege II. dissimilia.

P. 9. Ex Cl. RASTII adnotationibus nihil ex ovis & hircis natum est, qui sæpissime miseram compresserat, etiam ut uterus læderetur. Sed nihil etiam ex ariete & capra provenit, quam ille frequenter iniecerat, nihil denique ex equo & cerva.

Ibid. In superioribus Cl. KOELREUTERI experimentis (*zweyte fortsetzung*) hybridae plantæ reperiuntur ex verbasco & blattaria natæ p. 16. &c. tum inter nicotianas p. 46. 49. has quidem potius unius speciei varietates: ex duobus leucojis p. 128. ex duabus Ketmie speciebus, & duabus Daturis p. 115. denique inter Jalapæ varietates p. 127.

P. 20. Femina, cui ab ipsa nativitate os uteri internum clausum fuerat, tamen concepit, & ad partum usque fetum retinuit, qui, cum sequi nequiret, in utero mansit quod conceptum fuerat, non raro etiam alio exemplo DUBDEL *append. p. 10. sqq.*

Cui os uteri concreverat, concepit eadem, & incisione eguit, ut fetus educeretur G. v. SWIETEN *Comment. T. V. p. 533.*

Cum vagina imperfecta non profunde pateret, fetum per anum educere necesse fuit CHAPMAN edit III. p. 207.

Hæc exempla ita interpretor, ut perangusto ostiolo uterus patuerit.

Etiam cui vagina clausa in anum patebat, tamen, sed per anum, concepit, & peperit lacerato ani sphinctere LOUIS *de muliebr. dispositione.*

P. 23. N. 12. lin. 4. dele alterum in.

P. 47. Not. h. expunge STORCHII exemplum.

P. 84. Cum nuper Cl. FERMIN cellulas dorsales ovarum feminæ bufoni tribuat *maison de Surinam* p. 54. utiliter subvenit nobis Cl. DAUBENTON, qui in nitidis iconibus rerum naturalium t. 21. pipam marem cum dorso fetifero depinxit, feminam minoris stature, dorso nudo.

P. 90. Nuper ILL. eques C. v. LINNÆ confirmavit, piscem esse, qui in Surinamia in ranam perficiatur, non contrario ductu ranam in piscem diminui *Mus. Regio. T. II. p. 40.* Sed reperio in *Mauritii* CAPPELLER, venerabilis senis, inedita Montis Pilati descriptione, utique in stagnis circa S. Urbanum ranas reperiri, cauda grandi, ore parvo, quas non possis pro girinis, aut imperfecto animale habere. Quare hæc tota metamorphosis, quæ maximi sit ad generationem animalium exponendam momenti, uberiori luce etiam nunc indiget.

P. 92. Nuperum exemplum puellæ narratur, quæ videatur cum gravido ventre nata esse. Nam ab anno 15. ætatis doluisse ventrem, & in abscessum eruisse, & ossa varia prodiisse, dentes, maxillam, alia. Videri congenitum monstrum esse LENTIN *obs. 33.* Si vera ejusmodi exempla sunt, redibit homo in conditionem aphidis, quæ & ipsa gravida nascitur.

P. 97. In pueris modo natis multum fabuli reperiri, quando mater calculo obnoxia fuit BUEHNER apud NICOLAI *van der erzeug. p. 223. 224.*

P. 100. Iumarorum totam historiam fabulosam esse mihi testis est gravissimus ILL. *Ignotius SOMIS.*

P. 103. Oportuisset huc potius aliqua eorum referre, quæ p. 175. 176. dicuntur.

Utique fetus intermediam de patre & matre naturam habent KOELREUTER *zweyte fortsetzung* p. 16. &c. ut utraque natura æque potens videatur p. 37. Similitudinem tamen non accurate medium proportionalem quasi numerum sequi p. 52. & facilius aliquanto ad matrem fetum repetita adspersione seminalis pollinis redire, etiam si pollen alterius maxis aquosius fue-

rit p. 63. Cæterum omnium optime femina a propriæ plantæ polline secundari p. 60.

P. 105. In floribus ex hybride venere pulchræ proles producuntur IDEM II. p. 105. 39.

P. 108. In eo accurate versatus est vir Cl. *Lazarus SPALLANZANIUS*, ut definiret, num omnino vegetabile aliquid in animale naturam everteretur. Nunquam vidit, & putat animalcula massæ vegetabilis hospita potuisse Cl. ejus theoriæ auctoribus imposuisse. Deinde inquisivit, num omnino cum vegetabili vita, cumque seminum evolutione, vita subnascentium bestiarum conjungeretur. Invenit cum initiis putredinis plerumque animalculorum evolutionem & vitam conjungi, cum perfecta putredine interitum. Cum germinatione sæpe animalculorum exortus consentit, tamen ut & præcedat eam nova animalium profapia, & sequatur, & sit post destructam germinis vim reparabilem superstes. Ut omnino a germinatione earum bestiarum productio non pendeat, & videatur idem benignus tepor, qui germinationi seminum favet, etiam animalculorum novæ vitæ favere.

P. 112. Nihil ego quidem de animalculis definivi, quæ in putrescente cum variis corporibus aqua nascuntur. Non remotus fui ab opinione, ex aere ea advenire, sive muscæ aliquæ minimæ ova in saturam aquam posuerint, sive in aere femina animalculorum nataverint, ut de fungorum & plantarum seminibus dudum notum est.

Et possit huic sententiæ adnotatio perpetua favere, quæ testatur, nullam ejusmodi animalculorum absque aere generationem locum habere (a).

Interim Cl. nostri *Henrici Augusti WRISSBERG* (b) observationum de animalculis infusoriis satuta prodiit, quæ propiora aliquanto habet eorum, de quibus BUFFONIUM & NEEDHAMIUM audivimus. Præcipua ergo etiam momenta eorum in compendium contrahere visum est, quæ vir Cl. vidit.

In putrescente aqua, quæ cum aliquo corpore animali, aut vegetabili, macerata vitium contraxit, nascuntur post 24 (c) horas, indeque fere ad horam 48. moleculæ rotundæ, sphericæ (d), vesiculari fabrica (e), in principio quietæ, quæ sensim motum concipiunt varium, ut ipsa varia sunt,

(a) WRISSBERG. p. 90.

(b) Götting. ann. 1765.

(c) p. 85. 98.

(d) p. 52. 68. 63. 72. 73. 78. 87. 92.

(e) p. 2.

sunt, tremulum, oscillatorium (f), demum verum motum natatilem, celerem (g), voluntarium, ut se devitent in occursum, & ab offensa sibi caveant (h).

Eorum alia simplicia sunt, & unica vesicula constant (i); eaque sæpe pedunculo (k) ad putridam massam adhærent, quam denique abrumpunt, & libera in rotam moventur. Hæc satis similia spermaticorum, etiam serpentina (l).

Majora alia, peculiari modo duo, & plura demum in unum animalium racemum (m) colliguntur, cui & suus communis motus (n) est, & singularis (o) in vesiculis animatis, quæ in racemum confluxerunt, celerius vero moventur, ut plura in unum consenserint (p). Vicissim majora ejusmodi ovata animalia in multas minores bullas discedunt.

Etiam alia oblonga & majora animalia infusoria bina in unum coire (r) vidit, & denuo oblonga, forcipe bifurcato, in quibus etiam alimentarium canalem distinguas (s).

Nasci etiam cum quisquiliis veros polypos (s*), campanulatos (t), & bifidos (u), petiolatos (v), petiolos suos extendentes & contrahentes, ad putridam massam cauda sua adhærentes (x), qui etiam dissecti reparantur in viva (y) animalcula, & quorum præda (z) sint illa minima infusorum animalcula, in quibus denique de latere novus polypus prodiisse visus sit (z*).

Conti.

(f) p. 18. 30. 32. 73. 76.

(g) p. 32. &c.

(h) p. 3. 21. &c.

(i) p. 3. 6. 13. 16. 28.

(k) p. 4.

(l) p. 5. 6.

(m) p. 13. 24. 25. 59. 75. 76. 89.

(n) p. 25.

(o) Ibid.

(p) p. 72. 76. 77. 78.

(r) p. 50. 68.

(s) p. 64.

(s*) p. 33.

(t) p. 65. &c.

(u) p. 33.

(v) p. 33.

(x) p. 35.

(y) p. 64.

(z) p. 48. 61.

(z*) f. 1. in campanulata specie.

Continuam videri ab animalculis simplicissimis ad polypos catenam progredi (a).

Nunc ex ovis has bestiolas nasci non videri (b). Neminem muscam vidisse, quam pro matre harum minimarum particularum habeas, neminem ovum. Totam vitæ historiam alienam esse a pullis se evolventibus, cum ex statu quietis in motum sensim convalescant.

Hæc omnia utique videntur eo ducere, ut simplicissimorum animalium vita in iis ipsis incipiat, aut vi irritabili per putredinosi motus certum gradum excitata, aut per calorem: eaque animalcula tota mobilia, absque partium distinctione, videntur fere gregaria esse, & amare in racemum & pelliculam coire, ut tamen secedere ipsis liberum sit. Ut generentur nondum liquet, neque enim secessio eorum, quæ coiverant, vera est generatio: utcunque vero se habeat, si omnino sui simile generant, ad aliquem volvocis modum de matre credas fetum abscedere.

Magna tamen spes est ex Generos. Viri DE SAUSSURE experimentis proxime lucem ad has tenebras adfulsuram. Ex literis jam constat, Clar. Virum animalcula infusoria reperisse alia de polyporum classe, quæ perinde partem sui amandent, ut novum animal nascatur: alia vivipara, qualem volvocem diximus; ut nihil ex his quidem animalculis necesse sit nostra in theoria mutare.

Num omnino absque suspitione ovulorum ex aere advenientium animalcula gignantur, IDEM Cl. SPALLANZANUS multo labore definire tentavit. Id utique invenit, etiam quæ bene clausæ esse viderentur lagenulæ, aqua cum carne, cumve feminibus, decocta plenæ, animalcula post aliquot dies genuisse. Deinde ejusmodi lagenulas, hermetice, ut vocant, sigillatas, tamen animalculis fecundas fuisse, quoties multum aeris continerent. Cum tamen variis cum feminibus decoctam aquam periculoso experimento subito in calentes lagenulas effudisset, cumque eas ipso vitro ad flammam fuso obsignasset, eas vero lagenulas in aqua fervente aliquamdiu tenuisset, nihil unquam prodiit, nisi forte vitrum vitium concepisset; ut omnino certus foret, nulla nasci animalcula, si aer, quo lagenula repletur, ve hementem ignem passus esset. Neque adeo putat Vir Cl. experimentis hæcenus captis eam esse vim, ut vincant, ex aere animalcula microscopica non advenire: facile etiam in excludendo aere peccari monet p. 83. 84. 85.

(a) p. 94.

(b) p. 97.

Et cum multa animalcula viderit in aqua, cui variæ quinquilix infusæ, ex muscis nasci volitantibus, non excludit suspitionem, etiam aliorum eam esse originem, etsi muscas matres non detur videre.

P. 115. Dudum HIGHMORUS tertio die vasa adparere, quæ materiam ex vitello solutam flavam ad cor convehant de generat.

P. 116. Ne a Cl. WOLFIO absque experimentorum consensu dissentirem, cum reduce ætate anni 1765. ad ovorum contemplationem redii, & potissimum ad explorandum modum, quo in membrana vitelli nova vasa nascuntur, quæ prius nulla adparebant; deinde de novo corde: & de ejus nuditate, in qua ipsa etiam vir, quem plurimi facio, a me dissentit. Inveni in universum easdem pene apparentias rerum, quas vir Cl. & tamen non puto a nostris, sive potius a SWAMMERDAMIANIS & BOERHAAVIANIS, placitis recedendum esse. Quare, quæ viderim, in ordinem congesta exponam, cum non ante 18. menses secundus opusculorum anatomicorum Tomus in lucem proditurus sit, quo ea omnia accuratius redibunt, quæ in ovis sum speculatus.

Certa ista, probabile adeo, fetum per absorbtum de placenta humorem ali-

In membrana vitelli, nam ejus pars est area umbilicalis, circa horam 24 (a), quando tota ejus areæ longitudo non excedit 23. & 27. centesimas pollicis, incipit quasi tenuissimum album sabulum, aut mucus adparere, cujus particulas distinctas esse suspiceris, isque quasi mucus figuram adfectat, & amnion ambit, eam quam hæcenus omnes scriptores pro annio habuerunt. Nam mihi quidem nunc videtur tenerior pars esse membranæ vitelli. Paulo post circa horam (b) 24. & ad 30am, quando areæ major diameter est 27. centesimarum, margo ejus figuræ exterior, qua reliquum luteum corpus adspicit, lineæ paulum depressæ figuram induit, hæcenus decoloris. Nihil adhuc adparet proxime litem fetui viciniorem. Sed ab hora 30. ad 36. (c) quando area nunc est 34 & 35. centes, rufus color aliquis, aut flavescens, in linea terminatrice areæ percipitur, & unamicæ, atque puncta, & lineolæ flavæ, etiam subrubræ, variæ figuræ & magni-

(a) Sextam MALPIGNI; 24am in observatione mea 19. p. 39. & in nupero fetu 39. 42. horam, sed id fero.

(b) Nobis hora 39. & in editis 31. $\frac{1}{2}$ obf. 21.

(c) Hora 36. nuperis etiam 42. 45. Sed in vetustis hora 42. figura erat 40. centes.

gnitudinis, numerosiores versus circumferentiam areæ, versus fetum hæc-
nus vix ullæ, se produunt. Tantum ad fetum puncta aliqua saturo fere rubra con-
spexi, quæ sunt initia venarum magnarum vitelli, non, ut vulgo describitur,
& etiam a me ante annum 1763 scriptum est, umbilicalium.

Hora 36 ad 42 (d), quando areæ major diameter est fere 48 centesi-
marum, linea aream terminans nunc rubra est, & perfecta, aliquantum ova-
ta, cum hilo superiori. Tunc videas micas illas & puncta esse lineolas,
venasque, in venam terminatricem ambitus areæ communicantes, numero
immenso, majores rufas, minores flavas.

Videas etiam de duabus tertiis longitudinis fetus grande vas exire, sursum
arcu factò conflexum, ramosum, flavum, ad fetum rubentius; is est trun-
cus venæ vitelli.

Dum hæc fiunt, omnia in fetu alba sunt: vasa vero minus & minus
albo quasi mucò obruuntur. Et sic hora fere 42. ad 48 (e) quando area
diametri 53. deinde 67. & 81. centesimarum est, vasa innumerabilia adparent,
quæ totam aream tenent, rubra, ramis flavis, hinc cum vasis de fetu, &
medio, & secundam caput exeuntibus, inde cum vena ambitum terminante
conjuncta, quæ pulcherrima est figura venosa, olim nobis dicta. Materies,
in qua vasa sunt, mucò similis est; sed etiam membranula tenerissima
potest de figura venosa detrahi, quam velabat, facilius tamen, quando
ovum aceto confirmatur.

Hora 54. (f) cum figura ovi unciali arteriam vitelli vidi, comitem ve-
næ, quæ hæctenus sola adparuerat. Ea 72. hora cum figura 150. jam per-
fectior cum suis ramis adparet.

Vasa umbilicalia in nova vesicula, quæ erit olim umbilicalis membrana,
adparent ab hora 72. & in dies augmentur. Cæteram in horis nihil certum
esse reperio, cum aliæ gallinæ calore, & assiduitate incubandi, alias longe
superent.

Omnia ista video Cl. WOLFII familia vidisse: in corollariis disse-
timus.

Non credo unquam absque membranis ea vasa fuisse, quæ vir egregius
pro mero sanguine habet, sibi viam aperiente. Ecce experimenta, quibus hoc
primarium theorema confirmo. Apicem scalpelli tenerissimi & acutissimi desi-
go in micam, lineam, venamve nascentem vitelli, lineamve ambitus areæ
vel

(d) Nobis 47.

(e) Nobis 42: in præcoci fetu, & 51. & 48. in antiquis *obs.* 40. & 59. *obs.* 44.

(f) In antiquis hora 50. fuit 60. cent. hora 54. 78. cent.

vel hæctenus decolorem, vel etiam rubram. In ista, si sanguis est absque
membranis, debet is defluere, & diduci; sed nihil fit simile, & vascu-
lum primigenium apicem cultelli sequitur, nimis ad idem aperiendum obtu-
sum, & huc illuc diductum se restituit, etiam per femilineam ad latus
detrusum. Nunc facile adparet, si omnis absque parietibus sanguis per
viam in pulpam insculptam flueret, nunquam mansurum fore in ea via,
quam incisor scalpello diduxisset, quæ eadem via scalpellum non secuta fuisset,
neque se dimissa restituisset. Eadem omnino eveniunt in minimo & de-
colore vasculo. Omni ergo tempore vasa membranas habuisse, credo me
posse mihi sumere.

Alterum experimentum aceto feci. Id adfusum sanguinem nigro colore
tingit, subito si nudum, lente, si membranis vasculosis continetur. Sæpe
nunc ad vias, adque lineas rubras breves & imperfectas, detracta membra-
nula acetum adfudi, neque nisi satis longo tempore elapso sanguis, ut qui-
dem fit in verissimis vasis, ruborem contraxit.

De corde facile dederò, tempus esse, quo nullum adpareat; non ideo
tunc nullum esse dederim. Fetus enim, prius quam sanguinis rubor acces-
serit, indeterminatos satis fines habet, ut difficillimum sit, ejus ambitum
detegere, aut longitudinem metiri. Et tamen in ejusmodi fetu 42. hora
puto, me corculum vidisse. Adparentia est tuberculi, quod proxime sub
capite de pectore eminet.

Non dico de amnio, quæ de rostro utique descendere videtur, & sub
pectore inferi; sed eo tempore, quo cor nudum videtur, hora fere utique
82. acetum adfusum demonstrat, & supra cor membranulam descendere, qua
contineatur, & infra cor eandem in abdominis carnes continuari. Si prius
ostendi non potest, facilis est conjectura, nimis teneram, nulla vi aceti
spissari posse, ut se sustineat.

Denique membrana vitelli, quæ in fetu corpus luteum continet, uti-
que ex matre una adfertur, & in ovo sterili est, & in ovo, cujus cor ni-
hil hæctenus profecit, neque ulla vasa in ea membrana evolvit. Manet ea-
dem ad exclusionem usque ovi, in eo mutabilis, quod altero die in ea
vasa subnasci incipient, quæ figuram venosam constituunt, inde totum ovi
ambitum occupant, ipsamque albumen obvolvunt: sub ultima vero tem-
pora cum vitello eadem se in abdomen recipiunt, & paulatim diminuantur.

P. 181. Not. a. adde p. 75. 76.

P. 211. Nullam allantoideam membranam esse in humano fetu, nullumque ductum per funiculum umbilicalem unquam reperit **IDEM ILL. INCISOR HUNTERUS.**

P. 251. Liceat ex iisdem **ILL. HUNTERI** literis hæc addere, quibus priora partim emendantur, partim confirmantur.

Placenta fit duabus partibus intime mistis, omnino ut in cotyledonibus vaccinis fit, uterina, & fetali, quas facilius primis in graviditatis mensibus separe, quam in ultimis.

Eadem placenta spongiosa est, & cellulosa, ejusque cava sanguine materno replentur. Rami vasorum umbilicalium omnes in eo sanguine natant, uti radices per aquam dispersæ.

Arteriæ uteri absque minoribus ramis subito in cellulas placentæ aperiantur, inque eas suam sanguinem deponunt. Eodem modo & venæ, quæ eum sanguinem ad uterum revehant. Ut omnino sanguis per placentæ cellulas perinde eo modo circum obeat, quo per cavernosa corpora penis circumfertur.

Est & alius finis arteriarum umbilicalium, in venas cognomines, ad commune aliarum corporis partium exemplum, ut injectus in arterias humor facile in venas transeat.

Sic in utero, si arterias colorato liquore repleveris, venæ eodem replentur, perinde ut in reliquo corpore humano repleri solent.

Verum idem liquor præterea perpetuo in totam partem cellularem placentæ effunditur, deque iis cellulis in latiores uteri venas redit. Neque quidquam in ramos umbilicalium vasorum transit.

Quando umbilicalis arteria tincto liquore repletur, dum placenta hæcenus utero fixa hæret, tunc quidem rami umbilicalium arteriarum & venarum penitus omnes replentur, & perfacile: neque tamen quidquam in vasa uteri transit, nisi humor in cellulas placentæ effusus fuerit.

Dum enim placenta ad uterum adhæret, si tunc tubulum in cellulosa partem placentæ immiseris, & aerem, aquam, aut tenuem fluidumque humorem, ceramve impuleris, tunc quidem majores uteri arteriæ & venæ æque facile replentur, ac replerentur equidem per tubulum in truncum spermaticæ, aut hypogastricæ arteriæ, immissum.

L. XXX.

P. 15. Hæmorrhagia umbilici in puero, sensim per ætatem siluit *Eph. Nat. Cur. Vol. X. obs. 71.*

P. 16. Ad hepatis mutationes. In fetu ejus lobus sinister dextro fere æqualis est, cum nondum a ventriculo comprimatur; vesicula magis cylindrica **KÖLPIN fet. & adult. different. p. 21.**

P. 38. Puer annorum novem, mensium totidem. Pondus habuit libr. 98. (7 stones): statura fuit pedum quatuor, unciarum quatuor, vires insignes *Lond. Chron. ann. 1764. p. 1163.*

P. 40. Incrementa justo minor. Puero quarto anno primus dens molaris prodiit **THEBES hebammenk p. 594.** & alium, cui septimo anno dentes incisorii prodierunt, habet **STREITLEIN de dentibus.** Sagittalis sutura, quam oportebat quinto vel sexto anno evanescere, quæ in octenni nulla fuit **TIMMERMAN natur. lus. pag. 10.** & quam vir **Cl.** in senio rarissimam facit **PETIT ad PALFYN p. 46.** ea tamen in rachitico puero septenni ad nasum usque continuata fuit **BOEHMER osteolog. p. 60.** Sed id non rarum. Rarius fontem pulsatilem septimo anno *Ibid.* & octavo, & serius demum apertum superfuisse **G. V. SWITEN T. IV. p. 118.** etiam in adulta, ut videtur, femina. Ei enim mutabilis capitis forma erat. Nonnunquam convexum caput, nativa figura. Alias inter media ossa bregmatis foramen adparebat, & inde confusio mentis, atque stultitia; quoad sanguine per catarrhum aliquem versus caput nitente ad sanam mentem rediret; cui feminae vel mollia capitis ossa fuerunt, vel patula fontanella, vel ossium futuræ hiarunt.

P. 52. Feminae *soupiot*, cui ossa mollia, etiam ossium longitudo diminuta, & perone fere consumta fuit.

ILL. ALBINUS in se ipso dentes crescere confirmat, qua sibi contrarii non resistunt, & acutos fieri, ut lima deterere sit necesse *Adnot. L. VI. c. 1.*

P. 55. 56. Adde arterias omnes in systole cordis serpentine fieri, in diastole se restituere *L. II. p. 84. L. IV. p. 173.*

Arteriarum a frictione consumptio *L. VI. p. 273.*

P. 69. Rigiditas universalis ab adtractione majori, ut videtur, filorum cellulorum, emphysemate artificiali superata *Verhandel der Hollands muutschapp. VIII. P. 2.*

P. 72. Os vetuli animalis vix quidquam ad calli formationem conferre FOUGEROUX p. 129. Etiam lignorum fibras, quando induratae sunt, nunquam consolidescere, du HAMEL *Mém. de l'Acad.* ann. 1746. p. 321.

P. 80. Fibræ ipsæ cordis non induruerunt, cum in eo magnum os subnatum esset *Medic. Mus.* III. n. 2.

P. 82. Concrementa aspera, flava, in liene, qualia in aorta: calculi in bronchiis, ossa fragilia ROEDERER *off. vit.*

P. 83. Ex sero, post sedimentum positum, diu servato, calculosa materies deponitur *Misc. Taurin.* II. p. 89.

86. Cerebri induratio sensim obrepens, inde memoriæ primum incrementum, deinde decrementum vide L. X. p. 538.

P. 92. Locustæ mares pereunt post feminas, & paulo post feminæ; si vero feceris, ne mas feminam ineat, ad duos & ultra menses superstes erit *Mém. de Berlin.* T. XIV. p. 99.

P. 103. In provincia Americæ *New York* homo 128. annorum sanus, bonis viribus, & memoria integra ex lapsu interiit *Lond. Chron.* n. 1333. Proprio libello laudatur *Drakenberg*, qui nunc maxime superstes est, annos natus 139. & in *Jutlandia*, ni fallor, vivit *ibid.* n. 1336. L. Clodium HERMIPPUM omittas, cujus epitaphium GRUTERUS habet, & qui ad 115. vel omnino ad 155. annum puellarum anhelitu adjutus pervenisse legitur.

CATALOGUS

Editionum Librorum, quibus AUCTOR in hoc Opere usus est.

NON expectabam, quando ad præceptoris BOERHAAVII exemplum hunc catalogum dare sum adgressus, tantum fore ejus volumen. Et tamen omiseram plerosque historiarum medicarum, artis obstetricæ, chirurgiæ, philosophiæ, & dieteticæ Scriptores, qui varia ad rem physiologicam adinentia tradiderunt. Omisi etiam innumerabiles disputationes, anatomici argumenti, quibus nihil novi, & proprii continetur. Solos recensui libros, qui in bibliotheca mea exstant; si quando vetustiores editiones addidi, quibus careo, signum addidi †. Ut minus inutilis foret catalogus, signum * præmisi bonis libris & propria aliqua habentibus, demum ** iis, qui optimæ notæ sunt. Ordinem temporum prætuli, ut simplicem & tamen non carentem suo usu. Bernæ die 10. August. ann. 1764.

ΠΡΟΚΡΑΤΟΥΣ ἀπαντα Gr. lat. ex editione Anutii FŒSII Francofurt. 1595. fol. Ex J. Anton. v. der LINDEN recensione Leidæ 1665. 8vo. & Tomi duo priores ex editione Stephani MACK Vienn. 1743. 1749. Latine ex editione Fabii CALVI Rom. 1525. fol. & cum Prosperi MARTIANI Commentariis Patav. 1719. fol.

Eorum, quæ ad physiologiam faciunt, multa seorsim prodierunt, ut I. *περὶ χυμῶν* cura Petri GIRARDET Paris 1631. 8. & J. Godofr. GUNZII Lipsi. 1746. 8.

De *genitura* cura Jodoci WILLICH Basil. 1542. 8. & in GORZI operibus. & gr. lat. STEPHANI GOURMELENI cura Paris 1572. 8.

De *natura hominis* ex editione J. F. SCHROETER Genæ (Jenæ) 1585. 4. & cum notis J. HEURNII Leid. 1609. 4. denique ex SCUTELLARII recensione Patmæ 1568. 4.

Περὶ αἰῶνος ἀνθρώπων & περὶ οὐραμῆν & ἐπιταμῆν, cum notis J. LALLAMANTII Lugdun. 1571. 8.

Περὶ ἀνατομῆς cum eruditissimis Commentariis Danielis Wilhelmi TRILLERI Leid. 1732. 4.

De *alimento* cum Comment. H. STEPH. RODERICI Castrensis Florent. 1631. fol. & de *insomniis* cum J. C. SCALIGERI Comment. Amsterd. 1659.

Ἀριστοτέλους ἀπαντα Cito editionem Genevensis 1606. 8. ob libros de *historia animalium* X. de *partibus animalium* L. IV. de *generatione animalium* L. V.

Cito etiam editionem latinam physicorum WECHELII 1593. 8.

Ἐπιταγή ἀνατομική, quæ ARISTOTELI tribuitur, plerumque citatur ex editione

tionem Petri LAUREMBERG Leid. 1619. 4. ut tamen & alia sit & melior J. Stephani BERNARD Leid. 1744. 8.

A. Cornelii CELSI de re medica L. VII. Venet. 1493. fol. Paris 1528. fol. Lyon 1566. 8. Leid. 1592. 8. cum Comment. THRIVERII & RONSSELI Amstelodami 1713. 8. Leidæ 1730. 1745. 1750. & ex editione J. B. MORGAGNI Patav. 1750. 8. Addidit IDEM in eadem editione decem in CELSUM epistolas, quarum quatuor novæ. Anglice prodit Lond. 1756. 8.

In caput de ossibus Petrus PAAUW commentarium dedit, qui est *sucenturiatus anatomicus* Leid. 1616. 4.

C. C. PLINII historia mundi cito duas tantum editiones Venetam 1497. fol. & Parisinam cum HARDUINI Comment. 1723. fol.

Αρεταίου ἀπαντα Gr. lat. edidit D. W. TRILLER curante BOERHAAVIO Leid. 1731. fol. Exstant in eum commentarii Petri PETIT posthumi Londini 1726. 4. editi. Latine prodit Patavii 1700. 8.

Σωραίου περί μητρας και γυναικειου αιδοιου Paris 1555. 8. & latine Basil. 1528. fol. ΡΟΥΦΟΥ σωζόμενα Paris 1554. 8. plerumque ex editione CLINCHII Londin. 1726. 4.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ δειπνοσοφιστων Genev. 1597. fol.

CASSII Jatrolophistæ problemata Lion 1583. Lips. 1653. 4.

PLUTARCHI de placitis philosophorum, inter opera moralia Francf. 1580. fol.

* ΚΑ. ΓΑΛΗΝΟΥ ἀπαντα Græce Basil. 1538. fol. latine 1562. fol. 1549. fol. Scorsim prodierunt varii libri.

De semine Basil. 1536. fol.

De dissectione arteriarum & venarum 1529.

Liber de ossibus Hafn. 1579. 8. & Leid. 1665. 12. In eum exstant commentarii C. HOFMANNI Francf. 1630. J. SYLVII, FALLOPII INGRASSIÆ & JASOLINI, quos alias dicam.

In libros de usu partium commentarii sunt C. HOFMANNI Francf. 1625. fol.

* EUMDEM ad GALENUM pertinet compendium, quod ORIBASIIUS sub nomine Anatomicorum reliquit. Ejus editio est DUNDASSII Leid. 1738. 4. Gr. lat.

Julii POLLUCIS Onomasticon ex editione viri erud. Tiberii HEMSTERHUYI Amsterd. 1706. fol.

Celii AURELIANI de morbis acutis & chronicis L. IX. ex editione Joh. Conr. AMMAN Amsterd. 1709. 4.

Scribonius LARGUS ex editione RHODII Patav. 1655. 8.

CENSORIUS de die natali Leid. 1743. 8.

A. F. MACROBIUS Leid. 1670. 8.

NEMESIUS de natura hominis Oxon. 1671. 8. Gr. lat. & Anglice Lond. 1636. 12.

MELETII de natura hominis Venet. 1552. 4.

ΠΑΥΣΑΝΟΥ αγωνητων ἀπαντα Græce Basil. 1538. fol. latine 1539. fol. Hæc eadem pleraque exstant in collectione veterum Medicorum, quæ prodit apud H. STEPHANUM, cum titulo *Artis medica principum* 1567. fol.

Θεοφιλου περί της του ανθρωπου κατασκευης Paris 1555. 8. etiam a Cl. J. Stephano

phano BERNARD editus est Gr. lat. 1744. 8. & latine Basil. 1539. 4. Exstat etiam in FABRICII bibliotheca Græcæ volumine XII.

Θεοφιλου περί ευρω Gr. lat. ex edit. GUIDOTTI Leid. 1731. 8. latine Basil. 1533. 8.

HYPATUM de partibus corporis humani Gr. lat. idem Cl. BERNARDUS edidit.

ΜΟΞΧΙΩΝ περί γυναικειων παθων exstat in Gynæciis Basil. 1566. 4.

RHAZE opera selecta Basil. 1544. fol.

AVICENNE L. I. Canonis Venet. 1555. fol.

ALBUCASIS medicina manualis Argentor. 1532. fol.

Jesu HALI de oculis & Camanufali de BALDACH de oculis Venet. 1499. fol.

MUNDINI anatomia sæpissime recusa, Venet. 1513. fol. 1527. 16. Lips.

1501. 4. & cum Commentariis CARPI Bonon 1520. 4. curaque DRYANDRI restituta Marburg 1541. 4.

Petrus de ABANO conciliator controversiarum dissertationes dedit 199.

etiam cum iconibus Venet. 1549. fol.

Job. de KETHAM de matrice & imprægnatione Venet. 1513. fol.

Magni HUNDT anthropologium de hominis dignitate, natura & proprietatibus Lips. 1501. 4.

Gabriel a ZERBIS de anatome corporis humani Venet. 1502. fol.

Alexandri BENEDICTI anatomia corporis humani Paris 1514. 4. Argent. 1528.

Ejusdem opera medica. Basil. 1549. fol.

Ludovici BONACIOLI de utero & partibus generationis Basil. 1566. 4.

Utor fere editione Leidensî 1641. 12.

Jacobi PEYLICK capituli physici declaratio Lips. 1518. fol.

Henric v. GERSDORF genant Schylhans feldbuch der Wundavzaus Argent. 1517. fol.

* Jacobi BERENGARII CARPENSIS, vulgo CARPI Commentarius in MUNDINUM Bonon. 1520. 4.

* Ejusdem Hagoge anatomica Bonon 1523. 4. quam editionem cito, tum Venet. 1535. 4.

Alexandri ACHILLINI anatomice adnotationes Bonon 1521. 4.

Alberti DURER traité des proportions Nuremberg 1528. fol. Arnhem 1614. fol.

Jasonis a PRATO de utero & partu Antverp. 1524. & de arcenda sterilitate & generatione liberorum Antverp. 1531. 4. sed cito editionem Amsterd. 1657. 12.

Eucharis RHODION de partu & quæ circa ipsum accidunt Francf. 1532. fol. 1544. 8. qui idem est Eucharis RHODIONIS schwangerer frauen rofengarten

Hieron. ACCORAMBONI de lacte Venet. 1536. 8.

Nicolai MASSA liber introductorius ad anatomen Venet. 1536. 4.

EJUSDEM epistolæ Venet. 1550. 4.

Johannis DRYANDRI anatomes pars prima Marputg. 1537. 4.

I. GUNTHER, andernacensis, institutiones anatomice L. IV. Venet. 1538.

12. Basil. 1539. 4.

Nicolas

Haller Physiolog. Tom. VIII. P. II (ff)

- Nicolai a SABIO* corporis humani delineatio Venet. 1539. fol.
Andræ VESALII epistola de sectione venæ axillaris Venet. 1539. 4.
 * *EJUSDEM* Epitome anatomes corporis humani Basil. 1542. fol. max. Eadem Amst. 1642. fol. cura N. FONTANI prodit. & a P. PAVIO recusa est Leid. 1633. 4. Etiam *Albanus THORINUS* germanice dedit Von dem menschlichen Körpers anatomey einen Kurzen aufzug Basil. 1543. fol.
 ** *Ejusdem* de fabrica corporis humani L. VII. Basil. 1555. fol. quæ plenior est editio, & prius 1543. fol.
 Data est etiam Venetiis 1568. fol.
Ejus icones seorsim reddidit *Jac. BUWMANN* anatomey aus *VESALIO* Nuremberg 1551. fol. tum *Thomas GEMINUS* in compendiosa totius anatomis declaratione ære exarata Lond. 1545. fol. Porro *A. VESALII* anatomes totius delineatio per *Jac. GREVINUM* excusa est Paris 1564. fol. & hæc pertinent *ejusdem* *GREVINI* portraits anatomiques Paris 1564. fol. & vivæ imagines corporis humani Antverp. 1572. fol.
 * Existat etiam *A. VESALII* epistola de radice chinæ Basil. 1546. fol. & Lugdun 1547. 12.
 * *Examen* observationum anatomicarum *FALLOPII* Venet. 1564. 4.
Opera omnia Leid. 1725. fol.
Ludovici VASSÆI in anatomem corporis humani tabulæ quatuor Venet. 1549. 8. sed prodierat 1540. †
Comr. GESNER de lacte & operibus lactariis Tigur. 1541. 8.
 Duæ tabulæ succedentium sibi per strata partium corporis humani Argentor. 1544. fol.
Gualtheri Hermentii RYFF des menschen waarhaftige anatomey Strasburg 1561. fol. *EJUSDEM* RYFF description anatomique de toutes les parties du corps humain Paris 1545. fol.
Johan. FERNELII de naturali parte medicinæ L. VII. Paris 1542. † sed mea editio est Ultraject. 1656. 4.
Bassiani LANDI de humana historia L. II. Basil. 1542. 8* sed mea editio est Francof. 1605. 8.
EJUSDEM Opuscula de motu Patav. 1552. 8.
Jodoci WILLICH commentarius observationum in libros *Lactancii* de opificio Dei, & in *HIPPOCRATEM* περί γυναικων Basil. 1542. 8.
Ejusdem commentarius &c. Argent. 1544. 8.
Caroli STEPHANI & STEPHANI DE LA RIVIERE de dissectione corporis humani Paris 1545. fol. & gallice 1546. fol.
Ambroise PARE administrations anatomiques Paris 1549. 8.
EJUSDEM traité des monstres & de la generation ibid 1573. 8.
EJUSDEM opera omnia Paris 1582. fol.
Matthie CURTII Commentarii in *MUNDINUM* Papix 1550. 8. Lion 1551. 8.
Matthie CORNACIS quinquennis gestationis in utero historia Vienn. 1550. 4 † Basil. 1564. 8.
Jacobi SYLVII depulsio calumniarum vesani cujusdam in *HIPPOCRATIS* & *GALENI* rem anatomicam Paris 1551. 8 † sed utor editione Venet. 1555. 8.
EJUSDEM

- EJUSDEM* *HIPPOCRATIS & GALENI* physiologiæ partem anatomicam Ifagoge Paris 1560. 8.
 * *EJUSDEM* ex dissectionibus observationes ibid.
EJUSDEM de mensibus &c. in Oper. omnib. Genev. 1630. fol.
Phil. MELANCHTHON de anima Witteberg. 1552. 8.
Leonardi FUCHS Epitomes anatomicæ L. II. Tubing. 1551. 8.
EJUSDEM institut. medic. L. V. Lugdun. 1560. 8.
Jacobi RUEFF de generatione hominis Tigur. 1554. 4.
 * *Guilielmi RONDELET* historia piscium Lugdun. 1554. fol.
Renati HENER apologia pro *VESALIO* Venet. 1555. 8.
Hieronymi CARDANI de rerum varietate L. II. Basil. 1557.
EJUSDEM contradicentia medica Paris 1565. 8.
EJUSDEM De subtilitate L. XXI. Basil 1560. fol.
L. Cesar. SCALIGERI de subtilitate L. XXI. Lutet. 1557. 4. * Basil. 1582. 8.
J. LONICERI erotemata in *GALENUM* de usu partium Francof. 1556. 8.
Tobia MOSTEL synopsis arteriarum & venarum ex *VESALIO* Witteberg 1558. 8.
Jac. MILICH de pulmone & discrimine trachæ & oesophagi Argentor. 1558. 8.
Johannis VALVERDE anatomia Hispanice Rom. 1556. fol. † & italice Rom. 1563. fol. latine 1589. fol. Venet. 1607. fol.
 * *Realdi COLUMBI* de re anatomica L. XV. Venet. 1559. fol. & cum auctariis J. POSTHII Francof. 1593. 8.
 ** *Gabrielis FALLOPII* (*FALOPPIA*) observationes anatomicæ Venet. 1561. 8. Paris 1562. 8. Helmstätt 1588. 8.
EJUSDEM Institutiones anatomicæ Venet. 1571. 8.
EJUSDEM compendium de anatome corporis humani Patav. 1588. 8.
EJUSDEM lectiones de partibus similaribus a *COIIERO* editæ.
 * *EJUSDEM* observationes de venis 1570. 8. †
EJUSDEM opera omnia Venet. 1584. fol. 1606. fol.
Antonii Maria VENUSTI discorsi intorno alla generazione Venet. 1561. 8.
I. CARVINI de sanguine dialogi VII. Lion 1562. 8 † Hanov. 1605. 8.
 * *Petri GILLII* de Elephanto Lugdun 1562. 8.
Francisci PUTEI apologia in anatome pro *GALENO* contra *VESALIUM* Venet. 1562. 8.
 ** *Bartholomæi EUSTACHII* opuscula anatomica Venet. 1564. 4. Leid. 1707. 8.
 ** *EJUSDEM* tabulæ anatomicæ posthumæ Rom. 1714. fol. † 1728. fol. 1740. fol. & cum *ALBINI* commentario Leid. 1744. fol. 1762. fol.
EJUSDEM de multitudine. Leid. 1746. 8.
Gabrielis CUNBI apologiæ *PUTEI* examen Venet. 1564. 4.

Prosperi BORGARUCCI della contemplazione anatomica de' parti del corpo umano Venet. 1564. 8.

I. GORREI definitionum medicarum L. XXIV. Paris 1564. fol.

* *Leonardi BOTAL* de foramine ovali dissertat. cum libro de catarthis Lugdun. 1565. 16. & in operibus omnibus Leid. 1661. 8.

I. COSIÆ de venarum mesaraicarum usu Venet. 1565. 8.

Vidi *VIDII* opera anatomica Florent 1611. fol.

Sed circa hæc tempora vixit.

Nicolai RORARIJ contradictiones dubia & paradoxa in libris *HIPPOCRATIS*, *GALENI* &c. Venet. 1566. 8. 1572. 8.

Gynæciorum collectio *J. C. WOLFFII* Basil. 1566. 4.

Collectio altera Basil. 1586. 4. 3. Vol. Tertia Argent. 1595. fol.

Christoph. WIRSUNG arznei buch Heidelberg 1568. fol.

* *Andrea CÆSALPINI* quæstiones peripateticæ L. V. Venet. 1571. 4. & auctius ib 1593. 4.

EJUSDEM quæstiones medicæ L. II. ibid. 1593. 4.

Julii Casaris ARANTII de formatione fetus Venet. 1571. 4* Venet. 1595. 4.

EJUSDEM observationes anatomicæ Venet. 1595. 4.

Ludovici MERCATI opera Francf. 1608. fol. Sed prima prodierunt 1572. 8.

Caspar. PEUCER de præcipuis generibus divinationum Witteberg 1572. 8.

* *Volcheri COITER* tabulæ & observationes anatomicæ Nuremberg 1572. fol.

EJUSDEM lectiones *FALLOPII* de partibus similaribus ibid. 1575. fol.

Julii JASOLINI de aqua pericardii & de cordis pinguedine Neapoli 1573. 8 †

EJUSDEM de poris choledochis & vesicula fellea pro *GALENO* Neapoli 1577. 8 †

EJUSDEM osteologia parva Napol. 1577. 8 †

Sed mæx editiones sunt Hanov. 1654. 4. Francf. 1665. 4.

* *Constantii VAROLII* de nervis opticis Patav. 1573. 8. Francf. 1591. 8.

EJUSDEM de resolutione corporis humani Francf. 1591. 8.

J. Baptiste CANNANI Anatomies L. II. Turin. 1574. 8.

Joachimi STRUPPE consensus scriptorum de mumia Francf. 1574. 4.

Cornelii GEMMÆ cosmocritice s. de naturæ divinæ characteribus Antwerp. 1575. 8.

Leonardi THURNEISEN confirmatio concertationis Berlin 1576. fol.

EJUSDEM partium corporis humani icones Berlin 1578. fol.

Françisi ULMI de liene Paris 1578. 1581. 8.

Laurentii JOUBERT traité du ris Paris 1579. 8.

EJUSDEM erreurs populaires Rouen 1601. 8.

EJUSDEM opera Lion 1582. fol.

Davidis CHYTRÆI de structura corporis humani Rostok 1579. 8.

* *J. Philippi INGRASSIÆ* de offibus corporis humani commentarius Panormi 1603. fol. Sed obierat ann. 1580.

Matthæi DRESSER de partibus corporis humani Witteberg 1581. 8* Lips. 1607. 8.

J. Irid. SCHROETER de omnibus corporis humani humoribus Patav. 1582. 4.

Felicis PLAIER tabulæ anatomicæ Basil. 1583. fol. 1603. fol.

EJUSDEM quæstiones medicæ paradoxæ Basil. 1625. 8.

Georg. BARTISCH augendienst Dresden 1583. fol.

Johannis AEMYLIANI de ruminantibus historia Venet. 1584. 4.

* *Salomonis ALBERTI* historia plerarumque partium corporis humani Witteberg 1585. 8. 1601. 8. 1602. 8.

EJUSDEM orationes tres Nuremberg 1585. 8.

EJUSDEM orationes & miscellanea Witteberg 1585. 8.

EJUSDEM de mutitate & sordiditate Norib. 1591. 8.

Jacobi BOECKEL anatome Helmst. 1585. 8.

Jacques GUILLEMEAU tables anatomiques avec les portraits Paris 1586. fol.

EJUSDEM toutes les oeuvres Rouen 1649. fol.

Archangeli PICCOLHOMINEI prælectiones anatomicæ Rom. 1586. fol.

Petri GAVASSET Exercitationes anatomicæ & præludia anatomica Venet. 1587. 4.

* *Francisci ROUSSET* de partu cæsareo seu *ὑσεροτομοσκια* Basil 1588. 8. & 1601. 8.

Jacob HORST Wundergeheimnisse der natur Lips. 1588. 4.

Thaddei DUNI de respiratione Tigur. 1588. 8.

Baldi Angeli ABBATII de natura viperæ Urbin 1589. 4.

Francisci VALESII controversiæ medicæ Francf. 1590. fol.

C. BAUHINI de corporis humani fabrica L. IV. Basil 1590. 8. 1600. 8.

EJUSDEM Institutiones anatomicæ Witteb. 1603. Bern. 1604. apud *PREUX*. Basil. 1609. 8.

EJUSDEM idem opus, semper auctius, Theatri anatomici nomine prodit Basil. 1621. 4.

EJUSDEM de natura hermaphroditorum Francf. 1629. 8.

EJUSDEM oratio de homine Basil. 1614. 4.

Hieronymi MONTALTI de homine sano L. III. Francf. 1591. 8.

Job. HEURNII institutiones medicæ Leid. 1692. 8. & opera omnia ibid. 1609. 4.

Hieronymi CAPIVACCII methodus anatomica Venet. 1593. 4.

EJUSDEM de formato fetu fol. in Operibus. Venet. 1606. fol.

Johannis BRAVO de saporum & odorum differentiis Venet. 1593. 8.

* *Joh. POSTHII* observationes anatomicæ, post *COLUMBUM* Francf. 1593. 8.

Balduini RONSEI de humanæ vitæ primordiis Leid. 1594. 8. & 1618. 8.

Cum universæ medicinae synopsis in quatuor tabulas collecta prodiit oculi exacta anatome Venet. 1595. fol.

Mortini WEINRICH de ortu monstrorum Breslau 1595. 8.

L. COSTÆI de humani conceptus, formationis, motus & partus tempore Bonon. 1596. 4.

EJUSDEM facilis medicina per feri & lactis usum Papiæ 1604. 4.

Hieronymi MERCURIALIS de hominis generatione Venet. 1597. fol.

EJUSDEM passim in numerosis operibus varia.

Marcelli DONATI historia medica mirabilis Mantuæ 1586. † Venet. 1597. 4. & auctus edente HORSTIO Francf. 1664. 8.

* Severini PINÆI de notis virginitatis Paris 1597. 8. Leid. 1641. 12.

* CAROLI RUINI anatomia del cavallo Venet. 1599. fol.

I. HEROARD hipposteologie, ou discours des os du cheval Paris 1599. 4.

Uyffis ALDROVANDI ornithologia Bonon 1599. 1600. fol.

EJUSDEM monstrorum historia posthuma Bonon 1642. fol.

* Hieronymi FABRICII ab aquapendente de visione, voce & auditu Venet. 1600. fol. Patav. 1611. fol. Francf. 1614. fol.

* De venarum osteolis Patav. 1603. fol. * 1625. fol.

EJUSDEM de locutione Venet. 1603. 4. & de brutorum loquela Patav. 1603. fol. †

De muscoli artificio & articulationibus Vicentiæ 1614. 4.

De respiratione Patav. 1615. 4.

De motu locali animalium ibid. 1618.

De gula & ventriculo etiam Patav. 1618. 4.

De integumentis corporis humani Patav. 1618. 4.

* De formato fetu 1604. fol. † 1625. fol.

* EJUSDEM opera anatomica omnia Patav. 1625. fol. Lips. 1687. fol. Leid. 1737. fol.

* Julii CASSERII de vocis & auditus organis Ferrar. 1600. fol.

* EJUSDEM pentasthesejon Venet. 1609. fol. Francf. 1612. fol.

* EJUSDEM tabulæ anatomicae fere cum SPIGELIO prodierunt, etiam Francf. 1632. 4.

Andree LAURENTII historia anatomica Paris 1600. fol. Francfort 1601. fol. Lugdun. 1605. 8.

EJUSDEM de la conservation & de l'excellence de l'ame Rouen 1615. 12. † a PARISANO reculam.

Hippolyti BOSCI de facultate anatomica Ferrar. 1600. 4.

I. SCHENK observationum medicarum variarum L. VII. Francf. 1600. fol. * Nobis Francf. 1665. cura J. Georgii SCHENKII fil.

Eustachii RUDII de naturali & vitiosa cordis constitutione Venet. 1609. 4.

Petri RAVENNANIS physica seu artificiosa memoria Vicent. 1600. 4.

Marci Antonii ULMII uterus muliebris Bonon 1601. 4.

EJUSDEM physiologia barbæ humanæ ibid. 1603. fol.

I. Henrici STUPANI partium corporis humani compendiosa enarratio Bas. 1601. 4.

J. JESSENI a JESSEN anatome pragenfis Vitteb. 1601. 8.

EJUSDEM de ossibus Witteb. 1601. 8.

EJUSDEM de generatione & vitæ humanæ periodis Witteberg. 1602. 8.

Fridrici BONAVENTURÆ de partus octimestris causa Francf. 1601. fol.

Jannequin GUILLAUMEI osteologie Nimes 1602. 12.

* Bartholomæi CABROL alphabetum anatomicum 1603. 4. gallice 1606. 4. & belgice verduytschd door V. F. PLEMP. Amsterd. 1648. fol.

Roderici a CASTRO universa mulierum medicina Hamburg. 1603. fol.

Baptista CODRONCHI de morbo novo, sive prolapsu cartilaginis mucronatæ Bonon. 1603. 4.

Johan. AUSTRIACI de memoria artificiali Argent. 1603. 12.

Hier. MARAFIOTTI de actu memoriæ per locos ibid.

* I. KEPLER paralipomena ad Vitellionis opus Francof. 1604. 4†

* EJUSDEM dioptrica Aug. Vindel. 1611. 4 † Lond. 1653. 8.

Pauli LENTIULI historia Apolloniæ Schreyer Bern. 1604. cum variis scriptis eo facientibus.

Osteologie du Corps humain 1604. 8.

Job. TALENTIONII variarum & reconditarum rerum thesaurus Francf. 1605. 8.

Georgii GRASSEK de fabrica corporis humani Argentor. 1605. 8.

Johan. ROLANI de monstro Lutetiæ nato Paris 1605. 8.

EJUSDEM schola anatomica ibid. 1608. 8. & Genev. 1624. 8.

* EJUSDEM fetus historia ibid. 1624. 8.

* EJUSDEM ostologia Paris 1624. 8.

* EJUSDEM anthropographia Paris 1618. 8. 1626. 4. 1649. fol.

* EJUSDEM enchiridion anatomicum & pathologicum Paris 1648. 12. 1658. 8. Leid. 1659. 8. Lips. &c.

EJUSDEM opuscula anatomica Lond. 1649. 4.

EJUSDEM opuscula anatomica nova Paris 1652. 12. 1653. 8.

EJUSDEM responsiones duæ ad experimenta PECQUETI & in Doctores Parisinos 1651. 8†

Ludovici SEPTALII de nævis Mediolan 1606. 8.

Tancredi LATINII de fame & siti Venet. 1607. 4.

Gregorii HORST de natura humana L. II. Francf. 1607. 8 † 1612. 4.

EJUSDEM anni 1617. instituta dissectio Giesf. 1617. fol.

EJUSDEM de natura motus animalis & voluntarii Giesf. 1617. 4.

EJUSDEM de similitudinis parentum causa ibid. 1618. 4.

EJUSDEM obervationum medicarum L. IV. Ulm. 1625. 4.

Thome KNOBLOCH diss. anatomicae Witteb. 1608. 4. 1612. 8.

Nicolai HABICOT Paradoxe anatomique Paris 1610.

* EJUSDEM temaine anatomique Paris 1610. 8. † 1631. 8. 1660. 8. belgice 1629. 8.

EJUSDEM

- EJUSDEM gigantosteologie Paris 1613. 8.
 EJUSDEM questio, dans laquelle l'on démontre que le chirurgien doit pratiquer la bronchotomie Paris 1620. 8.
Henrici PETREI studii anatomici laudes Marburg. 1610. 4.
 EJUSDEM disputationes variae Marburg 1618. 4.
J. Georg. SCHENK Wunterbuch von misgeburten Franck. 1610. 4.
Henningi ARNISEI observationes anatomicæ aliquæ Franck. 1610. 4.
 EJUSDEM de partu & obf. anat. Franck. Leid. 1641. 12.
Caspari BARTHOLINI Institutiones anatomicæ Witteberg 1611. 8. Gal-
 lar. 1632. 8.
 EJUSDEM controversiæ anatomicæ & affines Goslav. 1631. 8.
Danielis SENNERT Institutiones medicinæ L. V. Witteberg 1611. 4. †
 Paris 1731. 4.
 EJUSDEM epitome institutionum Witteberg 1631. 4.
 EJUSDEM medicinæ practicæ L. VI. Witteberg 1628. fqq. 4.
Germani COURTIN leçons anatomiques Paris 1612. fol.
Rhoder a FONSECA de hominis excrementis lib. Pisif 1613. 4.
Hectoris SCLANOVII de vasis umbilicalibus dialeptis Franck. 1614. 8.
J. PINCIER otium Marburgense Herborn. 1614. 8.
Philippi SCHERB theses medicæ Lips. 1614. 8.
 ** *Sanctorii SANCTORII* Medicina statica Venet. 1614. 12. † Patav. 1710.
 8. London 1716. 8. ex edit. LISTERI. Prodiit etiam gallice cura Cl. NO-
 GUEZ & alias.
 * EJUSDEM in primum Fen Avicennæ Comm. Venet. 1621. fol.
Hippolyti OPICII staticomastix s. staticæ medicinæ demolitio Ferrar. 1615. 4.
Petri PAW de ossibus corporis humani primitiæ anat. Leid. 1615. 4.
 EJUSDEM succenturiatus anatomicus ibid. 1617. 4.
 EJUSDEM epitome VESALII 1633. 4.
 EJUSDEM observationes anatomicæ cum BARTHOLINI historiis anatomi-
 cis prodierunt.
Thome COLLADON adversaria Genev. 1615. 8.
C. HOFMANNI de lienis usu Lips. 1615.
 EJUSDEM de usu cerebri Altdorf. 1618. 4.
 EJUSDEM de cerebro, medulla spinali & nervis ibid. 1622. 4.
 EJUSDEM in GALENUM de usu partium Comment. Franck. 1625. fol.
 EJUSDEM de thorace Franck. 1627. fol.
 EJUSDEM de generatione hominis Franck. 1629. fol.
 EJUSDEM de ossibus in GALENUM ibid. 1630. fol.
 EJUSDEM de cerebri & lienis usibus Leid. 1639. 8.
 EJUSDEM digressio de circulatione sanguinis Paris 1647. 4. † edita cum
 RIOLANI opusculis 1652. 12.
 EJUSDEM Institutiones medicæ Lugdun. 1645. 4.
 EJUSDEM apologiæ pro GALENO L. III. ibid. 1668. 4. Sed liber scri-
 ptus est anno 1635.

- Jac. SCALLING* ophthalmiæ Erfurt 1615.
Fortunii LICETI de perfecta constitutione hominis in utero Patav.
 1616. 4.
 EJUSDEM de monstrorum natura Patav. 1616. 4. † 1634. 4. & ex
 editione G. BLASII Amsterd. 1665. 4.
 EJUSDEM de spontaneo viventium ortu Vicent. 1618. fol.
Joachimi OELHAFEN de partibus abdomine contentis Gedan 1613. 4.
 EJUSD. de usu renum ibid. 1616. 4.
Michaelis POLL structura anthropologica Franck. ad Viadr. 1616.
FridERICI PETRI de oculo & modo visionis Lips. 1616. 8.
Hannibalis ALBERTINI de cordis adfectionibus Venet. 1618. 4.
Scipionis MERCURII Commare oricoglitricæ Milan 1618. 4. † 1621. 4.
Helkiab CROOKE description of the body of man Lond. 1618. fol.
Charles GUILLEMEAU ostomyologie Paris 1618. 8.
Job PEPP introductio in praxin artificiosam memoriæ Lion 1618. 12.
Johannis PHOSPHORI *ἡρισίς*, in qua SCHENKELII illustratur ibid.
 1620.
 SCHENKELII detectio ibid. 1619.
J. PEPP artificiosæ memoriæ fundamenta ibid. 1619.
Christophori SCHREINER oculus Oenipont. 1619. 4.
 MUNDINI MUNDINII diſ. de femine Tarvis. 1619. 4.
 EJUSDEM de genitura pro Galenicis adversus Peripateticos Venet. 1622. 4.
 EJUSDEM additamenta ad disput. de generatione contra Parifanum Ve-
 net. 1626. 4.
Petri LAUREMBERG procestria anatomica Hamburg 1619. 4.
 EJUSDEM Collegium anatomicum Rostock 1636. 4. & cum titulo ana-
 tomicæ corporis humani Franck. 1665. 12.
J. REMMELIN catoptron micrometricum Aug. Vind. 1619. fol. † &
 Franck. 1660. fol. & cum titulo *Stephani Michaelis SPACHER* Pinax mi-
 crocosmographicus Amsterd. 1634. fol.
J. TARDINI de pilis Turon. 1619. 8.
Matthie Lud. GLANDORP observationes anatomicæ in Speculo chirurgico
 Brem. 1619. 4.
 EJUSDEM Gazophylacium polyplusium fetaceorum fonticulorum &c. Brem;
 1633. 4. Conjuncta prodierunt Londini 1626. 4.
Fabrizi BARTOLETTI Encyclopædia hermeticodogmatica Bonon. 1619. 4.
 EJUSDEM de respirationibus L. IV. Bonon. 1633. 4.
Francisci Maria CASERTE de natura motus animalis Neapol. 1620. 4.
 Pauli
- Haller Physiolog. Tom. VIII. P. II. (55)

- Pauli ZACCHIE* quæstiones medico- legales. Pars prima prodit Romæ 1621. 4 † sed mea editio est Francof. 1688. fol.
- Johannis COLLE* Cosmetor medicæ Venet. 1621. fol.
- EJUSDEM elucidarium anatomico- chirurgicum ibid. 1621. fol.
- * *Francisci PLAZZONI* de partibus genitalibus mulierum Patav. 1621. 4. Leid. 1665. 12.
- Jacobi GARANTA* de visione Savigliani 1623. 4.
- Francisci BACON* de VERULAM historia vitæ & mortis Lond. 1623. 8.
- Aemilii PARISANI* nobilium exercitationum de subtilitate L. XII. & de feminis ex toto proventu Venet. 1623. fol. DOUGLAS (mihi 1633. fol.) Pars altera de diaphragmate, de feminis a toto proventu Venet. 1635. Pars tertia de feminis proventu & visione Venet. 1638. fol. Pars quarta & P. IV. P. II. Venet. 1639. fol.
- Wilhelmi Fabricii HILDANI* (a pago natali Hilden) vom nuzen der anatomia Bern. 1624. 8. cujus libelli auctor codex in bibliotheca Bernensi existat.
- * EJUSDEM observationes chirurgicæ ab ann. 1598. ad 1627. editæ, tum in operibus omnibus Francof. 1646. fol. 1682. fol.
- * EJUSDEM epistolarum centuria I. Openheim 1619. 4. & in operibus. *Duncani LIDDELI* physiologia Lugdun. 1624. 4 † Hamburg 1628. 4.
- Stephani a SCHÖNEVELD* ichthyologia Hamburg 1624. 4.
- Girolamo GERMANO* (Galli chir.) trattato intorno alle figure anatomiche Neapol. 1625. fol.
- J. Baptista CORTESII* miscellaneorum anatomicorum decades X. Messanæ 1625. fol.
- * *Adriani SPIGELII* de formato fetu Venet. 1626. fol.
- * EJUSDEM de corporis humani fabrica L. X. Venet. 1621. fol. Amsterd. 1644. fol.
- EJUSDEM de incerto tempore partus Leiden 1641. 12.
- Ludovici du GARDIN* manu ductio ad physiologiam Duaci 1626. 8.
- * *J. FABRI* commentarius ad *Nardi Antonii RECCHI* historiam animalium Rom. ann. 1651. fol. 1626. fol. †
- Pompeii CAIMI* de calido innato Venet. 1626. 4.
- Gilberti JACCHÆI* Institut. rei medicæ Leid. 1627. 12.
- Andrea EMMEN* abbildung zweyer wundergeburten Leipzig 1627. 4.
- Gregorii NYMANN* de vita fetus in utero Witteberg. 1627. 4.
- * *Caspari ASPELLII* de vasis lactis I. Mediolan 1627. 4. sæpe recusus, etiam Leidæ 1640. 4. tum Amstelodami cum SPIGELII operibus.
- Casaris CREMONINI* apologia de principatu membrorum Venet. 1627. 4.
- EJUSDEM de calido innato Leid. 1634. 12.

Johannis

- Johannis BRONZER* de calido innato & de principatu jecoris Patavæ 1628. 4.
- ** *Guilielmi HARVEI* de motu cordis & sanguinis Francof. 1628. 4. sæpe recusa, etiam Paris 1650. 12.
- ** De circulatione sanguinis & cordis motu diff. III. Leid. 1639. 4. Lond. 1653. 8. Roterd. 1661. 12. Leid. 1737. 4. &c.
- ** EJUSDEM de generatione animalium exercitationes Lond. 1651. 4. Patav. 1666. 12. Amsterd. 1651. 12. Leid. 1737. 4.
- * EJUSDEM incisio *Thomæ PARRE* prodit cum BETTI L. de sanguine Lond. 1669. 8.
- EJUSDEM epistolæ passim potissimum cum HORSTIANIS prodierunt Francof. 1656. 4.
- Vincenzii CARDELINI* de origine fetus L. II. Vicentiæ 1628. 4.
- Julii Cesaris CLAUDINI* de sede facultatum principum Turin 1628. 4.
- Jacobi PRIMEROSÆ* de motu sanguinis contra HARVEIUM Leid. 1639. 4.
- EJUSDEM animadversiones in WALÆI disp. quam pro circulatione Harvejana proposuit Amsterd. 1639. 4.
- EJUSDEM observationes in theses, quas pro circulatione sanguinis defendit *Henricus le ROI* Leid. 1640. 4.
- EJUSDEM antidotus adversus *Henrici REGII* spongiam 1644. Recusa ista Leid. 1654. 4.
- EJUSDEM destructio fundamentorum PLEMPPI Roterdam 1657. 4.
- Danielis WINKLER* animadversiones in NYMANNUM de vita fetus Jen. 1630. 4.
- Alphonsti CARANZA* de partu naturali & legitimo Genev. 1630. 4.
- Vopisci Fortunati PLEMPPI* verhandelung van de spieren Amsterd. 1630. 8.
- EJUSDEM ophthalmographia Amsterd 1632. 4. † Lovan 1648. fol. 1659. fol.
- EJUSDEM fundamentorum medicinæ L. VI. Lovan 1636. 4. 1644. fol.
- EJUSDEM versio Cabrolii ibid. 1648. fol.
- Martini HORTENSII* de oculo Amsterd. 1635. 4.
- Thomæ FIENI* de viribus imaginationis Leid. 1635. 12.
- Tripus Delphicus Antonii Josephi BUA, Sebastiani PETRAPITTA & Stephani BALDI* Napol. 1635. 4.
- Job. NARDI* lactis physica analysi Florent. 1634. 4.
- EJUSDEM noctes geniales Bonon. 1656. 4.
- Petri CASTELLI* de hyæna odorifera Messan. 1638. 4. Francof. 1668. 12.
- Petri GASSENDI* de septo cordis pervio Leid. 1639. 12. & cum Pinæ ibid. 1641. 12.
- * EJUSDEM vita PEIRESCI Haag. 1651. 12. † 1655. 8. Quedlinburg. 1707. 8.

- EJUSDEM de nutritione animalium & venis lacteis Lugdun. 1649. fol.
 Cæcili FOLII de sanguinis via per cor Venet. 1639. 4. Francf. 1641.
 12. Leid. 1723. 8.
 * EJUSDEM delineatio auris internæ Venet. 1647. 4. quam recusam dedi
 in disp. anat. T. IV. Gotting. 1748.
 EJUSDEM della generazione della pinguedine Venet. 1644. 4.
 J. Daniel HORST positionum anatomicarum decades decem Marburg 1638. 4.
 EJUSDEM anatome canis gravidæ ibid. 1639. 4.
 EJUSDEM anatome oculi ibid. 1641. 4.
 EJUSDEM decas observationum, & decas epistolarum Francf. 1656. 4.
 EJUSDEM judicium de chirurgia infusoria ibid. 1665. 8.
 Mich. Ruperti BESLER admiranda muliebrium delineatio Noriberg. 1640. fol.
 EJUSDEM observationes de trigeminis ibid. 1644. 4.
 Henrici REGII spongia, qua eluuntur sordes animaverfionum Jacobi PR.
 MEROSE Leid. 1640. 4. 1656. 4.
 EJUSDEM physiologia Ultraj. 1641. 4.
 EJUSDEM philosophia naturalis Ultraj. 1654. 4.
 Pauli Marquard SLEGEL ophthalmographia & opfiofopia Jena 1640. 4.
 EJUSDEM de motu sanguinis Hamburg 1650. 4.
 * Francifci SYLVII de le BOE de cerebro epift. ad BARTHOLINUM,
 cum hujus institutionibus anatomicis Leid. 1641. 8.
 EJUSDEM disputationum medicarum P. I. Amfterd. 1663. 12.
 EJUSDEM difputatio apologetica Leid. 1664. 12.
 EJUSDEM opera omnia Ultraject. 1691. 4.
 Melchioris SEBIZ de notis virginitatis Leid. 1641. 12.
 EJUSDEM differtationes quatuor de dentibus Argent. 1645. 4.
 EJUSDEM exercitationes medicæ 27. Argent. 1612. 4.
 Conradi Victoris SCHNEIDER differtationes anatomicæ de corde Witteberg
 1604.
 EJUSDEM. diff. de capite 1643. 12.
 Diff. osteologica 1649. 12.
 De offe frontis 1650. 12.
 De offe fincipitis 1653. 12.
 De offe temporum 1653. 12.
 De offe occipitis 1653. 12.
 * De offe cribriformi ibid. 1665. 12.
 * EJUSDEM de catarrhis L. VI. ibid. 1660. ad 1664.
 Rogerii DRANE vindiciæ contra animadverfiones PRIMEROSSII in the
 fes fuas Lond. 1641. 4. † Leid. 1642. 4. 1656. 4.
 EJUSDEM de circulatione naturali Leid. 1643. 4. 1656. 4.

† Johannis

- * Johannis VESLING syntagma anatomicum Patav. 1641. 12. Francf.
 1641. 12. Patav. 1647. 4. Amfterd. 1666. 4. Ultraject. 1696. 4.
 * EJUSDEM epiftolæ posthumæ Hafn. 1664. 8.
 * J. Georg. WIRSUNG icon ductus pancreatici Padoua 1642. fol.
 Georgii ENT apologia pro circulatione sanguinis Lond. 1641. 8. & in
 operibus omnibus Leid. 1687. 8.
 EJUSDEM de refpiratione antidiatribe adverfus Mal. THRUSTON. Lond.
 1679. 8.
 * EJUSDEM mantiffa anatomica, cum G. CHARLETON onomastico Lond.
 1677. fol.
 * Nicolai TULP observationum medicarum L. III. Amfterd. 1641. 8. 1674.
 8. 1739. 8.
 Thomæ BARTHOLINI editio institutionum anatomicarum patris fui Leid.
 1641. 8.
 EJUSDEM inde nata est anatome renovata Leid. 1651. 8. & quartum re-
 novata 1674. 8.
 EJUSDEM vindiciæ anatomicæ Hafn. 1698. 8.
 EJUSDEM lactæ thoraciæ Hafn. 1652. 4. Utrecht. 1654. 12.
 * EJUSDEM Vafa lymphatica Hafn. 1653. 4. sæpe recusa apud ALCI-
 DIUM, HEMSTERHUYSIUM, in hiftoriis anatom. &c.
 * EJUSDEM Vafa lymphatica in homine Hafn. 1654. 4. fimiliter recusa.
 * EJUSDEM Hiftoriarum anatomicarum L. I. II. Hafn. 1654. 4.
 * L. III. IV. ibid. 1657. 8.
 * L. V. VI. ibid. 1661. 8.
 EJUSDEM defenfio vasorum lacteorum & lymphaticorum Hafn. 1655. 4.
 EJUSDEM de hepate defuncto ibid. 1661. 8.
 EJUSDEM de experimentis anatomicis BILSII Hafn. 1661. 8.
 EJUSDEM castigatio epiftolæ maledicæ BILSIANÆ Amft. 1661. 8. sub ti-
 tulo Nicolai STEPHANI.
 EJUSDEM cifta medica Hafn. 1662. 8.
 EJUSDEM domus anatomica ibid. 1662. 8.
 EJUSDEM de pulmonibus I. ibid. 1663. 8.
 * EJUSDEM epistolarum medicarum centuriæ IV. 1663. 8. & 1667. 8.
 EJUSDEM hiftoria monstrorum nuper in Danis natorum ibid. 1665.
 EJUSDEM hepatis exauctorati desperata caufa Hafn. 1666. 8.
 EJUSDEM de infolitatis partus viis ibid. 1666. 8.
 EJUSDEM orationes anatomicæ ibid. 1668. 8.
 EJUSDEM de cygni anatome ejusque cantu ibid. 1668. 8.
 EJUSDEM de luce hominum & brutorum ibid. 1669. 8.
 EJUSDEM Opusculorum de vasis lymphaticis collectio ibid. 1670. 8.
 * EJUSDEM Acta Hafniensia. Eorum volumina sunt V.

- Primum prodiit 1673. 4. alterum 1675. tertium & quartum 1677. quintum 1680. 4.
- EJUSDEM consilium de anatome practica Hafn. 1674. 4.
- ** *Johannis WALBII* epistolæ duæ de chylo & sanguinis motu Leid. 1641. 3. cum *BARTHOLINI* anatome, & cum ejus variis editionibus, tum cum *SPIGELIO* Amst. 1644. fol.
- EJUSDEM Opera omnia Londin. 1660. 8.
- J. Benedicti SINIBALDI* geneanthropiæ anatomicæ pentateuchos Rom. 1642. fol. Franfort 1669. fol.
- Antonii SANTANELLI* de sanitatis natura L. XXIV. Neapol. 1643. fol.
- Simonis PAULI* de anatomie origine Hafn. 1643. 4.
- EJUSDEM programma quo theatrum anatomicum auspiciatur ibid 1644. 4.
- EJUSDEM descriptio instrumenti ad ossa dealbanda ibid. 1668. fol.
- J. LOESEL* de structura renum Gedan. 1642. 4.
- Ezechiel di CASTRO* tratt. di colostro Venet. 1642. 4. cum *Scipione MERCURIO*.
- Ian. v. BEVERWYCK* epistolice quæstiones cum Doctorum responsis Rotterdam 1644. 8.
- EJUSDEM de vitæ termino fatali Dordrac 1651. 4.
- Renati des CARTES* de homine Leid. 1662. 4. Amstelod. 1677. 4.
- EJUSDEM de motu cordis, & de circulatione sanguinis inter epistolæ **BEVERWYCKII**.
- J. Baptista* ab *HELMONT* opera, quorum multa sunt argumenti physiologici. Leid. 1651. 4. sed obiit ann. 1644.
- J. Baptista PORTA* de humana physiognomia L. IV. Venet. 1644. 4.
- Marini MERSENNI* cogitata physico-mathematica Paris 1644. 4.
- EJUSDEM harmonica Paris 1648. fol.
- Eccardi LEICHTNER* de motu sanguinis in Harvejum Anstatt. 1646. 12.
- EJUSDEM de cordis constitutione Erf. 1651. 4.
- EJUSDEM de principiis medicis diff. apologetica Erford 1675.
- Thome BROWNE* pseudodoxia epidemica Lond. 1646. fol. † sed utor versione gallica.
- Job. SPERLING* anthropologiæ physioæ specimen Witteberg 1647. 4.
- EJUSDEM de formatione fetus in utero ibid. 1661. 8.
- EJUSDEM de semine ibid. 1651. 8.
- Hermannii CONRING* de calido innato Helmstat. 1647. 4.
- EJUSDEM de habitu Germanorum, ejusque causis ibid. 1653. 4. Franc. 1727. 8.
- EJUSDEM de natura & dolore dentium Helmstatt 1652. 4. dentibus.
- Jacobi BACK* de corde Roterd. 1648. 12† 1661. 12. Lond. 1653. 4.
- * *Marci Aurelii SEVERINI* Zootomia democritea Noriberg. 1648. 4. EJUSDEM

- EJUSDEM de natura viperæ Patav. 1648. 4.
- EJUSDEM antiperipatias Neapol. 1659. fol.
- EJUSDEM de vena salvatella: Ejusdem Scilophlebotomia castigata Hanov. 1654. 4. Francf. 1668. 4.
- Job. MICHAELII* de oculi fabrica & usu Leid. 1649. 8.
- A. J. C. ZEISOLD* de semine Jen. 1649. 8.
- Francisci SANCHEZ* de longitudine & brevitate vitæ Roterd. 1649. 12.
- Athanasii KIRCHERI* Musurgia universalis. Rom. 1650. fol.
- EJUSDEM phonurgia Campidom 1673. fol.
- Alexander READ* manual of dissection 1650. 8.
- Etwas neues vom tode 1650. 4.
- Nathanael HIGHMOR* disquisitio anatomica Haag 1651. fol.
- EJUSDEM history of generation Lond. 1651. 12.
- * *Johannis PECQUET* experimenta anatomica Paris 1651. 4. & plenius; multis aliis dissertationibus aucta ibid. 1654. 4. etiam apud *HEMSTER HUYS* & alios.
- EJUSDEM tract. de communicatione venarum cum ductu thoracico-exstat cum *PERRALTI essays de physique*.
- Petri GUIFFARD* cor vindicatum Rothomag 1652. 4.
- EJUSDEM utrum chylus, vel sanguis sit lactis materies ibid. eod. anno.
- Augustini de LAURENZO* disputationes Panorm. 1652. 4.
- * *J. Dom. PANAROLI* jatroligismi, & anatome Chamæleontis Rom. 1652. Hanov. 1654. 4.
- Andree WINZIGER* de monstris Witteberg 1652. 4.
- * *Johannis v. HORNE* de ductu chylifero Leid. 1652. 4. sæpe recus.
- EJUSDEM de ductibus salivalibus disputationes tres Leid. 1656. 4. & in mea collectione Gotting 1745.
- EJUSDEM microcosmus Leid. 1660. 12. 1662. 12. & cum Commentariis *J. G. PAULI* Lips. 1707. 8.
- EJUSDEM waarschouwing (contra *BILSIUM*) Leid. 1660. 4.
- * EJUSDEM prodromus de partibus genitalibus, cum *SWAMMERDAMI* miraculo naturæ Leid. 1672. 4.
- Michaelis LYSER* disp. de auditu Lips. 1653. 4.
- EJUSDEM culter anatomicus Hafniæ 1653. 8. 1665. 8. 1679. 8. Lips. 1740. etiam a *G. THOMSON* Anglice versus Lond.
- * *Francisci Maria FLORENTINI* de genuino puerorum lacte mammillarumque usu Luccæ 1653. 8.
- J. Antonidis van der LANDEN* medicina physiologica Amsterd. 1653. 4.
- EJUSDEM *HIPPOCRATES* de circulatione sanguinis. diff. 29. Leid. 1654. ad 1661. 4.
- Isaaci CAITIER* observationes medicæ rariores Castris 1653. 8† & cum
- Petri*

Per experimenta etiam sibi constare pergit, nullum in sanguine placente motum a matre esse, neque, præter cor fetus *r*), quidquam eum sanguinem impellere, cum ligatis arteriis funiculi, arteriæ placente desinant micare *s*); cum pulsus omnium primum versus uterum cesset, ultimus in funiculo superstit *t*); & cum post matris mortem arteriæ fetus saliant, qui ipse vivat *v*). Hinc placenta in utero relicta, & resecto funiculo, fluere tantum duas, aut tres sanguinis *x*) uncias. Hinc in matre per vulnera exsanguis, fetum suum cruorem *y*) non amittere.

Porro nunquam liquorem injectum, vel hydrargyrum *z*), ex matre in placentam, funiculum, fetum penetrasse; neque stypticum humorem in matris vasa injectum fetus sanguinem *a*) cogere; etsi ex utero utique humor injectus in cellulofam telam *b*) placente circumjectam effundatur.

Id ipsum vidi, ut ex sinibus uteri & arteriosa, & venosa, cera in chorion & placente proximam partem se effunderet, difformibus manifesto particulis.

Sed neque vicissim a fetu in uterum injectos humores venire *c*), neque adeo anastomosis esse inter rubra vasa uteri & ovi vasa *d*), ne in vacca quidem *e*).

Et sunt Cl. viri, qui ex utero sanguinem malunt in cellulofam telam deponi, indeque per venulas placente resorberi *f*).

Fere

r) HARVEI p. 290. 291. BERGER. p. 284. ROUHAULT. *offero*. 4. NYMMAN. *vit. fet.*

s) *Placit. Hipp. & Plat.* L. VI. *util. part.* L. VI. c. ult. ROEDERER. p. 28.

t) ROEDERER. p. 27. 28.

v) HARVEI p. 291. vide abunde n. 34.

x) SMELLIE p. 134. ROEDERER. p. 27.

y) S. VAST. *Theor. Paris.* ann. 1735. SMELLIE p. 137.

z) LEVRET. p. 71. MONRO *Ess. of a Societ. at Edimb.* III. p. 267. 272. 273. *Ess. of a Societ. phys. and litter.* I. p. 411. HOFMAN. *Pozzi Epist.* p. 64. HARDER. *apiar.* p. 57. STALPAAET VAN DER WIEL p. 558. FALCONET. in *theor.* II. p. 125. ROEDERER. *fet. perfect.* n. 16.

a) S. Vast. *ibid.*

b) ROEDERER. *fet. perfect.* n. 16. MONRO II. p. 122. In placentam, non ejus vasa *Ess. of a Societ. phys. and litter.* I. p. 430. 411.

c) HOFMAN. BERGER. p. 473. MONRO *Ess.* T. II. p. 127.

d) *Ess. of a Societ. phys. and litter.* I. p. 419. ELLER. *Mem. de Berlin* T. XII. p. 9. BLONDEL. BURTON. *new system.* p. 54. FLURANT. T. II. p. 144. LEVRET. p. 443. JENTY. PUZOS. p. 157. MERY *probleme.* p. 24. ABANT *de fetu* p. 14. 199. HARVEI *gener. anim. exerc.* 57. ALDES. BOHN. p. 26. BRENDL. n. 10. VERHEYEN. L. II. p. 365. HOFMAN. *med. system.* I. p. 346. RUYSC. variis locis *Theor.* II. *ass.* 4. n. 18. *Theor.* V. n. 57. TAUVRY S. VAST.

e) SNELLEN. *Theor.* p. 112. MONRO *Ess. of Edimb.* T. II. ed. 4. p. 127. LEVRET. *ALDES.* p. 24.

f) SENAC. *tr. du cœur* II. p. 68. & fere RIOLAN. p. 373.

Fere ut olim HIPPOCRATES *g*) sanguinem menstruum placente circumfundi, & in fetum resorberi docuit. Et Cl. NOORTWYCK, cum placentam utero coherentem se videre persuaderetur, cellulofam tantum telam vidisse *b*) Cl. viri monent.

Inter fetum & uterum sæpe calculum *i*), & calcaria, atque argillacea *k*) aut salina sedimenta interponi addunt. RUYSCHIUS etiam membranam, quæ placentam obducit, id commercium sanguinis putabat interrumpere *l*), eamque a se ipso lapideam esse visam *m*).

Chorii vasa minora esse, neque sanguinem posse resorbere *n*), & ea sede humorem tenuem, gelatinosum, inter uterum & chorion intercedere *o*).

Denique placentam partem esse fetus *p*), non matris, fetumque proprium individuum esse, non matris *q*) partem.

Humorem vero nutritium, postquam de utero exhalavit, in chorion resorberi *r*).

§. XXIX. Cotyledones.

Advocant etiam cotyledonum in ruminantibus exemplum, in quibus manifestum sit, matrem inter & fetum non sanguinis, sed lactis, esse commercium.

Et in ove quidem, aut in vacca, cotyledones *a*), quæ de utero eo tempore efflorescunt, quo in prægnante femina ex perexiguis magnæ fiunt *b*), post editum tamen fetum superfiunt. Similes aliæ carunculæ de fetu chorio exeunt, ad uterinas aptæ adplicari. Eæ habent scrobiculas aliquas,

g) *Nat. puer.* n. 5.

h) *Ess. of a Societ. at Edimb.* II. p. 122. edit. 4.

i) PUZOS p. 157.

k) SCHURIG. *lithol.* p. 212. PARR' L. 23. c. 29. ad libræ pondus. Etiam alias placenta arenulis & calculis plena *Eph. Nat. Cur. Dec. II. ann. 9. obs. 137.* Arenulis adpersa CHAPMAN. *med. ed.* p. 339.

l) *Theor.* II. *ass.* 4. n. 18. *Theor.* V. n. 57. MONRO. *Ess.* T. III. p. 275.

m) *Musc. uter.* p. 10. *Theor.* II. *ass.* 2. n. 18.

n) MONRO *Ess. of Edimb.* T. II. p. 144.

o) DENYS p. 226.

p) HARVEI p. 290. 291. ROEDERER. p. 28.

q) ELLER. *Mem. de Berlin* t. 12.

r) BURTON. p. 62. MONRO T. II. p. 128. 129. 133. ed. I.

s) TAUVRY p. 102. 163. HOBOKEN. f. 30.

t) SEVERIN. *zootom. Democrit.* p. 296.

- EJUSDEM de cerebri humani proprietatibus Lond. 1667. 8.
 EJUSDEM enquiry into human nature Lond. 1680. 4.
 EJUSDEM three lectures Lond. 1683. 4.
 EJUSDEM de causis catameniorum & uteri rheumatismo Lond. 1685. 8.
 Leid. 1686. 12.
 EJUSDEM de differentiis & nominibus animalium exercitationes Londin. 1677. fol.
 J. *Arnoldi* FRIDERICI de fetu Jen. 1658. 4.
 AUBERII VAUCLAI DATHIRII BONCLARI testis examinatus Florent. 1658. fol. † Jen. 8. anno incerto, & in Phil. Trans. n. 42.
 * *Sibaldi* HEMSTERHUYNS messis aurea anatomica Heidelberg 1659. 8. Libelli sunt BARTHOLINI, PEQUETI & RUDBEKII, iste auctor.
 Thomæ WILLIS de fermentatione febribus & urinis Londin. 1659. 8 † 1663. 12.
 * EJUSDEM de cerebro & nervis Lond. 1664. 4. 1664. 8.
 EJUSDEM de accensione sanguinis & motu musculari Lond. 1670. 8 † Leid. 1671. 12.
 * EJUSDEM de anima brutorum Oxon. 1672. 4. Lond. 1672. 8.
 * EJUSDEM pharmacia rationalis Oxon. 1673. 1674. 4. & Oxon 1678. 1679. 8.
 Johannis VIGIER opera anatatomicochirurgica Haag 1659. 4.
 Jacobus THOMASIVS de visu talparum Lips. 1659. 4.
 Martini SCHOOK de signatura fetus Groning 1659. 12.
 EJUSDEM de fermentatione ibid. 1663. 12.
 I. Conrad. WECHTLER homo oriens & occidens Francof. 1659. fol.
 Georg. Balthasar MEZGER de sanguinis in circulum motu dissert. III. Tubing 1659. 1660. 4.
 EJUSDEM anatome cutis humanæ Tubing 1688. 4.
 Pauli BARBETTE anatomia Amsterd. 1659. 8.
 EJUSDEM aanmerkingen oer de BILS &c. Roterd. 1660. 8.
 EJUSDEM Opera chirurgico-anatomica Leid. 1672. 8.
 Antonii DEUSING Idea fabricæ humanæ Groning. 1659. 12.
 EJUSDEM fasciculus exercit. selectar. de nutritione animalium ibid. 1660. 12.
 EJUSDEM Oeconomix corporis animalis partes V. ibid. 1660. 1661. 12.
 EJUSDEM Oeconomus animalis ibid. 1660. 12.
 EJUSDEM exercitationes physico-anatomicæ ibid. eodem anno.
 EJUSDEM fetus muscipontanus ibid. 1661. 12.
 EJUSDEM de motu animali. ibid. eod. ann.
 EJUSDEM vindiciæ fetus extra uterum geniti ibid. & appendix ad eas ibid. 1661. 12.
 EJUSDEM Oeconomus restitutus ibid. 1662. 12. & appendix ibid.
 EJUSDEM apologeticæ defensionis pro oeconomo animali prodromus ibid. 1662. 12.

- EJUSDEM resurrectio hepatis adserta ibid. 1662. 12.
 EJUSDEM de motu cordis & arteriarum ibid. 1663. 12.
 EJUSDEM in sylvam echo ibid. 1663. 12.
 EJUSDEM sylva cædua cadens 1664. 12.
 Et sylva cædua jacens 1665. 12.
 EJUSDEM de spirituum animalium genesi & usu lienis 1665. 12.
 EJUSDEM genesis microcosmi ibid. 1665. 12.
 EJUSDEM examen anatomie BILSIANÆ anatomie ibid. 1665.
 * *Henrici* EYSSON de ossibus infantis Groning 1659. 12.
 * EJUSDEM observationes rariores in cadavere &c. ibid. 1660. 4.
 EJUSDEM de fetu lapidefacto per viginti annos retento ibid. 1661. 12.
 Thomæ WINSTON anatomical lectures of Gresham college Lond. 1659. 8.
 Nicolai ZAS den daauw der dieren en de wellen des waters Reterd. 1660. 12.
 EJUSDEM epistola ad T. BARTHOLINUM ibid. 1661. 8.
 Roberti BAYFIELD exercitationes anatomice Lond. 1660. 12.
 Job. ZWINGER de monstro Basil. 1660. 4.
 Petri PETIT de motu animalium spontaneo Paris 1660. 8.
 Honor. Mar. LAUTHIER prodigium, fetus humanus extra locum conceptus lapideus Aix 1660. 4 † & in collectione STRAUSSIANA.
 * Nicolai STENONIS fol. diss. de glandulis oris Leid. 1661. 4. 1662. 12. 1680. 12. &c.
 * EJUSDEM specimen observationum de muscibus & glandulis Hafn. 1664. 4.
 * EJUSDEM elementorum myologiæ specimen Florent. 1667. 4. Amsterdam 1669. 8. cum anatome canis carcharix.
 * EJUSDEM anatomie du cerveau Paris 1669. 12. Leid. 1671. 12.
 EJUSDEM de solido intra solidum. Florent. . . † Leid. 1679. 12.
 Præter alia in Actis Hafniensibus excusa.
 Cesonis GRAMM explicatio problematis HIPPOCRATICI Slesvic 1661. 4.
 Antonii EVERARDI exortus hominis & animalium Middelburg 1661. 12. & cum nomine Cosmopolitæ Leid. 1688. 12.
 Laurentii STRAUSS observ. de fetu Muscipontano Darmstatt 1661. 4. Francof. 1669. 4.
 EJUSDEM conatus anatomicus aliquot disputationibus exhibitus Giesl. 1666. 4.
 EJUSDEM de ovo galli Giesl. 1669. 4.
 EJUSDEM microcosmographia metrica Giesl. 1679. 8.
 EJUSDEM decas administrationum anatomicarum ibid. 1684. 16.
 Gabriel. CLAUDE ad Marcum RUYSCH de observatione anatomico-practica Patav. 1661. 4.
 EJUSDEM methodus balsamandi corpora humana Jen. 1679. 4.
 Arnoldi SENGUARD osteologia Amsterd. 1661. 12.
 EJUSDEM ostentum Dolanum ibid. 1662. 12.
 Gerardi BLASII medicina generalis Amsterd. 1661. 12.

- EJUSDEM medicina universalis ibid. 1665. 4.
 EJUSDEM ad LICETI monstra additamenta ibid. eodem anno.
 EJUSDEM ad J. VESLINGII syntagma notæ & additamenta ibid. 1666. 4.
 * EJUSDEM anatome medullæ spinalis ibid. 1667. 12.
 EJUSDEM anatome contracta ibid. 1668. 8.
 * EJUSDEM miscellanea anatomica hominis & brutorum ibid. 1673. 8.
 EJUSDEM observationes anatomico-practicæ Leid. 1674. 8. † Amsterd. 1677. 8.
 * EJUSDEM anatome variorum animalium Amsterd. 1676. 8.
 * EJUSDEM anatome animalium ibid. 1681. 4.
 * Marcelli MALPIGHII de pulmone epist. I. II. Bonon. 1661. fol. † Hist. 1663. 8. & in oper. omn.
 * EJUSDEM de omento & adiposis ductibus, cum diss. de lingua & cerebro Bonon. 1661. 12. † ibid. 1665. 12. & in operibus omnibus.
 * EJUSDEM de externo tactus organo Neapol. 1665. 12.
 * EJUSDEM de bombyce Lond. 1669. 4.
 * EJUSDEM de fabrica viscerum & polypo Bonon. 1666. 4. † Lond. 1669. 12. & in operibus.
 * EJUSDEM de formatione pulli Lond. 1666. 4. 1673. 4.
 * Ad id opusculum appendix in operibus.
 EJUSDEM de structura glandularum conglobatarum Lond. 1689. 4.
 * EJUSDEM opera anatomica Lond. 1686. fol.
 * EJUSDEM opera posthuma ibid. 1697. fol. Venet. 1743. fol.
 Laurentii BELLINI de structura renum Florent. 1662. † Leid. 1611. 4.
 * EJUSDEM de gustus organo Bonon. 1665. 12. Leid. 1711. 4.
 EJUSDEM de urinis & pulsibus Bonon. 1683. 4. † Leid. 1717. 4.
 * EJUSDEM Opuscula ad A. PITCARNE Pistorii 1695. 4. Leid. 1696. 4. 1714. 4.
 EJUSDEM discorsi anatomici Florent. 1742. fqq. 8.
 Roberti BOYLE de natura aeris elastica Oxon. 1661. 8.
 * EJUSDEM Chymista scepticus London. 1662. 8.
 EJUSDEM de gravitate & elatere aeris defensio Lond. 1663. 3.
 * EJUSDEM on the usefulness of experimental philosophy Oxon. 1663. 4.
 * EJUSDEM de coloribus Lond. 1664. 12.
 * EJUSDEM continuation of physico-mechanical experiments touching the spring and weight of air Oxon. 1669. 8.
 EJUSDEM de origine formarum & qualitatum Oxon. 1669.
 EJUSDEM essays on effluvia Lond. 1673. 8.
 * EJUSDEM de ipsa natura Lond. 1687. 12.
 * EJUSDEM a disquisition about final causes Lond. 1686. 4.
 EJUSDEM Continuatio experimentorum physico-mechanicorum de aere Lond. 1688. 8.
 EJUSDEM natural history of gold Lond. 1683. 4. * EJUSDEM

- * EJUSDEM apparatus ad historiam naturalem sanguinis humani & impræmis ejus spiritus Lond. 1684. 8.
 EJUSDEM history of air Lond. 1692. 4.
 * EJUSDEM de origine qualitatum particularium ibid. 1692. 12.
 Friderici MOELLER de partu 171. dierum vitali Custrin 1662. 12.
 Nicolai HOBOKEN ductus salivialis BLASIANUS Ultraject. 1662. 12.
 EJUSDEM de sede animæ Arnhem 1668. 8.
 * EJUSDEM anatome secundinæ humanæ Ultraject. 1669. 8.
 * EJUSDEM secundinæ humanæ anatome repetita ibid. 1671. 8.
 * EJUSDEM anatome secundinæ vitulinæ ibid. 1672. 8.
 Caroli DRELINCOURT de partu octimestri 1662. 12. † Lugdun. 1666. 8.
 * EJUSDEM Prælia anatomica Leid. 1670. 12. 1672. 12. 1680. 12.
 EJUSDEM oratio in obitum J. v. HORNE Leid. 1670. 12.
 EJUSDEM apologia medica ibid. 1672. 12.
 EJUSDEM libitinæ tropæa ibid. 1680. 12.
 EJUSDEM appendix ad ea tropæa ibid.
 * EJUSDEM experimenta anatomica ibid. 1681. 12.
 In EJUSDEM adversaria de conceptione ibid. 1685. 12.
 EJUSDEM Opuscula de humani fetus membranæ & conceptus de conceptu &c. ibid. 1685. 12.
 EJUSDEM de semine virili; de utero; de tubis; de partu ibid. 1681. 12.
 EJUSDEM de seminarum ovis ibid. 1684. 12.
 EJUSDEM opera omnia Haag. 1727. 4.
 I. JACOBI problemata miscellanea circa fundamenta medicinæ physiologica Jena 1662. 4.
 Lazari RIVERII institutiones medicinæ Lugdun 1662. 8.
 Martini KERGER de fermentatione Witteberg. 1663. 4.
 G. Tob. SCHWENDENDORFER anatomien medicorum jure divino & humano licitam esse Lips. 1663. 4.
 I. Sigismund ELSHOLZ anthropometria Patav. 1654. 4. Francf. viadr. 1663. 8.
 EJUSDEM clymatica nova Berolin 1667. 8.
 * EJUSDEM de conceptione tubaria ibid. 1669. 4.
 Chrijian. PIHRINGER de monstris Witteberg 1664. 4.
 Henrici MEIBOM de longævis Helmstatt 1664. 4.
 * EJUSDEM de vasis palpebrarum novis Helmstatt. 1668. 4. Leid. 1723. 8.
 * EJUSDEM de valvulis seu membranæ vasorum ibid. 1682. 4.
 EJUSDEM de fluxu humorum ad oculos ibid. 1687. 4.
 EJUSDEM de motu sanguinis ibid. 1668. 4.
 EJUSDEM de ossium constitutione naturali & præternaturali ibid. 1668. 4.
 Jacques CHAILLOU sur l'origine du mouvement du sang. Paris 1664. 8. † 1699. 12.
 Guilielmi CROONI de natura motus muscularis Lond. 1664. 4. Amsterd. 1667. 12.

- Florentii SCHUYL* pro veteri medicina Leid. 1664. 12. † 1670. 12.
Theophile GELE'E Anatomie françoise Rouen 1664. 8.
Philippi Jacobi SACHS oceanus microcosmicus Breslav. 1664. 8.
 EJUSDEM *gammarologia* fimi Lips. 1665. 8.
 * *Francesco REDI* osservazioni intorno alle vipere Fierenz 1664. 4.
 * EJUSDEM lettera sopra alcune opposizione fatte alle sue osservazioni ibid. 1670. 4.
 * EJUSDEM esperienze intorno alli insetti ibid. 1668. 4.
 * EJUSDEM lettera sopra alcune cose naturali ibid. 1671. 4. 1686. 4.
 * EJUSDEM degli animali viventi negli animali ibid. 1684. 4.
 EJUSDEM opera omnia Venet. 1742. 8. 7. vol.
Bernardi SWALWE ventriculi querelæ & opprobria Amsterd. 1664. 12. † 1675. 12.
 EJUSDEM pancreas pancrene ibid. 1668. 12. Jen. 1678. 12.
 EJUSDEM alcali & acidum Amst. 1670. 12.
 * *Regner de GRAAF* de succo pancreatico Leid. 1664. 12. 1671. 8. 1674. 8. gallice Paris 1668. 12.
 * EJUSDEM de partibus genitalibus viribus Leid. 1668. 8.
 * EJUSDEM de organis genitalibus muliebribus ibid. 1672. 8.
 EJUSDEM partium genitalium adversus SWAMMERDAMIUM defensio 1673. 8.
 EJUSDEM de usu siphonum &c. in operibus omnibus Amsterd. 1705. 4.
 * *Matth. HEYLAND* monstrum Hæmiacum Geiff. 1664. 4.
 * *Henrici POWER* experimenta Lond. 1664. 4.
 Ad hæc tempora refero tabulas a *Petro BERRETTINO* ad *Guiljelmi RIVÆ* administrationes pictas, quæ anno demum 1741. Romæ prodierunt fol.
 * *Friederici RUYSCH* de valvulis lymphaticorum vasorum l. & observationes anatomice Amsterd. 1665. 8. 1687. 12. & in operibus.
 * EJUSDEM observationum anatomicarum centuria Amsterd. 1691. 4.
 * EJUSDEM catalogus rariorum musei sui, cum priori opere.
 EJUSDEM responsio ad vindicias *BIDLOI* ibid. 1694. 4.
 * EJUSDEM epistolæ anatomice XVI. ab anno 1696. ad 1713. ibid.
 * EJUSDEM thesauri anatomici X. ab anno 1701. ad 1715. ibid.
 * EJUSDEM thesaurus anatomicus maximus ibid. 1724. 4.
 * EJUSDEM curæ renovatæ ibid. 1728. 4.
 * EJUSDEM adversaria anatomica tria ab anno 1717. ad 1723.
 * EJUSDEM de fabrica glandularum epistola, 1722.
 * EJUSDEM de novo musculo uteri ibid. 1726. 4.
 * EJUSDEM & *BOHLII* epistola problematica ibid. 1727. 4.
Isbrandi ARLEBOUT index operum *RUYSCHII* ibid. 1727. 4.
Catalogus preparatorum RUYSCHII Amst. 1733. 8.
Francisci FOLLII recreatio physica, in qua de sanguine & omnium viventium analogâ circulatione differitur Florent. 1665. 8.
Alexandri MAURCORDATI pneumaticum circulationis sanguinis instrumentum

- mentum Francf. 1665. 12. & cum titulo de motu & usu pulmonum Francf. 1682. 12.
 * *Roberti HOOKÆ* micrographia Lond. 1665. fol. & repetito, cum brevissimo sermone ibid. 1745. fol.
 * EJUSDEM lectures physical medical geographical &c. ibid. 1679. 4. † & 1726. 8.
 * EJUSDEM posthumous Works Lond. 1705. fol.
J. Conrad. STETTER censura argumentorum *GALENI* de motu musculorum Francf. 1665. 8.
J. Leonhardi BAUSCH de hæmatite Jen. 1665. 8.
 EJUSDEM de aetite ibid. eodem anno.
J. Henrici PAULI anatomes bilianæ anatome Argentor. 1665. 8.
Caroli FRACASSATI de cerebro & de lingua cum *M. MALPIGHIO* Bonon. 1665. 12.
 * *Philosophical transactions* five Acta Societatis Regiæ Britannicæ. Inceperunt edi ann. 1665. per numeros & volumina 47. ad annum 1753. unde ad LIII. volumen absque numeris continuatæ sunt. Ediderunt compendium ad annum 1700. *Cl. LOTHORPE*, inde ad volumen XXX. *Cl. MOTTE* Lond. 1721. 4.
Thomas BIRCH history of the regal society at London T. IV. Lond. 1756. 1757. 4.
 Journal des savans anno 1665. & ejus anni quinto die incepit, & ejus nunc centesimus annus absolutus est. Citatur editio Amstelodamensis 12.
 * *Memoires de l'Academie Royale des sciences* avant 1699. prodierunt Parisiis ab anno 1729. ad 1734. quibus continentur Mémoires pour servir à l'histoire des animaux P. I. II. III. quorum pars aliqua Parisiis ann. 1667. 4. major alia ann. 1676. fol. seorsim prodit.
 Inde ab anno 1699. ad 1762. quorannis novi Tomi sequuntur.
 * *I. Baptist. du HAMEL* Historia Academiæ Reg. Scientiarum Paris 1698. 4. & alcius 1701. 4.
 * *Mémoires présentés à l'Academie Royale des sciences* T. I. ann. 1750. T. II. ann. 1755. T. III. ann. 1760. T. IV. ann. 1763. 4. prodierunt.
Honorati FABRI de plantis, & de homine Paris 1666. 4. Noriberg. 1673. 4.
J. PEYSSONNEL de temporibus partus secundum *HIPPOCRATEM* Lugdun. 1666. 8.
CORDEMOI du discernement du corps & de l'ame Paris 1666. 12. & latine Genev. 1679. 12.
 EJUSDEM de loquela cum priori.
Hieronymi BARBATI de sero & sanguine Patav. 1667. 12. † Francf. 1667. 12. Leid. 1736. 8.
 EJUSDEM de formatione fetus Patav. 1676. 4.
 * *Johannis SWAMMERDAM* diss. de respiratione Leid. 1667. 8. 1677. 8. 1738. 4.
 * EJUSDEM

- * EJUSDEM prodromus de partibus genitalibus Leid. 1668. 16. † idem qui J. v. HORNE; & 1674. 4.
- ** EJUSDEM van de bloedelooze diertjens Utrecht 1669. 4. & latine historia generalis insectorum Leid. 1685. 4.
- * EJUSDEM miraculum naturæ Leid. 1672. 4. 1717. 4.
- ** EJUSDEM Biblia naturæ Amsterd. 1738. fol.
- * *Gualtheri* NEEDHAM de formato fetu l. Lond. 1667. 8. Amsterd. 1668. 8.
- TARDY de l'écoulement du sang d'un homme dans les veines de l'autre Paris 1667. 4.
- * Collegii privati Amstelodamensium observationes Amsterd. 1667. 12. Nam parte altera careo, quæ anno. 1673. 12. successit.
- * Saggi d'Esperienze dell'Academia del Cimento Florenz 1667. fol. & cura P. V. MUSSCHENBROECH recus. latine 1731. 4.
- * *Thomæ* SLADE ficto nomine ALDES diff. epistolica contra HARVEJUM Amsterd. 1667. 12.
- Johannis* ab ANGELIS vindiciæ pro HARVEJO ibid. 1667. 12.
- Godofredi* WELSCH de gemellis & partu numerosiore Lips. 1667. 4.
- Jani* ORCHAMI de generatione animalium Berlin 1667. 12.
- * *Henric.* van ROONHUYZEN heelkonstige aanmerkingen Amsterd. 1667. 8. germanice Nuremberg 1676. 8.
- Origo & progressus chirurgiæ infusoriæ Gotha 1667. & occasus & regressus chirurgiæ infusoriæ ibid. eod. anno.
- * *Job.* van MEKERN heel en geneskonstige aanmerkingen Amsterdam. 1668. 8. latine Amst. 1682. 8.
- CABROL JASOLINI & SEVERINI collegium anatomicum Francf. 1668. 4.
- Stephani* RODERICI Castrensis de natura mulierum Francf. 1668. 4.
- * *Johannis* MAYOW de respiratione Oxon 1668. 8. †
- EJUSDEM Opera omnia de respiratione, de motu musculari, de fetu in utero respiratione, de nitro aereo &c. Oxon. 1674. 8. Haag. 1681. 8.
- Olai* BORRICHII de ortu & progressu chemiæ Hafn. 1668. 4.
- * EJUSDEM de hermetica ægyptorum sapientia Hafn. 1674. 4.
- EJUSDEM de alimentorum cursu Hafn. 1676. 4.
- EJUSDEM de somno ibid. 1683. 4.
- EJUSDEM de sanguine & ejus sale, inter dissertationes quæ posthuma prodierunt Hafn. 1715. 8.
- Edmè* MARIOTTE nouvelles découvertes sur la vuë Paris 1668. 4. † tum in Mem. avant 1699. & in operibus omnibus Leid. 1714. 4.
- Godofredi* VOGT curiositates physiciæ Gustrov 1668. 8.
- Conrad.* van de VOORDEN lichtende fakkel der chirurgie Amsterd. 1668. 4.
- EJUSDEM korte ontleedkonst Amst. . . Sed mea editio est 1736. 8.
- Hieronymi* SIRGMUND SCHILLING osteologia microcosmi Dresd. 1668. 4.

Francisci

- Francisci* MAURICEAU traité des maladies des femmes grosses & accouchées Paris 1668. 4. † Paris 1715. 4. 1721. 4.
- * EJUSDEM Observations sur la grossesse & l'accouchement des femmes Paris 1695. 4. † & cum operibus omnibus 1721. 4.
- * EJUSDEM dernières observations sur les maladies des femmes grosses & accouchées in operibus omnibus.
- Ludovici* le VASSEUR de triumviratu SYLVII Paris 1668. 8.
- EJUSDEM SYLVIVS confutatus Paris 1673. 8.
- Pauli* MANFREDI novæ observationes circa uvæam oculi & aurem Rom. 1674. 4. † & in bibliotheca MANGETI.
- EJUSDEM de transfusione sanguinis Rom. 1668. 4.
- Rélatione d'esperienze intorno la transfusione del sangue Rom. 1668. 4.
- Bartolomei* SANTINELLI confusio transfusionis Rom. 1668. 8.
- Giornale de letterati dell'anno 1668. fin. 1671. Rom. apud Tinassi.
- * *Richard* LOWER de motu cordis & sanguinis Londin. 1669. 8. 1680. 8. Leid. 1727. 8.
- J.* HOLST de biolychnio & *Daniel.* PUERARI de flammula cordis Hafn. 1669. 8.
- * *J. Alphonfi* BORELLI intorno alla virtu ineguale degli occhi Rom. 1669. 4.
- * EJUSDEM de motu animalium L. I. Rom. 1680. 4. L. II. ibid. 1681. 4.
- Collectio libellorum, quibus continetur historia fetus mussipontani extra uterum reperti Francf. 1669. 4.
- Olai* WORM de usu renum Hafn. 1669. 8.
- EJUSDEM epistolæ posthumæ Hafnæ. 1751. 8.
- * *J. Rud.* SALZMAN observationes anatomicæ Amsterdam 1669. 8. dum vero auctor obierat.
- Andree* CASSII de triumviratu SYLVII Nuremberg 1669. 12.
- Antonii* MOLINETTI diff. anatomico-physicæ de sensibus Patav. 1669. 4.
- EJUSDEM dissertationes anatomico-pathologicæ Venet. 1675. 4.
- Johannes* BETTUS de ortu & natura sanguinis Lond. 1669. 8.
- J. Baptista* du HAMEL de consensu veteris & novæ philosophiæ Oxon 1669. 8.
- EJUSDEM de adfectionibus corporum Paris 1670. 8.
- EJUSDEM Opera philosophica Nuremberg 1681. 4. 2. vol.
- Georg. Fridr.* RALLIUS de generatione animalium Stettin 1669. 12.
- J. Dan.* MAJOR chirurgiæ infusoriæ prodromus Keil. 1664. 8.
- EJUSDEM historia primæ anatomæ ibid. 1666. fol.
- EJUSDEM programm. ad anatomen cygni ibid. 1666. 4.
- EJUSDEM chirurgiæ infusoria ibid. 1667. 4.
- EJUSDEM memoriale anatomicum ibid. 1669. fol.
- EJUSDEM
- Haller.* Physiolog. Tom. VIII. P. II. (ii)

- EJUSDEM Collegium physico-medicum ibid. 1670. 4.
 Moyse CHARAS nouvelles expériences sur la vipère Paris 1669. 8.
 Suite des expériences ibid. 1672. 8.
 Et conjunctim Paris 1694. 8.
 Josephi BURRHI de cerebro & oculis Hafn. 1669. 4.
 * William HOLDER Elements of speech Lond. 1669. 8.
 Christian. FridERICI GARMANN de miraculis mortuorum Chemniz 1670.
 4. † Lips. 1709. 4.
 EJUSDEM de ovo Chemniz 1672. 4.
 EJUSDEM Oologia curiosa Zwickau 1691. 4.
 EJUSDEM epistolarum centuria Rostok 1714. 8.
 Francisci BAYLE de menstruis mulierum, sympathia partium corporis hu-
 mani cum utero &c. Tolos. 1670. † & inter opuscula physico-medica ibid.
 1681. 12. Haag. 1681. 12. & in operibus omnibus.
 EJUSDEM problemata physica & medica Tolos. 1677. 12. 1681. 12.
 EJUSDEM dissertationes physicae Tolos. 1677. 12. 1681. 12.
 EJUSDEM defetu extra uterum gestato.
 EJUSDEM de corpore animato l. in operibus omnibus Tolos. 1700.
 1701. 4.
 Jacobi Paneratii BRUNONIS dogmata medicinae generalia Noriberg 1670. 8. †
 EJUSDEM epitome medicinae dogmaticae Altdorf 1696. 8.
 EJUSDEM de bile disp. Altdorf 1694. 4.
 Malachia THRUSTON de respiratione diatribe Lond. 1670. 8. Leid.
 1672. 8.
 Jac. Roland. de BELLEBAT aglossostomolalographia Salmur 1670. † &
 in Eph. Nat. Cur. Dec. III. ann. 1.
 Caspar a REYES campus Elysius jucundarum quaestionum Francof. 1670. 4.
 * Ephemeridum naturae curiosorum Decades III. ab anno 1670. ad 1705.
 * Centuriae X ab anno 1712. ad 1722.
 * Volumina decem ab anno 1727. ad 1754.
 * Nova acta naturae curiosorum Vol. II. ab anno 1757.
 Matshia TILING de tuba uteri Rinteln 1670. 12.
 EJUSDEM de placenta uteri ibid. 1672. 12.
 EJUSDEM renum admiranda structura ibid. 1672. 12. & Francof. 1699. 12.
 EJUSDEM de lienis anatome ibid. 1673. 12.
 EJUSDEM de vase brevi ibid. 1676. 12.
 Johannis BOHN de circulatione sanguinis disp. Lips. 1671. 4.
 EJUSDEM de aeris in sublunaria influxu 1678. 8. † 1696. 8.
 * EJUSDEM circulus anatomico-physiologicus de oeconomia corporis hu-
 mani Lips. 1680. 4. 1710. 4.
 EJUSDEM de duumviratu hypochondriorum 1689. 4.
 EJUSDEM de motu cordis 1690. 4.
 EJUSDEM de officio medici duplici 1704. 4.
 Theodori KERKRIN anthropogonia Amsterd. 1671. 4. * EJUSDEM

- * EJUSDEM spicilegium observationum anatomicarum Amsterd. 1671. 4.
 * FridERICI HOFMAN patris καρδιασποδη admiranda seu de inversione
 cordis Lips. 1671. 4.
 FOURNIER l'anatomie chirurgicale nouvelle & curieuse Paris 1671. 4.
 Georgii FRANK synopsis institutionum medicinae Heidelberg 1672. 16.
 EJUSDEM de sterilitate muliebri 1673. 4.
 EJUSDEM de testibus virilibus & muliebribus ibid. 1674. 4.
 EJUSDEM impuberes generantes ibid. eodem anno.
 EJUSDEM de superfetatione 1676.
 EJUSDEM de auribus mobilibus ibid. eod. anno.
 EJUSDEM de triplici lacte virginis 1678. 4.
 EJUSDEM de principiis anatomicis 1679. 4.
 EJUSDEM bona nova anatomica Heidelberg 1680. 4.
 EJUSDEM onychologia Jen. 1696. 4.
 EJUSDEM satyræ medicæ Lips. 1722. 8.
 Conférences & Mémoires de DENYS Paris 1672. 1673. Amsterd. 1682. 12.
 J. Henric. LAVATER de υπερπεριστολη Basil. 1672. 4.
 * J. Nicolai PECHLIN de purgantibus Leid. 1692. 8.
 EJUSDEM sub nomine Jani LEONICENI metamorphosis Apollinis &
 Esculapii ibid. 1673. 8.
 EJUSDEM de fabrica & usu cordis Keil 1676. 4.
 EJUSDEM de aeris & alimenti defectu ibid. 1676. 8.
 EJUSDEM de nigredine Æthiopum ibi. 1677. 8.
 * EJUSDEM observationes medicæ Francof. 1691. 4.
 I. Conradi BRUNNER deinde L. B. a BRUNN. De HAMMERSTEIN
 de fetu monstruoso Argent 1672. 4.
 ** EJUSDEM de pancreate Amsterd. 1682. 8. Leid. 1722. 8.
 * EJUSDEM de glandulis duodeni Heidelberg 1687. 4. 1715. 4. Schwabaci
 1688. 4.
 EJUSDEM de glandula pituitaria Heidelberg 1688. 4. 1715. 4.
 Guilielmi ten RHYNE meditationes in HIPPOCRATEM de vetere me-
 dicina Leid. 1672. 8.
 Benjamin. BROECKHUYSEN Oeconomia animalis Noviomag 1672. 8.
 recusa Goudæ 1685. 8.
 Sebastiani WIRDIG medicina spirituum curiosa Hamburg 1673. 8. † Mul-
 hus. 1707. 8.
 Louis BARLES nouvelles découvertes sur les parties de l'homme & de la
 femme Lion 1673. 12.
 Johannis COLE de secretione animali Oxon. 1674. 12. Genev. 1696. 4.
 EJUSDEM novæ hypothesos ad febrium intermittentium lymptomata hy-
 potyposis Lond. 1694. 12.
 EJUSDEM de perspiratione vasorum, materia & purgandæ ratione Lond.
 1702. 8.
 Johannis WALLIS grammaticæ Anglicanæ specimen Oxon. 1674. 8.

Johan V. LAMZWEERDEN respirationis SWAMMERDAMIANE expiratio Amsterd. 1674. 8.

EJUSDEM naturalis historia molarum. Leid. 1686. 8.

Pierre GUIDE observations anatomiques faites avec la machine pneumatique Paris 1674. 4.

Anatomia monstri Francofurtensis per J. P. S. Heidelberg 1674. 4.

Simon Frid. FRENZEL monstrum humanum artubus mutilis Witteberg 1674. 4.

J. Andrian. SLEVOGT de ductu chyliifero PECQUETIANO Jen. 1674. 4.

EJUSDEM de dura matre 1690. 4.

EJUSDEM de gurgulione 1696. 4. a nobis recus.

EJUSDEM de tonsillis 1704. 4.

EJUSDEM de processibus cerebri mammillaribus 1715. 4. a nobis recus.

EJUSDEM de olfactu Jen. 1715. 4.

Georg Wolfgang WEDDEL de visu Jen. 1674. 4.

EJUSDEM de voce 1677. 4. Auctor forte SCHELHAMMERUS, qui idem respondens.

EJUSDEM physiologia medica Jen. 1680. 4. 1704.

EJUSDEM physiologia reformata Jen. 1688. 4.

EJUSDEM de valvulis conniventibus 1695. 4.

EJUSDEM de circulatione sanguinis Jen. 1696. 4.

EJUSDEM de valvulis vasorum semilunariibus Jen. 1698.

EJUSDEM de cerumine ibid. 1705. 4.

EJUSDEM de transpiratione insensibili Jen. 1708. 4.

EJUSDEM innumeræ aliæ disputationes.

* *Wilhelmi LANGLEY* de generatione animalium observationes &

* *Justi SCHRADER* observationum anatomico-medicarum Decades IV. Amsterd. 1674. 12.

David VANDERBECKE amoenitates physicae Hamburg. 1674. 8. 1703. 8.

Andrea GERET infans monstruosus Wittebergæ genitus ibid. 1674. 4.

Adam. TYLKOWSKY disquisitio ostenti duorum puerorum Oliv. 1674. 12.

Jeremia LOSS de ovario humano Witteberg 1675. 4.

EJUSDEM de glandulis in genere ibid. 1683. 4.

Thome PETRUCCI spicilegium anatomicum de structura & usu capsularum renalium Rem. 1675. 8.

Guiljelmi BRIGGS ophthalmographia Cantabrig 1676. 12. Leid. 1686. 12.

Gaspar Bartholinus THOMÆ F. de diaphragmate Paris 1676. 8.

EJUSDEM de ovaris mulierum Amsterd. 1678. 12.

EJUSDEM de olfactus organo Hafn. 1679. 4.

EJUSDEM methodus demonstrationum anatomicarum ibid. 1679. 8. cum

LYSERO.

* EJUSDEM de ductu salivali novo Hafn. 1684. 4.

EJUSDEM de formatione & nutritione fetus in utero ibid. 1687. 4.

EJUSDEM via alimentorum & chyli ibid. 1700. 4.

EJUSDEM

EJUSDEM Specimen anatomicum ibid. 1701. 4. & Amsterd. 1702. 8.

Johan. GRAUNT observations on emortual bills Lond. 1676. 8.

Michael ETTMULLER de respirationis abstruso negotio Lips. 1676. 4.

EJUSDEM de tactu sensuum externorum moderatore Lips. 1690. 4.

EJUSDEM fundamenta medicinae vera Lips. 1685. & in collectione operum.

J. Cristophor. STURM transfusi sanguinis historia Altdorf 1676. 4.

EJUSDEM Collegium curiosum Norib. 1676. 4.

EJUSDEM Auctarium ibid.

EJUSDEM pars II. ibid. 1685.

EJUSDEM oculus Θεωρητικος five de visionis organo, & ratione genuina ibid. 1678. 4.

EJUSDEM de sensu unius geminato ibid. 1686. 4.

EJUSDEM physica electica ibid. eodem anno 4.

EJUSDEM de plantarum & animalium generatione ibid. 1687. 4.

EJUSDEM idolum naturæ 1692.

EJUSDEM de presbytis & myopibus Altdorf 1693. 4.

EJUSDEM de sensu visionis nobilissimo ibid. 1699. 4.

William MOLINS anatomical administration of the muscles Lond. 1676. 8.

Wilb de HOUPEVILLE la génération par le moyen des Oeufs défendue par Eudoxe & Philotime contre Antigene Rouen 1676. 8.

Stephani BLANCAARD de circulatione sanguinis per fibras & de valvulis in iis repetitis Amsterd. 1676. 12.

EJUSDEM Jaarregister Amsterd. 1680. ad 1682. 8.

EJUSDEM Cartesiaansche Academie Amsterd. 1683. 4. † Germanice Lips. 1690. 8.

EJUSDEM hervormde ontleedkunst ibid. 1684. 8.

EJUSDEM Anatomie reformata Amsterd. 1688. 8. 1695. 8.

EJUSDEM Anatomie practica ibid. 1688. 12.

EJUSDEM opera medico chirurgica Leid. 1701. 4.

J. Georg. MORHOF de paradoxis sensuum Kiel. 1676. 4.

EJUSDEM stentor hyaloclastes ibid. 1683. 4.

* *Oligeri JACOBÆI* de ranis Paris 1676. 8. auctius Hafn. 1686. 8.

EJUSDEM compendium institutionum medicarum Hafn. 1694. 8.

Francisci WILLOUGHBY (vel *Job. RAJI*) historia avium Lond. 1676. fol.

EJUSDEM historia piscium Oxon. 1686. fol.

Alani LAMI discours anatomiques 1676. 12. † 1679. 12.

EJUSDEM explication de l'ame sensitive Paris 1687. 12.

P. CHERUBIN la vision parfaite Paris 1677. fol.

EJUSDEM dioptrique oculaire ibid. 1681. fol.

* *J. Conradi PEYER* de glandulis intestinorum Scaphus. 1677. 8. Genev. 1681. 8.

- * EJUSDEM methodus historiarum anatomicarum Paris 1678. 8. Genév. 1681. 8.
 * EJUSDEM parerga anatomica VII. Genev. 1681. 8.
 * EJUSDEM & HARDERI (seu Pæonis & Pythagoræ) exercitationes anatomicæ Basil. 1682. 8.
 * EJUSDEM merycologia Basil. 1685. 4.
 EJUSDEM de uracho pervio Leid. 1721. 8.
 Johannis MURALTII vademecum anatomicum Tigur. 1677. 12.
 EJUSDEM Collegium anatomicum Noriberg 1681. 8.
 Leonardi Francisci DINGHENS fundamentorum physico-medicorum L. VI. Lovan 1677. fol.
 Nathanaelis HENSHAW aerochalinos Lond. 1677. 12.
 Pauli AMMAN parænesis ad discipulos circa emendationem institutionum Lips. 1677. 8.
 EJUSDEM irenicum Numæ Pompilii cum Hippocrate ibid. 1689. 8.
 J. Valentini SCHEID visus vitiatus Argent. 1677.
 EJUSDEM de visu ibid. 1684.
 EJUSDEM paradoxa circa generationem hominis 1694. 4.
 EJUSDEM observationes lienum disruptorum 1725. 4.
 Daniel DUNCAN explication des actions animales Paris 1688. 12.
 EJUSDEM Chymix naturalis specimen Amsterd. 1707. 8.
 Leonard TASSIN administration anatomique Paris 1678. 12.
 * Stephani LORENZINI anatome torpedinis Florent. 1678. 4. † Londin. 1705. 4. anglie.
 Nicolai de BLEGNY histoire d'un enfant qui a demeuré 25. ans dans le ventre de sa mère Paris 1679. 12.
 EJUSDEM nouvelles découvertes sur toutes les parties de la médecine Paris 1679. 1680. 1681. qui est Zodiacus medico-Gallicus cujus V. Tomi Genevæ prodierunt 1680. 1681. 4.
 EJUSDEM doctrine des rapports en chirurgie Lion 1684. 12.
 B. MARTIN dissertation sur les dents Paris 1679. 8.
 * Augusti Quirini RIVINI de dyspepsia disp. Lips. 1679. 4. cum Cotelariis.
 EJUSDEM de spiritu vitali hominis disp. ibid. 1681. 4.
 EJUSDEM de visu ibid. 1686. 4.
 EJUSDEM de puella monstruosa Lips. 1717. 4.
 EJUSDEM de auditu vitiis ibid. 1717. 4.
 EJUSDEM disputationum volumen Lips. 1710. 4.
 Georg. Abraham MERKLIN de transfusione sanguinis Noriberg 1679. 8.
 J. Conradi AXI de partu septimestri Jen. 1679. 12.
 Giacompo MORO Anatomia ridutta all uso delli pittori Venet. 1679. fol.
 Sebastien le CLERC découverte concernant le point de vue Paris 1679. 8.
 EJUSDEM système de la vision fondé sur de nouveaux principes Paris 1712. 8.

J. Jacobi

- J. Jacobi HARDER examen anatomicum cochleæ domiportæ Basil. 1679. 8.
 EJUSDEM prodromus physiologicus ibid. 1679. 8.
 * EJUSDEM epistolæ de partibus genitalibus cochlearum Aug. Vind. 1684. 8.
 * EJUSDEM apiarium observationum Basil. 1687. 4.
 Gottfried von LANKISCH beschreibung einer mißgeburt Zittau 1674. 4.
 Friderich Wilhelm. SCHMUCKER der spielenden natur Kunstwerke Argentor. 1679. fol.
 Ibrandi van DIEMERBROECK anatomia Genev. 1679. 4.
 EJUSDEM Opera omnia Ultraject. 1685. fol.
 Jf. SCHOOK disquisitio de capite humano Francf. Viadr. 1680. 4.
 J. Bapt. VERLE oculus artificialis Amsterd. 1680. 12.
 * Daniel BARTOLI del sono Venet. 1680. 4.
 * Claudii PERRAULT essays de physique Paris 1680. qua collectione continetur mecanique des animaux &c. & inter opera omnia Leid. 1721. 4.
 Cornel van DYCK Geraamden der dieren Amsterd. 1680. 8.
 J. Henrici GLASER de cerebro Basil. 1680. 8.
 * Ed. TYSON anatomy of a porpess Lond. 1680. 4.
 * EJUSDEM anatomy of an opossum Lond. 1682. 4.
 * EJUSDEM Orang Outang or an anatomy of a pygmy biid. 1699. 4.
 Petri GUENELLON de genuina medicinam instituendi ratione Amsterd. 1680. 16.
 Petri ROMMEL de fetibus leporinis Ulm. 1680. 4.
 Johannis BROWN myographia London 1681. fol. Anglice. Latine 1684. fol.
 Luca TOZZI medicinæ pars prior theoretica Lugdun. 1681. 8.
 Raymundi RESTAURAND magnus Hippocrates redivivus Lugdun. 1681. 8.
 Augustin Henri FASCH de ovario muliebri Jen. 1681. 16.
 Petri HOFFWEN de corde Upsal. 1681. 8.
 * Dionysii PAPIN new digester Lond. 1681. 4. † & continuation of the digester Lond. 1687. 4. † Utor editione Parisina 1721. 12. cui titulus est nouvel art d'amollir les os.
 Nehemia GREW musæum Greshamense Londin. 1681. fol.
 * EJUSDEM Anatomy of the guts cum priori.
 EJUSDEM cosmologia facta ibid. 1701. fol.
 Friderici SCHRADER de usu microscopiorum in medicina Gotting 1681. 8.
 EJUSDEM additamenta ad VESLINGII syntagma Helmstatt. 1689. 4.
 Jean PASCAL nouvelle découverte sur les effets des ferments du corps humain Paris 1683. 12.
 Gunther Cristoph SCHELHAMMER introductio ad physiologiam Helmstatt. 1681. 4.
 EJUSDEM de auditu Leid. 1684. 8.
 EJUSDEM de pulsu Helmstatt. 1694. 4.
 EJUSDEM de aqua pericardii Jen. 1694. 4.
 EJUSDEM prog. valedictorium Jen. 1695. 4.
 EJUSDEM de humani animi affectibus Kiel. 4.
 EJUSDEM de natura Keil. 1697. 4.

EJUSDEM

- EJUSDEM naturæ vindicatæ vindicatio ibid. 1702. 4.
 EJUSDEM Analecra sive disputationes anatomicæ 1704. 4.
 EJUSDEM de partibus generationis officium præstantibus 1703. 4.
 EJUSDEM anatome xiphix Hamburg 1707. 4.
 EJUSDEM physiologia medica Wisnar 1747. 4.
 Andree CLEYER specimen medicinæ Sinicæ Francf. 1682. 4.
 J. Christoph. VOLKAMER de ventriculo Altorf 1682. 4.
 Francisci STOKHAMER microcosmographia Vienn. 1682. 12. & cum
 titulo Archangeli PICCOLHOMINEI anatome integra Vienn. 1755. fol. Ulmæ.
 Julii MALVICINI collectiones utiles Venet. 1682. 4.
 Dionysii vander STERRA van teeling en baating Leid. 1682. 12.
 EJUSDEM de generatione ex ovo & monstrorum productione epistolæ duæ
 Amsterd. 1688. 12.
 Rudolf WILHELMKRAUSE de fermentatione sanguinis non existente Jen.
 1682. 4.
 EJUSDEM de dentium sensu 1704. 4.
 * Allen MULLEN anatomical description of an elephant burnd at Dublin
 Lond. 1682. 4.
 EJUSDEM relation of anatomical observations on the eyes of animals
 Lond. 1682. 4. cum priori.
 J. Mauricii HOFMAN de faciei promontorio olfactus organo Altdorf 1682. 4.
 EJUSDEM de glandulis renalibus 1683. 4.
 EJUSDEM dissertat. in J. V. HORNE microcosmum ibid. 1685. 4.
 EJUSDEM de pericardio ibid. 1690. 4.
 EJUSDEM de gustu ibid. 1689. 4.
 EJUSDEM de futuris cranii humani 1691. 4.
 EJUSDEM de omento 1693. 4.
 EJUSDEM de motu fluidorum catholicorum fetus ibid. 1695. 4.
 EJUSDEM idea machinæ humanæ anatomico-physiologica ibid. 1703. 4.
 EJUSDEM de pancreate ibid. 1706. 4.
 EJUSDEM disquisitio corporis humani anatomico-pathologica ibid. 1713. 4.
 EJUSDEM sciagraphia institutionum medicarum Hall. 1742. 8.
 Emanuel KOENIG regnum animale Basil. 1682. 4. 1698. 4.
 Tobia ANDREÆ bilanx balsamationis Bislianæ & Clauderianæ Amsterdam
 1682. 8.
 J. Georg. GREULICH Cholelogia Francf. 1682. 8.
 Antonii NOVARENI anatome curiosa Rotenburg 1682. fol.
 Acta Eruditorum Lipsiæ prodierunt ab anno 1682. ad 1746. Eorum sunt
 Decurix IV. sigillatim & in unum collectæ Amsterdam 1746. 4.
 Supplementa ad acta Eruditorum ibid. vol. X.
 Nova Acta Eruditorum ab anno 1747. & supplementa IX.
 * Iosephi Guscard DUVERNEY de l'organe de l'ouïe Paris 1683. 12.
 * EJUSDEM lettre osteologique à M. * Paris 1689. 4. a me recusa Götting.
 1750. 4.

- * EJUSDEM traité des maladies des os Paris 1751. 8. 2. vol.
 * EJUSDEM opera anatomica posthuma, quæ debemus ILL. SENACO
 Paris 1761. 4.
 Philippi Jacobi HARTMAN anatome phœce Regiomont 1683. 4.
 EJUSDEM de originibus anatomies diff. IV. ibid. eodem anno. 4.
 EJUSDEM de pericia anatomica veterum in genere disp. II. ibid. 1684.
 1687.
 Et in specie disp. III. ibid. 1689. & 1693. recusa Berlin 1754. 4.
 * EJUSDEM dubia de generatione viviparorum ex ovo ibid. 1699. 4. a
 nobis recusa.
 EJUSDEM de bile disp. 1700. 4.
 Francisci ZYPERI fundamenta medicinæ Bruxell. 1683. 8. 1693. 8.
 Theoduli KEMPER de valvulis venarum disp. Jen. 1683. 4. nobis recusa
 1646.
 Antonii Felicis MARSIGLI de ovis cochlearum epistola August. Vindelic.
 1684. Italice Bologna 1683. 12. †
 Scipion ABEILLE nouvelle histoire des os Paris 1683. 12.
 Pierre Barra Hippocrate de la circulation du sang & des humerus Lion
 1683. 12.
 J. Jac. WALDSCHMIDT de colore Æthiopum Marburg 1683. 4.
 EJUSDEM institutiones medicinæ rationalis Marburg 1688. 12.
 EJUSDEM & DOLBEI epistolæ, in quibus inventa anatomica physica &
 chymica inquiruntur Francf. 1689. 4.
 EJUSDEM opera omnia Francf. 1707. 8.
 Pierre DIONIS histoire anatomique d'une maladie extraordinaire Paris
 1623. 8. recus. cum cours d'Anatomie.
 EJUSDEM cours d'Anatomie Paris 1690. 8. 1695. 8. 1705. 8. 1716. 8.
 Leonardus a CAPOA parere divise in otto ragionamenti ne quali d'incertezza
 della medicina si fa manifesta Neapol. 1714. 8. Sed prodit ante 1684.
 EJUSDEM ragionamenti sull' incertezza de' medicamenti cum priori.
 EJUSDEM delle moffette ibid.
 J. Dan. DORSTENII de monstro humano nuptero Marburg 1684. 4.
 EJUSDEM de oculo ibid. 1687. 4.
 Iosephi GALLARATI systema renovatum physiologiæ medicæ Bonon.
 1684. 8.
 Annati BOURDON nouvelle description anatomique du corps humain Paris
 1682. 12. & una tabulæ anatomicae maximæ formæ ibid.
 Thoma GIBSON anatomy of human body epitomized Lond. 1684. 8.
 * Antonii de HEYDE anatome mytuli & observationum medicarum centuria
 Amsterd. 1684. 8. & auctius ibid. 1686. 8.
 * EJUSDEM Experimenta circa sanguinis missionem abras motrices, & ur-
 ticam marinam ibid. 1686. 8.

- Johannis DOLÆI* encyclopædia medicinæ theoretica & practica Francf. 1684. 4.
 † 1691. 4.
J. Ulrich SCHMIDT de causa partus monstrosi Marburg. 1684. 4.
Michaelis Bernhards VALENTINI de monstrorum haſſiacorum ortu Marburg 1684. 4.
 EJUSDEM medicina novantiqua Francf. 1698. 4.
 EJUSDEM diſſertationes varii argumenti epistolice Francf. 1700. 4.
 EJUSDEM de vacillatione caſu & palingenefia dentium Gieſſ. 1727. 4.
 EJUSDEM amphitheatrum zootomicum Francf. 1719. fol. 1740. fol.
Clementis Ios. BRECHT ἰδιωμογραφία Argentor. 1684. 4.
 Traité de la circulation des eſprits animaux Paris 1684. 12.
Marc' MAPP de aurium cerumine Argentor. 1684. 4.
 * EJUSDEM de acephalis ibid. 1687. 4.
G. Erneſti STAHL de inteſtinis Jen. 1684. 4.
 EJUSDEM de motu tonico vitali Jen. 1692. 4.
 EJUSDEM de menſium muliebrum fluxu & ſuppreſſione Hall. 1694.
 EJUSDEM de mechaſmiſmo motus progreſſivi ſanguinis ibid. 1695.
 EJUSDEM de autocratia naturæ 1696.
 EJUSDEM de temperamentis 1698. germanice 1723. 8.
 EJUSDEM de vena portarum 1698. a nobis recuſ.
 EJUSDEM de cornu cervi deciduo 1699. 4.
 EJUSDEM de differentia rationis & ratiocinii 1701.
 EJUSDEM de motu ſanguinis particulari 1702.
 EJUSDEM paralogiſmi 1702.
 EJUSDEM de menſtruum viis inſolitatis 1702. 4.
 EJUSDEM de fluxu & refluxu ſanguinis 1704.
 EJUSDEM de pulſu celeris & frequentis conſtante diſtinctione †
 EJUSDEM excuſatio reſpondens examini pulſus celeris & frequentis eorum-
 que conſtans diſtinctio non incerta abſque anno.
 EJUSDEM de motibus vitalibus 1705.
 EJUSDEM de mechaſmiſmi & organiſmi diverſitate 1706.
 EJUSDEM de motibus humorum ſpaſmodicis 1707.
 EJUSDEM præparatio artificialis pro circulatione humorum vitali 1710.
 EJUSDEM de proportione humorum ad motus 1711.
 EJUSDEM programma, quo generationis negotium exhibetur 1714. 4.
 EJUSDEM theſiſ medica 1708. 4.
 EJUSDEM *συναμαχία* adverſus theſiſ medicam ibid. 1720. 4. Præte-
 rea pluriſſimæ ILL. VIRI diſputationes exſtant.
 Martini LISTER editio emendata metamorphoſium GOEDAARTI Lond.
 1685. 8.
 EJUSDEM de araneis cochleis & conchis Lond. 1678. 4.
 * EJUSDEM de cochleis cum digreſſ. de reſpiratione Lond. 1694. 8.
 * EJUSDEM Journy to Paris Lond. 1697. 8.
 * EJUSDEM de buccinis fluviatilibus & marinis ibid. 1695. 8.
 * EJUSDEM

- * EJUSDEM de conchyliis bivalvibus utriuſque aquæ ibid. 1696. 4.
 EJUSDEM de humoribus Lond. 1709. 8. Amſterd. 1711. 8.
Roberti GROVE carmen de ſanguinis circuitu Lond. 1685. 8.
Chriſtiani HEMPEL ex ungue homo Lips. 1685. 4.
Paul PORTAL pratique des accouchemens Paris 1685. 8.
Godofredi BIDLOO anatome corporis humani Amſterd. 1685. fol. & cura
 COWPERI interpretatione Leid. 1738. fol.
 EJUSDEM oratio de antiquitatibus anatomis Leid. 1694. 4.
 EJUSDEM vindicæ adverſus RUYſCHIIUM 1697. 4.
 EJUSDEM de ſecretione 1698. 4.
 EJUSDEM de glandulis Reſp. MYLIO 1698. 4.
 EJUSDEM COWPERUS citatus coram tribunal 1700. 4.
 EJUSDEM de organo chyli 1706. 4.
 EJUSDEM diſſ. anatomicæ quatuor in oper. omn.
 EJUSDEM exercitationes medico-Chirurgicæ 1708. 4.
 EJUSDEM de oculis tr. in iis exercitationibus & cum operibus anatomi-
 co-chirurgicis Leid. 1715. 4.
Bernardi ALBINI de poris Francf. Vendr. 1685. 4.
 EJUSDEM de maſſæ ſanguinæ corpusculis ibid. 1688. 4.
 EJUSDEM de ſalivatione mercuriali ibid. 1689. 4.
 EJUSDEM de ortu & progreſſu medicinæ Leid. 1702. 4.
 EJUSDEM de incrementis ſæculi XVIII. 1721. 4.
 EJUSDEM in mortem Ravii ibid. 1719. 4.
 * *Raymundi VIRUSSENS* neurographia univerſalis Lugdun. 1685. fol.
 EJUSDEM de remotis & proximis mixti principiis Lugdun. 1688. 4.
 EJUSDEM deux lettres ſur l'extraction de l'acide du ſang, & ſur la præ-
 portion de ſes principes ſenſibles ibid. 1698. Monſpel. 1698. Illa latine Lips.
 1698. 4.
 EJUSDEM réponſe a trois lettres de M. Chirac ſur l'acide du ſang Monſ-
 pel. 1698. 8.
 EJUSDEM epiſtola ad D. SYLVEſTRE Lips. 1704. 4.
 EJUSDEM novum vaſorum ſyſtema Amſterd. 1705. 8.
 EJUSDEM nouvelles découvertes ſur le Cœur Paris 1706. 8.
 EJUSDEM fabrica uteri, cum editione VERHEYANNII Genevenſi 1712. 4.
 EJUSDEM traité des liqueurs du corps humain Toulouſe 1715. 4.
 * EJUSDEM traité du cœur & de l'oreille ibid. 1715. 4.
 * EJUSDEM Observations de médecine & d'anatomie pratique ibid. 1715. 12.
Samuel COLLINS Syſtema anatomicum Londin. 1685. fol.
Iob. BROEN de duplici bile veterum Leid. 1685. 12.
Wolfer. SENGUERD philoſophia naturalis Leid. 1685. 4.
 EJUSDEM inquiſitio experimentalis Leid. 1690. 4. 1699. 4.
Henrici Ger. HERFELD philoſophicum hominis, ſeu de corporis humani
 machina Amſterd. 1685. 8.
Nathanael SPAYA de fluxu menſtruo Patav. 1685. 12.
 (kk) 2

- Antonii NUCK* de vasis squosis oculi Leid. 1685. 8.
 EJUSDEM de ductu salivali novo Leid. 1686. 12.
 * EJUSDEM sialographia Leid. 1690. 8. 1722. 8.
 EJUSDEM defensio ductuum aquosorum Leid. 1690. 8.
 * EJUSDEM adenographia Leid. 1691. 8. 1722. 8.
 * *Antonii v. LEEUWENHOECK* Anatomia sive interiora rerum, cum
 epistolis ad societ. Reg. a 27. ad 54. Leid. 1685. 4. † 1687. 4.
 * EJUSDEM arcana naturæ detecta epist. 55. ad 92. Leid. 1689. 4. †
 1695. 4.
 * EJUSDEM continuatio arcanorum naturæ epist. 93. ad 107. Leid.
 1689. 4.
 * EJUSDEM continuatio arcanorum naturæ epist. 108. ad 146. Leid.
 1697. †
 * EJUSDEM epistolæ physiologicæ super compluribus naturæ arcanis Delf.
 1719. 4.
 Utor editione 1722. 4. 4. vol.
 Plusculæ epistolæ in solis philosophicis transactionibus exstant.
Octavii SAVIOLI meditationes medico-physicæ Venet. 1686. 8.
 Giornale de letterati di Parma 1686. ad 1690. 4.
Caroli PATINI idea capitis humani Patav. 1686. 4.
J. God. de BERGER de chylo Leid. 1686. 4.
 EJUSDEM de corde Witteb. 1688.
 EJUSDEM de polypo Witteb. 1689. 4.
 EJUSDEM de ovo ibid. eod. anno.
 EJUSDEM de succi nutritii per nervos transitu 1695. 4.
 EJUSDEM de respiratione 1697. 4.
 EJUSDEM de mola, & generatione ex ovo 1698. 4.
 * EJUSDEM de natura humana ibid. 1702. Hanov. 1737. 4.
 EJUSDEM de nutritione Witteb. 1708. 4.
 EJUSDEM de vita longa ibid. eod. anno.
Andrew SNAPE anatomy of the horse Lond. 1686. fol.
 EJUSDEM diss. on the motion of the chyle and blood una prodiit.
Leal. LEALIS περί σπερματιζόντων οργάνων Patav. 1686. 12.
William PETTY essay on political arithmetic Lond. 1686. 8.
BEDDEVOLLE essays d'anatomie Leid. 1686. 12.
 * *Cornelii STALPAART* van der WIEL zeldsamen saamerkingen Haag.
 1686. 8.
 EJUSDEM observationes 150. Leid. 1687. 8. 1727. 8.
Petri CORNELI STALPART disputatio de nutritione fetus una recusa
 1727. 8.
Bernardini GENGA anatomia chirurgica Rom. 1687. 8.
 EJUSDEM anatomia per uso ed intelligenza del disegno Rom. 1691. fol.
 * *Giovanni CALDERI* osservazioni intorno alle tartarughe Fiorenz 1687. 4.
 * *Johannis*

- * *Johannis ZELLER* de administratione vasorum lymphaticorum Tubing
 1687. 4. & a nobis recus. Gotting. 1745. 4.
 * EJUSDEM de subsidientia pulmonum in aqua Tubing 1691. 4. Hall.
 1745. 4.
 * EJUSDEM de vita humana a funiculo pendente Tubing 1692. 4.
 EJUSDEM de morbis ex strictura glandularum præternaturali I. ibid. 1694.
 II. ibid. 1695. 4.
 EJUSDEM morbi viriles ibid. 1696. 4.
 EJUSDEM theses inaugurales medicæ ibid. 1704. 4.
Henr. SCHÆVIUS anatomischer abriß des menschlichen Körpers Basil.
 1687. 8.
VARIGNON examen de l'opinion de Borelli sur les propriétés des poids
 suspendus par des cordes Paris 1687. 4.
N. SALONICHI (VENETTE) tableau de l'amour dans l'état de ma-
 riage Amsterd. 1688. 12. 1712. 12.
 * *Warner CHROUET* de trium oculi humorum origine, natura & forma-
 tione Leid. 1688. 8. 1691. 8.
 * *Pierre CHIRAC* sur la structure des cheveux Monspel. 1688. 8. & in
 operibus 1746. 12.
Josephi LANZONI animadversiones variæ ad medicinam, anatomen &
 chirurgiam pertinentes Ferrar. 1688. 8. † & in operum collectione Lausann.
 1746. 8.
 EJUSDEM de balsamatione cadaverum Ferrar. 1693. 11.
 EJUSDEM de saliva Ferrar. 1702. 8.
Du RONDEL histoire du fetus humain tiré des extraits de Mr. BAYLE
 Leid. 1688. 12.
J. Baptist. SCARAMUCCI de motu cordis Senogall. 1689. 8. † & in dia-
 rio Parmensi 1689. 4.
Caroli MUSITANI quæstiones duæ de femine masculo & feminino Genev.
 1689. 4.
Georg. GRAF ύπνολογία oder vom schlaf Jen. 1689. 12.
J. Hieronymi SBARALEA de recentiorum medicorum studiis dissertatio
 epistolica Gotting (Bonon) 1689. 8.
 EJUSDEM de ortu viviparorum sceptis I. & II. Bonon. 1701. 8.
 EJUSDEM oculorum & mentis vigiliæ Bonon 1704. 4.
Fridevici HOFMAN de acidi & visceri insufficientia Francf. 1689. 8.
 EJUSDEM de saliva & ejus morbis Hall. 1694. 4.
 EJUSDEM progr. de saliva ibid. eod. anno.
 EJUSDEM causa caloris naturalis & præternaturalis ibid. 1699.
 EJUSDEM theoria pulsuum ibid. 1702.
 EJUSDEM pulli gallinæ in femina cachectica formatio Hall. 1702. 4.
 EJUSDEM affectus perpetui succi nutritii ex thorace stillicidi 1714. 4.
 (kk) 3 EJUSDEM

- EJUSDEM medicina rationalis & systematica T. I. Physiologia Hall. 1718. 4.
 EJUSDEM de differentia inter suam doctrinam & STAHLII Francf. 1746. 8.
 Michael FRIDERICI GEUDER de fermentis specificis & generatione animalium Amsterd. 1689. 8.
 Theodori CRAANEN de homine Amsterd. 1689. 4.
 Cornelii BONTEKOE omverp van't oud gestel der medicyn. EJUSDEM opbouw der medecyne P. I. EJUSDEM dierige huyshouding Leid 1688. 8 †
 EJUSDEM Kort denkbeeld van de oeconomia animalis. Omnia in operum collectione Amsterd. 1689. 4.
 * Dominici GAGLIARDI anatomicae officium Rom. 1689. 8. Leid. 1723. 8.
 John LOCKE essay concerning human understanding Lond. 1690. fol. † gallice Amsterd. 1742. 4.
 Jacobi SINIBALDI Apollo bifrons Rom. 1690. 4.
 Daniel TAUVRY Cours d'anatomie Paris 1690. 8. 1695. 8. 1729. 8. &c. latine Ulm. 1694. 4.
 EJUSDEM de la génération & de la nourriture du fœtus Paris 1700. 12.
 Homoboni PISONIS ultio antiquitatis Crem. 1690. 8.
 EJUSDEM nova disquisitio de circuitu sanguinis Patav. 1726. 4.
 David GORGEN de monstro Lips. 1690. 4.
 Justina SIEGMUNDIN brandenburgischewehemutter Berlin 1690. 8. † 1723. 4.
 Job. SCHREYER ob es ein gewisses zeichen seye wann eines Kindes lunge unter sinkt Zeiz 1690. 4 † Halle 1745. 4.
 * Francisci BONANNI observatio circa viventia, quæ in rebus non viventibus reperiuntur Rom. 1691. 4.
 EJUSDEM micrographia nova ibid.
 Johannis VIRIDET de prima coctione Genev. 1691. 8.
 EJUSDEM traité du bon chyle ibid. 1735. 12. 2. vol.
 * Clopton HAVERS osteologia nova Lond. 1691. 8. 1729. 8. Ulm. 1692. 8. Leid. a SCHREIBERO edita.
 Petri Sylvani REGIS Cours de philosophie Amsterdam 1691. 4. 3. volum.
 Dietrich GOTTSCHALK de officium generatione Leid. 1691. 8.
 El. Rud. CAMERARI de subsidiis pro arte medica ab antlia proximate peritis Tubing 1691. 4.
 Job. RAI Wisdom of GOD manifested in the works of the creation Lond. 1691. 8.
 EJUSDEM synopsis animalium quadrupedum ibid. 1693. 8.
 Francisci de HOMOPHRIIS abortus bicorporis monocephalus Romæ 1691. 4.
 J. G. WELSCHE de renibus succenturiatis Lips. 1691. 4.
 EJUSDEM tabulæ anatomice Lips. 1698. fol.
 DROUIN description du cerveau, des dix nerfs & des organes des sens Paris 1691. 12.
 Richardi CARR. Epistolæ medicinales Lond. 1691. 8.

- J. Frid. ORTLOF χαλκηποιησεως negotium Lips. 1691. 4.
 EJUSDEM historia partium corporis humani Lips. 1697. 4.
 Observations faites par les Pères Jésuites envoyés à Siam Paris 1692. 8. † 1737. 8.
 Christophori POSNER generationis hominis descriptio Jen. 1692. fol.
 Georg. Alb. HANBERGER de Deo ex conspectu cordis investigato Jen. 1692. 4.
 Salomon SPRANGER hominis ενδοσποδισι Lips. 1692. 12.
 Sebast. Christ. a ZEIDLERN somatologia anthropologica Vienn. 1692. fol.
 * * Johannis AMMAN furdus loquens Haarlem 1692. 8. seu de loquela Amsterd. 1700. 8.
 * Mauriti v. REVERHORST de motus bilis circulari & ejus motu Leid. 1692. 4. † 1696. 8.
 Philippi VERHEYEN anatomicae corporis humani Lovan. 1693. 4. Bruxell. 1710. 4. Genev. 1712. 4. Bruxell. 1726. 4.
 * EJUSDEM Supplementum anatomicum, seu anatomes corporis humani L. II. Bruxell. 1710. 4. 1726. 4.
 EJUSDEM lettre écrite à un Chirurgien Paris 1698. 12.
 Et seconde lettre ibid. eodem anno, recus. in editionibus anatomes 1710. 1712. 1726.
 EJUSDEM de thymo Lovan. 1706. 4.
 J. Baptiste VERDUC nouvelle osteologie Paris 1693. 12.
 Suite de la nouvelle osteologie contenant une myologie raisonnée Paris 1698. 8. 1711.
 De l'usage des parties Paris 1696. 12. 2. vol. 1711. 2. vol.
 Nimis difficile est opera medici a fratris LAURENTII operibus distinguere. Le CLERC chirurgie complète 1693. 12. 1706. 12. 1730. 8.
 Archibaldi PITCAIRN (PITCARNE) de motu, quo cibi rediguntur in ventriculo ad formam sanguini reficiendo idoneam Leid. 1693. 4. †
 EJUSDEM de circulatione sanguinis in genitis & non genitis: de menstruis: theoria morborum oculi &c. in dissertationibus medicis Edimburgi 1713. 4. Roterodam. 1714. 4. & Leidæ 1737. 4. editis.
 EJUSDEM elementa medicinae physico-mathematica Lond. 1717. 8. Leid. 1737. 4.
 Hermanni BOERHAAVE de utilitate explorandorum excrementorum corporis humani Hardervic 1693. 4. † Londin. 1743. 8. cum vita BOERHAVII
 EJUSDEM oratio de usu ratiocinii mechanici in medicina Leid. 1703. 4. † 1709. 8.
 * EJUSDEM institutiones rei medicæ Leid. 1708. 8. 1713. 8. 1720. 8. 1727. 8. 1734. 8. 1746. 8. germanice vertente L. P. EBERHARD Hall. 1754. 4. gallice vertente J. OFRAI.
 EJUSDEM de certo in physicis Leid. 1715. 8.
 EJUSDEM aphorismi de cognoscendis & curandis morbis Leid. 1715. 8. 1722. 8. 1737. 8.
 * EJUSDEM de structura glandularum epistola Leid. 1722. 4.
 EJUSDEM

- EJUSDEM præfatio ad LUISINI aphrodisiacum Leid. 1728. fol.
 * EJUSDEM elementa chemiæ Leid. 1732. 4.
 EJUSDEM opuscula medica conjunctim edita Haag 1738. 4. & opera medica omnia Venet. 1754. 4.
 EJUSDEM prælectiones de viribus medicamentorum Paris 1727. 8.
 EJUSDEM prælectiones in institutiones rei medicæ Gotting 1739. ad 1744. &c.
 EJUSDEM prælectiones de morbis oculorum Gotting 1748. 8. & auctius 1750. 8.
 EJUSDEM de morbis nervorum Leid. 1761. 8.
 EJUSDEM praxis medica Utrecht 1743. 8.
 EJUSDEM prælectiones de calculo Lond. 1741. 8.
- Wilhelm. Ulrich WALDSCHMIDT* de rebus medicis & physiologicis Keil. 1693. 4.
 EJUSDEM & *Christian. Frid. FALKE* de generat. ibid. 1720. 4.
 EJUSDEM superfetatio falso prætenfa Hamburg 1727. 4.
- Johan. LOQUET* de arteria hepatica Leid. 1693. 4.
Caroli DRELINCOURT fil de lienosis Leid. 1693. 4. & cum patris operibus.
 I. D. BERNOULLI de nutritione hominis 1693 † Tigur. 1735. 8.
 EJUSDEM de musculorum motu ibid. 1694. 4. recusa cum MICHELOTI de separatione humorum Venet. 1721. 4.
 I. V. HORN sihra & pua stokholm 1693 suecice † germanice 1726. 8. † 1743. 8. belgice aucta a *Gerardo HAAFF* Amsterd. 1753. 8.
 EJUSDEM anatomes publicæ 1705. Prælectiones Stokholm. 1709. 8.
 EJUSDEM bref huruwyda men utaf en lungans drifwande och sunkande &c. ibid. 1718. 8.
 EJUSDEM andra bref om corruption kankomma de döfode barns lunga at flyta ibid. 1700. 8.
 * I. Iac. RAU de ortu & regeneratione dentium Leid. 1694. 4. a nobis recusa.
 * EJUSDEM de septo scroti Amsterd. 1699. 4.
 Et responsio ad RUYSCHII epistolam ibid. eodem anno.
 EJUSDEM de methodo discendi anatomen Leid. 1713. 4.
 EJUSDEM anatomes compendium exstat in VALENTINI amphitheatro Zootomico.
 Index Suppellectilis Ravianæ a B. S. ALBINO editus est Leid. 1725. 4.
 * *Guilielmi COWPER* myotomia reformata Lond. 1694. 8.
 * EJUSDEM anthropographia Oxon. 1697. fol. † Leid. 1737. fol.
 * EJUSDEM de glandulis urethæ Londin. 1702. 4.
 * EJUSDEM myotomy Lond. 1724. fol.
 Varia in transactionibus philosophicis.
Iob. CASE compendium anatomicum Amsterd. 1694. 12.

- Conrad. Philipp. LIMMER* de monstroso abortu diss. Zerbst. 1694. 4.
 J. GOTTSCHED de motu musculorum Regiom 1694. a nobis recus.
 EJUSDEM de luce & coloribus ibid. 1701.
 EJUSDEM de chyli circulatione ibid. 1702. 4.
 EJUSDEM de visionis modo fiendi 1702. 4.
 P. PEU pratique des accouchemens, Paris 1694. 8.
 * *Philippi de la HIRE* sur differens accidens de la vuë, Paris 1694. 4. & in Mémoires avant 1699.
Nicolai HARTSOEKER dioptrique, Paris 1694. 4.
 EJUSDEM Conjectures physiques Amsterd. 1706. 4.
 EJUSDEM Suite des conjectures physiques ibid. 1708. 4.
 EJUSDEM seconde Suite ibid. 1712. 4.
 EJUSDEM éclaircissemens sur les Conjectures 1710. 4.
 EJUSDEM Suite des éclaircissemens ibid. 1712. 4.
Guil. COWARD Conjecturæ de fermento vitali, nutritio Lond. 1695. 8.
 EJUSDEM ophthalmiatria Lond. 1706. 8.
Bartholomei de MOOR instauratio medicinæ Amsterd. 1695. 8.
 * *Humphred. RIDLEY* anatomy of the brain Lond. 1695. 8. Lond. 1725. 8.
 * EJUSDEM Observations de asthmate, hydrope &c. Lond. 1703. 8. cum descriptione foraminis ovalis.
Guilielmi COCKBURNE Oeconomia animalis Lond. 1695. 8.
 EJUSDEM of the symptomes nature cause and cure of a gonorrhoea Lond. 1716. 8. † 1729. 8.
- Georg. DETHARDING* de fontanella infantum Altdorf 1675. 4.
 EJUSDEM de anatome jucunda & utili Restok 1718. 4.
 EJUSDEM themata physiologica 1720.
 EJUSDEM An homo adultus 40. diebus extra cibum vitam trahere possit ibid. 1721. 4.
 EJUSDEM de musculo RUYSCHII Hafn. 1741. 4.
Iacobi de SANDRIS de sanguinis naturali & præternaturali statu, & de ventriculo Bonou 1696. 4. † Francf. 1712. 8.
Iob. HARTMAN anthropologia Venet. 1696. 4.
Georgii BAGLIVI praxis medica Rom. 1696. 8. † cum experimentis infusoriis.
 EJUSDEM de fibra motrice & morbosa Perus. 1700. 4. Rom. 1702. 4.
 EJUSDEM opera omnia Antverp. 1715. 4. cum variis experimentis anatomicis.
Iohn. FLOYER præternatural state of humours Lond. 1696. 8.
 EJUSDEM the physicians pullewatch. T. I. Lond. 1707. 8. T. II. III. ibid. 1710. 8.
 Conf. etiam l. de asthmate.

Georg.

Georg. Friderici FRANK V. FRANKENAU de succo nutritii per nervos transitu Lips. 1696. 12.

EJUSDEM anastomosis resecta Hafn. 1703. 4. a nobis recusa.

EJUSDEM diapedesis restituta Hafn. 1716. 4.

EJUSDEM de unguibus monstrosis 1716. 4.

Wilhelm. Ernest. TENZEL de sceleto elephanti Jen. 1696. 8.

Traité raisonné sur la structure des organes des deux Sexes &c. Valenciennes 1696. 8.

Oloardii FRANCIOSII Spontaneæ generationis adfertio Ferrar. 1696. 12.

Andr. PETERMAN de ictero ex calculo vesicæ fellæ Lips. 1696. 4.

De la VAUGUYON traité des opérations de Chirurgie Paris 1696. 8. continet anatomen.

Galeria di Minerva Vener. fol. T. I. 1696.

T. II. 1697.

T. III. 1700.

T. IV. 1706.

T. V. 1708.

T. VI. 1717.

Bernardi CONNOR. Evangelium medici Lond. 1697. 8. cum tr. de secretionibus humorum.

Ioh. MUNNIKS de re anatomica Ultraject. 1697. 8.

Progrès de médecine par BRUNET Paris 1697

I. H. HÆNFLER de ovo gallopavonis Custrin 1697. 4.

I. B. CONTOLI brevis instructio medica in glutine in corpore humano producto & in ejus effectibus calculo &c. Rom. 1697. 4. † 1699. 4.

Daniel. Henric. MEIBOM de patella ejusque morbis Francker 1697. 4.

Rich. BOURTON treat. on the reason of muscular motion Lond. 1697. 12.

J. AEGIDIJ EUTH anatomie umbilici Leid. 1697. 8.

SYLVESTRE lettre à M. REGIS (de lite MEXICANA) Paris 1697. 8.

Christ. LUDOWELSCH tabule anatomice Lips. 1698. fol.

Ioachimi TARGIRI medicina compendiaria Leid. 1698. 8.

Iacobi KEIL anatomy of human body abridg'd Lond. 1698. 12. 1710. 12. 1742. 12.

* EJUSDEM account of animal secretion the quantity of blood and muscular motion Lond. 1698. 8.

* EJUSDEM essays on several parts of animal oeconomy Lond. 1717. 8.

* Quæ sunt tentamina medico physica Lond. 1718. 8. Leid. 1725. 4.

Francisci SANTANELLI lucubrationes physico-mechanice Venet. 1698. 4.

J. Philip. EYSEL Compendium anatomicum Erford. 1698. 12.

Guil. MYLIUS de glandulis Leid. 1698. 4. a nobis recusa.

* BUSSIERE

* BUSSIERE lettre à M. BOURDELIN pour servir de réponse à M. MERY Paris 1698. 12.

* EJUSDEM nouvelle description anatomique du coeur de la tortue d'Amérique Paris 1713. 12.

Petri ELFWING de motu peristaltico Upsal 1698. 12.

Wolfgang. Ern. WAGNER de oculo Altdorf. 1698. 4.

Lud. TESTI de saccharo lactis Vener. 1698. fol. † 1700. 12.

Daniel STEMLER epistola de infante sine manibus pedibusque nato Venet. 1698. 4.

C. van SOLINGEN werke Amst. 1698. 4.

In quibus observationes de morbis puerperii.

Nova literaria maris Balthici & septentrionis Lubec ab anno 1698. ad 1708. 4.

Robert BAKER Compleat doctrine of the bones Lond. 1699. 8.

Antonii DEIDIER de motu musculari Monspel. 1699. 4.

EJUSDEM physiologia tribus dissertationibus comprehensa Monspel. 1708. 8.

EJUSDEM dissert. sur la nature des tumeurs Paris 1725. 12. 1732. 12. 1738. 12.

EJUSDEM & aliorum de peste exp. Tigur. 1722. 8.

Et in recueil de la peste SENACI.

EJUSDEM Institutions de médecine Paris 1735. 8.

EJUSDEM anatomie raisonnée. Paris 1742. 8.

I. Baptista FANTON observationes medicæ Turin 1699. 4. & Venet. 1713. 4.

EJUSDEM manu ductio ad anatomen ibid. eod. anno.

Dominici SANGUINETI dissertationes jatrophylicæ Neapoli 1699. 4.

J. Iacobi MANGET Bibliotheca anatomica Genev. 1699. fol. 2. vol.

EJUSDEM theatrum anatomicum ibid. 1717. fol. 2. vol.

Theophili BONNET Sepulchretum anatomicum cura J. Iac. MANGET recusum Genev. 1700. fol. 2. vol.

* Jean MERY de la circulation du sang Paris 1700. 12.

EJUSDEM traité physique sur le coeur de la tortue de mer. Paris 1705. 4.

EJUSDEM problemes de physique sur le coeur Paris 1711. 8.

* EJUSDEM traité de l'oreille, prodiit cum LAMY explication de l'ame sensitive.

I. Georg. a BERGEN de aeris per pulmonem in cor sinistrum transitu Francf. Viadr. 1700. 4.

EJUSDEM de vagitu uterino ibid. 1714. 4.

Caroli GAVET nova febris idea Genev. 1700. 12.

Godofridi SAND. de fungo &c. Regiom. 1700. 4.

EJUSDEM rarus ventriculi abscessus ibid. 1701.

- Gedeon HARVEI* vanity of physik Lond. 1700. 8.
 * *Antonii VALISNERI* dialoghi dei sviluppi e costumi delle infetti Patav. 1700. 8. &
 * *EJUSDEM* nuove esperienze sulli sviluppi ibid. 1713. 4.
 * *EJUSDEM* considerazioni intorno al cervello di bue impietrito Padova 1710. 4.
EJUSDEM osservazioni intorno alla generazione de vermi ordinari del corpo umano ibid. 4.
 * *EJUSDEM* anatomia d'un struzzo 1713. † & in oper.
 * *EJUSDEM* istoria del cameleonte africano e di vari animali d'Italia Venet. 1711. 4.
 * *EJUSDEM* istoria della generazione dell uomo Venet. 1721. 4.
 * *EJUSDEM* raccolta di varie osservazioni spettanti all istoria medica e naturali Patav. 1726. 4.
 * *EJUSDEM* opera omnia Venez. 1733. fol.
Job. SALZMAN de urinatoribus Argent. 1700. 4.
 * *EJUSDEM* de anatome jucunda & utili ibid. 1709. 4.
EJUSDEM theses anatomicæ selectæ ibid. 1711. 4.
EJUSDEM nova encheiresis ductus thoracici 1711. 4. a nobis recusa Tom. I. disp. anat.
EJUSDEM de circulatione sanguinis in fetu ibid. 1714. 4.
EJUSDEM de vena portarum 1717. 4.
EJUSDEM de aure humana 1719. 4.
EJUSDEM & *HIRSCHEL* de præcipuis inter fetum & adultum differentiis 1729. 4.
EJUSDEM & *DIVOUX* vesicæ urinaris hernia ibid. 1732. 4.
EJUSDEM de glandula pineali lapidescente 1733. 4.
Alexandri PASCOLI de homine L. III. Perus. 1700. 4. † Rom. 1728. 4.
IDEM est *SOPHUS MOLOSSIUS*, qui contra Papium armenta automata defendit Rom. 1706. 8.
EJUSDEM anatome literaria pro solemnii studiorum renovatione P. Cassi Rom. 1706. 8.
I. Caspar GRIMM relation von einem monstro bicorporeo Lips. 1700. 4.
 * *Abraham CYPRIAN* epistola ad D. MILLINGTON exhibens historiam fetus humani salva matre ex tuba excisi Leid. 1700. 8.
Georgii PASCHII de novis inventis, quorum accuratori cultui facem prætulit antiquitas Lips. 1700. 4.
Nicolai ANDRY traité de la génération des vers Paris 1700. 12. 1741. 12. 2. vol.
EJUSDEM éclaircissement sur le traité des vers ibid. 1704. 12. 1741. 12.
EJUSDEM Examen de divers points d'anatomie Paris 1725. 8.
Bartholomæi KRUGER anatomicus theodidactos Brunsvic. 1700. 4.
Laurentii ROBERG de inventis seculi anatomicis Upsal 1700. 4.
EJUSDEM lykräfnings täflor. Upsal 1718. 8.

Polycarpi

- Polycarpi Gottlieb SCHACHER* de anatome præstantissimo totius physiologiae fundamento Lips. 1701. 4.
EJUSDEM de cataracta ibid. eodem anno.
EJUSDEM de fistulæ spiritalis fabrica 1707. 4.
EJUSDEM de placentæ uterinæ morbis 1709. 4.
EJUSDEM de præcipuarum partium administratione 1710. 4.
EJUSDEM an anima rationalis sit corporis vitale principium ibid. eodem anno.
EJUSDEM de tænia 1717. 4.
EJUSDEM de partu gemellorum disparis magnitudinis 1721.
EJUSDEM de anatomia & physiologia in genere Lips. 1725. 4.
EJUSDEM de vasorum biliariorum existentia & distributione 1722. 4.
EJUSDEM de partibus corporis humani externis 1725. & internis 1725. ibid.
EJUSDEM observationes circa ossificationem præternaturalem 1726.
EJUSDEM de corruptione fetus humani, abortus causa 1728.
EJUSDEM de pillis in ovariis mulieribus ibid. 1735. 4.
Henrici v. DAVENTER novum lumen obstetricantium Leid. 1701. 4. 1724. 4.
EJUSDEM pars altera, seu ulterius examen partium difficilium Leid. 1724. 4.
 Gallice per *BRUHIER* Paris 1734. 4.
 * *Antonii PACCHIONI* de duræ meningis fabrica & usu Romæ 1701. 8.
 * *EJUSDEM* de glandulis conglobatis duræ matris ibid. 1705. 8. 1725. 8.
 * *EJUSDEM* epist. de dura matre ibid. 1721. 8.
 * *EJUSDEM* opera omnia Rom. 1741. 4.
Dominici GUILIELMINI de sanguinis natura & constitutione Venet. 1701. 8. † Utrecht 1704. 8.
Johannis BESSE recherche analytique de la structure des parties Toulouze 1701. 8. 2. vol.
EJUSDEM lettre sur le l. de l'oeconomie animale de M. HELVETIUS Paris 1725. 8.
EJUSDEM replique aux lettres de M. HELVETIUS au sujet de la critique de son livre de l'oeconomie animale Paris 1726. 8.
Ascanii Maria BAZZICALUVE nova tumorum methodus Parm. 1701. 4.
Lucr. Antonii PORTII varia Neapoli 1701. 12. † ibid. in collectione operum Neapoli 1736. 4.
I. Adam BRENDEL de hydrope ovarii muliebris Witteberg. 1701. 4.
EJUSDEM de embryone in ovo præexistente ibid. 1703. 4.
EJUSDEM de nutritione fetus in utero materno ibid. 1704.
EJUSDEM decades tres observationum anatomicarum 1718. 4.
Petri LINSING examen medicum Erlang 1701. 8.
 * *Johannis PALFYN* beschryving van de beenderen Gent. 1702. 4. Leid. 1727. 8. Germanice Breslaw 1730. 8. gallice Paris 1731.
EJUSDEM

- EJUSDEM description des parties de la femme Leid. 1708. 4.
 * EJUSDEM beschryving van twee monstruusen kindern Leid. 1714. 8.
 EJUSDEM anatomie chirurgicale Paris 1726. 8. & cum auctariis Cl. BOUDOU ibid. 1734. 8. cumque augmentis Cl. PETIT ibid. 1753. 8. italice per G. LARBER Venet. 1758. 3. vol. germanice Noriberg 1760. 8.
 I Georg. STEIGERHAL de matheos & historix naturalis utilitate in medicina Helmstatt 1702. 4.
 I. Emanuel KUHN de ileo Leid. 1702. 4.
 Caspar POSNER beschr. einer misgeburt Dresd 1702. 8.
 * SAVIARD observations de chirurgie Paris 1702. 8.
 Christiani HUGENII opera Varia Leid. 1714. 4.
 Reliqua ibid. 1728. 4.
 Posthuma ibid. 1728. 4.
 * Job. FREIND Emmenologia Oxon. 1703. 8.
 Opera omnia Paris 1735. 4.
 Joseph. de la CHARRIÈRE anatomie de la tête de l'homme Paris 1703. 8.
 Alexandri Christiani GAKENHOLTZ de principiis mechanicis physiologie adplicandis Helmstadt 1703. 4.
 Jacobi FOURNEAU & Placidi SORACI an pili sint partes corporis viventes? Paris 1703. 4.
 EJUSDEM an F. animi pathemata motum sanguinis & cordis augent & minuunt Paris 1728. 8.
 I. Conrad. BARCHHUSEN acronmata Ultraject. 1703. 8.
 EJUSDEM de ortu & progressu medicinæ 1723. 4.
 Christian WOLF de loquela Lips. 1703. 4.
 EJUSDEM aerometriæ elementa 1709. 12.
 EJUSDEM psychologia empirica Hall. 1733. 4.
 EJUSDEM psychologia rationalis ibid. 1740. 4.
 EJUSDEM Elementa Matheos 1731. 4. 14q.
 EJUSDEM nuzliche versuche 1737. 14.
 EJUSDEM vom gebrauche der thiele in thieren 1737. 8.
 DEVAUX l'art de faire des rapports, Paris 1703. 8. 1743. 12.
 Car. Frid. LUTHER de pericardii, pulmonis & partium genitalium animalis Keil. 1704.
 EJUSDEM de termino fetus naturali ibid. 1703. 4.
 Andrea RUDIGER de regressu sanguinis per venas mechanico Hall. 1704. 4.
 EJUSDEM & GORN de pituita Lips. 1718. 4. a nobis recus.
 Richardi MEAD de imperio solis & lunæ Londin 1704. 8. 1738. 8. 1746. 8.
 EJUSDEM of poisons Lond. 1738. 8. 1747. 8.
 EJUSDEM Opera omnia Gotting. 1749. 8.
 * Antonii Maria VALSALVA de aure humana Bonon 1704. 4. Ultraject. 1707. 4. & cum amplissimis MORGAGNI Commentariis Venet. 1740. 4.
 EJUSDEM dissertationes tres a MORGAGNO anno 1740. editæ, cum priori opere.

- Christiani Johannis LANGII opera Lips. 1704. fol.
 Petri MATTHÆI animadversiones physico-medicæ Neapoli 1704. 4.
 Louis LEMERY de la nourriture des os Paris 1704. 8. † Leid. 1709. 8.
 Ralph BATHURST life and literary remains Lond. 1761. 8. sed obiit 1704.
 Stephan. Francisci GEFROI Ergo hominis primordia vermis Paris. 1704. 4.
 J. Conradi BECKER observations cum l. de morte submerforum sine aqua Giesl. 1704. 8. Jen. 1720. 4.
 EJUSDEM pædocoonia inculcata 1729. 4.
 John COLBATCH collection of tracts chirurgical and medical Lond. 1704. 8.
 In iis reperitur essay concerning acid and alkali, & some farther considerations concerning acid and alkali.
 J. Sigismund. HENNINGER de bile Argent. 1705. 4.
 EJUSDEM de saliva I. ibid. 1705. II. 1706.
 EJUSDEM de chylo ibid. 1709.
 EJUSDEM de lacte ibid. 1717.
 J. Dominici SANTORINI opuscula de fibra, de nutritione, de catamenii &c. Venet. 1705. 8. † & cum BAGLIVI operibus.
 * EJUSDEM observationes anatomicæ Venet. 1724. 4.
 * EJUSDEM Storia d'un feto estratto delle parte derettane Venet. 1727. 4.
 Horatii de FLORIANIS errores detecti in l. de oculorum & mentis vigiliis Rom. 1705. 4.
 Thoma GREENHILL νεκροχηρεια Lond. 1705. 4.
 Joseph. COURTIAL nouvelles observations sur les os Paris 1705. 4.
 Alexandri THOMSON dissertationes medicæ Leid. 1705. 8.
 Henrici SNELLEN theoriæ mechanicæ delineatio Leid. 1705. 8.
 EJUSDEM de spiritibus igneis contra B. de MOOR 1707. 8.
 J. Ioach. SCHÖEPPER de pulmone infantis natante & submerso Hall. 1705. 4.
 J. laob. BAYER de longevitate medicorum Altdorf 1705. 4.
 EJUSDEM de frenulo linguæ ibid. 1706. 8.
 Christ. WARLIZ scrutinium lacrumarum Witteberg 1705. 8.
 EJUSDEM Valenciannarium senum Salomonæum Lips. 1708. 8.
 I. Louis PEIT traité des maladies des os Paris 1705. 8. 1723. 8. 1736. 8. Leid. 1709. 8. & ex editione Cl. LOUIS Paris 1758. 8.
 EJUSDEM lettre à l'Auteur de l'extrait du livre sur les maladies des os Paris 1724. 12.
 Henrici BUYSSEN van de Uytwerpiagen des menschelykkens lighamps Amsterd. 1706. 12.
 * Antoine BRISSEAU observations sur la cataracte Tournai 1706. 12. Paris 1709. 8.
 * EJUSDEM suite des observations Paris 1709. 8.

- EJUSDEM observations Douai 1716. 8.
 L'ètré de des NOUES & de GUILIELMINI Rom. 1706. 8.
Wilhelmi Henrich MULLER de thymo Leid. 1706. 4.
 EJUSDEM defensio exercitationis de thymo 1707. 4.
 * * *I. Baptiste MORGAGNI*, qui solus ex tanto Cl. Virorum exercitio
 supervivit, utinam diu. Adversaria anatomica I. Bonon. 1706. 4.
 * * Secunda & tertia ibid. 1717. 4.
 * Quarta, quinta & sexta Patav. 1719. 4.
 Omasia conjunctim eodem anno ibid.
 EJUSDEM nova institutionum medicarum idea Patav. 1712. 4.
 EJUSDEM in CELSUM & SAMMONICUM epistolæ Haag 1724. 4.
 auctæ, & denæ omnino prodierunt Patav. 1710. 8.
 * EJUSDEM epistolæ anatomicæ duæ Leid. 1728. 4.
 * EJUSDEM ad VALSALVÆ opera epistolæ anatomicæ XVI. Venet.
 1740. 4.
 * * EJUSDEM de sede & causa morborum Venet. 1762. fol.
 * EJUSDEM opuscula varia Venet. 1763. fol.
 S. I. von des erzeugung des menschen Francf. 1706. 8.
Petri Angeli PAPI sacra auctorum recentium critica Rom. 1706.
 Et P. A. PAPI responde a Sofio Molofio ibid. eod. anno.
Christ. BIERWIRTH de hepatis structura Leid. 1706.
Michael. Ernest. ETMULLER & WERTHER monstrum hungaricum
 Lips. 1707. 4.
 EJUSDEM ETMULLERI de novo ovario epist. probl. ad RUYSCH
 Amst. 1714. 4.
 EJUSDEM de circulatione sanguinis in fetu Lips. 1715. 4.
 EJUSDEM de extractione secundarum 1726. 4.
Thome ALGHISI litotomia Firenz 1707. fol. † Venet. 1708. 4.
Benjamin. Benedict. PETERMANN obsf. decades I. II. Lips. ibid. 1707. 8.
I. Wilhelmi PAULI in J. V. HORNE microcosmum notæ & prælatio
 Lips. 1707. 8.
 EJUSDEM de nutritione naturali & præternaturali ibid. 1709. 4.
 EJUSDEM de glandulis conglobatis adversus VERCELLONUM 1717. 4.
 * EJUSDEM experimenta siphonis Wolfiani 1719. 4. a nobis recusa.
 EJUSDEM progr. ad incisionem cadaveris 1721. 4.
 * *James DRAKE* anthropologia nova Lond. 1707. 8. 1727. 8. 1737. 8.
Christiani STROEM nova theoria machinæ animalis Amsterd. 1707. 8.
 * *James DOUGLAS* comparative anatomy of the muscles Londin. 1707. 12.
 & latine vertente SCHREIBERO Leid. 1738. 8.
 EJUSDEM bibliographia anatomica Loud. 1715. 8. Leid. 1734. 8.
 * EJUSDEM description of the peritonæum Londin. 1730. 4. & 8. latine
 vertente HEISTERO filio Helmst. 1733. 8.
 EJUSDEM history of the lateral operation Lond. 1726. 8. Leid. 1729. 4.
 EJUSDEM appendix to the same ibid. 1731. 4. Leid. 1733. 4. *Antoine*

- Antoine MAITREIEAN* traité des maladies de l'oeuil Troyes 1707. 4.
 Paris 1741. 12.
 * EJUSDEM traité de la formation du poulet Paris 1723. 12.
Martin NABOTH de sterilitate Lips. 1707. 4.
Petri PAXTON physico medical directory Lond. 1707. 8.
J. Henrici de HEUCHER litigia circa inventa anatomica Witteb. 1707. 4.
 EJUSDEM ars magna anatomie ibid. 1709. 4.
 EJUSDEM anatomie practica ibid. eod. anno.
 EJUSDEM anatomie ad praxin accommodanda ibid. 1710. 4.
 EJUSDEM de organo gustus 1710. 4.
 EJUSDEM selectiora anatomica ibid. 1711. 4.
 EJUSDEM opera omnia Lips. 1744. 1745.
Jeremie WAINEWRIGHT mechanical account of nonnaturalis Lond.
 1708. 8. 1737. 8. cum qua editione exstat liber de hepate.
 Anatomophili tabulæ anatomico-anthropologicæ Dresd. 1718. fol.
Julii Bartholomei BERINGER idea institutionum medicinæ rationalium
 Wurzburg 1708. 8.
Christiani Adam THEBESII de sanguinis circulo per cor Leid. 1708. 4.
 1716. 8.
Laurentii HEISTER de tunica choroidea Hardervyck 1708. 4. Helmst. 1726. 4.
 EJUSDEM de masticatione Altdorf 1711. 4.
 EJUSDEM de cataracta in lente crySTALLINA diff. III. Altdorf 1711. 1712.
 1713. & tres diff. conjunctæ ibid. 1713. 8.
 EJUSDEM apologia systematis sui de cataracta Altdorf 1717. 8.
 EJUSDEM vindiciæ sententiæ de cataracta ibid. 1719. 8.
 EJUSDEM compendii anatomici specimina diff. IV. Altdorf 1715. 1716.
 1717.
 EJUSDEM compendium anatomicum 1717. 8. 1719. 8. 1727. 8. 1736.
 8. 1741. 8. Sæpe & in varias linguas versum, gallice per DEVAUX Paris
 1739. 8.
 EJUSDEM de valvula coli Altdorf 1718. 4. diff. a nobis recusa ann.
 1745.
 EJUSDEM & *J. Jac. GRAMBS* de glandulis, quæ præter necessitatem
 in corpore humano statuuntur Altdorf 1719. 4.
 EJUSDEM oratio de incrementis anatomicis seculi 18. Helmst. 1720. 4.
 Wolfenbuttel 1720. 8.
 EJUSDEM an sanguini circulus veteribus cognitus fuerit, Helmst. 1721. 4.
 EJUSDEM & de pulmonis in fetu innatatione & submersione signum &c.
 Helmst. 1722. 4.
 EJUSDEM partus tredecimestris pro legitimo habitus 1727. 4.
 EJUSDEM de anatomes subtilioris utilitate 1730. 4.
 EJUSDEM & *MOEBII* observationes miscellanæ 1730. 4. a nobis recusæ.
 EJUSDEM

- EJUSDEM de fallaci pulmonis infantilis experimento Helmst. 1732. 4.
 EJUSDEM Compendium institutionum medicinae 1736. 4. 1745. 4.
 EJUSDEM de anatomiae in chirurgia majori, quam in medicina necessitate 1737. 4.
 EJUSDEM de medicinae mechanicae praestantia 1738. 4.
 * EJUSDEM Institutiones chirurgiae Amsterd. 1739. 4. 1750. 4.
 EJUSDEM de mutationibus corporis humani ab ortu ad obitum Helmstätt. 1744.
 EJUSDEM de genuum structura & morbis Helmst. 1744. 4.
 EJUSDEM de ossibus, pilis & dentibus in ovario repertis Helmstätt. 1747.
 EJUSDEM medicinische und chirurgische wahrnehmungen Rostock 1753.
 Antonii FIZES de corporis humani generatione Monspel. 1708.
 EJUSDEM de liene hominis Lond. 1717.
 EJUSDEM de naturali secretione cutis 1719. 8.
 EJUSDEM duodecim quaestiones Monspel. 1731. 4.
 EJUSDEM Universae physiologiae conspectus ibid. 1737. 8.
 EJUSDEM opera omnia Monspel. 1742. 4.
 J. Antonii TARENZONI Exercitationes physico-medicae Lucc. 1708. 4.
 EJUSDEM de morbis uteri ibid. 1715. 4.
 Georg. BERKLEY essay toward a new theory of vision Dublin 1708. 8. †
 Lond. 1733. 8.
 Petri EVERIZEN de glandula thyreoidea Leid. 1708. a nobis recus.
 Christian Frideric. BOTTGER fetum non ante conceptionem in ovo praexist. Lips. 1708. 4.
 Job. DARTIGUELONGUE apographe rerum physico-medicarum Amsterd. 1708. 8.
 * Johannis FANTONI dissertationes anatomicae XI. Turin. 1708. 8.
 * EJUSDEM anatomia corporis humani ibid. 1711. 4.
 * EJUSDEM opuscula anatomica Genev. 1738. 4.
 * EJUSDEM dissertationes anatomicae renovatae Turin. 1745. 8.
 Giornale de letterati d'Italia Venet. 1708. ad 1740. Tomi quadraginta & denique supplementa tria.
 1. Herman FURSTENAU desiderata anatomico-physiologica Hall. 1709. 4.
 Francis. HAWKSBEЕ physico-mechanical experiments on various subjects Lond. 1709. 4. 1719. 8.
 Henric NICHOLSON anatomy of human body Lond. 1709. 8.
 Petri MASSUET de generatione animalium ex ovo Leid. 1709. 4.
 Christoph. Martin BURCHARD de secretione humorum in genere Keil. 1708. 4.
 EJUSDEM de secretione bilis Keil. 1709. 4.
 De natura & usu bilis ibid. 1710. 4.
 * Laurentii TERRANEI de glandulis urethrae Turin 1709. 8. Leid. 1721. 8.

- Dominici MISTICHELLI dell'apoplessia Rom. 1709. 4.
 EJUSDEM aggiunta al trattato dell'apoplessia Padov. 1715. 4.
 Thoma JACOBZI de distinguendis cadaveribus per crania Hafn. 1709. 4.
 * Francisci PETIT lettres d'un médecin des Armées du Roy Namur 1710. 4.
 * EJUSDEM que le cristallin est fort près de l'uvée Paris 1729. 4.
 EJUSDEM lettre contenant des réflexions sur les découvertes faites sur les yeux ibid. 1731. 4.
 EJUSDEM réflexions sur les découvertes faites sur les yeux ibid. 1732. 4.
 EJUSDEM plurima in Mémoires de l'Académie des sciences. Miscellanea Berolinensia Berlin 1710. 4.
 Et porro sex continuationes ad annum 1743.
 Jean ASTRUC de motu musculari Monspel. 1710. 12. & in MANGETTI theatr.
 EJUSDEM de la digestion des animaux, pour démontrer qu'elle se fait par un levain Paris 1710. 12. †
 EJUSDEM mémoire sur la digestion des alimens Paris 1711. 8.
 EJUSDEM traité de la digestion Toulouse 1714. 8.
 EJUSDEM epistolae, quibus respondetur epistolicae dissertationi Thoma BOURRI de causis concoctionis ciborum Toulouse 1715. 12.
 EJUSDEM de phantasia & imaginatione Monspel. 1723. 8.
 EJUSDEM & WINSLOWI ergo ex subtiliori anatomie ars medica certior Paris 1743. 4.
 EJUSDEM ergo sympathia partium a positione nervorum in sensorio communi 1743. 4.
 EJUSDEM traité des maladies des femmes Paris 1761. 8.
 De la MARCHE Instruction familière & utile aux sages femmes Paris 1710. 8.
 P. Demehereuc de la CONSELLERE de auditu Utrecht 1710. 4.
 Jacobi VERCELLONI de glandulis oesophagi Astæ 1711. 4.
 Christian Henric. ERNDE iter Anglico-batavum Amsterd. 1711. 8.
 Philippi HECQUET traité de la digestion Paris 1711. 8. † 1730. 8.
 EJUSDEM Medicinae conspectus Paris 1722. 12.
 EJUSDEM médecine théologique Paris 1733. 13. 2. vol.
 * Patrik BLAIR Osteographia elephantina Lond. 1718. 4.
 * EJUSDEM miscellaneous observations in physik anatomy surgery &c. ibid. 1718. 8.
 Nic. CRISSENZO de februm ratione Neapoli 1711. 4.
 Camilli FALCONET An fetui sanguis maternus alimento. Paris 1711. 4.
 Gottfried. Wilhelm. MULLER de situ obliquo uteri in gravidis Argent. 1711. 4.
 Samuel DURY de motu vitali Leid. 1711. 4.
 Jac. le MORT Medicinae fundamenta novantiqua Leid. 1711. 8.
 M. Angeli MOLINETTI lettera toccante il vas breve Padova 1711. fol.
 (mm) 2

- Bibliotheca anatomica Londin.* 1711. 3. vol. 4.
 I. Philip. METZ historia diabetis rara Basil. 1711. 4.
 I. Baptiste BIANCHI historia hepatica Turin. 1711. 4. & multo auctior
 Genev. 1725. 4.
 EJUSDEM de ductibus lacrimalibus novis Turin 1715. 4. Leid. 1724. 8.
 EJUSDEM prolusio ad anatomen publicam Turin 1736. 4.
 EJUSDEM de naturali & vitiosa generatione Turin 1741. 8.
 EJUSDEM Storia del mostro di duo corpi ibid. 1749. 8.
 EJUSDEM lettera sull' infensilita &c. Turin. 1755. 8.
 Christiani Democriti DIPPET viæ animalis morbus & medicina 1711. †
 Hamburg 1730. 8. Francf. 1736. 8. germanice cum notis.
 Augustini Friderici WALTHER de lente crystallina Lips. 1712. 4.
 EJUSDEM de secretione animali ibid. 1712. 4.
 * EJUSDEM de lingua humana Lips. 1721. 4. a nobis recusa.
 EJUSDEM de membrana tympani 1725. 4.
 * EJUSDEM de articulis & ligamentis pedis 1729. 4.
 * EJUSDEM ad eum lib. Supplementum 1730.
 * EJUSDEM tabula arteriæ coeliacæ 1729. 4.
 * EJUSDEM historia suffocationis ibid. eodem anno.
 * EJUSDEM de vasis vertebralibus 1730. 4.
 * EJUSDEM historia partus monstrosi 1731. 4.
 * EJUSDEM de ductu thoracico 1731. 4.
 * EJUSDEM anatome muscutorum teneriorum 1731. 4.
 * EJUSDEM observationes de musculis 1733. 4.
 EJUSDEM de pulsu sanguinis in sinu duræ meningis 1734.
 EJUSDEM de obesitate & voracibus 1734. 4.
 EJUSDEM & LUDWIGII de deglutitione 1737. 4.
 * EJUSDEM de intestinorum angustia 1737. 4.
 EJUSDEM & MORGENBESSER de vomitu 1738. 4.
 EJUSDEM de oscitatione 1738. 4.
 * EJUSDEM de structura cordis auricularum 1738. 4.
 * EJUSDEM de vena portarum diss. I. 1739. II. 1740. 4.
 EJUSDEM de erubescensibus 1739. 4.
 EJUSDEM de larynge & voce 1740. 4.
 EJUSDEM de atra bile 1740. 1741. 4.
 EJUSDEM de collo vesicæ virilis 1745. 4.
 Pauli Hieronymi BIUMI scrutinio d'anatomia e di chirurgia Milan.
 1712. 8.
 EJUSDEM esame d'alcuni canali chiliferi che del fondo del ventricolo
 per le toniche del omento sembrano penetrare nel fegato Milan 1728. 8.
 Francesco Maria NIGRISOLI Considerazioni intorno alla generazione de
 vivente e particolarmente de mostri Ferrar. 1712. 4.
 EJUSDEM difesa del NIGRISOLI (contra Abb. CONTI) ibid.
 1714. 4.

Aloysi

- Aloysi della FABBRA dissertationes medico-phys. Fenar. 1712. 4.
 Henrici HENRICI de vesiculis feminalibus mulierum Hall. 1712. 4.
 An EJUSDEM Kurzer begriff und betrachtung des menschlichen Körpers
 Zerbst. 1736. 8.
 I. C. MUSTINGER de articulis Argent. 1752. opus forte SALZMAN-
 NI.
 * Engelbert KÆMPFER amoenitates exoticæ Lamgr 1712. 4.
 * GOUFFON descriptio monstri cum Sculteti armamentario Lugd. 1712. 4.
 J. Henrici MULLER de tuba Stentorea Altdorf 1712. 4.
 Jovonis GAUKES medicina ad certitudinem mathematicam evehenda Amsterd.
 1712. 8.
 J. Wilb. WIEDMAN de tonsillis Altdorf 1712. 4.
 Elie CAMERARII dissertationes epistolice Taurinenses Turin 1712. 8.
 EJUSDEM specimina medicinæ celesticæ Francof. 1713. 4.
 EJUSDEM conamina medicinæ conciliatricis ibid. 1715. 4.
 EJUSDEM systema cautelarum medicarum Francof. 1721. 4.
 EJUSDEM machinæ humanæ cum thermometro & barometro analogia Tu-
 bing 1721. 4.
 J. Maria LANCISI præter egregium opus de subitaneis mortibus, & diss.
 de sede cogitantis animæ Venet. 1713. 4. dedit EUSTACHII tabulas Rom.
 1714. fol.
 * EJUSDEM de corde & aneurysmatibus Rom. 1728. fol. Venet. 1739. fol.
 Rom. 1745. 4. hic melius.
 EJUSDEM epistolæ de vena azyga & de nervorum gangliis extant cum
 ADVERSARIIS MORGAGNI. & Rom. 1745. 4.
 IDEM explicationes tabularum dederat, quas ROSSI Rom. 1691. excudit.
 Andrea Ottomari GOELICKE historia anatomie novantiqua Hall. 1713. 8.
 EJUSDEM introductio in historiam literariam anatomes Francof. Viadr.
 1738. 4.
 EJUSDEM Institutiones medicæ secundum principia medico organica refor-
 matæ ibid. 1735. 4.
 EJUSDEM spiritus animalis ex foro medico relegatus 1728.
 EJUSDEM de ossium structura & usu 1735. 4.
 EJUSDEM de tendinis structura & usu 1734.
 Philippi della TORRE lettera intorno alla generazione dei vermi Patav.
 1713. 4.
 C. Sigmund GAKENHOLZ de visione per cataractam impedita Helmstatt.
 1713. 4.
 Joseph. MORLAND disquis. concerning the force of the heart Lond.
 1713. 8.
 Matthai GEORGI de homine L. II. Genua 1713. 4.
 Peter KENNEDY ophthalmography Lond. 1713. 8.
 EJUSDEM supplement. ibid. 1739. 8.
 Car. Franc. VOLKERSHOVE de juncturis ossium Leid. 1713. 4.

(m m) 3

Samuel

- Samuel de BERGER de transitu sanguinis per vasa minima Witteb. 1713. 4.
 * William CHESELDEN anatomy of human body Lond. 1713. 8. 1722. 8. 1726. 8. 1730. 8. 1732. 8. 1741. 8.
 EJUSDEM tr. on high operation Londin. 1723. 8.
 * EJUSDEM osteography Lond. 1733. fol.
 Dominici ANEL recueil de diverses piéces. (de fistula lacrumali) Turin. 1713. 4.
 Pancratii WOLF physica Hippocratica Lips. 1713. 8.
 Rudolph. HUBER doctrina glandularum & tumor scrophulosus maxillæ inferioris Basil. 1713. 4.
 I. Pelegrin NUVOLETTI lettera sopra d'un parto mostroso Fano 1714. 4. & in opusculis scientificis.
 Louis FEUILLE Journal des observations physiques faites sur les Côtes Orientales de l'Amérique Paris 1714. 4.
 EJUSDEM suite du Journal 1725. 4.
 Christian VATER de partu hominis post mortem matris Witteb. 1714. 4.
 Paul Gottfried STEVERT de morbis a motu sanguinis circulatorio aucto oriendis Basil. 1714. 4.
 I. A. WEDDEL de valvula venæ subclaviæ ductui thoracici imposita Jen. 1714. 4.
 EJUSDEM de visione, quæ oculo fit gemino Jen. 1714. 4.
 EJUSDEM de principio vitali ibid 1721. 4.
 EJUSDEM de transpiratione insensibili 1728. 4.
 EJUSDEM de velocitate sanguinis a statu diverso vasorum dependente 1734. 4.
 Daniel NEBEL de coagulo bilis Heidelberg 1714.
 Clifton WINTRINGHAM de vasis ultimis York 1714. 8.
 J. Jac. GRAMBS de nutritione & augmento fetus in utero Giesl. 1714. 4.
 EJUSDEM anweisung zur osteologie, neurologie, & ad reliquas partes anatomies Francf. 1740. 8.
 Thome NEWETT natural Oeconomy of human body Lond. 1714. 4.
 David de GRÆBNER additamenta in T. CRAANEN de homine Lips. 1714. 4.
 Jan. VERBRUGGE examen of land en zee Chirurgie Amsterd. 1714. 8.
 William SALMON anatomy of human body Lond. 1714. 8.
 Meinhard Carl. EULER de mesenterio Argent. 1714. 4. a nobis recus. Gotting. 1745. 4.
 Georg. Philip. NENTER physiologia Argent. 1714. 8. & in operibus ibid. 1718. 1721. 4.
 Henrici HAGUENOT an ileos a motu antiperistaltico Argent. 1715. 8. a nobis recus. 1745. 4.
 EJUSDEM de nutritione Monspel. 1727. 8.
 De sensibus internis 1728. 8.
 De transpiratione insensibili 1733. 8.

- Conrad. Ludwig WALTHER thesaurus observationum medicarum Lips. 1715. 8.
 * Christiani Jacobi TREW. de chylosi fetus in utero Altdorf 1715. 4.
 EJUSDEM vertheidigung der anatomie Nuremb. 1729. 4.
 * EJUSDEM de vasis lingue salivalibus ad HALDERUM Noriberg. 1734. 4.
 * EJUSDEM de differentiis hominis nati & non nati ibid. 1736. 4.
 Plurima etiam dedit ad commercium Noricum ornandum, & tabulas officum paravit hactenus ineditas.
 Thome SCHWENKE de saliva Leid. 1715. 4.
 * EJUSDEM hæmatologia Haag. 1743. 8.
 * Petri v. MUSSCHENBROECK de aeris præsentia in humoribus humanis Leid. 1715. 4. a nobis recusa.
 * EJUSDEM additamenta ad experimenta Academiæ Cimentinæ Leid. 1731. 4.
 * EJUSDEM Essays de physique ibid. 1739. 4.
 EJUSDEM de mente humana se ipsam ignorante 1740. 4.
 * * EJUSDEM Introductio in philosophiam naturalium ibid. 1762. 2. vol. Gottlieb Polycarpi MULLER meditationes in oeconomicam generationis animalium Lips. 1715. 4.
 R. I. CAMERARII & de PFISTERN experimenta circa generationem hominis & animalium Tubing. 1715. 4. a nobis recusa.
 P. AMAND Nouvelles observations sur la pratique des accouchemens Paris 1715. 8.
 I. Wilb. BUSSI de aditibus civitibus Erfurt. 1715. 4.
 Geminiani MONTANARI de tuba stentorera 1715. 8. † & in Galeria di Minerva.
 Benedicti STEHELINI de solidorum corporis humani adtritione Basil. 1715. 4.
 * EJUSDEM specimen anatomico-botanicum Basil. 1721. 4. a nobis recusum.
 * Et 1724. 4.
 * Et 1731. 4.
 Christoph. FRAWN de vena portæ Leid. 1715. 4.
 Aug. Car. CUMME dentium historia Helmstatt. 1716. 4.
 Bernard v. NIEUWETDYDT regtē gebruik der Waareld beschouwing Amsterd. 1716. 8. † auct. & emendat. a I. A. SEGNERO Jena 1747. 4.
 J. Theod. ELLER de liene Leid. 1716. 8.
 EJUSDEM physiologie Schneeberg 1748. 8.
 Petri RABUS de denibus Leid. 1716. 4.
 J. Melch. VERDRIEK de æquilibrio mentis & corporis 1716. 8.
 EJUSDEM de ventriculi actione Giesl. 1721. 4.
 J. Reinh. KUSTNER de lingua sana & ægra Altdorf. 1716. 4.
 Jacob FINNENAU de pulsu Regiomont. 1716. 4.
 Conrad. Jacobi

- Jacobi HOVII* de circulari motu humorum per oculos Leid. 1716. 8.
Guiljelmi DERHAM physico theology Lond. 1716. 8.
I. Sinson. BAUERMULLER specimen theoriæ medicæ Würzburg 1716. 8.
 EJUSDEM de usu partium ibid. 1726. 4.
Louis Leger de GOUEY le véritable chirurgien, avec des nouvelles découvertes sur la myologie, l'Osteologie & la génération du fœtus Rouen 1726. 8.
Longueville HARCOURT Histoire de plusieurs personnes, qui ont vécu plusieurs siècles Bruxelles 1717. 4.
Joseph. Maria VIDUSSI motivi di dubitar intorno la generazione Venet. 1717. 12.
Christian. HERZOG bericht von den Aegyptischen mumien Gotha 1717. 8.
David. HERMAN tabulæ osteologicæ Budissin 1717. 8.
 Recusæ cum nomine *Christiani HEISTER* succinctæ anatome corporis humani Freyberg 1726. 4.
Sebastiani MELLI Chirurgo svegliato Venez. 1717. 8.
 EJUSDEM il pro e contra della fistola lacrimale Venez. 1743. 8.
Francisci BELLINGER of the nutrition of the fetus Lond. 1717. 8.
 * *Edward Petri WIUM* de viis alimentorum & chyli Hafn. 1717. 4. & in meâ collectione T. I.
 Breslauer samlungen *Johannis KANOLD* & aliorum vierzig versuche, ab anno 1717. ad 1729.
 Et supplementa quatuor.
Charles MALOUIN examen du mouvement du coeur & des artères Paris 1718. 12. 1758. 12.
Burchard David MAUCHART (& HEISTER) de vera glandulæ appellatione Altdorf. 1718. 4.
 EJUSDEM de hernia incarcerata Tubing 1722. 4. a nobis recusa.
 EJUSDEM de injectione anatomica ibid. 1726. 4.
 EJUSDEM Inspectio medico-legalis 1736. 4.
 EJUSDEM caput obstipum 1737. 4.
 EJUSDEM de cornea oculi tunica ibid. 1743. 4. a nobis recusa.
 EJUSDEM de oleo animali 1745. 4.
 * EJUSDEM de articulatione capitis cum prima vertebra 1747.
 EJUSDEM de luxatione nuclæ ibid. eodem anno.
Michaelis ALBERTI introductio in universam medicinam Hall. 1718. 8.
 EJUSDEM von der seele der menschen thiere und pflanzen, contra HEISTERI diff. & alia, collecta Hall. 1721. 8.
 EJUSDEM de pulmonum subsidantium experimento prudenter adplicando 1728. 4.
 EJUSDEM de termino animationis fetus humani 1745. 4.
 Sed etiam medicina legalis huic pertinet, anno 1736. & sqq. edita & multæ aliæ disputationes.
Leonard de SMIDT de ortu & generatione hominis Leid. 1718. 4.
J. Dan. REISSEISEN de articulationibus analogis Argent. 1718. 4.
Georg. BECK de viro ex polypo cordis, & asthma violento mortuo Giefl. 1718. 4.

- † *Georg. Andr. ORLOV* de motu sanguinis in arteriis & venis Region. 1718. 4.
 Franc. ARDINOIS fundamentum totius medicinæ anatome Leid. 1718. 4.
 * *Pierre Simon ROUHAULT* discours sur les changemens qui arrivent dans la Circulation Turin 1718. 8.
 * EJUSDEM osservazioni anatomico-fisiche ibid. 1724. 4.
 EJUSDEM réponse à la Critique de M. WINSLOW ibid. 1728. 4.
 Multa etiam de secundis in Mém. de l'Acad. des sciences.
J. Ludovici APINI fasciculus disputationum Academicarum Altdorf. 1718. 4.
J. Christophori SPROEGEL der ganze menschliche Körper nach seinen theilen Hamburg 1718. 8.
Guillaume MAUQUEST de la MORTTE sur la generation & la superfétation Paris 1718. 12.
 * EJUSDEM traité des accouchemens Paris 1721. 4. Amsterd. 1729. 4.
 * EJUSDEM Chirurgie complete IV. † 8. Paris 1732. 4.
 * *Georg. RAPHELS* kunst taube zu lehren Luxemburg 1718. 4.
J. Hyacinthi VOGLI anthropogonia Bonon. 1718. 4.
 EJUSDEM fluidi nervei historia ibid. 1720. 8.
 I. E. W. (WREDE) vademecum anatomico-chirurgicum Hanover 1718. 8. 1722. 8.
 EJUSDEM arteriologifche tabellen Hanover 1722. fol.
John WOODWARD medicinæ & morborum status Lond. 1718. 8. † Tiguri 1720. 8. conjungitur idea machinæ humanæ.
 * EJUSDEM supplement and continuation of on essay toward the natural history of the earth Lond. 1726. 8. cum experimentis anatomicis.
LAURENT JOBLOT Observations sur l'histoire naturelle faites avec le microscope Paris 1718. 4. † 1754. 1755. 4.
 I. S. D. Relatio curiosa vom urin Gotha 1718. 8.
Daniel HOFMAN adnotationes in hypotheses Goueyanas Francf. 1719. 8.
J. Andrea SCHMIDT de periosteo officulorum auditus Leid. 1719. 4.
 EJUSDEM de Germanorum in anatomen meritis Helmstatt. 1723. 12.
Abraham VATER progr. de foramine ovali Witteb. 1719. 4.
 EJUSDEM de novo bilis diverticulo 1720. 4.
 EJUSDEM ductus salivalis in lingua Witteb. 1720. 4.
 EJUSDEM novus ductus linguæ excretorius 1721. 4. & 1723. 4.
 EJUSDEM hepar in hydrope sæpius insons 1720. 4.
 EJUSDEM graviditas adparens 1722.
 EJUSDEM duo vitia visus rarissima 1723.
 EJUSDEM de ingravidatione dissimulata 1724.
 EJUSDEM uterus gravidus 1725. & in collectione mea.
 EJUSDEM de olei animalis viribus 1725.

EJUSDEM

- EJUSDEM de hymene 1727.
 EJUSDEM de musculo uteri Amsterd. 1727. 4.
 EJUSDEM mola prægnans abortus causa 1729.
 EJUSDEM osteogenia 1733. 4.
 EJUSDEM de cuticula pueri Londinensis 1735. 4.
 EJUSDEM de consensu partium 1741. 4.
 EJUSDEM lienis prolapsus 1746.
 EJUSDEM Catalogus musæi Regii Witteb. 1736.
 EJUSDEM Musæum & observationes anatomico-medico-chirurgicæ Helmstätt. 1750. 4.
 I. Jac. PEYER observationes anatomicae Leid. 1719. 8.
 Hermanni FridERICI TRICHMEYER elementa anthropologiæ Jen. 1719. 4.
 EJUSDEM Vindiciæ inventorum quorundam anatomicorum (de officulis auditus) ibid. 1727. 4.
 EJUSDEM de septo pellucido 1725. 4.
 EJUSDEM de generatione diss. ibid. 1736. 4.
 EJUSDEM de calculis bilariis 1742. 4.
 I. Matthiæ HASE de tubis stentoreis Lips. 1719. 4.
 Thomæ WOOLHOUSE de cataracta opuscula, collecta a CHRISTOPH. le CARRÉ Francf. 1719. 8.
 Simon Paul HILSCHER de opere generationis in feminis Jen. 1719. 4.
 EJUSDEM de unico in homine rene reperto 1733.
 Henrici PEMBERTON de fabrica oculi, qua se ad diversas rerum visum distantias accommodat Leid. 1719. a nobis recusa.
 Ratiocinii mechanici abusus in medicina & impotentia Friburg 1719. 8.
 I. Thom. HANSING examen chymicum cerebri Giesl. 1719. 4.
 Bernbard. de JUSSEU & Ant. MAGNOL de generatione bilis in jecore Monspel. 1719.
 Bernbarði Siegfrið ALBINI Orat. de anatome comparata Leid. 1719. 4.
 EJUSDEM de via in cognitionem corporis humani 1721. 4.
 EJUSDEM Index suppellectilis Ravianæ & vita RAYII 1745. 4.
 * EJUSDEM de ossibus corporis humani Leid. 1726. 8.
 * * EJUSDEM historia musculorum hominis 1736. 4.
 * * EJUSDEM icones ossium fetus 1737. 4.
 * * EJUSDEM de colore Aethiopum & de vasis intestinorum Amsterd. 1738. 4.
 * * EJUSDEM tabulæ musculorum corporis humani Leid. 1740. fol.
 * * EJUSDEM tabulæ ossium corporis humani.
 * * EJUSDEM Commentarius in tabulas EUSTACHII Leid. 1743. fol.
 1761. fol.
 * * EJUSDEM tabulæ uteri gravidæ 1749. fol.
 * EJUSDEM tabula ductus chyli.
 * * EJUSDEM adnotationes anatomicae L. VI. Leid. 1754. fgg. ad 1764.
 Martini

- Martini SCHÜRIG spermatalogia Francof. 1720. 4.
 EJUSDEM sialographia Dresd. 1723. 4.
 EJUSDEM parthenologia ibid. 1729. 4.
 EJUSDEM muliebrium historia 1729. 4.
 EJUSDEM gynecologia 1730. 4.
 EJUSDEM sylleptologia 1731. 4.
 EJUSDEM hæmatologia 1744. 4.
 I. Henrici SCHULZE de justa studii anatomici æstimatione Altdorf. 1720. 4.
 EJUSDEM historiae anatomicae specimen I. ibid. 1721. 4.
 Secundum 1723. 4.
 EJUSDEM historia medicinae Noriberg 1728. 4.
 EJUSDEM de vasis umbilicalibus Hall. 1733. 4.
 EJUSDEM an vasorum umbilicalium deligatio necessaria ibid. eodem anno.
 EJUSDEM de sudore ibid. eod. anno.
 EJUSDEM de liene canibus exciso 1735.
 EJUSDEM de anatomes ad praxin chirurgicam summa necessitate 1737.
 EJUSDEM de elasticitatis effectu in machina humana 1738.
 EJUSDEM & KIESEWETTER de lithiasi, sinistro, quam dextro, reni magis infesta ibid. eod. anno.
 EJUSDEM de pinguedine 1739. 4.
 EJUSDEM de consideratione ossium recentium utili & necessaria. 1739. 4.
 EJUSDEM experimenta medica majori auspicio capta 1741. 4.
 EJUSDEM de chemiæ ad corpus humanum applicatione 1742.
 EJUSDEM de lacte 1742.
 EJUSDEM & LAUFER de infante sine cerebro nato 1743.
 EJUSDEM physiologia medica 1746. 8.
 I. M. GLUSING anatomia ad vivum Hamburg 1720. fol.
 EJUSDEM Anatomia rationalis ibid. eodem anno. 4.
 Acta literaria Suecica Upsal 1720. ad 1739. T. IV.
 Et Acta Societatis Regiæ literariæ Upsaliensis T. V. ab anno 1740. ad 1750.
 Martin. Jac. KUPPER volvulus sanguineus Regionont 1720. 4.
 Richard BARRAIT de compressione, quam patitur pulmo in expiratione Leid. 1720. 4.
 Franc. Wilhelm. MEXCEL de structura mammarum ibid. 1720. 4.
 I. C. Christ. KUNDMAN vom verstande des menschen vor und nach dem falle Bresl. 1720. 8.
 EJUSDEM rariora naturæ & artis Bresl. 1737. fol.
 Gottlieb. Ephraim BERNER de applicatione mechanismi ad medicinam Amsterd. 1720. 8.
 EJUSDEM de efficacia aeris in corpore humano ibid. 1738. 8.
 Georg Frid. ORTH de fetu 46. annorum Tubing 1720. 4.
 * Daniel BERNOULLI de respiratione Basil. 1721. 4.
 EJUSDEM hydrodynamica Argent. 1738. 4.

- * *Arent* CANT de receptaculo & ductu Chyli Leid. 1721. 4.
 * EJUSDEM impetus anatomici primi Leid. 1721. fol.
Thomæ SACRER medicina statica Leid. 1721. 4. a nobis recusa.
Christ. EGLINGER Theses anatomicæ & botanicæ Basil. 1721. 4.
Henric. Jos. REGA de consensu partium corporis humani Haarlem 1721. 8.
 EJUSDEM tractatus duo de urinis Lovan. 1733. 12.
 * *Isaaci* NEWTON optiks L. III. Lond. 1721. 8.
Richardi BRADLEY philosophical account of the Works of nature Lond. 1721. 4.
Augustini BUDDÆI de musculorum actione & antagonismo Lond. 1721. 4.
Jac. CHATELAIN de respiratione Monspel. 1721.
Caroli RICHA constitutiones epidemicæ T. I. Turin 1721. T. II. 1722. T. III. 1723. 4.
Georg. DETHARDING an homo ad 40. dies citra cibum vitam trahere possit. Rostock 1721. 4.
Joh. HAGER de glandula thyreoidea Witteb. 1721. 4.
Petri Antonii MICHELOTTI de separatione fluidorum Venet. 1721. 4.
 EJUSDEM epistola ad FONTANELLIUM, an aer sanguinem solvat cogatne Paris 1724. 4.
 EJUSDEM apologia qua I. BERNOULLIUM motricis fibræ inflatæ curvam recte calculasse defenditur Venet. 1727. 4.
I. Francisci FAVELET prodromus apologiæ fermentationis Lovan. 1721. 8.
James HANDLEY mechanical essays on animal oeconomy Lond. 1721. 8.
 Acta medicorum Berolinensium ab anno 1721. ad 1731. 8.
 * *Christiani Bernardi* ALBINI nova tenuium intestinorum descriptio Leid. 1722. 4. 1724. 8.
 EJUSDEM de anatome errores suos detegente oratio Ultrajecti. 1723. 4.
Gottfried. HELD de tempore partus Baruth. 1722. 4.
I. Casimir. HERT imitatio ad anatomen cadaveris virilis Gress. 1722. 4.
 Ad duorum cadaverum anatomen 1726.
Bartholomæi BOSCHETTI de salivatione mercuriali Venet. 1722. 4. Osenbach. 1734. 4.
I. Baptiste PAITONI discorsi della generazione dell'Uomo I. II. Venet. 1722. 4. III. & IV. ibid. 1726. 4.
 EJUSDEM Vindicæ contra epistolas *Petri* BIANCHI Faventiæ 1724. 4.
J. Claudii Adriani HELVETIUS Idée de l'oeconomie animale Paris 1722. 8.
 EJUSDEM lître à M. BASSÉ sur l'idée generale de l'oeconomie animale ibid. 1725. 8.
 EJUSDEM éclaircissement sur la manière, dont l'air agit sur le sang ibid. 1728. 4.
Polycarpi LEYSERI primæ lincæ systematis medici Witteberg 1722. 4.
Sebastiani REININGER (SCHULZII) de cavitatibus ossium cranii Altdorf 1722. 4.

George

- George* CHEYNE essay on gout and a theory of acute and slow fevers Lond. 1722. 8.
 EJUSDEM philosophical principles of religion ibid. 1724. 8.
 EJUSDEM de fibra laxa Londin. 1726. 8.
Martini Gotthelf LORSCHEER specimen anthropologiæ experimentalis Witteberg 1723. 4.
 EJUSDEM de dentibus sapientiæ & eorum malis ibid. 1728. 4.
Noel FALCONET de circulationis sanguinis antiquitatibus cum tr. des fièvres Paris 1723. 4.
Jean le CLERC histoire de la médecine Genève 1723. 4.
 Le FRANÇOIS réflexions critiques sur la Médecine Paris 1723. 12.
Georg. Daniel COSCHWIZ de valvulis ureterum Hall. 1723. 4. & in mea collectione.
 EJUSDEM ductus salivalis novus ibid. 1724. 4.
 EJUSDEM de studii anatomici præstantia utilitate & necessitate 1727. 4.
 EJUSDEM Continuatio observationum de ductu salivali novo ibid. 1729. 4.
 EJUSDEM Organismus & mechanismus Lips. 1725. 4.
 C. de St. YVES traité des maladies des yeux Paris 1723. 8.
William STUKELEY description of the spleen Lond. 1723. fol.
 EJUSDEM descriptio elephantis ibid.
 NOGUEZ Anatomie du corps humain en abrégé Paris 1723. 12. 1726. 12.
 EJUSDEM Collectio I. de medicina statica DODARII, KEILII ibid. 1725. 12. 2. vol.
Martin MARTINEZ Observaciones de corde Madrid 1723. 4. & in mea collectione
I. Baptiste MAZINI mechanica morborum P. I. Brix. 1723. 4. † P. II. 1725. 4. P. III. 1727. 4.
 EJUSDEM Mechanica medicamentorum Brix. 1734. 4.
 EJUSDEM Institutiones medicinæ mechanicæ ibid. 1735. 4.
 EJUSDEM Conjecturæ de respiratione fetus ibid. 1737. 4.
 EJUSDEM Opera omnia ibid. 1743. 4.
 I. B. SENAC Anatomie de HEISTER avec des essais de physique Paris 1724. 8. 1735. 8. 1753. 12.
 * EJUSDEM traité du coeur ibid. 1749. 4.
 * EJUSDEM sub nomine *Julien* MORISSON traité sur le choix des saignées ibid. 1730. 8.
 * I. TABOR Exercitationes medicæ Londin. 1724. 8.
Cromwell MORTIMER de ingressu humorum in corpus humanum Leid. 1724. 4. & in mea collectione.
Frid. MENZ generatio renarum paradoxa Lips. 1724. 4.
J. Zach. PLATNER de fistula lacrymali disp. Lips. 1724. 4.
 EJUSDEM de damno ex neglecta anatome in rem medicam redundante Lips. 1734. 4.
 EJUSDEM de Magno HUNDT ibid. eod. anno.

(nn) 3

EJUSDEM

- EJUSDEM exercit. anat. Chirurg. 1734. 1735.
 EJUSDEM de ossium epiphysibus 1736. 4.
 EJUSDEM de notabilibus, quæ in dissectione cadaverum adnotata sunt 1736.
 EJUSDEM de musculo digastrico maxillæ inferioris 1737.
 EJUSDEM de ossium conformatione & colore 1738.
 EJUSDEM de risu a splene 1738. 4.
 EJUSDEM de motu ligamenti ciliaris in oculo 1738. 4.
 EJUSDEM Institutiones chirurgiæ rationalis 1745. 8.
 EJUSDEM Opuscula 1749. 4.
 I. Rud. MING theses anatomico botanicæ Basil. 1724.
 Christian Gottfried STEINZEL περι ενφυσιας και αφυσιας Witteb. 1724. 4.
 EJUSDEM vestigia circulationis sanguinis ibid. 1727.
 EJUSDEM anthropologia ad pathologiam applicata 1728. 4.
 EJUSDEM medicina theoretico-practica Lips. 1732. 8.
 EJUSDEM vestigia circuli sanguinis 1735. 4.
 EJUSDEM περι υ'πρου Gedan 1745. 8.
 * I. Adami KULMUS descriptio partus monstrosi Gedan 1724. 4.
 EJUSDEM tabulæ anatomicæ Gedan 1725. Amsterd. 1732. 8. Lips. 1741. 8. &c.
 I. H. LUDOLF & CLEMENS de funiculo umbilicali fetus humani Erford 1724. 4.
 Joseph. Ferdinandi GUILIELMINI de recto morbosorum cadaverum iudicio Bonon 1724. 4.
 EJUSDEM de claris Bononiæ Anatomicis ibid. 1735. 4.
 I. Georgii DUVERNOI dubia de ductu salivali Coschwiziano Tubing 1725. 4. & cum meis opusculis recusa.
 Anton. Emanuel ROSSET de visu Basil. 1725. 4.
 G. v. SWIETEN de arteriæ fabrica Leid. 1725. 4.
 EJUSDEM Commentarii in aphorismos BŒRHAAVII Leid. IV. Tom. ab anno 1742. ad 1764.
 Christ. Polycarp. LEPORIN L. HEISTERI leben Quedlinburg 1727. 4.
 EJUSDEM erörterung einiger fragen von der Nachgebur 1728. 4.
 An essay on the transmutation of blood Lond. 1725. 8.
 Thome KNIGHT (Auctoris libelli prioris) vindication of the late essay on the transmutation of blood ibid. 1731. 8.
 EJUSDEM on animal heat Lond. 1749. 8.
 I. Georg. BEZOLD de cholelithis Argent. 1725. 4.
 Petri GERIKE de studio novitatis in anatomia & physiologia Hall. 1724. 4.
 EJUSDEM de sensibus potissimum externis 1733.
 EJUSDEM de anatomes, & præsertim practicæ usu Helmstätt. 1736. 4.
 EJUSDEM de circulatione sanguinis 1739.
 EJUSDEM & CLÖZ Conjecturæ de respiratione fetus in Italia propositæ, examinatæ 1740.

EJUSDEM

- EJUSDEM de infornis 1742. 4.
 EJUSDEM Corpus humanum machina naturalis ibid. 1745. 4.
 EJUSDEM de generatione ibid. 1744. 8.
 EJUSDEM de vis genituræ ad ovarium & conceptione 1746. 4.
 I. Gottlieb. BAUER de nervis eorumque in corpore humano præstantia Lips. 1725.
 EJUSDEM de causa fecunditatis gentis circumcisæ ibid. 1734. 4.
 EJUSDEM de molis intestinorum 1747. 4.
 Christoph. Joachim WOLFART de fetu monstroso duplici, & de pulmonum aquæ injectorum & submerforum experimento Marburg 1725. 4.
 Job. de GORTER de perspiratione insensibili Leid. 1725. 4. 1746. 4.
 EJUSDEM de secretione animali ibid. 1727. 4.
 EJUSDEM Compendium medicinæ Leid. 1731. 4.
 EJUSDEM exercitationes medicæ IV. ibid. 1737. 4.
 Et quinta anno 1748. 4.
 I. Philippi BURGGRAV in CONRINGIUM de habitu Germanorum ejusque causis Francf. 1727. 8.
 EJUSDEM de existentia spirituum nervosorum ibid. 1725. 4.
 EJUSDEM vertheidigung von der Wirklichkeit der nervengeister. ibid. 1727. 4.
 EJUSDEM spiritus nervosus immeritus exful restitutus 1729. 4.
 EJUSDEM Lexici medici T. I. ibid. 1733. fol.
 EJUSDEM bedenken vom geschäfte der erzeugung Francf. 1737. 8.
 EJUSDEM de indole vermiculorum spermaticorum, cum libro de aere, aqua & locis Francfurt. 1757. 8.
 Thome MORGAN philosophical principles of medicine Lond. 1725. 8.
 EJUSDEM mechanical practice of physic. ibid. 1735. 8.
 I. Francisci v. LEEMPORI anatomix origo, progressus & scriptores Leid. 1725. 4.
 I. Ignatii MEYER Collegia anatomico practica Prag. 1725. 4.
 Henric. Alberti NICOLAI decas observationum anatomicarum Argentor. 1725. 4.
 EJUSDEM de directione vasorum ibid. 1725. 4.
 Godofredi du BOIS de sono & auditu Leid. 1725. 4.
 J. G. GRELIN de actione glandularum mesentericarum retardante Tubing 1725. 4.
 * Alexandri MONRO anatomy of the bones Edimburg 1726. 8. 1732. 8. 1750. 8. &c. Ed. VII. est anni 1763. 8.
 Et gallice Avignon 1759. 12.
 Cumque tabulis D. SUX Paris 1759. fol.
 In posterioribus editionibus accedit historia nervorum & vasorum chyli-ferorum.
 EJUSDEM de arte injiciendi Leid. 1741. 8.
 EJUSDEM expository epistle to D. HUNTER Edimburg 1762. 3.
 Tabulas

Tabulas etiam anatomicas edidit, & multa egregia addidit ad *Essays of a Society of physic at Edimburg.*

Georg. Frid. GUTERMANN de mammis & lacte ibid. 1727. 4.

EJUSDEM erklärte anatomie für hebammen Augspurg 1752.

Hieronymi David. GAUBII de partibus corporis humani solidis Leid 1726. 4.

EJUSDEM de regimine mentis, quod medicorum est 1747. 4.

Pars altera 1763. fol.

EJUSDEM Institutiones pathologicae 1763. 4.

I. *Christoph. BOHLIUS* de morfu Leid. 1726.

* EJUSDEM via lactea corporis humani Regiom. 1741. 4. a nobis recusa 1745.

EJUSDEM von der nöhtigen vorsichtigkeit bey denen in lebendigen geschöpfen anzustellenden erfahrungen über die unempfindlichkeit der sehnen Königsberg 1764. 4.

I. *Offerdyck SCHACHT* de secretione animali Leid. 1726.

EJUSDEM de sensu fati necessitate Utrecht 1729. 4.

EJUSDEM mortem ex hominis structura sequi 1739. & 1747. 4.

EJUSDEM Institutiones medicinae practicae Utrecht 1747. 4.

William RUTTY of urinary ways Lond. 1726. 4.

Christian Michael ADOLPHI de motu ventriculi & intestinorum peristaltico Lips. 1726. 4.

EJUSDEM history of mineral Waters Dublin 1757. 4.

Dissertation en forme de lettre au sujet du livre sur les maladies des os Paris 1726. 12.

* EJUSDEM Auctoris (HUNAUD) de ancyloso diff. Paris 1742. a nobis recusa.

Aloys. Ferd. MAREGLI Danubius Pannonico moesicus Haag fol. 1726. 6. vol.

I. *Henric. SCHUTTE* von der nöhtwendigkeit und dem nutzen der anatomie Duisburg 1726. 8.

I. *GERING* de distantia lentis convexae ab oculo Meissen 1726. 4.

Thomae SIMSON de re medica diff. IV. Edimburg 1726. 4.

EJUSDEM new system of the womb Edimb. 1729. 8.

EJUSDEM inquiry how far animal motion may be accounted for independent of the brain Edimb. 1752. 8.

I. *Gottfried. ARNOLD* de - vi - viscerum in fluida Regiomont 1726. 4.

Charles Denis LAUNAI nouveau système de la generation Paris 1726. 8.

Josephi VOLPINI opera medico-practico-philosophica Parm. 1726. 4.

* *Stephani HALES* vegetable statics Lond. 1727. 8.

* * EJUSDEM haemastatiks ibid. 1733. 8. & gallice a Cl. de SAUVAGES vers. Genev. 1744. 4.

EJUSDEM philosophical experiments 1739. 8.

EJUSDEM the wisdom of GOD proved from the frame of man 1750. 4.

J. Andrea BUCHNER miscellaneorum T. IV. Erfurt 1727. ad 1730. 4.

EJUSDEM de situ uteri gravidi a sede placentae in utero Erfurt 1741. 4.

EJUSDEM de morte naturali, praeternaturali & ejus causis ibid. 1745. 4.

EJUSDEM cur feminae licet corpore debiliores eundem terminum vitae cum viris attingant ibid.

EJUSDEM de consensu pedum cum intestinis 1749.

EJUSDEM de causis pulsus intermittentis 1755.

EJUSDEM von einer besondere art die tauben hörend zu machen 1759. 8.

Et numerosae aliae disputationes.

Georg. Ehrhard HAMBERGER de mechanismo respirationis Jen. 1727. 4.

EJUSDEM de venae sectione 1729.

EJUSDEM de cordis diastole per venas 1744.

EJUSDEM sur le mecanisme des sécrétions Bourdeaux 1746. 4.

EJUSDEM de respiratione programmata octo Jen. 1746. 4.

EJUSDEM unius pulsationis praedicatis quatenus est actio 1749.

EJUSDEM de respirationis mechanismo & usu genuino 1749. 4.

EJUSDEM physiologia medica. 1751. 4.

EJUSDEM de cyprino monstroso programmata aliquot. 1748. 4.

EJUSDEM Elementa physiologiae 1757. 8.

Jacobi SACRELAIRE de communibus corporis humani tegumentis Leid. 1727. 4.

I. B. SYLVA traité des usages de la Saignée Paris 1727. 8.

EJUSDEM & CHIRACI consultationes Paris 1746. 2. vol. 12. cum tr. de conceptione SYLVA.

I. B. du BOIS ergo fetus extra uterum genitus salva matre excidi potest Paris 1727. 4.

Edward BARRY treatise on consumption cum historia pulmonum & nutritionis Lond. 1727. 8.

EJUSDEM tr. on three different digestions and discharges of human body 1759. 8.

Just. Henric. MANGOLD Observationes medico practicae Rintelm 1727. 4.

Michael PROCOPE COUPEAUX analyse du système de la trituration Paris 1727. 12.

Caroli Francisci COGROSSI saggi della medicina Italiana Padova 1727. 4.

Job. DOUGLAS (Jacobi fratris) Avertissement on Manningshams book on midwifery Lond. 1727. 8.

EJUSDEM on a late pompous book (Cheseldens osteography) 1737. 8.

Jaques Auguste BLONDEL the strength of the imagination of pregnant Women examined Lond. 1727. 8. gallice 1737. 8.

EJUSDEM the power of the mothers imagination over the fetus examined in answer to Daniel T. Lond. 1729. 8. †

Christiani

Christiani FridERICI RICHTER höchst nützliche erkenntnißs de smenschen
Lips. 1727. 8. & alias.

1. *FridERICI ERMEL* physiologische und anatomische tafeln Dresden 1727. 4.
Daniel Wilhelm TRILLER in Hipp. I. περί ανατομής Leid. 1728. 4. & de
nova Hippocratis editione adornanda ibid.

EJUSDEM de fame lethali ex callosa oris ventriculi angustia Witteb. 1750.
4. & aliae disputationes.

EJUSDEM de HIPPOCRATIS studio anatomico singulari Witteb.
1754. 4.

EJUSDEM menfes per aures 1758. 4.

Jac. Frid. HULSEBUSCH pinguedinis corporis humani, seu panniculi adi-
posi fabrica Leid. 1728. 4. belgice verhandeling van het vet en cellulosa En-
khuysen 1736. 8.

Job. BUXTORF de visu Basil. 1728. 4.

EJUSDEM theses anatomico-botanicæ 1733. 4.

Antonio ROMANO il acido ritornato nel sangue Venet. 1728. 4.

Daniel PERLIZ theoria caloris mathematica Witteb. 1728. 4.

Pierre FAUCHARD Chirurgien dentiste Paris 1728. 12. 1746. 12.

Jacob Benigne WINSLOW lettre a M. MORAND Cum ejus Cl. Viri
traité de la taille du haut appareil Paris. 1728. 12. De situ vesicæ & peri-
tonæi.

EJUSDEM (& ASTRUC) Non ergo errores vitare potest anatomes pa-
rum gnarus Paris 1732. 4.

* EJUSDEM Exposition anatomique du Corps humain Paris 1732. 12.
scapissime recus.

* EJUSDEM Multa in Commentariis Parisinis.

* *Leonhard EVLER* de sono Basil. 1728. 4. a nobis recus.

* EJUSDEM tentamen novæ theoriæ musicæ Petrop. 1739. 4.

* EJUSDEM Opuscula I. de lumine Berlin 1746. 4.

* Alterum de sono ibid. 1750.

* *Iaq. René Croissant* de GARENGEOT splanchnologie Paris 1728. 8.
1742. 2. vol. 8.

EJUSDEM myotomie humaine & canine Paris 1728. 12. 1750. 12.
2. vol.

1. *Henrici GEEHHAUSEN* de pulmonibus recens natorum Paris 1728. 4.

1. *QUINCY* medicina statica Lond. 1728. 8.

Et physico-mechanical essays una editi.

* Commentarii Acad. Petropolitane T. XIV. ab anno 1728. ad 1752.

* Novi Commentarii ab anno 1753. ad T. IX.

Opusculi scientifici e filologici Venet. 1728. Volum. quinquaginta.

Thoma BRINII de spiritibus animalibus Venet. 1729. 4.

1. *FridERICI SCHREIBER* de fetu Leid. 1729. 4. Lips. 1729. 4.

EJUSDEM Elementa medicinæ mathematica Hall. 1731. 8.

EJUSDEM Almagestus medicus Vienn. 1757. 4.

William

William WOOD mechanical essay on the heart Lond. 1729. 4.

Cornel. Gerb. MOEHRING de visu Leid. 1729. 4.

Hugo GOURAIGN de respiratione Monspel. 1729. 4.

EJUSDEM de natura & causis fluiditatis naturalis, de feri lactis natura &
usu 1741.

Burchard Adam SELLIVS de allantoide Kiel 1729. 4.

EJUSDEM de Anatomicæ historiz scriptoribus ibid. 1734. 4.

J. Augustin STÖLLER vom wachsthum des menschen in die länge Mag-
deburg 1729. 8.

J. AMMAN de venis bibulis Leid. 1729. 4.

Andr. Bern. HEYMAN de pericardio sano & morbofo Leid. 1729. 4.

Martini Nagy BOROSNAY de potentia & impotentia animæ humanæ in
corpus organificatum Hall. 1729. 4.

Jacobi Nicolai WEISS de viscerum, glandularum & ulcerum analogia Alt-
dorf 1729. 4.

EJUSDEM de structura venarum ad movendam sanguinem diverse aptate
1733. 4.

EJUSDEM discrimen motus elastici & vitalis fibrarum 1745. 4.

EJUSDEM programmata quatuor ab anno 1736. & exinde.

EJUSDEM de arteriis viscerum propriis 1744. 4.

EJUSDEM theorema quod alia sensatio alium motum inferat ibid. 1745. 4.

Louis BOURGUET lettres philosophiques Amsterd. 1729. 12.

Job POLENI dissertationum mathematicarum fasciculus Patav. 1729. 4.

EJUSDEM de motu muscutorum Epist. 1754. 4.

Giuseppi DUCCANI sopra la natura de'liquidi del corpo umano Lucca
1729. 12.

Jacobi LAZERME conspectus mechanicus partium solidarum corporis hu-
mani Monspel. 1729. 8.

GUILLIELMI SCOTI prolusiones quatuor habitæ in gymnasio Patavino
Patav. 1729. 8.

Benjamin DUDDELL treatise on the diseases of the horny Coat. Lond.
1729. 8.

Otto Just. WREDE nachricht von der circulation des geblütes Hanov.
1729. 8.

EJUSDEM von der structur und Wirkung der muskeln 1731. 8.

EJUSDEM von der nutrition ibid. eod. anno.

EJUSDEM von den theilen des menschlichen Körpers 1737. 8.

EJUSDEM demonstration des geirnis 1742. 8.

1. *PRINGLE* de marasmo senili Leid. 1750.

* EJUSDEM ut puto, diseases of the army Lond. 1752. 1764. 8. Una
prodierunt experiments de putrefactione & fermentatione.

Henry François le DRAN parallele de la taille Paris 1730. 8.

EJUSDEM suite du parallele 1756. 8.

1. *Henr. BEHR* de pancreate & ejus liquore Argentor. 1730.

- EJUSDEM physiologia medica ibid. 1736. 4.
 Petri BECKER de duplici visionis organo dioptrico & catoptrico Regiment 1730. 4.
 Petri Wilhelmi GEELHAUSEN de differente fluidorum in corpore humano secretionem Argentor. 1730. 4.
 Daniel TURNER of the force of the mothers imagination Lond. 8. †
 EJUSDEM the force of the mothers imagination on the fetus in utero farther considerd Lond. 1730. 8.
 1. Caspar SCHOBINGER de fistula lacrymali Basil. 1730. 4.
 1. Christian FRIJSCHENS feltene geschichte Lips. 1730. 1734. Tomi 6. 4.
 * 1. Frid. CASSEBOHM de aure interna Francfort viadr 1730. 4.
 * * De eadem Tract. I. II. III. Hall. 1730. 4.
 T. IV. ibid. 1734. 4.
 T. V. VI. ibid. 1735. 4.
 EJUSDEM methodus secandi musculos Hall. 1739. 8.
 EJUSDEM methodus secandi viscera ibid. 1740. 8. Germanice Berlin 1746. 8.
 Josephi ZAMBECCARI experimenta, multo antiquiora, prodierunt cum DIONYSII SANCASSANI dilucidationibus.
 Francois QUESNAI Observations sur la Saignée du piéd, avec des Observations critiques sur le livre de M. SILVA Paris 1730. 12. 1736. 12. & 1750. 12.
 EJUSDEM Oeconomie animale Paris 1736. 12. 1741. 3. vol. 12.
 CHEVALIER réflexions critiques sur le l. des saignées Paris 1730. 8.
 Le TELLIER Réflexions critiques sur l'éménologie de M. FRIEND Paris 1730. 8.
 Joh. TIMM Anatomie des rükgrades Brem. 1730. 8.
 EJUSDEM Observaciones medico-practicæ rariores ibid 1735. 8.
 EJUSDEM Sammlung zur vorbereitung des menschlichen Körpers gehöriger schritten 1735. 8.
 Will. GOEREE natuurlyk en schilderkonstig ontwerp der menschkunde Amsterdam 1730. 8. sed auguror, circa annum 1683. jam produisse.
 Anonymi dilucidationes de malo originali Holm. 1730. 8.
 Gerard FIZGERALD de catameniis Monspel. 1731. 8.
 Joh. BASTER de osteogenia Leid. 1731. 4. a nobis recusa.
 EJUSDEM natuurlyke uytspanningen. I. Stuk Haarlem 1759. &c.
 Latine opuscula subciviva de animalculis & plantis marinis Haarlem T. I. T. II. III. 1761. & T. II. L. I. 1762.
 Car. Aug. a BERGEN de nervo intercostali Francf. Viadr. 1731. a nobis recus.
 EJUSDEM de tunica cellulosa 1732.
 EJUSDEM de ventriculis cerebri 1734.

EJUSDEM

- EJUSDEM de pia matre 1736.
 EJUSDEM de difficultatibus controversiarum medicarum 1737. 4.
 EJUSDEM de perspiratione viscerum 1738. 4. a nobis recus.
 EJUSDEM nervi cranii ad novem paria cerebri non relati 1738.
 EJUSDEM de judicio medico ex sanguine per venesectionem emisso 1740.
 EJUSDEM de controversia systematis dynamicorum & organicorum 1740. 4.
 EJUSDEM methodus cranii ossa diffuendi 1745.
 EJUSDEM demonstrationes anatomicæ in cadaverum musculis 1742.
 EJUSDEM pentas observationum anatomico-chirurgicarum 1743. 4.
 EJUSDEM de maculis in oculo 1747.
 EJUSDEM anatomes experimentalis P. I. & II. 1755. 4. & 1758. 8.
 1. Frid. CARTHEUSER de reciproco sanguinis & fluidi nervei motu Gall. 1731. 4.
 EJUSDEM de necessitate transpirationis cutaneæ 1742. 4.
 Petri BERCHER An a valvulis intestinorum chyli motus determinatur? Paris 1731. 4.
 EJUSDEM non ergo ab uteri situ perpendiculari menstrua mulierum purgatio Paris 1745. 4.
 I. G. HAHN de aeris inspirati effectu in pulmonem Lips. 1731. 4.
 1. ARBUTHNOT essay concerning the nature of aliments 1731. germanice Hamburg 1744. 4.
 EJUSDEM essay concerning the effects of air in human body 1733. 8.
 Versi ab Antonio FELICE Napoli 1753. 4. cum ejus Commentariis.
 Emanuel KOENIG theses anatomico-botanicæ Basil. 1731.
 Petri Christ. BURGMAN examen hypotheseos Stahlianæ P. I. 1731. 8. P. II. 1735. 8.
 Frid. Conrad. TRAUEN de corde & cerebro victimarum Brem. 1731. 4.
 1. Philip. BREYNE historia cocci radicum Gedan 1731. 4.
 Gottfried. THIESEN de materie ceracea ejusque injectione anatomica Regiom. 1731. 4.
 Joh. BAGET osteologia Paris 1731. 8.
 EJUSDEM myologia Amsterd. 1736. 8.
 1. Henrici COHAUSEN lucina Ruyschiana Amsterdam 1731. 8.
 1. Wilhelm. ALBRECHT observationes Erford circa ann. 1731. aut 1732.
 EJUSDEM Parzenesis Gotting 1735. 4.
 Henric Bass Observationes anatomico-chirurgicæ Hall. 1731. 8.
 Petri RIDEUX Confectus secretionum Monspel. 1731. 8.
 Adolph Frid. HOFMAN novæ hypothese de rebus physiologicis Erfurt 1731. 8.
 * Commentarii Academicæ Institutii Bononiensis T. I, Bonon 1731. 4.

T. II. pars I. II. & III. annis 1746. 1747.
Tom. III. 1755.
Tom. IV. 1757.

Commercium literarium Noricum Noribergæ ab anno 1731. ad annum 1745. quindecim voluminibus prodit.

Christian BERNHARD de nutritione fetus per funiculum umbilicalem Hall. 1732.

1. Daniel GOHL de insufficientia cerebri ad sensum & motum animale Colberg 1732. 4.

EJUSDEM gedanken uber die materie von den spiritibus animalibus Hall. 1733. 8.

EJUSDEM gedanken uber den an vorurtheilen kranken verstand Hall. 1735. 8.

Antonii FERREIN duodecim quæstiones & in ea Quinam sint præcipui, quomodo explicentur & curentur lentis crystallini morbi Monspel. 1732. 4.

EJUSDEM Non ergo fistulæ lacrymali cauterium actuale Paris 1738. 4.

EJUSDEM Ergo mechanica pulmonum actio in fluida est tempore expirationis 1738. 4.

Caroli GIANELLA saggi di medicina teorico pratica Venet. 1732. 8.

EJUSDEM non semper colligi ex sectione cadaverum an bene curatio sit instituta Patav. 1754. 4.

Jan van WYCK proeven der reedelyke Heelkonst. Rotterdam 1732. 8.

Jan HOOGLIET konst van Wonden te schouwen Amsterd. 1732. 8.

1. Frideric. HERELIUS de primario usu pororum in superficie corporis humani Altdorf 1732. 4.

EJUSDEM in emmenologiam Freindianam 1735. 4.

Jacob. HUTTER senectus ipsa morbus Hall. 1732. 4.

Fab. Ern. BRUKMANN beschreibung einer seltsamen misgeburtt Wolfenbittel 1732. 4.

* Josephi POZZI Commentariolum epistolicum Bonon. 1732. 4.

Francisco CANNATTI machina humana Veron. 1732.

* Bryan ROBINSON treatise on animal oeconomy Dublin. 1732. 8. 1738. 2. vol.

EJUSDEM an answer on Morgans remarks Lond. 1734. 8. & cum priori.

* EJUSDEM tr. on the food and discharges of human body Lond. 1748. 8. gallice 1749. 12.

James JURIN dissertationes physico-mathematicæ Lond. 1732. 8.

EJUSDEM Opusc. on distinct vision prodit cum SMITHII opticis 1738. 4. Cambridge.

EJUSDEM reflex. on M. Robins remarks on distinct and indistinct vision Lond. 1739. 8.

EJUSDEM lettre à M. de BUFFON Lond. 1749. 8.

Anton.

Anton. BIRR de requisitis in demonstratione anatomica specimen I. & II. Basil. 1732. 4.

Godofredi SELLII de tereidine marina Ultraject. 1733. 4.

Browni LANGRISH essay on muscular motion Lond. 1733. 4.

EJUSDEM moderne practice of physick Lond. 1737. 8.

* EJUSDEM physical experiments upon brutes Lond. 1745. 8. gallice 1749. 8.

EJUSDEM Croonian lectures 1747.

* I. Andrea SEGNER de actione coli Jen. 1733. 4. a nobis recus.

* EJUSDEM & KNAPPE de acido pinguedinis animalis Gotting 1754.

Josephi del PAPA de humoribus Florent. 1733. 4. Leid. 1736. 8.

Jacob van EEMS de somno Leid. 1734. 4.

Job. POLLICH de incremento ossium Erford 1743. 4.

I. Adam DELSENBACH kurzer begriff der anatomie Nuriberg 1733. fol.

Otto Casimir BARFENNECHT an omne vivens ex ovo Paris 1733. 4.

Georg. Volmar HARTMAN brutum ex homine Erford 1733. 4.

Medical essays of a society at Edinburg. Edinburg 1733. ad 1742. T. V. quorum tomorum ultimo sunt duæ Partes. Recusa habeo Edinb. 1752. 6. vol. Gallice versis adjecit Cl. DEMOURS observationes anatomicas ann. 1741.

I. Henr. SCHAAP de organo tactus Duisburg 1734. 8.

* Joseph ROGERS edidit a course of statical experiments and observations made by a curious person (RYE) Dublin 1734. 8.

Justi Godofredi GUNZ de mammarum fabrica & lactis secretione Lips. 1734. 4.

EJUSDEM de derivatione puris in bronchia 1738. 4.

EJUSDEM de respiratione 1739.

EJUSDEM de secando calculo ibid. 1740. 8.

EJUSDEM de situ parturientium 1742.

* EJUSDEM de arteria maxillari 1743.

EJUSDEM I. de humoribus HIPPOCRATIS cum Comm. 1743. 8.

EJUSDEM de herniis 1744. 4.

EJUSDEM de sanguinis motu per sinus duræ matris 1747. 4.

* EJUSDEM Observaciones circa hepar 1748.

EJUSDEM de maxillæ articulo & motu 1748. 4.

EJUSDEM de enteropilocele 1748. 4.

* EJUSDEM de amaurosi 1748. 4.

EJUSDEM de suffusionis natura & curatione Lips. 1750.

* EJUSDEM de cerebro 1750. I. II. 4.

* EJUSDEM de lapillis glandulæ pinealis in quinque mente alienatis 1753. 4.

EJUSDEM de utero obli. 1753. 4.

* Renat. Antonii Ferchaud de REAUMUR Mémoires pour servir à l'histoire des Insectes Paris 1734. ad 1742. T. VI. 4.

* EJUSDEM Art de faire éclore les oiseaux domestiques 1749. 12. 2. vol. 1751. 2. vol.

R.

- R. BUTLER essay on bloodletting Lond. 1734. 8.
 Michaelis PINELLI nuovo sistema della podagra Rom. 1734. 4.
 Theophili LOBB rational method of curing fevers Lond. 1734. 8.
 EJUSDEM medical practice in curing fevers Lond. 1735. 8.
 EJUSDEM practical treatise on painfull distempers 1739. 8.
 EJUSDEM medical principles and cautions 1751. 8.
 Iosephi Thoma ROSETTI systema novum de morbis fluidorum & solidorum Venet. 1734. fol.
 VERDIER Anatomie du corps humain Paris 1734. 1739. 1761. 12. etiam germanice vers. Augspurg. 1744. 8.
 EIDEM tribuuntur nouveaux Elémens d'anatomie raisonnée Paris 1749. 12.
 I. SALZMAN fil. de plurium musculorum defectu Argentor. 1734. 4.
 D. I. ZENGVARDIN genes en heelkundige aanmerkingen Amsterd. 1734. 8.
 Georg. THOMSON anatomy of human bones & alii tractatus Lond. 1734. 8.
 EJUSDEM anatomy of human body Lond. 1736. 8.
 I. JUNKER conspectus physiologiæ Hall. 1735. 4.
 EJUSDEM de fistula thoracis 1736. 4.
 EJUSDEM de molis 1749. 4.
 I. de DIEST Ergo sui sanguinis opifex fetus Paris 1735. 4.
 Samuel FÖRBERGER vernünftiger Medicus in der physiologie Lips. 1735. 8.
 • I. Martin REICHARD de utero gravido una cum fetu vulnerato Argentor. 1735. 4.
 Roger JONES de motus muscularis causa Leid. 1735. 4. a nobis recus.
 Jac. de VISSCHER de cholepojesi Leid. 1735. 4.
 Christian Gott. RICHTER de lactis humani statu naturali & præternaturali Erford 1735. 4.
 Hieronymi QUEYE de syncope Monspel. 1735. a nobis recus.
 I. Henric. CROESER dissertatio anatomico-physiologica, qua ostenditur per foramen ovale transire sanguinem maternum Groning 1735. 4.
 Edmund CHAPMAN improvement of midwifry Lond. 1735. 8. 1759. 8.
 * Alexandri STUART de fabrica & motu musculorum Lond. 1736. 4.
 * Roberti NESBIT human osteogeny Lond. 1736. 8. germanice Altenburg 1753.
 Frank NICHOLLS Compendium anatomico-oeconomicum Lond. 1736. 4.
 EJUSDEM de anima medica ibid. 1750. 4.
 Servatii VILLERS Institutiones medicæ Lovan 1736. 4.
 Antonii COCCHI Mugellani oratio de usu artis anatomice Florent 1736. 4.
 EJUSDEM discorso d'Anatomia Firenz 1745. 4.
 EJUSDEM discorsi toscani Florent. 1761. 1762. 4.
 * Zacharia PETSCHKE Observationes anatomice selectæ Hall. 1736. 4.
 Ludovici de NEUFVILLE de nymphe Leid. 1736. 4.

Theodori

- Theodori TRONCHIN de allantoide ibid. eodem anno.
 Christian Philipp. GLASS de admirando sanguinis circuitu Hall. 1736. 4.
 Gottlieb FRIDERICI monstrum humanum rarissimum Lips. 1736. 4.
 Gottlieb MEIUS de construendo sœleto Erfurt 1736. 4.
 I. Franc. RAUCH de anomalis mensium Vienn. 1736. 4.
 Erhard KNORRE Chirurgischer Wegweiser Noriberg 1746. 8.
 * Friderici WINTER de motu musculorum Leid. 1736. a nobis recus.
 EJUSDEM de certitudine in medicina practica Francker 1746. fol.
 Georg. Gottlob RICHTER mors sine morbo Gotting 1736. 4.
 Medicorum Silesiacorum saturæ VIII. Bresl. ab anno 1736. ad 1742.
 Selectorum Francofurtensium T. VI. Franck. viadr. ab anno 1736. ad 1740.
 Philip. Adolph. BOEMMER de præcavenda polyporum generatione Hall. 1736. 4.
 EJUSDEM situs uteri gravidæ Hall. 1741. 4. a nobis recus.
 * EJUSDEM de quatuor & quinque aortæ ramis 1741. 4. a nobis recus.
 EJUSDEM de mammarum ductibus 1742. a nobis recus.
 * EJUSDEM de ligatura funiculi umbilicalis 1745. a nobis recus.
 * EJUSDEM observationum anatomicarum fasciculus I. & II. 1752. 1756. fol.
 * EJUSDEM Institutiones osteologicæ 1751. 8.
 * EJUSDEM de confluxu trium cavarum in dextro cordis alveo 1763. 4.
 * EJUSDEM Anatomia ovi humani fecundati difformis trimestri abortu elapsi 1763. 4.
 Samuel SCHAARSCHMIDT disquisitionum pulsus in cordis diastole an systole sit Berlin 1736. 4.
 EJUSDEM medicinische und chirurgische nachrichten anni VI. ab anno 1738. ad 1748.
 EJUSDEM Physiologie Berlin 1751. 8.
 Joannis le FÈVRE physiologia medica Vesuntione 1737. 4.
 Andrea PASTA de motu sanguinis & de polypis Bergami 1737. 4.
 EJUSDEM intorno il flusso di sangue delle donne gravide Bergam. 1748. 3. & auctius 1751. 8.
 EJUSDEM diss. sopra i menstrui delle donne ibid. 1757. 8.
 Giovanni ZINANNI delle uova e delli nidi degli uccelli Venet. 1737. 4.
 EJUSDEM delle Cavalette.
 I. Christ. EUBELHUBER begrif von des menschen selbst erkenntniß Regenspurg 1737. 8.
 Henrich DOORSCHODT de lacte Leid. 1737. 4. a nobis recus.
 I. Friderici CRELLII observationes factas in partibus corporis humani morbidis, ad demonstrandam sui corporis oeconomiam, non esse applicandas Helm. stadt 1737. 4.

EJUSDEM

Haller Physiolog. Tom. VIII. P. II.

(pp)

- EJUSDEM de valvula EUSTACHII Witteberg 1737. 4.
 EJUSDEM de motu synchrono auricularum & ventriculorum cordis 1739.
 EJUSDEM de glandulis in cæcæ & apertæ divisione Helmstädt 1741. 4.
 EJUSDEM causæ respirationem vitalem cientes 1745.
 EJUSDEM de nexibus viscerum insolitis 1743.
 EJUSDEM programma ad sectionem puellæ gibbosæ 1745.
 EJUSDEM de ossibus sesamoideis 1747.
 Christian GOSLIEB LUDWIG & WALTHERI de deglutione Lips
 1737. 4.
 EJUSDEM Cl. LUDWIGII de tunicis arteriarum 1739. 4.
 * EJUSDEM de cuticula 1739.
 EJUSDEM decas quæstionum 1740. 4.
 EJUSDEM glandularum differentia 1742.
 * EJUSDEM de ortu & structura unguium 1748. a nobis recus.
 * EJUSDEM de humore cutem inungente, etiam a nobis recus.
 EJUSDEM Institutiones physiologiæ 1752. 8.
 * EJUSDEM de cortice dentium 1753.
 * EJUSDEM de callo femoris ejusque fractura 1755. 4.
 * EJUSDEM Observata in sectione cadaveris femine, cui ossa emollita erant
 1757.
 * EJUSDEM de situ partium imi ventris præternaturali 1759.
 * EJUSDEM de causis situs præternaturalis viscerum abdominis 1759.
 * EJUSDEM de fallaci judicio vulgi super vim imaginationis maternæ in
 fetu observatam 1759.
 * EJUSDEM de membrana epiorania & musculus in eam insertis 1760.
 I. Jac. KIRSTEN de physiologiæ ortu & progressu Altdorf 1737. 4.
 Iob. BARTSCH de calore corporis humani Leid. 1737.
 I. Jac. RITTER de possibilitate & impossibilitate abstinentiæ a cibo & potu
 Basil 1737. 4.
 * Joseph Antonii PUIATI de morbo Naroniano Vener. 1737. 4.
 Claudii PASSAVANT de insensibili perspiratione & structura cutis Basil
 1737.
 Franc. Jos. OVERKAMP systema theoretico-practicum Nuremb. 1737. 8.
 * I. Matthia GESNER Psychæ Hippocratis Gotting 1737. 4.
 Christ. Gottlieb BUTINER de vasis hæmorrhoidalibus Regiom. 1737. 4.
 EJUSDEM de peritonæo ibid. 1738.
 * EJUSDEM von einem Kinde mit aus der brust hangendem herze
 1747. 4.
 * EJUSDEM von einem Kinde mit auswärs liegendem herze 1752. 4.
 EJUSDEM erörterung einer zweyköpfteneinleichten frucht 1765. 4.
 I. Ernesti HEBENSTREIT & SPRINGSFELD de partium coalitu mor-
 bosâ Lips. 1738. 4.
 EJUSDEM de basi calvarie ibid. eod. anno.

EJUSDEM

- EJUSDEM de usu partium carmen 1739. 8.
 EJUSDEM de methodo cerebrum incidendi 1739. 4.
 EJUSDEM de arteriarum confiniis 1739. 4.
 EJUSDEM de venis corporis humani communicantibus 1740. 4.
 EJUSDEM rariora ossium momenta 1740. 4.
 EJUSDEM de vaginis vasorum 1740. 4.
 EJUSDEM de flexu arteriarum 1741.
 EJUSDEM de pulsu inæquali 1741.
 EJUSDEM de vermibus Anatomicorum administris 1741. a nobis recus.
 EJUSDEM de vasis sanguineis oculi 1742. 4.
 * EJUSDEM de mediastino postico 1743. a nobis recus.
 EJUSDEM de confiniis arteriarum 1743.
 * EJUSDEM de capitonibus difficili partu nascentibus 1743. a nobis recus.
 * EJUSDEM funiculi umbilicalis pathologia 1747. a nobis recus.
 * EJUSDEM anthropologia forensis 1751. 3. & 1753. 8.
 * Francisci BOISSIER vulgo de SAUVAGES theoria febris Monspel.
 1738. & gallice Genev. 1744. 4.
 * EJUSDEM somni theoria 1740. 4.
 EJUSDEM de motuum vitium causa 1741. 4.
 * IDEM notis auxit hæmorrhagica HALLESII ann. 1744. 4.
 * EJUSDEM Elementa physiologiæ 1749. 12.
 * EJUSDEM & des HAIS de hemiplegia Monspel. 1749.
 EJUSDEM & CRASSOUS de generatione 1750.
 EJUSDEM Conspectus physiologicus 1751.
 EJUSDEM pulsus & circulationis theoria 1752.
 * EJUSDEM de la manière que les médicamens affectent de certaines
 parties du corps humain Bourdeaux 1752. 4.
 EJUSDEM dissert. sur la manière dont l'air agit sur les corps 1754. 4.
 utraque versa a Xaverio MANETTI Florent. 1754. 4.
 * EJUSDEM theoria tumorum 1753.
 * EJUSDEM & RAISIN embryologia 1753.
 EJUSDEM theoria doloris 1757. 4.
 * EJUSDEM de respiratione difficili 1759.
 * EJUSDEM de suffusione 1760.
 EJUSDEM amblyopia 1760. 4.
 EJUSDEM de animæ imperio in cor Avenione 1760.
 * EJUSDEM Nosologia methodica Lugdun. 1763. V. vol.
 EJUSDEM de vitibus vitalibus Monspel. 1764. 4.
 I. Frid. KNOLLE de luxatione artuum superiorum Argent. 1738. 4.
 * Hoc anno pictor ADMIRAL duas icones calvæ cum repletis vasculis edi-
 dit Amsterd. 4.
 I. Godofr. BRENDL de valvula Eustachii Witteb. 1738.
 EJUSDEM de auditu in apice conchæ I. II. Gotting 1742. 4.
 EJUSDEM de LEEUWENHOECKII globulis I. & II. ibid. eod. anno.

(P P) 2

EJUSDEM

- EJUSDEM fabrica oculi in fetibus abortivis observata ibid. 1749. 4.
Michael MORGENBESSER de vomitu Præsid. *WALTHERO* Lips. 1734. 4.
I. de MRSLON de liene Leid. 1738. 4.
Jochim Frid. HENKEL epistola de nonnullis singularibus circa nervos opticos Hall. 1738. 4.
 * EJUSDEM Samlungen medicinischer und chirurgischer anmerkungen Lad VIII. Berlin 1747. ad 1764. 4.
 EJUSDEM de cataracta vera Francf. viadr. 1749.
 * *I. Andr. UNGEBAUER* de dentitione secunda juniorum Lips. 1738. 4.
 EJUSDEM de offium trunci corporis humani epiphyfis ibid. 1739. 4.
 * *C. G. KIRCHHEIM* vademecum anatomico-chirurgicum Dresd. 1738. 8.
 * *Guieri Guilielmi MÜYS* de fabrica carnis musculosæ Leid. 1738. 4.
 * *Nicolai ROSEN* (Nob. de ROSENSTEN) beskrifning af hala människans cropp. Stockholm. 1738. 8.
 * EJUSDEM de offibus calvariæ Upsal 1746. 4.
 * EJUSDEM de tussi 1749. 4.
 * EJUSDEM & *SCHULZE* de emesi Upsal 1752.
 * *Robert SMITH* optiks Cambridge 1738. 4. 2. vol.
Petri ARTEDI ichthyographia Leid. 1738. 8.
Placidi de PUZZOLIS de organo visorio Rom. 1738. 4.
 Traité de la communication des maladies la Haye 1738. 12.
John TAYLOR Anatomie du globe de Poëuil Paris 1738. 8. & alias.
 * *I. Philip. GRAVEL* de superfetatione Argent. 1738. 4. a nobis recus.
 * *I. Christoph. LIBERTUS* de mechanismi in corpore humano absentia Erfurt 1738. 4.
 * *I. Rud. Georg. MULLER* de fero lactis Basil 1738. 4.
 * *David Cornelii de COURCELLES* icones musculorum pedis Leid. 1739. 4.
 * EJUSDEM Icones musculorum capitis ibid. 1743. 4.
 * *I. Jacob. a DOEBELN & LEHR* mumia Aegyptiaca Lond. 1739. 4.
 * *I. Jac. HUBER* de medulla spinali Gotting 1739. 4.
 * EJUSDEM de nervis medullæ spinalis ibid. 1741. 4.
 * EJUSDEM de hymene ibid. 1742. 4.
 * EJUSDEM de nervi intercostalis origine ibid. 1744. 4.
 EJUSDEM de foramine ovali Cassel 1745. 4.
 EJUSDEM de monstris ibid. 1746. 4.
 EJUSDEM Observationes quædam anatomice 1760. 4.
Jacob. v. GENT de organo tactus Groning 1739. 4.
 * *Richard HELSHAM* course of lectures on natural philosophy Lond. 1739. 8.
 * *I. Frid. FLEISCHMAN* de dura matre Altdorf 1739. 4.
 * *M. Ernesti BORTII* Musæum boreianum Regiom. 1739. 8.

Nicolai

- Nicolai GRANITI* dell'antica e moderna medicina teorica Venez 1739. 4.
BARBAUT splanchnologie, angiologie, miologie Paris 1739. 12.
Mich. Phil. BOUVART Ergo ossa innominata in gravidis & parturientibus diducuntur ibid. 1739. 4.
A. Ludvig PORTEFAIX de singultu Basil. 1724. 4.
Richard MANNINGHAM abstract of midwifry Londin prima edit. † deinde 1744. 8. latine 1739. 8.
 Recudit & notis auxit *P. A. BOEHMER* Hall. 1746. 4.
I. v. REYERHORST de fabrica & usu linguæ Leid. 1739. a nobis recus.
I. Jac. BELLETETE Ergo dura mater non habet motum a se Paris 1739. 4.
 * *Abraham KAAUW* de perspiratione Hippocratica Leid. 1739. 8.
 * EJUSDEM impetum faciens Hippocratis ibid. 1745. 8.
 * *I. Nathanael LIEBERKUHNS* de valvula coli Leid. 1739. 4. a nobis recus.
 * * EJUSDEM de tunica villosa intestinorum Leid. 1745. 4.
 * *I. Georg. SEGER* de ortu & progressu bilis cysticæ Leid. 1739. 4. a nobis recus.
 Oeconomy of human frame Lond. 1739. 8.
KENNEIR alias *BAYNE* new essays on the nerves Lond. 1739. 8.
Ludvig Philip. BERGERS anmerkungen zu Valisneri von der erzeugung der menschen und thiere Lemge 1739. 8.
 * *K. Swenska Wetenskaps Academiens handlingar* Tom. XXV. ab anno 1739. ad 1763. Stockholm. 8.
 Conjunctam relinquam litem, quæ de primæ respirationis effectis in Frisia agitata est.
Bernardi IDEMA gedagten van het dryven en zinken der lange Leouwarde 1739. 4.
Roulof ROULEMA natuurlyke stellingen ibid. 1739. 4.
Bernardi IDEMA velvolg der gedagten ibid.
I. Henric. CROESER kort ontwerp van de eerste inademing Groning 1740. 4.
Peter IDEMA aanmerkingen on *CROESERS* vertoog 1741. 4.
I. H. CROESERS nader berigt Groning 1741. 4.
Bernard IDEMA noodige tusscheninsprak Leeuwarden 1741. 4.
Antonii Pepin & VASSE Ergo a mutuo vaporum sanguiferorum & lacteorum uteri nixu menstrua mulierum purgatio Paris 1740. 4.
 * *Cajetani TACCONI* de variis hepatis affectibus Bonon. 1740. 4. & in memoria de Valentuomini Lucæ recus.
 EJUSDEM de nonnullis cranii ossiumque fracturis Bonon. 1751. 4.
Giuseppe LARINI qualitate de denti Forenz 1740. 4.
Anton. Philip. QUEITSCH anatomische nachricht von der grossen speisefastiöhre Francf. viadr. 1740. 4.
I. Jac. DOLDE de colestro Basil. 1740. 4.

(PP) 3

Gaetani

- Gaetani PETRIOLI* riflessione anatomiche sulle note del Lancisi Rom. 1740. fol. 21.
- EJUSDEM apologia anatomica Rom. 1753. 4.
- Emanuel SWEDBERG* oeconomia animalis Tr. L. de corde Amsterd. 1740. 4.
- II. de cerebro ibid. 1741. 4.
- Samuel SHARPE* surgical operations Lond. 1740. 8.
- I. *Theodor. KLEIN* de piscium historia missus quinque Gedan 1740. 1. 2. 4. & 9.
- EJUSDEM de termino vitæ humanæ Gedan 1743. 4.
- EJUSDEM mantissa de sono & auditu piscium Lips. 1746. 4.
- Christianus Bernardus SANDEN* de cutis externæ morbis Hall. 1740. 4.
- I. *Wilhelm HESSE* de partu gemellorum Argent. 1740. 4.
- Leonhard RATYN* de omento Leid. 1740. 4.
- I. *Christoph POHLIUS* de defectu lienis & liene Lips. 1740. 4.
- EJUSDEM & *VOLBRECHT* de saliva & ejus ortu ex parotide 1741. 4.
- EJUSDEM de fibra fenili 1746.
- Gottwald SCHUSTER* de aqua pericardii 1740. 4.
- * *Friderich Lebegott PITSCHKE* de axungia articularum Lips. 1741. 4.
- me recusat.
- * EJUSDEM de hydrocephalo interno ibid. 1741. 4.
- Georgii MARTINE* de animalibus similibus Leid. 1740. 8.
- EJUSDEM essays medical and philosophical ibid. 1740. 8.
- * EJUSDEM Commentarius in *EUSTACHII* tabulas 1755. 8.
- * *James PARSONS* enquiry into the nature of hermaphrodites Lond. 1740. 8.
- EJUSDEM description of the bladder ibid. 1742. 8. etiam Germanice versa Nuremberg 1754. 8.
- EJUSDEM Croonian lectures on muscular motion 1745. 4.
- EJUSDEM observations on the analogy between the propagation of animals and that of vegetables ibid. 1752. 8.
- * *Benjamin HOADLEY* three lectures on the organs of respiration Lond. 1740. 8.
- Milcolumb FLEMING* neuropathia York 1740. 8.
- EJUSDEM of the nature of the nervous fluid Lond. 1755. 8.
- EJUSDEM syllabus of lectures on animal oeconomy Lond. 1752.
- EJUSDEM Introduction to physiology Lond. 1759. 8.
- * *Clifton WINTRINGHAM* enquiry into some parts of animal structure Lond. 1740. 8.
- EJUSDEM enquiry into the subtilty of human vessels ibid. 1745. 8.
- * *Claudii Nicolai LE CAT* traité des cinq sens Rouen 1740. 8.
- EJUSDEM Recueil de pièces concernant Popération de la Taille Rouen 1752. 8.
- EJUSDEM pièce couronnée sur l'action des muscles Berlin 1756. 4.
- EJUSDEM

- EJUSDEM traité de l'existence de la nature &c. du fluide des nerfs Berlin (Paris) 1765. 8.
- Dissertationes duæ de febribus & de succo nerveo Rom. 1740. 8.
- Hieronymi Leopoldi BACCHETIONI* anatomie theoretico-practica Notiberg 1740. 4.
- * *Frideric Bernard ALBINUS* de deglutitione Leid. 1740. 4.
- Camd. PARGET* An actio musculorum intercostalium & diaphragmatis partim voluntaria, partim spontanea Paris 1740. 4.
- EJUSDEM Ergo visceris organum immediatum choroidea 1749. 4.
- Josephi Exuperii BERTIN* An causa motus cordis multiplex Paris 1740. 4.
- EJUSDEM lettre sur le nouveau système de la voix la Haye 1745. 8.
- * EJUSDEM traité d'ostéologie Paris 1754. 4. vol. 12.
- I. *Barthard SCHLEMERH* Institutiones medicæ Fulda 1741. 4.
- Observations sur l'accroissement du corps humain Strasbourg 1741. 8.
- Petri IDEMA* vethandeling van het oog Leeuwardz 1741. 4.
- * *Philippi Conradi FABRICII* observationes anatomico-physico-medice Herborn 1741. 8.
- EJUSDEM Idea an. t. pract. Wezlar 1748. 8.
- * EJUSDEM programma ad anatonem ann. 1749. & ann. Helmstatt 1750.
- EJUSDEM de cognitione anastomosis vasorum præcipuorum necessaria 1750.
- * EJUSDEM observationes nonnullæ anatomicæ 1754. 4.
- * EJUSDEM sylloge observationum anatomicarum 1759. 4.
- EJUSDEM Observations in puella variolis defuncta 1760.
- EJUSDEM samlung von responsis 1754. 8.
- EJUSDEM Zweyte samlung 1760. 8.
- Jonas Szent PETRI* de conditione corporum Hall. 1741. 4.
- I. *BOECLER* An nitrum sanguinem resolvat, an coagulet Argent. 1741. 4.
- EJUSDEM Thesium medicarum decas Argent 1741. 4.
- Samuel Theodor. QUELMAEZ* adjumenta sanguinis ad cor regressus Lips. 1741. 4.
- EJUSDEM de descensu testium scrotino 1746. 8.
- EJUSDEM de liene 1748. 4.
- EJUSDEM de arterie pulmonalis motu singulari 1748. 4.
- EJUSDEM de oleo palmæ materie injectionis 1750. 4.
- EJUSDEM de narium & septi incurvatione 1750. 4.
- MARTIN* de la phlébotomie & de l'arteriotomie Paris 1741. 12.
- Fr. Dav. HERISSANT* Ergo a pulsu sanguinis in arteriam pulmonalem inspiratio spontanea Paris 1741. a nobis recusat.
- EJUSDEM an secundine fetui pulmonum præstent officium 1743. 4.
- I. de *BUCHWALD* Thesium decas de musculo Ruyfchiano in uteri fundo Hafn. 1741. 4.
- Pierre BARRERE* sur la cause de la couleur des nègres Perpignan 1741. 4.
- EJUSDEM observations d'Anatomie & de Pratique ibid. 1753. 4.
- Leonardi SPEISEGGER* de olfactu Leid. 1741. 4.

- Angelo RUBERTI lezzione sulla testa monstrosa d'un vitello Neapol. 1741. 4.
 Henrici KYPER de aqua pericardii Leid. 1751. 4.
 I. Caspar KÜCHLER de saliva non temere exspuenda Lips. 1741. 4.
 Samlungen von abhandlungen der Medic. societät zu Budissin Altenburg 1741. 8.
 Antonii Celest. COCCINI de musculis & motu musculorum Rom. 1741. 4.
 Hyacinthi Theodori BARON Ergo dum cor contrahitur, dilatantur arterie Paris 1741. 4.
 EJUSDEM Ergo humor transpirationis non ex excrementitiis ibid. 1742. 4.
 IDEM, sed forte potius Theodorus BARON dedit editionem multum auctam chemiæ Nic. LEMERY Paris 1756. 4.
 Philip. Maximilian DILTHEY observationes anatomico-physico-medice Herborn. 1741. 8.
 * Jofia WEITBRECHT syndesmologia Petrop. 1742. 4.
 * Iosephi LIEUTAUD essays d'Anatomie Aix 1742. 8.
 EJUSDEM Elementa physiologiæ 1749. 4.
 Essay on fecundation Lond. 1742. 8.
 * Frideric Wilhelm HENSING de peritonæo Gieß. 1742. 8. a nobis recuf.
 EJUSDEM de apophysibus corporis humani ibid. 1742. 4.
 * EJUSDEM de omento, & colo ibid. 1745.
 Friderici Christiani LESSER Infecto-theologia cum notis Petri LYONNET Haag 1742. 12.
 * * EJUSDEM Petri LYONNET Anatomie de la Chenille du saule Haag 1760. 4.
 EJUSDEM lettre à M. le CAT ibid. 1762. 4.
 I. PETRI SUSSMILCH göttliche verordnung bey der vermehrung des menschlichen geschlechts Berlin 1742. 4. & auctius 1761. 8. 2. vol.
 Musæum Petropolitanum Petrop 1742. 8. 4. vol. imprimis vol. I. P. I.
 Franc. Nicol. NARCISSI de generatione & receptaculis chyli Lond. 1742. 4. a nobis recuf.
 I. Frid. MOSEDER de vesicula fellea Argentor. 1742. 4.
 I. Cornel. VELSE de mutuo intestinorum ingressu Leid 1742. 4. a nobis recuf.
 I. Frid. TSCHOPP de amputatione femoris non cruenta Hall. 1742. 4.
 Theodor. PYL de auditu in genere Gryphiswald 1742. 4.
 Theodor. Sigmund. HESSE de conceptione fecunda Francf. Viadr. 1742. 4.
 Petri MONNIER de conceptu & incremento fetus Leid. 1742. 4.
 I. Georg. LAUTH de glandula thyreoidea Argent. 1742. 4.
 Polyc. Frid. SCHACHER P. G. fil. de lacte virorum & virginum Lips 1742.
 * Casimir Christoph. SCHMIEDL de exulceratione cordis & pericardii Jenæ 1742. 4.
 * EJUSDEM de varietatibus vasorum Erlang 1743. 4.

EJUSDEM

- EJUSDEM de habitu lymphaticorum in hepate ibid. 1747. 4.
 EJUSDEM de controversa origine nervi intercostalis 1747. 4.
 EJUSDEM de nervo intercostali 1754. 4.
 I. Petr. LOBE' de oculo humano Leiden 1742. 4.
 I. Andrea WISLICEN lapides bilioli lymphatici Lips. 1742. 4.
 I. Gottlob. KRUGER de sensatione Hall. 1742. 4.
 EJUSDEM naturlehre zweyter theil die physiologie Hall. 1743. 8. 1748. 8.
 EJUSDEM von den gemüths bewegungen ibid. 1744. 8.
 EJUSDEM grundriff eines neuen lehrgebäudes der arzney gelahrheit Hall 1745. 8.
 EJUSDEM physico-theologische betrachtungen einiger thiere 1746. 8.
 EJUSDEM differentia elateris, toni, contractionis vitalis, voluntariæ, sensibilitatis, & irritabilitatis Hall. 1754. 4.
 Fielding OULD treatise of midwifery Dublin 1743. 8.
 François LAMURE theoria inflammationis Bourg St. andeol 1743.
 EJUSDEM de secretionum in corpore humano vero mechanismo 1748. 4.
 EJUSDEM de respiratione 1752. 4.
 EJUSDEM lettre a M. d'AUMONT Lyon 1756. 12.
 I. Benjamin FISCHER de modo, quo ossa se vicinis partibus accommodant Leid. 1743. 4.
 I. Carl. VOIGT de capite infantis abrupto Gieß. 1743. 4.
 Samuel ERNST de tænia secunda Plateri Basii. 1743. 4.
 BUNON essays d'odontotchnie Paris 1743. 12.
 Andr. Job. SERON Ergo suppresso aut immoderato catameniorum fluxui experientia Paris 1743. 4. a nobis recuf.
 Anton. BERGIER & PERSON An respiratio sit motus sympathico-mechanicus? Paris 1743.
 Laurent. Anton. DERCUM de anatomie cereæ præstantia & utilitate Würzburg 1743. 4.
 Christian WENCKER de virginis per 27. annos ventriculum perforatum alentis historia & sectione Argent. 1743. 4.
 Wenceslai Alexandri BUTA de ossium inflammatione Prag. 1743. 4.
 Frider. de la FOSSE de acre vitæ & morborum causa Leid. 1743. 4.
 Joseph. ONYMOs de naturali fetus in utero materno situ Leid. 1743. 4. a nobis recuf.
 Georg. Michael DUBINSKY de remissionis vitali quatenus causa est morborum Hall. 1743. 4.
 Petri Jacobi DAOUSTENC de respiratione Lion 1743.
 Giovan Maria PIGATTI storia d'un soanambulo Venet. 1743. 8.
 Gottfried Henrich BURGHARD gründliche nachricht von einem hermaphroditen Breslavv 1743. 4.
 EJUSDEM sendschreiben vom Martinelli 1752. 8.

EJUSDEM

Haller Physiolog. Tom. VIII. P. II.

(99)

EJUSDEM nachrichte von einem neuerlich gesehenen hermaphroditen ibid. 1763. 4.

Juliani OFRAI de la METTRIE Commentaire sur les Institutions de BOERHAVE Paris 1743. ad 1744.

EJUSDEM Observations de médecine pratique Paris 1744. 12.

EJUSDEM l'homme machine 1748. 12.

EJUSDEM réflexions philosophiques sur l'Origine des animaux Berlin 1750. 4.

EJUSDEM Opera omnia 1751. 4.

Memorie de Valentiomini sopra la fisica & istoria naturale T. I. II. III. Lucca 1743. & 1744. 1747.

Mémoires de l'Académie de Chirurgie. Tom. I. Pars I. II. & III. 1743. 8.

T. II. ann. 1753. 4.

T. III. ann. 1757. 4.

Pièces qui ont remporté les prix.

T. I. 1753.

T. II. 1757.

T. III. 1759.

Gabriel FISCHER vernünftige gedanken von der natur Königsberg 1743. 8.

I. Ehrenfried GEISLER de motu sanguinis per vasa coronaria Lips. 1743. 4.

Sylv. Ant. le MOINE & Anton. le CAMUS An musculi obliqui retinam a crystallino removeant? Paris 1743. a nobis recus.

Anton. le CAMUS Mémoires sur différens sujets de Médecine Paris 1760. 8.

EJUSDEM Médecine de l'esprit 1753. 8.

EJUSDEM Ergo pulsationis defectus in venis ab æqualitate motus sanguini 1745. 4.

Joseph Maria FRANCISCUS de la SONE & ARCELIN statne visio absque crystallino ibid. eodem anno: a nobis recus.

* Wilhelm. NOORTWYCK historia uteri gravidæ Leid. 1743. 4.

* Cornelii TRIOEN Observationum medicarum fasciculus Leid. 1743. 4.

Georgii Bernardi BILFINGER varia Stuttgart 1743. 8.

Francisci van RIED de organo tactus Leid. 1743. 4.

Georg. Augustus. LANGGUTH de luce ex pressione oculi 1742.

EJUSDEM de motu peristaltico intestinorum 1742. 4.

EJUSDEM de circulatione sanguinis 1743.

EJUSDEM polypus infantis rachitici 1744.

EJUSDEM Arteria ab officio cordis remota 1744. 4.

EJUSDEM de usu siphonis anatomici Witteb. 1746.

EJUSDEM

EJUSDEM de humoris saccati per solos renes expurgatione 1746. 4.

EJUSDEM de fetu ab ipsa conceptione animato 1747. 4.

Andrea WESTPHAL specimen l. de injectionibus anatomicis Gryphwald 1744. 4.

EJUSDEM de existentia ductuum hepatico-cysticorum in homine 1742. 4.

Georg. Frid. MEYER von der ubereinkommenden harmonie Hall. 1743. 8.

EJUSDEM geelanken von der seele der thiere ibid. 1749. 8.

EJUSDEM versuch einer erklärung eines nachtwandlers Hall. 1758. 8.

* * Abraham TREMBLEY Mém. sur le polype d'eau douce Leid. 1744. 4. Paris 1744. 8.

Syllabus, seu Index omnium partium corporis humani Petropol. 1744. ut puto.

* Henr. BAKER du polype Paris 1744. 8. in versione gallica.

EJUSDEM the microscope made easy Lond. 1743. & 1753. 8.

EJUSDEM new employment for the microscope ibid. 1753. 8.

Pierre Louis MOREAU vulgo de MAUPERTOIS diss. sur un Nègre blanc 1744. 12.

EJUSDEM Venus physiqua 1746. 12.

H. G. H. (HAYMAN) Commentariorum in H. Boerhaave institutiones T. VII. Leid. 1744. & seqq.

Essay on comparative anatomy Lond. 1744. 8. Tribuunt Alexandro MONRO.

Christophori HELWIG Anatomicum vivum Erfurt 1744. fol.

Ernest. Anton. NICOLAI von der einbidungs Kraft Hall. 1744. 8.

EJUSDEM von der schönheit des menschlichen Körpers 1746. 8.

EJUSDEM vom lachen 1746. 8.

EJUSDEM vom weinen und thränen 1748. 8.

EJUSDEM von der erzeugung des Kindes 1746. 8.

EJUSDEM vom pulschlage 1746. 8.

EJUSDEM bemüungen in der arzney Wissenschaft 1749. 8.

Christian Gottlieb KRAZENSTEIN von der erzeugung der Würmer Hall. 1744. 8.

EJUSDEM physikalische briefe ibid. 1745. 8.

* EJUSDEM theoria fluxus diabetici ibid. 1746. 4.

EJUSDEM beweis dass die seele ihren Körper baue 1747. 8.

Willem van BLOEMESTEYN de motu humorum per vasa sanguinea Leid. 1744. 4.

Joh. ROGAAR de nutritione Leid. 1744. 4.

Gysbert BLEUDT de fabrica & usu viscerum uropoeticorum Leid. 1744. 4. a nobis recus.

Franc. DREW de usu lienis Leid. 1744. 4.

Dominici HUYBERS de valvulis ibid. 1744. 4.

I. Alexander MISCHER Institutiones anatomicæ Hamburg 1744. 4.

(99) 2

* I.

- * *I. Theophili* DESAGULIERS course of experimental philosophy Lond. 1744. 4. 2. vol.
Ludovici de CLARELLIS spiritus naturalis de systemate medico exturbatus Neapol. 1744. 4.
I. Christoph. RIEGER historia naturalium & arte factorum Haag. 1744. 4.
Jani PLANCI de Catharina Vizzani Venet. 1744. † Anglice 1751. 8.
 EJUSDEM de monstris & rebus monstrosis Venet. 1749. 4.
 * *Caroli Augusti* BONNET Insectologie Paris 1745. 12. 2. vol.
 * EJUSDEM analyse de Pame Copenhagen 1760. 4.
 * EJUSDEM Considération sur les corps organisés Amsterd. 1762. 8. 2. vol.
 * EJUSDEM Contemplation de la Nature ibid. 1764. 8. 2. vol.
 * *Turberville* NERDHAM microscopical discoveries Lond. 1745. 8. & auctus Nouvelles observations microscopiques Paris 1750. 12.
Gautier essais anatomiques en tableaux imprimés Paris 1745. fqq. fol.
 EJUSDEM Anatomie de la tête en tableaux imprimés ibid. 1748. fol.
 EJUSDEM Observations périodiques sur la physique, l'histoire naturelle & les arts P. I. Paris 1756. 4. P. II. & III. ibid. 1757. 4. P. IV. & V. ibid. 1758. 4.
 EJUSDEM Zoogenesie ou generation de l'homme & des animaux Paris 1750. 8.
 EJUSDEM Observations sur l'histoire naturelle VI. parties 1752. 8.
G. Christian Beat BREHM de hydatidibus Erford. 1745. 4.
Jean BRUMIER sur l'incertitude des signes de la mort Paris 1745. 12. Supplémens & additions ibid. 1746. 12.
 Conjunctim auctum opus ibid. 1749. 12. 2. vol. Germanice per Cl. JAMER vers. Coppenhag 1754. 8.
I. Carl. HEFNER de causis incrementi fetuum celerioris Erford. 1745. 4.
Daniel VINK beschrywing der beenderen spieren en bloedvaten in menschen ligham Roterd. 1745. 8.
I. Adolph. WINKLER de situ uteri obliquo Gotting 1745. 4.
 * EJUSDEM de arteria brachii ibid. eod. anno.
Franc. Michael DISDIER description des os Paris 1745. 8. (est 2. edit.)
 EJUSDEM Myologie ibid. 1748. 8.
 EJUSDEM splanchnologie I. & II. ibid. 1753. 8.
 EJUSDEM Angiologie & neurologie 1756. 8.
 EJUSDEM Anatomie abrégée ibid. 1753. 8.
 EJUSDEM Exposition exacte en tableaux imprimés Paris 1758. fol.
I. David LORENZ singularia circa vesiculam felleam & bilem Hall. 1745. 4.
I. Jacob. MULLER casus rarissimus uteri in partu rupti Basil. 1745. 4.
Ludov. Anton. MURATORI della forza della fantasia Venet. 1745. 4.
 * *Petri Pauli* MOLINELLI de aneurysmate Bonon. 1745. 8.

MONTAGNAT

- MONTAGNAT éclaircissimens en forme de lettres sur le nouveau système de la voix 1746. 12.
 EJUSDEM lettre à l'Abbé des F. ibid. 1745. 12.
 EJUSDEM lettre à M. BERTIN sur un nouveau genre de vaisseaux 1746. 12.
I. Lud. Leberecht LOESECKE de motu sanguinis intestino Lips. 1745. 4.
 EJUSDEM Observaciones anatomico-chirurgico-medicæ Berl. 1754. 4.
 EJUSDEM physiologie Dresd. 1762. 8.
Joseph LALLEMANT An actio muscularis a solis spiritibus? Paris 1745. 4.
 EJUSDEM mécanisme des passions ibid. 1751. 12.
Abraham ENS de causa motum cordis alternum producente Leid. 1745. 4. a nobis recus.
 Létres sur l'imagination des femmes grosses Paris 1745. 8. Anglice Lond. 1764. 8.
Cornelissen van den EBO de fabrica & usu linguæ Leid. 1745.
 NOLLET leçons de physique expérimentale Paris... Amsterdam 1745. fqq. Tom. VI. 8.
Francisci. IMBERT generationis historia Monspel. 1745. 8.
Nicolai SALMON de fluxu menstruo ibid. 1745. 8.
 * *Benjamin* SCHWARZ de vomitu & motu intestinorum Leid. 1745. 4. a nobis recus.
I. Jac. WEBER von der oeffnung des leibes Hall. 1746. 8.
Georg. Frid. DETHARDING de glandula inguinali Rostok 1746. 4.
 EJUSDEM fetus maturi exclusio 1748. 4.
I. August. UNZER vom einfluss der seele in den Körper Hall. 1746. 8.
 EJUSDEM philosophische betrachtung des menschlichen Körpers überhaupt ibid. 1750. 8.
 EJUSDEM (aut etiam Frid. Leberechts SUPPRIAN) vom schlaf Hall. 1746. 8.
 BOUILLET suite des Elémens de médecine pratique 1746. 4.
 * *Job. August.* ROESEL'S insecten belustigungen Nuremb. 1746. 4.
 * II. theil 1749. 4.
 * III. theil 1754. 4.
 * IV. imperfectus est.
 * EJUSDEM historia ranarum nostratium ibid. 1758. fol.
 CONDILLAC essay sur l'origine des connoissances humaines Amsterdam 1746. 8. 2. vol.
 EJUSDEM traité des sensations Paris 1754. 8.
 EJUSDEM traité des animaux Paris 1755. 8.
Paul. HIPPERMAN réflexions on the structure and passions of man Lond. 1746. 8.
 R. JAMES Dictionaire de médecine Paris 1746. fqq. 6. vol. fol. in editione gallica.

I. *Christ. Ger. KNOLLE* von der verdikung des blutes in der lunge Hall. 1746. 4.

I. *Jac. CLAUHOLD* de visu duplicato Argent. 1746. 4.

Gerhard Ruger HANCOPH de mola Gotting 1746. 4.

Paul WEGELIN de superfetatione Basil. 1746. 4.

Anton PETIT Ergo in sua diastole cor decurtatur Paris 1746. 4.

IDEA multum auxit & correxit Palfynii anatonem.

I. *Daniel SCHLICHTING* siphilidos mnemofynon criticum Amsterd. 1746. 8.

IDEA Anatomieam partem in VERBRUGGE examen der land en zee chirurg. auxit & correxit Amsterd. 1750. 8.

I. *Grotshalk WALLERII* de sic naturali & morbosa Upsal 1746. 4.

Memoires de l'Academie de Berlin. T. XIV. ab anno 1746.

Le otto statero che poderanno gli abbagli del Chermefino Venet. 1746. 4.

I. *Anton. BUTINI* de circulatione sanguinis Monspel 1746. 4.

EJUSDEM lettre à M. Bonnet sur la cause de la non pulsation des veines Lausanne 1761. 8.

Georg. ADAMS micrography Lond. 1746. 8.

David HARTLEY de sensu motus & idearum generatione Bath. 1746. 8.

EJUSDEM Observations on man and his frame Lond. 1749. 2. vol. 8.

I. *August. HUGO* de glandulis & thymo Gotting 1746. 8.

August. SCHAARSCHMIDT osteologische tabellen Berlin 1746. 8.

Et sic ex ordine tabulas omnium partium anatomies edidit.

EJUSDEM Catalogus Musæi anatomici Berlin 1751. 8.

EJUSDEM anatomische anmerkungen ibid. 1751. 8.

Petri CAMPER de visu & oculorum partibus Leid. 1746. 4. a nobis recus.

EJUSDEM anatomiearum iconum pars I. brachium Amsterd. 1760. fol.

* Pars II. pelvis 1762. fol.

I. *Philip. Laurent. WITHOF* de systemate Leenwenhoeckiano Leid. 1746. 8.

EJUSDEM de pilo humano Duisburg 1752. 4.

EJUSDEM de castratis Duisburg 1756. 8.

Car. Frid. KALTSCHMIDT de distinctione inter fetum animatum &c. Jen. 1747. 4.

EJUSDEM de virginitate 1750. 4.

EJUSDEM de liene pueri novennis rare magnitudinis 1751. 4.

EJUSDEM de experimento pulmonum aquæ injectorum 1751. 4.

EJUSDEM nervi optici compressi causa guttæ serenæ 1752. 4.

EJUSDEM hydrocephalus internus 1752. 4.

EJUSDEM coalitus lienis & hepatis 1752. 4.

EJUSDEM intestinum rectum in vesicam urinariam insertum 1756. 4.

EJUSDEM alia programmata.

André LEVRET observations sur les causes & les accidents des accouchemens laborieux Paris 1747. 8.

EJUSDEM suite des observations eodem anno.

EJUSDEM

EJUSDEM Art. des accouchemens 1761. 8.

MARQUET nouvelle manière de connoitre le poulx de l'homme Nancy 1747. 4.

Joseph. BRUN de fuctione vasorum capillarum Monspel. 1747. 4.

EJUSDEM Omnia physiologica ibid. 1753. 4.

Hamburgisches Magazin ab anno 1747. Prodigium T. XXVI. 8.

Joseph. MOSCA dell'aria é di morbi dell'aria dependenti Napoli. 1747. 8.

4. vol.

G. Heinrich KEIL anatomisches handbuch Hamburg 1743. 8.

Verseuche und abhandlungen der natur forschenden gesellschaft in Danzig T.

L. Gedan. 1747. 4.

T. II. ibid. 1754. 4.

T. III. ibid. 1756. 4.

Christ. Frid. TRAUEN de modo, quo consolidantur vulnera Leid. 1747. 4.

M. O. (OEHRME) aller neuæster weg zur anatomie 1747. 8.

Rovoland JACKSON vera venæ sectionis theoria Lond. 1747. 8.

Claud. PERSON Ergo vesiculæ fellæ per ductum cysticum bilis mittitur Paris 1747. 4.

Lettere intorno alla infette che si multiplicanno mediante le sezioni di loro corpi Venet. 1747. 12.

Dav. Christoph. SCHOBINGER de ortu bilis cysticæ ejusque ad vesiculam felleam itinere Gotting 1747. 4.

* EJUSDEM de tunicæ cellulose dignitate in corpore humano ibid. eodem anno.

Melchior VASSENS de sudore & insensibili transpiratione Leid. 1747. 4.

I. *GESNER* terminus vitæ Tigur. 1748. 4.

I. *BARKER* essay on the agreement between the practice of Hippocrate and Boerhaave Lond. 1747. 8. gallice Amsterd. 1748. 8.

Camillo BARBIELLINI discorso sopra l'esclusione de fermenti stomachici Rom. 1747. 8.

Roberti DOUGLAS essays on animal heat Lond. 1747. 8.

A. F. *LAMBRECHT*'s compendium anatomico-medico practicum Haardervic 1747. 8.

EJUSDEM Observationes anatomice &c. 1757. 8.

* *Christ. Jac. HINTZE* examen anatomicum papillarum Leid. 1747. 4. a nobis recus.

Daniel PASSAVANT de motu cordis Basil 1748. 4. a nobis recus.

Joh. LUPS de irritabilitate Leid. 1748. 4.

I. B. *BONHOMME* cephalotomie, ou description anatomique des parties, que la tête renferme Avignon 1748. 4.

I. *Andr. ROEPER* die wûrkung der seele in den Körper nach anleitung eines nachwandlers Haberstatt. 1748. 4.

Abraham FRANKEN hepatis historia anatomica Leid. 1748. 4.

Fr.

Fr. THEROULD de THOULOUSE DE VALLUN & C. A. VAN-
DERMONDE Ergo sanguis a liene spiffior Paris 1748. 4.

Car. Augustin VANDERMONDE effais sur la maniere de perfectionner
l'espèce humaine Paris 1756. 8.

EJUSDEM deinde Cl. ROUX Journal de médecine, de chirurgie & de phar-
macie Paris ab anno 1754. T. XXI.

I. Benjamin BOEHMER de ossium callo Lips. 1748. 4.

EJUSDEM de radicis rubiæ tinctoriæ effectu in corpus animale Lips. 1751. 4.

Rod. Steph. HENRICI descriptio omenti anatomica Hafn. 1748. 4. a no-
bis recus.

Ambrosii BERTRANDI dissertationes anatomicæ de oculo & hepate Turin
1748. 4.

* Franz GRUTZMACHER de ossium medulla Lips. 1748. 4. a nobis
recus.

* * I. Frider. MEKEL de nervo quinti Paris Gotting 1748. 4.

* * EJUSDEM epistol. de vasis lymphaticis glandulisque conglobatis Ber-
lin 1757. 4.

André DARAN observations sur les maladies de Purrethre Paris 1748. 8.
anglice Lond. 1750. 8.

EJUSDEM de la gonorrhée virulente 1756. 8.

* Petri TARIN de vasorum lacteoram repletione per arterias Paris 1748. 4.

EJUSDEM Adversaria anatomica prima Paris 1750. 4.

EJUSDEM osteographia ibid. 1753. 4.

EJUSDEM Myographia ibid. 1753. 4.

EJUSDEM dictionarium anatomicum 1753. 4.

PLANQUE Bibliothèque de Médecine Paris 1748. seqq.

Ottavio NERUCCI lettere fisichomediche Lucca 1748. 8.

I. August. WOHLFAHRT de bronchiis vasisque bronchialibus Hall. 1748.
4. a nobis recus.

I. Jac. ROHT de liquore pericardii Argent. 1748. 4.

Car. Frid. RIBE tal om ögonen Stokholm. 1748. 8.

Hier. Rudolf. & TRESSELT de olei animalis facili præparatione & agendi
modo Erfurt. 1748. 4.

I. Peter. EBERHARD de sanguificatione Hall. 1748. 4.

EJUSDEM de motu cordis ab aucta vasorum resistentia Hall. 1757. 4.

EJUSDEM conspectus medicinæ theoreticæ in tabulas redactus ibid. eodem
anno. 8.

Caroli LINNEI de tænia Upsal 1748. 4.

EJUSDEM generatio ambigena 1759. 4.

Christophori MANTELESSI intorno la probabilita della superfetatione &
diversi sisteme concernente la generazione Firenze 1749. 8.

Godofredi PLOUCQUET de generatione corporum organifatorum disquisitio
Stutgard 1749. 4.

I. NORRÉN de uracho Gotting 1749. 4. & in nostra collectione.

* I. Godofredi ZINN experimenta circa corpus callosum, cerebellum & du-
ram meningem in variis animalibus instituta Gotting 1749. 4. & in nostra
collectione.

* EJUSDEM de ligamentis ciliaribus oculi ibid. 1743. 4.

* EJUSDEM de vasis subtilioribus oculi & cochlea aureque interna ibid.
eodem anno.

* EJUSDEM descriptio anatomica oculi ibid. 1755. 4.

Gottfried Wilhelm MULLER vier und zwanzig Kupfertafeln welche die
knochen des menschlichen Körpers vorstellen Francf. 1749. 4.

EJUSDEM meiste und kleinste maüslein ibid. 1755. 4.

Carl. Gottlob KESLER die bewegung der electrischen materie als die wah-
re ursache der bewegung und empfindung Landshut 1749. 8.

I. Wolfgang MANTII de idiosyncrasia ex diversa solidarum partium cor-
poris humani irritabilitate optime dijudicanda Leid. 1749. 4.

Antonii MICHETTA de aeris theoria & in corpus humanum actione Uin.
1749. 4.

Luigi STAMPINI descrizione d'un feto con la maggior parte della mem-
bre radoppiata Rom. 1749. 4.

Thomas BIRCH the Wisdom of GOD provd form the frame of man Lond.
1749. 4.

Hieronymi LUDOLF de mirabili articulatione maxillæ inferioris Erford
1749. 4.

Caroli Ern. Augusti LOSSAU de optima ossium in sceleto artificiose jun-
gendorum ratione ibid. 1749. 4.

General history of air weather and seasons Lond 1749. 8.

Lud. Frid. DIETERICHs de febris Italis ad epigastrium connatis Ra-
tisbon 1749. 4.

* I. EICHEL Experimenta eum sanguine humano instituta Erford 1749. 4.

DUVERNEY Art de dissequer méthodiquement les muscles Paris 1749. 12.

* De BUFFON & DAUBENTON Histoire naturelle generale & particu-
lière, avec la description du Cabinet du Roi T. I. XIII. Paris 1749. ad
1765. 4.

Henr. Nic. PETERSEN anleitung zur zergliederung der muskel Hamburg
1749. 8.

I. Nepomuceni MUFFAT de sensu tactus Prag 1749. 4.

Daniel LANGHANS de corporis humani partium consensu Gotting 1749. 4.

BERTIER sur la quéstion si l'air entre dans le sang Bourdeaux 1749. 12.

EJUSDEM physique des corps animés Paris 1755. 12.

I. Paul BAUMER methodus furdos a nativitate reddendi audientes Erford
1749. 4.

* I. SILBERLING de humorum corporis humani gravitate specifica Ar-
gent. 1749. 4.

* Joac

- * *Joch. Voss* de intestino cæco & appendicula vermiformi Gotting 1749. 4. & in mea collectione.
Christ. Frid. DANIEL beyträge zur medicinischen gelahrtheit Hall, 1749. 4. II. theil. 1750. 4.
 * *Christian. NEUMANN* opera omnia Berol 1749. sq.
 I. *CORVIN* de organo, sensu & objecto olfactus Paris 1749.
Andr. CREUZBERGER vom gschmacke Nuremberg 1749. 4.
Wencesl. Alam. Matth. FORST de sensibus externis Prag 1749. 4.
 I. *R. STEHELIN* de pulsibus Basil. 1749. 4.
 E J U S D E M specimen anatomico botanicum ibid. 1751. 4.
 * *Frid. Christ. CORVIN* de hernia cerebri Argentor. 1749. 4.
Theodor. BARON Ego nondum probati spiritus animales Paris 1749.
 E J U S D E M puto esse emissionem multum auctam chemiæ NICOLAI LEMERY.
Georg. Christian OEDER de derivatione & revulsione Gotting 1749. 4.
 E J U S D E M de irritabilitate Hafa. 1752. 4.
 * *Franc. THIERRY & MURRY* Ego in celluloso textu frequentiores morbi Paris 1749. 4. ad C. THIERRY pertinent, non ad D. MURRY.
Balthasar Ludwig TRALLES de machina & anima humana distinctis Breslaw 1749. 8.
 * *I. Henr. MULLER* observationes circa tunicam retinam & nervum opticum Hall. 1749. 4. a nobis recus.
Chr. Frid. TRENDELENBURG continuatio controversiæ de mechanismo respirationis Gotting 1749. 4.
 E J U S D E M fortsetzung der streitigkeit vom athemholen Rostok 1752. 4.
 Dissertazione e lettere Firenz 1749. P. II. 1750.
Georg. ARNAULD de hermaphrodites Lond. 1750. 8.
 E J U S D E M plain and easy instructions on the diseases of the urethra Lond. 1763. 12.
Christian Ehrenfried ESCHENBACH anatomische beschreibung des menschlichen Körpers Rostock 1750. 8.
 E J U S D E M Observationes anatomico-chirurgico-medicæ 1753. 4.
 E J U S D E M continuatio observationum ibid. 1755.
 I. *Philip. ERPEL* nachricht von einer frauen welche zugleich fünf kinder vier misgeburten und ein mondkalb geboren Hall. 1750. 8.
 E J U S D E M erklärung dieser nachricht.
 * *I. Geog. ROEDERER* de fetu perfecto Argentor. 1750. 8. & in collectione nostra.
 * E J U S D E M artis obstetriciæ elementa Gotting 1752. 8. 1759. 8.
 E J U S D E M & KUHN de nonnullis momentis motus muscularis ibid. 1753. 4.
 E J U S D E M diff. ad quætionem, quæ sit causa proxima mutans corpus fetus? Patrop. 1750. 4.
 * E J U S D E M satura de suffocatis ibid. 1755.
 * E J U S D E M de temporum in graviditate a partu æstimatione 1757. 4.
 * E J U S D E M de cerebro 1758. 4.

* E J U S D E M

- * E J U S D E M de genitalibus virorum ibid. eodem anno.
 * E J U S D E M de fetu ibid. eodem anno.
 * E J U S D E M Icones uteri humani 1759. fol.
 * E J U S D E M de submersis in aqua 1760. 4.
 E J U S D E M de arcibus tendineis musculorum originibus 1760. 4.
 * E J U S D E M de scirrhis cerebri 1762. 4.
 * E J U S D E M Opuscula revisa & aucta Gotting 1763. 4.
Vitaliano DONATI Storia naturale del mare Adriatico Venez. 1750. 4.
Georg. Rudolf. BOEHMER de consensu uteri cum mammis causa lactis dubia Lips. 1740. 4.
 E J U S D E M de polyphago & allotriophago Witteb. 1751. 4.
 E J U S D E M de experimentis Reaumurianis circa digestionem ibid. eod. anno.
Natal. Joseph. PALUCCI nouvelles remarques sur la litotomie Paris 1750. 12.
 E J U S D E M méthode d'abattre la cataracte ibid. 1752. 12.
 E J U S D E M methodus curandæ fistulæ lacrumalis Vienn. 1763. 8.
 I. *Martin CHLADENIUS* de celeritate imprimis cogitandi Eulang 1750. 4.
Theodor. Ernest Joseph MEURS de organo gustus Heidelberg 1750.
 BOURGELAT Elémens d'hippiatrique Lion 1750. 3. vol.
 E J U S D E M matière médicale ibid. 1765. 8.
 Sylv. O. HALLORAN new treatise on the glaucoma and cataract Dublin 1750. 8.
 Thome SHORT observations on the bills of mortality Lond. 1750. 8.
 RAMBAU démonstration du principe de l'harmonie Paris 1750. 8.
 A System of blood vessels and nerves from Eustachi Haller and Trew Lond. 1750. fol.
 M. F. D. Recueil complet de l'osteologie Lyon 1750. 8. forte DUVERNEY jun.
 * *I. Gottl. LEIDENFROST* de vulvulo singulari intestini Duisburg 1750. 4.
Theodor. Ger. TIMMERMAN de mirandis naturæ in machina humana lusibus Duisburg 1750. 4.
Christian ROLOF de fabrica & usu lienis Franc. vindr. 1750. 4.
 * *I. Frid. ASCH* de primo pare medullæ spinalis Gotting 1750. 4.
Ian van MUNNIKHOFF ontleedkundige zamenstelling van den byzondere plaats der breuken Amsterd. 1750. 8.
 Primitiæ physicæ in Polonia collectæ T. I. II. III. Lips. 1750. sqq.
 I. *Theod. Felicitas DU FAY* Ergo fluidum sanguineum est fluidum electricum Montpel. 1750. 4.
Jacob. FOELIX de motu peristaltico Turin 1750. 4. & in nostra collectione.
 * *Samuel AURIVILLIUS* de vasorum pulmonalium & cavitatum cordis inæquali amplitudine Gotting 1750. 4.
 E J U S D E M hydrocephalus internus annorum 45. Upsal 1763. 4.
 * E J U S D E M de nervibus internis ibid. 1760.
Theophili du BORDEU recherches anatomiques sur les glandes Paris 1751. 12.

(11) 2

E J U S D E M

- EJUSDEM recherches sur le poulx par rapport aux Crises ibid. 1756. 12.
Wilhelm. Christ. HOFMAN de ossibus fetus quatenus inserviunt certæ ætati determinandæ Lips. 1751. 4.
 I. *Christian THEMEL* de nutritione fetus per vasa umbilicalia Lips. 1751. 4.
 B. de *JUSSIEU & BRINGAUD* Ergo minor in fetu, quam in adulto partium solidarum abrasio Paris 1751. 4.
 I. *Franc Clem. MORAND* Ergo in corpore humano partium fluidarum tantum deperditio ibid. eodem anno.
 I. *N. H. von der verdickung des blutes inder lunge* Francof. 1751. 8.
 * I. *Melchior Frid. ALBRECHT* experimenta circa tussim Gotting 1751. 4.
 * I. *G. ZIMMERMAN* de irritabilitate Gotting 1751. 4.
Brudenel EXTON new system of midwifry 1751. 8.
John BURTON sistem of midwifry Lond. 1751. 8.
Pierre RAHTLAAUW de la cataracte Amsterd. 1751. 8.
Christ. Jerem. NEIFELD de secretione L. I. Zullichau 1751. 8.
 L. II. Glogau 1763. 8.
ESTEVE de l'ouie Avignon 1751. 8.
LIGNAC lettres d'un Americain P. VIII. 1751. ad 1755.
 * *Acta Helvetica physico-medica* T. V. Basil. 1751. ad 1762.
 * *Robert WHYTT* essay on vital motion in animals Edinburg 1751. 8.
 EJUSDEM physiological essays ibid. 1757. 12. & 1763. 12.
 La *CAZE* specimen novi medicinæ conspectus Paris 1751. 8.
 EJUSDEM Idée de l'homme physique & moral ibid. 1755. 8.
 * I. *Gottfr. JANCKE* de ossibus mandibulæ puerorum septennium I. II. Lips. 1751. 4.
 EJUSDEM de ossibus capitis ibid. 1753. 4.
 EJUSDEM de foraminibus calvariæ & eorum usu 1762. 4.
 EJUSDEM de ratione venas corporis humani angustiores imprimis cutaneas ostendendi ibid. eodem anno.
 * *Gottfrid CHRISTEL* de partu gemellorum coalitorum Argent. 1751. 4.
Jac. Christoph. RAMSPER specimen anatomicum Basil. 1751. 4.
 EJUSDEM specimen alterum 1753. 4.
 I. *STÄHELIN* specimen Basil. 1751. 4.
Georg. HEUERMANN physiologie T. I. IV. Hafn. 1751. 8.
Christlob MYLIUS Physicalische beleustigungen Berlin 1751. 1752. 8.
 * *Commentarii Academiæ Regiæ scientiarum Gottingensis* Gotting T. IV. ann. 1751. 1752. 1753. 1754.
 * *Georg. Henr. EISENMANN* tabulæ quatuor uteri duplicis Strasburg 1752. fol.
 * *G. Christian REMUS* experimenta circa sanguinis circulationem instituta Gotting 1752. 4.
Jul. Frid. DROYSSEN de renibus & capsulis renalibus Gotting 1752. 4.
 I. *Frid. KESSEL* fortsetzung der hallerischen und Hambergerischen streitigkeiten Jen. 1752. 8.

- Caroli STRACK* de reliquis instrumentis, quibus præter cor sanguis in circulum agitur Mogunt 1752. 4.
James AYSCOUGH short account of the eye Lond. 1752. 8.
 A. *TOLVER* of the teeth Lond. 1752. 8.
 I. *Philip. WERNE* structura urethræ Leid. 1752. 8.
Dav. v. ROYEN de intestinis crassis multorum morborum causa & sede Leid. 1752. 4.
Maur. Ad. MEYER de respiratione Prag. 1752. 8.
Christian Friis ROTBÖLL de motus muscularis causis, præsertim verisimilibus Hafn. 1752. 4.
 I. *Ant. CASSINI* de BUGELLA de obesitate Prag. 1752. 8.
 I. *Jac. ZIEGLER* de mechanismo contractionis musculorum Basil. 1752. 4.
Jac. Gisbert WOERTMAN de proxima sede animæ Ultraject. 1752. 4.
 Relazione d'un puero monstroso Venet. 1752. 4.
 I. *Daniel MEYER* vorstellungen der thiere und squeueleten Nuremb. 1752. 1756. Tomi 3. fol.
NAVIER replique à la Critique de M. AUBERT sur le peritoine Chalons 1752. 12.
 EJUSDEM traité de l'amollissement des os Paris 1755. 12.
Job. HILL Essay on natural history and philosophy Lond. 1752. 8.
Franc. FONTAINE tumor abdominis Basil. 1753. 4.
 I. *Dietrich WALSTORF* experimenta circa cerebri, duræ matris & venarum motum in variis animalibus instituta Gotting 1753. 4.
Anton. LOUIS sur la certitude des signes de la mort Paris 1752. 12.
 EJUSDEM de partium externarum generationi inserviuntium in mulieribus naturali, vitiosa & morbosa dispositione Paris 1756. 4.
 EJUSDEM Mémoire sur une question anatomique, pour distinguer les signes du suicide, d'avec ceux de l'assassinat Paris 1763. 8.
 EJUSDEM Mém. contre la légitimité des naissances prétendues tardives 1764. 8.
 EJUSDEM supplément à ce Mémoire ibid. 1764. 8.
 * *Petri CASTEL* experimenta, quibus varias partes corporis humani sentiendi facultate carere constitit Gotting 1753. 4.
Andrea HAMMERSCHMIDT discrimen inter sanguinem venosum & arteriosum ibid.
 * I. *Christoph. KUHLEMAN* observationes circa generationis negotium ibid. eod. anno Lips. 1753. 4.
 * I. *Adrian Theodor. SPROEGEL* experimenta circa venena ibid. 1753. 4.
 * *R. Ern. Job. Albrecht EYERS* experimenta circa submersos instituta ibid. eod. ann. 4.
 * I. *Henric. a BRUNN* experimenta super ligaturas nervorum ibid. eodem anno.
 * I. *Jac. RHADES* de ferro sanguinis ibid. eodem anno.
 * *Petr. DETLEF* de ossium calli generatione & natura ibid. eod. anno.

- * I. Georg. RUNGE de voce ejusque organo Leid. 1753. 4.
 Cl. Fr. ATTHALIN institutiones anatomicæ Vefuntione 1753. 8.
 Prodromus prævertens Acta medica Hafn. 1753. 4.
 * Petri TABARRANI observationes anatomicæ Lucca 1753. 4.
 Nicolai GIRALDI rifteffione anatomiche 1753. 4.
 Achillis MIEG Specimen anatomico-botanicum Bafil. 1753. 4.
 Phil. Henr. BOECLER de thyreoidea, thymo & fuperrrenalibus glandulis Argent. 1753. 4.
 Dictionnaire anatomique Paris 1753. 8.
 Rutger Gottlieb HOERNIGK de partium induratione morbosa Lips. 1753. 4.
 Petr. BUCHNER de rachitide Hall. 1754. 4.
 * Jac. Reinhold SPIELMANN de optimo recens nati alimento Argent. 1753. 4.
 I. Frid. de BROKE de veficæ appendicibus ibid. eodem anno.
 Robert EMETT tentamina medica 1753. 12.
 Joach Henr. GERNET de ficcitatibus fenilis effectibus ibid.
 I. Gottfrid Maurit GILBERT de putredine in corpore animali Lips. 1753. 4.
 * I. Albert SCHLOSSER de fale urinæ humanæ nativo Leid. 1753. 4.
 B. SPRENGER opuscula phyfico-mathematica Hanover 1753. 8.
 Gerard Andrea MULLER von der mitwûrkung des nervenfafes Franck. 1753. 8.
 EJUSDEM ablehnung der einwürfe des herrn Delius ibid. eod. anno.
 EJUSDEM gieffische nebenftunder erste Sammlung 1755. 8.
 Jac. Christian SCHÆFFER fettfliege Regensb. 1753. 4.
 EJUSDEM fischförmiger kiefenfus 1754. 4.
 * EJUSDEM armpolypen an fließenden Waffern 1754. 4.
 * EJUSDEM blumen polypen ibid. 1755.
 * EJUSDEM egelfchnecken ibid. eodem anno.
 * EJUSDEM neuentdeckte theile an raupen und zweyfaltern 1754. 4.
 EJUSDEM grüne arm polypen 1755. 4.
 EJUSDEM fliegendes uferaas 1757.
 EJUSDEM verfchiedene zweyfalter und Käfer mit hörnern 1755. ibid.
 EJUSDEM wunderbarer Eulenzwitter 1761. 4.
 EJUSDEM weifchälige kronen und keulen Käfer 1763. 4.
 EJUSDEM zweyfalter oder afterjüngferchen 1763. 4.
 EJUSDEM mäurerbiene 1764. 4.
 G. Frideric. SIEWART antagonismus fibrarum cordis humani musculofarum controuerfus 1754. 4.
 EJUSDEM tripes heitersbacensis I. II. Tubing 1755.
 EJUSDEM cor humanum veri nominis antlia 1755. 4.
 * Martin KUHNBAUM experimenta circa refpirationem Lips. 1754. 4.
 * I. Arnold. DUNTZE experimenta calorem animalium fpectantia Leid. 1754. 4.

- I. Ignatii GILG fpina bifida Vienn. 1754. 4.
 Ben Ed RUPPERT & GILG de membrana pituitaria Prag. 1754. 4.
 Francisci GUERRA thefes medico-anatomicæ Valent. 1754. 4.
 * William SMELLIE fet of anatomical tables for midwifry Lond. 1754. folio.
 * EJUSDEM midwifry ibid. 1754. 8.
 * EJUSDEM cafes in midwifry 1754. 8.
 * Et III. pars ibid. 1764. 8.
 Franc. PENROSE essays on animal oeconomy Lond. 1754. 8.
 Chrft. Frid. JAMPERT de cauffis incrementum corporis animalis limitantibus Hall. 1754. 4.
 Jo. BLACK de humore acido ex cibis orto Edinb. 1754. 8.
 Giles WATTS on revulfion and derivation Lond. 1754. 8.
 Car. Wilh. POERNER de albuminis ovorum & feri fanguinis convenientia Lips. 1754. 4.
 * Effays and observations physical and literary T. I. Edinburg 1754. 8.
 * T. II. 1756. ibid.
 I. Bernh de FISCHER de fenio ejusque morbis Erford 1754. 8. 1759. 8.
 Francesco GRISELINI difcorfo dell utilita della Zootomia Venet. puto hoc anno prodiffe.
 Frid. MUHLMAN ob durch die verlezung der beinhatte ein fchmerz verurfacht werden könne Königsberg 1754. 4.
 Carl. Wilh. Frid. STRUVE anthropologia fublimior Jen. 1754. 4.
 Henr. Frid. DELII cicatrix, callus, idea nutritionis Erlang 1755. 8.
 EJUSDEM de ovibus mulieribus fecundis & fterilibus ibid. 1765. 4.
 * Alexander MONRO junior diff. de testibus & de femine in variis animalibus Edinburg 1755. 8.
 * EJUSDEM de venis lymphaticis valvulofis Berlin 1757. 8.
 * EJUSDEM observations anatomical and physiological, wherein D. Hunters claim to fome discoveries is examind 1758. 8.
 EJUSDEM answer to the notes on the postscript to observations anatomical and physiological 1758. 8.
 Francisci BEITINELLI nupera obfervatio perfectæ ftructuræ androgynæ Fifauri 1758. 8.
 GODART la physique de l'ame Berlin 1758. 8.
 Verhandelingen uytgegeven door de hollandze maatschappij der Wetenfchappen Haarlem T. VIII. ab anno 1755. ad 1764. 8.
 James SHEBBARE practice of phyfik grounded on experience Lond. 1755. 2. vol.
 Car. Christian KRAUSE prüfung der le catifchen probfchrift Eips. 1755. 4.
 EJUSDEM Haller von der empfindlichkeit und Reizbarkeit ibid. 1756. 4.
 EJUSDEM quæ fit cauffa proxima mutans corpus fetus? Petropoli 1754. 4.
 R. Chrft. A. PENTZKY de phosphori urinæ analyfi & ufu medico Hall. 1755. 4.

* *Herman Henric. Christoph. SCHRADER* de digestionē animalium carnivororum Gotting 1755. 4.

THIERRY médecine expérimentale, ou résultat de plusieurs observations pratiques & anatomiques Paris 1755. 8.

Essay de psychologie 1755. 8. quæ non sunt Cl. de BEAUMONT, ut putaveram.

GERART art du chant Paris 1755. 4.

I. *Alexandri Du Bois* fluidi nervi existentia Monspel. 1755. 8.

Richard Russel Oeconomia naturæ in morbis Lond. 1755. 8.

EJUSDEM de tabe glandulari Lond. 1760. 8.

Urbani Tosetti sull' insensibilità de alcuni parti degli animali Lettera I. II. & III. Rom. 1755. Lett. IV. Bonon 1757. 4. Recuduntur in collectione I. *Vincenzii Petrini* sull' insensibilità Rom. 1755. 4. & in collectione Laufannensi 1760. 12.

I. *Gasp. Cestari* diff. apologetica in cui si dimostra che un feto può rimanersi morto ed incorrupto Fano 1756. 8.

Georg. Ludw. Ahlefeld de aere sanguini permisto Gieff. 1756. 4.

I. *G. Emanuel Roesner* nonnulla circa vires lactis Leid. 1756. 4.

Volusiani Rives de sanguificatione Monspel. 1756. 8.

Christian R. Hannes fetum in utero materno per os nutriti Duisburg 1756. 4.

Thome Laghi ep. I. de insensibilitate &c. Bonon 1756. 4.

Epist. II. in Collect. FABRI.

* *Marc Ludovig Williamoz* de sale lactis essentiali Leid. 1756. 4.

Guilielmi Vaughan de rheumatismo Edinburg 1756. 8.

Matth. Dobson de menstruis ibid.

Ignat. Radnitzky experimenta, quibus partes esse sensu præditas &c. Prag. 1756. 4.

Antonii Sanguitelli de gigantibus Altena 1756. 8.

G. Michel Lambert sopra la sensitività del periosteo &c. Alessandria 1756. 8.

Petri Ernesti Asche de animalculis spermatis observationes microscopice Gotting 1756. 4.

* *Henric. Nepomucen Cranz* de rupto in partu utero Lips. 1756. 8.

EJUSDEM An condensatur in venis pulmonis sanguis 1759. 4.

EJUSDEM solutio difficultatum circa cordis irritabilitatem Vienn. 1761. 8.

EJUSDEM quæ sint causæ musculorum motrices, actiones, harum actionum effectus Vienn. 1761. 4.

Philip. Pfaff von zähnen Berlin 1756. 8.

Elémens de physiologie Paris 1756. 8.

Nobleville & Salerne Histoire naturelle des animaux Paris 1756. 1757. 6. vol.

Mich. Froben Ledermüller betrachtung der saamenthierchen Nuremberg 1756. 4.

EJUSDEM

EJUSDEM versuch einer vertheidigung der saamenthierchen ibid. 1758. 4.

EJUSDEM microscopische augen und Gemüths belustigungen ibid. 1756. & seqq. 4.

Charles Lucas of Waters 1756. 3. vol. 8.

Christian Jahn nothwendige lehre vom menschen L. 1756. 8.

Percival Pott on ruptures Lond. 1756. 8.

EJUSDEM account of a peculiar kind of rupture frequently attendent upon newborn children 1757. 8.

Dominici Vandelli epistola de sensibilitate pericranii &c. Patav. 1756. 8.

EJUSDEM apologia adversus HALLERUM ibid. 1760. 8.

EJUSDEM diff. III. Patav. 1758. 8.

Frankische anmerkungen T. VII. 1756. ad 1765. Nuremberg.

Acta Academiæ Moguntinæ scientiarum utilium T. I. Erfort & Gotha 1757. 3. T. II. Erfort 1761. 8.

Laurent Bikker de natura humana, quæ medicorum est Leid. 1757. 4.

EJUSDEM Verhandeling van de zoog Leid. 1763. 8.

Iman Jac. vanden Bos de vivis corporis humani solidis Leid. 1757. 4.

I. *B. Careni* de aeris ingressu in ventriculum, ejusque usu & elatere Mediolan 1757. 8.

* I. *Theophili Walter* de emissariis Santorini Franc Viadr. 1757.

* EJUSDEM abhandl. von den troknen knochen des menschlichen körpers Berlin 1763. 4.

Roberti Ramsay de bile Edinburg 1757. 8.

* *M. Antonii Caldani* Epist. I. ad HALLERUM Bonon. 1757.

* Epist. II. in collectione Bononiensi.

* Epist. III. Bonon 1759.

Lud. Maria Girard an ut sensibilitas ita irritabilitas a nervis Paris 1757. 4.

* I. *Francisci Cigna* diff. de irritabilitate Turin 1757. 4.

EJUSDEM refutatio observationum adversus theses de irritabilitate Laufann. 1758. 4.

* *Cesarei Pozzi* epistola ad T. LAGHI 1757. fol.

Michel nouvelles observations sur le pouls par raport aux crises Paris 1757. 12.

* *Th. Coe* treatise on biliar concretions Lond. 1757. 8.

* *Dan. Andr. Diebold* de aere in humoribus corporis humani Argent. 1757. 4.

* *Laurent Claussen* de intestini duodeni situ & arcu Lips. 1757. 4.

Thome Lawrence prælectiones medicæ XII. Lond. 1757. 8.

EJUSDEM de motu musculari Lond. 1759. 8.

Charl. Nicol. Jenty course of anatomico-physiological lectures Lond. 1757. 8. 3. vol.

* EJUSDEM tabulæ anatomicæ corporis humani fol.

EJUSDEM

Haller Physiolog. Tom. VIII. P. II.

(55)

- EJUSDEM tabulæ uteri gravidæ fol.
 Opuscoli sulla sensitività ed irritabilità Halleriana Bolog. Racolta I. II.
 1757. 4.
 Supplementum 1759. 4.
 Fr. CASELLI Struttura del corpo humano in versi Toscani Firenz 1757. 8.
 Physiologia of natuurkundige ontleding vant Menschen ligham Amsterd.
 1757. 8. 3. vol.
 * John ELLIS natural history of corallines Lond. 1757. 4.
 Joseph Ant. ROGER de vi soni & musices in corpus humanum Avignon
 1758. 8.
 EJUSDEM de perpetua fibrarum muscularium palpitatione Gotting 1760. 12.
 Von dem nuzen der vornemsten theile des körpers Doffau 1758. 8.
 I. Lud. BUXTORF de inhalatione Basil. 1758. 4.
 Philip. Frid. GMELIN & ANDRÆ de irritabilitate Tubing 1758. 4.
 * Ephraim KRUGER de nervo phrenico Lips. 1758. 4.
 Georg. Flor. Henric. BRÜNING de singultu Traject. 1758. 4.
 * Petri LUCHTMAN de saporibus & gustu Leid. 1758. 4.
 Matth. v. GEUNS de eo quod vitam constituit in corpore animato Am-
 sterd. 1758. 4.
 The fabrik of the eyes and several disorders who injure the sight Lond.
 1758. 8.
 I. Baptist. BERNARD problema physiologicum in tribus figuris Duaci
 1758. fol.
 EJUSDEM novæ adnotationes sive t. 2. In quibus determinantur sectiones a
 sanguine circulante fluido factæ ibid. 1759. 4.
 Michael CHRISTOPH HANOV seltenheiten der natur. 3. vol. 8. Lips.
 1758. 1759.
 * Ignatio SOMIS ragionamento sopra il fatto sopraveniente in Bergamoletto
 Turin 1758. 4.
 G. Battista VERNA lettera al S. HALLER Turin 1758. 8.
 * William PORTERFIELD treatise on the eyes and the manner and phe-
 nomenes of vision Edinburg 1758. 8. 2. vol.
 Jac. Bernhard PREU de celeritate sanguinis in vasis minimis Altdorf
 1758. 4.
 Joseph CARRERE de vitali corporis & animæ foedere Perpignan 1758. 8.
 Jo. Petr. de JAUSSERAND de sensibilitate & irritabilitate partium cor-
 poris humani experimenta Monspel. 1758. 4.
 Amadei MATTHEI de nervis in genere Leid. 1758. 4.
 Quæstiones medicæ Parisinæ Tubing 1759. 4. 2. vol.
 Simon Philip. BIEYSSÆ de putredine Perpignan 1759. 4.
 Phil. MARHERR tentamina de celeritate soni Vienn. 1759. 4.
 * C. Friderich WOLF theoria generationis Hall. 1759. 4.
 * EJUSDEM theorie der generation Berlin 1764. 8.

- I. Frid. TEXTOR sialographia novis experimentis superstructa Tubing
 1759. 4.
 * I. KESSELMAYER de quorundam vegetabilium vi nutriente Argent.
 1759. 4.
 Jan. EGELING de lacte Ultraject. 1759. 4.
 Roland MARTIN om atskillige sätt at lära anatomien Stokholm 1759. 8.
 EJUSDEM tal om nervers almæne egenskaper i människans Kropp. ibid.
 1763. 8.
 Merkwürdige vorkommenheit von einem ubel formirten kindeskopfe Berlin
 1759. 8.
 Joh. LONGFIELD de febre hectica Edinburg 1759. 8.
 Francis HOME medical facts and experiments Lond. 1759. 8.
 I. Ehrenfried THEBESII hebammenkunst Ligniz 1759. 8.
 Mark. AKENSIDE notes on the postscript to a pamphlet intituled observa-
 tions anatomical and physiological by Alex. MONRO Lond. 1758. 8.
 Patr. Lud. Maria MALOET & Car. SAVARY Ergo ut cæteris animalibus,
 ita & homini sua vox peculiaris Paris 1759. 4.
 * PUZOS traité des accouchemens Paris 1759. 4.
 * Miscellanea physico-mathematica Societatis privatæ Taurinensis T. I. 1759.
 inde T. II. 4.
 * I. Frid. LÖBSTEIN de nervo spinali ad par vagum accessorio Argentor. 1760. 4.
 G. Alb. FRIED de fetu intestinis nudis extra abdomen propendentibus ibid.
 1760. 4.
 I. Christian BRUNS observationes quædam anatomicæ, chirurgicæ & me-
 dicæ Gotting 1760. 4.
 * I. Georg. Carl. HILLEFELD experimenta circa venena Gotting 1760. 4.
 * Georg. Christian REICHEL de ossium ortu, atque structura Lips. 1760. 4.
 * Martin BUTT de spontanea separatione sanguinis Edinburg. 1760. 8.
 * Mémoires sur les parties sensibles & irritables communiqués à M. HALLER
 Lausann. 1760. 2. vol. 12.
 * R. DAVIES essay toward promoting an experimental history of blood
 Lond. 1760. 8.
 FOUGEROUX Mémoire sur les os, pour servir de réponse aux objections
 contre le sentiment de M. du HAMEL Paris 1760. 8.
 Thomas GATAKER structure of the eyes Lond. 1761. 8.
 Guil. SHIPPEN de placenta cum utero nexu Edinburg 1761. 8.
 A CANTVELL Ergo sanitas a debito partium tono Paris. 1761. 4.
 Paul Joseph BARTHE's duodecim quæstiones Monspel. 1761. 4.
 Car. Frid. HUNDERTMARK urina cretacea Lips. 1761. 4.
 I. Herman VOGEL fetum in utero annii humore non nutrirî Gotting
 1761. 4.
 I. BOHADSCH de quibusdam animalibus marinis Dresd. 1761. 4.
 PANCOUKE de l'homme & de la reproduction des diférens individus Paris
 1761. 12.

- Dominici COTUNNI* de aquæductibus auris internæ Neapoli 1761. 8.
Hugh SMITH essays physiological and practical on the nature and circulation of blood Lond. 1761. 8.
Will HILLARY inquiry into the means of improving physik Lond. 1761. 8.
Anton. de HAEN difficultates circa modernum systema de insensibilitate & irritabilitate Vienn. 1761. 8.
EJUSDEM vindiciæ difficultatum 1763. 8.
 Colléction de différentes pièces concernant la chirurgie, l'Anatomie & la Médecine Paris 1761. 12. 2. vol.
 Natuurlyke historie der dieren volgens het zamenstel van Linnæus T. VIII. Amsterd. 1761. & sqq.
J. Ferapié de FIEU traité de physiologie Lion 1762. 8.
CANGIAMILA abrégé d'Embriologie Paris 1762. 12.
 * *William HUNTER* medical commentaries T. I. Lond. 1762. 4.
 * *EJUSDEM* supplement to the medical commentaries ibid. 1764. 4.
J. GARNER observations on Hunters medical commentaries Lond. 1762. 8.
DAVID recherches sur la manière d'agir de la saignée Paris 1762. 12.
Ant. RIDIGER chemiæ universalis usus in physiologia medica Lips. 1762. 4.
 * *Car. Werner CURTIUS* de monstro humano cum infante gemello Leid. 1762. 4.
 * *J. Henr KRONAUER* de natura & compositione sanguinis humani sani Argent. 1762. 4.
 * *Stephan Lud. GEOFROI* Insectes autour de Paris. Paris 1762. 4. 2. vol.
J. C. nevv theory of generation Lond. 1762. 8.
 * *Du HAMEL* Histoire d'un Insecte, qui a dévoré le grain de l'Angoumois Paris 1762. 12.
Franc Joseph Balthasar GÖRING de hymene Argent. 1763. 4.
Theodoric BLAND de coctione alimentorum in ventriculo Edimb. 1763. 8.
S. MASON lectures upon the heart lungs pericardium &c. Reading 1763. 8.
J. Casp. HÖRMAN de flexuoso arteriæ progressu Lips. 1763. 4.
Ernst Gottlob BOSSA de futurarum cranii humani fabrica & usu Lips. 1763. 4.
Wenceslai I. Nepomuceni LANGSVVER theoria de arteriarum & venarum adfectionibus Prag. 1763. 4.
Petri ORTESCHI Giornale di letterati Venet. T. I. 1763. 4. T. II. 1764. 4.
Car. Abr. GERHARD triga diss. physico-medicarum Berlin 1763. 8.
Car. Gottfried GELLER manes pinæani 1763. 4.
Joh. KAEMPF von temperamenten absque anno.
J. Henr. KLEIN rachitis congenita in monstroso infante Argent. 1763. 4.
 * *Henr. Aug. WRISBERG* de respiratione prima, nervo phrenico &c. Goting 1763. 4.
 * *EJUSDEM* descriptio anatomica embryonis ibid. 1764. 4.

* EJUSDEM

- * *EJUSDEM* de animalculis infusoriis satura ibid. 1765. 8.
 Musæum medicum T. III. Lond. 1763. sq.
 Le BAS question importante, peut-on déterminer un terme préfix pour l'accouchement ? Paris 1764. 8.
 Lettre, où l'on prouve la possibilité des naissances tardives &c. Paris 1764. 4.
L. I. L. HOIN Mémoire sur la vitalité des enfans Paris 1764. 8.
Urban Nathanael BELZ abhandlung vom schalle Berlin 1764. 4.
FERMIN maladies de Surinam (& l'anatomie du pipa) Amsterd. 1764. 8.
 * *Henric. Palmatii LEVELLING* Pylorus anatomice & physiologicè confideratus Argent. 1764. 4.
Jac. Bernh. Balthasar KÖLPIN de fetus & adulti differentia Gryphswald 1764. 4.
 * *EJUSDEM* de fractura mammarum ibid. 1764. 4.
J. Lud. FRAK de liquore amnii Goting 1764. 4.
Frid. Jos. Wih SCHROEDER physikalische empfindung der schmerzen Quidlinburg 1764. 8.
 * *David MACBRIDE* experimental essays Lond. 1764. 8.
 * *Lazari SPALLANZANI* saggio di osservazioni microscopici concernenti il sistema della generazione de S. Needham e Buffon 1765. 4.

O M I S S A.

- Job. D RYANDRI* ganzer arzeney gemeiner inhalt Francf. 1542. fol. cum iconibus anat.
J. Frid. SCHROEBER de natura, sive origine calidi innati Genuæ 1583. 4.
ALBERTI SEDA iterum naturalium thesaurus Amsterd. 1734. 1735. fol.

AUCTORIS

Scripta argumenti Anatomici & Phyllogici.

- Experimenta & dubia de ductu salivali Coschwiziano Leid. 1727. 4. & in Operum minorum T. I.
 De musculis diaphragmatis Bern. 1733. 4. Lips. 1738. 4. Leid. 1738. 4. in Oper. min. T. I.
 De fetu bicipite ad pectora connato Tiguri 1735. 8. Hanover 1738. 4. & in Oper. min. T. II.
 Quod HIPPOCRATES corpora humana secuerit Gotting 1737. 4. & in Oper. min. T. II.
 De vasis cordis Gotting 1737. 4. & in Oper. min. T. I.
 De motu sanguinis per cor. ibid. eod. anno & in Oper. min. T. I.
 De valvula Eustachii Gotting 1738. 4. Lips. 1739. 4. in Oper. min. T. I.
 De allantoide humana Gotting 1739. 4. & in Oper. min. T. II.
 Ex femina gravida observationes ibid. eod. anno & in Oper. min. T. II.
 De vasis cordis observationes iteratæ ibid. & in Oper. min. T. I.
 Commentarii in BOERHAAVII institutiones rei medicæ T. I. Gotting 1739. 8. 1740. 8. 1744. 8. Venet. 1743. 4. Turin 1744. 8. Leid. 1758. 8. T. II. Gotting 1740. 8. 1744. 8. Venet. Turin Leid. ut T. I.
 T. III. Gotting 1741. 8. 1745. 8. reliqua ut prius.
 T. IV. Gotting 1743. 8. 1748. 8. Venet. Turin & Leidæ ut prius.
 T. V. P. I. II. Gotting 1744. 8. 1750. 8. reliqua ut prius.
 T. VI. Gotting 1744. 8. 1750. 8. reliqua ut prius.
 Strena anatomica Gotting 1740. 4. & in Oper. min. T. II.
 De ductu thoracico Gotting 1741. 4. & in Oper. min. T. I.
 Icon diaphragmatis Gotting 1741. fol. & in iconum fasciculo & Oper. min. T. I.
 Observationes myologicæ Gotting 1742. 4.
 Duorum monstrorum anatome Gotting 1742. 4. aucta in opusculis, & in Operum minorum T. II.
 De fele capite semibifido Gotting 1742. 4. in Opusculis & Oper. min. T. II.
 De valvula coli 1742. 4. in Opusculis & Oper. min. T. I.
 Omenti Icones I. & II. 1742. fol. & in I. fascicul. iconum anat. & in T. I. Oper. min.
 De vera origine nervi intercostalis 1743. 4. & in Oper. min. T. I.
 De arteriis bronchialibus & oesophageis 1743. 4. & in collect. disp. T. III.
 Icon baseos cranii 1743. fol. & in fasciculo I. iconum anatomicarum, qui hoc eodem anno prodiiit.
 De nervorum in arterias imperio 1744. 4. in Collect. disp. T. IV. & oper. min. T. I.

Iconum

- Iconum anatomicarum T. II. 1745. fol.
 De fetu cerebro destituto Gotting 1745. 4. & in Opusc. inque Oper. min. T. II.
 De generatione monstrorum mechanica 1745. 4. in Opusc. & Oper. min. T. II.
 De viis feminis observationes 1745. 4. in disp. collectione T. V. & oper. min. T. II. Etiam in Phil. Transl. n. 494.
 De respiratione experimenta anatomica 1746. 4. & redeunt in Oper. min. T. I. gallice Laufann. 1758. 12.
 Eorum T. II. Gotting 1747. 4. & in Opusculis, & Oper. min. T. I. Laufann. cum prioribus.
 Iconum anatomicarum T. III. 1747. fol.
 Primæ lineæ physiologicæ Gotting 1747. 8. 1751. 8. 1765. 8. multum auctæ Gallice Paris 1752. 12. Anglice 1754. 8. Italice Venet. 1765. 8. Latine recusæ Venetiis 1754. 8.
 De membrana pupillari in act. lit. Upsal. ad annum 1742. recus. in Oper. min. T. I. Suecice in Act. Acad. Reg. Scient. Stockholm 1748.
 Icones foraminis ovalis & valvulæ Eustachii 1748. fol. & in fasciculo iconum anatomicarum IV. 1749. fol. Recus. in Oper. min. T. I.
 De rupto utero. Progr. I. & II.
 De gibbo.
 De morbis ventriculi.
 De ossificatione præternaturali (Holmiæ 1749. Suecice & Londini 1750. 8. gallice recus.)
 De aortæ & venæ cavæ gravioribus morbis.
 De calculis vesicæ fellæ.
 Iconum anatomicarum fasciculus VI. Arteriæ brachii 1753. fol.
 Iconum anatomicarum fasciculus VII. Gotting. 1754. fol. Arteriæ oculi & cerebri.
 Opuscula pathologica Laufann. 1755. 8. Neapoli 1755. 8. Anglice Lond. 1756. 8. & in oper. min. T. II.
 Experimentorum de respiratione Partes IV. una prodierunt.
 Sammlung kleiner schriften Bern. 1756. 8.
 Sermo de motu sanguinis Gotting 1755. in Comm. Gotting T. IV. 4. auctius in Oper. min. T. I. gallice & auctius Laufann. 1756. 12. Anglice Lond. 1757. 8.
 Fasciculus iconum anatomicarum VIII. Gotting 1756. fol.
 Elementa physiologicæ corporis humani T. I. Laufann. 1757. 4. Venet. 1765. 4. germanice Berlin. 1759. 8.
 T. II. Laufann. 1759. Venet. ut prius, germanice Berol.
 T. III. Laufann. 1761. 4.
 T. IV. ibid. 1762. 4.
 T. V. ibid. 1763. 4.

INDEX

- De morbis pectoris.
 De quibusdam uteri morbis.
 De herniis congenitis programmata recusa eod. anno. 1749. tum in Opusculis pathologicis, & in Oper. min. T. II.
 Auctaria ad H. BOERHAAVE methodum studii medici Amsterd. 1751. 4. Venet. 1754. 4.
 Num dentur hermaphroditi Gotting 1752. 4. & in Oper. min. T. II.
 Opuscula anatomica recusa & aucta Gott. 1751. 8. & in Oper. min. T. I. & II.
 Iconum anatomicarum fasciculus V. 1752. fol. Arterix pedis.
 De cordis motu a stimulo nato Gotting 1752. 4. & in Oper. min. T. I.
 Reflexions sur le système de M. de BUFFON Paris 1751. 12. tum germanice cum II. Tom. editionis Buffoniani operis Hamburg, 1751. 4. & in Opusculis germanicis Bern. 1756. 8.
 De morbis colli.
 De calculis felleis.
 De partibus corporis humani induratis.
 De fabricæ monstruosæ exemplis.
 Herniarum adnotationes.
 De morbis uteri.
 De renibus coalitis & monstruosis.
 Hæc programmata anni 1753. recusa sunt in Opusculis pathologicis, & in Oper. min. T. II.
 De partibus corporis humani sentientibus & irritabilibus sermo. In commentariis Gotting. T. II. ann. 1753. in Oper. min. T. I. Gallice Laufann. 1754. 12. 1756. 12. Anglice Lond. 1755. 8. Italice in collectione PETRINI Rom. 1755. fol. Suecice Stockholm. 1753. in Comm. Academ. scientiarum.
 T. VI. ibid. 1764. 4.
 T. VII. ibid. 1765. 4.
 T. VIII. ibid. 1765. 4.
 Deux Mémoires sur la formation du poulet Laufann. 1758. 12. & multo auctiora in Oper. min. T. II. latine.
 Mémoire sur la formation des os Laufann. 1758. 12. & auctius in Oper. min. T. II. latine.
 Mémoire sur plusieurs phénomènes de la respiration Laufann. 1758. 12. & aucta in Oper. min. T. I.
 Edidit HALLERUS experientias de plusieurs savans sur les parties sensibles & irritables du corps humain, & addit. T. IV. in quo responiones continentur ad objectiones variorum ibid. 1759. recusa in T. I. Oper. min.
 Adversus HAENII difficultates vindiciæ Laufann. 1761. 8. continentur in libello, quem nunc dixi.
 Operum minorum T. I. anatomica Laufann. 1762. 4. Alter sub prelo est.
 De oculis animalium adnotationes Mém. de l'Acad. des sciences 1762.
 Minora omittimus. Prodeunt in T. II. Oper. min. de monstris liber novissimè elaboratus, quo priora opuscula continentur, tum morborum graviorum suratorum historiarum. Deinde & aliqua ex anatome comparata.

I N D E X
ELEMENTORUM PHYSIOLOGIÆ
CORPORIS HUMANI.
TOMUS VIII.
P A R S P R I M A.

PRÆFATIO Pag. 1 Ad HARNIUM & Cl. Nic. LE CAT
 Ad ALBINI ultimam accusationem Catalogus experimentorum pro Auctoris causa

L I B E R X X I X.

S E C T I O I
C O N C E P T I O.

		Conjugium	<i>ibid.</i>
		Polygamia	12
		Multitudo feminarum	<i>ibid.</i>
		Marium	<i>ibid.</i>
		Mares veneris cupidores	<i>ibid.</i>
1	1. 2	Inter insecta etiam feminae	12
2	2. seq.	Cui bono	<i>ibid.</i>
	<i>ibid.</i>	Tempora veneris	12
3	2. 3	8	<i>ibid.</i>
4	3. 4	Causa veneris cupidinis	<i>ibid.</i>
	4	In ovario	<i>ibid.</i>
	4. 5	In utero	14
	5	Calor aeris	<i>ibid.</i>
	5. 6	Abundantia cibi	15
5	<i>ibid.</i>	Nocet abstinentia nimia	<i>ibid.</i>
	<i>ibid.</i>	Et ea mala a venere sanantur	<i>ibid.</i>
	7	9	16
6	<i>ibid.</i>	Num pisces coeant?	<i>ibid.</i>
	8	Probabile fit	<i>ibid.</i>
	<i>ibid.</i>	10	16. 17
	<i>ibid.</i>	Phænomena veneris	17
	9	In androgynis	<i>ibid.</i>
	<i>ibid.</i>	Insectis	<i>ibid.</i>
	<i>ibid.</i>	Avibus	<i>ibid.</i>
	10	Quadrupedibus frigidis	<i>ibid.</i>
	<i>ibid.</i>	Calidis	<i>ibid.</i>
	9	Cane	<i>ibid.</i>
	<i>ibid.</i>	11	18
	<i>ibid.</i>	Num Semen masculum in uterum ve-	18
	10	niat?	18
	<i>ibid.</i>	Veteres adfirmant	19
7	10		Negant

Negant nuperorum multi	19	Et ovarii rimæ	36
Per experimenta in bestiis	ibid.	Tenerum corpus luteum magis partem	ibid.
Et conceptum, qui sit vagina clausa	20	ovarii tenet.	ibid.
Et ob alia impedimenta	ibid.	Effert se de ovario	ibid.
Auram feminalem sufficere	21	Idemque se recipit	ibid.
Tamen probabile videtur, semen in utero venire	ibid.	Numerus in animalibus	37
Ob varias causas	21. 22	In feminis ut se habeant	ibid.
Respondetur ad objectiones	22	Inventores	38
Quæ feminis in coitu accidant	23	17 Succus, qui eo corpore continetur	ibid.
Voluptas	ibid.	Quem BUFFONIUS admittit	ibid.
Ejus sedes	ibid.	Nullus est	39
Aliæ sensationes	24	Per varia argumenta	ibid.
Incerti hinc multum superest	ibid.	18 Calyx ovi in avibus.	40
23 Num feminæ suum semen sit	ibid.	Translatus in quadrupeda	ibid.
Qui adfirmaverint	25	Inque mulierem	41
GALENI experimenta	ibid.	Ovum in tuba visum	ibid.
Nuperorum	26	Et ejus ad uterum progressus	42
Id semen unde sit	ibid.	Vesiculam adeo esse verum ovum creditum est	ibid.
Ex testibus muliebribus	ibid.	19 Objectiones contra hanc hypothesein	ibid.
Ovario Nabothi	ibid.	Ova humana non sunt libera	43
Aliunde	ibid.	Nimis magna	ibid.
Negantium argumenta	27	Et in tubis majora quam in ovario	ibid.
24 Mutationes, quæ in utero per venerem fiunt	ibid.	Ova Graefiana jam in fetu parata adsunt	44
In tubis	ibid.	Non respondent fecuum numero	ibid.
Iste ad ovaria contorquentur	28	Nemo ejusmodi ovum in tuba vidit	ibid.
Qui negaverint	ibid.	Pro ovis habitæ sunt hydatides	45
Tamen vere videntur ad ovaria admoveri	29	20 Fetus in ovariiis visis	ibid.
Esti obscuritas aliqua superest	ibid.	I. Animalium	ibid.
15 Quæ in ovariiis mutantur	ibid.	Ex analogia	ibid.
Vesicula tumida se effert	ibid.	Animalia ovipara a viviparis parum differunt	46
Rum itur	30	21 H. Hominum	ibid.
Rima sit	ibid.	Dentes & ossa in ovario visa	47
In rima sanguis est	ibid.	Et integri fetus	ibid.
Et flocci	ibid.	22 Fetus tubarii	ibid.
Ut hæc augeantur	ibid.	Fetus in tubis passim residentes	48
Vesiculæ loco corpus acinosum subnascitur	31	Cum utero integro	ibid.
Et mammae species cum papilla	ibid.	Experimenta NUCKII	49 50
Ejus cavæ minuitur	ibid.	Fetus in ipsis tubis visis	50
Atque rima	ibid.	23 In ovario fetus habitavit	51
Et clauditur	32	Difficultas major est in oviparis frigidis	52
Nulla corpora lutea in Virgine	ibid.	Neque difficultas tollit eventum certo sum	53
Contra quam alii Cl. Viri	ibid.	24 In ovario sit conceptus	ibid.
Sæpe senserunt, has particulas vidi	33	Experimentum in avibus	ibid.
Nunquam in animale virgine	ibid.	Etiam in viviparis	54
Tenera semper post conceptionem	ibid.	Corporei aliquid ad ova venit	ibid.
Et est vesiculæ degeneratio	ibid.	25 An ovum humanum vere visum sit	54 55
16 Corporis lutei fabrica	34	Dubitatur	55 56
Progressus & rimæ clausio in gravidis	ibid.	Producentur ova primarum dierum humana	56
Rimæ in puerperi vestigia	35	na	ibid.
Cadavercula corporis lutei	ibid.	Ad diem sextum	Ad

SECTIO II. NOVI ANIMALIS PRIMORDIA.

Ad diem decimum tertium	57	1 Rei difficultas	77
Ad diem vigesimum primum	ibid.	Ordo dicendi	ibid.
26 Ea præcocia ova vix possunt admitti	ibid.	2 Num ad fetum commissa utriusque sexus semina requirantur	ibid.
Monentibus olim magnis Viris	58	Ita qui sentiant	78
Multo seriores sunt Auctoris adnotationes,	ibid.	Res non est improbabilis	ibid.
Ante septemdecim dies nihil nisi membrana mucosæ	59.	3 Sexus	79
Ut paulatim ea confirmantur	ibid.	Num mulieres a sinistri testis femine in sinistram partem uteri suscepto non videtur	80
Die decimo nono fetus ipse apparet.	ibid.	4 Hypothesis ILL. BUFFONII	81
Inde ad vigesimum secundum	ibid.	Materies organica viva	ibid.
Consentientia testimonia	60	Remissa in testes	82
Serius adeo ovum adparet	ibid.	Et ovaria	ibid.
Serius novum animal	ibid.	Pacit semen utriusque sexus	82
Conceptaculum animalis non refert ovum	61	Inde animalcula microscopica	ibid.
Ovum quadrupedis longum est	ibid.	Quæ non sint vera animalia	ibid.
Hinc facilius per tubam meat	ibid.	Cl. NARDEHAM hypothesis	83
27 Fetus ex ovo	ibid.	Fere similis Buffonianæ	ibid.
Ovorum in classibus animalium discrimina	62	5 Num fetus a solo mare sit	84
28 Ovum humanum	ibid.	Qui ita doceant	ibid.
Semper villosum, per exempla	63. 64	LÆUWENHOEKII hypothesis	85
Non ergo sero placenta subnascitur	64	Et ejus argumenta	ibid.
29 Ovi ipsius descriptio	ibid.	Ut vermiculus ovo se adfigat	86
Membrana	ibid.	Qui eam sententiam secuti sunt	87
Aqua	65	6 Objectiones	ibid.
30 Ova inania	ibid.	Potissimum VALISNERII	ibid.
Exempla in genere humano	66	Tum aliorum	ibid.
31 Embryo primum visus	67. 68	Nimiam esse tot animalculorum jacturam	88
Exempla magis probabilia	ibid.	Respondetur	ibid.
In femina	68	Non dici, cur unicus vermiculus in novum animal convalescat	ibid.
In ove	ibid.	Infectorum vitæ alios esse progressus	89
Fetus nimis maturi	69	Respondetur	90
Fetus non satis perfecti	70	Unde vermiculi seminis regenerentur	ibid.
32 Embryonis prima facies mollis est	ibid.	Non debet analogia nimis urgeri	91
Et figura persimplex	ibid.	7 Num fetus sit a matre	ibid.
Cylindrica	71	Analogia multorum animalium	ibid.
Absque partium discrimine	72	Et plantarum	92
33 Embryonis progressus	ibid.	Gravidi fetus	ibid.
Incipit dearticulati	ibid.	Non recipiuntur	ibid.
In pullo gallinæ	73	Conceptiones absque mare	ibid.
In ove	ibid.	Pullus avium est a matre	93
In homine ad diem 35	74	Nam cum vitello cohereret	ibid.
Ad quadragesimum	75	Qui pars est matris	94
Præcoces nimis fetus	ibid.	Insitio locum habere nequit	ibid.
Et ferocini	ibid.		
34 Alia conceptionis phenomena	ibid.		
An ovum liberum sit	76		
Non diu liberum est	ibid.		
Nausea prima a semine	ibid.		

Numeræ objectiones C. F. WOLFFII	95	Calor ebullientis aquæ animalia non destruit	<i>ibid.</i>
Respondetur	<i>ibid.</i>	Possent adeo animalcula in jus carni- illapfa esse	<i>ibid.</i>
Ovorum defensores	<i>ibid.</i>	Aliæ interpretationes	113
8 Difficultates hujus hypoteseos	96	15 Vis essentialis a Cl. C. Fr. WOLFFIO proposita	<i>ibid.</i>
Similitudo patris in filio	<i>ibid.</i>	Ea vis regit generationem & vegetatio- nem	114
Morbi a patre hereditarii	<i>ibid.</i>	Facit vesiculas	<i>ibid.</i>
A matre	97	Cellulosam telam	<i>ibid.</i>
Viria a patre	<i>ibid.</i>	Vascula	<i>ibid.</i>
Et nævi	<i>ibid.</i>	Ut ea formentur	115
Singularis historia familiæ sedigitæ	98	Etiā nova	<i>ibid.</i>
Aliæ a matre hereditates	<i>ibid.</i>	Et cor ipsum	<i>ibid.</i>
Alias morbi non transeunt in fetus	98. 99	Partesque reliquæ corporis animalis	115. 116
Aut in non omnes	99	Respondetur	116
9 Animalia adfinia inter se generant	<i>ibid.</i>	Potuit organicum fuisse, quod gluten vi- debat	<i>ibid.</i>
Exempla herbivororum quadrupedum	100	Et vasa esse, quæ rimæ adparebant	<i>ibid.</i>
Alia	101	Cor dudum adfuit	117
Exempla fabulosa	<i>ibid.</i>	Non potuerunt venæ mechanice nasci	<i>ibid.</i>
Animalia valde dissimilia non generant inter se	102	Neque elementa rerum conspicua reddi	<i>ibid.</i>
In avibus exempla hybridum	<i>ibid.</i>	Neque vis cæca corpus animale struere	<i>ibid.</i>
In plantis	103	16 Qui per fermentationem	<i>ibid.</i>
Num pater corticem det, mater medul- lam	<i>ibid.</i>	Aliisve modis mechanicis corpus strui do- cuerunt	<i>ibid.</i>
Plus dat robustior parens	<i>ibid.</i>	Non credibile est vim cæcam posse animal struere.	118
10 Ex hybride venere nati fetus fere steriles sunt	104	17 Theoria BUFFONII	<i>ibid.</i>
Muli	<i>ibid.</i>	Materies organica fingitur in similitudinem partium corporis paterni & materni	119
Ut se habeat in aviculis	<i>ibid.</i>	Tamquam in modulo interiori	<i>ibid.</i>
Ipsi ex miscellaneis amoribus nati muli sterilescent	105	Primæ figuntur particulæ de genitalibus remissæ	<i>ibid.</i>
Aut eorum filii	<i>ibid.</i>	Circa eas reliquæ ordinantur	<i>ibid.</i>
21 Multa hic desiderantur	<i>ibid.</i>	Inde multa rite explicari	120
Videntur suadere, ab utroque parente ali- quid in fetum transire	<i>ibid.</i>	Similia placita Cl. de MAUPERVUIS	<i>ibid.</i>
22 Potestas, quæ novum animal struit	106	Et veterum	121
Generatio æquivoca	<i>ibid.</i>	18 Ad has hypotheses animadversiones	<i>ibid.</i>
Refutatur	107	Modulus interior intelligi nequit	122
Neque eam experimenta putrescentium cor- porum confirmant	<i>ibid.</i>	Nulla adsignatur causa ordinis	<i>ibid.</i>
23 Epigenesis	<i>ibid.</i>	19 Similitudo parentum sæpe nulla	122. 123
BUFFONII hypothesi	108	Dantur in fetu partes, quæ non sunt a parentibus	123
Cl. TURBEVILLE NEEDHAM	<i>ibid.</i>	Papilio generat dissimilem erucam	<i>ibid.</i>
Phænomena	108. 109	Genitalia sero subnascuntur	124
Animalcula adscendentia	<i>ibid.</i>	Coguntur hypotheseos Auctores tamen ad causam sapientem recurrere	<i>ibid.</i>
Similitudo plantarum & animalium	<i>ibid.</i>	In modulo non potest fingi corpus modulo minus	125
Causa productrix	110	Nullum est semen femininum	<i>ibid.</i>
Vis elastica	<i>ibid.</i>	Neque	
Resistens	<i>ibid.</i>		
Quid sit ad vitalitatem elevari	<i>ibid.</i>		
Non dari generationem æquivocam	111		
Limites animæ & corporis	<i>ibid.</i>		
Animalia diu absque motu superstia	<i>ibid.</i>		
24 Contra ista animadversiones	112		

Neque ante conceptionem corpus luteum	<i>ibid.</i>	Ex variis causis	<i>ibid.</i>
10 Qui aliquid spirituosum ad struendum cor- pus adhibuerint	126	Ex incremento nimio	<i>ibid.</i>
Vis plastica	<i>ibid.</i>	26 Sæpissime terrores gravidarum absque næ- vo transeunt	142
Anima fetus	<i>ibid.</i>	Et nævi absque terrore	<i>ibid.</i>
Objicitur analogia plantarum	<i>ibid.</i>	Et accurati viri parum nævis tribuunt	<i>ibid.</i>
Fabrica novi animalis superat sapientiam animæ	127	Atque plantæ absque animæ vitio defor- mantur	143
21 Argumentum a nævis repetitum	<i>ibid.</i>	Quare alias a terrore causas credibile est nævus facere	<i>ibid.</i>
Matris anima in fetus animam operatur	<i>ibid.</i>	27 Evolutio	<i>ibid.</i>
Varia tentamina, ut ea potestas intelliga- tur	127. 128	Simplicitate placet	<i>ibid.</i>
Nihil horum locum habere	128. 129	Pro ea argumenta	144
Nervorum a matre in fetum nullum com- mercium esse	129	Evolutionem insectorum ars demonstrat	145
Vasorum communionem non posse nævos fingere	<i>ibid.</i>	Consentit evolutio pulli in ovo	145. 146
Alia	<i>ibid.</i>	Quæ ex animale alterius formæ avem ef- ficat	146
22 Nævorum genera	<i>ibid.</i>	Epigenesis admitti nequit	147
Cujusmodi nævi admitti possint	130	Neque possunt partes aliquæ absque reli- quis structæ fuisse	<i>ibid.</i>
An colores	130. 131	Fluiditas & pelluciditas invisibiles reddunt partes quæ jam tunc existunt	148
Etiā plantæ colore ludunt	131	28 HARVEIUS epigenesin non vidit	149
Maculæ, quæ nævis tribuuntur	132	Neque HALBERGUS	149
Signa	<i>ibid.</i>	Partes animalis non noviter formantur, sed transeunt ex statu obscuro in conspi- cuum	<i>ibid.</i>
Puer cervi similis	133	29 Num fetus in ovo existerit	<i>ibid.</i>
Pilosus fetus	<i>ibid.</i>	Systema <i>ovoviviparum</i>	150
Fructus desiderati	<i>ibid.</i>	Ea evitat nimiam multitudinem	<i>ibid.</i>
Partes animalium	<i>ibid.</i>	Et parvitatem embryonum in prima ma- tre	<i>ibid.</i>
Quo eæ notæ pertineant	134	Matres primordia continent novæ plantæ & novi animalis	151
23 Graviora mala	<i>ibid.</i>	30 Quid ergo a masculo conferatur	<i>ibid.</i>
Fetus animalium similes	134. 135	Excitat latentem vitam	<i>ibid.</i>
Fere morbi sunt, & gelatina sub cutem effusa	135	Etiā ardor cæli eam excitat	152
24 Transformatio partium corporis	136	In aliis animalibus & calor conjungitur	<i>ibid.</i>
Similitudines rerum inanimatarum	<i>ibid.</i>	Et feminis masculi vis	<i>ibid.</i>
Et anomalorum	137	Porro de exclusione ovorum	153
Eorum aliqua fabulosa	<i>ibid.</i>	Tamen cordis partes majores sunt	<i>ibid.</i>
Aut absque terrore alias nata	<i>ibid.</i>	31 In viviparis semen masculum ad conce- ptionem necessarium est	154
25 Partes contractæ	137. 138	Et in femine fetidum illud & volatile	<i>ibid.</i>
Luxatæ	138	Anima in conceptione vacat	155
Vulneratæ	<i>ibid.</i>	32 Exempla evolutionis absque mare	<i>ibid.</i>
Destructæ	139	In arboribus	<i>ibid.</i>
Velamenta corporis ablata	<i>ibid.</i>	In polyis & corallinis	156
In pectore	<i>ibid.</i>	Historia polyporum	<i>ibid.</i>
In abdomine	<i>ibid.</i>	Facultas reparandorum vulnerum dudum innotuit	157
Cruenta vulnera	140	Etiā cum aliis animalibus communis	157
Hæc manifesto nimia sunt	<i>ibid.</i>	Et potissimum longis	158
Et absque nævorum suspitione acciderunt	<i>ibid.</i>	(t t) 3	Sed
Ex defectu alimenti	141		
Ex tunica cellulosa debilitate	<i>ibid.</i>		

Sed plurima addidit Cl. TREMBLEY	158
Multo magis fecundam polypi divisi re- dintegrationem	159
Etiā monstra fecit	159. 160
Magnorum polyporum eadem est præroga- tiva	160
33 Aliis etiā animalibus partes abscissæ re- parantur	ibid.
Caudæ lacertorum	ibid.
Chelæ cancrorum	ibid.
Et crura	161
Et thorax	ibid.
Tum cutis insectorum	ibid.
Aliæque partes	ibid.
Contra cervorum	162
Avium plumæ	ibid.
Cutis humana	ibid.
Etiā nova vasa	163
Chirurgia curtorum	ibid.
Pennæ insititiæ	ibid.
Et calcaria	ibid.
Et dentes	ibid.
34 Historia polyporum	164
Ante TREMBLEYUM	165
Cl. TREMBLEY inventa	165
Polypus tuberculis germinat	ibid.
Quæ in nova animalia abeunt	166
Absque ullo patre	166
Etiā per corporis sui divisionem multi- plicantur	167
In variis polyporum speciebus	167
Animalia alia eodem privilegio instructa	168
35 Flos animalis	ibid.
Zoophyta ex genere corallinorum	ibid.
36 Quid ad has objectiones respondeatur	169
Num ex istis vincatur, non omnes partes corporis animalis una structas fuisse	ibid.
Sed alias post alias	ibid.
Polypi sunt arbores animatæ	170
Quæ per gemmas multiplicantur	ibid.
Sic lumbrici	171
Et reliqua animalia reparabilia	ibid.
Nam germina partium subinde succeden- tium adesse ostenditur	ibid.
Cutis protrusione nascitur	172
Nova cellulosa tela ex glutine formatur	ibid.
Ita fibræ musculosæ confervent	173
Et tendinæ	ibid.
Ex succo ossa consistunt.	ibid.
Calcaria per cellulosam telam firmantur	ibid.
Institæque partes	174
Adeoque partes animales renascuntur	
1. ex germine suo	174
2. a producta tela cellulosa	ibid.
3. a succo concrecente	174
37 Respondetur ad exempla hybridum	175
Et ad similitudinem parentum	ibid.
A vi masculi feminis certas partes exci- tante	ibid.
Ut fetus ex matre sit	176
A femine paterno vero figurari possit	ibid.

S E C T I O I I I .

S E C U N D A E .

1. Vita mature incipit	177
Primis diebus incubati ovi	ibid.
Tres vesiculæ	ibid.
Etiā pallenti fetui cor micat	178
Et videtur prius salire, quam sit in tabu- las receptum	ibid.
In quadrupede	179
In homine	ibid.
Perparvi fetus vivunt	ibid.
De cæsareis fetibus vitalibus	ibid.
Quare omnino puniendi abortus etiā im- maturi	ibid.
Nulla tempore fetus non vivit	ibid.
Non tamen ante conceptionem	ibid.
2 Ovum exiguo tempore liberum est	ibid.
Et mature villos exigit	182
Undique in tenero embryone	ibid.
In adultiori parte aliqua ovi	ibid.
Semper minori	183
3 In principio ij villi nudi sunt.	ibid.
Inde velamento aliquo operiuntur	ibid.
Non massa cruoris	184
Sed villi vera pulposa membrana conti- nentur	ibid.
Quæ etiā maturiorem placentam tegit	ibid.
Etiā scholis nota	ibid.
4 Chorion	185
In omnibus animalibus reperitur	ibid.
Undique placentam vestit	185. 186
Ejus habitus	187
Vasa	ibid.
5 Membrana media	188
Alia ejus nomina	189
Fabrica	ibid.
Cellulosa tela	ibid.
6 Amnios	190
Descriptio	ibid.
Fines	Vasa

Vasa	191	Hæc membrana mature adparet	206
Cuique fetui sua est	ibid.	13 In homine urachus	ibid.
Eadem est galea fetus	192	Vesiculæ aliqua vestigia	208
7 Aqua, quæ in amnio continetur	ibid.	Apud ILL. ALBINUM	ibid.
In omnibus animalibus	ibid.	BORHMERRUM	ibid.
Sub fetus primordia uberior	ibid.	R. HALL	ibid.
In maturo fetu	193	MUNNIX	208
Minor ut fetus major est	ibid.	EGLINGERUM	ibid.
Inversa ad urinam ratione	ibid.	Pro ea sententia morbi	209
Limpidus	ibid.	Aquæ ante partum erumpentes	ibid.
Subglutinosus	ibid.	Analogia animalium	210
8 Indoles, recentis	ibid.	24 Tamen de allantoidea membrana huma- na dubitatur	ibid.
Ad putredinem sæpe vetgit	194	Nunquam visus in funiculo urachus	ibid.
Cum aqua miscetur	ibid.	Ne a scriptoribus quidem, qui ad eam rem citantur	211
Ab acore meraco cogitur	ibid.	Neque a me	ibid.
In eo coagula nascuntur	195	Ad rationes adversariorum respondeatur	ibid.
Per moram falsior fit, neque tunc cogi- tur	ibid.	15 Funiculus umbilicalis	213
Non est mucus	ibid.	Mature adparet	ibid.
9 Ejus fontes	196	Etiā in homine	214
A variis pro osti	ibid.	Sub initia animalis crassus	ibid.
Non potest ex fetu nasci	197	Et brevis	ibid.
Ergo ex matre advenit	198	Graciles funiculi morbofi	215
Sed via ignoratur	ibid.	16 Homini quam bestiis longior	ibid.
10 Num ejus natura alibilis sit	ibid.	Vitiose latus	ibid.
Multi negant	199	Et longus	ibid.
Ob quas causas	ibid.	Nodi	216
In ventriculo visum humorem alium esse	200	Infertio inæqualis	ibid.
Vitiose colligi	ibid.	Involucrum elasticum	ibid.
Esse liquorem exhalantem, quales sunt in corosis humani coevis	ibid.	Hernia ad funiculum	ibid.
21 Defenditur, alibilem esse	201	Cellulosus intus textus	217
Os apertum est	ibid.	Inque eo mucus crystallinus	ibid.
Fetus deglutit	ibid.	Septa	ibid.
Et homo sub aquammersus	ibid.	Loculi	ibid.
Aqua pressa descendit in ventriculum fe- tus	202	17 Arteriæ umbilicales duæ	218
Amnii liquor in ventriculo fetus reperti- tur.	ibid.	Alias una	ibid.
Et pulli	203	Spiræ	ibid.
Certo idem	ibid.	Nodi	219
Nam & fæces alvi deglutiuntur	ibid.	Canalis communicans	ibid.
Et pili de cute lambendo deterfi.	204	Arteriæ omphalomesentericæ	220
Si humor amnii deglutitur, alit	ibid.	In avibus	ibid.
Neque aliter certis in exemplis fetus ali- potest	ibid.	18 Vena umbilicalis	ibid.
Quare Cl. Viri amnii succum alibilem fa- ciunt	205	Animalibus duæ	ibid.
Alia ejus utilitates	ibid.	Absque ramis	221
22 Membrana allantoidea	206	Amplitudo	ibid.
Nulla in avibus	ibid.	Ductus	ibid.
Sed in quadrupedibus	ibid.	Nodi	ibid.
Urachus	ibid.	Vena omphalomesenterica	222
		19 Num nervi in funiculo sint	ibid.
		Non admittuntur	223
		Vasa lymphatica	ibid.
		20 Placenta	ibid.
		Non	Non

Non deest equo & sui	<i>ibid.</i>	Aut in fetum	<i>ibid.</i>
In ruminantibus multa	224	Neque liquorem coloratum	<i>ibid.</i>
In aliis herbivoris unica	<i>ibid.</i>	Neque a fetu in uterum	<i>ibid.</i>
Et in homine	<i>ibid.</i>	Videri ex utero in cellulofam telam suc-	
Saepe etiam in gemellis	<i>ibid.</i>	cum alibilem effundi	<i>ibid.</i>
Non femper	224. 225	Tunc in placentam forberi	<i>ibid.</i>
Placentæ divifæ & lobatæ	225	Varia placentam inter & uterum interponi	
21 Cur pars chorii membranacea maneat	226	Et humorum glutinosum	<i>ibid.</i>
Pars in placentam abit	<i>ibid.</i>	Placentam esse partem fetus non matris	<i>ibid.</i>
A majoribus uteri vasis	<i>ibid.</i>		<i>ibid.</i>
Placentæ fedes naturalis circa uteri fun-	227	29 Cotyledones	
dum	227	Matris	<i>ibid.</i>
Tamen & alibi adhæret	<i>ibid.</i>	Fetus	242
In cellula latens	228	Liquor lacteus	<i>ibid.</i>
22 Placentæ magnitudo	<i>ibid.</i>	Liquorem a matre in fetum non transmit-	
Figura	<i>ibid.</i>	tunt	<i>ibid.</i>
Facies concava	<i>ibid.</i>	Nostra anatome	243
Et convexa	229	In vacca	<i>ibid.</i>
Chorion	<i>ibid.</i>	Ove	<i>ibid.</i>
23 Placentæ fabrica fibrofa	130	Placenta cuniculi	<i>ibid.</i>
Tela cellulofa	230	Canis	<i>ibid.</i>
Glandulæ nullæ	<i>ibid.</i>	30 Lactea vafa ab utero in placentam ten-	
Hydatides	<i>ibid.</i>	dere	244
Exempla placentarum in racemum vesicu-	231. 232	Auctores in Gallia	<i>ibid.</i>
larum degenerantium	231. 232	Et priores aliqui	245
Aliquando alia est hydatidum origo, quæ	233	31 Nullum ab utero in vafa umbilici alimen-	
ex utero defluunt	<i>ibid.</i>	tum transire	<i>ibid.</i>
24 Placentæ arteriæ	<i>ibid.</i>	Ejus fententiæ Auctores	<i>ibid.</i>
Trunci	<i>ibid.</i>	Funiculi vitia aut destructio	<i>ibid.</i>
Vaginæ a chorio cellulofæ	234	Animalia, in quibus nullum uteri cum fe-	
Arteriæ penetrant iu placentam	<i>ibid.</i>	tu commercium	246
Et glomerulos faciunt	<i>ibid.</i>	32 Tamen aliquid de utero in fetum venit	
Qui acini dicuntur	235	Potest venire per poros inorganicos	<i>ibid.</i>
Ea vafa in hydatides abeunt	<i>ibid.</i>	Hæmorrhagia placentæ avulfa nihil de-	
Ejusmodi placenta defcribitur	<i>ibid.</i>	monftrat	247
25 Chorion ad uterum adhæret	235. 236	Eventus fibi contrarii	<i>ibid.</i>
Et placenta	<i>ibid.</i>	Alia argumenta parum firma	<i>ibid.</i>
Nonnunquam firmius	<i>ibid.</i>	33 Alia argumenta pro tranfitu alimenti per	
26 Fines vasorum placentæ	236. 237	umbilicum	248
In venas umbilicales	237	Acephali	<i>ibid.</i>
In uterum	<i>ibid.</i>	Congeflio fanguinis in uterum prægan-	
27 Venæ placentæ	<i>ibid.</i>	tem	<i>ibid.</i>
Sinus venofi	238	Menfium fuppreffio	<i>ibid.</i>
28 Utique placenta fuccum alibilem ab utero	<i>ibid.</i>	Parciior aqua amnii in fetu robuftiori	<i>ibid.</i>
habet	<i>ibid.</i>	34 Argumenta propiora	<i>ibid.</i>
Dubitatur num fanguinem	239	Sanguis fetum defertur cum mater fuum	
Argumenta negantium	<i>ibid.</i>	amiffet	249
Superficies convexa placentæ fanguinem	<i>ibid.</i>	Placenta educta fanguinem plorat	<i>ibid.</i>
non dat	<i>ibid.</i>	Et injectam materiem sebaceam	<i>ibid.</i>
Uteri ofcula non respondent vafis placentæ	<i>ibid.</i>	35 Liguores tincti ex matris vafis fanguineis	
Per experimenta, fanguinem ab utero non	240	in fetum tranfcunt	250
venire in placentam	240		E

Et viciffim	250	In quadrupedibus etiam fucco alenti oleo-	
Esti non femper	<i>ibid.</i>	fa natura est	<i>ibid.</i>
Dantur ergo vafa uterum inter & chorion		Et mucofa	<i>ibid.</i>
media	251	Et aquæ	<i>ibid.</i>
Et videntur rubrum fanguinem vehere	<i>ibid.</i>	Potiffimum lymphæ coagulabilis	262
Et pars nutrimenti advenit per vafa umbi-		3 Quando fanguis in fetu fubnafcat	<i>ibid.</i>
lici	252	In quadrupedum fetu	263
36 Num caufa motus fanguinis in fetu, fed		Tum color	<i>ibid.</i>
unice in ejus corde fit	<i>ibid.</i>	Odor	264
Videtur fe admiffere fanguinis materni mo-		Pinguedo	<i>ibid.</i>
mentum	<i>ibid.</i>	Bilis	<i>ibid.</i>
Inde placentæ poft fetum mortui fuper-		Humores oculorum	<i>ibid.</i>
ftitis incrementa	253	Acrimonia	<i>ibid.</i>
Et molæ	<i>ibid.</i>	4 Unde partes firmæ fermentur	<i>ibid.</i>
Ut per placentam etiam novus fetus ei ad-		Earum permagna pars est fluida	265
hærens fe fuffentaverit	<i>ibid.</i>	Exempla	<i>ibid.</i>
Fetus corde deftituti	<i>ibid.</i>	In fetu etiam major	266
De chylo uterino	254	In iſtis offibus	<i>ibid.</i>
37 An placenta fit fetui pro pulmone	<i>ibid.</i>	Juniore fetus pene toti exhalant	267
Non videtur	<i>ibid.</i>	5 Quomodo partes fluidæ a firmis differant	
An chylum cum fanguine commifceat	255	Ignis omnia firma reddit fluida	<i>ibid.</i>
Succos fetus depuret	<i>ibid.</i>	Summum frigus omne humores denfat	<i>ibid.</i>
Est instrumentum unionis fetus cum utero	<i>ibid.</i>		<i>ibid.</i>

SECTIO IV.

VITA FETUS.

1 Embryo	256	In animalibus firmitas pendet a terra per	
Prima ejus initia	<i>ibid.</i>	gluten unita	268
Videtur informis	<i>ibid.</i>	Etiam in offibus	<i>ibid.</i>
Quia pellucidus	<i>ibid.</i>	Per experimenta	<i>ibid.</i>
Etiamfi vafa aliqua certo jam ftructa funt	<i>ibid.</i>	Id gluten albuminosum est	<i>ibid.</i>
Cor est in fetu informi	257	Ut confiftat, fit evaporatione partis flui-	
Et vafa	<i>ibid.</i>	dioris	269
Et medulla fpinalis	<i>ibid.</i>	Ut elementa terrea propiora fe trahere	
Viscera nondum adparuerunt	258	poſſunt	<i>ibid.</i>
Sed adfuerunt	<i>ibid.</i>	6 Gelatina amat in fibras abire	270
Et fetus vixit ante incubationem	<i>ibid.</i>	In hominis fanguine etiam magis	<i>ibid.</i>
Differt aquæ abundantia	259	7 Inque laminulas	271
Et natura inſpida, & decolore	<i>ibid.</i>	Ita fit tela cellulofa	<i>ibid.</i>
2 In eo ftatu fetus in multis animalium ſpe-		Exempla morborum	<i>ibid.</i>
ciebus perſiſtit	<i>ibid.</i>	Etiam in ligno	272
In aliis mutatur	260	In vulneribus	<i>ibid.</i>
Ex quo fucco	<i>ibid.</i>	Ut mechanicè cellulofitas nafcat	<i>ibid.</i>
Albumine	<i>ibid.</i>	Nondum tamen hæc certa funt	273
In quo aqua est	261	De cellulofæ telæ formatione conjecturæ	<i>ibid.</i>
Et coagulabile gela	<i>ibid.</i>	8 Membranz	<i>ibid.</i>
Et ex vitellæ oleo	<i>ibid.</i>	Ut poſſint mechanicè generari	<i>ibid.</i>
		Nondum poteſt ea hypotheſis recipi	274
		Ob vafa, quæ per membranas plurima	<i>ibid.</i>
		oberrant	<i>ibid.</i>
		Aliquæ membranz ex fucco concreto funt	<i>ibid.</i>

9 An vasa mechanice nascantur	275	Exemplum celeris incrementi membranae umbilicalis	ibid.
Qui adfirmant	ibid.	Vasa sine libero terminata celerius incrementum	288
Dubitatur ob vasorum fibras musculosas & nervos	ibid.	Quae sit celeritas incrementi fetus	ibid.
Quos vasa nuper nata non possent sibi comites accipere	276	Et ossium	ibid.
Theoria C. F. WOLFFII	ibid.	De arteria flexa	ibid.
Vasa primigenia adfunt	ibid.	15 Arteria etiam dilatatur	ibid.
Neque haec epigenesis phaenomenis respondet	277	Pressio lateralis effectus	289
Neque potuerunt venae ab arteriis mechanice produci	ibid.	Densatio parietum	ibid.
Neque a vitelli motu	278	Etiam partium circumpositarum	ibid.
Cur primae, & ante arterias adpareant	ibid.	Sanguinis in vasa minora penetratio	290
Omnia simul creata sunt	ibid.	Expansio retis vasorum	ibid.
Aliqua reparabilia facta	279	Et angulorum inter ramos ampliatio	ibid.
10 Embryo ante incrementum	ibid.	Incrementum in diametris	291
Qualis sit pullus die tertio incubationis	ibid.	Et eorum vasorum incrementum	ibid.
Habuit cor	280	Dum nova materies corpori additur	ibid.
Vasa	ibid.	Gluten in scrobeculas inprimitur	292
Nervos	ibid.	Et densatur	ibid.
Tegumenta	ibid.	16 Haec in toto corpore sunt	ibid.
Cerebrum	ibid.	Etiam in fibra musculari	ibid.
Cor solum irritabile	ibid.	Incrementum autem minus, quae priora formata fuerunt	293
Reliqua imperfecta	281	17 Celeritas incrementi	ibid.
Serius solidescunt	ibid.	Primis temporibus major	294
11 Adjutrices causae motus	ibid.	Sensum minor	ibid.
In ovo aer	ibid.	Minima in homine adulto	ibid.
Vis oscillans, hic debilis	282	Mensura incrementorum in numeris	295
Calor	ibid.	In pullo gallinaceo	ibid.
Suctio	ibid.	In homine	ibid.
Non potentissima	283	Magnitudo systematis nervosi in fetu	296
Cor est vera causa motus humorum in fetu	ibid.	Hinc cor magis irritabile	ibid.
Cor majus in fetu	ibid.	Et pulsus frequentiores	ibid.
Quam est in adulto animale	284	Vasa fetui numerosiora	ibid.
Inprimis ex nostris calculis	ibid.	Qui putent, nova post partum vasa nasci	297
Et plus sanguinis per cor fetus transit	ibid.	Utique fetui & juniori homini sunt numerosiora	ibid.
Et partes extendendae minus resistunt	285	Et multa vasa fetus evanescent	298
12 Causae adjutrices	ibid.	Per experimenta	ibid.
Resistentia humoris viscosi	ibid.	Etiam laxiora sunt in fetu	299
Quare alimentum debeat glutinosum esse.	286	Quare vasa in fetu magis extenduntur	ibid.
13 Per arteriam humor omnis advenit	ibid.	18 Partium corporis humani conformatio	ibid.
Etiam in cellulosam telam	ibid.	Ejus causae. Expansio	300
14 In cordis pulsatione arteria longior fit	286. 287	Exempla hujus efficaciae	301
Maxime, quae sine est angustiori	287	Etiam in alis papilionis	ibid.
Et protrusione multae partes aluntur	ibid.	Cor fetus	ibid.
		Robur & aucta moles ab actione muscularum	ibid.
		19 Adtractio	302
		Multa	

Multa exempla	ibid.	Calcariæ particulae per sanguinem oberrant	309
In corde	302. 303	Glutine educto os dilabatur	ibid.
Musculis	303	Et terra educta	320
Ossibus	ibid.	Reddito glutine ossa natura redit	ibid.
20 Pressio	ibid.	Acor ossa emollit	320. 321
Exempla	304	Et alcali	321
Motus testium	ibid.	Et vis coctrix ventriculi	ibid.
Ossium a pressione figuratio	ibid.	Et morbi	ibid.
Accommodatio partium	305	Historiae ossium emolliorum	322
Etiam a mollibus duræ figurantur	ibid.	Artus inde curvati	ibid.
21 Vis derivationis	306	In pectore exemplum	ibid.
In brachii arteriis	ibid.	Causa est in soluta parte cretacea ossis	ibid.
In pelvi	ibid.	In rachitide	ibid.
In pullo incubato	307	Scorbuto	323
Revulsionis vis	ibid.	Uso argenti vivi	ibid.
In ovo incubato	308	Ossa fragilia	ibid.
22 Abundantia humorum	ibid.	26 Succus osseus	324
Parcitas	ibid.	Crassis fit particulis	ibid.
Certorum elementorum defectus	ibid.	Cum solo sanguine adfertur	ibid.
Exhalatio tenuioris humoris	309	Cum rubore durities ossis conjungitur	ibid.
Adtractio particularum firmiterum	ibid.	Progressus vasorum	325
23 Ossium formatio	ibid.	Et una subnascens ossis perfectio	ibid.
Os oriens est gelatina	310	In callo perinde cum novo rubore ossis natura conjungitur	326
Subnascitur opacitas	ibid.	Vasa etiam in callo nascuntur, quando osses fecit	ibid.
Et duritas	ibid.	Et in cartilaginibus morbosa ossis	ibid.
Os sulcatur lineis longis	311	Effectus rubrae tinctoriae	327
Et vasa adparent	312	Ossa tingit	ibid.
Et cavea ossis	ibid.	Deposito pulvisculo	ibid.
Arteriarum circulus	ibid.	Sola ossa suo rubore inficit	328
Natura alveolaris	313	Eo magis, quo duriora	ibid.
Vasa tecta laminis	ibid.	Tingit etiam ossa per morbos nata	ibid.
24 Epiphysis	314	Et ossescentem callum	ibid.
Vasa de osse in eam subeunt	ibid.	Ergo crassa materies est, quae os facit	329
Hemisphaerium vasculosum	ibid.	Et per maxima vasa adfertur	ibid.
Vasa epiphyseos	315	27 Cartilago	ibid.
Nucleus	ibid.	Ejus fabrica obscura est	ibid.
Nucleus absorbet cartilaginem epiphyseos	ibid.	Fibras & laminas non vidi	330
25 Os nascitur ex glutine	316	Ut differant ab ossibus	ibid.
Variis id modis demonstratur	ibid.	Cartilagine vitio natae	ibid.
Gluten ex osse eductum	ibid.	In os praeter naturam mutatae	330. 331
Gluten in fracturis exsudans, inque os abiturum	317	Ut vitiose cartilago nascatur	331
Succi glutinosi natura callosa, denique ossesca	ibid.	Ut praeter naturam in os abeat	ibid.
Accurate exsudans de fracto osse gluten	318	Credibile est in cartilagine fibras esse taminalesque	332
In eo nati nuclei	ibid.	28 Ut formetur os longum	ibid.
Exostoses ex eo succo natae	ibid.	Ab arteriis sensim productis	ibid.
Et ancyloses	ibid.	Et succo crasso cum sanguine adveniente	333
Etiam de dentibus exsudat	319		
Suturae coequant	ibid.		

Partibusque calcariis depositis	334	Hinc crassius periosteum	ibid.
29 Ut in homine	ibid.	Qui eam sententiam tenuerint	347
Similiter ut in quadrupedibus & avibus	335	34 Objectiones aliquæ	ibid.
Nuclei	ibid.	Succus ossæ certo demonstratus est	ibid.
Vasa nutritia	336	Periosteum non videtur sufficere ad magnæ	
Eorum romi	ibid.	ossæ naturæ jacturas faciendas	348
Vasa epiphysium	ibid.	Omnino succus ossæ vere effunditur	349
Et cartilaginis	ibid.	Et in gelu, & demum in os densatur	ibid.
Fibræ nascuntur	ibid.	Calli materiem a periosteo diversam esse,	
Et laminae	ibid.	& super id effundi	350
Internæ	317	Naturam ejus a membrana diversam esse	ibid.
Eadem homini fabrica, quæ avi	ibid.	Non posse esse nisi succum concretum	ibid.
30 Ut ossa plana formentur	ibid.	Ex intimo ossæ erumpere materiem novi	
Fibræ	338	ossis	351
Succus effusus	ibid.	Ossa nasci passim absque periosteo	ibid.
Fibrarum incrementum	ibid.	Et dentes coalescere eorumque tubulum	
Laminae sibi imponuntur	339	repleri	ibid.
In medio ossæ multæ	ibid.	Sic laryngis cartilagines absque periostei au-	
Diploe	ibid.	xilio ossescere, aliaque similia ossa vitio	
Suturæ	ibid.	nasci	352
Cartilagines interossæ	240	35 Periosteum non habet succos ossi repa-	
Vasa ossium	ibid.	rando idoneos	ibid.
31 Ossæ brevia	340	Cum a rubiæ polline non tingatur	ibid.
Eorum fabrica	342	Cum fibras non habeat	353
Ossæ ex brevibus composita	ibid.	Cum absque eo epiphysis in os abeat	ibid.
Crustæ cartilagineæ	342	Cum in fetu tenero tenuissimum sit	ibid.
Idem ubique naturæ progressus est	ibid.	Neque ossi adhæreat, qua primò ossescit	
32 Periosteum	ibid.	ibid.	
In fetu tenue	ibid.	Cum de succo glutinoso dubium nullum	
Ad corpus ossis parum adhæret	ibid.	fit	354
Sed ad litem epiphysios	ibid.	Neque ossa membranacea sint	ibid.
Et epiphysin	ibid.	36 Quæ respondeat Cl. FOUGEROUX	ibid.
Hanc cum ossæ colligat	343	Ad ea quæ excipi possint	355
Non subit in litem epiphysios cum ossæ	ibid.	Inconstantia Auctoris	ibid.
		Certissima glutinis in cartilagine con-	
		verso	ibid.
		Periostei, dum epiphysis ossescit, natura	
		immutata	ibid.
		Nucleus non ex periosteo fit	356
		Callus est inorganicus	ibid.
		37 Incrementa fetus	ibid.
		Aliqua de ovi humani mutatione	358
		De ossibus	ibid.
		38 Caput bulla membranacea	ibid.
		Dum ossescit, multa pars membranæ su-	
		perest	359
		Fontes pulsatiles	ibid.
		Ob eos caput mutabile	ibid.
		Maxilla celeriter perficitur	360
		Dentes latent	ibid.
		Caput rotundius est	ibid.
		Caput grande	361
		Quare	

Quare minus crescit, quam abdomen	361	Foramen non est infra arcum cavum anuli	377
Figura ei varia	ibid.	In maturo fetu cornicula sunt super is-	
Cerebrum fluidum	362	thmum	ibid.
Bullæ cranii	ibid.	Cornicula	378
Oculi	ibid.	Dextrum	ibid.
Aures	363	Sinistrum	ibid.
Nasus	ibid.	Fibræ valvulæ musculosæ	ibid.
Labia	ibid.	De iis fibris porro	379
39 Pectus brevius	ibid.	Valvula reperitur in quadrupedibus	ibid.
Pulmo sero adparet	ibid.	Ejus varietates	ibid.
Thymus permagnus	364	46 Sanguis a dextro sinu per foramen ovale	380
Succo plenus	ibid.	Venit in sinistrum	ibid.
Cor non nudum	ibid.	Cum ejus maxima vis a dextris urgeat	ibid.
Humor pectoris abundat	ibid.	Venit eo, dum sinus sinister est in diasto-	
40 Abdominis viscera nunq. nuda?	ibid.	le	381
Hepar grande	ibid.	47 Ludovici LEMERY monita	ibid.
In fetu incrementa hepatis	365	Valvulæ utilitas, ut ventriculus sinister pri-	
Colores	ibid.	mus gradescat	ibid.
Venucla fellea	ibid.	Deinde & dexter evolvatur	382
Lien	366	48 Sanguis, qui in ventriculum dextrum ve-	
Ventriculus	ibid.	nit	ibid.
Intestina	ibid.	It in arteriam pulmonalem	ibid.
Cæcum	366, 367	Hinc in aortam	383
Meconium	ibid.	Et pars exigua in pulmonem	ibid.
Renes	ibid.	Quare pars maxima sanguinis arteriæ pul-	
Capitula	ibid.	monalis subit in abdomen	ibid.
Testes	ibid.	49 Aliorum doctorum Virorum opiniones	384
Ovaria	368	FALLOPII citor	ibid.
Vesica	ibid.	Et sequacium	ibid.
Partes genitales	ibid.	Contra eum argumenta	ibid.
41 Artus	ibid.	Diameter vasorum	384, 385
Motus voluntarius	369	Scopus est vasa abdominalia evolvere	ibid.
Motus fetus humani per cutem tangendus	ibid.	50 Jobannis MARY hypothesis	385
Cunis	ibid.	Sanguinem a sinistro sinu in dextrum ve-	
Pili	370	nire	386
Color	ibid.	Ob majorem sinum dextrum	ibid.
Adeps	ibid.	Et arteriam pulmonalem majorem	ibid.
42 Incrementum univ. fetus	ibid.	Alia argumenta causæ MARYANÆ	387
Multa incerta sunt	ibid.	Alia a P. S. ROUHAULT producta	388
Nimium fere fit	371	Sequaces MARY	ibid.
Quid probabile sit	ibid.	51 Adversarii	ibid.
Per menses	ibid.	Cor testudinis esse univentre	389
Hæc varia sunt	372	Neque arteriam pulmonalem in fetu ma-	
43 Peculiaris circuitus sanguinis in fetu	373	jorem esse	ibid.
Per hepar	ibid.	Nullum esse finem fabricæ MARYANÆ	390
44 Foramen ovale	373, sq.	Iter inter aures a dextris pariter pariter si-	
Primævis est ventriculus sinister	374	nistrum	ibid.
45 Hinc foramen ovale tenero fetui majus	375	Veram valvulam esse	391
Paulatim micuitur	376	Et pariter claudendo meatui	ibid.
Valvula ejus foraminis	ibid.	Momentum sanguinis a dextris veniens	
Valvula sursum oblique retrorsum inclina-	377	superare	ibid.
tur		(u u)	Exper-

Experimento adparere, liquorem a dextris advenientem sinistrorsum transire 392
 Non contra *ibid.*
 Alia *ibid.*
 52 Cur arteria pulmonalis in fetu, quam aorta, major sit 393
 Rationes variz minus firmæ *ibid.*
 Omnino superat arteria pulmonis 394
 Et ductus arteriosus solus aortæ æqualis est *ibid.*
 Et major, quam rami pulmonales *ibid.*
 Et multo major, quam aperta via foraminis ovalis 395
 Hæc ipsa causa est: cur arteria pulmonalis aortam superet 395. 396
 Ut calculis positus ostenditur 396
 Quibus M E R Y A N A hypothesis refutatur *ibid.*
 53 W I N S L O W I theoria, unicam esse in fetu aurem 397
 De fetu valde tenero vera est *ibid.*
 Non de adultiori *ibid.*
 54 Num fetus in utero materno respiret 397. 398
 Adfirmantium argumenta 398
 Et experimenta 399
 55 Num fetus in vagina respiret *ibid.*
 Qui negaverint 400
 Qui adfirmant *ibid.*
 Non est probabile *ibid.*
 Ob situm fetus in vagina *ibid.*
 Non tamen penitus rejicitur *ibid.*
 56 Porro de respiratione fetus 402
 Non utendum pulli exemplo *ibid.*
 Ad quem aer penetrare possit *ibid.*
 Ut fetus vagire possit *ibid.*
 Rarum esse oportet 403

S E C T I O V.
 P A R T U S.

1 Uterus non continuo memorabili momento dilatatur *ibid.*
 Sed post primos menses *ibid.*
 Abortus altero mense frequentes 403
 Paulatim sanguis in venas uteri colligitur *ibid.*
 Et uterus mollescit *ibid.*
 HUNTERI inventa de nexu membranz uteri cum chorio 405
 2 Ut osium uteri mutetur *ibid.*

Non continuo a concepta *ibid.*
 Os uteri sub ileon profundiori loco est 406
 Sensim tamen descendit in vaginam *ibid.*
 Et una mollescit *ibid.*
 Non est clausum *ibid.*
 3 Post octavam hebdomadem uterus adscendit 407
 Ejus progressus *ibid.*
 Uteri cotyledones 408
 Tumores venarum varii *ibid.*
 Et incommoda *ibid.*
 4 Incrementa cervicis 409
 Serioris sunt ævi *ibid.*
 Tempora incertiora 410
 5 Fetus tener rectus est *ibid.*
 Inde curvatur *ibid.*
 Diu libere movetur 411
 Denique cernuus *ibid.*
 Quo situ capitis 412
 Qui negent se dare præcipitem *ibid.*
 Esseque semper eundem ei situm 413
 Non videtur *ibid.*
 Nec immobile caput esse 414
 6 Incommoda graviditatis *ibid.*
 Vesicæ stimulus 415
 Tenesmus *ibid.*
 Dolor distenti uteri *ibid.*
 Mensura distentionis *ibid.*
 Non posse absque incommodo uterum in infinitum distendi 416
 Nam a mensibus retentis distentus dolet *ibid.*
 Et mensium fluxus in gravida partum retardat 417
 Uteri contractio dolores excitat *ibid.*
 Cum humor amnii nunc parvus supersit *ibid.*
 Placentæ tractio *ibid.*
 7 Causæ partus 418
 Incommoda varia *ibid.*
 Voluntas, quam tenesmus ad labores determinat *ibid.*
 Hinc, incommodi sensu diminuto, partus tardatur 419
 Num fetus partum sua vi ciant *ibid.*
 Non videtur *ibid.*
 Tamen etiam matre ignara partus procedit 420
 Et a morte matris fetus eduntur vivi *ibid.*
 Quibus viribus 421
 8 Tempus partus incertum est *ibid.*
 Frequentius tamen post 39. hebdomadem *ibid.*

Minus

Minus vitales fetus, qui alieno tempore partu eduntur 422
 Octimestres *ibid.*
 Septimestres *ibid.*
 Signa tamen requiruntur gestationis diuturniores 423
 Fetus decurrente mense septimo nati suffecti *ibid.*
 Fetus semestres rejiciuntur 424
 Et quinquemestres *ibid.*
 Et præcociores 425
 9 Partus retardati *ibid.*
 Mensium decem plenorum *ibid.*
 Mensis undecimi; hi rejiciuntur 426
 Tum duodecimestres *ibid.*
 Tredecimestres *ibid.*
 Et magis ferotini 427
 Est etiam bestiis suum pariendi tempus *ibid.*
 Per exempla *ibid.*
 Etiam avibus 428
 Neque a levi causa hæc tempora conturbantur *ibid.*
 Causa fabularum *ibid.*
 Causæ verarum historiarum partus præcociis *ibid.*
 Aut retardati 429
 10 Phænomena partus *ibid.*
 Os uteri sensim mollescit *ibid.*
 Et dilatatur *ibid.*
 Mucus cruentus elabitur 430
 Dolores ingravescent *ibid.*
 In dolore os uteri latefcit *ibid.*
 Et fetus promovetur *ibid.*
 Os uteri fit amplissimum 431
 Cervix evanescit *ibid.*
 Rumpuntur membranz *ibid.*
 Aquæ crumpunt *ibid.*
 Aquarum utilitas 432
 Non ante tempus emittendæ *ibid.*
 Fetus nunc per vaginam exprimitur *ibid.*
 Et paritur *ibid.*
 Cum dolore *ibid.*
 Etiam bestiarum *ibid.*
 Gentes, quæ dicuntur facile parere 433
 Ut ea felicitas intelligatur *ibid.*
 Sape nimis ornatur 434
 Causa partuum infelicitum *ibid.*
 Exempla pelvis in partu luxatæ 435
 Discedentium ossium pubis *ibid.*
 Etiam ossium ilium a sacro 436
 11 Causæ partum efficientes *ibid.*
 Non adeo fetus *ibid.*

Vulgo uterus 437
 Et quidem alterne prævalentes vires fundi & cervicis 437. 438
 Dubitatur de hoc solius uteri privilegio 438
 Ob ejus fibras undique connexas *ibid.*
 Evidentem nixum 439
 Analogiam in aliis difficilioribus egestionibus *ibid.*
 Uterus a suis fibris potius stringi videtur *ibid.*
 Ut partus moram patiat *ibid.*
 Neque distentus uterus aliter agere potest 440
 Aliquid addit in ultimo exitu pueri *ibid.*
 12 Solutio umbilici 441
 Animalia cum mordicus detruncant *ibid.*
 Homo ligat, & ultra vinculum refecat *ibid.*
 Qui moneant abs re lino intercipi 442
 Ejus causæ argumenta *ibid.*
 Contraria argumenta 443
 De umbilico non ligato sanguis stillat *ibid.*
 Etiam diu a partu *ibid.*
 Cur alias nullus fluat 444
 Cur nullus in animalibus *ibid.*
 Post placentam sanguis sequitur 445
 Ob avulsam chorion *ibid.*
 Ob avulsam placentam *ibid.*
 Inde hæmorrhagia periculosa 446
 Quæ sanatur placenta exorta 447
 Quid faciendum, quoties nimis firmiter adhæsit *ibid.*
 Relinquere suadent alii *ibid.*
 Quæ sponte fit exitura 448
 Et periculose evellatur *ibid.*
 Uterus excoriatur 449
 Periculum retentæ placentæ *ibid.*
 Uterus clauditur *ibid.*
 In ancipite casu quid facere oporteat? 450
 14 Uterus post partum contrahitur *ibid.*
 Hæmorrhagia a soluta placenta 451
 Auxilia *ibid.*
 Summum præsidium est uteri contractio *ibid.*
 Etiam os clauditur 452
 Et uterus ad naturalem magnitudinem redit *ibid.*
 Et ejus adeo vasa arctantur 453
 Dolores a partu 454
 Lochia *ibid.*
 Eorum diversæ viæ 455
 15 Lac *ibid.*
 Suctio 456

16 Ge.

16 Gemelli	456	17 Superfetatio num locum habeat ?	461
Tergemini	ibid.	Non affirmatur ob fetum alterum debilem	462
Quadrupletini	457	Neque ob duos fetus inique maturos multos	
Cur raro nascantur	ibid.	tempore distinctos	ibid.
Quinquegemini	ibid.	Nam alia causa dantur	463
Plures nati non est probabile	458	Neque vivi fetus aliquot diebus distincti	ibid.
Causa multiplicis feturae	ibid.	18 Firmiora argumenta	464
Discrimina animalium	ibid.	Fetus perfecti integris mensibus distincti	ibid.
Quadrupedum	459	Exempla certioris superfetationis	465
Avium	ibid.	In animalibus	ibid.
Piscium	ibid.	Confirmantur per fetus, quos mater concepit, cum alios mortuos utero gereret	466
Multipara, quae succulento cibo utuntur	ibid.		
Homo suam speciem satis multiplicat	460		
Etiam ob numerosiores mares	ibid.	Etiam per alia argumenta	467

ELEMENTORUM PHYSIOLOGIÆ
TOMUS VIII.
PARS SECUNDA.
LIBER XXX.
VITA HUMANA ET MORS.

SECTIO I.
INCREMENTUM.

1 Fetus respirat	Pag. 1	Cur foramen ovale claudatur	6
Et pulmonem dilatat	2	Contra eam opinionem	ibid.
2 Ita fit, ut sanguis majori copia in pulmonem veniat	ibid.	4 Modus, quo ductus arteriosus excrucatur	7
Etiam ob angustiore aortam	3	Quo foramen ovale	7-8
Plus ergo sanguinis nunc venit in ramos arteriæ pulmonalis	ibid.	Per constrictionem	8
Minus in ductum arteriosum	ibid.	Via superest in eo foramine	ibid.
Et plus adeo in sinistram partem	4	Quo loco	9
Cujus sanguis magis resistit sanguini sinistri	ibid.	Manet tubulus	ibid.
Plus venit sanguinis in aortæ ostium	ibid.	5 Primus clauditur ductus arteriosus	ibid.
Et minus adeo in ductum arteriosum	ibid.	Neque ultra annum tertium apertus reperitur	10
Obque venam umbilicalem ligatam	5	Nisi raro	ibid.
Minus iterum in foramen ovale	ibid.	Foramen ovale diutius apertum manet	10, 11, 12
Ita demum æquilibrium nascitur inter sanguinem sinistri & sinistri	ibid.	Etiam ad senium	ibid.
3 Petri Simonis ROUHAULT opinio	ibid.	Per exempla	12
		Non tamen semper apertum manet	ibid.
		6 Quid ex harum viarum obturatione sequatur	13
		Ventriculus dexter amplior fit	ibid.
		Et tenuiori carne	ibid.
		Et aortæ ostium majus	ibid.

Æquilli

Equilibrium inter sanguinem partium superiorum & inferiorum restituitur	14	Vasa multa delentur	ibid.
Foramen ovale non facit pulmonis vacationem	ibid.	Per experimenta	28, 29
7 Clauduntur vasa umbilicalia	14, 15	Solidæ partes indurantur	30
I. Vena	15	Per singula	ibid.
Satis cito	ibid.	Adtractio florum cellulorum	31
Nonnunquam aperta manet	ibid.	Arctat poros & intervalia	ibid.
Novus circuitus sanguinis per hepar nascitur	16	Etiam muscoli comprimunt	32
Hepar minus fit	ibid.	Et succi sunt densiores	ibid.
Et densius	ibid.	Causa ergo dilatantes minuuntur	ibid.
8 Arteriæ umbilicales	ibid.	Et augentur resistentes	ibid.
Cur a vinculo clauduntur	ibid.	13 Eric ergo aliquando finis incrementi	33
A vi derivationis	17	Cur lentius is in feminis finis superveniat	ibid.
A compressione	ibid.	Hypothesis	ibid.
An a contractione vaginæ cellulosae	ibid.	Pubertas unde	34
Magis a derivatione	ibid.	24 Incrementum inæquale	ibid.
Celeriter siccantur	18	Aliquæ partes crescunt	ibid.
Præter partem, quæ secundum vesicam est	ibid.	Aliae diminuuntur	ibid.
Num abruptæ de vagina exeant	ibid.	Mutationes ossium	35
Non videtur	19	Incrementum dentium in ovario	36
Ab ea occlusionem incrementa pelvis succedunt	ibid.	Quare caput magis crescat in nonnullis rachiticis	ibid.
Et arcuum inferiorum	ibid.	15 Incrementum nimium	37
9 Dentitio	ibid.	In nonnullis infantibus exempla	38
Coronæ dentium primæ adparent	19, 20	Causæ ejus incrementi probabiles	38, 39
Ab arteriis protruduntur	21	16 Incrementum nimis parvum	39
Certo ordine	ibid.	Ejus causæ	40
Primorum dentium imperfectæ radices deiciuntur de loco a dentibus secundis	ibid.	17 Statura humana	ibid.
Dentes serotini	23	Cuique animali aliqua lex est posita	ibid.
Firmiores	23	Quæ gentes proceriores sint	ibid.
10 Pueri incrementa	23	Exempla hominum procerorum	41
Ambulat	ibid.	Monemur ne nimia admittamus	42
Mentis perfectiæ	ibid.	Vix possunt cum naturæ fabrica gigantes consistere	43
Loquela	24	Veteres non fuerunt proceriores	44
Memoria	ibid.	Causæ proceritatis	ibid.
Ingenium	ibid.	Animalia proceriora	45
Judicium serius succedit	ibid.	Et plantæ	ibid.
Nervi infantum mobiles	ibid.	18 Statura justo minor	ibid.
Humores sensim acres fiunt & fetidi	24	Nani	ibid.
11 Incrementum diminuitur	ibid.	Non dantur gentes nanorum	45
Qua portione	ibid.	Exempla singula	ibid.
In pullis	ibid.	19 Staturæ varietas a laboribus diurnis	ibid.
Et eorum ossibus	26	Et nocturna quiete	47
Ossa adultioribus animalibus latescunt	ibid.	20 Symmetria	ibid.
Homo universus minus increvit	27	Interior nulla	48
Et pedes peculiariter	ibid.		
12 Causæ cur incrementum diminuatur	28		

SECTIO II.

1 Status hominis	48
Et nutritio	ibid.
Flos ætatis	ibid.
Humo-	

Humores dispereant	49	Nullus perfectus est	85
Per singulos	ibid.	Corpus humanum perpetuo mutatur	ibid.
2 Sed etiam partes firmæ destruantur	50	Non tamen æqualiter	66
Sunt tamen qui negent	ibid.	8 In statu obesitas accedit	ibid.
Ob cicatricum constantiam	ibid.	Ejus progressus	ibid.
3 Sed tamen videntur mutari	52	Et varii gradus	67
Ex morbis ossium	52	Cur sub finem incrementi incipiat	ibid.
Et decremento	ibid.	Ejus termini	67. 68
Dentiumque manifesto incremento	53		
Quod per succos fit	ibid.		
Et per noviter renascentes lamnas	ibid.		
Membranaceæ partes mutantur	54		
Magis in nonnullis animalibus	ibid.		
Respondetur ad objectiones	55		
4 Cause mechanicæ consumptionis	ibid.		
Extensio	55. 56		
Et retractio alterna arteriarum	56		
Hinc flexio alterna fibrarum omnium	ibid.		
Et glutinis avulsio	ibid.		
Friccio etiam solidas partes adterit	57		
Vasa tenerrima sunt	ibid.		
Membranæ intimæ corporis passim decedunt	ibid.		
Et scrobes in valvulis adparent	ibid.		
Inque arteriarum tunica	ibid.		
Etiam terra deteritur	58		
Extremi vasorum fines facilius deceruntur	ibid.		

Friccio mechanica eorum, quæ super se invicem moventur	ibid.		
Musculorum pressio	59		
Et micantium arteriarum	ibid.		
Quo partes corporis solidæ detrita abeant	ibid.		
In urinam refunduntur	60		
5 Ut jectura partium corporis nostri reparatur	ibid.		
Humores	ibid.		
Celeriter etiam sanguis reparatur	61		
Unde humores quatuor classium principum	ibid.		
6 Ut solidæ partes reparentur in tubo arteriæ	62		
Ex humore, qui per vas majus movetur	ibid.		
Ejusque parte glutinosa	ibid.		
Ut terra reparatur	ibid.		
Ut exterior vasorum superficies	63. 64		
Ejus rei exemplum	64		
Ut fibra muscularis	ibid.		
Ut unguis & pilis	65		
7 Status	ibid.		

SECTIO III.

DECREMENTUM.

1 Ejus causæ	68
Vis adtractilis telæ cellulosæ	ibid.
Quæ denique vim cordis æquat	ibid.
Ubique corpus durefcit	69
Capilli	ibid.
Cornea oculi tunica	ibid.
Tela cellulosa subcuranea	ibid.
Glandulæ	70
Arteriæ	ibid.
Venæ, (istæ minus)	ibid.
Viscera	71
Caro musculosa	ibid.
Tendines	ibid.
Ligamenta	72
Cerebrum	ibid.
Dura mater	ibid.
Ossa	ibid.
Eadem fragilia sunt	ibid.
2 Aliæ decrementi causæ	73
Excæcatio vasorum minorum	ibid.
Concrementa ex gelatina consistentia	ibid.
3 Vis insita & nervosa diminuantur	74
Nervi occalescunt	ibid.
Humorum degeneratio	ibid.
1 Decrementum humorum	75
Hinc nutritio diminuitur	ibid.
2. Humor corruptio	ibid.
Infanti blandi sunt	76
Acres seni	ibid.
Ob perspirationem minorem	ibid.
Alvum durum	ibid.
Cibos salios	ibid.
77	
3. Terræ abundantia	ibid.
In senio crescit	ibid.
Ob urinam parciozem	ibid.
Ob tritum	ibid.
7 Ex ea terræ abundantia nascuntur crustæ callosæ	78
Ossæ	78
Variis	

Variis in corporis partibus	79. 80	Terminus vitæ	ibid.
8 In arteriarum membranis	80	Valde remotus	97
Pultacea materia, quæ durefcit	81	Senes robusti	ibid.
Et ulcera intercedunt	ibid.	Ætas hominis non decrefcit	98
9 Concrementa lapidea variis	82	15 Portio senum ad univcrsum hominum numerum	ibid.
In sanguine terra	83	Plurimi infantes pereunt	99
10 Senii causæ in compendium contractæ	ibid.	Variolarum strages	ibid.
Senii terminus	ibid.	Morborum vitilium	100
Non a sola rigiditate senium	84	Et senilium	ibid.
Memoria nunc minuitur	ibid.	Etiam senes violenta morte pereunt	ibid.
Lentor obrexit	ibid.	Morbi regionum	101
11 Num animalia rejuvenescant	ibid.	Frigidarum chronicæ	102
Aut homines	ibid.	Calidarum acuti	ibid.
Exempla	84. 85	Morbi palustres	103
Non undique rejiciuntur	85	Morbi metallici	ibid.
Ut id fieri possit	86	16 Longævorum numerus	ibid.
12 Senium decrepita	86. 87	Longævissimi hominum	104
Ejus symptomata	ibid.	Annorum 152	ibid.
In irritabilitate	ibid.	Et 169.	ibid.
In sensu	ibid.	Incertæ fidei alii	104. 105
In vi nervosa	ibid.	17 Regiones longævæ	105
In toto corpore	88	Boreales	105
In statura	ibid.	Europæ orientalis	ibid.
In ossibus	ibid.	Germani aliqui longævii	107. 108
In pulsibus	89	Angli numerosi	109
13 Mortis terminus	ibid.	Helveti	ibid.
In animalibus	ibid.	Galli	108. 109
Quæ longævæ sint inter arbores	ibid.	Itali multi	109. 110
Inter animalia, insecta brevis ævi sunt	90	Hispani	110
Aliqua tamen longæviora	ibid.	Græci	ibid.
Pisces longævissimi sunt	ibid.	Ægyptii	ibid.
Quadrupeda frigida longæva	91	Indi	111
Et aves	ibid.	Insulani Indiæ finitimi	ibid.
Non omnes	ibid.	Æthiopes	111. 112
Aliquæ tamen	92	Americani australes	112
Causa: cur aves quadrupeda superent	ibid.	Boreales	ibid.
Ea fere brevis ævi sunt	93	18 Cause longævitatæ variæ	113
Etiam equi & boves	ibid.	Diata severior	114
Pauca & grandissima longæva	94	Aliqui tamen cum laxiori diata ad longævitatem pervenerunt	115
Diutius vivunt, quæ diutius alvo geruntur	ibid.	19 Vitæ genus	ibid.
Et diutius habent incrementum	95	Loci quibus habitatur	ibid.
Et minus in venerem ardent	ibid.	Rus non continuo urbibus salubrius	116
Et majori sunt corpore	ibid.	Curarum noxæ	ibid.
24 Longævitas hominis	96	Femine vivaciore	117
Insignis est	ibid.	Et debiliore corporis viri	ibid.
Et lenta incrementa	ibid.	Et aliquæ familie	118
Et tarda pubertas	ibid.	20 Cause longioris vitæ	ibid.
Et corpus in universum mollius	96	Multæ non sunt in arbitrio nostro	ibid.
Homo est inter animalium longævissima	ibid.	(x x) 2	Requi-

Requiruntur bona stamina vitæ	119	Et alternis vicibus relabitur	ibid.
Cor & ingenium minus irritabilis	ibid.	Denique corde non exit	ibid.
Mediocria omnia	ibid.	Et ultima vena cava quiescit	ibid.
21 Longævitas antediluviana	120	23 Signa mortis	ibid.
Cur desierit. An a terræ mutatione	ibid.	Non sufficit cordis quies	123
Et a ciborum alia natura	ibid.	Mortuum est animal, quando vis cordis	ibid.
Nondum liquet	ibid.	irritabilis interit	ibid.
22 Mors	121	Frigus ad mortis signum non sufficit	124
Quæ eam præcedant	ibid.	Nec rigor	ibid.
Sanguis porro in arterias non longe pro-	122	Cadaver putrescit	ibid.
ccedit		Anima immortalis superest	ibid.

A D D E N D A.

Tom. I. Ad L. I.	Pag. 125	Tom. VII. Ad L. XXVI.	206
Ad L. II.	126	L. XXVII.	208
Ad L. III.	128	L. XXVIII.	211
Ad L. IV.	129	L. XXIX.	212
Tom. II. Ad L. V.	135	L. XXX.	211
L. VI.	143	Catalogus editionum, quibus Auctor	usus
L. VII.	149	est	223
Tom. III. L. VIII.	150	Græci	ibid.
L. IX.	163	Barbari	225
Tom. IV. L. X.	164	Restauratores	ibid.
L. XI.	174	Schola Italica	226 (a)
Tom. V. L. XII.	177	HAERVIJUS & incisiones brutorum	236
L. XIII.	180	FRID RUTSCH. & injectiones	246
L. XIV.	181	— G. COWPER & anatome humana	264
L. XV.	182	I. B. MORGAGNI & anatome erudita	272
L. XVI.	183	B. S. ALBINUS & icones perfectæ	282
L. XVII.	186	I. B. WINSLOW & situum ratio habita	290
L. XVIII.	188	Opera anatomica Auctoris	326
Tom. VI. L. XIX.	190	Tabula T. VIII.	329
L. XX.	198		
L. XXI.	ibid.		
L. XXII.	199		
L. XXIII.	ibid.		
Tom. VII. L. XXIV.	203		

(a) Et si aliqui horum scriptorum ad alias gentes pertinent, communis tamen Medicorum scholæ eo ævo Patavii fuit.

F I N I S.

E R R A T A.

Pag. III. Præfat. Elementa lege Elementorum.
 Pars I. pag. 7. §. 6. in tit. f. pro i. dissimilia leg. II. dissimilia
 — 20. lin. 7. leg. alias & alias
 — 23. §. 12. lin. 4 post sensus dele in
 — 35. lin. 12. debeatur vox demum
 Pars II. Pag. 8. not (k) post 212. adde 273.
 — 124. Catalogus datus est anno 176c. non 1764.
 — 210. Catalogus Indry du LAURENT corrig. est, de l'excellence de la vue Paris
 1697. 12. que editio penes me est.
 — 325. lin. ult. pro seda leg. scbs

+ (a. 2011)

K 691

17

Новая

25p

6923 K

